Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani
R
VM 14413 e

14413. V. Ms. C

R

Ex dono Dni Mathaei & Michaelis Lathomorum
pro memoria quondam R.di Dni Joannis eorum
confratris Canonici Labacen. dono acceptus.

II.

Annus habet.xij.menses:hebdomadas.lij.diem vnum:itaq3 Annus integer habet dies.ccclxv.⁊ horas.vj.

Januarius h3 dies.xxxj.Luna.xxx.
Nox habet horas.xvj.dies vero.viij.

1	A	Chalēdis		Januarij. Circūcisio dñi. fo.18.	maius duplex.
2	b	iiij	no.	Octaua sancti stephani. fo19.	ix.lec.
3	c	iij	no.	Octaua sancti ioannis. fo.19	ix.lec.
4	d	ij	no.	Octaua sanctorum innocen. fo19.	ix.lectio.
5	e	Nonis		Uigilia. fo.19	
6	f	viij	idus	Epiphania domini. fo.19.	maius duplex.
7	g	vij	idus		
8	A	vj	idus		
9	b	v	idus		
10	c	iiij	idus		
11	d	iij	idus	Sol i aq̄rio. Paulini patriarche. 196.	ix.lec.
12	e	ij	idus		
13	f	Idibus		Octaua epiphanie. fo.22.	ix.lec.
14	g	xix	cal.	Februarij.	
15	A	xviij	cal.		
16	b	xvij	cal.	Marcelli pape ⁊ marty. fo197	ix.lec.
17	c	xvj	cal.	Antonij abbatis. fo.197.	ix.lec.
18	d	xv	cal.	Prisce virginis ⁊ marty. fo.197	
19	e	xiiij	cal.	Marij ⁊ marthe.	iij.lec.
20	f	xiij	cal.	Fabiani ⁊ sebastiani. fo.197.	ix.lec.
21	g	xij	cal.	Agnetis virginis ⁊ mar fo.197	ix.lec.
22	A	xj	cal.	Uincentj martyris. fo.198.	iij.lec.
23	b	x	cal.		
24	c	ix	cal.		
25	d	viij	cal.	Conuersio sancti pauli. fo.198.	duplex
26	e	vij	cal.	Policarpi episcopi ⁊ marty. fo199.	iij.lec.
27	f	vj	cal.	Joannis crisostomi. fo.199.	ix.lec.
28	g	v	cal.	Octaua sancte agnetis. fo199.	iij.lec.
29	A	iiij	cal.	Juliani de bono albergo. fo199.	ix.lec.
30	b	iij	cal.		
31	c	ij	cal.	Translatio sci marci euāge. fo.200.	ix.lec.

In iano claris calidisq3 cibis potiaris.
Atq3 decens potus post fercula sit tibi notus.
Ledit enim medo tunc potatus vt bene credo.
Balnea tutus intres ⁊ venam sindere cures.

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK ZU LAIBACH

Missale Aquil. 1519

Februarius habet dies.xxviij.Luna.xxix.
In bisextili aūt āno dies.xxix.habet.
Nox habet horas.xiiij.dies.vero.x.

1	d	Kalēdis	Februarij.	Brigide virginis. fo. 200.iij.lec.
2	e	iiij no.		Purificatio btē marie vg. fo.200.nai⁹ oup.
3	f	iij no.		Blasij episcopi ⁊ martyris. fo. 200. ix.lec.
4	g	ij no.		
5	H	Nonis		Agathe virginis ⁊ martyris. fo. 201. ix.lec.
6	b	viij idus		Dorothee virginis ⁊ martyris. fo.201.iij.lec.
7	c	vij idus		
8	d	vj idus		
9	e	v idus		Appolonie virginis ⁊ martyris. fo. 202
10	f	iiij idus		Sol in piscib⁹. Scolastice vir. fo.202. iij.lec.
11	g	iij idus		
12	H	ij idus		
13	b	Idibus		
14	c	xvj kal.	Martij.	Valentini epi ⁊ mar. fo.202. iij.lec.
15	d	xv kal.		
16	e	xiiij kal.		Juliane virginis. fo. 202. cū pleno offō.
17	f	xiij kal.		Crisantiani ⁊ sociorum. fo.203. In agleya o.
18	g	xij kal.		
19	H	xj kal.		
20	b	x kal.		
21	c	ix kal.		
22	d	viij kal.		Cathedra sancti petri. fo.203 cū plēo offō.
23	e	vij kal.		Vigilia. fo.203
24	f	vj kal.		Mathie apostoli. fo.203 duplex.
25	g	v kal.		
26	H	iiij kal.		
27	b	iij kal.		
28	c	ij kal.		

Nascitur occulta febris februario multa.
Potibus ⁊ escis si caute minuere velis.
Tunc caue frigora de pollice funde cruorem.
Sugge mellis fauum pectoris morbos q curabit.

IN= 03000257

Martius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.xij.dies.vero.xij.

1	d	Chalēdis		Martij.
2	e	vj	no.	
3	f	v	no.	
4	g	iiij	no.	
5	A	iij	no.	
6	b	ij	no.	
7	c	Nonis		Thome d̄ aq. ꝯf.204. ix.lec. Perpetue ⁊ feli.
8	d	viij	idus	(iij.lectio.
9	e	vij	idus	
10	f	vj	idus	
11	g	v	idus	Sol i ariete. Quadragita m̄. fol.204. ix.lec.
12	A	iiij	idus	Gregorij pape. fo.204. duplex.
13	b	iij	idus	
14	c	ij	idus	
15	d	Idibus		
16	e	xvij	cal.	April. Hellari ⁊ daciani.204. In aqleya du.
17	f	xvj	cal.	
18	g	xv	cal.	
19	A	xiiij	cal.	Joseph sponsi virgi.marie.fo.205.ad placitū
20	b	xiij	cal.	
21	c	xij	cal.	Benedicti abbatis. fo.205. cū pleno offō.
22	d	xj	cal.	
23	e	x	cal.	
24	f	ix	cal.	
25	g	viij	cal.	Annūciatio sancte marie v̄. f.205. mai⁹ dup.
26	A	vij	cal.	
27	b	vj	cal.	Rudberti confessoris ⁊ pontifi.fo.206.
28	c	v	cal.	
29	d	iiij	cal.	
30	e	iij	cal.	
31	f	ij	cal.	

Martius humores gignit variosq; dolores.
Sume cibum pure cocturas si placet vre.
Balnea sunt sana: sed que superflua vana.
Uena nec abdenda: nec potio sit tribuenda.

Aprilis habet dies.xxx.Luna.xxix.
Hor habet horas.x.dies.vero.xiiij.

1	g	Kalēdis	Aprilis.	
2	A	iiij	no.	
3	b	iij	no.	
4	c	ij	no.	
5	d	Nonis	Agape cicōie ꝛ hyrene. 206.	In agleya dup.
6	e	viij	idus	
7	f	vij	idus	
8	g	vj	idus	
9	A	v	idus Maria egyptiace. fo. 206	iij. lec.
10	b	iiij	idus	
11	c	iij	idus Sol in tauro.	
12	d	ij	idus	(agleya duplex
13	e	Idibus	Innētio corpoꝛ cātia. grisog. ꝛ p. fo. 207.	In
14	f	xviij	cal. Maij. Tyburtij ꝛ valeriani. fo. 207	iij. lectio.
15	g	xvij	cal.	
16	A	xvj	cal.	
17	b	xv	cal.	
18	c	xiiij	cal.	
19	d	xiij	cal.	
20	e	xij	cal.	
21	f	xj	cal.	
22	g	x	cal.	
23	A	ix	cal.	
24	b	viij	cal. Georgij martyris. fo. 207.	ix. lectio
25	c	vij	cal. Marci euā. f. 208 dup. Letania maioꝛ.	fo. 208
26	d	vj	cal.	
27	e	v	cal.	
28	f	iiij	cal. Vitalis martyris. fo. 209.	iij. lectio.
29	g	iij	cal.	
30	A	ij	cal.	

Hic probat in vere vires aprilis habere.
Cuncta renascuntur: pori tunc aperiuntur.
In quo scalpescit corpus sanguis quoꝙ crescit.
Ergo soluatur venter cruoꝛqꝫ minuatur.

Maius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.ix.dies vero.xv.

1	b	Chalēdis	Maij.	Philippi ⁊ iacobi apl'oꝝ. f. 209. dup.
2	c	vj	no.	Sigismūdi regis. fo. 209. In agleya. duplex.
3	d	v	no.	Inuētio scē cru. 210. cū plēo ofiō. Alexā. 210.
4	e	iiij	no.	Floriani martyris. fo. 211 iij. lec.
5	f	iij	no.	
6	g	ij	no.	Joānis ante portam latinam. fo. 211. iij. lec.
7	A	Nonis		
8	b	viij	idus	Apparitio sancti michaelis. fo. 211. ix. lec.
9	c	vij	idus	
10	d	vj	idus	Gordiani ⁊ epimachi. fo. 212. iij. lec.
11	e	v	idus	
12	f	iiij	idus	Sol i gemis. Nerei achillei ⁊ pāc. 212. iij. lec.
13	g	iij	idus	
14	A	ij	idus	
15	b	Idibus		
16	c	xvij	cal.	Junij.
17	d	xvj	cal.	
18	e	xv	cal.	
19	f	xiiij	cal.	Potentiane virginis. fo. 212
20	g	xiij	cal.	
21	A	xij	cal.	
22	b	xj	cal.	
23	c	x	cal.	
24	d	ix	cal.	
25	e	viij	cal.	Urbani pape ⁊ martyris. fo. 212
26	f	vij	cal.	
28	g	vj	cal.	
27	A	v	cal.	
29	b	iiij	cal.	
30	c	iij	cal.	
31	d	ij	cal.	Cancij cancianj ⁊ cancianille. fo. 212 duplex.

Maio secure laxari sit tibi cure.
Scindatur vena: sed balnea ventur amena.
Cum calidis rebus sint fercula seu speciebus.
Potibus astricta sit salsia cum benedicta.

Junius hz dies.xxxi.Luna.xxix.
Nox habet horas.viij.dies vero.xvj.

1	e	Chalēdis	Junij.	
2	f	iiij no.	Marcellini petri ⁊ erasmi. fo.213.	iij.lec.
3	g	iij no.		
4	A	ij no.	Quirini episcopi ⁊ mar. fo.213	In agleya ou.
5	b	Nonis		
6	c	viij idus		
7	d	vij idus		
8	e	vj idus		
9	f	v idus	Primi ⁊ feliciani. fo.214.	iij.lectio.
10	g	iiij idus		
11	A	iij idus	Barnabe apostoli. fo.214.	duplex.
12	b	ij idus		
13	c	Idibus	Soli cācro. Antonij fris minoꝝ. 214.	ix.lec.
14	d	xviij cal.	Julij. Protbi martyris. 214.	In agleya dup.
15	e	xvij cal.	Viti modesti ⁊ crescentie. fo.214	ix.lec.
16	f	xvj cal.		
17	g	xv cal.	Cirie ⁊ musce vginū ⁊ mr. 214	In agleya.du.
18	A	xiiij cal.	Marci ⁊ marcelliani. fo.215.	iij.lec.
19	b	xiij cal.	Gervasij ⁊ protbasij. fo.215.	ix.lec.
20	c	xij cal.	Die 20 Juny obtuli deo omnipotenti	
21	d	xj cal.	primum meum sacrum 1574. Dan bog gnad	
22	e	x cal.	Achacij ⁊ sociorum eius. fo.215.	ix.lec.
23	f	ix cal.	Vigilia. fo.215	
24	g	viij cal.	Natiuitas sci ioānis baptiste. fo.216	duplex.
25	A	vij cal.		
26	b	vj cal.	Joannis ⁊ pauli martyrum. fo.217	ix.lec.
27	c	v cal.		
28	d	iiij cal.	Vigilia. fo.218.	
29	e	iij cal.	Petri ⁊ pauli apostolorum. fo.218.	duplex.
30	f	ij cal.	Cōmemoratio sancti pauli. fo.219	duplex.

In iunio gentes perturbat medo bibentes.
Atq; nouellarum fuge potus ceruisiarum.
Ne noceat colera valet hec refectio vera.
Lactuce frondes ede ieunus bibe fontes.

Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.viij.dies vero.xvj.

1	g	Kalēdis	Julij	Octā sci ioā.ba. fo.220. ix.lec. Processi ꝛ
2	A	vj	no.	Visita.bte v. 221. oup. (martiniani.222 ix.lec.
3	b	v	no.	
4	c	iiij	no.	Adalrici episcopi. fo.222 ix.lectio.
5	d	iij	no.	
6	e	ij	no.	Octaua apostolorum. fo. 222 iij.lec.
7	f	Nonis		
8	g	viij	idus	
9	A	vij	idus	
10	b	vj	idus	Septem fratrum. fo.223. In agleya duplex.
11	c	v	idus	Pij pape ꝛ martyris. fo.223. cū plēo officio.
12	d	iiij	idus	Bermachore ꝛ sor.224. In agleya.oup.maiꝰ
13	e	iij	idus	Dedicatio alme ecclie agleyen.272 maiꝰ ou
14	f	ij	idus	Sol in leone.
15	g	Idibus		Diuisio apostolorum. fo. 224. cū plēo offō
16	A	xvij	cal.	Augusti.
17	b	xvj	cal.	Alexij confessoris. fo. 225 ix.lec.
18	c	xv	cal.	
19	d	xiiij	cal.	Octā beati bermachore ꝛ sor. fo.224. ix.lec.
20	e	xiij	cal.	Margarethe virginis. fo.225 ix.lec.
21	f	xij	cal.	Braxedis virginis. fo.225. iij.lec.
22	g	xj	cal.	Marie magdalene. fo.225 cū plēo offō.
23	A	x	cal.	Apollinaris epi ꝛ martyris. fo. 226. iij.lec.
24	b	ix	cal.	Chrine vgi.ꝛ mar. fo.226. ix.lec. Vigi. 226.
25	c	viij	cal.	Jacobi apli. 226. oū. Chrofori m̄. 227. ix.lec.
26	d	vij	cal.	Anne mris ma. 227. aliō offiū mis. 295. repies
27	e	vj	cal.	
28	f	v	cal.	Panthaleonis martyris. fo. 227. ix.lectio.
29	g	iiij	cal.	Marthe hospite christi. fo. 227 ix.lec.
30	A	iij	cal.	Abdon ꝛ sennen. fo. 228. iij.lec.
31	b	ij	cal.	

Qui vult solamen iulio hoc probat medicamen.
Venam non scindat nec ventrem potio ledat.
Somnum compescat: ꝛ balnea cuncta paueścat.
Prodest recens vnda: allium cum salnia munda.

Augustus habet dies.xxxj.Luna.xxx.
Nox habet horas.x.dies.xiiij.

1	c	Chalēdis		Augusti.Vicl'a sci petri.f.228.	cū pleno offō
2	d	iiij	no.	Stephani pape ⁊ martyris. fo.228.	iij.lectio.
3	e	iij	no.	Inuētio sci stephani ꝓtho. fo.228.	cū plēo offō
4	f	ij	no.		
5	g	Nonis		Festū niuis.229. dup. Dñici ꝯ.230	cū plēo of.
6	A	viij	idus	Trās.d.229. Sixti.30. Felicis.⁊ aga.230.	iij.lec.
7	b	vij	idus	Affre ⁊ sociarum eius mar. fo.231.	iij.lec.
8	c	vj	idus	Ciriaci ⁊ sociorum. fo.231.	iij.lec.
9	d	v	idus	Vigilia. fo.231.	
10	e	iiij	idus	Laurentij martyris. fo.232.	duplex.
11	f	iij	idus	Tiburtij martyris. fo.232.	iij.lec.
12	g	ij	idus		
13	A	Idibus		Hipolyti ⁊ sociorum eius. fo.232	ix.lec.
14	b	xix	cal'.	Septēb.Feli.⁊ for.233. In aqleya d.Vig.233	
15	c	xviij	cal'.	Sol i virgine. Assūptio btē v̄.233.	mai' dup.
16	d	xvij	cal'.		
17	e	xvj	cal'.	Octaua sancti laurentij. fo.234.	iij.lec.
18	f	xv	cal'.	Agapiti martyris. fo.234.	ix.lec.
19	g	xiiij	cal'.		
20	A	xiij	cal'.	Bernardi abbatis. fo.234	ix.lec.
21	b	xij	cal'.	Bonati ⁊ sociorum eius mar. fo.234.	ix.lec.
22	c	xj	cal'.	Octaua assumptionis. fo.234.	ix.lec.
23	d	x	cal'.	Hermoge.⁊ for. fo.234. In aqleya d.Vig.235	
24	e	ix	cal'.	Bartholomei apostoli. fo.235.	duplex.
25	f	viij	cal'.		
26	g	vij	cal'.		
27	A	vj	cal'.	Trāsl.scōꝝ hermachore ⁊. fo.235.	cū plēo offō.
28	b	v	cal'.	Augustini episcopi. fo.235.	duplex.
29	c	iiij	cal'.	Decollatio beati ioānis ba.236	cū pleno offō.
30	d	iij	cal'.	Juliani martyris. fo.257.	ix.lec.
31	e	ij	cal'.	Felicis ⁊ adaucti mar. fo.237	iij.lectio.

Quisquis sub augusto viuat medicamine iusto.
Raro dormitet estum coitum quoqꝫ vitet.
Balnea non curet nec multum comestio duret.
Nemo laxari debet vel fleubothomari.

September habet dies.xxx.Luna.xxix.
Nox habet horas.xij.dies.xij.

1 f Kalēdis Septēbris Egidij abbā.fo. 237. cū plēo offō
2 g iiij no.
3 A iij no.
4 c ij no.
5 b Nonis
6 d viij idus
7 e vij idus
8 f vj idus Natiuitas sancte marie vir. fo.238. maiº dup.
9 g v idus Adriani martyr.fo. 238. iij.lec.
10 A iiij idus
11 b iij idus Prothi ꝛ iacinti.fo. 238. iij.lec.
12 c ij idus
13 d Idibus Septē dormi.239.ix.lc. Cnelij cyprani.239.ix.lc.
14 e xviij kal. Octob.Sol i libra.Exal.ſ.cru.cū ple.of.Cor
15 f xvi kal. Octaua natiuitatis vir.marie.fo.240.ix.lec.
16 g xvj kal. Euphemie lucie ꝛ geminiani mm.f.240.iij.lec.
17 A xv kal. Lamperti epiſcopi ꝛ mar.fo. 240. iij.lectio.
18 b xiiij kal. (aquile ya dup.
19 c xiij kal. Euphemie dorothee tecle ꝛ eraſ.mm.240. In
20 d xij kal. Euſtachij ꝛ ſocioꝝ eius.240.ix.lc. Vigil.240
21 e xj kal. Matthei apoſtoli ꝛ euangeliſte fo.241. dupl.
22 f x kal. Mauricij ꝛ ſocioꝝ eius mar.fo.241. iij.lec.
23 g ix kal.
24 A viij kal. Rudberti epi ꝛ pfeſ.fo. 241. Oratio
25 b vij kal.
26 c vj kal. Octaua quatuor virginum.fo. 241. iij.lec.
27 d v kal. Coſme ꝛ damiani.fo 241. ix.lec.
28 e iiij kal.
29 f iij kal. Michaelis archangeli. fo.241 duplex.
30 g ij kal. Hieronymi pſ.ꝛ cōfeſ. fo. 241. duplex.

Fructus maturi septembris sunt valituri.
Et pira cum vino:pānis cum lacte caprino.
Aqua de vitica tibi potio fertur amica.
Tunc venam pandas species cum semine mandas

October habet dies .xxxj. Luna .xxx.
Nox habet horas .xiiij. dies vero .x.

1	A	Kalẽdis	Octo. Remigij germ. ⁊ ved. ãtiſt. 242.	iij. lec.
2	b	vj	no.	
3	c	v	no.	
4	d	iiij	no. Franciſci confeſſoris. folio. 243.	ix. lec.
5	e	iij	no.	
6	f	ij	no. Fidis virginis. folio. 243.	ix. lec.
7	g	Nonis	Marci pape ⁊ ꝑ. fol. 243.	In agleya duplex.
8	A	viij	idus	
9	b	vij	idus Dionyſij ruſtici ⁊ eleutherij. fo. 243.	iij. lec.
10	c	vj	idus Gereonis ⁊ ſocio. eiꝰ. fo. 243.	In agleya dup.
11	d	v	idus	
12	e	iiij	idus	
13	f	iij	idus	
14	g	ij	idus Caliſti pape ⁊ martyris. fo. 243.	iij. lec.
15	A	Idibus	Sol in ſcorpione.	
16	b	xvij	kal. Nouembus. Galli abbatis. fo. 243.	ix. lec.
17	c	xvj	kal.	
18	d	xv	kal. Luce euangeliſte. fo. 244.	duplex.
19	e	xiiij	kal.	
20	f	xiij	kal.	
21	g	xij	kal. Undecim milium vir. fo. 244	ix. lec.
22	A	xj	kal.	
23	b	x	kal.	
24	c	ix	kal.	
25	d	viij	kal.	
26	e	vij	kal.	
27	f	vj	kal. Vigilia. fo. 144.	
28	g	v	kal. Simonis ⁊ iude apoſtolorꝫ. fo. 244.	duplex
29	A	iiij	kal.	
30	b	iij	kal.	
31	c	ij	kal. Wolfgangi epi. fo. 244.	Vigilia. fo. 244.

October vina prebet cum carne farina.
Necnon anccina caro valet ⁊ volucrina.
Quãuis ſint ſana: tamen eſt repletio vana.
Quantũ vis comede: ſed nõ ꝓcordia lede.

Nouember habet dies.xxx. Luna.xxx.
Nox habet horas.xv. dies vero. ix.

1	d	Chalēdis		Nouē. Festū oīuz scōꝝ. fo.245. maiꝰ duplex.
2	e	iiij	no.	Cōm. oīuz aīa. cū plēo offō. Justi m̄.246. iij.l.
3	f	iij	no.	
4	g	ij	no.	
5	A	Nonis		
6	b	viij	idus	Leonardi confessoris. fo.246. ix.lec.
7	c	vij	idus	
8	d	vj	idus	Quatuor coronatorum. fo.246 ix.lec.
9	e	v	idus	Theodori martyris. fo. 246. ix.lec.
10	f	iiij	idus	
11	g	iij	idus	Marti ep̄i.246. cū plēo offō. Mēne m̄. 247 In
12	A	ij	idus	aqleya duplex.
13	b	Idibus		Sol in sagittario. Briccij ep̄i. fo. iij.lec.
14	c	xviij	cal.	Decembris.
15	d	xvij	cal.	
16	e	xvj	cal.	Othmari abbatis. fo. 247. iij.lec.
17	f	xv	cal.	
18	g	xiiij	cal.	Octaua sancti martini. fo.247. iij.lec.
19	A	xiij	cal.	Elisabeth vidue. fo.247. cum pleno officio.
20	b	xij	cal.	
21	c	xj	cal.	Mauri martyris. fo.247. iij.lectio.
22	d	x	cal.	Cecilie virginis. fo.247. ix.lec.
23	e	ix	cal.	Felicitatis ⁊ filioꝝ eiꝰ. f. 248. In aqleya dup.
24	f	viij	cal.	Grisogoni martyris. fo.248. In aqleya dup.
25	g	vij	cal.	Chatherine vir. fol. 248. cum pleno officio.
26	A	vj	cal.	Cōme. bti clemētis pape ⁊ m̄. fo. 248. ix.lec.
27	b	v	cal.	
28	c	iiij	cal.	
29	d	iij	cal.	Uigilia. fol. 192.
30	e	ij	cal.	Andree apostoli. fo. 192. duplex.

Hoc tibi scire datur ꝙ reuma nouembri curatur.
Queqꝫ nociua vita: tua sint preciosa dicta.
Balnea cum venere tunc nullum constat habere.
Potio sit sana atqꝫ minutio bona.

December habet dies.xxxj.Luna.xxx.
Nox habet horas.xvj.dies vero. viij.

1	f	Chalēdis		Decembis.
2	g	iiij	no.	
3	A	iij	no.	
4	b	ij	no.	Barbare virg.fo.193. ix.lec.
5	c	Nonis		
6	d	viij	idus	Nicolai epi ⁊ ꝯ.fo.193. cum pleno officio.
7	e	vij	idus	Ambrosij epi ⁊ ꝯfes. fo.194. duplex.
8	f	vj	idus	Conceptio gloriose vir.marie fo.194. duplex
9	g	v	idus	Siri epi ⁊ confessoris. fo. 195. ix.lec.
10	A	iiij	idus	
11	b	iij	idus	
12	c	ij	idus	
13	d	Idibus		Sol i capcorno.Lucie v̄.⁊ m̄.195 cū plēo offō
14	e	xix	cal.	Januarij.
15	f	xviij	cal.	
16	g	xvij	cal.	
17	A	xvj	cal.	
18	b	xv	cal.	
19	c	xiiij	cal.	
20	d	xiij	cal.	Vigilia.fo.195
21	e	xij	cal.	Thome apostoli fo. 195 duplex.
22	f	xj	cal.	
23	g	x	cal.	
24	A	ix	cal.	Vigilia.fo.9.duplex.(aqleya du.
25	b	viij	cal.	Nati.dñi.13.dup.ma.Anastasie v̄.⁊ m̄.196 In
26	c	vij	cal.	Stephani ꝓthomartyris.fo.14. duplex.
27	d	vj	cal.	Joānis apli ⁊ euā. f.15.dup. Zoili ꝯf.196. In
28	e	v	cal.	Scōꝝ inocētū. fo.16 dup. (aquileya. ix.lec.
29	f	iiij	cal.	Thome archiepi ⁊ mar. fol.17. ix.lec.
30	g	iij	cal.	
31	A	ij	cal.	Siluestri pape ⁊ con fessoris. fo. 196. ix.lectio.

1595 Jesuitae Labacū uenerunt ꝑ Collegio erigendo.

Sane sunt membris res calide mense decembris.
Frigus vitetur capitalis vena scindatur.
Lotio sit vana:sed vasis potio cara.
Sit tepidus potus frigore contrario totus.

Canon tabule sequentis de iteruallo ⁊ festis mobilibus.

Interuallū carnispriuiale festaq; mobilia quolibet āno sic facile dignosces. Aiaduerte aureū numerū āni tui ꝓpositi ꝑ ꝑcēdes: iuētū in primo ordine tabule festorū mobiliū: sub quo in seq̄nti ordine: vz lr̄aꝝ dñicalium: accipe litteraz dñicalem anni tui ꝓximo occurrentem: q̄ erit index omnium ꝑ hāc tabulaz ꝓmisoꝝ. Nam in versu q ab ea littera dñicali dextrorsum porrigit: ꝑmo videbis interuallum: idest tempus a natali Saluatoris nostri ad dominicam cantat Esto mihi: Deinde diem septuagesime: ⁊ cetera quecūq; fronti tabule inscripta sūt. Sz iteruallū duos habet ordies. Quoꝝ prior docet hebdomadas integras: posterior aūt cōccurrentes: si q in āno quopiā fuerint: idest dies septenario pauciores: q septimanis itegris adnumerātur: quos qdē accedere oportet quotiēs natalis chr̄i dñi ꝑter diē dñicā agit: Itaq; iteruallū carnispuiale semꝑ duoꝝ ānoꝝ ꝑs est: appellationem sumēs a posteriori: qm̄ i eo finē hz q̄zuis ꝯcurrētes sint āni ꝑoris: dies. s. a natali ad dñicaz ꝓximo seq̄ntē: qñ natalis ipe alia q̄z dñica die ꝑagit. Quāobrē recte ꝑcipit i āno bisextili: cū duplex sit lr̄a dñical: hebdas qdez itegras ꝑ posteriorez: ꝯcurrētes vo ꝑ ꝑorē q̄ri debere: Nec temere iubet sub aureo nūero lr̄az dñicalē i suo ordie accipi. Nam si aliqñ lr̄a dñicale directo aurei nūeri appareat: ea nō erit ꝯueniēs nūcia festorū mobiliū: sz ad sequētē ꝓximo descēdēdū est: Sic eni qd̄ pr̄ib⁹ placuit: nunq̄z paschalis celebritas cū hebraica coicidet obstinatiōe: mō paschalis computus rite tractetur.

¶ Est ⁊ alia via inueniendi quinq; festa mobilia quorum claues in calendario posite sunt: ad hunc modum. Quot sunt vnitates in claue festorum mobilium cōmūi supi⁹ ꝑ aureū nūerū iuēte: tot dies cōputa i calēdario a loco clauis cuiuscūq; festi mobil. postrem⁹ eni dies vocat termin⁹ festi quesiti. Ipsuz autez festum peragi solet dominica die que proximo succedit.

¶ Uerū i āno bisextili cautel qbusdā opus ē. Tūc eni nō soluz ꝯcurrētes sed ⁊ septuagesima ac q̄dragesima ꝑ ꝑorē lr̄az dñicalē accipi debēt: rel q̄ vero oia ꝑ posteriorē. Attamē q̄dragesima retrahēda erit ꝑ diē vnū si iuxta hāc cautelaz ad vigesimā q̄rtā diē Februarij aut post eā ꝑuenerit. Qz si ꝑ clauē libeat iuestigare memorata festa: claui ipi addēda ē vnitas q̄tiēs i āno bisextili septuagesima aut q̄dragesima q̄rit r̄tracta itē q̄dragesima ꝑ vnū diē si in vigesima q̄rta Februarij aut post eaz iuēta fuerit.

Sequitur versus in quo habetur quando matrimonium prohibitur ⁊ quando conceditur.

Prohibet	concedit	prohibet	concedit	ꝓhibet	concedit
Aduētus dñi	octā ephie	septuagesima	q̄si mōgeniti	rogationū	festū trinitatis
Aspiciens	veterem	circum	qua	roga	benedicta

Uersus d̄ diebus canicularibus.

Octaua pe. pau. canis incipit ⁊ finit oc. lau.

Uel scd̄m aliquos

Margar. caniculas assumptio terminat illas.

Tabula festorum mobilium sequitur verte soliū

16 Aure numer.	Littera dñicalis.	Intuallũ ad Esto	Concurrentes.	Jañ. Septuages.	Feb. Quadrage.	Martij. Pascha.	April. Rogatões.	Maij. Pẽtecostes	Maij. Corpis xpi	Heb. a pẽ. ad ioã. b.	Dies supflui.	He. a pẽ. ad adu. d.	Nouẽ. Aduẽt. dñi.	He. ab adu. ad nat.	Dies superflui.
5	d	5	3	18	8	22	26	10	21	6	3	29	29	3	5
	e	5	4	19	9	23	27	11	22	6	2	29	30 de.	3	4
13	f	5	5	20	10	24	28	12	23	6	1	29	1	3	3
2	g	5	6	21	11	25	29	13	24	6	0	29	2	3	2
	A	6	0	22	12	26	0 ma	14	25	5	6	29	3 no	3	1
10	b	6	1	23	13	27	1	15	26	5	5	28	27	4	0
	c	6	2	24	14	28	2	16	27	5	4	28	28	3	6
18	d	6	3	25	15	29	3	17	28	5	3	28	29	3	5
7	e	6	4	26	16	30	4	18	29	5	2	28	30 de.	3	4
	f	6	5	27	17	31	5	19	30	5	1	28	1	3	3
15	g	6	6	28	18	apl 1	6	20	31 iu.	5	0	28	2	3	2
4	A	7	0	29	19	2	7	21	1	4	6	28	3 no	3	1
	b	7	1	30	20	3	8	22	2	4	5	27	27	4	0
12	c	7	2	31 feb	21	4	9	23	3	4	4	27	28	3	6
1	d	7	3	1	22	5	10	24	4	4	3	27	29	3	5
	e	7	4	2	23	6	11	25	5	4	2	27	30 dec	3	4
9	f	7	5	3	24	7	12	26	6	4	1	27	1	3	3
	g	7	6	4	25	8	13	27	7	4	0	27	2	3	3
17	A	8	0	5	26	9	14	28	8	3	6	27	3 no	3	1
6	b	8	1	6	27	10	15	29	9	3	5	26	27	4	0
	c	8	2	7	28 mã	11	16	30	10	3	4	26	28	3	6
14	d	8	3	8	1	12	17	31 iu.	11	3	3	26	29	3	5
3	e	8	4	9	2	13	18	1	12	3	2	26	30 de.	3	4
	f	8	5	10	3	14	19	2	13	3	1	26	1	3	3
11	g	8	6	11	4	15	20	3	14	3	0	26	2	3	3
	A	9	0	12	5	16	21	4	15	2	6	26	3 no	3	1
19	b	9	1	13	6	17	22	5	16	2	5	25	27	4	0
8	c	9	2	14	7	18	23	6	17	2	4	25	28	3	6
	d	9	3	15	8	19	24	7	18	2	3	25	29	3	5
	e	9	4	16	9	20	25	8	19	2	2	25	30 dec	3	4
	f	9	5	17	10	21	26	9	20	2	1	25	1	3	3
	g	9	6	18	11	22	27	10	21	2	0	25	2	3	2
	A	10	0	19	12	23	28	11	22	1	6	25	3 no	3	1
	b	10	1	20	13	24	29	12	23	1	5	24	27	4	0
	c	10	2	21	14	25	30	13	24	1	4	2[illegible]	28	3	6

¶ Tabula dominicarum de tē pore qui habitis earū ferie facili q̄dā pictura reperiri possunt

Dñica prima in aduētu dñi 1
Dñica secunda in aduentu 3
Dominica tertia in aduētu 4
Sabbato quatuor temporum in aduentu domini 6
Dominica q̄rta in aduentu 8
Natiuitatis domini 13
Dominica post nati. domini 17
Circuncisionis domini 18
Epiphanie domini 19
Dñica pria post epiphaniā 20
Dominica secunda 22
Dominica tertia 23
Dominica quarta 25
Dominica quinta 26
Dominica sexta 27
Dominica in septuagesima 27
Dominica in sexagesima 29
Dominica in qnquagesima 31
In capite ieiūij seu fer. iiij. ci. 32
Dñica pria in quadragesima 36
Sabbo q̄tuor tpz post cinez 42
Dominica secunda 44
Dominica tertia 50
Dominica quarta 58
Dominica in passione dñi 66
Dominica palmarum 71
Cena domini 84
Paraseues 85
Vigilia pasche 91
Dominica pasche 99
Dñica prima post pascha 105
De lancea domini 106
Dominica secunda 107
Dominica tertia 108
Dñica. iiij. 110 Dñica. v. 111
Letania maior 111
Ascensionis domini 112
Dominica post ascēsionez 113
Dominica pentbecostes 116
Sabbo. iiij. tpm post pēte. 121
Trinitas vel octaua pente. 122
Corporis christi 122
Regle o mō obſuādi i offi. 124
Et in terra pax hominibus 124
Credo in vnum deum 124
Canon minor 124
Prefationes 125
Dominica prima post pen. 157
Dominica secunda 158
Dominica tertia 160
Dominica quarta 161
Dominica quinta 163
Dominica sexta 164
Dominica septima 165
Dominica octaua 167
Dominica nona 168
Dominica decima 169
Dominica vndecima 170
Dominica duodecima 171
Dominica tredecima 172
Dominica decimaquarta 174
Dominica quindecima 175
Dominica sextadecima 176
Dominica decimaseptia 178
Sabbato quatuor temporuz in mense septembris 180
Dominica decimaoctaua 182
Dominica decimanona 183
Dominica vicesima 184

Dominica vicesimapria 186
Dñica vicesima secūda. 187.
Dñica vicesima tertia. 288
Dominica vicesimaquarta 189
Dominica.xxv.post pēt. 190

¶ Folius in quo cuiuslibet sancti officium continetur: calēdarium indicat. Etiam hic seqtur registrum de sanctis per circulum anni iuxta ordinem alphabeti.

Andree apostoli 192
Ambrosij archiepiscopi 194
Anastasie virginis 196
Antonij abbatis 197
Agnetis virginis ⁊ marty. 197
Agathe virginis 201
Appolonie virginis 202
Annunciatiōis btē ma.vir. 205
Agape cicōie ⁊ hirene vir. 206
Apparitio sancti michael 211
Antonij ꝯf.ordinis mino. 214
Achacij ⁊ socioꝝ eius 215
Alexij confessoris 225
Appollinaris martyris 226
Anne matris mari. 227 et
Officium nouum sancte anne ⁊ totius cognationis eiꝰ 295
Abdō ⁊ sennē martyrum 228
Affre ⁊ sodalium eius 230
Assumptionis marie virg. 233
Agapiti martyris 234
Augustini episcopi 235
Adriani martyris 238
Barbare virginis ⁊ mar. 214
Brigide virginis 200
Blasij episcopi 201
Benedicti abbatis 205
Barnabe apostoli 214
Braxedis virginis 225
Bernardi confessoris 234
Bartholomei apostoli 235
Briccij epi ⁊ ꝯfessoris 247
Conceptiōis b.marie vir. 194
Conuersiōis scti pauli apli 198
Crisantiani ⁊ sociorum eiꝰ 263
Cathedra sancti petri 203
Cācij cāciani ⁊ cācianille 212
Cirie ⁊ musce virginum 214
Cōmemoratio sancti pauli 219
Cristine virginis 226
Christofori martyris 227
Cyriaci ⁊ sociorum eius 231
Calixti pape ⁊ martyris 243
Corbiniani confessoris 238
Cornelij ⁊ cypriani mar. 299
Cosme ⁊ damiani mar. 241
Cecilie virginis ⁊ marty. 247
Clementis pape 248
Chatherine virginis 248
Dorothee virginis ⁊ mar. 201
Diuisionis apostolorum 224
Dominici confessoris 230
Donati martyris 230
Donati ⁊ sociorum eius 234
Danielis prophete 235
Dionysij ⁊ sociorum eius 243
Decollationis sci ioā.bap. 236
Erasmi epi ⁊ martyris 213
Egidij confessoris 237
Exaltationis scē crucis 23[illegible]
Eufemie lucie ⁊ gemini.m̄. 240

Eustachij ⁊ sociorum eius 240
Eufemie ⁊ dorothe tecle 240
Elisabeth vidue 247
Fabiani ⁊ sebastiani mar. 197
Floriani martyris 211
Felicissimi ⁊ agapiti mar. 230
Felicis ⁊ fortunati mar. 230
Francisci confessoris 243
Fidis virginis ⁊ marty. 243
Felicis ⁊ adaucti martyꝝ 237
Felicitatis martyris 248
Gregorij pape 204
Georgij martyris 207
Gordiani ⁊ epimachi mar. 212
Gervasij ⁊ ptasij marty. 214
Gereonis ⁊ sociorus eius 243
Galli abbatis 243
Grisogoni martyris 248
Hellari ⁊ datiani 204
Helene regine 212
Hermachore ⁊ fortunati 224
Hermogenis ⁊ fortunati 234
Hippolyti ⁊ sociorum eiꝰ 232
Hieronymi presbyteri 242
Ioannis crisostomi epi 199
Juliani hospitis ⁊ confes. 199
Juliane virginis 202
Joseph spōsi genitricis dei 205
Jnuentio sanctorum corporuꝫ cancij canciani ⁊ cancia. 207
Jnuentio sancte crucis 210
Joannis ante portā latinā 211
Joannis baptiste 216
Joannis ⁊ pauli martyꝝ 217
Jacobi apostoli 226
Jnuentionis scti stephani 228
Juliani martyris 237
Justi martyris 246
Lucie virginis 195
Letania maior. s. in festo sancti marci 208
Laurentij martyris 232
Luce euangeliste 242
Lucie eufemie ⁊ geminia. 240
Lamperti confessoris 240
Leonardi confessoris 246
Marcelli pape 197
Mathie apostoli 203
Marie egyptiace 206
Marci euangeliste 208
Marcellini ⁊ petri mar. 213
Marci ⁊ marcelliani mar. 215
Margarethe virginis 225
Marie magdalene 225
Marthe hospite christi 227
Marci pape 243
Martini episcopi 246
Mēne martyris 247
Matthei apostoli ⁊ euan. 241
Mauricij ⁊ sociorum eius 241
Michaelis archangelis 241
Mauri abbatis 247
Nicolai episcopi 293
Nerei ⁊ achillei 212
Nuis festum virginis ma. 229
Nativitatis marie 238
Octaua sancte agnetis 199
Octaua sci ioānis baptiste 220
Octā apl̄oꝝ petri ⁊ pauli 222
Octaua hermachore 224
Octaua assumptionis ma. 234
Octaua sancti laurentij 233
Octaua nativitatis marie 240
Octaua quatuor virginuꝫ 241

Octaua martini 247
Omnium sanctorum 245
Othmari abbatis 247
Paulini patriarche ⁊ con. 196
Prisce virginis 197
Policarpi martyris 199
Purificationis marie 200
Philippi ⁊ iacobi apl'oꝝ 208
Pangratij martyris 212
Potentiane virginis 212
Primi ⁊ feliciani martyꝝ 214
Prothi martyris 214
Petri ⁊ pauli apostoloꝝ 218
Processi ⁊ martiniani 222
Pij pape 223
Pantbaleonis martyris 227
Prothi ⁊ iacinthi martyꝝ 238
Quadraginta martyrum 204
Quirini martyris 213
Quatuor coronatorum 246
Rudperti confesso. ⁊ pon. 206
Remigij germani ⁊ veda. 242
Rudperti epi ⁊ confesso. 241
Syrij episcopi 195
Siluestri pape 196
Sebastiani martyris 197
Scolastice virginis 201
Sigismundi regis 209
Septem fratrum martyrū 223
Septem macbabeorum 228
Stephani pape 228
Sixti pape ⁊ martyris 230
Septem dormientium 239
Simonis ⁊ iude 244
Thome apostoli 95
Translatiōis sci marci euā. 200
Thome de aquino 204
Tyburcij valeriani ⁊ maxi 207
Trāsfigurationis domini 229
Tyburcij martyris 232
Timotbei ⁊ simphoriani 235
Translationis sanctorum her/ machore ⁊ fortunati 235
Theodori martyris 246
Vigilia sancti andree 192
Vincentij martyris 198
Valentini martyris 202
Vitalis martyris 208
Urbani martyris 212
Viti modesti ⁊ crescentie 214
Visitationis marie 221
Vdalrici episcopi 222
Vincula sancti petri 228
Vigilia assumptionis marie 233
Undeci milium virginum 244
Vigilia omnium sanctorū 244
Vuolfgangi episcopi 244
Zoilini pres. ⁊ confessoris 196

¶ Officia de communi sanctorum ⁊ misse speciales cū generalib⁹ collectis hic sequuntur.

In vigilia vnius plurimorum apostolorum 250
In natali apostolorum 251
De pluribus martyribus 253
De vno martyre 263
De vno marty. ifra pascha 263
De confessoribus 263
De virginibus 268

¶ Misse speciales.

In dedicatione ecclesie 272

In dedicatione altaris 273
Vnica die missa de trinita. 273
Feria secunda de sapientia 273
Feria tertia de sancto spu 274
Feria quarta de angelis 274
Feria quinta de charitate 275
Feria sexta de sancta cruce 276
Sabbato de veneratione beate marie virginis 276
Missa pro peccatis 280
Missa propria sacerdotis 281
Missa de pestilentia 281
Missa pro salute viuorum 282
Missa pro pace 282
Missa pro tribulatis 283
Missa pro amico viuente 284
Contra tentationem carnis oro 284
Missa p infirmo vl'ifirmis 284
Missa p iter agentibus 285 vl' de Tres magos 300
Pro pluuia officium 285
Missa pro serenitate 286
Missa defunctorum 290

Orationes generales. Secret. et Complen.

Orationes de oibus scis 286
De scis quoz flige sut i loco 287
Pro omni gradu ecclesie 287
Pro papa nostro 287
Pro imperatore 287
Pro episcopo nostro 287
Pro amico 288
Pro congregatoe t familia 288
Tpe synodi orationes 288
Pro cucto ppl'o christiano 288
Pro inimicis 288
Contra tyrannidem oratio 288
Pro elemosynarijs 288
Pro concordia 288
Pro familiaribus oratio 288
Pro confitentibus 289
Pro petitione lachrymaz 289
Pro penitentibus 289
Pro nauigantibus 289
Pro viuis t defunctis 289
Generalis oratio 289
Cotra turchos siue pagaos 290

Nouiter addita officia hic rubro atramento impressa.

Missa de quatuordecim auxiliatoribus 296
Missa de beato iob cotra morbum gallicum 296
Missa de archangelo raphaele 297
Missa de doloribus vir.ma 298
Missa de septez gaudijs virginis marie 299
Pro exulibꝫ aiabus oro 301
Missa quinqz plagarum corporis christi 301
Pro sterilitate mulierz oro 302
Oro p.ccc.dies idulgetiaz 303
Missa ō.s.rocho ptra pestē 302
Missa de sororibꝫ b.m.v. 303
Bno aeris ptra tepestatē 303
Pro rege oratio 304
Pro fudatoꝝ capellevl'al. 304
Cautele i offo misse obsuā. 304
Defectus in missa contingetes t pericula 306

Finis.

S. CVMANA.
OCTAVIANVS
I. A.
ET. D. C. G.
LEX. D. S.
ECCE. S. M.
ECCE V
IBVRTINA
SIBILLA CVMANA
ERITHEA. S
DELPHICA. S

IEREMIAS

GREGORIVS

ABACVC

HIERONIMVS

DANIEL

AMBROSIVS

IONA

AVGVSTIN

Scom consuetudinē sancte ecclesie Aquileyen. tēporis officiū icipit. In aduentu oñi ad missaz Dñica .j. Introi.

Ad te leuaui aiam meā de⁹ meus: i te cōfido nō erubescam: neqz irrideant me inimici mei: etenim vniuersi q te expectant non confundentur. ℣. Vias tuas domine demōstra mihi: et semitas tuas edoce me. Gloria in excelsis deo. non dicitur. Oratio.

Excita quesumus domine potētiā tuā ⁊ veni: vt ab iminētibus peccatorum nostrorum periculis: te mereamur protegēte eripi: ⁊ te liberāte saluari. Qui cū. que oratio sola dicat. Lectio epl'e beati pauli apli. Ad roma. C.XIII.

Fratres: Scientes qz hora est: iam nos de somno surgere. Nunc enī propior est nostra salus q̄z cum credidimus. Nox precessit: dies autē appropin-

quabit. Abijciamus ergó ope-
ra tenebraꝝ ⁊ induamur arma
lucis: sic vt in die honeste ãbu-
lemus: nõ in comessatiõibus ⁊
ebrietatibus: non in cubilibus ⁊
in pudicitijs: non in contentio-
ne ⁊ emulatiõe: sed iduimini do
minum iesum christum. Grad.
Vniuersi qui te expectant non con
confundentur domine. ℣. Vias tu
as dñe demonstra mihi: ⁊ semitas tu
as edoce me. Alleluia. ℣. Osten
de nobis dñe misericordiã tuã: ⁊ salu
tar̃ tuũ da nobis. Sz mat. XXI.C.

In illo tpe Cuz
appropinquas-
set iesus hierosoly-
mis: ⁊ venisset bet-
phage ad mõtez oli-
ueti: tũc misit duos
discipulos dicẽs eis:
Ite in castellũ qd cõ-
tra vos ẽ: ⁊ stati inuenietis asi-
nã alligatã ⁊ pullũ cũ ea. Solui
te: ⁊ adducite mihi. Et siqs vo-
bis aliqd dixerit: dicite quia do-
min⁹ his opus hz: ⁊ ꝯfesti dimit
tet eos. Hoc aũt factũ est: vt adi
pleretur qd dictũ est per ꝓphe-
tam dicentẽ. Dicite filie syõ. Ec
ce rex tuus venit tibi mãsuet⁹:
sedens super asinã ⁊ pullum fili
um subiugalis. Euntes aũt di-
scipuli: fecerũt sicut p̃ceperat il-
lis iesus. Et adduxerũt asinã et
pullũ ⁊ iposuerũt super eos ve
stimẽta sua: ⁊ eum desup sedere
fecerunt. Plurima autẽ turba
strauerũt vestimẽta sua in via.
Alij aũt cedebant ramos d̃ ar-
boribus: ⁊ sternebãt in via. Tur
be autem que precedebant ⁊ q̃
sequebantur clamabant dicen
tes: Osanna filio dauid: bene-
dictus qui venit in noĩe domĩ.
Credo. dicit. Offer. Ad te dñe
leuaui animã meam: deus meus in
te confido nõ erubescã: neqz irrideãt
me inimici mei: etenĩ vniuersi q te ex
pectant non confundent̃. Secreta.
Hec sacra nos dñe potenti
virtute mundatos: ad su-
um faciãt puriores venire p̃nci
piũ. p. Prefatio q̃tidiana. Cõ.
Dñs dabit benignitatẽ: ⁊ terra nr̃a
dabit fructum suum. Complend.
Suscipiamus dñe miseri-
cordiam tuã in medio tẽ-
pli tui: vt reparatiõis nostre vẽ
tura solennia congruis hono-
ribus precedamus. Per dñm.
¶ De beata virgine. Oratio.
Deus qui de beate ma-
rie virginis vtero ver-
bum tuũ angelo annũciãte car
nem suscipe voluisti: presta sup
plicibus tuis: vt qui vere eã dei
genitricẽ credimus: ei⁹ apud te
ĩtercessiõibus adiuuemur. Per
eundẽ dñz nr̃z iesũ xp̃z fi. Sec.
Altari tuo quesumus dñe
suprapositа munera spiri
tus sanctus benignus assumat:
qui beate marie virginis visce-

ra splendoribus sue virtutis re pleuit. Per eiusdem. Cōplen.

A Desto domie populo tuo vt que sumpsit fideliter: ⁊ mente sibi ⁊ corpore beate marie semper virginis intercessione custodiat. Per dominū nostrū iesum xp̄z filiū. ¶ De omnibus sanctis. Oratio.

O Onscientias nr̄as dñe q̄sumus visitādo purifica: vt veniens filius tuus dñs noster cum omnibus sanctis suis paratam sibi in nobis inueniat mansionem. Qui tecū. Secre.

T Ibi sit accepta quesumus dñe d̄uotio nostra: q̄ nos expiando tua gratia dignos efficiat: ⁊ ad ꝓmissa sempiterna perducat. Per dominum nostrum iesum christum. Cōplen.

O Oncede q̄s omnipotens deus: vt in aduentu filij tui domini nostri iesu christi cū omnibus sanctis placitis tibi actibus presentemur. Per dñz nostruz iesum christuz. ¶ Iste cōmemorationes dicūtur vsq̄z ad vigiliam nati. domini exclusiue dieb⁹ feriatis. Si v̄o occurrerit aliq̄d festū per hebd̄as: prima oratio fit de festo: secūda d̄ dñica: ⁊ tertia de sancta maria. ¶ Feria quarta ⁊ sexta per circulum anni omnia fiant vt ī dominica precedenti ipsius currētis tp̄is exceptis ep̄lis ⁊ euāgeliis ꝓprijs dūmō de tp̄e agatur. ¶ Feria. iiij. Lectio epistole btī iacobi apostoli. II. C.

O Marissimi: patientes estote vsq̄z ad aduentū domini. Ecce agricola expectat preciosū fructum terre: patiēter ferens donec accipiat temporaneuz ⁊ serotinuz. Patiētes igit̄ estote ⁊ vos cōfirmate corda vr̄a: quoniam aduentus domini appropīquabit. Nolite ingemiscere fratres in alterutrū: vt nō iudicemini. Ecce iudex āte ianuam assistit. Exemplū accipite fratres laboris ⁊ patientie per ꝓphetas: qui locuti sunt in nomine domini nostri iesu christi. Secundum. Mattheum. III. C.

I N illo tēpore: Venit ioānes baptista p̄dicās ī deserto iudee ⁊ dicēs: Penitentiā agite appropinq̄bit enī regnū celoꝝ. Hic ē enī d̄ quo dictū ē ꝑ esaiā ꝓphetā dicētē. Vox clamantis in deserto: parate viā dñi: rectas facite semitas ei⁹. Ipse aūt ioānes habebat vestimentū de pilis camelorum: ⁊ zonam pelliceam circa lumbos suos. Esca autez eius erat locuste ⁊ mel siluestre

Tunc exibat ad eū hierosolyma ⁊ omnis iudea: ⁊ omnis regio circa iordanē: ⁊ baptizabantur ab eo in iordane cōfitentes peccata sua. ¶ Feria sexta. Lectio epistole Ad tytum. C.II.

Charissime: Loquere que decet sanam doctrinā. Senes vt sobrij sint: pudici: prudētes: sani i fide i dilectiōe: in patiētia. Anus similiter i habitu sancto: nō criminatrices: nō vino multo seruientes: benedicentes: vt prudentiaz doceant adolescentulas: vt viros suos amēt: filios suos diligant: Prudentes: castas: sobrias: dom⁹ curā hītes: bēignas: subditas viris suis: vt non blasphemetur verbum dei iuuenes similiter hortare vt sobrij sint. In omnib⁹ te ipsum prebe exemplum bonorum operum: in doctrina: in integritate: in grauitate: sanum verbum et irreprehensibile: vt is qui ex aduerso est vereatur: nihil habēs malum dicere de vobis. Seruos dominis suis subditos esse. In omnibus placentes: non cōtradicentes: non fraudantes: sed in omnibus bonā fidē ostendentes: vt doctrinā saluatoris nostri dei ornent in omnibus. Secundum Lucam. III.C.

In illo tpe. Dicebat ioānes ad turbas que exibāt vt baptizarentur ab ipso. Genimina viperarum: quis ostendit vobis fugere a ventura ira. Facite ergo fructus dignos penitentie: ⁊ ne ceperitis dicere patrē habemus abraam. Dico enim vobis: quia deus potest de lapidib⁹ istis suscitare filios abrae. Jaz enim securis ad radicem arboris posita est. Omnis ergo arbor nō faciens fructum bonū excidetur: ⁊ in ignē mittetur. Et interrogabant eum turbe dicentes. Quid ergo faciemus? Respondēs autem dicebat illis. Qui habet duas tunicas det nō habenti vnā: ⁊ q habet escas similiter faciat. Venerunt autez ⁊ publicani: vt baptizarent: ⁊ dixerunt ad illū. Magister: quid faciem⁹? At ille dixit ad eos: Nihil amplius quam quod cōstitutū est vobis faciatis. Interrogabant autem eum: ⁊ milites dicētes. Quid faciem⁹ ⁊ nos. Et ait illis. Neminez concutiatis: neqz calumniaz faciatis: ⁊ contenti estote stipendijs vestris. Existimante autez populo: ⁊ cogitantib⁹ omnib⁹ i cordibus suis de ioanne: ne forte ipse esset christus. Respondit ioānes dicens oibus: Ego qdē

aqua baptizo: vos: veniet aũt fortior me: cuius nõ sum dign⁹ soluere corrigiam calciamẽtoꝝ eius. Ipse vos baptizabit ĩ spiritu scõ ⁊ igne. Cui⁹ ventilabrũ in manu eius: ⁊ purgabit areaꝫ suam: ⁊ ꝯgregabit triticũ suum in horreũ suum: paleas aũt cõburet igni inextinguibili. Multa quidẽ ⁊ alia exortãs euangelizabat ppl'o. ¶ Dñica.ij. Int.

Populꝰ syon ecce dominus veniet ad saluandas gẽtes: et auditã faciet dñs gloriam vocis sue ĩ leticia cordis vestri. ps. Qui r̃gis isrl' ĩtẽde: q ꝺducis velut ouẽ ioseph. or.

Excita dñe corda nr̃a ad p̃parandas vnigeniti tui vias: vt ꝑ eius aduentũ purificatis tibi mẽtibus seruire mereamur. Per eundem. Que oro sola dicat. Ad Rom. XV.

Fratres: Quecũqꝫ scripta sũt: ad nr̃am doctrinã scripta sunt: vt ꝑ patiẽtiam ⁊ ꝯsolationẽ scripturaꝝ spem hẽam⁹. Deus aũt patiẽtie ⁊ solatij: det vobis idipsum sapere in alterutrũ scdm iesum chr̃m: vt vnanimes vno ore honorificetis deũ ⁊ p̃rem dñi nr̃i iesu chr̃i. Propter qd suscipite inuicẽ: sicut et chr̃s suscepit vos in honorẽ dĩ. Dico enĩ chr̃m iesum ministrũ fuisse circũcisionis ꝓpter ꝟitatẽ dei: ad ꝯfirmãdas ꝓmissiões patrũ. Gentes aũt sup misericordia honorare deũ: sicut scriptũ ẽ: Propterea ꝯfitebor in gẽtibus tibi dñe: ⁊ noĩ tuo cãtabo. Et iteruꝫ dicit. Letamini gẽtes cũ plebe ei⁹. Et iterũ: Laudate oẽs gentes dñm: ⁊ magnificate eum oẽs ppl'i. Et rursus esaias ait. Erit radix iesse ⁊ q exurget regere gentes: in eũ gentes sperabũt. Deus ãt spei repleat vos oĩ gaudio ⁊ pace in credẽdo: vt abundetis in spe ⁊ in virtute spiritus sancti. Graduale.

Ex syon species decoris eius: de⁹ nr̃ manifeste veniet. ℣ Cõgregate illi scõs eius: qui ordinauerũt testm̃ eius sup sacrificia. All'a. ℣ Letatus sum in his q̃ dicta sunt mihi: ĩ domum dñi ibimus. ℣ Stãtes erãt pedes nostri: in atrijs tuis hierusalem.

Secundum Lucam. XXI.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Erunt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ in terris pressura gentiũ pre confusione sonitus maris ⁊ fluctuum: are/

scentibus hominibus pre timore ⁊ expectatione: que superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes celorum mouebuntur. Et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus cum potestate magna ⁊ maiestate. His autem fieri incipientibus: respicite et leuate capita vestra: quoniam appropinquabit redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem. Videte ficulneam et omnes arbores: cum producunt iam ex se fructum: scitis quoniam prope est estas. Ita ⁊ vos cum videritis hec fieri: scitote quoniaz prope est regnū dei. Amē dico vobis: q̄ nō p̄teribit generatio hec: donec oia fiant. Celuz ⁊ terra transibūt: ꝟba aūt mea nō trāsibūt. Offe.

O eus tu conuertens vinificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te: ostende nobis dñe misericordiam tuam: ⁊ salutare tuum da nobis. Secre.

P Lacare q̄s domine humilitatis nr̄e p̄cibus ⁊ hostijs ⁊ vbi nulla suppetūt suffragia meritoꝝ: tuis nobis succurr̄ p̄sidijs. Per dñm. Cōmunio.

H ierusalē surge: et sta i excelso ⁊ vide iocunditatem que veniet tibi a deo tuo. Complenda.

R Efecti cibo potuq̄ spiritalis alimonie: supplices te domine deprecamur: vt huius p̄ticipatione mysterij doceas nos terrena despicere: ⁊ amare celestia. Per dñm. ℂ Feria q̄rta. Lcō Malachie ꝓphete. III.C.

H Ec dicit dñs: Ecce ego mitto angelū meuz: ⁊ p̄parabit viaz ante faciem tuam. Et statiz veniet ad tēpluz suū dñator dominꝰ quē vos queritis: ⁊ angelus testamēti quē vos vultis. Ecce veniet: dicit dominꝰ exercituuz. Et quis poterit cogitare diem aduentus eius? Et qs stabit ad videndū eum? Ipse enim quasi ignis cōflans: ⁊ quasi herba fullonum. Et sedebit cōflans ⁊ emūdans argentū: ⁊ purgabit filios leui: et colabit eos quasi aurum ⁊ quasi argentuz. Et erūt dño offerētes sacrificia in iustitia. Et placebit dño sacrificiū iuda ⁊ hierl'm: sicut dies seculi: ⁊ sicut āni antiqui. Et accedā ad vos in iudicio: ⁊ ero testis velox maleficis ⁊ adulteris ⁊ periuris: et qui calūniant mercedem mercenarij. Et humiliāt viduas ⁊ pupillos: ⁊ opp̄imūt pegrinū: nec timuerūt me dic̄ dñs exercituū. Ecce ego mittā vobis helyā ꝓphetā ātēq̄ vēiat dies dñi magnꝰ ⁊ horribil': ⁊ p̄uertet cor patrū ad filios: ⁊ cor filioꝝ ad p̄res eoꝝ: ne forte veniam et percutiam terrā anathemate. Scōz Matth. XI.C.

In illo tempore: dixit iesus discipulis suis & turbis iudeorum: Amē dico vobis: non surrexit iter natos mulierum maior ioanne baptista. Qui autez minor est in regno celorum: maior est illo. A diebus autez ioānis baptiste vsqz nunc regnuz celorum vim patitur & violenti rapiunt illud. Omnes enim prophete et lex vsqz ad ioānez prophetauerunt. Et si vultis recipere: ipse est helyas qui vēturus est. Qui habet aures audiendi audiat. ℭ Feria sexta. Ad Corinth. iii. C. ij. epistole

Fratres: Nos omnes reuelata facie gloriā domino speculantes: in eādem imaginem transformamur a claritate in claritatem: tanqz a domini spiritu. Ideo habētes hāc administrationem: iuxta qd misericordiam consecuti sumus non deficimus: sed abdicamus occulta decoris non ambulantes in astutia: neqz adulterantes verbum dei: sed in manifestatione veritatis: commendātes nos metipsos ad omnem conscientiam hominum coraz deo. Quod si etiam opertum est euangelium nostrum in his qd pereūt optū ē: in quibus deus huius seculi excecauit mentes infidelium: vt non fulgeat illuminatio euāgelij gloríe christi: que est imago dei. Non enim nosmetipsos predicamus: sed iesum christum dominum nostrum. Initium sancti euangelij secundum Marcum. i.

Initium sancti euangelij iesu christi filij dei: sicut scriptum est in esaia propheta. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuā: qui preparabit viaz tuam ante te. Vox clamantis in deserto: parate viam dño: rectas facite semitas ei9. Fuit ioannes in deserto baptizās: & p̄dicans baptismum penitentie in remissionem peccatorū. Et egrediebatur ad eum omnis iudee regio: et hierosolymite vniuersi. Et baptizabantur ab illo in iordanis flumine: confitentes peccata sua. Et erat ioannes vestitus pilis cameli: & zona pellicea circa lumbos ei9. Locustas et mel siluestre edebat: & predicabat dicens: Veniet fortior me post me: cuius non sum dignus procumbens soluere corrigiam calciamentoruz eius. Ego vos baptizaui in aqua: ille vō baptizabit vos in spū. ℭ Bñica. iij. Introitus.

Gaude te i domino semp: iterꝝ dico gaudete: modestia vestra nota sit oib⁹ hominibus: dñs prope est: nihil solliciti sitis: sꝫ in omni oratione petitionis vestre innotescant apud deuꝫ. ℟. Benedixisti domine terram tuam auertisti captiuitatē iacob. ℣. Aurē tuaꝫ qs domine precibus nr̄is accommoda: ⁊ mentis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui c.

Que oratio sola dicatur. Ad Corinthi. prime. III. C.

Fratres: Sic nos existimet hō vt ministros christi ⁊ dispensatores mysteriorꝝ dei. Hic iam queritur inter dispensatores: vt fidelis qs inueniat. Mihi autē pro minimo est vt a vobis iudicer: aut ab humāo die: sꝫ neqꝫ meipsum iudico. Nihil enī mihi conscius sum: sed non in hoc iustificat⁹ sum. Qui aūt iudicat me: dñs est. Itaqꝫ nolite ante tps iudicare: quoadusqꝫ veniet dñs: q ⁊ illuminabit abscondita tenebrarum: ⁊ manifestabit consilia cordium. Et tūc laus erit vnicuiqꝫ a deo. Gra.

Qui sedes dñe sup cherubin excita dñe potentiam tuam ⁊ veni. ℣. Qui regis isr̄l intende q deducis velut ouē ioseph. Alla. ℣. Excita dñe potentiam tuā ⁊ veni: vt saluos facias nos. Sm Matthe. XI. C.

In illo tpe. Cū audisset ioāne s in vinculis opa christi mittens duos ex discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es: an alium expectamus? Et respōdens ihesus ait illis. Euntes renūciate ioāni que vidistis ⁊ audistis. Ceci vidēt: claudi ambulant: leprosi mundant̄: surdi audiunt: mortui resurgunt: pauperes euāgelizant̄. Et btūs est: q non fuerit scandalizatus in me. Illis aūt abeūtibus: cepit ihesus dicere ad turbas de ioanne. Quid existis in desertū videre arundinē vento agitatā? Sed qd existis videre hoiez mollib⁹ vestitū? Ecce q mollibus vestiunt̄ in domibus regū sunt. Sꝫ qd existis videre ppbetā? Etiā dico vobis ⁊ pluſqꝫ ppbetā. Hic est enim de quo scriptum est: Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam: qui preparabit viaꝫ tuā ante te. Offer. Benedixisti dñe terram tuaꝫ: auertisti captiuitatem iacob: remisisti iniquitatem plebis tue. Secreta.

Deuotionis nr̃e tibi que-
sumus dn̄e hostia iugi-
ter imoletur: q̃ z sacri peragat
instituta mysterij: z salutare tu
um in nobis mirabiliter opere-
tur. Per dominum nostruz ie
sum christum filium tuuz. Qui
tecū viuit z regnat deus. Per
oia secula seculoꝝ. Amñ. Comñ.
Dicite pusillanimis: confortamini
z nolite timere: ecce deus noster ve-
niet: z saluabit nos. Complenda.
Imploramus dn̄e clemen
tiaz tuã: vt hec diuina sub
sidia a vitijs expiatos: ad festa
ventura nos p̃parent. Per d.

¶ Feria.iiij.q̃tuor tpm. Intro.

Rorate
celi de-
sup z nubes
pluant iustuz
aperiaꝫ terra
z germiet sal
uatorem. ℣.
Celi enarrãt
gloriaz dei et
opera manu
um eius ãnũ
ciat firmamẽ
tum. Ad primã orationem sine
salutatõe genuaflectam⁹. Ore
mus. Flectam⁹ genua. Le. Dio
Presta q̃s omnipotẽs de-
us vt redẽptionis nostre
ventura solennitas z p̃ntis no-
bis vite subsidia cõferat z eter-
ne bñitudinis premia largiat.

Per d. Lectio esaie ppbete. II.

In diebus illis:
Dixit esaias p-
pheta. Erit in nouis-
simis diebus prepa
ratus mons domus
domini ī vertice mõ
tium: z eleuabitur su
per colles. Et fluent
ad eũ omnes gẽtes: z ibunt po-
puli multi z dicent: Uenite ascẽ
damus in montẽ domini: z ad
domũ dei iacob: z docebit nos
vias suas z ambulabimus in se
mitis eius. Quia de syõ exibit
lex: et verbũ domini de hieruſa
lẽ et iudicabit gentes: et argu-
et pp̃los multos. Et conflabũt
gladios suos in vomeres: et lã
ceas suas in falces. Non leua-
bit gens contra gentẽ gladiuz:
nec exercebunt̃ vltra ad preli-
um. Dom⁹ iacob venite et ãbu
lem⁹ in lumie dn̄i dei nr̃i. Gra.
Tollite portas principes vestras: z
eleuamini porte eternales: z ītroibit
rex glorie. ℣. Quis ascẽdet in mõ
tem dn̄i: aut qs stabit in loco sancto
eius: innocens manibus z mũdo cor
de. ¶ Nota secunda oratio si-
ne genuflexione cum salutatio
ne profertur. Oratio.
Festina quesumus domi-
ne ne tardaueris: et auxiliũ no-
bis superne virtutis impende:
vt aduentus tui consolatiõib⁹
subleuentur: qui in tua pietate

ꝓfidũt. Qui c. L. esaie pp. VII.

IN diebus illis. Locutus ē dominus ad achaz dicẽs. Pete tibi signũ a domino deo tuo in profundum inferni: siue in excelsuz supra. Et dixit achaz. Non petam: z non tentabo dominum. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nunquid parũ vobis est molestos esse hominibus: qz molesti estis z deo meo. Propter hoc dabit dominus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet z pariet filium: z vocabit nomẽ eius emanuel. Butyz z mel comedet: vt sciat reprobare malũ z eligere bonuz. Gra. Prope est dominus omnibus inuocantibus eũ: omnibus qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudem dñi loquetur os meum: z benedicat omnis caro nomen sanctũ ei⁹.

Secũduz Lucam. I.

IN illo tpe: Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatez galilee: cui nomẽ nazareth: ad virginem desponsatam viro: cui nomẽ erat ioseph de domo dauid: z nomen virginis maria. Et ingressus ãgelus ad eã dixit. Aue gra plena dñs tecum: bñdicta tu in mulieribꝰ. Que cũ audisset turbata ē in sermone eius: z cogitabat qlis eẽt ista salutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria inuenisti eni gram apud deum. Ecce ꝓcipies in vtero z paries filiũ: z vocabis nomẽ eius iesum. Hic erit magnꝰ z filiꝰ altissimi vocabit. Et dabit illi dominꝰ deus sedez dauid pris eiꝰ: z regnabit in domo iacob i eternũ: z regni eiꝰ non erit finis. Dixit ãt maria ad angelũ. Quo fiet istud: qñ virz nõ cognosco? Et rñdens angelus dixit ei: Spiritus scus supueniet in te: z virtus altissimi obũbrabit tibi. Jõqz z qd nascet ex te sctñ: vocabit filius dei. Et ecce elisabeth cognata tua: z ipsa ꝓcepit filiuz in senectute sua. Et hic mensis ē sextus illi que vocat sterilis: qa non erit impossibile apud deuz omne verbum. Dixit autez maria: Ecce ancilla dñi: fiat mihi ꝑm verbum tuum. Offertoꝝ.

CONfortami z iã nolite timere: ecce eni deus nr retribuet iudiciuz: ipe veniet z saluos nos faciet. Secreta

ACcepta tibi sint dñe quesumus nostra ieiunia: que z expiãdo nos tua gra dignos efficiant: z ad sempiterna ꝓmissa pducant. Per dñm nrz iesuz chm filiũ tuum. Qui tecum viuit z regnat deus. Per omnia secula seculoꝝ. Amẽ. Coñ.

Ecce v̄go ꝯcipiet: ⁊ pariet filium: ⁊ vocabit nomē eius emanuel. Cōp.

Salutaris tui dñe munere satiati supplices deprecamur: vt cuius letamur gustu renouemur effectu. Per dominum. ¶ Feria. vj. Introitus

Prope esto dñe ⁊ oēs vie tue v̄itas initio cognoui de testimoniis tuis: qꝛ in eternū tu es. ps. Bti immaculati in via: qui ābulāt in lege domini. Hec oro dicat cum salutatione sine genuflectione. Oro.

Excita dñe potentiā tuam ⁊ veni: vt hi qui ī tua pietate confidunt: ab omni citi⁹ aduersitate liberentur. Qui cum. L. esaie prophe. XI

Hec dicit dominus de⁹. Egredietur virga de radice iesse: ⁊ flos ꝺ radice eius ascēdet. Et reqescet sup euꝫ spiritus dñi: spirit⁹ sapiētie ⁊ ītellectus: spūs cōsilij ⁊ fortitudinis: spūs sciētie ⁊ pietatis. Et replebit eū spū timoris dñi. Non ꝑm visionē oculoꝝ iudicabit: neqꝫ ꝑm auditū auriuꝫ arguet. Sꝫ iudicabit in iusticia paupes: ⁊ arguet in eqtate pro māsuetis terre. Et ꝑcutiet terram virga oris sui: ⁊ spū labioꝝ suoꝝ interficiet īpiū. Et erit iusticia cingulum lumboruꝫ eius: ⁊ fides cinctoriū renū ei⁹. Gra.

Oñde nobis dñe misericordiā tuā: ⁊ salutare tuū da nobis. ℣. Bñdixisti dñe terrā tuā: auertisti captiuitatem iacob. Secundum Lucam.

In illo tempore: Exurgens maria abijt in montana cū festinatione in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit in domum zacharie: ⁊ salutauit elisabeth. Et factū ē vt audiuit salutationē marie elisabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta est spiritu sancto elisabeth: ⁊ exclamauit voce magna ⁊ dixit: Bñdicta tu ī ter mulieres ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Et vnde hoc mihi vt veniat mr̄ domini mei ad me? Ecce enim vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit ī gaudio īfans in vtero meo. Et beata q̄ credidisti: qm̄ ꝑficient̄ in te q̄ dcā sūt tibi a dño. Et ait maria Magnificat aīa mea dñm: ⁊ exultauit spūs meus in deo salutari meo. Offer. De⁹ tu cōuertēs. Io. 3. Secre.

Maneribus nostris quesumus dñe precibusq; susceptis: et celestibus nos mũda mysterijs: et clementer exaudi. Per dominum. Communio.

Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo: et erit in die illa lux magna. Complenda.

Tui nos dñe sacramenti libatio sancta restauret: et a vetustate purgatos in mysterij salutaris faciat trãsire consortium. Per dominum nostrum iesũ.

Sabbato.iiij.tpm. Introit.

Qui regis israhel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Oremus. Flectamus genua: Leua. Dio.

Deus qui conspicis quia ex nostra prauitate affligimur: procede propitius: vt ex tua visitatione cõsolemur. Qui cũ p. Lectõ Esaie prophete. XIX.C.

In die illis: Clamabũt ad dñm a facie tribulãtis et mittet eis saluatorẽ et propugnatorẽ qui liberet eos. Et cognoscetur dominus ab egypto: et cognoscent egyptij dñm in die illa. Et colent eum in hostijs et muneribus: et vota vouebũt domino et soluent. Et percutiet dñs egyptum plaga: et sanabit eam. Et reuertentur ad dominum: et placabit eis. Et sanabit eos dominus deus noster. Gradu.

A summo celo egressio eius: et occursus eius vsq; ad summũ eius. V. Celi enarrant gloriã dei: et opera manuum eius annunciat firmamentum. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Concede qs ops deus vt q sub peccati iugo ex vetusta seruitute deprimimur: ex pectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Qui tec.

Lectio Esaie prophe. XXXV.

Hec dicit dñs: Letabitur deserta et inuia: et exultabit solitudo: et florebit quasi liliũ. Germinãs germinabit: et exultabit letabunda: et laudãs gloriabitur. Data è ei decor carmeli et saron. Ipsi videbũt gloriam dñi: et decorem dei nri. Confortate manus dissolutas: et genua debilia roborate. Dicite pusillanimis: confortamini et nolite timere. Ecce deus vester: vltionẽ adducet retributionis. Deus ipe veniet et saluabit nos. Tũc ape

rientur oculi cecorum: ⁊ aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutorũ. Quia scisse sunt in deserto aque: ⁊ torrentes in solitudine. Et que erat arida i stagnũ: ⁊ sitiẽs i fontes aquarũ. Dicit dñs oipotens. Gradua. In sole posuit tabernaculum suum: ⁊ ipse tanq̃ sponsus procedẽs de thalamo suo. ℣. A summo celo egressio eius ⁊ occursus eius vsq; ad summum eius. Oremus. Flectamus genua: leuate. Oratio.

Adignos nos q̃s dñe famulos tuos: quos actionis propie culpa ꝓtristat: vnigẽiti filij tui aduẽtu letifica. Qui tecũ vi. Lectio Esaie prophe. XL.

Hec dicit dominus: Sup montem excelsum ascende tu: qui euãgelizas syon. Exalta in fortitudine vocem tuaz: qui euãgelizas hieru salem. Exalta: noli timere. Dic ciuitatibus iude: Ecce rex vester: ecce dñs de⁹ in fortitudine veniet: ⁊ brachium eius dominabitur. Ecce merces eius cum eo ⁊ opus illius coraz illo. Sicut pastor gregez suum pascet in brachio suo cõgregabit agnos: ⁊ i sinu suo leuabit eos. Dominꝰ deus noster. Gradua. Domine deus virtutum conuerte nos: ⁊ ostende faciem tuaz ⁊ salui erimus. ℣. Excita dñe potentiã tuã ⁊ vẽi: vt saluos facias nos. Oremus. Flectamꝰ genua. Leuate. Oio.

Presta q̃s omnipotens deus: vt filij tui ventura solẽnitas: ⁊ ꝓsentis nobis vite remedia cõferat: ⁊ ꝓmia eterna concedat. Per eundẽ dñm nostrũ iesum xp̃m filiũ tuũ. Qui tecũ viuit ⁊ regnat i vnitate spũs sancti de⁹. Per oia sc̃la sc̃lorum. amẽ. Lcõ Esaie pphete. XLV.

Hec dicit dominus de⁹. Christo meo cyro cuiꝰ apprehendi dexterã: vt subijciam ante faciez eius gẽtes: ⁊ dorsa regum vertaz. Et aperiam coram eo ianuas ⁊ porte non claudentur. Et ante te ibo: ⁊ glorioſos terre humiliabo. Portas ereas conteram ⁊ vectes ferreos confringaz. Et dabo tibi thesauros abscõditos ⁊ archana secretorum: vt scias quia ego dominus: qui innoco nomen tuũ deus israel: propter iacob seruum meum: ⁊ israel electum meuz. Et vocaui te nomine tuo: assimilaui te: ⁊ nõ cognouisti me. Ego dominus. Et non est amplius: extra me nõ est de⁹. Accinxi te: ⁊ non cognouisti me vt sciant hi qui ab ortu solis: ⁊ q ab occidente: quoniaz absq; me

non est deus. Ego dñs ⁊ non ē alter: formans lucē ⁊ creās tenebras: faciēs pacē ⁊ creās malū. Ego dñs faciens omnia hec. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustū: aperiat terra ⁊ germinet saluatorē. Et iustitia oriat simul. Ego dñs creaui eū. Si. Excita dñe potentiā tuam ⁊ veni: vt saluos facias nos. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouē ioseph: qui sedes super cherubi appare coram effraī: beniamin ⁊ manasse. Oremus. Flecta. ge. leua. Dio

PReces populi tui qs dñe clement exaudi: vt q iuste ꝑ.pcis nr̄is affligimur: pietatis tue visitatōe ꝓsolemur. Qui c.

Lectio danielis ꝓphete. III.

IN diebus illis. Angelus dñi d̄scendit cū azaria ⁊ socijs eius in fornacē: ⁊ excussit flāmā ignis de fornace: ⁊ fecit mediū fornacis q̄si ventū roris flantē. Flamma aūt diffusa est sup fornacez q̄si cubitis q̄draginta nouē. Et icēdit quos reperit iuxta fornacē de caldeis ministros regis q eam incendebant. Illos autez omnino non tetigit ignis: neq contristauit: neq quicq̄ molestie intulit. Tūc bi tres quasi ex vno ore laudabant ⁊ glorificabant: ⁊ benedicebant deum in fornace dicētes. Hymnus.

BEnedictus es dñe deus ꝑrem nr̄oz. Et laudabilis ⁊ gl'iosus in scl'a. Et benedictū nomē gl'ie tue q̄ est sctū. Laudabile ⁊ glorioſum in scl'a. Bñdictus es dñe in tēplo sctō glorie tue. Et laudabilis. Benedictus es sup thronū sctm regni tui. Et laudabilis. Benedict⁹ es sup sceptruz diuinitatis tue. Et laudabilis. Benedict⁹ es q sedes sup cherubī intuens abyssos. Et laudabilis. Bñdictus es q ambulas sup pennas ventoz. Et laudabilis. Bñdicāt te oēs āgeli ⁊ sci tui. Laudabilē. Benedicat te celi terra: mare ⁊ oia que in eis sunt. Laudabilē. Glozia ꝑi ⁊ filio ⁊ spiritui scō. Laudabili. Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ semp ⁊ in secula scl'ozum. Amē. Laudabili. Bñdict⁹ es. Quo finito sequitur oratio cum salutatione absq̄ genuflectione.

DEus q trib⁹ pueris mitigasti flāmas igniū: concede ꝑpti⁹: vt nos indignos famulos tuos nō exurat flāma vitiozuz. Per dominū nostruz ihesū christum filiū tuū. Qui tecū viuit ⁊ regnat deus. Per oia scl'a scl'orū. Amē. II. Ad Thessalo. II.

AFratres: Rogamus vos per aduentuz domini nostri ihesu christi: ⁊ nostre congre-

gationis in idipsum: vt non cito moueamini a vestro sensu neq; terreamini: neq; per spiritum: neq; per sermonem: neq; p epistolaz tanq; per nos missaz: quasi instet dies domini: ne qs vos seducat vllo modo. Quoniam nisi venerit discessio primum: z reuelatus fuerit homo peccati filius perditionis: qui aduersatur: z extollitur supra oē quod dicitur deus aut quod colitur: ita vt in templo dei sedeat: ostendens se tanq; sit deus. Non retinetis q; cum adhuc essem apud vos: hec dicebaz vobis. Et nunc quid detineat scitis vt reueletur in suo tempore. Nam mysterium iam operat iniqtatis tm̄: vt q tenet nūc teneat: donec ō medio fiat. Et tūc reuelabitur ille iniqu⁹ quē dominus iesus iterficiet spiritu oris sui: z destruet illustratio ne aduentus sui. **Tractus.** Q ui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. ℣. Qui sedes super cherubin: appare coram effraiz: beniamī: z manasse. ℣. Excita domine potentiam tuam z veni: vt salvos facias nos. **Sm lucā.** III. C.

Anno quintodecimo imperij tyberij cesaris: procurante pontio pilato iudeam. Tetrarcha autem galilee herode: philippo autez fratre eius tetrarcha ituree z traconitidis regionis: et lisania abiline tetrarcha: sub principibus sacerdotū anna z caypha: factum est verbum domini super ioannem filiuz zacharie in deserto. Et venit in omnem regionem iordanis: predicans baptisma penitentie in remissionem peccatorum: sicut scriptuz est in libro sermonuz esaie prophete. Vox clamantis in deserto: dirigite viam domini: rectas facite semitas eius. Omnis vallis implebitur: z omnis mons z collis humiliabitur. Et erunt prava in directa: et aspera in vias planas. Et videbit omnis caro salutare dei. **Offertorium.** Exulta satis filia syon: predica filia hierusalem: ecce rex tuus venit tibi sanctus z saluator. **Secreta.** Sacrificijs presentibus q̄sumus domine intēde placatus: vt z deuotioni nostre pficiant z saluti. Per dominuz nostrum iesum christū. **Cōmunio.** Exultauit vt gigas ad currendaz viam a summo celo egressio eius: et occursus eius vsq; ad summuz eius.

Complenda. Quesumus domine deus noster: vt sacrosancta mysteria que pro reparationis nostre munimine contulisti: z presens nobis remedium esse faciaz z futuruz. Per dominz nostrum iesum christum filium.

Dominica quarta. Introit⁹.

Rorate celi desuper ⁊ nubes pluant iustuz aperiatur terra ⁊ germinet saluatorẽ. ℣. Celi enarrant gl̃iã dei: ⁊ opa mãuũ ei⁹ annũciat firmamẽtũ. Oro.

Excita domine potentiaz tuam ⁊ veni: ⁊ magna nobis virtute succurre: vt per auxilium gr̃e tue qđ nostra peccata p̃pediũt idulgẽtia tue ꝓpitiationis acceleret. Qui cũ. Que oro sola dicatur. Ad philip. C.IIII.

Fratres: Gaudete i domino semper: iterũ dico gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hoibus: dñs eniz prope ẽ. Nihil soliciti sitis: sed i omni oratione ⁊ obsecratione cum gratiarũ actione petitiones vestre innotescant apud deuz. Et pax dei que exuperat omnem sensum: custodiat corda vestra ⁊ intelligentias vestras: in christo iesu domino nostro. Grad.

Prope est dñs omnibus inuocantibus eum: omnibus qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudem dñi loquet os meũ: ⁊ benedicat omnis caro nomen sanctũ eius. Alleluia. ℣. Veni dñe ⁊ noli tardare: ⁊ relaxa facinora plebis tue. Secũdũ Joannez. I.

In illo tẽpore. Miserũt iudei ab hierosolymis sacerdotes ⁊ leuitas ad ioannem vt interrogarent eum. Tu qs es? Et cõfessus est: ⁊ nõ negauit. Et cõfessus est: qꝛ non suz ego christus. Et interrogauerunt euz: Quid ergo? Helyas es tu? Et dixit. Non sum. Propheta es tu? Et rñdit. Non. Dixerunt ergo ei. Quis es: vt rñsum demus his qui miserũt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamantis in deserto: dirigite viã dñi: sicut dixit esaias ꝓpheta. Et qui missi fuerant erant ex phariseis. Et interrogauerũt eũ: ⁊ dixerũt ei. Quid ergo baptizas: si tu nõ es christus: neqꝫ helyas neqꝫ propheta? Rñdit eis ioãnes dicẽs. Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum stetit quez vos nescitis. Ipse est q post me venturus est: qui ante me factus est cui⁹ nõ suz dign⁹ vt soluaz eius corrigiã calciamẽti. Hec i bethania facta sunt trãs iordanez: vbi erat ioãnes baptizãs. Offerto.

Aue maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus: ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui. Sec.

Sacrificijs p̃sentibus qm̃s

dñe intende placatus: vt z de uotiõi nostre pficiant z saluti. Per dñm nostrũ iesum christũ filiũ tuum. Qui tecuz viuit z regnat in vnitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. Amen. **Communio.** Ecce virgo concipiet z pariet filiũ z vocabitur nomen eius emanuel. **Complenda.** Sumptis munerib9 sacris qs domine: vt cũ frequentatione mysterij: crescat nostre salutis effectus. Per. **Feria.iiij.** Lcõ eple beati petri apli.ij. III.

Carissimi: Unũ hoc nõ lateat vos: qz vnus dies apud deũ sicut mille ãni: z mille anni sicut vnus dies. Nõ tardat dñs promissionẽ: sicut qdaz existimant: sz patiẽter agit propter vos: nolens aliquos perire: sed oẽs ad penitentiã reuerti expectat. Adueniet aũt dies dñi vt fur in nocte: in quo celi magno ipetu transiẽt. Elementa vero calore dissoluent. Terra aũt z omnia que in ipsa sunt opa exurent. Cum igit hec oia dissoluẽda sint quales oportet vos eẽ in sanctis ꝓuersatiõib9 z pietatibus: expectãtes z pperãtes in aduentu diei dñi: p quez celi ardẽtes dissoluẽt: z elemẽta ignis ardore tabescent. Nouos vo celos z nouã terrã z promissa ipsi9 expectam9: in qbus iustitia habitat. Propt qõ charissimi hec expectãtes: satagite imaculati z inuiolati ei ueniri in pace. **Scõm matthe.** III.C.

In illo tpe: Uidẽs ioãnes mltos phariseoz z saduceoz veniẽtes ad baptismũ suũ: dixit eis. Progenies viperaz qs demõstrabit vobis fugere a vẽtura ira? Facit ergo fructum dignũ penitẽtie: z ne velitis dicere intra vos: pẽm habemus abraã. Dico enĩ vobis: quoniã potẽs est deus de lapidib9 istis suscitare filios abrae. Jã enĩz securis ad radicez arboris posita est. Oĩs ergo arbor q̃ non facit fructũ bonũ excidetur: z in ignẽ mittet. Ego quidẽ baptizo vos in aq̃ in penitentiã. Qui autem post me ventur9 est: fortior me est: cui9 non sum dign9 calciamẽta portare: ipse vos baptizabit in spiritu sancto z igni. **Feria sexta.** Lectio epistole beati iacobi apli.iij.z. V.C.

Carissimi: Sciẽti igit bonũ facere z nõ facienti pctm̃ est illi. Agite nunc diuites: plorate vllulãtes in miseriis vris: q̃ aduenient vobis. Diuitie vre putre

facte sūt: ⁊ vestimenta vr̄a a tineis comesta sūt. Aur̄ ⁊ argentuz vestrū eruginauit: ⁊ erugo eor̄ in testimoniū vobis erit: ⁊ manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in nouissimis diebus. Ecce merces operarior̄ qui messuerunt regiones vestras: que fraudata est a vobis clamat: ⁊ clamor eorum in aures domini sabbaoth introiuit. Epulati estis sup̄ terrā: ⁊ i luxurijs vr̄is enutristis corda vr̄a. In die occisiōis adduxistis ⁊ occidistis iustū: ⁊ ñ restitit vobis. Patiētes igit̄ estote vsq̄ ad aduētū dñi.

Sm Lucā. VII. C.

In illo tp̄e: Nūciauerunt ioāni discipuli eius de omnibus his. Et cōuocauit duos de discipulis suis ioannes. Et misit ad iesum dicens. Tu es qui venturꝰ es: an aliū expectamus? Cum autē venissent ad eū viri dixerunt: Joānes baptista misit nos ad te dicens: Tu es q̄ venturꝰ es: an aliū expectamꝰ? In ipsa āt hora multos curauit a lāguoribꝰ suis ⁊ plagis: ⁊ spiritibꝰ malis: ⁊ cecis multis donauit visū. Et rñdēs dixit illis: Eūtes renūciate ioāni q̄ audistis ⁊ vidistis. Quia ceci vidēt: claudi ābulāt: leprosi mūdant̄: surdi audiunt: mortui resurgūt: paupes euangelizant̄. Et btūs ē q̄ nō fuerit scādalizatꝰ in me. Et cū discessissent nūcij ioānis: cepit de ioāne dicere ad turbas. Quid existis in desertū videre? arūdinē vēto agitatā? Sz q̄d existis videre: hoīez mollibꝰ vestimētis indutū? Ecce q̄ in veste p̄ciosa sūt et delitijs: in domibꝰ regū sūt. Sz q̄d existis videre: ꝓphetā. Utiq̄ dico vobis: ⁊ plusq̄ prophetā. Hic est de quo scriptū est: Ecce mitto angelū meū ante faciē tuā qui p̄parabit viā tuaz añ te. Dico eni vobis: maior īter natos mulieruz ꝓpheta ioāne baptista nemo ē. Qui āt minor ē in regno dei: maior est illo. Si festū nati. dñi in dñica venerit q̄tuor tp̄a celebrant̄ in penultima hebdā: q̄ tūc in sabbato ꝓximo ante nati. agit̄ offm̄ de vig.

¶ In vigi. nati. dñi. Introitus.

Hodie scetis i q̄ veniet dominꝰ ⁊ saluabit nos: ⁊ mane videbitis gloriam eiꝰ. ℣. Dñi est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terraꝝ ⁊ vniuersi qui

habitant in eo. Gloria in excelsis deo. et Credo. non dñr: nisi fuerit dies dñicus. Oratio

DEus q nos redēptionis nr̄e annua expectatiōe letificas: p̄sta: vt vnigenitū tuū quē redēptorē leti suscipim⁹: venientē quoq; iudicem securi videamus. Dñm nostrum. Lectio Esaie prophete. LXII.C.

HEc dicit dominus: Propter syon non tacebo: z p pter hierusalem nō quescam donec egrediat vt splendor iustus eius: z saluator eius: vt lāpas accendatur. Et videbūt gentes iustū tuū: z cūcti reges inclytū tuuz. Et vocabitur tibi nomē nouuz qđ os domini nominauit. Et eris corona glie in manu dñi: z diadema regni in manu di tui. Et nō vocaberis vltra derelicta: z terra tua non vocabitur amplius desolata. Sz vocaberis voluntas mea in ea: z terra tua inhabitabitur: q; cōplacuit domino in te. Immediate sequitur epistola Ad romanos. I.C

FRatres: Paulus seruus iesu christi vocatus apls segregatus in euāgeliū dei qđ ante p̄miserat p prophetas suos in scripturis scis de filio suo q factus est ei ex semine dauid fm carnem: qui predestinatus est: filius dei in virtute fm spiritum sanctificationis ex resurrectiōe mortuoz iesu christi domini nostri: per quez accepim⁹ gratiam z apostolatū ad obediendum fidei in oibus gentibus pro noie ei⁹ in qbus estis z vos vocati iesu chri dñi nr̄i. Grad. HOdie scietis q; veniet dñs z saluabit nos: z mane videbitis gl̄iā eius. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph: q sedes super cherubin appare coram effraiz beniamin z manasse. Si vigi. nati. dñi in dñicaz euenerit: tūc dicitur. Alleluia. ℣. Crastina die delebitur iniqtas terre z regnabit super nos saluator mūdi. Et totum officium misse fiat de vigi. cum commemoratione dominice. Secundum Matthеum. I.C.

IN illo tpe: Cuz esset desponsata mater iesu maria ioseph anteq̄z conuenirent inuenta est in vtero habens de spiritu sancto. Joseph autez vir eius cū eēt iust⁹ z nollet eā traducere voluit occulte dimittē eā. Hec āt eo cogitāte. Ecce āgel⁹ dñi i sōnis appuit ei dicēs. Joseph fili dauid: noli timere accipe mariā cōiugē tuā. Qđ eni in ea natū ē: de spiritu scō est. Pariet autez

filium: ⁊ vocabis nomen eius iesum. Ipse eni saluũ faciet populum suum a peccatis eoruz. Credo. non dicitur: nisi venerit in die dominica. Offertoriũ.

Tollite portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. Secreta.

DA nobis quesumus oĩ / potens deus: vt sicut adorãda filij tui natalitia preuenimus: sic eius munera capiamus sempiterna gaudentes. Per eun. Prefatio quotidiana. Cõio.

Reuelabit̃ gl̃ia dñi: ⁊ videbit oĩs caro salutare dei nostri. Complẽ.

DA quesumus domĩe nobis vnigeniti filij tui recensita natiuitate respirare: cuius celesti mysterio pascimur ⁊ potamur. Per eun. ¶ In gallicãtu. Int.

DOminꝰ dixit ad me: filiꝰ meus es tu ego hodie genui te. ps. Quare fremuerunt gẽtes: ⁊ populi meditati sũt inania kyrie. Dñicale Gl̃ia in excelsis. Oro

DEus qui hanc sacratissimam noctez veri luminis illustratione fecisti claresce re: da quesumus: vt cuius lucis mysteria in terra cognouimus: eius quoqz gaudijs in celo perfrui mereamur. Qui. Lectio Esaie prophe. IX.C.

HEc dicit dominus. Populꝰ gentium qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnaz: habitãtibus ĩ regione vmbre mortis: lux orta ẽ eis. Paruulus eniz natus ẽ nobis: ⁊ filius datꝰ est nobis: ⁊ factꝰ est principatꝰ sup humerum eius. Et vocabitur nomen eius admirabilis: consiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: princeps pacis. Multiplicabitur eius imperiuz: ⁊ pacis eius non erit finis. Sup solium dauid: ⁊ super regnum eiꝰ sedebit: vt ꝯfirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iustitia ãmodo ⁊ vsqz ĩ sempiternũ. Immediate seqtur epl̃a ad tytũ. II.C.

CHarissime: Appuit gratia dei ⁊ saluatoris nostri omnibus hominibus erudiẽs nos vt abnegantes omnez impietatez ⁊ secularia desideria: sobrie: ⁊ iuste: ⁊ pie viuamus ĩ hoc seculo: expectãtes beatam spem: ⁊ aduentum glorie magni dei ⁊ saluatoris nostri iesu christi: qui dedit semetipsum ꝓ nobis: vt nos redimeret ab oĩ

iniquitate: ⁊ mundaret sibi populum acceptabilem sectatorē bonoruz operꝝ: hec loquere ⁊ exhortare i christo iesu dño nr̄o. **Graduale.** Tecum principium in die virtutis tue: in splendoribus sanctorum ex vtero ante luciferū genui te. ℣. Dixit domin⁹ domino meo: sede a dextris meis: donec ponaz inimicos tuos: scabellum pedum tuoꝝ. Alleluia. ℣. Dominus dixit ad me: filius meus es tu ego hodie genui te. **Sequentia.**

Grates nunc omnes reddamus domino deo qui sua natiuitate nos liberauit de diabolica potestate. Huic oportet vt canamus cum angelis semper gloria in excelsis. **Secundum lucaz.** II. C

In illo tempore: Exijt edictū a cesare augusto: vt describeretur vniuersis orbis. Hec descriptio prima facta est a preside syrie cirino. Et ibant omnes vt profiterentur: singuli in suam ciuitatem. Ascendit autem ⁊ ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iudeam ciuitatē dauid: que vocatur bethleem: eo quod esset de domo ⁊ familia dauid: vt ꝓfiteretur cum maria desponsata sibi vxore pregnante. Factū est autem cum essent ibi: impleti sunt dies vt pareret: ⁊ peperit filium suum primogenituz: ⁊ pannis eum inuoluit: ⁊ reclinauit eum in presepio: quia nō erat ei locus in diuersorio. Et pastores erant in regione eadē vigilantes ⁊ custodientes vigilias noctis supra gregem suuz. Et ecce angelus domini stetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circumfulsit illos: ⁊ timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus: Nolite timere. Ecce enī euangelizo vobis gaudiuz magnuz: quod erit omni populo. Quia natus est vobis hodie saluator qui est christus dominus in ciuitate dauid. Et hoc vobis signuz: inuenietis infantem pānis inuolutum ⁊ positum in p̄sepio. Et subito facta est cuz angelo multitudo militie celestis laudantium deum ⁊ dicentiuz: Gloria in altissimis deo: ⁊ i terra pax hoibus bone volūtatis. Credo in vnum deum patrē omnipotentem factorem celi ⁊ terre. **Offertorium.** Letētur celi ⁊ exultet terra ante faciem domini: quoniam venit. ℣. Cantate domino canticum nouum: cantate domino omnis terra. ℣. Cantate domino ⁊ benedicite nomini ei⁹. Ante faciem dñi: quoniam venit. **Secre.**

Accepta tibi sit domine q̄sumus hodierne festiuitatis oblatio: vt tua gratia largiente per hec sacrosancta com-

mercia:in illius iueniamur for ma:in quo tecuꝫ est nostra sub stantia.Qui viuis ⁊ regnas in vnitate spūs scī deus:p oia se cula seculoꝝ.Amē.Prefatio. Quia per incarnati.Q ommu nicantes ⁊ noctem.Hec prefa tio dicatur vsqꝫ ad epiphaniaꝫ sed Communicātes. per octa uam tantū inclusiue dī.Cōio. I n splendoribus sanctoꝝ ex vte ro ante luciferum genui te. Tunc laudes incipiātur.Antipbona. Q uem vidistis pastores dicite: an nunciate nobis in terris quis appa ruit:natum vidimus in choro ange loꝝ saluatorē dūm alleluia alleluia. ps. Dominus regnauit cū rel. Añ. Genuit puerpera regez:cui no men eternum:⁊ gaudiuꝫ matris ha bens cum virginitate pudorem: nec primam similem visa est nec habere sequentem:alleluia.Añ. Angel⁹ ad pastores ait:annuncio vobis gau dium magnuꝫ:quia natus est nobis saluator mundi alleluia.Añ. Fa cta est cuꝫ angelo multitudo celestis exercitus laudantium ⁊ dicentium: gloria in excelsis deo:⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis:alleluia alleluia.Añ. Paruulus fili⁹ ho die natus est nobis:⁊ vocabitur de us fortis:alleluia.Capituluꝫ hy⁹ ⁊ ℣.non dicantur.Super bñs Añ. Gloria in excelsis deo:⁊ in terra pax hominibus bone volunta tis:alleluia alleluia.Deinde ver tat se sacerdos ad populum di cens Bñs vobiscum.Compl. O Aqueſumus nobis do mine deus noster:vt qui natiuitatem domini nostri ie su christi mysterijs nos frequē tare gaudemus:dignis conuer sationibus ad eius mereamur pertingere consortium. Per eundem dominum nostrum ie sum christum filium tuuꝫ. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnita te spiritu sancti deus p omnia secula seculorum.amen.Et sic finiat missa cū Benedicamus domino.Añ.O mundi domi na regio ex semine orta ex tuo iam christus processit aluo tanꝗ sponsuꝫ de thalamo hic iacet in presepio qui ⁊ sydera regit.Continuatim se quente Añ.Q ompleti sunt di es marie:vt pareret filium suum pri mogenitum.℣. Post partum vir go inuiolata permansisti.Cū coll.

D Eus qui be ate marie v ginis partum sine humana concupi scentia procreatū: in filij tui membra venientes pater nis fecisti preiudici is non teneri:presta quesumus: vt huius creature nouitate su scepta:vetustatis antique con tagijs exuamur. Per.In au rora. Introitus.

Lux fulgebit hodie super nos: quia natus est nobis dominus: ⁊ vocabitur admirabilis deus: princeps pacis: pater futuri seculi: cuius regni non erit finis. ℣. Dominus regnauit decorem indutus est: indutus est dominus fortitudinem ⁊ precinxit se virtute. Kirieleyson. Gloria in excelsis deo ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis. Oratio.

Da q̃s op̃s deꝰ: vt q noua icarnati v̄bi tui luce ꝑfũdimur: hoc ĩ nr̃o resplẽdeat ope qd̄ ꝑ fidẽ fulget in mente. Per eũdẽ dñm nr̃m iesuꝫ christum filiũ tuum. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritu sancti deus per omnia secula seculoꝝ. Amẽ. Lcõ esaie ꝓphe LXI

Hec dicit dominus: Spiritus dñi super me: eo qd̄ vnxerit me ad annũciandũ mansuetis: misit me vt mederer contritos corde: ⁊ predicarem captiuis indulgentiã: ⁊ clausis apertionẽ: vt predicarẽ annũ placabilem dño: ⁊ diem vltionis deo nr̃o: vt consolarer oẽs lugentes: vt ponerẽ fortitudinez lugentibus syon: ⁊ darẽ eis coronã pro cinere: oleũ gaudij ꝓ luctu palliũ laudis ꝓ spiritu meroris. Et vocabunt̃ in ea fortes iustitie plãtatio dñi ad glorificandũ. Ecce dñs auditum fecit in extremis terre. Dicite filie syon. Ecce saluator tuus venit ecce merces eius cum eo: ⁊ opꝰ illius coram illo. Et vocabũt eos populus sanctus: redẽptꝰ a domino deo nostro. Immediate incipit̃ epistola ad Titum. II

Charissime: Apparuit benignitas ⁊ humanitas saluatoris nr̃i dei. Non ex opibus iustitie q̃ fecimus nos: sed scd̄m suã misericordiam saluos nos fecit per lauacrũ regnerationis ⁊ renouationis spiritus sancti: quẽ effudit in nos abunde per iesum christũ saluatorẽ nr̃m: vt iustificati gr̃a ipsius heredes scimus scd̄z spez vite eterne: in chr̃o iesu dño nr̃o. Grad.

Bñdictꝰ q venit in noĩe dñi: deꝰ dñs ⁊ illuxit nobis. ℣. A dño factũ ẽ: ⁊ est mirabile in oculis nr̃is. Alleluia. ℣. Dominus regnauit: decorẽ induit: dominus fortitudinem ⁊ precinxit se virtute. Sequentia.

Eya recolamus laudibus piis digna. Huius diei carmina in qua nobis lux orit̃ gratissima.

Noctis inter nebulosa pereunt nostri criminis vmbracula. Hodie seculo maris stella est enixa noue salutis gaudia. Quem tremunt barathra: mors cruenta pauet ipsa a quo peribit mortua. Gemit capta pestis antiqua: coluber liuidus perdit spolia. Homo lapsus ouis abducta reuocatur ad eterna gaudia. Gaudent in hac die agmina angelorum celestia Quia erat dragma decima perdita: & est inuenta. O culpa nimium beata qua redempta est natura. Deus qui creauit omnia nascitur ex femina. Mirabilis natura mirifice induta: assumens quod non erat: manens quod erat. Induitur natura diuinitus humana qs audiuit talia dic rogo facta. Quere venerat pastor pius quod perierat. Induit galeā: certat vt miles armatura. Prostratus in sua propria ruit hostis spicula: auferuntur tela. In quibus fidebat diuisa sunt illius spolia: capta preda sua. Christi pugna fortissima salus nostra est vera. Qui nos suam ad patriā duxit post victoriaz. In qua sibi laus est eterna. **Secundum Lucā. II.**

In illo tempore: Pastores loqbant ad inuicē. Trāseamus vsq; bethleem: & videam9 hoc verbū qō factū est: qō fecit dñs & ostendit nob. Et venerūt festinātes inuenerūt mariā & ioseph: & infantē positū in presepio. Videntes āt cognouerunt de vbo quod dictū erat illis de puero hoc. Et omnes q audierant mirati sunt de bis q̄ dicta erant a pastorib9 ad ipsos. Maria autem conseruabat oia verba hec: conferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores: glorificantes & laudantes deum in omnibus que audierant & viderant: sicut dictum est ad illos. Credo in vnum deum patrez omnipotētē. **Offertoꝛi.** Deus enim firmauit orbem terre qui non commouebitur parata sedes tua deus ex tūc a sclo tu es. **Secreta.**

Munera nostra q̄s dñe ne natiuitatis hodierne mysterijs apta, pueniāt: & pacē nobis ifundant: vt sicut hō genitus idem refulsit deus: sic nobis hec terrena substātia conferat qō diuinū est. Per eundez. **Prefatio.** Quia p incarnati. **Cōmunicantes & diem. Cō.** Exulta filia syon: lauda filia hierusalem: ecce rex tuus venit sanctus & saluator mundi. **Complenda.**

Huius nos domine sacramenti semper nouitas natalis instauret: cuius natiuitas singularis humanam repulit vetustatem. Per eundem dominum nostruz. **Et dicitur.** Ite missa est. Deo gratias.

¶ Ad maiorem missam. Introitus.

Puer natus es nobis: ⁊ filius dat⁹ st nobis: cuius i periuz super humeruz eius: ⁊ vocabitur nomē ei⁹ magni cōsilij angelus. ps. Cantate domino canticum nouum: qꝛ mirabilia fecit. Gloria in excelsis deo.

Oratio.

Concede q̄s omnipotens deus vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eundem.

Lectio Esaie prophete. LII

Hec dicit dñs: Propter hoc sciet ppl's meus nomen meū in die illa: quia ego ipse q loquebar ecce ad sum. Quā pulchri supra mōtes pedes annūciantis: ⁊ p̄dicantis pacē: annunciātis bonū: predicantis salutem dicētis. Syon regnabit

deus tuꝰ. Vox speculatoꝝ tuorũ leuauerũt vocẽ: simul laudabũt: qꝛ oculo ad oculũ videbũt cũ ꝯuerterit dñs syõ. Gaudete: simꝰ laudate deserta hierꝰm: qꝛ ꝯsolatꝰ est dñs ppꝰz suũ: ⁊ videbũt oẽs fines terre salutare dei nostri. Immediate sequitur epistola Ad hebreos. I.

FRẽs: Multipharie mltisq; modis olĩ deꝰ loq̃ns pr̃ibus ĩ ꝓphetis. Nouissime ãt diebus istis locutꝰ est nobis in filio: quẽ ꝯstituit heredẽ vniuersoꝝ: per quẽ fecit ⁊ scl'a. Qui cũ sit splendor gl'ie ⁊ figura substãtie eius: portãsq; oĩa v̄bo virtutis sue. Purgationẽ pcõꝝ faciẽs: sedet ad dexterã maiestatis in excelso: tãto melior angelis effectus: q̃nto differẽtiꝰ pre illis nomen hereditauit. Cui enim dixit aliq̃n angeloꝝ: filiꝰ meꝰ es tu: ego hodie genui te? Et rursuz: Ego ero illi in pr̃em: ⁊ ipse erit mihi ĩ filiũ. Et cũ iteꝝ introducit prĩo genitum in orbẽ terre dicit. Et adorent eũ oẽs angeli dei. Ad ãgelos qdẽ dicit: Qui facit angelos suos spiritus: ⁊ ministros suos flammam ignis. Ad filium ãt: Thronꝰ tuus deꝰ in scl'm scl'i: virga eqtatis virga regni tui. Dilexisti iustitiã: ⁊ odisti iniqtatẽ: ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo exultatiõis pre participibus tuis. Et tu in p̃ncipio dñe terrã fundasti: ⁊ opa manuum tuaꝝ sunt celi. Ipsi peribũt: tu ãt ꝑmanebis: ⁊ oẽs sicut vestimentũ veterascent. Et velut amictum mutabis eos: ⁊ mutabuntur. Tu autem idez ipse es: ⁊ anni tui non deficient. Grad.

Viderũt oẽs fines terre: salutare d̃i nr̃i: iubilate deo oĩs terra. ℣. Notũ fecit dñs salutare suũ: añ ꝯspectũ gẽtium reuelauit iustitiã suã. Alleluia. ℣. Dies scĩficatꝰ illuxit nobis: venite gẽtes ⁊ adorate dñz: qꝛ hodie descẽdit lux magna sup t̃rã. Seq̃n.

NAtus añ scl'a dei filiꝰ inuisibilis ĩterminꝰ. Per quem fit machina celi ⁊ terre maris ⁊ in his degẽtiũ. Per quẽ dies ⁊ hore labãt ⁊ se iteꝝ reciprocant. Quem angeli in arce poli voce ꝯsona semper canũt. Hic corpus assũpserat fragile sine labe originaꝰ criminis de carne marie virginis q̃ primi parentis culpã eueq; lasciuiã tergeret. Hoc pñs diecula loqtur p̃lucida adaucta lõgitudine: qd̃ sol verus radio sui lumĩs vetustas mũdi depulerit genitꝰ tenebras. Nec nox vacat noui syderis luce: qd̃ magoꝝ ocl'os terruit scios. Nec gregũ magr̃is defuit lumẽ: q̃s p̃strĩxit claritas militũ dei. Gaude dei genitrix quã circũstãt obstetricũ vice ꝯcinnẽtes ãgeli gl'iam deo. Qhr̃e pr̃is vnice q humanã nostri cãm formaz assũpsisti: refoue supplices tuos. Et quoꝝ participẽ te fore dignatus es iesu: dignãter eorũ su

scipe preces. Ut ipsos diuinitatis tue participes deus facere digneris vnice dei. Initiũ sci euangelij secundũ Joãnẽ. I.C.

IN p̃ncipio erat verbum: ⁊ verbum erat apud deum: ⁊ deꝰ erat verbũ. Hoc erat in p̃ncipio apud deum. Oĩa per ip̃z fcã sũt: ⁊ sine ipso fcm̃ est nihil. Qd̃ factũ est. In ipso vita erat: ⁊ vita erat lux hoĩum: ⁊ lux in tenebris lucet: ⁊ tenebre eũ nõ comprehenderũt. Fuit hõ missus a deo: cui nomẽ erat ioãnes. Hic venit in testimoniũ: vt testimoniũ ꝑhiberet de lumine: vt oẽs crederẽt ꝑ illũ. Nõ erat ille lux sz vt testimoniũ ꝑhiberet de lumine. Erat lux vera q̃ illuminat oẽm hoĩem venientẽ ĩ hũc mundũ. In mũdo erat: ⁊ mundus ꝑ ipsum factꝰ est: ⁊ mũdus eũ non cognouit. In ꝓpria venit: ⁊ sui eũ nõ receperũt. Quot quot ãt receperũt euz: dedit eis potestatẽ filios dei fieri: his qui credunt in noĩe eius. Qui non ex sanguinibꝰ: neqz ex voluntate carnis: neqz ex volũtate viri sz ex deo nati sũt. Et verbuz caro fcm̃ est: ⁊ hĩtauit in nobis. Et vidimus gl̃iam eius: gl̃iam q̃si vnigeniti a p̃re. Plenuz gr̃a ⁊ veritate. Credo in. Offerto.

Tui sũt celi ⁊ tua ẽ terra: orbẽ terrarũ ⁊ plenitudinẽ eius tu fũdasti: iustitiã ⁊ iudiciũ p̃paratio sedis tue. Sec

OBlata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate scifica: nosqz a pcõꝝ nr̃oruz macul' emũda. Per eũdẽ dñz. Prefatio. Quia per incarnati. Cõmunicantes ⁊ diem. Cõio

Viderunt omnes fines terre saluta

Pre dei nostri. Complenda.

PResta q̃s op̃s ⁊ misericors deꝰ: vt natꝰ hodie saluator mũdi sicut diuine nobis gñatiõis ẽ auctor: ita ⁊ ĩmortalitatis sit ip̃e largitor. Qui t. Oro d btã vgi.

DEꝰ q ꝑ btẽ marie v̄ginis partũ sine humana ꝯcupiscentia ꝓcreatũ in filij tui mẽbra veniẽtes p̃nis fecisti p̃iudicijs nõ teneri: p̃sta q̃s: vt huius creature nouitate suscepta: vetustatis antique cõtagijs exuamur. Per eun. Secreta

SAcrificia dñe ob btẽ dei genitricis sempqz virginis marie honorez deferimꝰ: ⁊ p̃sta q̃s: vt eiꝰ ĩtercessiõe tibi fieri hostia acceptabil' mereat. ꝑ eũ. Cõpl.

SAcr̃i celestis ꝑceptio nos q̃s dñe purificet: ⁊ ĩtercedente btã dei genitrice sempqz virgine maria ad eterne felicitatis: dona obtinẽda dignos efficiat. Per d. Hec cõme. dz incipi die seq̃nti. ¶ In die scti. Stephani ꝓthomar. Introitꝰ.

Et Teniz sederunt pricipes ⁊ aduersũ me loquebantur: ⁊ iniqui persecuti sunt me: adiuua me dñe deꝰ meꝰ: qꝛ seruus tuꝰ exercebatur ĩ tuis iustificationibus. ps. Beati ĩmaculati in via q ambulant in lege dñi. Oro.

Da nobis q̃s dñe imitari qd̃ colimus vt discamus ⁊ inimicos diligere: qꝛ eius natalitia celebramꝰ: q nouit etiaz ꝓ suis ꝑsecutoribus exorare: Dñm nr̃m iesum chr̃m filium tuuz. Cuz cõme. de nati. dñi ⁊ scẽ marie. L. actuũ apl̃o. VI.C

In diebus illis: Stephanꝰ plenus gr̃a ⁊ fortitudine: faciebat ꝓdigia ⁊ signa magna ĩ populo. Surrexerunt aũt quidaz de synagoga que appellat̃ libertinoꝝ ⁊ cyrenensiũ ⁊ alexãdrinoꝝ: ⁊ eoꝝ q erant a cilicia ⁊ asia: disputãtes cũ stephano: ⁊ non poterãt resistere sapie ⁊ spiritui q loquebat̃. Audientes autẽ hec dissecabant̃ cordibus suis ⁊ stridebãt dentibꝰ in eum. Cũ autez eẽt stephanus plenus spũ scõ: intendens in celũ vidit gl̃iam dei: ⁊ iesum stantẽ a dextris virtutis dei: ⁊ ait: Ecce video celos aptos: ⁊ filium hoĩs stãtẽ a dextris virtutis dei. Exclamãtes ãt voce magna continuerũt aures suas: ⁊ ĩpetũ fecerũt vnanimiter in eũ. Et eijcientes eũ extra ciuitatẽ: lapidabãt. Et testes posuerũt vestimẽta sua secꝰ pedes adolescẽtis: q vocabat̃ saulus. Et lapidabãt stephanũ inuocantẽ ⁊ dicentẽ: Dñe iesu accipe spũm meum. Positis autẽ genibꝰ: clamauit voce magna dicẽs: Dñe iesu: ne statuas illis hoc pcm̃. Et cũ hoc dixisset: obdormiuit ĩ dño. Gr̃.

Sederũt principes ⁊ aduersuz me loquebant̃: ⁊ iniq persecuti sunt me. ℣. Adiuua me dñe deus meus: saluũ me fac ꝓpter misericordiã tuaz. Alleluia. ℣ Uideo celos aptos ⁊ iesum stantem a dextris virtutis dei. Alleluia. Sequentia.

Hanc concordi famulatu colamus solẽnitatẽ. Auctoris illiꝰ exẽplo docti benigno. Pro ꝑsecutorũ p̃cãtis fraude suoꝝ. O stephane signifer regis sũmi boni nos exaudi. Proficue q es ꝓ tuis exauditus inimicis. Paulus tuis p̃cibus stephane te quondam ꝑsecutꝰ chr̃o credit. Et tecũ tripudiat in regno: cui nullus ꝑsecutor appropĩquat. Nos ꝓĩde nos supplices ad te clamãtes: ⁊ ꝑ

cibus te pulsantes. O ratio sanctissima nos tua semper conciliet deo nostro. Te petrus christi ministrũ statuit. Tu petro normam credendi astruis. Ad dexteraz summi patris ostendẽdo quẽ plebs furens crucifixit. Te sibi christus elegit stephane. Per quẽ fideles suos corroboret. Se tibi inter rotatus saxoꝝ solatio manifestans. Nunc inter inclytas martyꝝ purpuras choruscas coronatus. Scdm matth. XXIII

In illo tẽpore: Dicebat iesus turbis iudeoꝝ ⁊ prĩcipib⁹ sacerdotũ. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas: ⁊ sapientes: ⁊ scribas. Et ex illis occidetis: ⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis i synagogis vr̃is. Et persequimini de ciuitate in ciuitatẽ: vt veniat sup vos oĩs sanguis iustus qui effusus est sup terram: a sanguine abel iusti vsqz ad sanguinem zacharie filij barachie: quez occidistis inter templuz ⁊ altare: Amẽ dico vobis: venient hec omnia super generationẽ istã. Hierl'm hierl'm que occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos qui ad te missi sunt. Quotiẽs volui congregare filios tuos: quẽadmodum gallina congregat pullos suos sub alas: ⁊ noluisti? Ecce relinquet̃ vobis domus vestra deserta. Dico enĩ vobis. Non me videbitis ãmõ: donec dicatis: Bñdict⁹ q venit i noĩe dñi. Credo. Offer. Elegerunt apostoli stephanum leuitã plenum fide ⁊ spiritu sancto: quẽ lapidauerũt iudei orantem ⁊ dicentem: domine iesu: accipe spiritum meum all'a Sec.

Suscipe quesumus domine munera pro tuoruz cõmemoratione sanctorum: vt sicut illos passio gl'iosos efficit: ita nos deuotio reddat innocuos p. Prefatio de natiui. Cõ.

Video celos apertos ⁊ iesum stantem a dextris virtutis dei dñe iesu accipe spiritum meum: ⁊ ne statuas illis hoc peccatum: quia nesciunt qd faciunt. Complenda.

Auxilient̃ nobis dñe sũpta mysteria: ⁊ itercedẽte beato stephano ꝓthomartyre tuo sempiterna protectione confirmẽt. Per. ¶ In die sancti ioannis apostoli ⁊ euange. Introitus.

In medio ecclesie aperuit os eius: ⁊ ĩpleuit eũ dominus spiritu sapientie ⁊ intellect⁹: stola glorie ĩduit eum. ps. Bonum est cõfiteri dño:

ꝛ psallere nomī tuo altissime. Oīo.

Ecclesiam tuā quesum⁹ dñe benignus illustra: vt beati ioānis apl̄i tui ꝛ euāgeliste illuminata doctrinis: ad dona ꝑueniat sempit̄na. Per dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tuū. Qui tecū viuit ꝛ regnat ī vnitate spiritussci de⁹: ꝑ oīa scl̄a scl̄oꝝ. am̄

Cuz cōme. nat. scē marie ꝛ scti stephani. L. li. sapie. Eccle. XV

Qui timet deum faciet bona: ꝛ qui ꝯtinens est iustitie apprehendet illā: ꝛ obuiabit illi q̄si mater honorificata: ꝛ q̄si mulier a virginitate suscipiet illum. Cibauit illū pane vite ꝛ ītellectus: ꝛ aqua sapientie salutaris potauit illum. Et firmabitur in illo ꝛ nō flectetur. Et cōtinebit illum: ꝛ non confundetur: ꝛ exaltauit illū apud proximos suos. In medio ecel̄ie aperuit os eius: ꝛ implebit euz spiritu sapiētie ꝛ intellectus: ꝛ stola glorie induit illum. Jocunditatē ꝛ exultatiōez thesaurizauit sup euz: ꝛ noīe eterno hereditabit illū. Dñs deus nr̄. Gradu.

Exijt sermo inter fratres ꝙ discipulus ille non moritur. ℣. Sed sic eum volo manere donec veniam: tu me sequere. Alleluia. ℣. Hic est discipulus ille qui testimonium perhibet de his: ꝛ scimus quia verum ē testimonium eius. Sequentia.

Joannes iesu christo multum dilecte virgo. Tu eius amore carnalem. In naui parentem liquisti. Tu leue coniugis pectus respuisti messiaz secutus. Vt eius pectoris sacra meruisses fluenta potare. Tuqz in terra positus gloriam conspexisti filij dei. Que soluz sanctis in vita creditur contuenda esse perenni. Te christus in cruce triūphās matri sue dedit custodē. Vt virgo virginē seruares atqz curam suppeditares Tu d̄ carcere flagrisqz fract⁹ testimonio ꝑ christi es gauisus. Idē mortuos suscitans inqz iesu noīe venenum forte vincis. Tibi sūmus tacitum ceteris verbū suū pr̄ reuelat Tu nos oēs precibus sedulis apud deū semp cōmēda. Joannes chr̄i chare. Sz ioā. XXI. C.

In illo tpe: Dixit iesus petro Seq̄re me. Cōuersus petr⁹ vidit illuz discipulū quem diligebat iesus seq̄ntez q ꝛ recubuit in cena supra pect⁹ ei⁹: ꝛ Dixit. Dñe qs est q tradet te. Hūc ergo cū vidisset petr⁹: dicit iesu. Domine: hic autem quid? Dicit ei iesus. Sic eum volo manere donec veniam: quid ad te? Tu me sequere. Exijt ergo sermo iste inter fratres: quia

discipulus ille non moritur: ⁊ non dixit ei iesus non morit̄: sꝫ sic euꝫ volo manere donec veniam: qd ad te. Hic ē discipul⁹ ille qui testimonium perhibet de his: ⁊ scripsit hec. Et scimus quia veruꝫ est testimoniū ei⁹. Credo. Offer. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus que in lybano est multiplicabitur. Sec.

Suscipe munera dñe que in ei⁹ tibi solēnitate deferimus: cui⁹ nos ꝯfidim⁹ p̄rocinio liberari. Per do. no. ie. xp̄ꝫ fili. tu. Qui. Prefatio de aplis. Cō.

Exijt sermo inter fratres ꝙ discipulus ille non moritur: ⁊ non dixit iesus non moritur: sed sic euꝫ volo manere donee veniam. Complēda.

Refecti cibo potuqꝫ celesti domine de⁹ noster te supplices exoram⁹ vt in cuius hec cōmemoratiōe percepim⁹: eius muniamur ⁊ p̄cib⁹. p. ¶ In festo sanctorum innocētū. Intr̄.

Ex ore infantium deus ⁊ lactentiū pfecisti laudem propter inimicos tuos. ps. Dñe dominus nr̄ q̄ admirabile ē nomē tunm i vniuersa tra. Gloria in excelsis d̄o. non dicitur: nisi fuerit dñica. Oratio.

Deus cuius hodierna die preconiū inocētes martyres nō loq̄ndo: sed moriēdo ꝯfessi sunt: oīa in nobis vitiorū mala mortifica: vt fidē tuā quā lingua nr̄a loqtur: etiā morib⁹ vita fateatur: Dñm nr̄m. Cō/me. de nati. sancte marie: sancti stephani: ⁊ sci ioānis dicāt̄. Lcō libri A poca. bti ioā. apli XIIII

In diebus illis: Vidi supra mōtem syon agnū stantē: ⁊ cum eo centum q̄dragintaq̄tuor milia habētes nomen ei⁹ ⁊ nomen patris eius scriptum in frontibus suis. Et audiui vocem de celo tanq̄ꝫ vocē aquarum multarum: ⁊ tanq̄ꝫ vocez tonitrui magni. Et vocez quā audiui sicut cytharedorum cytharizantium in cytharis suis. Et cantabant quasi canticum nouū ante sedem: ⁊ ante q̄tuor aīalia ⁊ seniores. Et nemo porat dicere canticū: nisi illa centum q̄dragintaq̄tuor milia: qui empti sunt de terra. Hi sunt q cū mulieribus nō sunt coinquinati: v̄gines enī sunt. Hi sequūtur agnū quocūqꝫ ierit. Hi empti sunt ex hoībus: primitie d̄o ⁊ agno. Et in ore ipsoꝝ non est inuentum mendaciū. Sine macula sunt añ thronum dei. Gr.

Anima nr̄a sicut passer erepta ē d̄

laqueo venantiū. ℣. Laqueus cō trit⁹ est:nos liberati sumus adiutori um nostruꝫ in noīe dñi:qui fecit celum ⁊ terram. Laus tibi chriſte. ℣. Te martyrum candidatus lau dat exercitus dñe. Laus tibi chriſte. Dicitur all. loco Laus tibi xpe. ſi venerit in dñica. Sequentia.

LAus tibi chr̃e patris optimi nate deus oipotenti. Q uez celitus iubilat ſup aſtra manētis ple bis decus armonie. Q uē agmina infantū ſonoris hymnis collaudant etheris in arce. Q uos impius ob nois odium tui miſero ſtrauerat vul nere. Q uos pie nunc remuneras in celis chriſte p penis nitide. S o lita vſus gratia qui tuos ornas coro nis ſplēdide. Q uoꝝ precibus ſa cris dele p̄camur pie nr̃e crimina vi te. S t quos tuis laudibus iunxe ras nobis iſtic dones clemens faue re. I llis eterne dans lumen glorie. N obis terrea ꝙcede vincere. U t liceat ſerenis actibus pleniter adipi ſci dona tue gr̃e. H erodis vt non fiat ſocius quiſquis in horum laude ſe exercet propere. S ꝫ eternaliter cum eiſdem cateruis tecuꝫ ſit domi ne. Scōm matt II.

IN illo tpe: An gelus domi ap paruit in ſomnis io ſeph: dicens: Surge ⁊ accipe puerꝫ et matreꝫ eius ⁊ fuge in egyptū:⁊ eſto ibi vſqꝫ dū dicam tibi: Futuruꝫ eſt enī vt herodes querat puerum ad perdendum eum. Qui con ſurgens accepit puerum ⁊ ma trē eius nocte ⁊ ſeceſſit in egy ptum:⁊ erat ibi vſqꝫ ad obituꝫ herodis:vt ipleretur qō dictuꝫ eſt a dño per prophetam dicē tem:Ex egypto vocaui filium meum. Tunc herodes videns qm̃ illuſus eſſet a magis iratus eſt valde:⁊ mittēs occidit oēs pueros q erant in bethleē ⁊ in oibus finibus eius:a bimatu et infra:ſcōm tempus: quod exq ſierat a magis. Tunc adimple tum eſt quod dictū eſt per hie remiam prophetaꝫ dicentem. Uox in rama audita eſt: ploꝛa tus et vlulatus mult⁹. Rachel ploꝛās filios ſuos:et noluit cō ſolari qꝛ ñ ſūt. Q redo. dī. Off. ANima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium: laqueus ꝙtrit⁹ ē ⁊ nos liberati ſum⁹. Secr. SAnctoꝝ tuoꝝ nobis dñe pia non deſit oratio: que et noſtra munera tibi cōciliet: et tuā nobis indulgentiā ſemp obtineat. Per dñm nr̃m ieſuꝫ. Prefatio de natiuitate. Cōio. Uox in rama audita eſt ploꝛatus ⁊ vlulatus:rachel ploꝛans filios ſuos noluit cōſolari:qꝛ non ſunt. Cōplē. QUota domine dona p cepimus:que ⁊ ſanctoꝝ tuoꝝ nobis precibus inno

centū ⁊ pñtis vite q̄s parit ⁊ et ne tribue ꝯferre subsidiū. Per dominum. ¶ In festo sancti Thome episcopi ⁊ mart. Intr.

Gaudeamus oēs in domio diē festū celebrātes in honore bti thome martyris de cuius passiōe gaudent angeli: ⁊ collaudāt filiuz dei. ps. Misericordias dñi i eternū cātabo. oro

Deus ꝓ cuius eccl'ia gl'iosus martyr ⁊ pōtifex thomas gladijs ꝑsecutoꝝ occubuit: ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt oēs q eius iplorāt auxiliū: petitiōis sue salutarē conseq̄ntur effectū. Per.

Cōmemo. de natiui. sancte marie: sancti stephani: ioannis: innocentum. Ad hebreos. V. C

Fratres: Oīs pōtifex ex hominibus assūptꝰ ꝓ hoibus cōstituitur in his q̄ sunt ad deuz: vt offerat dona ⁊ sacrificia ꝓ pctis. Qui ꝯdolere possit his q ignorāt ⁊ erant: qm̄ ⁊ ipse circūdatus est īfirmitate. Et ꝓpterea dz quēadmodū ꝓ ppl'o: ita ēt ⁊ pro semetipso offerre ꝓ pctis. Nec qsq̄z sumit sibi honorez: sed qui vocat a deo tanq̄z aaron. Sic ⁊ chr̄s non semetipsū clarificauit vt pōtifex fieret: sed q locutus est ad eū. Filiꝰ meus es tu: ego hodie genui te: quēadmodum ⁊ in alio loco dicit. Tu es sacerdos ineternuz: scd̄z ordinē melchisedech. Gr. Ecce sacerdos magnus q in diebꝰ suis placuit deo. ℣. Nō est inuētus sil'is illi q ꝯseruaret legē excelsi. Alleluia. ℣. Ego sum pastor bonus ⁊ cognosco oues meas ⁊ cognoscūt me mee. Sequentia.

Spe mercedis ⁊ corone stetit thomas in agōe ad mortē obedic̄s. Morte chr̄m imitatꝰ fide firmus et firmatꝰ firmo gressu gradic̄s. Aurit furor militaris vt vir sacer sacris aris īmolet hostia. Quē occidūt ⁊ sciētes introducūt nescientes ad eterna gaudia. Christi felix hic athleta q subire mente leta mortē non abhorruit. Ut sit salus īfirmoꝝ ⁊ medela pctōꝝ gr̄am ꝓmeruit. Ceci: claudi: surdi: muti: sūt ad vsū restituti diuina potētia. Non est morbus quē nō curet dū morbosū non obduret tarda diffidētia. Hostes christi christo cedūt signa signis duz succedūt argumento fidei. Ergo martyr īuocet vt ꝑ eū nobis detur ad supna prouehi. Secundu ioan. X.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Ego sum pa

stor bonus. Bonus pastor aiaz suam dat p ouib9 suis. Mercē narius aūt z qui nō est pastor cuius nō sunt oues ppria vidit lupuz veniētē: z dimittit oues z fugit. Et lupus rapit z dispergit oues. Mercēnarius autem fugit quia mercēnarius ē: z nō ptinet ad eū de ouib9. Ego sum pastor bonus: z cognosco oues meas: z cognoscūt me mee. Sicut nouit me pater z ego agnosco patrez: z aiam meā pono p ouibus meis. Et alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili: z illas oportet me adducere. Et vocē meā audiēt. Et fiet vnuz ouile: z vnus pastor. **Offerto.** Posuisti dñe in capite eius coronaz de lapide pcioso: vitā petijt a te z tribuisti ei. **Secreta.** Hostias tibi domine beati thome martyris tui dicatas meritis benign9 assume: z ad ppetuuz nobis tribue puenire subsidium. Per dominum nostrū iesum christum filiuz tuū. Qui tecum viuit z regnat spirit9 sancti. **Prefatio de nati. Cōmu.** Ego sum pastor bon9 alla: z cognosco oues meas: z cognoscūt me mee

Alleluia. **Complenda.** Refecti participatiōe muneris sacri quesumus dñe deus noster: vt cuius exequimur cultum: sentiamus effectus. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum.

Dominica infra octa. nativita. domini. Introitus.

Dum medius silētium tenerēt oia: z nox i suo cursu mediū iter haberet: omnipotens sermo tuus dñe de celis a regalibus sedibus vēit. **Psalmus.** Domin9 regnauit decorem indutus ē: indutus est dñs fortitudinem: z pcinxit se virtute. **Dio** Omnipotēs sempiterne deus dirige actus nr̄os in bñplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Per. **Et fiāt cōme. vt s. Ad Galat. IIII.** Fratres. Quanto tpe heres paruulus ē: nihil differt a seruo: cū sit dñs oium sed sub tutoribus z actoribus est vsq ad pfinitū tēpus a patre. Ita z nos cū essem9 paruuli: sub elemētis mūdi hui9 eram9 seruiētes. At vbi venit plenitudo tēporis: misit deus filiū suū factū ex muliere: fcm sub lege. Vt eos qui sub lege erant redimeret: vt adoptionē filiorū dei reciperemus. Quoniam autez

estis filij dei:misit deus spiritum filij sui i corda vestra clamantem. Abba pater. Itaq; iaz nõ est seruꝰ:sed filius. Quod si filius:ꝛ heres per deũ. Gra. Speciosus forma pre filijs hoiũ diffusa est gra i labijs tuis. ℣. Eructauit cor meũ vbuz bonũ: dico ego opa mea regi:lingua mea calamus scribe velociter scribẽtis. Alł. ℣. Dñs regnauit decorẽ induit dñs fortitudinẽ ꝛ pcinxit se virtute. Seq̃ntia. Grates nunc omnes. folio. 11. Secundum Lucam. II.

In illo tẽpore: Erat ioseph ꝛ maria mat ieſu:mirantes sup bis que dicebantur de illo. Et benedixit illis symeõ:ꝛ dixit ad mariaz matrẽ eius. Ecce positus ẽ hic in ruinã:ꝛ in resurrectionem multoꝝz in isrl:ꝛ in signum cui contradicetur. Et tuam ipsius aiam pertransibit gladius:vt reuelentur ex multis cordibus cogitatões. ¶ Et erat anna prophetissa filia phanuel:de tribu aser. Hec processerat in diebus multis:ꝛ vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. Et hec vidua erat ad annos octogintaquatuor. Que non discedebat de templo ieiunijs ꝛ obsecrationibus seruiens nocte ac die. Et hec ipsa hora superueniens confitebatur domino:ꝛ loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionẽ isrl. Et vt perfecerunt omnia secundum legem domini reuersi sunt in galileam:in ciuitatez suam nazareth. Puer autez crescebat ꝛ cõfortabatur plenꝰ sapientia ꝛ gratia dei erat in illo.

Offertorium. Deus enim firmauit orbem terre qui non commouebitur:parata sedes tua deus extunc:a seculo tu es. Secreta.

Oncede quesumus omnipotẽs deus: vt oculis tue maiestatis munus oblatum et gratiam nobis pie deuotionis obtineat:ꝛ effectum beate perennitatis acquirat. Per dominum nostrum ieſum christũ filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ regnat deus. Per omnia secula seculoꝝz amen. Prefatio de natiuitate. Communio.

Tolle puerum ꝛ matrem eius ꝛ vade in terram iuda:defuncti sunt enim q querebãt aiam pueri. Cõplen.

Per huius domine operationez mysterij ꝛ vitia nostra purgentur:ꝛ iusta desideria compleantur. Per dominum nostrum ieſum christum filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ regnat deus. Per omnia secula seculoꝝ amen. ¶ In oct. natiuitatis domini. Introitus.

Vultum tuum deprecabũtur oẽs diuites plebis: adducentur regi virgines post eaz: ꝓxime ei⁹ adducent̃ tibi ĩ leticia ⁊ exultatione. ꝑs. Eructauit cor meũ verbum bonuz: dico ego opera mea regi. Oratio.

Deus q salutis eterne beate marie virginitate fecũda humano gñi premia prestitisti tribue q̃s: vt ipsam ꝓ nobis ĩtercedere sentiam⁹: ꝑ quaz meruimus auctorẽ vite suscipere. Dñm nr̃z. Pretermissis cõme. suprascriptis. Ad gal. III.

Fratres: Priusq̃z veniret fides sub lege custodiebamur: ꝯclusi in eã fidem q̃ reuelanda erat. Itaq̃z lex pedagogus nr̃ fuit in chr̃o vt ex fide iustificemur. At vbi venit fides: iam non sub pedagogo sumus. Oẽs enim filij dei estis: ꝑ fidez q̃ est in chr̃o iesu. Quicũq̃z eniz in christo baptizati estis: christũ induistis. Non est iudeus neq̃z grecus: nõ ẽ seruus neq̃z liber: non est masculus neq̃z femina. Oẽs eni vos vnũ estis in chr̃o iesu. Si aũt vos: christi ergo semẽ abrae estis ſm ꝓmissionem heredes. Dico ãt quanto tẽpore heres paruulus est nihil differt a seruo: cũ sit dñs omniuz: ſz sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ ẽ vsq̃z ad p̃finitũ tempus a p̃re. Grad.

Diffusa est gr̃a in labijs tuis: propterea bñdixit te deus in eternũ. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mansuetudinez ⁊ iustitiã: ⁊ deducet te mirabil̃r dextera tua. Alla. ℣. Post partum virgo ĩuiolata ꝑmãsisti: dei genitrix intercede ꝓ nobis. Sequentia de natiuitate. Secundũ lucam. II.

In illo tempore: Postq̃z cõsumati sũt dies octo vt circuncideret̃ puer: vocatũ est nomẽ eius iesus. Qd̃ vocatũ est ab ãgelo p̃usq̃z in vtero conciperetur. Credo in. Offerto.

Offerent̃ regi virgines post eaz: ꝓxime eius offerentur tibi in leticia ⁊ exultatione: adducentur in templum regi domino. Secreta.

Muneribus nostris quesumus dñe precibusq̃z susceptis: ⁊ celestibus nos mũda mysteriis ⁊ clemẽter exaudi. Per do. Prefatio. Quia ꝑ icarnati ℣. Cõ. Simile est regnuz celoꝝ hoĩ negociatori querenti bonas marga-

ritas:iuenta vna p̃ciosa margarita ꝺdit oĩa sua ⁊ cõpauit eã. Cõplẽ.

HEc nos domine communio purget a crimine:⁊ ĩtercedente beata dei genitrice maria celestis remedij faciat esse consortes. Per dominũ nostrũ iesum christum filiũ tuũ ⁊c. Nota quod hec oro ꝓ cõmemoratione habeat singulis dieb⁹ vsq; ad purificatiõez. Sequentia de natiuita.fo. 13. Prefatio ꝺ natiuitate. Reliqua vt supra In octaua sancti stephani oĩa fiant sicut in die eius:cum commemoratiõe vt supra. Credo. non dicitur. Prefatio de natiuitate. In octaua sãcti ioannis omnia vt in die eius:cum commemoratiõe dominice:sancte marie:innocentũ Credo. dicitur. Prefatio de natiuita. Si hec octaua in die dñico euenerit:tam diurnuz q̃ nocturnum officiũ vt in die ipsius cõpleat.

¶ In octaua. Innocẽtũ Gl̃ia ĩ excelsis. All̃a. Sequẽtia. Ite missa est. oĩa dñr. Credo. nõ dr̃ Prefatio de natiuitate dicitur Et si in die dominico euenerit omnia vt in die compleantur.

¶ In vigi.epiphanie ad missam. Introitus. Dũ mediũ silẽtiuz. fo 17. Credo nõ dicit. Oro

COrda nr̃a q̃s domine venture festiuitatis splẽdor illustret: quo mũdi hui⁹ tenebris carere:⁊ ꝑuenire valeamus ad patriã claritatis eterne Per dñm. Ad romanos. III

FRatres:Scimus qm̃ quecũq; lex loquit̃:his qui ĩ lege sunt loqt̃. vt oẽ os obstruat̃: ⁊ subditus fiat om̃is mũdus deo:quia ex opibus legis nõ iustificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. Nũc aũt sine lege iustitia dei manifestata ẽ:testificata a lege ⁊ ꝓphetis. Justicia autẽ dei per fidez iesu christi in omnes ⁊ super oẽs qui credũt ĩ eum. Nõ enĩ est distinctio. Omnes enim peccauerunt ⁊ egent gloria dei:iustificati gratis per gratiaz ipsius ꝑ redemptionẽ: que est in christo iesu:quez ꝓposuit deus ꝓpitiatorez per fidem in sãguine ipsius ad ostensionẽ iustitie sue:ꝓpter remissionem p̃cedentiuz delictorũ: ĩ sustẽtatione dei ad ostensiõez iustitie sue in hoc tempore:vt sit ipse iustus ⁊ iustificans eum: qui in fide est iesu chr̃i dñi nr̃i. Grad. Speciosus forma. All̃. Dñs regna. fo. 18. Scdz Mattheũ. C.II.

IN illo tpe:Defũcto herode: ecce angelus dñi apparuit in somnis Joseph ĩ egypto dicẽs:Surge:⁊ accipe pue-

rum ⁊ matrem eius: ⁊ vade in terram israel. Defuncti sunt enī qui querebant animam pueri. Qui cōsurgens accepit puerū ⁊ matrez eius: ⁊ venit in terrā israel. Audiens autē qđ archelaus regnaret in iudea pro herode patre suo: timuit illo ire. Et amm onitus in somnis: secessit in partes galilee: ⁊ veniens habitauit i ciuitate que vocatur nazareth: vt adimpleret qđ dictum est per prophetas: qm̄ nazareus vocabit. **Offer.** Deus enim firmauit orbem terre qui nō commouebitur: parata sedes tua deus extūc: a seculo tu es. **Sec.** Tribue quesumus domine: vt cum presentibus sacrificijs immolemus ⁊ sumamus: quem venture solennitatis pia munera preloquuntur. Per dominum nostrum iesuz christum. **Prefatio de natiuitate. Communio.** Tolle pueruz ⁊ matrem eius ⁊ vade in terram iuda: defuncti sunt enim qui querebāt animam pueri. **Complenda.** Illumina quesumus domine populum tuum: ⁊ splēdore gratie tue cor eius semper accende: vt saluatorem suū ⁊ incessanter agnoscat: ⁊ veraciter apprehendat. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat.

In die sancto epiphanie domini. Introitus.

Ecce aduenit dominator dñs: ⁊ regnum in manu eius ⁊ potestas ⁊ imperium. ℣. Deus iudicium tuuz regi da: ⁊ iustitiam tuam filio regis. **Oratio.** Deus qui hodierna die vnigenitū tuum gētibus stella duce reuelasti: cōcede ꝓpitius: vt q iam te ex fide cognouim⁹ vsq ad cōtemplādam speciem tue celsitudinis perducamur. p eūdem d. **L. Esaie prophe.** LX.

Surge illumināre hierusalē quia venit lumē tuum: ⁊ gloria domini super te orta est. Quia ecce tenebre operient terram: et caligo populos. Super te autem orietur dominus ⁊ gloria eius in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ⁊ reges in splendore ortus

tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide. Oēs isti congregati sunt: venerunt tibi. Filij tui de longe venient: ⁊ filie tue de latere surgēt. Tunc videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuum: qñ conuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gētium venerit tibi: inundatio camelox operiet te: dromedarij madiā ⁊ epha. Oēs de saba venient: aurū ⁊ thus deferentes ⁊ laudem dño annūciātes. Ora. Omnes de sabba venient: aurum ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē domino annunciantes. ℣. Surge illuminare hierusalez: quia gloria domini super te orta est. Alleluia. ℣. Vidim⁹ stellaz eius in oriente: ⁊ venimus cū muneribus adorare dñz. Seqntia

Festa christi omnis christiani tas celebret. Que miris sūt modis ornata: cunctisq; veneranda pplis. Per oī tenentis aduentum atq; vocationē gentiū. Ut natus ē chīs ē stella magis visa lucida. At illi non cassaz putātes tanti signi gli am. Secuz munera deferunt: parvulo offerunt: vt regi celi quē sydus pdicat. Atq; aureo tumidi princi pis lectulo trāsito christi presepe que rūt. Hinc ira seui herodis ferui da. Invidi recens rectori genito bethleez paruulos precepit ense crudeli perdere. O christe quantuz patris exercitum. Iuuenis datus ad bella maxima populis predicās colligis fugens cum tantum miseris. Anno hominis tricesimo subtus famuli se inclīti inclinauerat manus deus: consecrans nobis baptisma in absolutionem criminum. Ecce spiritus in specie ipsum alitis innocue vncturus sanctis pre omnibus visitat semper ipsius contentus mansione pectoris. Patris etiam insonuit vox pia veteris oblita sermonis: penitet me fecisse hominem. Vere filius es tu meus mihimet placidus in quo sum placatus: hodie te mi fili genui. Huic omnes auscultate populi preceptori. Seqntia sancti euangelij. Secundū mat. II. C.

Cum natus esset iesus in bethleem iude: in diebus herodis regis: Ecce magi ab oriente venerunt hierosolymam dicentes: Vbi est qui natus est rex iudeorum? Vidimus enim stellam eius in oriēte: ⁊ venimus adorare eum. Audiens autem herodes rex turbatus est: ⁊ omnis hierosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotum ⁊ scribas populi: sciscitabatur ab eis vbi christus nasceretur. At illi dixerunt ei: in bethleem iude. Sic enim scriptum est per prophetam: ⁊ tu bethleem terra iuda: nequaq; minima es

in principibus iuda. Ex te enim exiet dux: qui regat ppl'm meũ israel. Tunc herodes clam vocatis magis: diligenter didicit ab eis tp̃s stelle q̃ appuit eis: Et mittẽs illos i bethleẽ dixit: Ite ⁊ interrogate diligẽter de puero: ⁊ cũ inueneritis renunciate mihi: vt ⁊ ego veniens adorez euz. Qui cũ audissẽt regẽ abierunt. Et ecce stella quã viderãt in oriẽte antecedebat eos vsq; dũ veniẽs staret supra vbi erat puer. Uidẽtes aũt stellã gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domuz inuenerunt puerũ: cum maria matre eius. Et procidẽtes adorauerũt euz. Et apertis thesauris suis: obtulerũt ei munera: auruz: thus: ⁊ myrrhã. Et responso accepto ĩ somnis ne redirẽt ad herodẽ ꝑ aliã viã reuersi sũt ĩ regionẽ suã

Credo in vnũ deũ. dicit ꝑ totã octauã: quãdo de festo agit. Offerto. Reges tharsis ⁊ insule munera offerẽt: reges arabuz ⁊ sabba dona adducẽt ⁊ adorabũt eũ oẽs reges t're oẽs gẽtes seruiẽt ei. Sec.

Ecclesie tue q̃s dona ꝓpitius intuere: quibus iam non aurum: thus ⁊ myrrha ꝓfert: sed qd eisdem muneribus declaratur immolat ⁊ sumitur iesus christus fili⁹ tu⁹ domin⁹ nr̃. Qui cum. Prefatio. Qui cũ vnigenitus. Cõmunicãtes. Et per totam octauã fiat sicut in die sancto. Cõmu. Uidim⁹ stellã eius in oriente: ⁊ venimus cuz muneribus adorare dñm. Cõplẽ.

Presta q̃s oĩpotens deus noster: vt que solenni celebram⁹ officio: purificate mẽtis intelligẽtia cõseq̃mur. Per dñz. Notãduz tñ q̃ si ifra octauas epiphanie nulla occurrerit dies dominica: tunc secũda feria post dictã octauã fiat officium misse de dñica. In excelso throno. ¶ Dominica ifra octauam epiphanie. Introitus.

In excelso throno vidi sedere viruz quez adorat mltitudo angelorũ psallẽtes in vnũ ecce cui⁹ imperij nomen in eternum. ps̃. Jubilate deo oĩs t'ra seruite dño ĩ letitia. Oĩo

Dota q̃sumus dñe supplicantis populi celesti pietate ꝓsequere: vt ⁊ que agẽda sunt videãt: ⁊ ad implenda que viderint cõualescãt. Per. Fiat cõmemora. epiphania ⁊ de btã v̄gĩe. Ad Roma. XII.

Fratres: Obsecro vos ꝑ misericordiam dei: vt ex-

hibeatis corpa vestra hostiã viuentẽ deo placentẽ: rationabile obsequm vestrũ. Et nolite cõformari huic scło: sed reformamini in nouitate sensus vĩ: vt ꝓbetis q̃ sit volũtas dei bona: t bñplacẽs t pfecta. Dico enĩz p gratiã que data ẽ mihi oibus q̃ sunt iter vos nõ plus sapere q̃z oportet sapere: sz sapere ad sobrietatẽ: t vnicuiq̃z sicut deꝰ diuisit mensurã fidei. Sicut enĩ in vno corpore multa membra habemus: oia autẽ membra nõ eundẽ actum habent: ita multi vnuz corpus sumꝰ in chõo. Singuli aũt alter alterius mẽbra: in chõisto iesu domino nr̃o. Gra. Benedictus dñs deus israel qui facis mirabilia magna solus a seculo. ℣. Suscipiant montes pacem populo t colles iustitiam. Alleluia. ℣. Jubilate deo oĩs terra: seruite domino in letitia. Scõm lucã. II.

In illo tempo/re: Cum factꝰ esset iesus annoruz duodeci: ascendentibus illis hierosolymam scõm cõsuetudinem diei festi. Consũmatisq̃z diebus cũ rediret: remãsit puer iesus in hierusalem: t non cognouerũt parentes eius. Existimãtes autem illum esse in comitatu: venerunt iter diei: t requirebãt cũ inter cognatos t notos: t nõ inueniẽtes regressi sunt in hierlm requirẽtes eum. Et factũ est post triduum inuenerũt illum in tẽplo sedentẽ in medio doctoꝝ audientẽ illos t iterrogantẽ eos. Stupebant aũt omnes q eum audiebãt sup̃ prudentia t rñsis eius: t videntes admirati sũt. Et dixit mr̃ eiꝰ ad illũ: Fili: qd feciſti nobis sic: Ecce pr̃ tuus t ego dolẽtes q̃rebamus te. Et ait ad illos: Quid ẽ q̃ me querebatis: An nesciebatis q̃ in his q̃ patris mei sũt oportet me eẽ: Et ipsi nõ intellexerũt verbum qõ locutus est ad eos. Et descẽdit cũ eis t venit nazareth: t erat subditus illis. Et mr̃ eius cõseruabat oia verba hec: ꝓferẽs in corde suo. Et iesus proficiebat sapientia t etate t gr̃a apud deũ t hoies. Offer. Jubilate deo oĩs terra: iubilate deo oĩs terra: seruite dño in letitia: intrate in ꝓspectu eius in exultatione: q̃ dñs ipse est deus. Secreta

Oblatũ tibi dñe sacrificiũ viuificet nos semp̃ t muniat. p. Prefatio de epiphania Cõ. Fili qd feciſti nobis sic: ego t pater tuus dolentes querebamus te: t quid est q̃ me querebatis: an nesciebatis quia in his que patris mei sunt oportet me esse: Cõp.

Supplices te rogamus oĩpotens deus: vt quos tuis refi

cis sacramẽtis:tibi etiã placidis moribꝰ dignãter deseruire cõcedas. Per dñm nr̃m iesum.

¶ Infra octauã epiphanie feria.iiij.Lectio.Fratres:Scimꝰ quoniam quecũqꝫ lex. folio. 19. Secũdum Mattheũ. III.

In illo tempore:Uenit iesus a galilea in iordanem ad ioãnez: vt baptizaret̃ ab eo. Joãnes autẽ ꝓhibebat euz dicens: Ego a te debeo baptizari:⁊ tu venis ad me. Respondẽs aũt iesus dixit ei. Sine modo:sic enĩ decet nos implere oẽm iustitiã. Tũc dimisit euz baptizatus autẽ iesus:confestim ascẽdit de aqua. Et ecce aperti sunt ei celi: ⁊ vidit spiritum dei descẽdentẽ sicut colũbam:⁊ venientẽ sup̄ se. Et ecce vox de celo dicẽs. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ in q̊ mihi cõplacui:

¶ Feria.vj.Ad thes.ij. C.III.

Fratres. Nolite deficere bene faciẽtes. Qđ si quis non obedierit verbo nostro ꝑ epistolam:hũc notate ⁊ nõ cõmiscea mini cũ illo vt confundatur. Et nolite quasi inimicum illum estimare:sed corripite vt fratrẽ. Ipse autẽ đus pacis det vobis pacez sempiternam. In omni loco dominꝰ sit cum omnibus vobis. Secũdum Mattheum. IIII.C.

In illo tempore:Cum audisset iesus ꝙ ioãnes traditus esset: secessit in galileaz. Et relicta ciuitate nazareth: venit ⁊ habitauit in ciuitate capharnauz maritima: in finibꝰ zabulon ⁊ neptaliz:vt adipleretur qđ dictuz est ꝑ esaiaz prophetã. Terra zabulon ⁊ terra neptalim via maris trans iordanez galilee gentiũ: ppl's qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnã:⁊ sedentibus in regione vmbre mortis: lux orta est eis. Exinde cepit iesus p̃dicare ⁊ dicere: Penitentiaz agite:⁊ appropinquabit enim regnum celoruz. ¶ Nota ꝙ ab epiphania domini vsqz ad dñicã septuagesime: scđm Aquileyeñ. ecclesiam occurrunt sex officia dominicalia que non licet p̃termitti:⁊ aliquotiens non inueniuntur tot dies dominicales in quibus dicta officia possint licite locari:ideo de ipsis fiat in hebdomadis per ferias.

¶ In octaua epiphanie fiat vt in die. Intro. Ecce aduenit: oro.

Deus cuius vnigenit⁹ in substantia nr̃e carnis apparuit: presta q̃s: vt per eũ quez similẽ nobis foris agnouimus: int⁹ reformari mereamur. Qui tecum. Lectio Esaie pphe. XI.

In diebus illis: Dixit esaias. Dñe deus meus honorificabo te: laudẽ tuã tribuaz nomini tuo: qui facis mirabiles res. Consiliũ tuuz antiquũ veruz fiat. Dñe excelsum est brachiuz tuum. Deus sabbaoth: corona spei: q̃ ornata est glia. Exultet desertũ z exultent solitudines iordanis: z ppls meus videbit altitudinem dñi: z maiestatem dei. Et erit ꝯgregatus z redẽptus p deum. Et veniens in syon cum letitia: z letitia sempiterna erit sup caput eius: laus z exultatio. Et aperiã in montibus flumina: z in medijs campis fontes aquaz: z dirumpaz: z terrã sitientẽ sine aqua ꝯfundã. Ecce puer me⁹ exaltabit z eleuabitur: z sublimis erit valde. Haurietis aq̃s in gaudio de fõtibus saluatoris: z dicetis in illa die. Cõfitemini dño: z inuocate nomen eius. Notas facite in pplis adinuentões eius. Memento te qm̃ excelsuz est nomẽ eius. Cantate dño qm̃ magnifice fecit. Annũciate hoc in vniuersa terra. Dicit dñs omps. Gra. sequen. Alt. vt in die. folio. 19. Scõm Joannem. I.C.

In illo tpe: Audit ioannes iesum veniẽtẽ ad se z ait. Ecce agn⁹ dei: ecce q tollit pcã mũdi. Hic ẽ de quo dixi. Post me venit vir q ante me fact⁹ est: q: priorme erat: z ego nesciebam eũ. Sz vt manifestet in isrl̃ ꝓpterea ego veni in aq̃ baptizans. Et testimoniũ phibuit ioannes dicẽs. Quia vidi spiritũ descẽdentem de celo q̃si columbam: z mãsit sup eũ: z ego nesciebã eum. Sed q misit me baptizare in aq̃ ille mihi dixit. Super quem videris spũm descendentem z manentem sup eũ hic est q baptizat in spiritu sancto. Et ego vidi z testimoniuz phibui: q: hic ẽ filj⁹ dei. Secre.

Hostias tibi domine p nati filij tui apparitione deferimus supplices exorantes: vt sicut ipse auctor nostrorum est munerum: ita sit ipse miseri cors z susceptor. Qui tecum vivit. Complenda.

Celesti lumine quesumus domine semp hic z vbiq nos preueni: vt mysterium cuius nos participes esse voluisti: et

puro cernamus intuitu: et di//gno participem⁹ effectu. Per dominũ. In octã autez epiphanie vsq; ad purificationẽ post orationẽ diei dicuntur orationes. folio⁹. Deus qui salutis. Et alia ad bñplacitum. Prefatio cõmunis. Reliqua vt supra: Nota q; diebus ferialibus nõ dicunt Gloria in excelsis deo. nec Credo. ℂ Dñica.ij. post epiphaniam. Introitus.

Omnis terra adoret te de⁹ ⁊ psallat tibi: psalmũ dicat nomini tuo altissime. ℣. Jubilate deo oĩs terra: psalmũ dicite nomini eius: date gl̃i am laudi eius. Gloria patri. Oro.

Omps sempiterne de⁹: qui celestia simul ⁊ terrena moderaris: supplicationes pplũ tui clemẽter exaudi: ⁊ pacem tuã nostris pcede temporibus. Per dñm nr̃m iesũ christũ filiũ tuũ. Cõme. sctẽ marie Alie ad placitũ. Ad rom. XII.

Frẽs: Hñtes donationes ẽm gr̃am q̃ data ẽ nobis: differẽtes siue prophetiã sz rationem fidei: siue ministeriũ in ministrando: siue q docet in doctrina. Qui exhortat in exhortãdo. Qui tribuit in simplicitate. Qui preest in solicitudine. Qui miseret in hilaritate. Dilectio sine simulatiõe. Odientes malũ: adherẽtes bono. Charitatẽ fraternitatis inuicẽ diligẽtes: honore inuicẽ preueniẽtes. Solicitudine nõ pigri. Spũ fer uẽtes: dño seruiẽtes. Spe gaudentes: in tribulatiõe patiẽtes: oĩoni instantes: necessitatibus sanctoz cõicantes. Hospitalitatẽ sectantes. Bñdicite psequentibus vos. Bñdicite: ⁊ nolite maledicere. Gaudere cũ gaudentib⁹: flere cũ flentibus. Idipsũ inuicẽ sentiẽtes: nõ alta sapientes: sz humilibus cõsentiẽtes. Gra. Misit dñs verbũ suũz ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eoz. ℣. Confiteantur dño misericordia eius: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hominum. Alleluia. ℣. Laudate dñm omnes angeli eius: laudate euz oẽs virtutes eius. Scõm ioannem II.

In illo tempore: Nuptie facte sunt in chana galilee: ⁊ erat mater iesu ibi. Vocatus est autem ⁊ iesus: ⁊ discipuli eius ad nuptias. Et deficiẽte vino dicit mater iesu ad eum. Vinum nõ habent. Et di

cit ei ihesus. Quid mihi ⁊ tibi ē mulier: nōdū venit hora mea. Dicit mater eius ministris. Quod cūq; dixerit vobis facite. Erāt autem ibi lapidee hydrie sex: posite secūdū purificationē iudeoꝝ: capiētes singule metretas binas vl̄ ternas. Dicit eis ihesus. Implete hydrias aq̄. Et impleuerūt eas vsq; ad sūmū. Et dicit eis ihesus. Haurite nūc ⁊ ferte architriclino. Et tulerūt. Ut aūt gustauit architriclinus aquā vinū factā: ⁊ nō sciebat vñ esset. Ministri āt sciebāt q̄ hauserāt aquaꝝ. Vocat sponsum architriclinus ⁊ dicit ei. Omnis hō p̄mum bonū vinū ponit: ⁊ cum inebrieati fuerint: tunc id qđ deterius est. Tu autē seruasti vinum bonum vsq; huc. Hoc initiū signoꝝ fecit ihesus in chana galilee: ⁊ manifestauit gloriam suam: ⁊ crediderunt in eum discipuli eius. **Offertorium.** Iubilate deo vniuersa terra: iubilate deo vniuersa terra: psalmus dicite nomini eius: venite ⁊ audite ⁊ narrabo vobis omnes qui timetis deum q̄nta fecit dñs anime mee. **Secreta** Oblata dñe munera sctificata: nosq; a pcōꝝ nr̄oꝝ maculis emūda. p. **Prefatio** communis. **Cōmūio.** Dicit dominus: iplete hydrias aqua ⁊ ferte architriclino: dū gustasset architriclinus aquā vinum factā: dixit sponso: seruasti vinū bonum vsq; adhuc: hoc signum fecit ihesus primum coram discipulis suis. **Complenda.** Augeat in nobis dñe qs tue virtutis opatio: vt diuinis vegetati sacris: ad eoꝝ promissa capiēda tuo munere preparemur. Per. ¶ **Feria. iiij.** **Ad collosenses. I.** Fratres: Audistis dispēsationē dei: q̄ data ē mihi in vobis: vt impleā verbū dei: mysteriū qđ absconditū fuit a sclis ⁊ gīationibꝰ. Nunc aūt manifestatū est scis eius qbus voluit deus notas facere diuitias glorie sacri huius in gētibus qđ est chs in vobis spes glie. Quem nos annūciamus corripientes vēm hoiem: ⁊ docētes in oi sapiētia: vt exhibeamꝰ oēm hominem pfectū in christo ihesu domino nr̄o. **Scōm lucam. IIII.** In illo tempore: Egressus ē ihesus in virtute spiritus in galileā ⁊ fama exijt p̄ vniuersā regionez de illo. Et ipe docebat in synagogis eoꝝ: ⁊ magnificabat ab oibus. Et venit nazareth vbi erat nutritus: ⁊ intrauit ꝑm ꝓsuetudinē suaz die sabbati in synagogaz: ⁊ surrexit legere. Et traditꝰ ē illi liber ysaie pphete. Et vt reuoluit librū: in

uenit locum vbi scriptum erat. Spūs dñi super me: ꝓpter qđ vnxit me: euāgelizare pauperibus misit me sanare ꝯtritos corde: predicare captiuis remissionez: ⁊ cecis visuz: dimittere cōfractos in remissionē: predicare annū domini acceptū: ⁊ diez retributiōis. Et cū ꝓlicuisset libruz reddidit ministro ⁊ sedit. Et omniuz in synagoga oculi erāt intendentes in eū. Cepit āt dicere ad illos. Quia hodie īpleta est hec scriptura in aurib⁹ vr̄is. Et oēs testimoniū illi dabant: ⁊ mirabant̄ in verbis gratie que ꝓcedebant de ore ipsi⁹.

¶ Fe. vj. Ad Ti. IIII. prīe epl̄e

Charissime: Fidel̄ sermo ⁊ oī acceptiōe dign⁹. In hoc enī laboram⁹: ⁊ maledicimur: quia speramus in deum viuū: q est saluator omniū hominū: maxime fideliū. Precipe hec ⁊ doce. Nemo adolescētiā tuā ꝯtēnat: sz exemplū esto fidelium in v̄bo: in ꝯuersatione: in charitate: in fide: in spe: in castitate. Dū venio: attēde lectioni: exhortatōi: ⁊ doctrine. Noli negligere gr̄am q̄ in te est: q̄ data ē tibi ꝑ ꝓphetiā cum īpositione manuū presbr̄i. Hec meditare: in is esto: vt ꝓfectus tu⁹ manifest⁹ sit oībus. Attēde tibi ⁊ doctrine insta in illis. Hoc enī faciēs: ⁊ teipsū saluū facies: ⁊ eos q te audiūt.

Scd̄m marcū. VI.

In illo tempore: Egressus iesus abijt in p̄riaz suam: ⁊ seq̄bant̄ eū discipuli sui. Et facto sabbato cepit in synagoga docere. Et multi audiētes ammirabant̄ in doctrina ei⁹ dicentes. Uñ huic hec oīa: Et q̄ est sapiētia que data ē illi ⁊ virtutes tales: q̄ ꝑ manus eius efficiunt̄: Nōne iste est faber fili⁹ marie: frat̄ iacobi ⁊ ioseph: ⁊ iude ⁊ symonis? Nōne ⁊ sorores ei⁹ hic nobiscū sunt? Et scādalizabant̄ in illo. Et dicebat illis iesus. Quia nō est ꝓpheta sine honore: nisi in p̄ria sua: ⁊ in cognatione sua: ⁊ ī domo sua. Et nō poterat ibi virtutē vllā facere: nisi paucos īfirmos īpositis manib⁹ curauit. Et mirabat̄ propt̄ īcredulitatez illoꝝ.

¶ Dñica. iij. Introitus.

Adorate deū oēs āgeli ei⁹ audiuit ⁊ letata ē syō: ⁊ exl̄tauerunt filie iude. ps̄. Dominus regnauit exl̄tet terra letent̄ īsule ml̄te. oro.

Omnipotens sempiterne deꝰ: infirmitatẽ nr̃am ꝓpitius respice: atq; ad ꝓtegẽdũ nos dexterã tue maiestatis extende. Per dñm nostrũ iesum chr̃m filiũ tuuz. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spũs sancti deus: ꝑ oĩa secula seculorum. Amen. Commemorationes vt supra. Ad Romanos. XII.C.

Fratres: Noli te esse prudentes apud vosmetipsos: nulli maluz ꝓ malo reddentes. Prouidentes bona nõ tm̃ corã deo: sed etiam coram oĩbus hominibus. Si fieri potest quod ex vobis est: cũ omnibus hoĩbus pacez habentes. Non vosmetipsos defendẽtes charissimi: sz date locũ ire. Scriptũ est enĩ. Mihi vindictã ⁊ ego retribuã: dicit dñs. Sz si esurierit inimicus tuꝰ ciba illũ: si sitit: potum da illi. Hoc enĩ faciẽs: carbones ignis congeres super caput eius. Noli vinci a malo: sz vince in bono malum. Gradu.

Timebũt gentes nomẽ tuuz dñe: ⁊ oẽs reges terre gloriã tuã. ℣. Qm̃ edificauit dominus syõ: ⁊ videbitur in maiestate sua. Alleluia. ℣. Dominus regnabit exultet terra: letentur insule multe. Initium sancti euangelij Scdm mat. VIII.C.

In illo tempore: Cum descẽdisset iesus de monte: secute sũt eũ turbe multe. Et ecce leprosus veniẽs adorabat eũ dicẽs. Domĩe: si vis potes me mũdare. Extẽdẽs iesus manũ: tetigit eũ dicens. Volo mundare. Et confestim mundata est lepra eiꝰ. Et ait illi iesus. Vide vt nemini dixeris: sz vade ostende te sacerdotibꝰ: ⁊ offer munꝰ tuum qd̃ precepit moyses in testimoniũ illis. Cũ autem introisset capharnaum iesus: accessit ad eũ centurio: rogans eũ ⁊ dicens: Dñe: puer meus iacet in domo paralyticus: ⁊ male torquet̃. Et ait illi iesus. Ego veniam ⁊ curabo eũ. Et rñdens cẽturio ait. Dñe: non sum dignus vt intres sub tectũ meum: sz tãtum dic v̄bo ⁊ sanabitur puer meus. Nam ⁊ ego hõ sum sub potestate ꝯstitutus: hñs sub me milites. Et dico huic vade: ⁊ vadit. Et dico alio veni ⁊ venit. Et seruo meo fac hoc: ⁊ facit. Audiẽs ãt iesus miratꝰ est: ⁊ seq̃ntibus se dixit. Amẽ dico vobis: nõ iueni tantã fidẽ in isrl̃. Dico ãt vobis q̃ multi ab oriẽte ⁊ occidẽte veniẽt: ⁊ recũbẽt cum abraam ⁊ isaac ⁊ iacob in regno celorum. Filij autez regni

ejcient in tenebras exteriores: ibi erit fletus r stridor dentiuz. Et dixit ihesus centurioni. Uade: r sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus ē puer in illa hora. Q re do in vnum deuz pa. **Offerto.** Dextera dñi fecit virtutē: dextera dñi exaltauit me:nō moriar sz viuā: r narrabo opera domini **Secreta.** Hec hostia qs dñe emūdet nra delicta:r ad sacrificiū celebrandum subditos tibi cor pora menteſq sciſicet. Per do minū nr̄m ihesum christū filiū tu um. Qui tecū viuit r regnat in vnitate spūs scti deus:per oia secula seculorum. Amē. **Conf.** Mirabantur omnes de his que procedebant de ore dei. **Complenda** Quos tātis dñe largiris vti mysterijs tribue qs: vt effectibus eoz nos veraciter aptare digneris. Per dñm no strū ihesum christū filium tuum. Qui tecū viuit r regnat in vnitate spūs sancti deus:per oia secula seculorum. Amen. ℂ **Feria.iiij.ad Thim. I.prime epl̄e.**

Quarissime:Fidelis sermo r oi acceptatione dignus q: christus ihesus venit in hūc mūdum pctōres saluos facere: quoz primus ego sū. Sz iō miseri cordiā ꝓsecutus sum:vt in me p mū oīderet christus ihesus oēm patientiā ad informationē eoz q crediturī sunt illi in vitā eternā. Regi āt seculoz immortali: inuisibili:soli deo honor r gloria:in secula seculoz amen. **Secundum Joannē I.**

In illo tempore: Egrediens ihesus venit in galileā:r inuenit philippū. Et dicit ei ihesus. Seqre me. Erat āt philippus a bethsaida ciuitate andree r petri. Inuenit philippus nathanael:r dicit ei:Quē scripsit moyses in lege r prophete iuenimus:ihesum filium ioseph a nazareth. Et dixit ei nathanael. A nazareth pt aliqd boni eē. Dicit ei philippus. Veni r vide. Vidit ihesus nathanael venientē ad se:r dicit de eo. Ecce vere israelita: in quo dolus nō ē. Dicit ei nathanael. Uñ me nosti. Rñdit ihesus r dixit ei. Priusqz te philippus vocaret:cū eēs sub ficu vidi te. Rñdit ei nathanael r ait. Rabbi:tu es filius dei tu es rex israel. Rñdit ihesus r dixit ei. Quia dixi tibi vidi te sub ficu:credis maius his videbis. Et dicit ei. Amen amē dico vobis videbitis celū apertū:r angelos dei ascēdentes r descēdentes supra filium hominis. ℂ **Feria sexta. Ad Cori.**

Ad corinthios. VII.

FRatres: Bonum est homini mulierẽ nõ tãgere. Propter fornicationẽ autẽ vnusqsq; suam vxorẽ habeat: ⁊ vnaqueq; virũ suuz hẽat. Vxori vir debitũ reddat: silr autem ⁊ vxor viro. Mulier potestatẽ sui corporis non hz: sed vir: silr autem ⁊ vir potestatẽ sui corporis non hz: Sed mulier. Nolite fraudare iuicez: nisi forte ex ꝯsensu ad tẽpus vt vacetis oratiõi. Et iterũ reuertimini in idipsũ: ne tentet vos sathanas propter icõtinẽtiã vestram. Hoc ãt dico secundum indulgentiã non scdm ĩperiũ. Volo ãt omnes hoies eẽ sicut meipsuz: sz vnusqsq; proprium donũ habet ex deo: alius qdem sic: alius vero sic. Dico aũt nõ nuptis ⁊ viduis. Bonũ est illis si sic ꝑmãserint: sicut ⁊ ego. Qd si se non cõtinent nubant. Melius est enim nubere q̃z vri.

Secundum Mattheum. IIII.

IN illo tempore: Circuibat iesus totã galileam docens in synagogis eoꝝ. Et ꝑdicans euangeliũ regni: ⁊ sanans oẽm lãguorez ⁊ omnẽ infirmitatem in ppl'o. Et abijt opinio ei⁹ in totã syriaz. Et obtulerũt ei oẽs male hñtes: varijs languoribus ⁊ tormẽtis cõprehensos: ⁊ q demonia hẽbant ⁊ lunaticos ⁊ paralyticos ⁊ curauit eos. Et secute sũt euz turbe multe. ¶ Dominica.iiij. reiteratur Introitus. Adorate. folio 23. per totum. Oratio.

DEus q nos in tantis periculis ꝯstitutos pro humana scis fragilitate nõ posse subsistere: da nobis salutẽ mẽtis ⁊ corporis: vt q̃ pro peccatis nr̃is patimur te adiuuãte vincamus. Per dñm nr̃m iesum christũ filium tuũ. Qui tecum viuit ⁊ regnat ĩ vnitate spiritussancti. ⁊c.

Ad Roma. XIII.

FRatres: Nemini quicq̃z d̃beatis: nisi vt iuicez diligatis. Qui eniz diligit proximuz: legem ĩpleuit. Nam non adulterabis: nõ occides: non furaberis: non falsum testimonium dices: non cõcupisces rem proximi tui. Et si quod est aliud mandatum in hoc verbo instauratur. Diliges proximum tuum sicut teipsuz. Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio. Secundum Mattheum. VIII. C.

In illo tẽpore: Ascẽdẽte iesu in nauiculam: secuti sũt eũ discipuli ei⁹. Et ecce motus magn⁹ fcũs ẽ i mari: ita vt nauicula opiret̃ fluctib⁹. Erat ãt vẽtus ↄtrari⁹ illis ipse v̄o dormiebat. Et accesserũt discipuli ei⁹ ⁊ suscitauerũt eũ dicẽtes. Dñe salua nos: ꝑim⁹: ⁊ dicit eis iesus. Quid timidi estis modice fidei. Tũc surgẽs ĩꝑauit vẽtis ⁊ mari: ⁊ facta ẽ tranqllitas magna. Porro homines mirati sunt: dicentes. Qualis est hic: qꝛ venti ⁊ mare obediunt ei. Secreta.

Concede q̃s op̃s deus vt hui⁹ sacrificij mun⁹ oblatũ fragilitatẽ nr̃am ab oĩ malo purget semꝑ ⁊ muniat. ꝑ. Cõp.

Munera tua nos dñe deus a delectatiõib⁹ terrenis expediant ⁊ celestibus semper instaurent alimentis. Per.

¶ Feria.iiij. Ad Romanos. II.

Non ẽ enĩ acceptõ ꝑsõaꝝ apd̃ deũ. Quicũqꝫ.n. sine lege peccauerũt sine lege ꝑibũt: Et qcũqꝫ ĩ lege peccauerũt ꝑ legẽ iudicabunt̃. Nõ.n. auditores legis iusti sũt apd̃ deũ: sꝫ fcõres legis iustificabũt̃. Cũ.n. gẽtes q̃ legẽ nõ hñt natural̃r: ea q̃ legis sũt faciũt. Eiusmodi legẽ nõ hñtes: ipi sibi sũt lex: q oñdũt op⁹ legis scriptũ ĩ cordib⁹ suis testimoniũ r̃ddẽte ill̃ ↄsciẽtia ip̃oꝝ: ⁊ ĩter seinuicẽ cogitationũ accusantiũ aut ẽt defẽdẽtiũ in die cũ iudicabit de⁹ occulta hoĩuꝫ ꝑm euãgeliũ meũ ꝑ iesũ xp̃ꝫ dñꝫ nr̃ꝫ. Sꝫ lu. IX

In illo tꝑe: Factũ est ãbulãtibus ill̃ in via: dixit qdã ad iesum. Seq̃r te quocũqꝫ ieris. Et ait illi iesus. Vulpes foueas hñt: et volucres celi nidos. Fili⁹ ãt hoĩs nõ hꝫ vbi caput suum reclinet. Ait ãt ad alteruꝫ. Seq̃re me. Ille ãt dixit. Dñe: ꝑmitte me primũ ire ⁊ sepelire p̃rem meũ. Dixitqꝫ ei iesus. Sine vt mortui sepeliãt mortuos suos: tu ãt vade ⁊ ãnũcia r̃gnũ dei. Et ait alter. Seq̃r te dñe: sꝫ ꝑmitte me primũ renũciare his q dñi sunt. Ait ad illũ iesus. Nemo mittẽs manũ suã ad aratrũ ⁊ aspiciẽs retro: aptus ẽ regno dei.

¶ Fer.vj. Ad Colloſſenses. IIII.

Frẽs: Or̃oni ĩ state: vigilantes ĩ ea ĩ gr̃aꝝ actione. Orãtes siml̃ ⁊ ꝓ nobis: vt de⁹ aꝑiat nobis hostiũ sermo

nis ad loq̃ndũ mysteriũ christi. Propt̃ qd̃ ẽt vict⁹ sũ vt manifestẽ illd̃: ita vt oz me loq. In sapiẽtia ãbulate ad eos q foris sũt tp̃s redimẽtes. Sermo vester sẽp i gr̃a sale sit ꝯdit⁹: vt sciatis qũo oporteat vos vnicuiqz rñdere in chr̃o iesu dño nr̃o. Secundum Marcũ. X

In illo tp̃e: Offerebãt iesu paruulos vt tãgeret illos Discipuli autẽ cõminabant̃ offerẽtib⁹. Quos cũ videret iesus indigne tulit: ⁊ ait ill̃. Sinite ꝑuulos venire ad me: ⁊ ne ꝓhibueritis eos. Taliũ ẽ eni regnũ celoꝝ. Amẽdico vobis. Quisqs nõ receperit regnũ dei: velut ꝑuulus: nõ ĩtrabit in illd̃. Et cõplexãs eos: ⁊ ĩponẽs man⁹ sup̃ illos bñdicebat eos. ¶ Dñica.v. Introi. Adorate deũ. fo. 23. ꝑ totũ. Oro.

Amiliam tuã q̃s dñe ꝯtinua pietate custodi: vt q̃ sola ĩ spe gr̃e celestib⁹ initit̃ tua sẽp ꝓtectõe mũiat̃. ꝑ. ad col. III.

Fratres: Induite vos sicut electi dei: sancti ⁊ dilecti viscera misericordie: benignitatẽ: humilitatẽ modestiã: patientiã supportãtes ĩuicẽ ⁊ donãtes vobismetipsis: si qs aduersus aliquẽ hz querelã. Sicut et dñs donauit vobis: ita ⁊ vos facite. Sup̃ oĩa autem hec charitatem continuaz habete: qd̃ est vinculum perfectionis. Et pax christi exultet in cordibus vestris: in qua ⁊ vocati estis in vno corp̃e: ⁊ grati estote. Verbuz christi habitet in vobis abũdanter in omni sapientia: docẽtes ⁊ commonentes: vosmetipsos psalmis hymnis ⁊ canticis spiritalibus: in gratia canẽtes in cordibus vestris domino. Omne quodcũqz facitis in verbo aut in opere: omnia in nomine domini iesu facite gratias agentes deo patri: per iesum christum dominum nr̃m.

Scd̃m Mat. XIII.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile factum est regnũ celoꝝ homini qui seminauit bonum semen in agro suo. Cũ autem dormirẽt hoĩes: venit inimic⁹ ei⁹ ⁊ sup̃seminauit zizania in medio tritici: ⁊ abijt. Cũ ãt creuissz herba ⁊ fructũ fecissz: tũc apparuerũt ⁊ zizania. Accedẽtes autẽ serui patrisfamilias: dixerũt ei. Dñe: nõne bonũ semẽ seminasti ĩ agro tuo: vñ ergo hz zizania?

Et ait illis. Inimicus hō hoc fecit. Serui aūt dixerunt ei. Uis imus ⁊ colligimus ea? Et ait. Nō: ne forte colligētes zizania eradicetis simul ⁊ triticū: sinite vtraq; crescere vsq; ad messē: ⁊ in tpe messis dicā messoribus colligite primuz zizania: ⁊ alligate ea in fasciculos ad cōburēdū: triticū autem ꝯgregate in horreum meum. Secreta.

Hostias tibi dñe placationis offerimꝰ: vt ⁊ delicta nr̄a miseratus absoluas: ⁊ nutātia corda tu dirigas. ꝑ. Cōp.

Quesumus op̄s deus vt illius salutaris capiamꝰ effectum cuius per hec mysteria pignus accepimꝰ. Per dominum nostrum. ¶ Feria quarta. Ad Corint. I.C. j. epistole.

Fratres: videte vocationez vestra: q̄ non multi sapientes ſm carnē. Non multi potentes: non multi nobiles: ſz que stulta sūt huius mūdi elegit deus vt ꝯfundat sapientes: ⁊ ĩfirma mundi elegit deus: vt cōfundat fortia: ⁊ ignobilia mundi ⁊ contēptibilia elegit deus: ⁊ ea que nō sunt: vt ea que sūt destrueret: vt nō glorieť oīs caro corā illo. Ex ipso aūt vos estis in christo iesu: q factus ē nobis sapientia a deo ⁊ iustitia: ⁊ sctīficatio: ⁊ redēptio: vt quēadmodū scriptū est. Qui gl̄iať in dño glorietur. Scdm matthe. XXI.

In illo tpe: dixit iesus principibus sacerdotuz et senioribꝰ ppl̄i. Quid vobis videť. Hō q̄dā habebat duos filios: ⁊ accedens ad primum dixit. Filij vade hodie opare ĩ vinea mea. Ille aūt respondens ait. Nolo: postea āt penitētia motꝰ abijt. Accedens āt ad alterꝝ: dixit similiter. At ille rñdens ait. Eo dñe: ⁊ nō iuit. Quis ex duobus fecit volūtatem patris? Dicūt ei: prius. Dixit illis iesus. Amēdico vobis: q̄ publicani ⁊ meretrices p̄cedent vos in regno dei. Uenit enī ad vos ioānes in via iustitie ⁊ nō credidistis ei publicani āt ⁊ meretrices crediderūt ei. Uos āt videntes: nec penitentiā habuistis postea vt crederetis ei. Qui hz aures audiēdi audiat. ¶ Fer. vj. Ad Thess. IIII. prime epl̄e.

Frēs: De charitate fraternitatis non necesse habemus scribere vobis: ipsi enim vos a deo didicistis vt diligatis inuicē. Ete-

niz faciatis illud in oẽs fratres: in vniuersa eccl'ia. Rogamus ãt vos vt abundetis magis: ⁊ opam detis: vt quieti sitis: ⁊ vt agatis negociũ vestrũ. Et operemini manib⁹ vestris: sicut p̃cepimus vobis. Et vt honeste ambuletis ad eos q̃ foris sunt: ⁊ vt nullius aliqd desideretis. Gratia dñi nostri iesu christi sit nobiscum. Secundũ lucã. IX.

In illo tẽpore: Factũ est dum complerent̃ dies assumptõis iesu: ⁊ ip̃e faciem suã firmauit vt iret in hierl'm: et misit nuncios añ cõspectũ suum. Et eũtes intrauerũt in ciuitatẽ samaritanoꝝ vt pararent illi. Et nõ receperunt eum: qꝛ facies eius erat euntis in hierl'm. Et cũ vidissent discipuli eius iacobus ⁊ ioannes dixerũt. Domine: vis dicimus vt ignis descendat de celo: ⁊ ꝯsumat illos. Et ꝯuersus increpauit illos dicẽs nescitis cuius spũs estis: filius hoĩs nõ venit aĩas perdere: sed saluare. Et abierunt in aliud castelluz.

¶ Dñica.vj.Introit⁹. Adorate deum oẽs an. fo.23. per totum vt supra. Oratio.

Conserua ppl'm tuũ de⁹: ⁊ tuo nomini fac deuotum: vt diuinis subiectus officijs ⁊ temporalia vtiliter: ⁊ eterna dona feliciter percipiat. Per dominum nostrũ iesum chr̃m filiũ tuum. Lectio epistole beati Pauli apostoli. Ad Romanos. V.

Fratres: Sicut per vnius delictum oẽs homies in ꝯdemnationem: sic ⁊ per vnius iustitiam oẽs hoies constituunt̃ in iustificationẽ vite. Sicut enĩ per inobedientiã vnius hominis peccatores ꝯstituti sũt multi: ita ⁊ ꝑ vnius obeditionẽ iusti ꝯstituentur multi. Lex aũt subĩtrauit: vt abundaret delictum. Ubi aũt abundauit delictũ superabũdauit ⁊ gr̃a. Ut sicut regnauit pctm̃ in mortẽ: ita ⁊ gratia regnet ꝑ iustitiam in vitam eternã: per iesum chr̃z dominũ nostrũ. Scõm Marcum. VI.

In illo tempore: Cũ sero fcm̃ esset: erat nauis in medio maris ⁊ ipse solus in terra. Et vidẽs discipl'os laborantes in remigando. Erat enim ventus ꝯtrarius eis. Et circa quartam vigiliam noctis venit ad eos: ambulãs supra mare: ⁊ volebat preterire eos. At illi vt viderunt eum ambulantez supra

mare: putauerũt phantasma esse: ⁊ exclamauerunt. Oẽs eniz eũ viderunt ⁊ ꝯturbati sunt. Et statim locut⁹ est cuz eis: ⁊ dixit illis. Cõfidite: ego suz nolite timere. Et ascẽdit ad illos in nauim: ⁊ cessauit vẽtus. Et plus magis ĩtra se stupebant. Non enĩ intellexerũt de panib⁹: erat enim cor illoꝝ obcecatũ. Et cũ transfretassent ꝑuenerũt in terrã genazareth ⁊ applicuerunt. Cũqz egressi essent de naui cõtinuo cognouerũt eum. Et percurrẽtes vniuersam regionẽ illam: ceperũt in grabatis eos q se male hẽbãt circũferre vbi audiebant eũ esse. Et quocũqz introibat: in vicos vel in villas aut ciuitates: in plateis ponebant infirmos ⁊ deprecabantur eum: vt vel fimbriam vestimẽti eius tangerent. Et quotquot tãgebãt eũ: salui fiebãt. Secre.

HEc nos oblatio domine deus mũdet a crimine q̃sumus: ⁊ renouet gubernet ⁊ ꝓtegat. Per dñm no. Complẽ.

CElestibus dñe pasce delitijs quesumus: vt semper eadez per que viuimus: veraciter appetamus. Per dñm nostrum iesum christum filiuz tuum. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculoruz. Amẽ. ¶ Dominica in septuagesima. Introitus.

CIrcũdederunt me gemitus mortis dolores ĩferni circundederũt me ⁊ in tribulatione mea inuocaui dominum ⁊ exaudiuit de templo sancto suo vocem meaz. ps. Diligam te domine virtus mea: dominus firmamentũ meum ⁊ refugium meuz. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Gloria in excelsis. nõ dicitur: nisi festũ duplex: aut nouẽ lcõ. occurrat vsqz ad pascha. Oro.

PReces ppl'i tui q̃s dñe clement exaudi: vt q iuste ꝓpeccatis nr̃is affligimur: ꝓ tui nominis gloria misericorditer liberemur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Que oratio sola dicatur. Ad corint. i. IX. C.

FRatres: Nescitis q̃ hi qui in stadio currunt: omnes quidez currunt: sed vnus accipit brauium. Sic currite vt comprehendatis. Omnis enim qui in agone contendit: ab omnibus

se abstinet. Et illi quidez vt corruptibilem coronam accipiāt: nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro: non quasi in incertum. Sic pugno: non quasi aerem verberans. Sed castigo corpus meum: ⁊ in seruitutem redigo ne forte cum alijs predicauerim: ipse reprobus efficiar. Nolo enim vos ignorare fratres: quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt: ⁊ omnes mare transierunt: ⁊ oēs in moyse baptizati sunt in nube ⁊ in mari. Et omnes eandem escam spiritalem manducauerunt: ⁊ omnes eundem potum spiritalem biberunt. Bibebant autem de spiritali consequenti eos petra. Petra āt erat xp̄s.

Gr̄. Adiutor i oportunitatib⁹: i tribulatione sperent in te qui nouerunt te: quoniam non derelinquis querentes te domine. ℣. Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in eternum: exurge domine non preualeat homo. Tractus. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. ℣. Fiant aures tue intendentes in orationem serui tui. ℣. Si iniqtates obseruaueris domine: domine quis sustinebit. ℣. Quia apud te propitiatio est: ⁊ propter legem tuam sustinuit te domine. Sequētia sancti euangelij. Secundum Mattheum. XX.

In illo tp̄e: Dixit iesus discipul' suis ꝑabolā hāc. Sil'e ē regnū celoꝝ hoī p̄rifamilias: qui xijt p̄mo mane cōducer̄ oparios in vineā suā. Cōuētione āt fctā cum oparijs ex denario diurno: misit eos in vineā suā. Et egressus circa horā tertiaz vidit alios stantes in foro ociosos: ⁊ illis dixit. Ite ⁊ vos in vineā meā: ⁊ qd̄ iustum fuerit dabo vobis. Illi autē abierūt. Iterum autē exijt circa sextaz ⁊ nonam horā: ⁊ fecit similiter. Circa vndecimā vero exijt ⁊ inuenit alios stantes: ⁊ dicit illis. Quid hic statis tota die ociosi? Dicūt ei. Quia nemo nos ꝯduxit. Dicit illis. Ite ⁊ vos in vineā meā. Cū aūt sero fcm̄ esset: dicit dn̄s vinee ꝓcuratori suo. Voca oparios ⁊ redde ill' mercedē: incipiēs a nouissimis vsqz ad p̄rios. Cū venissent ergo q circa vndeciā horā venerāt: acceperūt singulos d̄narios. Veniētes āt ⁊ primi: arbitrati sunt ꝙ plus essent accepturi. Acceperūt āt ⁊ ipsi singulos denarios. Et accipiētes murmurabāt aduersus p̄rezfamilias: dicētes. Hi nouissimi vna hora fecerūt ⁊ pes nobis illos fecisti: q portauim⁹ pōdus diei ⁊ estus. At il-

le rñdens vni eoꝝ dixit. Amice:non facio tibi iniuriã. Nonne ex denario ꝓueniſti mecuꝫ? Tolle qd̃ tuum eſt ꝛ vade. Volo aũt ꝛ huic nouiſſimo dare ſicut ꝛ tibi. Aut nõ licet mihi qd̃ volo facere? An oculus tuꝰ ne quam eſt:quia ego bonus ſum. Sic erunt nouiſſimi primi:ꝛ primi nouiſſimi. ☙Multi enim ſunt vocati:pauci vero electi. **Off.**

Bonum eſt confiteri dño:ꝛ pſallere nomini tuo altiſſime. **Secreta.**

MUneribus noſtris queſumus domine precibuſqꝫ ſuſceptis ꝛ celeſtibꝰ nos mũda myſterijs:ꝛ clementer exaudi. ℘er dominum. **Cõmunio.**

Illumina faciẽ tuam ſup ſeruꝫ tuum:ꝛ ſaluũ me fac in tua miſericordia:domine non confundar:quoniaꝫ inuocaui te. **Complenda.**

AJdeles tui deus ꝑ tua dona firmẽt:vt eadẽ ꝛ ꝑcipiendo regrant:ꝛ q̃rendo ſine fine ꝑcipiant. ℘er d. **Nota q; ab hac dñica vſqꝫ ad paſcha nullus feſtum ſcõꝝ agi poteſt die dñico.**

℣fer.iiij. Ad hebreos. IIII.C

ARẽs:Feſtinemus ingredi in illã requiẽ: vt ne in idipſũ quis incidat icredulitatis exemplũ. Viuus eſt enim ſermo dei ꝛ efficax: et penetrabilioꝝ oi gladio ancipiti:ꝛ ptingẽs vſqꝫ ad diuiſionẽ anime ac ſpũs cõpagum quoqꝫ ꝛ medullaꝝ:ꝛ diſcretioꝝ eſt cogitationũ ꝛ intentionũ cordis. Et nõ ẽ vlla creatura inuiſibilis in ꝓſpectu eius: omnia aũt nuda ꝛ operta ſunt oculis eiꝰ ad quẽ nobis ſermo. Hñtes ergo pontificẽ magnuꝫ q penetrauit celos:ieſum filiuꝫ dei. Teneamꝰ ſpei nr̃e confeſſionẽ. Non enim habemus pontificẽ q non poſſit cõpati infirmitatibus nr̃is:tentatũ autẽ per oia ꝓ ſilitudine carnis abſqꝫ peccato. Adeamus ergo cũ fiducia ad thronũ gr̃e:vt miſericordiã cõſeq̃mur:ꝛ gr̃aꝫ inueniamꝰ in auxilio oportuno: per ieſum chr̃m dñm nr̃m. **Fz mar** IX

IN illo tempore:Egreſſus ieſus ibat ꝑ galileam: nec volebat quẽq̃ ſcire. Docebat autẽ diſcipulos ſuos: et dicebat illis. Quia filius hois tradet in manus pcõꝝ:ꝛ occident eũ. Et occiſus:tertia die reſurget. At illi ignorabãt verbũ:ꝛ timebãt interrogare eum:ꝛ venerunt capharnaum. Qui cuꝫ domi eẽt interrogabat eos. Quid in via tractabatis? At illi tacebãt. Si quidẽ in via inter ſe diſputauerunt:quis eſſet illorum maior.

Et residens vocauit duodecim: et ait illis. Si qs vult primus esse: erit oium nouissimus: et oium minister. Et accipiēs puer statuit eū in medio eor. Quem cū cōplexus esset ait illis. Quisqs vnū ex huiusmodi pueris receperit in nomie meo: me recipit. Et quicūqz me susceperit: non me suscipit: sed eū qui me misit.

℣ Feria. vj. Ad ephesios. II.

Fres: Eramus natura filij ire sicut et ceteri. Deus aūt qui diues est in misericordia ꝓpter nimiā charitatē suā qua dilexit nos. Et cū essemus mortui peccatis: conuiuificauit nos in christo: cuius gr̄a estis saluati. Et conresuscitauit et consedere fecit in celestibus in chr̄o iesu. Vt oñderet in seculis supuenientibus abūdātes diuitias gratie sue in bonitate sup nos: in christo iesu dño nr̄o.

Sm Marc. VII

In illo tpe: Cōuenerunt ad ieſum pharisei et qdā de scribis venientes ab hierosolymis. Et cū vidissent quosdā ex discipulis eius cōmunibus manibus: id est non lotis manibus māducare panes vituperauerunt. Pharisei autez et omnes iudei nisi crebro lauerint manus nō manducant: tenentes traditionem seniorum. Et a foro venientes nisi baptizentur non comedunt. Et alia multa sunt que tradita sunt illis seruare: baptismata calicum: et urceor et eramentor et lector. Et interrogabant eum pharisei et scribe. Quare discipuli tui nō ambulāt iuxta traditionem senior: sed communibus manibus manducāt panē? At ille respondens dixit eis. Bene prophetauit esaias de vobis hypocritis: sicut scriptum est. Populus hic labijs me honorat: cor autem eor lōge a me est. In vanum autē me colunt: docentes doctrinas et precepta hoium. Relinqntes. n. mādatū dei tenētes traditiōez hominum.

℣ Dominica in seragesima. Introitus.

Exurge quare obdormis domine: exurge et ne repellas in finem: quare faciem tuam auertis obliuiscēris tribulationis nostre: adhesit i terra vēter noster: exurge dñe adiuua nos et

libera nos. ℣. Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis. Oratio.

DEus qui cōspicis quia ex nulla nostra actione confidimus: cōcede ꝓpitius: vt contra oia aduersa doctoris gētiū ꝓtectōe muniamur. Per dñm nr̄m ihesum chr̄m. Que oro sola dicat. ad cor̄. IX. epist. ū.

FRatres. Libēter suffertis insipientes: cum sitis sapientes. Sustinetis enī si qs vos in seruitutē redigit: si qs deuorat: si quis accipit: si quis extollit si quis in faciē vos cedit. Secūdum ignobilitatē dico: q̄si nos infirmi fuerimus in hac parte in quo quis audet. In insipientia dico audeo & ego. Hebrei sunt & ego israelite sunt & ego: semē abrae sunt & ego ministri chr̄isti sunt & ego: vt minus sapiens dicor: plus ego. In laboribus plurimis: in carceribus abūdantiꝰ in plagis supra modū: in mortibus frequēter. A iudeis quinquies q̄dragenas vna minus accepi. Ter virgis cesus sum. Semel lapidatꝰ sum: ter naufragium feci. Nocte ac die in profundo maris fui. In itineribus sepe periculis fluminū: periculis latronū: periculis ex genere: periculis ex gentibus: periculis in ciuitate: periculis in solitudine: periculis in mari: periculis in falsis fratribus. In labore & erumna: in vigilijs multis: in fame & siti: in ieiunijs multis: in frigore & nuditate: ꝑter illa que extrinsecus sunt: instātia mea quotidiana solicitudo oium ecclīarum. Quis infirmat & ego non infirmor? Quis scandalizat & ego non vror? Si gloriari oportet: que infirmitatis mee sunt gl̄iabor. Deus & pater domini nr̄i ihesu chr̄i scit: qui est bñdictus in secula q̄ non mētior. Damasci ꝓpositus gētis aretbe regis custodiebat ciuitatē damascenorum vt me cōprehēderet: ꝑ fenestrā in sporta demissus sū ꝑ murū: & sic effugi manꝰ eiꝰ. Et si gl̄iari oz: nō expedit qdē: veniā āt ad visiones & reuelationes domini. Scio hominē in chr̄isto ante annos quatuordecim: siue in corpore: siue extra corpus nescio: deus scit: raptum huiusmodi vsq; ad tertium celū. Et scio huiusmodi hominem siue in corpore: siue extra corpus nescio: deus scit: q̄m raptus ē in paradisum: & audiuit archana verba: q̄ nō licet hoī loqui ꝑ hmōi gloriabor. Pro me autē nihil nisi in infirmitatibꝰ meis. Nā & si voluero gl̄iari non ero insipiens. Veritatē enī dicā: parco

aũt: ne qs me existimet supra id qđ videt in me: aut audit aliqd ex me. Et ne magnitudo reuelationũ extollat me: datus est mihi stimulus carnis mee ãgelus sathane qui me colaphizet. Propter qđ ter dñm rogaui vt discederet a me: ⁊ dixit mihi. Sufficit tibi gra mea. Nam virtus in infirmitate pficit. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus christi. Graduale. Sciant omnes gentes qm̃ nomẽ tibi deus: tu solus altissimis super oẽm terram. ℣. Deus meꝰ pone illos vt rotam: ⁊ sicut stipulã ante faciem venti. Tractus. Commouisti dñe terram ⁊ conturbasti eam. ℣. Sana contritiones eius: qꝝ mota est. ℣. Fugiant a facie arcus vt liberentur electi tui. Sequẽ. sancti euangelij. Secundum Lucam. VIII.

In illo tempore. Cum turba plurima conueniret: ⁊ de ciuitatibꝰ properarent ad iesum dixit per similitudinẽ. Exijt qui seminat seminare semen suũ. Et dũ seminat aliud cecidit secus viã ⁊ cõculcatũ ẽ: ⁊ volucres celi comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram ⁊ natum aruit: quia non habebat humorẽ. Et aliud cecidit inter spinas ⁊ simul exorte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam: ⁊ ortum fecit fructũ centuplum. Hec dicens clamabat. Qui habet aures audiẽdi audiat. Interrogabãt autẽ eum discipuli eius: que esset hec parabola. Quibus ille dixit. Vobis datũ est nosse mysterium regni dei ceteris autem in parabolis: vt videntes non videant: ⁊ audiẽtes non intelligant. Est autem hec parabola. Semen est verbum dei: quod autẽ secus viã: hi sunt qui audiunt: deinde venit diabolus: ⁊ tollit verbum de corde eorum: ne credẽtes salui fiant. Nam quod supra petrã: hi sunt qui cum audierint cum gaudio suscipiunt verbum. Et hi radices nõ habent: quia ad tẽpus credunt: ⁊ in tempore tentationis recedunt. Quod autẽ in spinas cecidit: hi sunt qui audierunt et a solicitudinibus ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibus huiꝰ vite euntes suffocantur: et nõ referunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt qui in corde bono ⁊ optimo audientes verbum retinent: ⁊ fructum afferũt in patiẽtia. Offertorium. Perfice gressus meos in semitis tuis vt non moueantur vestigia mea: inclina aurem tuam et exaudi verba mea: mirifica miseri-

cordias tuas qui saluos facis sperãtes in te domine. **Secreta.**

OBlatum tibi domine sacrificiuz viuificet nos semper t muniat. Per dñm. **Cõ.** Introibo ad altare dei ad eũ q letificat iuuentutẽ meam. **Complẽda.**

SApplices te rogamus oi potens deus: vt quos tuis reficis sacris: tibi etiaz placidis moribus dignanter deseruire concedas. Per dominum nrz iesum chm filium tuũ. ¶ **Feria quarta. Ad Hebreos.** XII.

AFratres: Recogitate dñz iesum christum: qui talez sustinuit a peccatoribus aduersus semetipsum contradictionẽ: vt ne fatigemini animis vris deficientes. Nondũ enim vsqz ad sanguinẽ restitistis aduersus peccatũ repugnantes: t obliti estis consolatõis: que vobis tãqz filijs loquitur dicẽs. Fili mi: noli negligere disciplinam domini: neqz fatigeris duz ab eo argueris. Quẽ enim diligit dominus castigat. Flagellat autẽ omnem filiũ quem recipit. In disciplina perseverate: tanqz filijs vobis se offert deꝰ. Quis. n. filius quẽ non corripit pr? Quod si extra disciplinã estis cuius participes facti sũt oẽs: ergo adulterini t nõ filij estis. Deinde patres qdẽ carnis nre eruditores habuimus t reuerebamur eos: nõ multomagis obtemperabimus patri spũum: t viuemus i christo iesu domino nro. **Secũduz Matthey.** XII

IN illo tẽpore: Dixit iesus phariseis. Qui nõ est mecum contra me est: t qui non cõgregat mecum spargit. Jõ dico vobis. Omne peccatum t blasphemia remittetur hominibus spiritus autẽ blasphemie nõ remittetur. Et quicunqz dixerit verbum contra filium hominis: remittetur ei. Qui autẽ dixerit contra spiritum sanctum non remittetur ei neqz in hoc seculo: neqz in futuro. Aut facite arborem bonã t fructum eius bonum: aut facite arborem malam t fructuz eius malum. Siquidem ex fructu arbor cognoscitur. Progenies viperarum: quomodo potestis bona loqui cum sitis mali? Ex abundantia enim cordis os loquitur. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona: t malus homo de malo thesauro profert mala. Dico autem vobis: quoniã omne verbũ otiosum quod locuti fuerint homines: reddent de

eo rationem in die iudicij. Ex verbis enī tuis iustificaberis: ⁊ ex verbis tuis cōdemnaberis. ¶ Feria.vj. Ad Thessal. II.

FRatres: Nos āt desolati a vobis ad tēpus ore aspectu: non corde. Abūdantius festinauim⁹ faciem vestrā videre cū multo desiderio: qm̄ volumus venire ad vos. Ego q̄dē paulus ⁊ semel ⁊ iterū: sed impediuit nos sathanas. Que est enī nostra spes aut gaudiū: aut corona glīe? Nonne vos ante dn̄m nr̄m iesum chr̄m in aduētu eius? Vos enī estis glīa nr̄a ⁊ gaudiū nostrum: in christo ie su dn̄o nr̄o. Scōm Lucā XVII

IN illo tempore: Interrogatus iesus a pharisēis. Quādo venerit regnū dei? Rndēs iesus dixit. Non venit regnū dei cū observatione: neq; dicent ecce hic: aut ecce illic. Ecce enī regnū dei intra vos est. Et ait ad discipulos suos. Venient dies q̄ desideratis videre vnū diem filij hois ⁊ non videbitis: ⁊ dicent vobis: ecce: hic: ⁊ ecce illic. Nolite ire: neq; sectemini. Nā sicut fulgur coruscās sub celo: in ea q̄ sub celo sūt fulget. Ita erit filius hois in die sua. Primū autē oportet illum multa pati: ⁊ reprobari a gnā tione hac. Et sicut factum est i diebus noe: ita erit ⁊ in dieb⁹ filij hois. Edebāt ⁊ bibebāt: vxores ducebāt ⁊ dabant ad nuptias vsq; in diem qua intrauit noe in archā: ⁊ venit diluuiū ⁊ pdidit oēs. Simil̄r sicut factū est in diebus loth. Edebāt ⁊ bibebāt: emebāt ⁊ vendebant: ⁊ plantabāt ⁊ edificabāt. Qua die autē exijt loth a sodomis pluit ignē ⁊ sulphur de celo: ⁊ oēs pdidit. Scōm hec erit q̄ die filius hois reuelabit̄. In illa hora q̄ fuerit i lecto: ⁊ vasa eius in domo: ne descēdat tollere illa. Et qui in agro simil̄r non redeat retro. Memores estote vxoris loth. Quicunq; quesierit animā suam saluam facere: perdet illā. Et quicunq; perdiderit illam: viuificabit eam. Dico vobis: in illa nocte erunt duo in lecto vno. Vnus assumetur: ⁊ alter relinquetur. Due erunt molentes in vnum: vna assumetur ⁊ altera relinquetur. Duo i agro: vnus assumetur ⁊ alter relinq̄tur. Respondentes dicunt illi. Vbi domine? Qui dixit illis. Vbicunq; fuerit corpus: illuc ꝯgregabuntur ⁊ aquile. ¶ Dominica in quinq̄gesima. Intro.

Esto mihi in deũ protectoꝛem ⁊ in locũ refugij vt saluũ me facias: qm firmamẽtũ meum ⁊ refugiũ meũ es tu: ⁊ ppter nomẽ tuũ duc mihi eris ⁊ enutries me. ℣. In te dñe speraui non confundar in eternum: in iustitia tua libera me. Oratio.

PReces nr̃as qñs dñe clemẽter exaudi: atq; a peccatoꝛ nr̃oꝛ vinculis absolutos: ab oi nos aduersitate custodi.

Que oratio sola dicatur. Lctõ epistole. j. Ad Coꝛinthi. XIII.

FRatres: Si liguis boiuꝫ loquar ⁊ ãgeloꝛ charitatẽ aũt nõ bẽam: fcũs sũ velut es sonãs aut cymbalum tinniẽs. Et si habuero ppheti ã: ⁊ nouerim mysteria oia ⁊ oẽm sciaꝫ. Et si habuero oẽm fidẽ: ita vt mõtes trãsferã: charitatẽ ãt nõ habuero nihil sũ. Et si distribuero in cibos paupeꝛ oẽs facultates meas: ⁊ si tradidero coꝛpus meũ ita vt ardeã: charitatẽ ãt nõ habuero: nihil mihi prodest. Charitas patiẽs ẽ: benigna ẽ. Charitas nõ emulat nõ agit pperã nõ inflat: non ẽ ambitiosa: nõ querit q̃ sua sũt: non irritatur: nõ cogitat malũ: non gaudet sup iniqtate: ꝯ gaudet ãt vitati. Oia suffert oia credit: oia sperat: oia sustinet. Charitas nunq̃ excidet: siue ppheties euacuabũt: siue lingue cessabũt: siue scia destruet. Ex pte enim cognoscim⁹ ⁊ ex pte ppetamus. Cũ aũt venerit qõ pfectũ ẽ: euacuabit qõ ex pte est. Cũ eẽꝫ parvulus loq̃bar vt puulus: sapiebã vt puulus: cogitabã vt puulus. Qñ aũt fcũs sũ vir: euacuaui q̃ erant puuli. Videmus nũc p speculũ in enigmate: tũc autẽ facie ad faciẽ. Nũc cognosco ex pte: tunc autem cognoscam sicut ⁊ cognitus sum. Nũc autẽꝫ manent fides spes ⁊ charitas: tria hec. Maioꝛ autem horum est charitas. Graduale.

Tu es deus q facis mirabilia sol⁹: notã fecisti in gẽtibus virtutẽ tuam. ℣. Liberasti in brachio tuo pplm tuũ: filios isrl̃ ⁊ ioseph. Tractus.

Iubilate deo omnis terra: seruite domino in leticia. ℣. Intrate in conspectu eius in exultatione. ℣. Scitote quoniam dominus ipse est deus. ℣. Ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos. ℣. Nos autem populus eius ⁊ oues pascue eius. Initium sancti euan. Scõm Luc. XVIII. C

In illo tẽpore: Assumpsit iesus duodeci discipulos suos secreto: et ait illis. Ecce ascẽdimus hierosolymã: ⁊ ꝯsumabuntur oĩa que scripta sunt per ꝓphetas de filio hominis. Tradetur enim gentibus ⁊ illudebitur: ⁊ flagellabitur ⁊ conspuetur. Et postq̃ flagellauerint: occident euꝫ: ⁊ die tertia resurget. Et ipsi nihil horum intellexerũt. Erat autem verbũ istud absconditum ab eis: ⁊ non intelligebant que dicebantur. Factum est autem cum appropinquaret hierico: cecus quidaꝫ sedebat secus viam mendicans. Et cum audiret turbam pretereuntem interrogabat qd hoc esset. Dixerunt autẽ ei ꝙ iesus nazarenus transiret: ⁊ clamauit dicens iesu fili dauid miserere mei. Et qui preibant increpabant euꝫ vt taceret. Ipse vero multo magis clamabat. Fili dauid miserere mei. Stans aũt iesus iussit eũ adduci ad se. Et cũ appropinq̃sset interrogauit illum dicens. Quid tibi vis faciaꝫ? At ille dixit. Domine: vt videã lumen. Et dixit illi iesus. Respice: fides tua te saluũ fecit. Et cõfestim vidit ⁊ sequebatur eum magnificans deuꝫ. Et omnis plebs vt vidit: dedit laudem deo. **Offertorium.**

Benedictus es dñe: doce me iustificationes tuas: benedictus es domine doce me iustificationes tuas: in labijs meis pronunciaui omnia iudicia oris tui. **Secreta.**

Hec hostia quesumus dñe emũdet nostra delicta: ⁊ ad sacrificium celebrandum subditorum tibi corpora mentesq̃ sanctificet. Per dominum. **Cõio.**

Manducauerunt ⁊ saturati sunt nimis: ⁊ desiderium eorum attulit eis dominus: non sunt fraudati a desiderio suo. **Complenda.**

Quesumus op̃s deus: vt q celestia alimẽta percepimus: ꝑ hec ꝯtra omnia aduersa muniamur. Per dñꝫ. ¶ **In capite ieiunij bñdictio cineris sic fiat.**

Omp̃s sempit̃ne deꝰ: parce metuẽtibus ꝓpitiare supplicãtibꝰ: ⁊ mittere digneris scm̃ angelũ tuũ de celis: q bñ ✠ dicat sci ✠ ficet cineres istos: vt sint remediũ salubre oĩbus nomẽ tuũ humil̃r ĩplorantibus: ac semetipsos ꝑ ꝯscientia delictorũ suoꝝ accusantibꝰ: atq̃ añ cõspectũ diuine clemẽtie tue facinora sua ꝺplorãtibꝰ: vl̃ serenissimã maiestatẽ tuã supplicit̃ obnixeq̃ flagitantibus: ⁊ p̃sta q̃s per inuocationẽ tui sanctissimi nominis: vt quicunq̃ eos super se asperserint: pro redem-

ptione peccatoꝝ suoꝝ corporis sanitatem ⁊ anime tutelam percipiant. Per dominum nostrũ iesum christuz. Secunda oratio

Domine deus op̃s bñ ✠ dicere ⁊ sci ✠ ficare digneris hos cineres suppliciter exoram⁹: vt quos in tuo nomine sctõ atq; filij tui dñi nr̃i iesu chr̃i bene ✠ dicimus: sint omnibus fidelibus purgatio facinoꝝ atq; oium delictoꝝ suoruz. Et petim⁹ clementiã tuã: vt spiritũ sanctuz tuũ mittere digneris sup oẽs istos: q̃tenus oẽs q eos sup se sperserint vel deportauerint sint armis celestib⁹ defensi: ⁊ sint sãctificati in aĩa ⁊ in corpore: ⁊ ne vlteri⁹ a malignis spiritibus polluant̃ sint liberi atq; defensi ꝑ virtutẽ eiusdẽ spiritus sci. Per. Tertia oratio.

Deus q non vis mortem ſz penitentiaz desideras pctõꝝ: fragilitatẽ conditõis humane benign⁹ respice: ⁊ hos cineres quos ꝓ causa proferende humilitatis atq; ꝓmerende venie capitibus nr̃is iponi decreuimus bñ ✠ dicere ⁊ sci ✠ ficare ꝓ tua pietate dignare: vt qui nos cinerẽ esse: ⁊ ob prauitatis nr̃e meritum in puluerẽ reuersuros cognoscim⁹ pctõꝝ oium veniã: ⁊ premia penitẽtibus repromissa misericorditer ꝯsequi mereamur. Per dñm nostruz iesum christuz. Quarta oratio

Deus q humilitate flecteris: ⁊ satisfactione placaris: aures tue pietatis inclina p̃cibus nr̃is: ⁊ capitibus seruoꝝ tuoꝝ hoꝝ cineꝝ aspsione attactis effunde ꝓpitius gr̃am tue bñdictiõis: vt eos ⁊ spũ cõpunctionis repleas: ⁊ q̃ iuste postulauerint efficaciter tribuas et ꝯcessa perpetua stabilitate ĩtactos manere decernas. Per chr̃m dñm nr̃m. Hic incensentur ⁊ aq̃ benedicta aspgant̃: q̃bus finitis chorus ĩcipiat. Int.

Exaudi nos dñe: qm̃ benigna est misericordia tua. Scõm multitudinẽ miserationũ tuarum respice nos dñe. ps. Saluum me fac deus qm̃ intrauerũt aque vsq; ad aĩam meã. Gl̃ia patri. Exaudi nos. Kyrieleyson. Christeleyson. Kirieleyson. Oremus. Flectam⁹ ge. Le. oro

Concede nobis dñe presidia militie chr̃iane scis inchoare ieiunijs: vt ꝯtra spiritales neq̃tias pugnaturi ꝯtinentie muniamur auxilijs. Per dñm nr̃m iesum chr̃m filiũ tuũ.

Qui

Qui tecū viuit. Qua finita cantetur hec añ. Immutetur habitu in cinere ⁊ cilicio: ieiunemus ⁊ ploremus ante dñm: qz multū misericors est dimittere pctā nostra deus nr. Interiz accedat clerus ⁊ populus ad sacerdotez: qui liniat capita eoꝝ cum cinere dicens. Memēto o homo q pulvis es ⁊ in cinerem reuerteris. Dominus vobiscū. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Oms sempiterne deus q niniuitis in cinere ⁊ cilicio penitētib⁹ indulgentie tue remedia prestitisti: pcede ppitius: vt sic eos imitemur habitu: quatenus venie ꝑsequamur obtentu. Per dñm nrz. His peractis pcedente cruce fiat processio in aliquā ecclesiam: cantādo hanc añam. Juxta vestibulū ⁊ altare plorabāt sacerdotes ⁊ leuite ministri dñi ⁊ dicent: parce domine populo tuo: ⁊ ne dissipes ora clamantium ad te domine. Cum Rñio in ieiunio. Flectamus genua. Cū aūt appropinquerit ecclesie ad quā fit processio inchoet añ. que cōgruit illi scō in cuius honore eccl'ia est cōsecrata coraz altari clerus ⁊ pplz pternat se: ⁊ dicat clerus septē psal. penitētiales. Dñe ne in furore tuo arguas. cuz rel. Deinde dicat sacerdos preces cū oratiōe p peccatis: ⁊ vnā orationē sancti illius ecclesie: ⁊ sic cū Letania reuertantur ad matricē ecclesiā. Quib⁹ peractis incipiat. Ad missaz. Intro.

Misereris oīum dñe et nihil odisti eoꝝ que fecisti dissimulas pctā hoiuz ꝓpter penitētiam: ⁊ parces illis: qz tu es dñs deus nr. ℣. Miserere mei deus miserere mei: qm̄ in te confidit aīa mea. Glia patri. Et sic agat per totā quadragesimam qñ de tpe agitur: exceptis oīcis diebus Kriele. feriale. Flectam⁹ ge.le. Et dicatur quotidie in missa de ieiunio: exceptis diebus oīcis ⁊ festiuis.

Preста qs dñe deus fidelibus tuis: vt ieiunioꝝ venerāda solēnia ⁊ cōgrua pietate suscipiant: ⁊ secura deuotione percurrant. Per dñz. Ab hac die vsqz ad dñicam de passione post oziōnē diei dicunt oziones. A cūctis nos qs dñe. Et ozo. Oms sempiterne deus: qui viuoꝝ dominaris simul ⁊ mortuoꝝ. Exceptis diebus oīcis ⁊ festiuis. Lctō Jobelis ppbete. II.

Hec dicit dñs. Cōuertimini ad me in toto corde vzo

in ieiunio fletu ⁊ in planctu: ⁊ scindite corda vestra ⁊ non vestimenta vestra. Et cõuertimini ad dominum deũ vestrum: qz benignus ⁊ misericors est: patiens ⁊ multe misericordie ⁊ prestabilis sup malitia. Quis scit si cõuertatur ⁊ ignoscat deus: ⁊ relinquat post se benedictionẽ: sacrificium ⁊ libamen dño deo nostro. Canite tuba in syon: sanctificate ieiuniũ: vocate cetum: congregate populum: sanctificate ecclesiam: coadunate senes: ꝯgregate paruulos ⁊ sugentes vbera. Egrediatur sponsus de cubili suo: ⁊ spõsa de thalamo suo. Inter vestibulum ⁊ altare plorabunt sacerdotes ministri domini: ⁊ dicẽt. Parce domie parce ppl'o tuo: ⁊ ne des beredi tatẽ tuam in obprobriũ: vt dominent eis nationes. Quare dicunt in populis: vbi est de⁹ eorum? Zelatus est dñs terraz suam: ⁊ pepercit ppl'o suo. Et rñdit dñs ⁊ dixit ppl'o suo. Ecce ego mittã vobis frumentũ ⁊ vinum ⁊ oleum: ⁊ replebimini in eis. Et non dabo vos vltra in obprobrium in gentibus: dicit dominus omnipotens. Gradu. Miserere mei de⁹ miserere mei: qm̃ in te confidit aia mea. ℣. Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in obprobriũ cõculcãtes me Tractus. Domine non secũz pcã nra facias nobis neqz scõm iniqtates nras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniqtatũ nraz antiquaz: cito anticipent nos misericordie tue: qz pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̃: ⁊ propter gloriam nois tui dñe libera nos: ⁊ ppiti⁹ esto pcis nostris. Propter nomẽ tuum.

Iste tractus dr̃ per totam quadragesimaz secundã: q̃rta ⁊ sexta feriis exclusis diebus tract⁹ speciales habentibus. Secundum Matthеum. VI. C.

In illo tẽpore: Dixit iesus discipulis suis. Cũ ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminant enim facies suas vt appareãt hoibus ieiunãtes. Amẽ dico vobis: qz receperunt mercedẽ suã. Tu autem cũ ieiunas vnge caput tuũ: ⁊ faciem tuã laua ne videaris hoibus ieiunãs: sed pr̃i tuo q est in abscõso. Et pr̃ tuus q videt in abscõso: reddet tibi mercedem. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra vbi erugo ⁊ tinea demolit: ⁊ vbi fures effodiunt ⁊ furant. Thesaurizate aũt vobis thesauros in celo: vbi neqz erugo neqz tinea demolit: ⁊ vbi fures non effodiunt nec furantur. Vbi enim est thesaurus tuus: ibi est ⁊ cor tuum. Offer

torium. Exaltabo te domine quoniam suscepisti me:nec delectasti inimicos meos sup me:domine clamaui ad te z sanasti me. Secreta.

HAc nos qs dñe bis muneribus offerēdis conuenienter aptari qbus ipsius venerabilis sacrī celebramus exordium. Per dominum nostrum iesum christum filium tu. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Que prefatio dicat oibus diebus dñicis z feriatis. Cōmūio

QUi meditabitur in lege domini die ac nocte:dabit fructum suum in tempore suo. Complēda.

PEr cepta nobis dñe prebeant sacra subsidiū: vt tibi grata sint nra ieiunia:z nobis proficiant ad medelā. Per dñz nostrum. Nota q post vltimum. Per dñm nrm iesum chz̄m filiuz tuū:Qui tecū viuit z regnat in vnitate spūs sci. quotidie i feriali officio dicitur. Oremus. Et diaconus iponit Humiliate capte vestris deo Deinde lacerdos dicat oronez sup populū vsqz in dñicā palmaz. Oro.

INclinantes se domine maiestati tue propitius intende: vt qui diuino munere sunt refecti:celestibus semper nutriantur auxilijs. Per dominum nostrum. Quo finito concluditur cum Benedicamus domino, C Feria.v. Introitus.

DAm clamarez ad dominum exaudiuit vocem meaz ab bis qui appropinquant mibi: z humiliauit eos qui ē ante secula z manet in eternū: iacta cogitatum tuum in domino et ipse te enutriet. ℣. Exaudi de⁹ orationem meam z ne despexeris deprecationem meam:intende mibi z exaudi me. Gloria patri z filio z spiri. Flectamus genua. Oratio.

DEus q culpa offenderis penitentia placaris: preces populi tui supplicātis propitius respice:z flagella tue iracū die quep pctis nris meremur auerte. Per dñm nostrū iesuz chz̄m filium tuum:Qui tecū viuit. Lcō ysaie pp. XXXVIII.C.

IN diebus illis. Egrotauit ezechias vsqz ad mortem :z introiuit ad eum esaias filius amos propheta dicens ei. Hec dicit dominus. Dispone domui tue qz morieris tu z non vines. Et vertit ezechias faciē suā ad parietē:z oranit ad dñm

z dixit. Obsecro te dñe: memẽto queso qũo ambulaueri coꝛã te in vitate z coꝛde perfecto: z qd̃ bonum ẽ in oculis tuis feceriz. Et fleuit ezechias fletu magno. Et factũ est verbũ domini ad esaiã dicens. Uade z dic ezechie. Hec dicit dñs deus dauid pris tui. Audiui oꝛonem tuã: z vidi lachꝛymas tuas. Ecce ego adijciã super dies tuos qndeci annos. Et de manu regis assyrioꝛ eruã te z ciuitatẽ istã: z pteg̃ eam. Ait dñs ops. **Gradua.** Iacta cogitatũ tuum in dño z ipse te enutriet. ℣. Dũ clamarẽ ad dominũ exaudiuit vocẽ meam ab his qui appꝛopinquant mihi. **Secundũ Matt.** VIII.C.

In illo tẽpoꝛe: Cum introisset ihesus capharnauz: accessit ad eũ cẽturio: rogãs eum z dicens. Dñe: puer meus iacet i domo paralyticus: z male toꝛquet. Et ait illi ihesus. Ego veniã z curabo euz. Et ñdens centurio ait. Dñe nõ sũ dignus vt itres sub tectum meũ: sed tñ dic verbo z sanabit puer me⁹. Naz z ego hõ sum sub potestate cõstitut⁹: habens sub me milites: z dico huic vade z vadit: z alio veni z venit: z seruo meo: fac hoc z facit. Audiens aũt ihesus miratus est: z seqntib⁹ se dixit. Amẽ dico vobis non inueni tantã fidem in isrl. Dico aũt vobis q̃ multi ab oriẽte z occidẽte venient: z recũbent cũ abꝛaã isaac z iacob in regno celoꝛ. Filij aũt regni eijcient in tenebꝛas exteꝛioꝛes: ibi erit fletus z stridoꝛ dentiũ. Et dixit ihesus cẽturiõi. Uade: z sicut credidisti: fiat tibi Et sanatus ẽ puer ex illa hoꝛa. **Offer.** Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido nõ erubescam: neq̃ irrideant me inimici mei etenim vniuersi qui te expectant non confundent. **Secre.** Sacrificijs pꝛesentibus domine quesumus intende placatus: vt et deuotioni nostre pꝛoficiant z saluti. Per dominũ nostrũ ihesuz xpm. **Cõmu.** Acceptabis sacrificiũ iustitie oblationes z holocausta super altare tuum domine. **Complenda.** Celestis doni benedictione percepta supplices te deus omnipotẽs deprecamur: vt hoc idem nobis z sacramenti causa sit z salutis. Per dñm. **Super populum. Oratio.** Parce domine parce populo tuo: vt dignis flagellationibus castigatus: in tua miseratione respiret. Per dominum nostrum ihesum christũ filium tuum. Qui tecum viuit.

Feria sexta. Introitus.

AUdiui dñs ⁊ misertus est mihi: dñs factus est adiutor meus. ps. Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me nec dlectasti inimicos meos sup me. or

INchoata ieiunia quesumus domine benigno fauore prosequere: vt obseruantiā quā corporaliter exhibem⁹ mētib⁹ ēt sinceris exercer̄ valeam⁹. per d. Lesaie p. LVIII. C.

HEc dicit dominus deus. Clama: ne cesses. quasi tuba exalta vocem tuaz. Et annuncia ppl'o meo scelera eoruz: ⁊ domui iacob peccata eorū. Me etenim de die in diez querūt: ⁊ scire vias meas volūt. Quasi gens que iusticiā fecerit: ⁊ que iudiciū dei sui nō dereliquerit. Rogant me iudicia iustitie: et appropinquare deo volunt. Quare ieiunauimus ⁊ nō aspexisti: humiliauim⁹ animas nostras ⁊ nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenietur voluntas vestra: ⁊ omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites ⁊ cōtētiōes ieiunatis: ⁊ ꝑcutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut vsqꝫ ad hanc diem: vt audiatur in excelso clamor vester. Nūquid tale est ieiuniū quod elegi ꝑ diem: affligere hominē aīam suā? Nunqd cōtorquere q̄si circuluz caput suum: ⁊ saccū ⁊ cinerē sterner̄? Nūqd istud vocaui ieiuniuz ⁊ diē acceptabilē domino? Nōne hoc est magis ieiuniū quod elegi? Dissolue colligationes impietatis: solue fasciculos depmentes. Dimitte eos qui confracti sunt liberos: ⁊ omne onus dirū pe. Frange esurienti panem tuum: ⁊ egenos vagosqꝫ induc ī domū tuā. Cum videris nuduz operi eū: ⁊ carnē tuā ne despexeris. Tūc erūpet q̄si mane lumen tuū: ⁊ sanitas tua citi⁹ orietur. Et anteibit faciez tuā iustitia tua: ⁊ gloria domini colliget te. Tūc inuocabis: ⁊ dominus exaudiet. Clamabis ⁊ dicet: ecce ad suz. Or misericors sum: dñs de⁹ tuus. Graduale.

Vnam petij a domino hanc requiram: vt inhabitem in domo domini. ℣. Vt videam voluntatem domini: ⁊ protegar a templo sancto suo. Tractus. Domine non ꝑm peccata nostra facias nobis: neqꝫ. folio. 33. Seq̄ntia sancti euangelij. Secundum Mattheum. V.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Audistis qz dictuz est: diliges proximũ tuũ: z odio habebis inimicũ tuum. Ego autez dico vobis. Diligite inimicos vros: benefacite his qui oderũt vos: z orate pro persequentibus z calũniantibus vos: vt sitis filij patris vri qui in celis ẽ: qui solẽ suum oriri facit sup bonos z malos: z pluit sup iustos z iniustos. Si enim diligitis eos q vos diligũt: quã mercedẽ habebitis? Nõne z publicani hoc faciunt? Et si salutaueritis fratres vros tantuz: quid amplius facitis? Nõne z ethnici hoc faciũt? Estote ergo z vos pfecti: sicut z pater vester celestis pfectus ẽ. Attendite ne iusticiam vestraz faciatis coram hominibus vt videamini ab eis. Alioquin mercedẽ non bẽbitis apud pẽz vestrũ qui in celis est. Cũ ergo facis elemosynã noli tuba canere añ te: sicut hypocrite faciunt in synagogis z in vicis: vt honorificẽt ab hoibus. Amen dico vobis: receperũt mercedẽ suaz. Tu ãt faciente elemosynã: nesciat sinistra tua qd faciat dextera tua: vt sit elemosyna tua in absconso. Et pater tuus qui videt in abscoso: reddet tibi. **Offer.** Domine viuifica me scõm eloquiũ tuũ: vt sciã testimonia tua. **Secr.** Sacrificiuz domine obseruantie paschalis offerim9 presta quesumus: vt tibi z mẽtes nostras reddat acceptas: z continentie promptioris nobis tribuat facultatem. Per dñm nostrum ihesum christuz **Comm.** Seruite domino in timore z exultate ei cum tremore apprehendite disciplinã ne peatis ò via iusta **Cõp.** Spiritũ nobis domie tue charitatis ifunde: vt quos vno pane celesti satiasti: tua facias pietate cõcordes. Per dominum nr̃m ihesum christũ filiũ tuum. **Super populum. Dio.** Tuere domine populuz tuum: z ab omnibus peccatis clementer emũda: quia nulla ei nocebit aduersitas: si nulla ei dominet iniquitas. Per dominũ. **Sabbato. Introitus.**

Esto mihi in deum protectorem z in locuz refugij vt saluũ me facias: quoniam firmamẽtum meum z refugiuz meuz es tu: z propter nomẽ tuum dux mihi eris z enutries me. ℣.

In te domine speraui non ꝯfundar in eternũ: i iusticia tua libera me. Oro

Preces nostras quesumꝰ domine clementer exaudi: atq; a pcõꝝ vinculis absolutos: ab oi nos aduersitate custodi. Per dñm nr̃m iesum chr̃m filium tuum: Qui tecum. Lctõ esaie prophete. LVIII. C.

Hec dicit dñs. Si abstuleris de medio tui cathenam: ⁊ desieris digitum tuum extendere ⁊ loqui quod nõ prodest. Cũ effuderis esurienti animã tuam: ⁊ aĩaz afflictã repleueris: tunc orietur in tenebris lux tua: ⁊ tenebre tue erũt sicut meridies: ⁊ requiẽ dabit tibi dñs deus tuus semp: ⁊ implebit splendoribus aĩam tuã: ⁊ ossa tua liberabit. Et eris q̃si hortus irriguus: ⁊ sicut fons aquaꝝ cuius non deficiẽt aque. Et edificabũtur ĩ te deserta seculoꝝ. Fundamenta generationis ⁊ generatiõis suscitabis: ⁊ vocaberis edificator sepium: auertens semitas inquietẽ. Si auertis a sabbato pedem tuum facere voluntatẽ tuam in die sancto meo: ⁊ vocaueris sabbatum dedicatum ⁊ sanctum domini gloriosuz. Et glorificaueris eum dum non facis vias tuas: ⁊ non inuenietur voluntas tua vt loquaris sermonem: tunc delectaberis sup̃ domino: ⁊ sustollam te super altitudinem terre: ⁊ cibabo te hereditate iacob patris tui. Os enĩ domini locutum est. Graduale

Tu est deus qui facis mirabilia solus: notam fecisti in gentibus virtutem tuaz. ℣. Liberasti in brachio tuo populum tuum: filios israel ⁊ ioseph. Scdm Marcum. VI. C.

In illo tempore: Cuz sero esset factum: erat nauis in medio maris ⁊ iesus solus in terra: ⁊ vidit discipulos suos laborãtes in remigãdo. Erat enĩ ventus contrarius eis. Et circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans super mare: ⁊ volebat preterire eos. At illi vt viderunt eum ambulantem supra mare: putauerunt phantasma esse: ⁊ exclamauerunt. Omnes enim eum viderunt: ⁊ turbati sunt. Et statiz locutus est cum eis: ⁊ dixit illis. Confidite: ego sum: nolite timere. Et ascendit ad illos in nauim: ⁊ cessauit ventus. Et plus magis intra se stupebant. Non enim intellexerunt de panibus erat enim cor illorum obcecatum. Et cum transfretassent peruenerunt in terram genaza

reth: ⁊ applicuerunt. Cumq; egressi essent de naui cōtinuo cognouerunt euz. Et ꝑcurrentes vniuersaz regionem illā: ceperūt: in grabatis eos q se male habebāt circūferre: vbi audiebant eum esse. Et quocūq; introibat: in vicos vl' in villas aut ciuitates. In plateis ponebāt infirmos: ⁊ deprecabantur eum: vt vel fimbriam vestimēti eius tangerent. Et quotquot tangebant eū: salui fiebāt. Off.

Benedictus es domine: ⁊ doce me iustificationes tuas: benedictus es domine: doce me iustificationes in labijs meis pronunciaui omnia iudicia oris tui. Secreta.

Hec hostia q̄sumus domine emundet nostra delicta: ⁊ sacrificium celebrandum subditorum tibi corpora mentesq; scificet. ꝑ dñm. Cōmunio.

Mādūcauerūt ⁊ saturati sūt nimis: ⁊ d̄sideriū eoꝝ attulit eis dñs: nō sūt fraudati a desiderio suo. Cōplēda.

Quesumus op̄s deus: vt qui celestia alimēta percepim⁹: ꝑ hec cōtra oīa aduersa muniamur. ꝑ. Sup ppl'z oro

Adesto quesum⁹ domine supplicationibus nostris: ⁊ in tua misericordia confidentes: ab oī nos aduersitate custodi. Per dominum nostrum. iesum christuz. ¶ Dominica p̄ma in q̄dragesima. Introitus

Inuocauit me ⁊ ego exaudiā eū: eripiā eū ⁊ glorificabo eū: longitudine dieruz adimplebo eum. ps. Qui habitat in adiutorio altissimi: i ꝓtectiōe dei celi cōmorabitur. Oro.

Deus q ecclesiā tuam annua quadragesimali obseruatiōe purificas: p̄sta familie tue: vt qd̄ a te obtinere abstinēdo nitit̄: hoc bonis op̄ibus exequatur. Per dñm nr̄z. Que sola dicat. Ad Corinth. ij. VI. C.

Fratres: Hortamur vos ne in vacuum gratiaz dei recipiatis. Ait enim. Tp̄e accepto exaudiui te: ⁊ in die salutis audiui te. Ecce nūc tp̄s acceptabile: ecce nūc dies salutis. Nemini dātes vllā offensionez: vt non vituperet̄ ministeriū nr̄m. Sz in oībus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros. In multa patiētia: i tribulationibus: in necessitatib⁹: in angustijs: i plagis: in carcerib⁹: in seditiōibus: in laborib⁹: in vigilijs:

in ieiunijs:in castitate:in scia:in longanimitate:in suauitate: in spū scō:in charitate nō ficta: in vbo vitatis. In virtute dei p arma iustitie a dextris ⁊ a sinistris:p gloriā ⁊ ignobilitatē:p i famiā ⁊ bonā famā: vt seductores ⁊ veraces:sicut qui ignoti ⁊ cogniti. Quasi moriētes ⁊ ecce viuim⁹:vt castigati ⁊ nō mortificati. Quasi tristes:semp autez gaudētes. Sicut egentes: multos autem locupletantes. Tanq̄ nihil hñtes:⁊ oia possidētes. Gra. Angelis suis deus mandauit de te:vt custodiant te in omnibus vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te ne vnq̄ offendas ad lapidez pedē tuum. Tractus. Qui habitat in adiutorio altissimi in ꝓtectione dei celi cōmorabitur. ℣. Dicet domino susceptor meus es tu:⁊ refugium meuz:deus meus sperabo in eū. ℣. Quoniā ipse liberauit me de laqueo venātiū:⁊ a verbo aspero. ℣. Scapulis suis obūbrabit tibi:⁊ sub pennis eius sperabis. ℣. Scuto circundabit te veritas eius:nō timebis a timore nocturno. ℣. A sagitta volante per diem: a negocio per ambulante in tenebris:a ruina ⁊ demonio meridiano. ℣. Cadent a latere tuo mille ⁊ decē milia a dextris tuis:tibi autez non appropinquabit. ℣. Quoniam angelis suis mandauit de te:vt custodiant te in omnib⁹ vijs tuis. ℣. In manibus portabūt te ne vnq̄ offendas:ad lapidem pedem tuū. ℣. Super aspidem ⁊ basiliscum ambulabis:⁊ ꝯculcabis leonem ⁊ draconem. ℣. Quoniam in me sperauit liberabo eum: protegaz eum quoniam cognouit nomen meum. ℣. Inuocabit me:⁊ ego exaudiam eum:cum ipso sum in tribulatione. ℣. Eripiam eum ⁊ glorificabo eum:longitudine dierum replebo eum:⁊ ostendam illi salutare meuz.

Secundum Mattheū IIII.C.

In illo tpe: Ductus ē iesus in desertū a spiritu vt tentaret a diabolo. Et cum ieiunasset q̄dragita diebus ⁊ q̄draginta noctibus: postea esurijt. Et accedēs tētator dixit ei. Si fili⁹ dei es:dic vt lapides isti panes fiāt. Qui rñdens dixit. Scriptū est. nō in solo pane viuit hō: sed in oī verbo qd ꝓcedit de ore dei. Tūc assūpsit eū diabolus in sanctā ciuitatē:⁊ statuit eū supra pinaculū tēpli:⁊ dixit ei. Si filius dei es:mitte te deorsū. Scriptū ē eni:qr angel' suis mādauit de te:⁊ in manib⁹ tollēt te:ne forte offēdas ad lapidē pedē tuum. Ait illi iesus rursū. Scriptū ē: nō tētabis dñm deū tuū. Iterū assūpsit eū diabolus in mōtem excelsū: valde:⁊ oñdit ei oia regna mūdi ⁊ gl'iā eoꝝ:⁊ dixit il-

li. Hec oia tibi dabo si cadens adoraueris me. Tūc dixit ei ie-sus. Vade sathana: scriptum est eni. Dñm deū tuū adorabis: ⁊ illi soli seruies. Tūc reliquit eū diabolus: ⁊ ecce angeli accesse-runt ⁊ ministrabant ei. **Offert.** Scapulꝫ suis obūbrabit tibi dñs: ⁊ sub pēnis eius sperabis: scuto circū dabit te veritas eius. **Secreta.** Sacrificiū q̄dragesimalis initū solēniter imolamus te dñe deprecātes: vt cū epula-rum restrictione carnalium: a noxijs quoqꝫ voluptatibus tē peremur. Per dominū. **Cō.** Scapulꝫ suis obūbrabit tibi: ⁊ sub pēnis eius sperabis: scuto circunda-bit te veritas eius. **Complenda.** Tui nos dñe sacri libatio scā restauret: ⁊ a vetusta-te pūrgatos in mysterij salutā-ris faciat trāsire ꝓsortiū. Per dñm nr̄m iesum christum filiū tuum: Qui te. **Fer.ij. Intro.**

Sicut oculi ser-uorum in ma-nibus dñorū suorū: ita ocu-li nr̄i ad dñm deū nostrum donec mise-reatur nostri: miserere nr̄i dñe miserere nobis. **Kyrie.**

Ad te leuaui oculos meos: qui habi-tas in celis. Gloria patri. **Oratio** Quaesumus nos deus salu-taris nr̄: ⁊ vt nobis ieiu-nium q̄dragesimale pficiat mē tes nr̄as celestibus instrue disci plinis. Per dñm nostrū iesum christum filium tuum. **Lectio ezechi. prophete.** XXXIIII.

Hec dicit do-minus. Ecce ego ipse regrā oues meas. Et visitabo eas sicut visitat pa-stor gregē suum: in die qñ fuerit in me-dio ouium suarꝫ dis sipatarꝫ. Sic visitabo oues mea-as. Et liberabo eas de omnib⁹ locis in qbus dispersē fuerant i die nubis ⁊ caliginis. Et educā eas de pplis: ⁊ cōgregabo eas de terris. Et inducā eas in terrā suam: ⁊ pascam eas in mōtibus israel: in riuis ⁊ in cūctis sedib⁹ terre. In pascuis vberrimis pa scā eas: ⁊ in mōtib⁹ excelsis isr̄l erūt pascue earꝫ. Ibi requiescēt in herbis virētib⁹: ⁊ in pascuis pi guibus pascent̄ sup mōtes isr̄l. Ego pascaꝫ oues meas: ⁊ ego eas accubare faciā: dicit domi-nus de⁹. Qō perierat requirā: ⁊ qō abiectū erat reducā. Et qō ꝓfractū fuerat alligabo: ⁊ qō i-firmū fuerat ꝓsolidabo: ⁊ qō pi gue ⁊ forte custodiam. Et pa-

scaz illas in iudicio ⁊ iustitia: dicit dominus omnipotēs. Gra.
Protector nr̄ aspice deus: ⁊ respice sup seruos tuos. W. Dñe deus virtutū exaudi preces seruoꝝ tuorum. Tractus. Domine nō scōm peccata. folio. 33. Scōz mat. XXV.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Cū venerit filius hoīs in maiestate sua ⁊ oēs angeli eius cū eo: tunc sedebit sup sedē maiestatis sue: ⁊ ꝯgregabuntur ante eū omnes gentes: ⁊ separabit eos abinuicez sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues qdez a dextris eius: hedos aūt a sinistris. Tūc dicet rex his qui a dextris eius erūt. Uenite bñdicti pr̄is mei: possidete paratū vobis regnū a ꝯstitutiōe mundi. Esuriui eni ⁊ dedistis mihi māducare. Sitiui ⁊ dedistis mihi bibere. Hospes eram ⁊ collegistis me. Nudus: ⁊ operuistis me. Infirm⁹: ⁊ visitastis me. In carcere erā: ⁊ venistis ad me. Tūc rñdebūt ei iusti dicentes. Dñe qñ te vidimus esurientē: ⁊ pauimus te. Sitientem: ⁊ dedimus tibi potum. Quando autem vidim⁹ te hospitem: ⁊ collegimus te: aut nudū ⁊ cooperuim⁹ te. Aut qñ vidimus te infirmū aut in carcere: ⁊ venim⁹ ad te. Et rñdēs rex dicet illis. Amen dico vobis: q̄z diu fecistis vni de his fratrib⁹ meis mīmis: mihi fecistis. Tūc dicet ⁊ de his q a sinistris ei⁹ erūt. Discedite a me maledicti in ignē eternū: q paratus est diabolo ⁊ angel' eius. Esuriui enī: ⁊ nō dedistis mihi māducare. Sitiui: ⁊ nō dedistis mihi potū. Hospes erā ⁊ nō collegistis me. Nudus: ⁊ nō opuistis me. Infirm⁹ ⁊ in carcere: ⁊ non visitastis me. Tūc rñdebūt ei ⁊ ipsi dicētes. Dñe: qñ te vidim⁹ esuriētē: aut sitientē: aut hospitem: aut nudū: aut īfirmuz: vel incarcere: ⁊ nō mīstrauim⁹ tibi. Tūc rñdebit illis dicēs. Amen dico vobis: q̄z diu nō fecistis vni de minorib⁹ his: nec mihi fecistis. Et ibūt hij in suppliciū eternū: iusti autem in vitā eternā. Off.
Reuela oculos meos ⁊ ꝯsiderabo mirabilia tua dñe: vt doceas me iusticiā tuā: da mihi intellectum vt discam mandata tua. Secreta.
Munera dñe oblata scīfica: nosqz a pctōꝝ nr̄orū macul' emūda. Per do. Com.
Voce mea ad dñz clamaui ⁊ exaudiuit me de mōte scō suo: nō timebo milia ppl'i circūdātis me. Cōplē.
Salutaris tui dñe: munere satiati supplices exoram⁹: vt cuius letamur gustu: renouemur effectu. p. Sup ppl'z. oro

ABsolue q̃s dñe nr̃oꝝ vi cula pcõꝝ: ⁊ qcqd pro eis meremur ꝓpitiatꝰ auerte. Per

Feria.iij. Introitus.

DOmine refugium faciꝰ es nobis a generatiõe ⁊ ꝓgenie a seculo ⁊ in seculũ tu es. ps. Priusq̃ mõtes fierẽt aut formaret̃ terra ⁊ orbis: a scl̃o ⁊ vsq; in scl̃m tu es deus. oro.

REspice dñe familiam tuaꝫ ⁊ presta: vt apud te mens nr̃a tuo desiderio fulgeat: que se carnis maceratiõe castigat. Per. Lectio esaie ꝓ. LV.C.

IN diebus illis. Locutus ẽ esaias propheta dicẽs. Querite dominum duꝫ inueniri potest. Inuocate eum duꝫ prope est. Derelinquat impius viam suam: ⁊ vir iniquus cogitationes suas. Et reuertatur ad dominuꝫ: ⁊ miserebitur eius: ⁊ ad deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes mee cogitatiões vestre: neq; vie mee vie vestre dicit dominus. Quia sicut exaltantur celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris: ⁊ cogitationes mee a cogitationibus vestris. Et quomodo descẽdit imber ⁊ nix de celo: ⁊ illuc vltra non reuertitur: sed inebriat terram: ⁊ infundit eam: ⁊ germinare eaꝫ facit. Et dat semen serenti: ⁊ panem comedenti: sic erit verbum meum quod egredieť de ore meo. Non reuertetur ad me vacuũ: sed faciet quecunq; volui. Et ꝓsperabitur in his ad que misi illud: ait dominus omnipotens. Gradua. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Secundum Mattheum. XXI.

IN illo tempore: Cum itrasset iesus hierosolymam commota est vniuersa ciuitas dicens. Quis est hic? Populi autem dicebãt. Hic est iesus propheta a nazareth galilee. Et intrauit iesus in templũ dei: et eijciebat omnes vendentes ⁊ ementes in templo: ⁊ mensas nummulariorum: ⁊ cathedras vendentium columbas euertit. Et dicit eis. Scriptuꝫ est. Domus mea domus oronis voca

bitur: vos aũt feciſtis illã ſpelũ cam latronũ. Et acceſſerũt ad eũ ceci ⁊ claudi in templo ⁊ ſanauit eos. Videntes autẽ principes ſacerdotũ ⁊ ſcribe mirabilia que fecit: ⁊ pueros clamãtes in templo ⁊ dicẽtes. Oſãna filio dauid: indignati ſunt ⁊ dixerũt ei. Audis quid iſti dicũt? Jeſus aũt dixit eis. Utiq; nũq̃ legiſtis: quia ex ore infantiuz ⁊ lactentiũ pfeciſti laudẽ. Et relictis illis abiit foras extra ciuitatem in bethaniam: ibiq; docebat eos de regno dei. **Offerto.** In te ſperaui domine dixi tu es deus meus: in manibus tuis tempora mea. **Secreta.**

OBlatis q̃s dñe placare muneribus ⁊ a cunctis nos defende periculis. Per d. **Com.** Cum inuocarẽ te exaudiſti me deus iuſtitie mee: in tribulatione dilataſti me: miſerere mihi domine ⁊ exaudi oratiõnem meam. **Cõplẽda.**

QUeſumus dñe omps deus: vt illius ſalutaris capiamus effectũ cuius per hec myſteria pignus accepimus: Per dñm nr̃m ieſum chr̃m filiũ tuũ. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritusſancti deus. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amen. **Super pplm.** **Oratio.**

AScendãt ad te dñe pces nr̃e: ⁊ ab eccleſia tua cunctã repelle negtiaz. Per dominũ nr̃m ieſum chr̃m filiũ tuũ ⁊c.

Feria.iiij.q̃tuor tpz. Inſ.

REmiſcere miſerationuz tuaꝝ domine ⁊ miſericor/die tue que a ſeculo ſũt: ne vnq̃ dominẽtur nobis inimici nr̃i: libera nos deus iſrael ex oĩb⁹ anguſtijs nr̃is. **ps.** Ad te dñe leuaui aiam meã: deus me⁹ in te confido non erubeſcam. **Dicatur abſq; ſalutatione.** Oremus. Flectam⁹ genua. Leuate. **Oratio.**

PReces nr̃as q̃s dñe clemẽter exaudi: ⁊ ꝓtra cuncta nobis aduerſantia dexteram tue maieſtatis extẽde. Per dñz nr̃m ieſum chr̃m filiũ tuuz. Qui tecũ viuit ⁊ regnat deus. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amẽ.

Lectio libri. Exodi. XXIIII.

IN diebus illis: Dixit dñs ad moyſen. Aſcẽde ad me in montẽ ⁊ eſto ibi. Daboq; tibi duas tabulas lapideas: ⁊ legẽ ac mandata que ſcripſi: vt doceas filios iſrl̃. Surrexerũt aũt moyſes ⁊ ioſue miniſter eius.

Ascendensq3 moyses in montē dei:seniorib9 ait. Expectate hic donec reuertamur ad vos: habetis aaron ⁊ hur vobiscum: si quid natū fuerit questionis:referetis ad eos. Cūq3 ascendisset moyses operuit nubes mōtem:⁊ habitauit gl'ia domini super synai:tegens illuz nube sex diebus. Septimo aūt die vocauit eum dominus de medio caliginis. Erat autem species glorie domini quasi ignis 'ardens super verticem montis in conspectu filiorum israel. Ingressusq3 moyses medium nebule ascendit in montem. Et fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus. Graduale Tribulationes cordis mei dilatate sunt:de necessitatib9 meis eripe me domine. ℣. Uide humilitatem meam ⁊ laborem meum:⁊ dimitte omnia peccata mea. Hic dicitur Dominus vobiscum. Flectamus genua. Oratio Euotionez populi tui q̄sumus domine benignus intende:vt qui per abstinentiā macerantur in corpore:per fructum boni operis reficiantur in mente. Per dominū nostrum iesuz christum filium tuuz:Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus. Per omnia secula seculoꝝ. Amen. Lectio libri regum tertio libro. XIX. C.

In diebus illis: Uenit helyas in bersabee iuda et dimisit ibi puerū suum:⁊ perrexit in desertū viaz vni9 diei. Cūq3 venisset ⁊ sederet subter vnam iunipezi:⁊ petiuit anime sue vt moreretur:⁊ ait. Sufficit mihi dñe:tolle queso aiam meam:neq3 enim melior sum q̄m patres mei. Proiecitq3 se ⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelus dñi tetigit eū: dixitq3 illi. Surge comede. Respexit:⁊ ecce ad caput suū sub cinerici9 panis ⁊ vas aq̄. Comedit ergo ⁊ bibit:⁊ rursū obdormiuit. Reuersusq3 ē angelus dñi secūdo:⁊ tetigit eū:dixitq3 illi. Surge ⁊ comede:grādis eni restat tibi via. Qui cuz surrexisset comedit ⁊ bibit:⁊ ābulauit in fortitudine cibi illius quadragita diebus ⁊ quadraginta noctibus vsq3 ad montē dei oreb. Tractus. De necessitatibus meis eripe me dñe vide humilitatem meam ⁊ laborem meum:⁊ dimitte omnia peccata mea. ℣. Ad te domine leuaui animam meam:deus meus in te cōfido non erubescaz:neq3 irrideant me inimici mei. ℣. Etenim vniuersi qui te expectant non confundentur:confundantur omnes facientes vana. Secundum Mātheū. XII. C.

In illo tempore: Accesserũt ad ieſũ ſcribe ⁊ pharisei dicentes. Magiſter: volum⁹ a te ſignũ videre. Qui rñdens ait illis. Generatõ mala ⁊ adultera: ſignũ querit ⁊ ſignũ nõ dabitur ei: niſi ſignũ ione prophete. Sicut enĩ ionas fuit in vẽtre ceti tribus diebus ⁊ tribus noctib⁹: ſic erit filius hois in corde terre tribus diebus ⁊ tribus noctibus. Viri niniuite ſurgẽt i iudicio cũ generatione iſta. Et cõdẽnabunt eam: q̃ penitentiam egerunt in p̃dicatione ione. Et ecce pluſq̃ ionas hic. Regina auſtri ſurget in iudicio cũ gñatione iſta: ⁊ condẽnabit eaz: q̃ venit a finibus terre audire ſapientiã ſalomonis. Et ecce pluſq̃ ſalomõ hic. Cũ autem imũdus ſpiritus exierit ab homie: ambulat per loca arida q̃rens requiem ⁊ nõ inuenit. Tũc dicit: reuertar in domũ meam vnde exiui: ⁊ veniẽs inuenit eã vacãtem ſcopis mundatã ⁊ ornataz tunc vadit ⁊ aſſumit ſecũ ſeptẽ alios ſpũs nequiores ſe. Et intrãtes habitãt ibi: ⁊ fiunt nouiſſima hois illius peiora p̃ioribus. Sic erit ⁊ gñatiõi huic peſſime. Adhuc eo loq̃nte ad turbas: ecce mater eius ⁊ fratres ſtabant foris q̃rentes loqui ei. Dixit ãt ei quidam. Ecce mater tua ⁊ fratres tui foris ſtant q̃rentes te. At ipſe rñdens dicẽti ſibi: ait. Que eſt mater mea: Et qui ſunt fratres mei: Et extendens manũ in diſcipulos ſuos dixit. Ecce mater mea ⁊ fratres mei. Quicunq; enim fecerit voluntatem patris mei qui in celis eſt: ipſe meus frater: ſoror ⁊ mater eſt.

Offertorium.

Meditabar in mandatis tuis que dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mãdata tua que dilexi.

Secre.

Hoſtias tibi dñe placationis offerimus: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas: ⁊ nutantia corda tu dirigas. Per dñm nr̃m ieſum chr̃m filiuz tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. p oĩa ſecula ſcl̃oz. Amẽ.

Com.

Intellige clamorem meum: intende voci orationis mee: rex meus ⁊ deus meus: quoniam ad te orabo domine.

Complenda.

Mi domine perceptione ſacramenti ⁊ a noſtris mundemur occultis: ⁊ ab hoſtium liberemur inſidijs. Per dominuz. noſtrum ieſum chr̃m filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ regn.

Super populum. Oratio.

Mentes nr̃as q̃s dñe lumẽ tue claritatis illuſtra vt videre poſſimus que agẽda

sunt: ⁊ que recta sunt agere valeamus. Per d. ¶ Fer. v. Intr.

Confessio ⁊ pulchritudo i ꝯspectu eius: scitas et magnificētia in sctificatiōe eius. ps. Cātate dño cāticuz nouū: cātate dño oīs terra. Oro.

Deuotionē ppli tui q̄s domine benignus intēde: vt q per abstinentiā macerant in corpe: ꝑ fructū boni opis reficiant in mente. Per dñm nr̄m iesum chr̄m filiū tuū. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spūssancti de⁹. Per oīa secula scl'orum. Amen. Lectio Ezechielis prophe. XVIII. C.

In diebus illis: Factus est sermo domini ad me dicēs. Quid est qd̄ iter vos parabolaz vertitis in ꝓuerbiū istud in terra isrl' dicentes. Pr̄es nr̄i comederunt vuā acerbā: ⁊ dentes filioꝝ obstupescunt. Viuo ego dicit dñs deus. Si erit vobis vltra parabola hec in ꝓuerbiuz in isrl'. Ecce oēs aīe mee sunt vt aīa pr̄is: ita ⁊ aīa filij mea est. Aīa q̄ peccauerit ipsa morieť. Et vir si fuerit iust⁹: ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā: in mōtibus nō comederit: ⁊ oculos suos nō leuauerit ad idola dom⁹ isrl': ⁊ vxorē ꝓximi sui nō violauerit: Et ad mulierez menstruatā non accesserit ⁊ hominē non ꝯtristauerit: pignus debitori reddiderit ꝑ vim nihil rapuerit: panē suū esurienti dederit ⁊ nudū operuit vestimento. Ad vsuraz non cōmodauerit: ⁊ amplius nō acceperit: ab iniqtate auerterit manū suaz ⁊ iudiciū veꝝ fecerit inter viꝝ et viꝝ: ⁊ in p̄ceptis meis ābulauerit ⁊ iudicia mea custodierit: vt faciat veritatē: hic iustus est: vita viuet ⁊ non morietur: ait dominus omnipotens. Grad.

Custodi me dñe vt pupillaz oculi: sub vmbra alaꝝ tuaꝝ protege me. ℣. De vultu tuo iudiciū meū prodeat: oculi tui videant equitatē. Secūdū Joā. VIII. C.

In illo tēpore: Dicebat iesus ad eos q crediderūt ei iudeos. Si vos māseritis in sermōe meo: vere discipuli mei eritis: ⁊ cognoscetis veritatē: ⁊ veritas liberabit vos. Rñderunt ei. Semen abrae sum⁹ ⁊ nemini seruiuim⁹ vnq̄z: qūo tu dicis liberi eritis?

Rñdit

Rñdit eis ieſus. Amẽ amen dico vobis: q̃ oĩs q̃ facit pcm̃ ſeruus ẽ peccati. Seruus ãt nõ manet in domo in eternũ: filius ãt manet in eternũ. Si ergo vos filiꝰ liberauerit: vere liberi eritis. Scio q̃ filij abrae eſtis ſed q̃ritis me iterficere: q̃ ſermo meus nõ capit in vobis. Ego q̃ vidi apud p̃ez loquor ⁊ vos que vidiſtis apud p̃ez vr̃z facitis. Rñderũt ⁊ dixerunt ei. P̃r̃ noſter abrãã ẽ. Dicit eis ieſus. Si filij abrae eſtis: opa abrae facite. Nunc ãt queritis me interficere: hoiem q̃ veritatẽ locutus ſum vobis: quaz audiui a deo: hoc abrãã non fecit. Vos facite opa p̃ris vr̃i. Dixerunt itaq̃ ei. Nos ex fornicatiõe non ſumus nati: vnũ patrẽ habemus deũ. Dixit ergo eis ieſus. Si deus p̃r̃ veſter eẽt: diligeretis vtiq̃ me. Ego enĩ ex deo pceſſi et veni. Neq̃ enĩz a meipſo veni: ſz ille me miſit. Quare loquelã meam nõ cognoſcitis: q̃ nõ poteſtis audire ſermonẽ meum: vos ex p̃re diabolo eſtis ⁊ deſideria p̃ris vr̃i vultis facere. Ille homicida erat ab initio ⁊ i veritate nõ ſtetit: q̃ veritas nõ eſt in eo. Cũ loquit mẽdaciũ ex p̃priis loquit: q̃ mendax eſt ⁊ pater eius. Ego ãt ſi veritatem dico: non creditis mihi. Quis ex vobis arguet me de pctõ? Si veritatem dico quare vos non creditis mihi? Qui ex deo eſt: verba dei audit. **Offertorium.** Immittit angelus dñi in circuitu timentiũ eũ ⁊ eripiet eos guſtate ⁊ videte q̃m ſuauis eſt dominus. **Sec.** Sacrificia q̃s dñe ppenſius nos iſta ſaluent q̃ medicinalib⁹ ſunt inſtituta ieiunijs. p. **Cõ.** Panis quem ego dedero caro mea eſt pro ſeculi vita. **Cõplẽ.** Tuoꝛnos domine largita te donoꝛ ⁊ temporalibus attolle preſidijs ⁊ renoua ſẽpiternis. Per dominum noſtrũ.

Super populum. Ofo. Da q̃s dñe pplis chriſtianis ⁊ q̃ profitent agnoſcere: ⁊ celeſte munus diligere q̃ frequẽtant. Per dñm nr̃m ieſuz chriſtum. **Feria ſexta. Introitus**

Tene ceſſi tatibus meis eripe me domine: vide humilitatẽ meã ⁊ laborẽ meũ ⁊ dimitte oĩa pctã mea. **p̃s.** Ad te dñe leuaui aiaz meam: deus meus in te confido nõ erubeſcam. **Ofo.** Aſto dñe ppiti⁹ plebi tue: ⁊ quã tibi facis eẽ deuotã benigno refoue miſeratus au-

xilio. Per dominum. Lectio ezechielis prophete. XVIII.

Hec dicit domi
nꝰ deus. Aia q̃
peccauerit: ipsa mo
rieť. Filiꝰ non porta
bit iniqtatez pr̃is: ⁊
pr̃ nõ portabit iniq-
tatẽ filij. Justitia iu-
sti sup eũ erit: ⁊ ipie
tas ipij erit sup eũ. Si aũt ipius
egerit penitẽtiã ab oibus pctis
suis q̃ opatꝰ ẽ: ⁊ custodierit oia
p̃cepta mea: ⁊ fecerit iudiciuz ⁊
iustitiã: vita viuet ⁊ nõ morieť:
oium iniqtatũ eius q̃s opatus
ẽ nõ recordabor. In iustitia sua
quã opatus ẽ viuet. Nunqd vo
lũtatis mee ẽ mors ipij dicit do
minꝰ deus: ⁊ nõ vt ꝯuertatur a
vijs suis ⁊ viuat. Si ãt auerte-
rit se iustꝰ a iustitia sua: ⁊ fecerit
iniqtatẽ: scdm oẽs abominatio
nes q̃s opari solet ipius nunqd
viuet: oẽs iustitie eiꝰ quas fece-
rat nõ recordabunť in preuari-
catiõe qua preuaricatus est: ⁊ in
peccato suo qd peccauit in ip̃is
morieť. Et dixistis. Nõ est equa
via domini. Audite ergo do-
mus isrl'. Nũquid via mea non
ẽ equa ⁊ nõ magis vie vr̃e pra-
ue sunt? Cũ eniz auerterit se iu
stus a iustitia sua: ⁊ fecerit iniq-
tatẽ morietur in eis: in iniustitia
quã opatus est morieť. Et cum
auerterit se ipius ab impietate
sua quã operatus est: ⁊ fecerit
iudiciũ ⁊ iustitiã: ipse animã suã
viuificabit. Considerans enim
auertẽs se ab oibus iniqtatibus
suis q̃s operatus est vita viuet
⁊ non morietur: dicit dominus
omnipotens. Graduale.

Saluũ fac seruũ tuum deus meus
sperantẽ in te. ℣. Auribus percipe
dñe orationẽ meam. Sm Joan. V.

In illo tempo-
re: Erat dies fe
stus iudeoꝝ: ⁊ ascen
dit iesus hierosoly-
mã. Est aũt hieroso
lymis ꝓbatica pisci-
na q̃ cognominaba
tur hebraice bethsai
da qnq̃z porticus hñs. In his
iacebat multitudo languentiũ
cecoꝝ: claudoꝝ ⁊ aridoꝝ expe-
ctantiũ aque motuz. Angelus
aũt dñi scdm tp̃s descendebat i
piscinã: ⁊ mouebať aqua. Et qui
prior descẽdisset in piscinã post
motionẽ aque: sanus fiebat a q̃
cunqz detinebatur infirmitate.
Erat aũt quidã homo ibi trigin
ta ⁊ octo annos hñs in infirmi-
tate sua. Hunc cuz vidisset iesus
iacentez: ⁊ cognouisset qr mul
tũ iam tp̃s hẽret dicit ei. Vis sa
nus fieri. Rñdit ei languidus.
Dñe hoiem non hẽo: vt cũ tur
bata fuerit aq̃ mittat me in pi-
scinã: dum venio enim ego: ali-
us ante me descẽdit. Dicit ei ie

sus. Surge tole grabatū tuum ⁊ ambula. Et statī sanus factus est homo ille: ⁊ sustulit grabatū suum ⁊ ambulabat. Erat autez sabbatū in illa die. Dicebant ergo iudei illi q sanatus fuerat. Sabbatus est: non licet tibi tollere grabatū tuuz. Rñdit eis lā guidus. Qui me sanū fecit: ille mihi dixit: tolle grabatū tuū ⁊ ambula. Interrogauerūt ergo euz. Quis est ille hō qui dixit tibi: tolle grabatū tuum ⁊ ambula? Js aūt qui sanus fuerat effectus nesciebat qs esset. Jesus ät declinauit a turba ꝓstituta i loco. Postea iuenit eū iesus in tē plo ⁊ dixit ei. Ecce sanus factꝰ es: iam noli peccare ne deteriꝰ tibi aliqd contingat. Abýt ille homo: ⁊ nunciauit iudeis q̄ iesus esset: q fecit eum sanū. Off.

Benedic anima mea domino ⁊ noli obliuisci omnes retributiones eiꝰ: ⁊ renouabitur sicut aquile iuuentus tua. Secreta.

Ascipe quesumus domie munera nostris oblata seruitijs: ⁊ tua ꝓpicius dona sanctifica. Per dominum. Commu.

Erubescant: ⁊ conturbētur omnes inimici mei: auertantur retrorsum ⁊ erubescāt valde velociter. Comp.

Per huius domine operationem mysterij ⁊ vita nostra purgentur: ⁊ iusta desideria compleantur. Per dominum nostrum iesum christum filium.

Super populum. Oratio.

Exaudi nos misericors deus: ⁊ mentibꝰ nostris gratie tue lumen ostende. Per dominum nostrum. ℂ Sabbato quatuor temporum. Introitus.

Intret oratio mea in cōspectu tuo: inclina aurē tuaz ad precē meā dñe. ꝑs. Domine deus salutis mee in die clamaui ⁊ nocte coram te. Gloria ꝑri.

Oremus. Flectamus ge. oro.

Populum tuum dñe quesumus ꝓpicius respice atq̄ ab eo flagella tue iracundie clementer auerte. Per dñm nostrum iesum christum filiuz.

Lcō lib. Deuteronomij XXVI

In diebus illis: Locutus est moyses ad dominum dicens. Respice domine de sanctuario tuo: ⁊ de excelso celorum habitaculo. Et benedic populo tuo israel: ⁊ terre quā dedisti nobis: sicut iurasti ꝓtribus nr̄is terre lacte ⁊ melle mananti. Audi

israel hodie dominus deus tuus precepit tibi vt facias mãdata eius atq; iudicia. Et custodias & impleas ex toto corde tuo: & ex tota aia tua. Dominũ elegisti hodie: vt sit tibi de⁹ & ambules in vijs eius: & custodias cerimonias illi⁹: & mãdata atq; iudicia: & obedias ei⁹ imperio. Et domin⁹ elegit te hodie: vt sis ei ppls peculiaris sicut locutus ẽ tibi: & custodias omnia ꝓcepta ei⁹. Et faciat te excelsiorem cunctis gẽtibus quas creauit i laudez & nomen & gloriam suã: vt sis populus sanctus dñi dei tui: sicut locut⁹ ẽ tibi. **Gra.** Propiti⁹ esto domine peccatis nostris: ne quãdo dicãt gentes vbi est deus eorum. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster: & ꝓpter honorez nominis tui domine libera nos. Oremus: Flectam⁹ genua. Leua. **Oro.**

OEus qui nos intantis periculis cõstitutos ꝓ humana scis fragilitate nõ posse subsistere: da nobis salutẽ mentis & corporis: vt ea que ꝓ peccatis nostris patimur: te adiuuante vincamus. Per dominum. **Lcõ libri deuteronomij**

IN diebus illis. Dixit moyses filijs israel. Si custodieritis mandata que ego ꝓcipio vobis: & feceritis ea: vt diligatis dñm deũ vñm: & ambuletis in omnibus vijs ei⁹ adherẽtes ei: disperdet dñs omnes gentes istas ante faciem vestram: & possidebitis eas que maiores & fortiores vobis sũt. Omnis locus quẽ calcauerit pes vester: vester erit. A deserto: & libano & flumine magno eufrate vsq; ad mare occidentale erunt termini vestri. Nullus stabit contra vos. Terrorem vestrum & formidinem dabit domin⁹ de⁹ vester: super omnem terrã quã calcaturi estis: sicut locutus ẽ vobis dñs deus vester. **Gra.** Protector noster aspice deus: & respice sup seruos tuos. ℣. Dñe de⁹ virtutũ exaudi ꝓces seruorũ tuorum. Oremus. Flectam⁹ ge. **Oro.**

PRotector nr̃ aspice deus vt q malox nr̃ox ponderе premimur: pcepta misericordia libera tibi mẽte famulemur Per. **Lectio libri Machabeorum.** I.C. libro scdo

IN diebus illis. Orationem faciebant sacerdotes dũ offerrent sacrificiũ pro pplo israhel: ionatha incipiente: ceteris aũt rñdentib⁹ & dicentib⁹. Benefaciat vobis deus: & meminerit testamenti sui qõ ad abraaz: ysaac & iacob locut⁹ est: seruox suox fideliuz. Et det vobis cor oĩbus vt colatis eũ: & faciatis ei⁹ voluntatẽ.

Adaperiat cor vestruz in lege sua ⁊ in p̃ceptis suis: ⁊ faciat pacem. Exaudiat orationes vr̃as ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deserat in tempore malo: dominus deus vester. Gradua.

Dirigatur or̃o mea sicut incensum in ꝯspectu tuo dñe. ℣. Eleuatõ manuum meaꝝ sacrificiũ vespertinum.

Oremus. Flectamus ge. Or̃o

Adesto q̃s dñe supplicationibus nr̃is: vt esse te largiente mereamur ⁊ inter prospera humiles: ⁊ inter aduersa securi. Per dominum nostrum. Lcõ li. sapientie. Eccl̃i. XXXVI

Miserere nr̃i deus omnium ⁊ respice nos: ⁊ oñde nobis lucem miserationũ tuarũ. Et immitte timorẽ tuum super gentes que non exq̃sierunt te: vt cognoscãt qꝛ non est deus nisi tu: vt enarrent magnalia tua. Alleua manũ tuaz sup̃ gẽtes alienas: vt videãt potentiã tuam. Sicut eni in ꝯspectu eorũ sanctificatus es in nobis: sic in conspectu nostro magnificaberis in eis: vt cognoscant te sicut ⁊ nos cognouim⁹: qꝛ non ẽ alius de⁹ preter te domine. In noua signa: ⁊ ĩmuta mirabilia: glorifica manũ ⁊ brachium dextrum. Excita furorez ⁊ effunde iram. Extolle aduersariuz ⁊ afflige inimicũ. Festina tẽpus et memẽto finis: vt enarrent mirabilia tua: dñe deus nr̃. Gradu.

Saluum fac ppl̃m tuũ dñe ⁊ benedic hereditati tue. ℣. Ad te domine clamaui de⁹ me⁹ ne sileas a me: ⁊ ero sil̃is a descendentibus in lacum.

Oremus. Flectamus ge. Or̃o.

Quesumus op̃s deus vota humiliũ respice: atqz ad defensionẽ nostrã dexteraz tue maiestatis extẽde. Per dominum nostrum iesum. Lectio Danielis prophete. III. C.

In diebus illis. Angelus dñi descẽdit cũ azaria ⁊ socijs eius in fornacem. folio. 7. Hymnus. Benedictus es. folio. 7. ꝑ totũ vt in aduentu domini sabbato quatuor temporum Dominus vobiscuz. sine Flectamus genua. Oratio.

Deus q̃ tribus pueris mitigasti flãmas igniũ concede ꝓpiti⁹: vt nos famulos tuos non exurat flãma vitiorum. Per dñm nr̃m iesum christuz. Ad thessaloni. V. C. i. epistola

Fratres: rogamus vos: corripite inquietos: cõsolamini pusillanimes. Suscipite infirmos: patientes estote ad oẽs. Uidete ne q̃s malũ pro ma

lo alicui reddat: sz semp qd bonũ est sectamini inuicẽ ⁊ in oẽs. Semp gaudete: sine ĩtermissiõe orate: in oĩbus gr̃as agite. Hec ẽ eni volũtas dei in chr̃o iesu ĩ oĩbus vobis. Spũm nolite extinguere: ꝓphetias nolite spnere. Oĩa aũt ꝓbate: qd bonũ ẽ tenete: ab oĩ specie mala abstinete vos. Ipse aũt deus pacis scĩficet vos per oĩa: vt integer spiritus vester: ⁊ anima ⁊ corpus sine querela in aduentu domini nostri iesu christi seruet̃. Tract⁹.

Laudate dñm oẽs gentes: ⁊ collaudate eũ oẽs ppl̃i. ℣. Qm̃ ꝯfirmata est super nos misericordia eius: ⁊ veritas domini manet in eternnm.

Scd̃m mat. XVII.

In illo tpe: Assũpsit iesus petrũ ⁊ iacobũ ⁊ ioannẽ fratrẽ eius: ⁊ duxit illos in montez excelsum seorsum ⁊ transfigurat⁹ est ante eos. Et resplẽduit facies ei⁹ sicut sol vestimẽta aũt eius facta sũt alba sicut nix. Et ecce apparuerũt illis moyses ⁊ helyas cũ eo loq̃ntes. Rñdens autẽ petrus dixit ad iesuz. Dñe: bonũ ẽ nos hic eẽ: si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnũ: moysi vnũ: ⁊ helye vnuz: Adhuc eo loquente: ecce nubes candida obũbrauit eos. Et ecce vox de nube dicẽs. Hic ẽ filius me⁹ dilectus: in quo mihi bñ cõplacui: ipsum audite. Et audiẽtes discipuli ceciderũt in faciẽ suam: ⁊ timuerũt valde. Et accessit iesus ⁊ tetigit eos: dixitqz illis. Surgite: ⁊ nolite timere. Leuãtes ãt oculos suos neminẽ viderũt: nisi solũ iesum. Et descẽdẽtibus illis de mõte: precepit eis iesus dicens. Nemini dixeritis visionem: donec filius hominis a mortuis resurgat. Offertoriũ.

Dñe deus salutis mee ĩ die clamaui ⁊ nocte corã te: intret oratio mea in conspectu tuo domine. Secreta.

Presentib⁹ sacrificijs quesum⁹ dñe ieiunia nostra scĩfica: vt qd obseruãtia nr̃a ꝓfitetur exterius: interi⁹ operet̃. Per dominum nostrũ iesum christum filiũ tuum: Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus: Per omnia secula seculorum. Amẽ. Com.

Domine deus meus in te speraui: libera me ex omnibus persequentibus me ⁊ eripe me. Complenda.

Sanctificationibus tuis oĩ potẽs deus ⁊ vitia nostra curentur: ⁊ remedia nobis eterna perueniant. Per dominuz nostrum iesum christum filium tuum: Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus: Per omnia secula seculorum. Amen. Super populum. oĩo

DA populo tuo quesum⁹ domine spiritum veritatis ⁊ pacis: vt ⁊ tota mente cognoscat ⁊ que tibi sint placita toto corde sectetur. Per dñm nostrum iesum chr̄m filium tuũ Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate eiusdem spiritussancti de⁹: Per omnia secula seculorum. Amen. ¶ Dominica.ij.in quadragesima. Introitus.

REmiscere miserationũ tuaꝝ dñe ⁊ misericordie tue q̄ a seculo sunt: ne vnq̄ dominẽtur nobis inimici nr̄i: libera nos deus isrl̄ ex omnibus angustijs nr̄is. ps. Ad te domine leuaui animam meam: deus me⁹ in te ꝯfido non erubescam. Oratio

DEus q ꝯspicis oĩ nos virtute destitui: ĩterius exteriusq; custodi: vt ⁊ ab oĩbus aduersitatib⁹ muniamur ĩ corpore: ⁊ a prauis cogitatiõib⁹ mundemur in mente. Per dominum nostrum. Sola dicitur. Ad Thessalonicen. IIII.j. ẽpl̄e

FRẽs: Rogam⁹ vos ⁊ obsecramus in oño iesu: vt quẽadmodũ accepistis a nobis qũo oporteat vos ãbular̄ ⁊ placere deo: sic ⁊ ãbuletis vt abundetis magis. Scitis enĩ que p̄cepta dederĩ vobis ꝑ dñm iesuz. Hec ẽ enĩ volũtas dei: scĩficatio vr̄a: vt abstineatis vos a fornicatiõe: vt sciat vnusq̄sq; vestrũ vas suũ possidere in sctĩficatiõe ⁊ honore. Nõ in passiõe desiderij: sicut ⁊ gẽtes q̄ ignorãt deũ. Et ne qs ꝑgrediat̄ neq; circũueniat in negocio fratrẽ suũ: qm̄ vĩdex est dñs de his oĩbus: sicut p̄diximꝰ vobis ⁊ testificati sumus. Nõ enĩ vocauit nos deus in ĩmundiciã: sz in scĩficationẽ: in chr̄o iesu dño nr̄o. Grad. off. ⁊ cõio oĩa vt supra. feri.iiij. folio.39. Tract⁹. Dixit dñs mulieri chananee: nõ ẽ bonũ sumere panẽ filioꝝ ⁊ mittere canib⁹ ad manducandũ. ℣. At illa dixit ẽt dñe: nã ⁊ catelli edũt de micis q̄ cadũt de mẽsa dñoꝝ suoꝝ. ℣. Ait illi iesus: o mulier magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti. Secundũ matt. XV.

IN illo tempore: Egressus iesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis: ⁊ ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamauit: dicens ei. Miserere mei domĩe fili dauid: filia mea male a demõe vexat̄. Qui non respondit ei verbuz. Et accedẽ

tes discipuli eiꝰ rogabant eũ dicentes. Dimitte eaz: qꝛ clamat post nos. Ipse aũt respondens ait. Nõ sũz missus nisi ad oues q̃ perierũt domus isrl'. At illa venit ꝛ adorauit eũ dicẽs. Domine adiuua me. Qui rñdens ait: Nõ est bonũ sumere panez filioꝝ ꝛ mittere canibus. At illa dixit. Etiã dñe. Nam ꝛ catelli edunt de micis q̃ cadunt de mensa dñoꝝ suoꝝ. Tunc rñdẽs iesus ait illi. O mlier magna ẽ fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata ẽ filia eiꝰ ex illa hora. Sec.

SAcrificijs pñtibus quesumus dñe intende placatus: vt ꝛ deuotioni nr̃e proficiant ꝛ saluti. Per dominuz nostrum iesum chꝛistũ. Cõplen.

SUpplices te rogamus oi/potens deus: vt quos tuis reficis sacris: tibi ét placitis moribꝰ dignãter deseruire ꝓcede. Per dñm. ¶ Feria.ij. Introi.

REdime me dñe ꝛ miserere mei: pes enĩ meus stetit in via recta: in ecclesiis benedicaz dominuz. ℘. Judica me dñe qm̃ ego in innocẽtia mea ingressus sum: ꝛ in dño sperans nõ infirmabor. Gloꝛia patri. Oꝛio.

PResta q̃s: ops deus: vt familia tua q̃ se affligendo ne ab alimẽtis abstinet: sectando iustitiã a culpa ieiunet. ꝓ d. Lectio Danielis prophete. IX.

IN diebus illis: oꝛauit daniel ad dñm dicẽs. Domine deꝰ nr̃: q eduxisti pplz tuũ de terra egypti in manu forti: ꝛ fecisti tibi nomen scõm diẽ hanc. Peccauimꝰ iniqtatẽ fecimꝰ domine in oẽm iustitiã tuã. Auertat obsecro ira tua: ꝛ furoꝝ tuꝰ a ciuitate tua hierl'm: ꝛ a monte scõ tuo. Propter pcã eni nr̃a ꝛ iniqtates patrũ nr̃oꝝ hierl'm ꝛ pplꝰ tuꝰ in obꝓbꝛiũ sunt oibꝰ p circuitũ nr̃z. Nũc ergo exaudi deus noster oꝛonẽ serui tui: ꝛ ꝑces eius. Et ostẽde faciẽ tuã sup sanctuariũ tuũ qđ desertuz ẽ. Propter temetipsũ inclina deꝰ meꝰ aurẽ tuã ꝛ audi. Aperi oculos tuos ꝛ vide desolationem nostrã: ꝛ ciuitatẽ sup quaz inuocatũ est nomen tuũ. Neqz eni in iustificationibus nostris psternimus ꝓces ante faciez tuã: sed in miserationibus tuis multis. Exaudi dñe: placare domine: attende ꝛ fac. Ne moreris ꝓpter temetipsum deꝰ me

us:qz nomen tuū inuocatum ē sup ciuitatē z super populū tu/ um:domine deus noster. Gra. H diutor meus z liberator me⁹ esto dñe ne tardaueris. ℣. Confundā/ tur z reuereant inimici mei qui que runt aiam meā. Tractus. Domie non scōm peccata nostra. folio. 33.

Secundum Joannē. VIII.C.

In illo tēpore: Dixit ieſus tur bis iudeoꝝ. Ego vado:z q̄ritis me:z in pcō vestro moie mini. Quo ego va do:vos nō potestis venire. Dicebāt er go iudei. Nunqd interficiet se/ metipsum:qz dicit quo ego va do vos nō potestis venire. Et dicebat eis. Vos deorsuz estis: ego de supius suz. Vos de mū do hoc estis:ego nō suz de hoc mūdo. Dixi ergo vobis:qz mo riemī in pcis vr̄is. Si enī nō cre dideritis qz ego suz: moriemini i peccato vestro. Dicebāt ergo ei. Tu quis es? Dixit eis ieſus. Principium qui z loquor vo/ bis. Multa habeo de vobis loqui z iudicare:sz qui misit me verax est:z ego q̄ audiui ab eo: hec loquor in mūdo. Et nō co/ gnouerūt qz pr̄z ei⁹ dicebat de um. Dixit ergo eis ieſus. Cuz exaltaueritis filiū hois:tūc co/ gnoscetis qz ego sū. Et a meipo facio nihil:sed sicut docuit me p̄:hec loquor. Et qui me misit mecū ē:z nō reliqt me solū: qz ego q̄ placita sūt:ei facio semp. Off. Bñdicā dño q mihi tribuit in tellectū:puidebā dñm in conspectu meo semp:qñ a dextris est mihi ne commouear. Secreta. Hec hostia dñe placatiōis z laudis tua nos ꝓpitiatiōe di/ gnos efficiat. Per dñm. Cō. Domine dominus noster:q̄ admi rabile est nomen tuum in vniuersa terra. Complenda. Hec nos cōio dñe purget a crimie:z celestis remedij faciat eē ꝯsortes. Per dñz no. A Super populuz. Oratio. Desto supplicatiōib⁹ no/ stris ops de⁹:z qbus fiduciā spe rāde pietatis idulges: cōsuete misericordie tribue benignus ef fectum. Per dominum nr̄m. ¶ Feria. iij. Introitus.

Ibi di xit cor meum quesi/ ui vultum tu um:vultuz tu um domine requiram:ne auertas faci em tuā a me. ℣. Domi/ nus illumina tio mea z sa/ lus mea quem timebo. Oratio.

Perfice q̃s dñe benignus in nobis obseruantie sctē subsidiū: vt qui te auctore faciē da cognouimus te opante impleamus. Per dñm nostrum iesum chr̃uz filiū tuū. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spūs sci deus: ꝑ oia scl'a scl'oꝝ. Amē.

L. libri Regū. XVII.C. iij libr̃.

In diebus illis: Factus est sermo domini ad helyam thesbytem: dicens. Surge ⁊ vade in sareptaz sydoniorum: ⁊ manebis ibi. Precepi eni ibi mlieri vidue vt pascat te. Surrexit ⁊ abijt in sareptam sydonioꝝ. Cūqz venisset ad portā ciuitatis apparuit ei mlier vidua colligēs ligna. Et vocauit eā dixitqz ei. Da mihi paululum aque in vase vt bibam. Cunqz illa pergeret vt afferret clamauit post tergū eius dicēs. Affer mihi obsecro ⁊ buccellam panis in manu tua. Que respōdit Viuit domin⁹ deus tuus: quia nō habeo panem nisi quantuz pugillus capere potest farine i hydria: ⁊ paululū olei in lechito. En colligo duo ligna vt ingrediar: ⁊ faciā illō mihi ⁊ filio meo vt comedamus et moriamur. Ad quā helyas ait. Noli timere: ꝫ vade ⁊ fac sicut dixisti Verūtamen mihi primū fac de ipsa farina subcinericiū panez paruulum: ⁊ affer ad me. Tibi autem ⁊ filio tuo facies postea. Hec aūt dicit dñs de⁹ isrl'. Hydria farine nō deficiet: nec lechitus olei minuet̃ vsqz in diē in q̃ daturus est dñs pluuiā super faciē terre. Que abijt ⁊ fecit iuxta verbū helye. Et comedit ipse ⁊ illa: ⁊ dom⁹ eius. Et ex illa die hydria farine nō ꝺfecit: ⁊ lechitus olei non est iminutus: iuxta verbum domini quod locutus fuerat in manu helye. Gradua.

Iacta cogitatū tuū in dño ⁊ ipse te enutriet. ℣. Dū clamarē ad dñm exaudiuit vocē meā ab his q̃ appropinquāt mihi. ſm mat. XXIII.C.

In illo tpe: Locut⁹ est iesus ad turbas ⁊ ad discipulos suos: dicēs. Super cathedrā moysi sederunt scribe ⁊ pharisei: oia ergo q̃ cūqz dixerit vobis: seruate ⁊ facite: scdm opa vero eoꝝ nolite facere. Dicunt eniz ⁊ non faciunt. Alligant āt onera grauia ⁊ importabilia: ⁊ imponunt in humeros hominuz. Digito autē suo nolunt ea mouere. Omnia vero opa sua faciunt vt videant̃ ab hominibus. Dilatant enim philateria sua: ⁊ magnificāt fimbrias. Amant

autem primos recubitus in cenis: et primas cathedras in synagogis: et salutationes in foro: et vocari ab hominibus rabi: vnus est enim magister vester. Oēs autem vos fratres estis. Et patrem nolite vocare vobis sup terram: vnus est enim pater vester qui in celis est. Nec vocemini magistri: qz magister vester vnus est christus. Qui maior ē vestz: erit minister vester. Qui autem se exaltauerit humiliabitur. Et qui se humiliauerit exaltabitur. **Offertorium.**

Miserere mei dñe scom magnam misericordiam tuaz: dele domine iniquitatem meam. **Secreta.**

Sanctificationē tuam nobis domine his mysterijs operare placatus: que nos a terrenis purget vitijs: et ad celestia dona perducat. Per dñz. cō.

Narrabo oia mirabilia tua: letabor et exultabo in te: psallam nomini tuo altissime. **Complenda.**

Oblatis sacris domine reddamur digni munerib9: fac nos tuis quesumus semper obedire mandatis. Per dominuz nostrum. **Sup pplm.** **Oratio**

Propitiare domie supplicationibus nostris: et animarum nostrarum medere languoribus: vt remissione percepta in tua semp benedictiōe letemur. Per. **Feria. iij. Int.**

Ne derelinquas me domine de9 meus ne discedas a me: intende in adiutoriū meū domine virt9 salutis mee. ℣. Dñe ne in furore tuo arguas me: neqz in ira tua corripias me. **Oratio.**

Populum tuū dñe ppitius respice: et quos ab escis carnalibus precipis abstinere: a noxijs quoqz vitijs cessare ꝓcede. Per dñm nr̄m iesum christuz.

Lectio libri Hester. XIII.

In diebus illis: Orauit hester ad dñm dicēs. Dñe de9 rex oēs: in ditione eni tua cūcta sūt posita: et nō ē q possit tue resistere volūtati. Si ōcreueris saluare nos ꝓtiuo liberabimur Tu eni dñe fecisti celū et terrā: et qcqd celi ābitu ꝓtiet. Tu es dñs oīuz: et nō ē q resistat maiestati tue. Et nūc dñe rex regū deus abraā: miserere pplo tuo: qz volunt nos inimici nostri perdere: et hereditatem tuam delere. Ne despicias partē tuaz quam

Mardochaeus

redemisti tibi:sed exaudi depre
cationē nostrā:& propitius esto
sorti & funiculo hereditatis tue.
Et conuerte luctum nostruz in
gaudiuz:vt viuentes laudem⁹
nomen tuū. Et ne claudas ora
canentiū te:dñe de⁹ noster. Si.
Saluum fac pp̄lm tuum dñe & be
nedic hereditati tue. ℣. Ad te dñe
clamaui deus meus ne sileas a me:
& ero similis descendētibus in lacū.

Secundum matthevz XX.C.

In illo tempo
re:Ascēdēs ie/
sus hierosolymā:as
sūpsit duodecim di
scipulos suos secre
to:& ait illi. Ecce ascē
dimus hierosolymā
& filius hois tradet
p̄cipibus sacerdotū & scribis:
& codemnabunt eum morte. Et
tradent eū gentib⁹ ad illudēdū:
& flagellandū & crucifigēduz:& tr
die tercia resurget. Tūc accessit
ad eū mr̄ filioz zebedei cū filijs
suis:adorās & petens aliqd ab
eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait
illi. Dic vt sedeant hi duo filij
mei vn⁹ ad dexterā tuaz:& vn⁹
ad sinistram in regno tuo. Rñ/
dens āt iesus dixit. Nescitis qd
petatis. Potestis bibere calicē
quē ego bibitur⁹ sum? Dicūt ei
possumus. At illis. Calicē qui
dē meū bibetis:sedere autez ad
dexterā meā & sinistraz non est
meū dare vobis:sz qbus para/
tū est a p̄re meo. Et audientes
decē indignati sūt de duob⁹ fra
trib⁹. Jesus āt vocauit eos ad
se & ait. Scitis qz p̄incipes gēti
um dñant eoz:& q maiores sūt:
potestatē exercēt in eos. Nō ita
erit:inter vos:sz qcūqz voluerit
inter vos maior fieri: sit vester
min̄ister. Et q voluerit iter vos
p̄ius eē:erit vester seruus. Si
cut filius hois nō venit min̄strari:
sz min̄strare:& dare aiam suaz in
redēptiōem p̄o multis Offer.
Ad te dñe leuaui aiam meā: deus
meus in te confido non erubescā: neqz
irrideāt me inimici mei:etenī vniuer
si q te expectāt nō confundent. Secr.
Hostias dñe q̄s tibi offeri/
mus ppitius respice:& p hec
sca cōmertia:vicula pctōz nr̄o
rum absolue. Per dominū no
strum iesum christum. Com.
Justus dns & iustitiam dilexit: eqta
tē vidit vultus eius. Complenda
Sumptis domie sacramē/
tis ad redemptionis eter
ne q̄s proficiamus augmen
tum. Per dominum nostruz.
Super populum. Orō.
Deus inocentie restitutor
& amator:dirige ad te tuorum
corda seruorum:vt spiritus tui
feruore concepto & in fide inue
niantur stabiles:& in opere effi
caces. Per dominum eiusdez
spiritus. ¶ Feria.v. Introit⁹.

Deus in adiutoriũ meũ ĩtende: dñe ad adiuuãdũ me festina: ꝯfundant̃ ⁊ reuerean̄t oẽs inimici mei: q̃ q̃rũt aĩam meam. ps. Auertantur retrorsuz ⁊ erubescant qui volunt mihi mala. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiri. Oratio

Presta nobis q̃s domine auxiliũ gr̃e tue vt ieiuniis ⁊ or̃onibus ꝯuenienter intẽti: liberemur ab hostibus mẽtis ⁊ corporis. Per dominũ nr̃m.

Lectio hieremie pp. XVII.C.

Hec dicit dominus: Maledictus hõ qui ꝯfidit in hoĩe: ⁊ ponit carnẽ brachiũ suũ: ⁊ a domino recedit cor eiꝰ. Erit enim quasi mirifice in deserto. Et nõ videbit cũ venerit bonũ: sed habitabit in siccitate in deserto ĩ terra salsuginis ⁊ inhabitabili. Benedictus vir q̃ cõfidit in domino: ⁊ erit dominꝰ fiducia eius. Et erit quasi lignũ trãsplantatur sup̃ aquas: quod ad humorẽ mittit radices suas ⁊ nõ timebit cum venerit estꝰ. Et erit foliũ eiꝰ viride: in tẽpore siccitatis non erit sollicituz: nec aliquãdo desinet facere fructum: Prauũ est cor hominis: ⁊ ĩscrutabile. Quis cognoscet illud? Ego dominꝰ scrutans cor ⁊ ꝓbans renes: qui do vnicuiqz iuxta viã suã: ⁊ iuxta fructũ adinuentionũ suaruz: dicit dominus omnipotens. Gradu.

Propitius esto pctis nr̃is domine: ne q̃n dicant gentes vbi est deꝰ eoꝝ. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̃: ⁊ propter honorẽ nominis tui domine libera nos. ꝑm Lucã. XVI.C.

In illo tẽpore: Dixit iesus discipul̃ suis parabolã hanc. Hõ quidaz erat diues ⁊ ĩdueba tur purpura ⁊ bysso ⁊ epulabatur quotidie splendide. Erat ãt quidã mendicus noĩe lazarꝰ q̃ iacebat ad ianuã eius vlceribus plenus cupiẽs saturari de micis q̃ cadebãt de mensa diuitis ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebãt: ⁊ lingebãt vlcera eiꝰ. Factũ est aũt vt moreretur mẽdicus: ⁊ portaret̃ ab angelis in sinũ abrahe. Mortuꝰ ẽ aũt ⁊ diues: ⁊ sepultꝰ est in ĩferno. Eleuans autẽ oculos suos cũ esset in tormẽtis: vidit abraã a longe ⁊ lazaꝝ in sinu eius. Et ipse clamãs dixit. Pr̃ abraam

miserere mei: ⁊ mitte lazarꝝ: vt intingat extremũ digiti sui in aquã: vt refrigeret linguã meã: qꝝ crucior in hac flamma. Et dixit illi abraã. Fili: recordare qꝝ recepisti bona in vita tua: ⁊ lazarus silr mala. Nũc aũt hic cõsolat: tu vero cruciaris. Et ĩ his oĩb⁹ inter nos ⁊ vos chaos magnũ firmatũ est: vt hiq volunt hinc trãsire ad vos nõ possunt: neqꝝ inde huc transmeare. Et ait. Rogo ergo te pr̃: vt mittas eũ in domũ patris mei. Habeo enim qnqꝝ fratres vt testetur illis: ne ⁊ ipsi veniãt in hũc locũ tormentorũ. Et ait illi abraam. Hãt moysen ⁊ pphetas: audiãt illos. At ille dixit. Nõ pr̃ abraam: sꝫ si qs ex mortuis ierit ad eos: penitentiã agent. Ait autẽ illi. Si moysen ⁊ prophetas nõ audiũt: neqꝝ si quis ex mortuis resurrexerit credent. **Offertor.** Precatus est moyses in ꝓspectu domini dei sui ⁊ dixit: precat⁹ est moyses in ꝓspectu dñi dei sui ⁊ dixit: quare dñe iraſceris in pplm tuo: parce: ire aie tue. Memento abraam ysaac ⁊ iacob: qbus iurasti dare regnum: terram fluentẽ lac ⁊ mel: ⁊ placatus factus est domin⁹ de malignitate quaꝝ dixit facere populo suo. **Secreta.** Presenti sacrificio nomini tuo nos dñe ieiunia dicata ſficent: vt qõ obſeruãtia nostra pfitetur exterius: ⁊ interius operet effectu. Per dñm nr̃m iesum chr̃istũ filium tuum: Qui tecum vivit ⁊ regnat in vnitate eiusdẽ spiritus sancti deus. Per oia secula seculorũ. Amẽ. **Cõ.** Qui manducat carnem meam ⁊ bibit sanguinem meum: in me manet ⁊ ego in eo dicit dñs. **Complenda.** Sancta tua nos dñe quesumus ⁊ a pctis exuant ⁊ celestis vite vigore confirment. Per dominum nostrum iesum chr̃istũ filium tuũ. Qui tecũ vivit ⁊ regnat deus. Per omnia secula seculorum. Amen. **Super populum.** **Oratio.** Adesto dñe famulis tuis ⁊ perpetuam benignitatẽ largire poscentibus: vt his qui te auctore ⁊ gubernatore gloriant ⁊ ꝯgregata restaures: ⁊ restaurata ꝓserues. Per dñm nr̃m iesum chr̃istũ filium tuũ: Qui tecũ vivit regnat in vnitate spũs̃ci ⁊c. ℂ **Feria.vj. Introitus.**

Ego aũt cũ iustitia apparebo in ꝓspectu tuo: satiabor dum manifestabitur gloria tua. **Ps̃.** Exaudi dñe iustitiã meã: intẽde deprecatõnẽ meã. **Oro**

Oꝛa q̃s omp̃s deus: vt sa
cro nos purificá te ieiu/
nio: synceris mẽtibus ad sancta
uentura facias puenire. Per
oñm nr̃m ieſum chr̃istũ filiũ tu
um: Qui tecum viuit ꝛ regnat.

Lectio libri. Gen. XXXVII. C.

In diebus illis: Dixit ioſeph
fratribus ſuis. Au
dite ſomniũ meum
q̃ vidi. Putabam
nos ligare manipu
los in agro ꝛ q̃ſi cõ
ſurgere manipulus
meũ ꝛ ſtare: veſtroſq; manipu
los circũſtantes adoꝛare mani
pulũ meũ. Rñderunt frẽs eius.
Nũquid rex nr̃ eris: aut ſubĳcie
mur ditiõi tue? Hec ergo cauſa
ſomnioꝛũ atq; ſermonum: inui
die ꝛ odĳ fomitem miniſtrauit.
Aliud quoq; ſomnũ vidit: q̃ nar
rans fratrib⁹ ait. Vidi p̃ ſom
nium q̃ſi ſolem ꝛ lunã ꝛ ſtellas
vndeci adoꝛare me. Quod cuꝫ
patri ſuo ꝛ frĳbus retuliſſet: icre
pauit eũ pater ꝛ dixit. Quid ſi/
bi vult hoc ſomniũ quod vidi
ſti? Nũ ego ꝛ mr̃ tua ꝛ frẽs tui
adoꝛabim⁹ te ſup terrã? Inuide
bãt igit̃ ei frẽs ſui. Pr̃ vero rẽ
tacitus ꝑſiderabat. Cũq; frẽs
illius in paſcẽdis gregibus pa
tris moꝛarẽtur in ſychem: dixit
ad eũ iſrael. Fratres tui paſcũt
oues in ſychimis: veni mittam
te ad eos. Quo rñdente. Pre/
ſto ſum: ait. Uade ꝛ vide ſi cun
cta p̃ſpera ſint erga frẽs tuos ꝛ
pecoꝛa: ꝛ renũcia mihi q̃d aga
tur. Miſſus de valle hebꝛõ: ve
nit i ſychem: inuenitq; eũ vir er
rantẽ in agro: ꝛ iterrogauit q̃d
q̃reret. At ille rñdit. Frẽs meos
quero. Indica mihi vbi paſcãt
greges? Dixitq; ei vir. Receſſe
rũt de loco iſto. Audiui aũt eos
dicẽtes. Eam⁹ in dothai. Per
rexit ergo ioſeph poſt frẽs ſu/
os: ꝛ iuenit eos in dothai. Qui
cũ vidiſſent eũ p̃cul añq; acce/
deret ad eos: cogitauerũt eũ oc
cidere: ꝛ mutuo loq̃bant. Ecce
ſõniatoꝛ venit: venite occida/
mus eũ ꝛ mittam⁹ in ciſternaꝫ
veterẽ: dicemuſq; fera peſſima
deuoꝛauit eũ: ꝛ tũc appebit q̃d
illi p̃ſint ſomnia ſua. Audiẽs ãt
hec rubẽ: nitebat liberare eum
de manibus eoꝛum: ꝛ dicebat.
Nõ interficiam⁹ aĩam eius: nec
effundam⁹ ſanguinẽ eius: ſz p̃ĳ/
cite eũ in ciſternã veterem: q̃ ẽ
in ſolitudine: manuſq; vr̃as ſer
uate inoꝛias. Hoc autem dice
bat: volẽs eripere eũ de mani/
b⁹ eoꝛ: ꝛ reddere pr̃i ſuo. Gra.
Ad dominum cum tribularer cla/
maui ꝛ exaudiuit me. ℣. Domine
libera aĩam meaꝫ a labĳs iniq̃s:
ꝛ a lingua doloſa. Tractus. Do/
mine non ſcõm peccata. folio. 33.
Secundum Matthẽũ XXI. C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis ⁊ turbis iudeoꝝ parabolam hanc. Hō qdaꝫ erat pr̄familias q plātauit vineā: ⁊ sepē circūdedit ei. Et fodit in ea torcular: ⁊ edificauit turrī: ⁊ locauit eaꝫ agricol': ⁊ peregre ꝓfectus est. Cū autem tp̄s fructuū appropinquasset: misit seruos suos ad agricolas vt acciperēt fructus eius. Et agricole app̄hensis seruis ei⁹ alium ceciderunt: aliū occiderunt: aliū vero lapidauerūt. Iterū misit alios seruos: plures prioribꝰ: ⁊ fecerūt illis silr̄. Nouissime autē misit filiū suum ad eos dicens. Verebunt̄ forsitā filium meuꝫ. Agricole āt videntes filiū: dixerunt itra se. Hic est heres: venite occidamus eū: ⁊ hēbimus hereditatē eius. Et apprehensum eū eiecerūt extra vineā: ⁊ occiderūt. Cū ergo venerit dominus vinee: qd faciet agricolis illis? Aiūt illi. Malos male perdet: ⁊ vineam suā locabit alijs agricol': q reddant ei fructū tp̄ibus suis. Dicit illis iesus. Nunq̄ꝫ legistis in scripturis. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic fcūs est in caput āguli: a domino factū est istud: ⁊ est mirabile in oculis nr̄is. Iō dico vobis: qꝛ auferet̄ a vobis regnum dei: ⁊ dabit̄ genti faciēti fructꝰ eius. Et q ceciderit sup̄ lapideꝫ istū ꝯfringet̄. Sup̄ quē vero ceciderit: ꝯteret eū. Et cū audissent principes sacerdotū et pharisei parabolas eius: cognouerūt qd̄ de ipsis diceret. Et querentes eum tenere: timuerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant. Offerto.

Domine in auxiliū meū respice: cōfundant̄ ⁊ reuereant̄ q q̄runt animā meā vt auferant eam. Secreta.

Hec in nobis sacrificia deus et actione ꝑmaneant: et opatione firment̄. Per dominum nr̄m iesum christū filiū tuū: Qui tecū viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus: ꝑ omnia secula seculorū. Amen. Com̄. Tu domine seruabis nos: ⁊ custodies nos a generatione hac in eternum. Complenda

Hac nos q̄s domine accepto pignore salutis eterne sic tendere ꝯgruenter: vt ad eaꝫ ꝑuenire possimus. Per dominū nr̄m iesum christū filium tuum: Qui tecū viuit et regnat ī vnitate spūs sancti deus: ꝑ oīa secula seculorum. Amen. Super populum. Oratio.

Da q̄s domine ppl'o tuo salutē mentis et corpis: vt bonis opibus inherēdo: tue semp̄ virtutis mereat̄ ꝓtectione defēdi. Per

Psal: 117.

di. Per dominum nostrum ie sum christũ filium tuũ: Qui te/ cũ viuit ⁊ regnat in vnitate spi ritus sci deus: ꝑ omnia secula.

¶ Sabbato. Introitus.

Lex do min iir rephẽsibilis ꝯuertẽs aĩas testimonium dñi fidele sa- piẽtiaꝫ ꝑstãs paruulis. ꝑ. Celi enarrãt gloriã dei: et opa manuuꝫ eius annun- ciat firmamentum.

Oratio.

Da q̃s dñe nr̃is effectuꝫ ieiunijs salutarẽ: vt ca- stigatio carnis assũpta ad nr̃aꝝ vegetationẽ trãseat animarũ. Per dñm nr̃m iesum chr̃m fili uꝫ tuũ: Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spũs scti deus: ꝑ oĩa secula seculoꝝ. Amẽ.

Lectio libri Gen. XXVII. C

In diebus illis: Dixit rebecca filio suo iacob. Au- diui pr̃em tuũ loq̃n tẽ cum esau frẽ tuo: ⁊ dicentez ei. Affer mihi de venatione tua: ⁊ fac cibos vt comedam: ⁊ bñdicã tibi coram dño anteq̃ moriar. Nũc ergo fili mi: acqe- sce ꝯsilijs meis: ⁊ ꝑgens ad gre gẽ: affer mihi duos hedos opti mos: vt faciã ex eis escas patri tuo: qbus libẽter vescit. Quas cũ intuleris ⁊ comederit: bñdi- cat tibi priusq̃ moriat. Cui ille rñdit. Nosti qd̃ esau frater me⁹ hõ pilosus sit: ⁊ ego lenis: si at trectauerit me pr̃ me⁹ ⁊ senserit: timeo ne putet sibi voluisse me illudere: ⁊ iducat sup me male- dictionem pro bñdictione. Ad quẽ mr̃. In me sit ait ista male dictio fili mi: tantũ audi vocez meã: ⁊ pergẽs affer q̃ dixi. Abi it ⁊ attulit: deditqꝫ mr̃i suc: pa- rauit illa cibos sicut velle noue rat pr̃em illi⁹ ⁊ vestib⁹ esau val de bonis q̃s apud se hẽbat do- mi: induit eũ: pelliculasqꝫ hedo rũ circũdedit manib⁹: ⁊ colli nu da ꝓtexit. Deditqꝫ pulmentuꝫ ⁊ panes quos coxerat tradidit. Quib⁹ illatis dixit. Pr̃ mi. At ille rñdit. Audio: quis es tu fili mi? Dixitqꝫ iacob. Ego sũ esau priogenit⁹ tuus: feci tibi sicut ꝑ cepisti mihi. Surge sede ⁊ co- mede de venatõe mea: vt bñdi cat mihi aĩa tua. Rursũqꝫ isaac ad filiũ suũ. Qũo inqt tam cito iuenire potuisti fili mi? Qui rñ dit. Volũtas dei fuit vt cito oc curreret mihi qd̃ volebã. Dixit qꝫ isaac. Accede huc vt te tãgã fili mi: ⁊ probẽ vtrũ tu sis filius me⁹ esau: an nõ. Accessit ille ad

p̃rem: ⁊ palpato eo dixit isaac. Vox qdez vox iacob est: sz manus: man⁹ sunt esau. Et non cognouit eũ: qꝛ pilose man⁹ silitudinẽ maioris exp̃sserãt. Bñdicẽs ergo illi ait. Tu es fili⁹ me⁹ esau. Rñdit. Ego sũ. At ille. Affer inqt mihi cibos de venatione tua fili mi: vt benedicat tibi aĩa mea. Quos cũ oblatos comedisset: obtulit ei etiam vinuz. Quo hausto dixit ad eũ. Accede ad me: ⁊ da mihi osculum fili mi. Accessit ⁊ osculat⁹ est eum. Statiqz vt sensit vestimentorũ ei⁹ fragrãtiã: bñdicẽs illi ait. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui bñdixit dñs. Det tibi deus de rore celi ⁊ de pinguedine terre: abundantiaz frumẽti vini ⁊ olei. Et seruiãt tibi populi: et adorent te tribus. Esto dominus fratrum tuorum ⁊ incuruentur ante te filij matris tue. Qui maledixerit tibi: sit ille maledictus. Et qui benedixerit tibi: bñdictiõib⁹ repleatur. Vix isaac sermonem impleuerat: ⁊ egresso iacob foras venit esau: coctosqz de venatiõe cibos ĩtulit p̃ri dicẽs. Surge p̃r mi: ⁊ comede de venatione filij tui: vt bñdicat mihi aĩa tua. Dixitqz illi isaac. Quis enĩ es tu? Qui rñdit. Ego sũ filius tu⁹ primogenitus esau. Expauit isaac stupore vehemẽti: ⁊ vltra q̃z credi p̃t ãmirãs ait. Quis igit̃ ille est: qui dudũ captã venationẽ mihi attulit: ⁊ comedi ex oĩbus priusq̃z tu venires. Bñdixiqz ei: ⁊ erit bñdict⁹. Auditis esau sermonibus p̃ris: irrugijt clamore magno: ⁊ ꝯsternat⁹ ait. Bñdic ẽt ⁊ mihi p̃r mi. Qui ait. Venit german⁹ tu⁹ fraudulẽter: ⁊ accepit bñdictionẽ tuã. At ille subiunxit. Juste vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ iacob: subplãtauit enĩ me en altera vice p̃mogenita mea añ tulit: ⁊ nũc scd̃o surripuit benedictionẽ meã. Rursũqz ad p̃rem. Nũquid non reseruasti ait ⁊ mihi bñdictionẽ. Rñdit isaac. Dominũ tuũ illũ ꝯstitui: ⁊ oẽs frẽs suos seruituti illius subiugaui. Frumẽto ⁊ vino ⁊ oleo stabili ui eũ. Et tibi post hec vltra fili mi qd faciã? Cui esau. Nũ vnã inqt tantũ bñdictionẽ hẽs pat̃: mihi quoqz obsecro vt bñdicas Cunqz eiulatu magno fleret mot⁹ isaac dixit ad euz. In pinguedine terre ⁊ in rore celi desuper: erit benedictio tua. Gra.

Bonũ est ꝯfiteri dño: ⁊ psallere noĩ tuo altissime. ℣. Annũciandũ mane misericordiã tuam: ⁊ veritatẽ tuam p noctẽ. Scd̃m Lucã XV.C

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam habuit duos filios: ⁊ dixit adolescentior ex illis patri. Pat̃: da

mihi portionem substantie que me cõtingit. Et diuisit illis substãtiaz. Et nõ post multos dies ꝯgregatis oibus adolescẽtior filiꝰ peregre pfectꝰ est in regionẽ longinquam: ⁊ ibi dissipauit substantiã suã: viuendo luxuriose. Et postq̃z ꝯsumasset: fctã est fames valida in regiõe illa: et ipse cepit egere. Et abiit ⁊ adhesit vni ciuiũ regionis illius. Et misit illũ in villã suã vt pasceret porcos: ⁊ cupiebat ĩplere ventrẽ suum de siligs q̃s porci mãducabãt: ⁊ nemo illi dabat. In se ãt reuersus dixit. Quanti mercennarij in domo pr̃is mei abũdant panib⁹ ego aũt hic fame peo: surgã ⁊ ibo ad patrem meũ ⁊ dicã ei. Pr̃ peccaui in celum ⁊ cor̃ã te iã non sũ dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnũ de mercennarijs tuis. Et surgẽs venit ad pr̃em suũ. Cũ ãt adhuc lõge eẽt vidit illũ pat ipsi⁹ ⁊ misericordia motꝰ ẽ: ⁊ accurrẽs cecidit sup collum eiꝰ ⁊ osculatꝰ ẽ eũ. Dixitq̃z ei filiꝰ. Pr̃ peccaui in celũ ⁊ cor̃ã te iã non sũ dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. Dixit ãt pr̃ ad seruos suos. Cito pferte stolã primã: ⁊ induite illum: et date ãnulũ in manu eiꝰ ⁊ calcia mẽta in pedes eiꝰ. Et adducite vitulũ saginatum: ⁊ occidite: ⁊ mãducemꝰ ⁊ epulemur: q̃ hic filius meꝰ mortuꝰ erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ inuentus est. Et ceperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro. Et cum veniret ⁊ approp̃inquaret domi: audiuit symphoniam ⁊ chorũ. Et vocauit vnũ de seruis: ⁊ iterrogauit qd hec essent. Iscq̃z dixit illi. Frat tuꝰ venit: ⁊ occidit pr̃ tuus vitulũ saginatuz: q̃ salvũ illũ recepit. Indignatꝰ est ãt: ⁊ nolebat introire. Pr̃ ergo illius egressus cepit rogare illũ. At ille rñdẽs dixit pr̃i suo. Ecce tot ãnis seruio tibi: ⁊ mãdatũ tuum nunq̃z pteriui: ⁊ nũq̃z dedisti mihi hedũ: vt cuz amicis meis epularer. Sz postq̃z filiꝰ tuꝰ hic: q devorauit substãtiã suã cũ meretricibꝰ venit: occidisti illi vitulũ saginatũ. At ipe dixit illi. Fili: tu semp mecuz es: ⁊ oia mea tua sũt epulari aut̃ ⁊ gaudere oportebat: quia frater tuus hic mortuus erat: ⁊ revixit: perierat ⁊ inuentus est.

Offertorium.

Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiã in morte: ne qñ dicat inimicꝰ meus prevalui aduersus eũ.

Secr.

His sacrificijs ꝯcede domine placatꝰ: vt q̃ppr̃is oramus absolui delictis: nõ grauemur eternis. Per dñm nostrũ iesum chr̃istũ filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus: per oia secula seculorum. Amen.

Cõ.

Oportet te fili gaudere q̃ frater tuꝰ

mortuus fuerat ⁊ reuixit: perierat et inuentus est. **Complenda.**

SAcramenti tui q̃s dñe diuĩa libatio penetralia nr̃i cordis ĩfundat vt sui nos participes potẽter efficiat. Per dñz nr̃m iesum chr̃m filium tuum. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spũs sci. **Sup pplm. Oro.**

FAmiliã tuam q̃s domine ꝯtinua pietate custodi: vt que in sola spe gratie celestis innititur: celesti etiam protectione muniatur. Per dominum nostrum iesum christum filiuz.

¶ Dñica.iij.in q̃dragesima.itr.

OCuli mei semp ad dñz qr ip̃e euellet de laqueo pedes meos: respice in me et miserere mei qm̃ vnicus et paup sũ ego. **ps.** Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te cõfido non erubescam. **Oratio.**

QUesumus omnipotens deus: vota humilium respice: atqz ad defensionez nr̃az dexteraz tue maiestatis extende. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit. **Ad ephesios. V.**

FRẽs: Estote imitat ores d̃i sicut filij charissimi: ⁊ ambulate in dilectiõe sicut ⁊ chr̃s dilexit nos: ⁊ tradidit semetipsuz ꝓ nobis oblationẽ ⁊ hostiaz deo in odorẽ suauitatis. Fornicatio aũt ⁊ oĩs ĩmundicia aut auaricia nec noĩet̃ in vobis sicut decet sctõs: aut turpitudo: aut stultiloqum: aut scurrilitas: q̃ ad rẽ nõ ꝑtinet: sz magis gr̃arũ actio. Hoc eniz scitote ĩtelligẽtes ꝙ oĩs fornicator: aut ĩmũdus: aut auarus ꝙ est idoloruz seruit⁹ non hz hereditatẽ in regno chr̃i ⁊ dei. Nemo vos seducat inanib⁹ verbis: propter hec eni venit ira dei in filios diffidẽtie. Nolite ergo effici ꝑticipes eoꝝ. Eratis eniz aliqñ tenebre: nunc autem lux in dño vt filij lucis mabulate. Fructus enim lucis est in omni bonitate ⁊ iustitia ⁊ veritate. **Graduale.**

Exurge dñe non preualeat homo: iudicentur gentes in conspectu tuo. ℣. In conuertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur ⁊ perient a facie tua. **Tractus.** Ad te leuaui oculos meos qui habitas ĩ celis. ℣. Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suoruz. ℣. Et sicut oculi ãcille in manibus domine sue. ℣. Ita oculi nostri ad do

minũ deum nostrum donec miserea tur nr̃i. ℣. Miserere nobis domi ne miſere nobis. Scd̃z Lu. XI.

In illo tempo re. Erat iesus eijciẽs demonium: ⁊ illud erat mutuz. Et cũ eiecisset de moniũ locutus est mutus: ⁊ ammira te sunt turbe. Qui dam aũt ex eis dixerũt. In be elzebub principe demonioruz eijcit demonia. Et alij tẽtantes signum de celo q̃rebant ab eo. Ipse aũt vt vidit cogitatiões eoꝝ dixit eis. Omne regnũ i se diuisuz d̃solabit: ⁊ dom⁹ supra domũ cadet. Si autẽ sathanas in seip̃m diuisus est: quõ stabit regnũ eius: q̃r dicitis in beelze bub me eijcere demonia? Si autẽ ego i beelzebub eijcio de monia: filij vr̃i in quo eijciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt Porro si in digito dei eijcio demonia: ꝓfecto ꝑuenit i vos regnũ dei. Cuz fortis armatus custodit atriũ suuz: in pace sunt ea que possidet. Si aũt fortior il lo superueniẽs vicerit euz: vni uersa arma ei⁹ auferet inq̃bus confidebat: ⁊ spolia eius distri buet. Qui nõ est mecũ contra me est: ⁊ q nõ colligit mecũ: dis pergit. Cũ autem immundus spiritus exierit ab homine: am bulat per loca inaquosa que rens requiem ⁊ non inueniens dicit. Reuertar in domũ meaz vnde exiui. Et cũ venerit: inue nit eã scopis mundatã ⁊ orna taz: ⁊ nũc vadit ⁊ assumit septẽ alios spiritus secũ neqores se: ⁊ ingressi habitãt ibi: ⁊ fiũt nouis sima hominis illi⁹ peiora p̃ori bus. Factũ est aũt cũ hec dice ret: extollẽs vocẽ q̃daz mulier de turba dixit ill. Beatus ven ter qui te portauit: ⁊ vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimo Beati q audiunt verbuz dei: et custodiunt illud. Offerto. Iusti tie domini recte letificãtes corda et dulciora super mel ⁊ fauum: nam et seruus tuus custodit ea. Secreta.

Hec hostia q̃sumus domi ne emũdet nostra delicta ⁊ ad sacrificium celebrandum subditorum tibi corpora men tesq̃z sanctificet. Per dominuz nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum. Commu.

Passer inuenit sibi domũ et turtur nidum vbi reponat pullos suos: alta ria tua domine virtutuz rex meus et deus meus: beati qui habitãt in do mo tua: i scl̃z scl̃i laudabũt te. Cõp.

Acunctis nos quesumus domine reatibus ⁊ peri culis propitiatus absolue quos tanti mysterij tribuis esse parti cipes. Per dominum nostruz.

¶ Feria. ij. Introitus.

In deo laudabo verbū: in dño laudabo sermonē: i dō spaui: non timebo qd faciat mihi hō. ps. Miserere mei deus qm̄ ꝯculcauit me hō: tota die ipugnās tribulauit me. Oratio

Cordib⁹ nr̄is q̄s dñe gratiā tuā benignus infunde: vt sicut ab escis carnalibus abstinem⁹: ita sensus quoqz nostros a noxijs retrahamus excessibus. Per dominum nr̄m.

Lcō lib. Regū. v. libro: IIII.C.

In diebus illis: Naaman princeps militie regis syrie: erat vir magnus apud dominū suū et honoratus. Per illuz eni dedit dñs salutē syrie. Erat aūt vir fortis ⁊ diues: sed leprosus. Porro de syria egressi fuerāt latrūculi: ⁊ captiuā duxerūt de terra isrl̄ puellam paruulā que erat in obseqo vxoris naamā: que ait ad dominā suā. Utinā fuisset dñs meus ad prophetā qui est in samaria ꝓfecto curasset eū a lepra quā hz. Ingressus ē itaqz naamā ad dñm suū: ⁊ nunciauit ei dicēs. Sic ⁊ sic locuta ē puella de terra isrl̄. Dixitqz ei rex syrie. Uade: ⁊ mittā lr̄as ad regē isrl̄. Qui cū ꝓfectus eēt: ⁊ tulisset secū decē talēta argēti: ⁊ sex milia aureos: ⁊ decē mutatoria vestimētorū: detulit lr̄as ad regez isrl̄ in hec v̄ba. Cūqz accepis epl̄am hanc scito ꝙ miserim ad te naaman seruū meū vt cures euz a lepra sua. Cūqz legisset rex isrl̄ lr̄as scidit vestimēta sua ⁊ ait. Nunqd de⁹ sum ego vt occidere possim ⁊ viuificare: qr iste misit ad me vt curē hoīem a lepra sua? Aīaduertite ⁊ videte qd occasiōes q̄rat aduersū me. Qd cuz audisset heliseus vir dei. scidisse vz regē isrl̄ vestimēta sua: misit ad eū dicēs. Quare scidisti vestimenta tua? Ueniat ad me: ⁊ sciat ꝓphetā eē in isrl̄. Uenit ergo naamā cū eqs ⁊ currib⁹: ⁊ stetit ad ostiū dom⁹ helisei. Misitqz ad eū helise⁹ nūciū dicēs. Uade ⁊ leuare septies in iordane: ⁊ recipiet sanitatez caro tua atqz mūdaberis. Irat⁹ naamā recedebat dicēs. Putabā qd egrederet ad me. Et stās inuocaret nomē dñi dei sui: ⁊ tāgeret manu sua locū lepre: ⁊ curaret me. Nūquid nō meliores sunt abana ⁊ pharphar fluuij damasci oībus aqs terre isrl̄ vt lauarer ī eis ⁊ mūder. Cū ergo vertisset se ⁊ abiret idignās: accesserunt ad eum serui sui: ⁊ locuti sūt ei.

ꝓ̃i ⁊ si rē grādē dixisset tibi p̃/pheta certe facere ꝺbueras: q̃n to magis q̃ nūc dixit tibi: laua/re ⁊ mūdaberis. Descēdit ergo ⁊ lauit in iordane septies iuxta sermonē viri dei. Et restituta ē caro ei⁹ sicut caro pueri paruu li: ⁊ mūdat⁹ ē. Reuersusq; ad vi rū ꝺi cū vniuerso comitatu suo venit: ⁊ stetit coraꝫ eo: ⁊ ait. Ve re scio q̃ non sit deus alius in vniuersa terra nisi tantū domi nus deus israel. Graduale.

Deus vitā meā annūciaui tibi: po/suisti lachrymas meas in conspectu tuo. ℣. Miserere mihi dñe q̃m cō culcauit me hō: tota die bellās tribu lauit me. Scōz lucā. IIII.

In illo tpe: Dixerunt ad ie sū pharisei. Quāta audiuimus fcā in capharnaū: fac ⁊ hic i pa tria tua. Ait āt iesus. Amē dico vobis q: nemo ꝓphete accept⁹ ē in p̃ria sua. In vitate dico vo bis: mlte vidue erāt in dieb⁹ he lye in isrl: q̃ clausū est celū ānis trib⁹ ⁊ mēsib⁹ sex: cū fcā esset fa mes magna in oi terra: ⁊ ad nul lā illaꝝ missus ē helyas: nisi i sa reptā sidonie ad mulierē viduam. Et multi leprosi erāt in isrl sub heliseo ꝓphet: ⁊ nemo eoꝝ mūdat⁹ ē nisi naamā syrus. Et repleti sūt oēs in synagoga ira: hec audiētes. Et surrexerunt ⁊ eiecerūt eū extra ciuitatē: ⁊ du xerūt illū vsq; ad supcilicū mō tis: sup quē ciuitas illoꝝ erat edificata vt precipitarent eū. Ipse autem transiens per me/dium illoꝝ ibat. Offertoriū.

Exaudi de⁹ oꝛonē meā: ⁊ ne despe/xeris deprecationem meam: intende in me ⁊ exaudi me. Secre.

Manus q̃ tibi dñe nr̃e ser uitutis offerim⁹ tu salutare no bis ꝓfice sacramētū. Per. Cō.

Quis dabit ex syon salutare israel cum auerterit dominus captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabi/tur israel. Complenda.

Presta q̃s ops deus: vt q̃ oꝛe ꝓtigim⁹: pura mente capia mus. Per d. Sup ppliz. Dio.

Sabueniat nobis q̃s dñe mia tua: vt ab iminētibus pcoꝝ nr̃oꝝ piculꝫ te mereamur ꝓtegēte eripi: te liberāte salua/ri. Per dominum nostrum ie/sum. ℭ Feria. iij. Introitus.

Ego cla/maui q̃m exa udisti me de us: iclia aurē tuā ⁊ exaudi ꝟba mea: cu/stodi me dñe vt pupillam oculi sb vm/bra alaꝝ tua rū ꝓtege me. ℣. Exaudi dñe iustitiā meam: inten de deprecationem meam. Oratio.

Exaudi nos op̄s ⁊ miseri/
cors de⁹:⁊ ꝯtinētie saluta
ris propiti⁹ nobis dona ꝯcede.
Per dominum nostrū. Lectio
libri Regum.iiij.libro. IIII.C.

In diebus illis.
Mulier q̄daz
clamabat ad helise-
um ꝓphetā dicens.
Seru⁹ tuus vir me⁹
mortu⁹ est:⁊ tu no-
sti qꝛ seru⁹ tu⁹ fuit ti-
mēs deum. Et ecce
creditor venit vt tollat duos fi-
lios meos ad seruiēdū sibi. Cui
dixit helise⁹. Quid vis vt faciā
tibi? Dic mihi:qd habes in do
mo tua? At illa rn̄dit. Nō hēo
ancilla tua qcq̄z in domo mea:
nisi paruz olei quo vngar. Cui
ait. Uade ⁊ pete mutuo ab oī/
bus vicinis tuis vasa vacua nō
pauca:⁊ īgredere ⁊ claude osti/
um tuū cū intrīsecus fueris: tu
⁊ filij tui:⁊ mitte īde in oīa vasa
hec:⁊ cum plena fuerint tolles.
Iuit itaq̄z mulier ⁊ clausit ostiū
sup̄ se ⁊ sup̄ filios suos. Illi offe
rebant vasa:⁊ illa infundebat.
Cūqz plena fuissent vasa dixit
ad filiū suū. Affer mihi adhuc
vas. Et ille rn̄dit. Non hēo:ste
titqz oleū. Uenit aūt illa ⁊ īdica
uit hoī dei. Et ille. Uade inqt ⁊
vende oleuz:⁊ redde creditori
tuo. Tu autem ⁊ filij tui viui-
te de reliquo. Graduale.

Ab occultis meis mūda me dn̄e:⁊
ab alienis p̄ce seruo tuo. ℣. Si mei
non fuerīt dominati tunc immacula
tus ero:⁊ emundabor a delicto maxi
mo. Secundū Matthe. XVIII

In illo tp̄e. Re
spiciēs iesus in
discipl'os suos:dixit
simōi petro. Si pec
cauerit ī te frater tu
us: vade ⁊ corripe
eū inter te ⁊ ip̄m so
lū. Si te audierit lu
crat⁹ eris fratrē tuū. Si āt te nō
audierit:adhibe tecum adhuc
vnū vel duos:vt ī ore duoꝝ vl'
triū testiū stet oē v̄bū. Qd̄ si nō
audierit eos:dic eccl'ie. Si aūt
eccl'iaz nō audierit:sit tibi sicut
ethnic⁹ ⁊ publican⁹. Amē dico
vobis. Quecūqz alligaueritis
sup̄ terrā erūt ⁊ ligata ī celo:⁊ q̄
cūqz solueritis sup̄ terrā: erunt
soluta ⁊ in celo. Iteruz dico vo
bis. Quia si duo ex vobis ꝯsen
serint sup̄ terram:de oī re q̄cūqz
petierīt:fiet ill'a p̄re meo q est ī
cel'. Ubi enī duo vel tres ꝯgre
gati sūt in noīe meo:ibi sū ego ī
medio eoꝝ. Tūc accedēs ad eū
petr⁹ dixit. Dn̄e:quotiēs pecca
uerit in me frat me⁹ ⁊ dimittaz
ei: vsqz septies? Dixit illi iesus.
Nō dico tibi vsqz ad septies: sz
vsqz septuagesies septies. Off.
Dextera dn̄i fecit virtutez: dextera
dn̄i exaltauit me:nō moriar sz viuā:

⁊ narrabo opera domini. Secreta

PEr hec veniat q̃s domĩe sacr̃a nr̃e redẽptiõis effectus: q nos ⁊ ab humanis retrahat semp excessibus: ⁊ ad salutaria dona cũcta perducat. Per dñm nostrum iesum chr̃z. Cõ.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet i mõte sancto tuo: qui ingreditur sine macula ⁊ operatur iustitiã. Cõplẽda.

SAcrificijs dñe mysterijs expiati ⁊ veniaz ꝯsequamur ⁊ gr̃am. Per dñm nr̃m iesum chr̃m. Super populum. Oro.

TUa nos q̃s dñe ꝓtectiõe defende: ⁊ ab oi semp iniq̃tate custodi. Per dñm nr̃m iesum chr̃m. ¶ Feria.iiij. Introi.

EGo ãt in dño speraui: exultabo ⁊ letabor in tua misericordia: qr respexisti humilitatẽ meã. ps. In te dñe speraui nõ cõfundar i eternum ⁊ in iustitia tua libera me. Oratio.

PResta nobis q̃s dñe: vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi: a noxijs quoqz vitijs abstinẽtes ꝓpiciationẽ tuã facilius impetremus. Per dñm nr̃m iesuz christum filium. Lcõ.li.Exo XX.C.

HEc dicit dominus deus. Honora pr̃ez tuũ ⁊ matrez tuã: vt sis lõgeuus sup terrã: quaz dñs de⁹ tuus dabit tibi. Nõ occides: nõ mechaberis. Non furtũ facies: nõ loq̃ris ꝯtra ꝓximũ tuũ falsũ testimoniũ. Nõ ꝯcupisces domũ ꝓximi tui: nec desiderabis vxorẽ eius. Nõ seruũ: non ancillã. Non bouẽ: nõ asinũ: nec oĩa que illi⁹ sunt. Cũctus aũt ppl's videbat voces: ⁊ lãpades: ⁊ sonitũ buccine mõtẽqz fumigantẽ. Et ꝑterriti ac pauore ꝯcussi steterunt ꝓcul dicẽtes moysi. Loq̃re tu nobis et audiem⁹: nõ loquat̃ nobis dñs: ne forte moriamur. Et ait moyses ad ppl'm. Nolite timere vt eni probaret vos: venit de⁹: ⁊ vt terror illi⁹ esset in vobis ⁊ nõ peccaretis. Stetitqz ppl's de lõge. Moyses ãt accessit ad caliginẽ in q̃ erat de⁹. Dixitqz preterea dñs ad moysẽ. Hec dices filijs isrl'. Vos audistis qd̃ de celo locut⁹ sim vobis. Nõ facietis d̃os argẽteos nec d̃os aureos facietis vobis. Altare de terra facietis mihi: ⁊ offeretis sup illd̃ holocausta ⁊ pacifica vr̃a oues vr̃as ⁊ boues in oi loco in quo memoria fuerit nominis mei.

Ps. Miserere mei dñe qm infirmus sū sana me dñe. ℣. Conturbata sunt ossa mea: et aia mea turbata est valde. Tractus vt supra

Scom mat. XV. C In illo tēpore. Accesserūt ad iesum ab hierosolymis scribe et pharisei dicētes. Quare discipuli tui trāsgrediunt traditiōes seniorū? Nō enī lauāt manus suas cū panē māducāt. Ipse autē rndens ait illis. Quare et vos trāsgredimini mādatū dei propter traditionē vestrā? Nā deus dixit. Honora pīem et mrem. Et q maledixerit pī vel mri morte moriat. Vos aūt dicitis. Qui cūq dixerit pī vel mri munus qd cūq est ex me, pderit tibi: et ñ honorificabit pīem suū aut matrē suā. Et irritū fecistis mandatum dei ppter traditionē vrāz. Hypocrite: bñ prophetauit de vobis. Esaias dicēs. Pplus hic labijs me honorat: cor aūt eorum lōge ē a me. Sine cā aūt colūt me: docētes doctrinas et mandata hoium. Et puocatis ad se turbis: dixit eis. Audite et intelligite: nō qd intrat in os coinquinat hoiem: sz qd procedit ō ore hoc coinquinat hoiem. Tūc accedētes discipuli eius: dixerūt ei. Scis quia phariseī audito hoc vbo scādalizati sunt. At ille rndens ait. Oīs plantatio quam non plantauit pr meus celestis eradicabit. Sinite illos: ceci sūt et duces cecoꝝ. Cecus aūt si ce co ducatus prestet ambo in foueā cadunt. Rndens aūt petrus dixit ei. Ediscere nobis parabolam hāc. At ille dixit. Adhuc et vos sine intellectu estis. Nō intelligitis q omne qd in os intrat in ventrē vadit: et in secessū emittit. Que aūt procedunt de ore: de corde exeūt: et ea coinquināt hoiem. De corde enī exeunt cogitatōes male: homicidia: adulteria: fornicationes: furta: falsa testimonia: blasphemie. Hec sūt que coinquinant hominē. Nō lotis aūt manibus manducare non coinquinat hoiem. Off. Domine fac mecum misericordiā tuam propter nomen tuum: quia suauis est misericordia tua. Secreta.

Suscipe dñe qs pces pplī tui cū oblationib⁹ hostiaꝝ et tua mysteria celebrātes: ab oībus nos defende piculis. Per dominū nrm ihesum. Cōmunio Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me lētitia cum vultu tuo domine. Complenda.

Sanctificet nos dñe q pasti sum⁹ mense celestis libatio: et a cūctis erroribus⁹ expiatos: supnis promissiōibus reddat acceptos. Per. Sup pplm. Oro.

QOncede qs ops deus: vt q protectionis tue gram querimus: liberati a malis oib⁹ secura tibi mente seruiamus. p. ℭ Feria. v. Introitus.

SAlus populi ego sũ dicit dñs: de qua/cũq; tribulatiõe clamauerint ad me exaudiã eos: et ero illoꝝ dominꝰ in ppe/tuũ. ℣. Attẽdite pplẽ meus legẽ meã: inclinate aurẽ vestram in verba oris mei. Oratio.

QOncede qs ops deus: vt ieiunioꝝ nobis sctã deuotio et purificationẽ tribuat et maiestati tue nos reddat acceptos. p dñm. Lcõ Hieremie pro. VII.

IN diebus illis. Factũ ẽ vbum dñi ad me dicens. Sta in porta domꝰ dñi: et ꝓdica ibi vbũ istud et dic. Audite vbũ dñi oĩs iuda q gredimi p portas bas: vt adoretis dñm. Hec dicit dñs exercituũ deꝰ isrl. Bonas facite vias vras et studia vra: et hitabo vobiscũ i loco isto. Nolite ꝓfidere in vbis mẽdacij: dicẽtes: tẽplũ dñi: tẽplũ dñi: templum dñi est. Qm̃ si bñdixeritis vias vras et studia vra. Si feceritis iudicium inter virũ et prximũ eius: aduenę et pupillo et vidue nõ feceritis calũniã: nec sanguinẽ innocentẽ effuderitis in loco isto. Et post deos alienos nõ ambulaueritis in malũ vobismetipsis: hitabo vobiscũ i loco isto: in terra quã dedi pribus vris a seculo et vsqꝫ in seculuꝫ. Dicit dominus oipotẽs. Gra. Oculi oĩuꝫ in te sperãt dñe: et tu das illis escã in tpe oportuno. ℣. Aperis tu manũ tuã: et imples oẽ aial benedictione. Scõm Lucaꝫ. IIII. C

IN illo tpe. Surgẽs ihesus de synagoga: itroiuit in domũ simõis. Socrus ãt simõis tenebaꝫ magnis febrib⁹ et rogauerũt illuꝫ pca. Et stãs sup illaꝫ iperauit febri et dimisit illaꝫ. Et ꝓtinuo surgẽs ministrabat illis. Cũ aũt sol occidisset: oẽs q hẽbãt infirmos varijs lãguoribꝰ: ducebãt illos ad eũ. At ille singulis manus iponẽs curabat eos. Exibãt ãt demonia a multis clamãtia et dicẽtia: qꝛ tu es filiꝰ dei. Et icrepãs nõ sinebat ea loq; qꝛ sciebant ipsum esse christũ. Facta autẽ die: egressus ibat in locum desertum: et turbe requi

rebant eu3:7 venerunt vsq3 ad ipsum. Et detinebāt illū: ne discederet ab eis. Quibus ille ait. Quia 7 alijs ciuitatib9 oportet me euāgelizare regnu3 dei: qa id eo missus sum. Et erat predicans in synagogis galilee. Of. Si ambulauero in medio tribulationis vinificabis me domine: 7 super iram inimicorum meorum extēdes manum tuam: 7 saluum me fecit dextera tua. Secreta. Ac nos quesumus domine ad sancta mysteria purificatis mentib9 accedere: vt tibi semper competens deferamus obsequium. Per dñm nr̄m iesum chr̄m filium tuum. Cōmunio. Tu mādasti mandata tua custodiri nimis: vtinā dirigant vie mee ad custodiēdas iustificatōes tuas. cōp. Sacramēti tui domine veneranda perceptio 7 mystico nos mundet effectu: 7 perpetua virtute defendat. Per dominum nostrum iesum chr̄i stum filium tuum: Qui tecū viuit 7 regnat in vnitate spiritus sancti deus: per omnia secula seculorum. Super pplm. Oro. Subiectum tibi populum quesumus domine propitiatio celestis amplificet: 7 tuis semper faciat seruire mādatis. Per dominum nostrum iesu3 chr̄istum filium tuum: Qui te.

Feria sexta. Introitus.

Ac mecū dñe signū in bono vt videāt qui me oderūt 7 confundant: qm̄ tu dñe adiuuisti me 7 cōsolat9 es me. ps. Inclina aurē tuā3 ad me 7 exaudi me quoniā inops 7 pauper sum ego. Oratio. Eiunia nr̄a q̄s dñe benigno fauore pseqre: vt sicut ab alimētis abstinemus i corpe: ita a vitijs ieiunem9 in mēte. Per dñm nr̄m iesum chr̄m filium tuum. Lectio libri Numeri. XX.

In diebus illis: Cōuenerūt filij isrl ad moysen 7 aarō: 7 versi in seditionē dixerunt. Da nobis aquam vt bibam9. Ingressiq3 moyses 7 aarō: dimissa multitudine añ tabernaculū federis: corruerūt, pni in terrā clamauerūt ad dñm atq3 dixerūt. Dñe de9: exaudi clamore3 pplī tui9: 7 api eis thesauz tuū fontē aq̄ viue: vt satiati cesset murmuratio eoz. Et appuit gloria dñi sup eos: locutusq3 est dominus ad moysen dicens. Tolle vir

gam ⁊ congrega populum: tu ⁊ aaron frater tuus: ⁊ loquimini ad petrã coꝝ cis: ⁊ illa dabit aquas. Cunq; eduxeris aquã de petra: bibet omnis multitudo ⁊ iumenta eius. Tulit igitur moyses virgaꝫ que erat in ꝯspectu domini: sicut p̃ceperat ei congregata multitudine ante petrã dixitq; eis: Audite rebelles ⁊ icreduli. Num de petra hac vobis aquã poterim⁹ eijcere? Cunq; eleuasset moyses manũ percuciẽs virga bis silicez: egresse sunt aque largissime: ita vt populus biberet: ⁊ iumenta: Dixitq; dominus ad moysen ⁊ aaron: quia nõ credidistis mihi vt sctificaretis me coraz filijs israel: non introducetis hos pp̃los interrã quam dabo eis: hec est aqua cõtradictionis vbi iurgati sunt filij isrl̃ contra dominũ scificatus est i eis. Diuisio. Misit iterea nũcios moyses de cades ad regez edom qui dicerent. Hec mandat frater tu⁹ israel. Nosti omnem laborẽ q apprehendit nos quomodo descẽderint patres nostri in egyptũ ⁊ habitaueri-mus ibi multo tempore afflixerintq; nos egyptij ⁊ patres nostros: ⁊ quõ clamauerimus ad dominũ ⁊ exaudierit nos miseritq; angelũ qui eduxerit nos de egypto. Ecce in vrbe cades que est in extremis finibus tuis positi: obsecram⁹ vt nobis trãsire liceat p̃ terrã tuã. Nõ ibimus p agros nec p vineas: nõ bibemus aq̃s de puteis tuis: ſ gradiemur via publica nec ad dexterã nec ad sinistrã declinantes donec trãseam⁹ terminos tuos. Cui rñdit edom. Nõ trãsibitis p̃ me. Alioqn armat⁹ occurraz tibi. Dixerũtq; filij isrl̃. Per tritã gradiemur viã ⁊ si biberim⁹ aq̃s tuas nos ⁊ pecora nr̃a: dabim⁹ qõ iustũ est. Nulla erit in p̃cio difficultas: tãtũ velociter trãseamus. At ille rñdit. Nõ trãsibitis. Statiq; egressus ẽ obuius cũ infinita mltitudine ⁊ manu forti: nec voluit acquiescere dep̃canti vt ꝯcederet transituz p̃ fines suos. Quãobrẽ diuertit ab eo israel. Cũq; castra mouissent de cades: venerũt in mõtẽ hor q est in finibus terre edom: vbi locutus est dñs ad moysen dicẽs. Ꝑgat ingt aaron ad pp̃los suos. Non enim intrabit terrã quã dedi filijs isrl̃: eo q̃ incredulus fuerit ori meo ad aq̃s ꝯtradictiõis. Tolle aarõ ⁊ filiũ eius cum eo ⁊ duces eos i montem hor. Cunq; nudaueris patrem veste sua: indues ea eleazar filium ei⁹: ⁊ aarõ colliget ⁊ morietr ibi. Fecit moyses vt p̃cepat dñs ⁊ ascẽderũt in mõtẽ hor coram oi multitudine. Cũq;

aarō spoliasset vestib⁹ suis: idu
it eis eleazar filiū ei⁹. Illo mor
tuo in mōtis supcilio descendit
cū eleazaro. Oīs aūt multitu-
do videns occubuisse aaron:
fleuit super eo triginta diebus
p cunctas familias suas. Grad.
In deo sperauit cor meū ⁊ adiutus
sum ⁊ refloruit caro mea ⁊ ex volun
tate mea ꝯfitebor illi. ℣. Ad te do
mine clamaui de⁹ meus ne sileas ne
discedas a me. Tractus. Domi
ne nō scōz pctā nr̄a facias nobis: ne
qz scōz iniqtates nr̄as retribuas no
bis. ℣. Dñe ne memineris iniqui
tatū nr̄ar antiquar: cito anticipent
nos misericordie tue: qr pauperes fa
cti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos de
us salutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gloriā nomi-
nis tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius esto
peccatis nostris propter nomē tuuz.

Secunduz Joannem. C.IIII.

In illo tempo
re. Uenit iesus
in ciuitatez samarie
que dicit̄ sichar iu-
xta p̄diuz quod de
dit iacob ioseph fi-
lio suo. Erat autez
ibi fons iacob. Je-
sus āt fatigatus ex itinere sede
bat sic supra fōtē: hora āt erat q̄
si sexta. Uenit āt mlier de sama
ria haurire aquā: dicit ei iesus.
Da mihi bibere. Discipuli eniz
ei⁹ abierāt in ciuitatē vt cibos
emerēt: dicit ergo ei mulier illa
samaritana. Quō tu iude⁹ cū sis
bibere a me poscis q̄ sū mulier
samaritana. Nō eni coutūt̄ iu-
dei samaritanis. Rñdit iesus ⁊
dixit ei. Si scires donū dei ⁊ qs
ē q dicit tibi da mihi bibere tu
forsitā petisses ab eo ⁊ dedisset
tibi aquā viuaz. Dicit ei mulier.
Dñe neqz in quo haurias hēs:
⁊ puteus altus ē vnde ergo ha
bes aquam viuaz. Nunquid tu
maior es patre nostro iacob q
dedit nobis puteū istum ⁊ ipse
ex eo bibit: ⁊ filij eius et pecora
eius. Respondit iesus: ⁊ dixit ei.
Oīs qui bibit ex aqua hac sitiet
iter. Qui āt biberit ex aq̄ quaz
ego dabo ei nō sitiet in eternū:
sz aq̄ quā ego dabo ei: fiet in eo
fons aq̄ saliētis in vitā eternaz.
Dicit ad eū mulier. Dñe da mi
hi hāc aquā vt nō sitiā: neqz ve
niā huc haurire. Dicit ei iesus.
Uade voca vir tuū ⁊ veni huc
Rñdit ei mulier ⁊ dixit. Nō ha
beo vir. Dicit ei iesus. Bñ dixi
sti qr nō hēo vir. Quiqz eni ha
buisti viros ⁊ nūc quē hēs non
ē tuus vir: hoc vere dixisti. Di-
cit ei mulier. Dñe video qr pro
pheta es tu p̄res nostri in mōte
hoc adorauerūt: ⁊ vos dicitis
quia hierosolymis ē locus vbi
adorare oz: dicit ei iesus. Muli
er crede mihi quia veniet hora
qñ neqz in mōte hoc neqz i hie
rosolymis adorabitis p̄rez: vos

adoratis qđ nescitis: nos ado/ ramus qđ scimus: qz salus ex iu deis ẽ. Sz venit hora z nũc ẽ: qñ veri adoratores adorabunt pẽm in spũ z vitate. Nam z pẽ tales q̃rit: q adorent eũ spũs est de⁹: z eos q adorant eũ in spũ z vitate oz adorare: dicit ei muli er: scio qz messias venit q dicit chr̃s. Cũ ergo venerit: ille an/ nũciabit nobis oia: dicit ei ihesus. Ego sũ q loquor tecũ: z ꝓtinuo venerũt discipuli ei⁹ z mirabã/ tur qz cũ muliere loq̃bat: nemo tñ dixit qd q̃ris aut qd loq̃ris cũ ea. Reliqt ergo hydriã suaz mulier z abijt in ciuitatem z di cit illis hoibus. Venite z videte hoiem q dixit mihi oia quecũ/ qz feci nũqd ipse est chr̃s. Exie rũt ergo de ciuitate z veniebãt ad eũ. Interea rogabãt eũ disci puli eius dicẽtes. Rabi mandu ca. Ille aũt dixit eis. Ego cibuz hẽo mãducare quem vos nesci tis. Dicebãt ergo discipuli eius ad inuicẽ. Nunqd aliqs attulit ei manducare. Dicit eis ihesus. Me⁹ cib⁹ est vt faciã volũtatez ei⁹ q misit me: vt ꝑficiam opus eius. Nõne vos dicitis qz ad/ huc q̃tuor mẽses sũt z messis ve nit. Ecce dico vobis. Leuate oculos vros z videte regiones qz albe sũt iã ad messem: z q me tit mercedez accipit: z ꝯgregat fructũ in vitã eternã vt z qui se minat simł gaudeat z q metit: ĩ hoc enĩ est verbũ vez: qz alius ẽ q seminat z ali⁹ est q metit: ego misi vos metere qđ vos nõ la/ boraſtis: alij aũt laborauerũt: z vos in labores eoz itroistis: ex ciuitate aũt illa multi crediderunt in eũ samaritanoz ꝓpter verbũ mulieris testimoniũ phi bẽtis: qz dixit mihi oia q̃cũqz fe ci. Cũ venissent ergo ad illũ sa maritani rogauerũt eum vt ibi maneret: z mãsit ibi duos dies: z multo plures crediderunt ꝓ pter sermonẽ eius: z mulieri di cebant qz iã non ꝓpter tuaz lo/ quelam credimus: ipsi enim au/ diuimus z scimus quia hic est vere saluator mundi. **Offerto/ rium.** Intende voci oratiõis mee rex meus z deus meus quoniaz ora bo ad te domine. **Secreta.**

Respice domine ꝓpitius ad munera que sacramus vt z tibi grata sint z nobis salu taria semper existant. Per do minum nostrum ihesum chr̃stuz filium tuum: Qui tecum viuit z regnat in vnitate spiritus san cti deus: Per omnia secula se/ culorum. Amen. **Communio** Qui biberit aquam quam ego do dicit dominus samaritane fiet in eo fons aque salientis in vitam eter nam. **Complenda.**

Huius nos dñe perceptio sacramenti mundet a crimine

ꝛ ad celestia regna perducat. Per dñm nr̃m iesum chr̃m filium tuũ: q tecũ viuit ꝛ regnat in vnitate spũs sci deus per oia secula seculoꝝ. Amen. Super populum. Oratio.

Presta q̃s op̃s deus vt q in tua ꝓtectione ꝓfidimus: cuncta nobis aduersantia te aduñ te vincamus. Per dñm nr̃m iesum chr̃m filiũ tuum: q tecuꝫ viuit ꝛ regnat in vnitate spiritus sci deus p oia scꝛa scꝛoꝝ. Amẽ.

¶ Sabbato. Introitus.

Aer- ba mea auribus pcipe dñe intellige clamorẽ meum intẽde vociorationis mee. ꝑ. Quoniaꝫ ad te orabo dñe mane exaudies vocem meam. Gloria patri ꝛ filio. Oratio.

Presta q̃s op̃s deus vt q se affligẽdo carne ab alimentis abstinent: sectando iustitiam a culpa ieiunent. Per dominum nostrum iesum chr̃m filium tuum: Qui tecũ viuit ꝛ regnat in vnitate spiritus sancti deus per omnia secula seculoꝝ. Amen. Lectio danielus ꝓphete. XIII. C.

In diebus illis. Erat vir in babylonia ꝛ nomẽ ei⁹. Joachim. Et accepit vxorẽ noie susannã filiaꝫ helchie pulchrã nimis ꝛ timentez deũ: parẽtes enĩ illius cũ essent iusti erudierũt filiã suam scõm legẽ moysi. Erat ãt ioachim diues valde ꝛ erat ei pomeriũ vicinũ domui sue: ꝛ ad ipsũꝫ ꝓfluebãt iudei: eo qõ eẽt honorabilior oium ꝛ ꝓstituti sũt duo senes iudices in anno illo de q̃bus locutus est dñs: q̃ egressa est iniq̃tas de babylone a senioribꝰ iudicibus q videbantur regere pplm: isti freq̃ntabãt domũ ioachi ꝛ veniebãt ad eũ oẽs qui hẽbant iudicia. Cũ aũt ppl's reuertisset p meridiẽ: ingrediebat susanna ꝛ deãbulabat in pomerio viri sui: ꝛ videbãt eaꝫ senes quottidie ingredientẽ ꝛ deambulantẽ ꝛ exarserũt in cõcupiscentiã eius ꝛ euerterũt sensũ suũ ꝛ declinauerũt oculos suos vt nõ viderent celũ neqꝫ recordarẽt iudicioꝝ iustoꝝ. Erãt ergo ãbo vulnerati amore eiꝰ: nec idicauerũt sibi vicissim doloꝛẽ suum. Erubescebant enim iudicare sibi ꝓcupiscentiã suaꝫ volentes ꝓcubere cũ ea. Et obseruabãt quotidie sollicitius videre eã. Dixitq̃ alter ad alterꝝ: eamus:

eamus domũ: qz hora prandij̃ est. Et egressi recesserũt a se. Cũ qz reuertissent venerũt in vnũ z sciscitãtes ab inuicẽ causaz cõ fessi sunt cõcupiscẽtiaz suã. Et tũc in cõmune statuerunt tem pus: quãdo eam possent in ue nire solã. Factum est aũt cũ ob seruarent diẽ aptũ quando eã possent inuenire solaz. Ingres sa est aliquando sicut heri nu/ diustertius cũ duabus solis: vo luitqz lauari in pomerio: estus quippe erat z nõ erat ibi qsq̃ p̃ter duos senes absconditos: contẽplãtes eã dixit ergo puel lis. Afferte mihi oleuz z smig mata: z ostia pomerij̃ claudite vt lauer. Et fecerunt sicut p̃ce perat: clauserũtqz ostia pome rij̃ z egresse sunt p posticũ vt af ferent que iusserat. Nescietatqz senes intus esse absc̃ditos. Cũ aũt egresse essent puelle: surre xerunt duo senes z accurrerũt ad eaz: z dixerũt. Ecce ostia po merij̃ clausa sunt: z nemo nos videt z i cõcupiscẽtia tui sum⁹ quãobrem assentire nobis: z cõ misceꝛ nobiscũ. Quod si nolue ris dicemus/ testimoniũ cõtra te quod fuerit tecũ inuenis et ob banc cãm emiseris puellas a te. Ingemuit susanna z ait. Angustine sunt mihi vndiqz. Si enĩ hoc egero: moꝛs mihi est: si aũt nõ egero non effugiã ma-

nus vestras: sed melius est mi hi absqz opere incidere in ma nus hoium q̃z peccare in ꝓspe ctu dñi: z exclamauit voce ma gna sulãna: exclamauerũt ãt z se nes aduersus eaz cucurrit vn⁹ ad ostia pomerij̃ z aperuit: cũ aũt audissent clamoꝛẽ in pome rio famuli domus: irruerunt p posticũ vt viderent qdnã esset. Postq̃z aũt senes locuti sunt: erubuerũt serui vehemẽter: qz nunq̃z dictus fuerat sermo hu iusmodi de susanna: z facta est dies crastina. Cũqz veniss̃et po pulus ad virũ ei⁹ ioachim: ve nerunt z duo pꝛesbyteri pleni iniqua cogitatione aduersus su sannaz vt interficerent eaz. Et dixerũt coraz populo. Mittite ad susannã filiã helchie vxoꝛez ioachi. Et statiz miserũt. Et ve nit cũ parẽtib⁹ z filijs z vniuer sis cognatis suis. Pꝛo:ro susan na erat delicata nimis: z pul chra spẽ. At iniqui illi iusserũt vt discooperiret. Erat enĩ coo/ perta: vt vel sic satiarentur de coꝛe eius. Flebant igitur sui: et oẽs qui nouerãt eã. Cõsurgen tes aũt duo pꝛesbyteri in me dio populi: posuerũt manus su per caput eius. Que flens suspe xit ad celũ. Erat enĩ coꝛ ei⁹ fi duciam habens in domino. Et dixerũt p̃sbyteri. Cũ deambu larem⁹ in pomerio soli: ingres-

sa est hec cum duabus puellis: ⁊ clausit ostia pomerij: ⁊ dimisit a se puellas. Venitq; adolescens ad eam qui erat absconditus: ⁊ concubuit cū ea. Porro nos cū essem⁹ in angulo pomerij videtes iniqtatez cucurrimus ad eos: ⁊ vidim⁹ eos pariter cōmisceri. Et illum quidē nequiuimus cōprehendere: qr fortior nob erat: ⁊ aperto ostio exiliuit. Hanc autem cū apprehendissemus interrogauimus quisnā esset adolescēs: ⁊ noluit indicare nobis. Hui⁹ rei testes sumus. Credidit eis multitudo quasi senioribus populi ⁊ iudicibus: ⁊ condemnauerūt eaz ad mortem. Exclamauit autez voce magna susanna et dixit. Deus eterne qui absconditorū es cognitor: qui nosti omnia antequā fiant. Tu scis quoniam falsum testimoniuz tulerūt cōtra me. Et ecce morior cum nihil horum fecerim que isti malicio se composuerunt aduersuz me. Exaudiuit autem dominus vocem eius. Cumq; duceretur ad mortem: suscitauit dom⁹ spiritum pueri iunioris: cui nomē daniel. Et exclamauit voce magna ⁊ dixit. Mūdus ego sum a sanguine huius. Et conuersus omnis populus ad euz dixit. Quis est iste sermo quez tu locut⁹ es? Qui cū staret in medio eor ait. Sic fatui filij israel nō iudicātes: neq; quod verum est cognoscētes cōdemnastis filiā israel. Reuertimini ad iudicium: qr falsum testimoniū locuti sūt aduersus eā. Reuersus est ergo ppls cū festinatiōe: ⁊ dixit ad eos daniel. Separate eos abinuicē ꝓcul ⁊ dij iudicabo eos Cuz ergo diuisi essent alter ab altero: vocauit vnū: ex eis ⁊ dixit ad euz. Inueterate dierum malor: nūc venerunt peccata tua que operabaris prius iudicans iudicia iniusta: innocētes opprimēs ⁊ dimittens noxios: dicēte domino. Innocētem et iustū nō interficies. Nūc ergo si vidisti eā: dic mihi sub qua arbore videris eos colloqntes sibi? Qui ait sub cyno. Dixit aūt daniel. Recte mētitus es in caput tuū. Ecce eni angel⁹ dñi accepta sentētia ab eo: scidet te mediū. Et amoto eo iussit aliū venire: ⁊ dixit ei. Semē chanaan ⁊ nō iuda spēs decepit te: ⁊ cōcupiscētia subuertit cor tuum. Sic faciebatis filiabus israel: ⁊ ille timētes loquebant vobis: sed nō filia iuda sustinuit iniqtatem vīam. Nūc ꝯ dic mihi sub qua arbore comꝑhenderis eos loqntes sibi. Qui ait sub pino. Dixit āt ei daniel. Recte mentitus es ⁊ tu in caput tuū. Manet aūt angelus dñi gladiū ha

bens: vt fecet te medium ⁊ iter ficiat vos. Exclamauit itaq; oīs cetus voce magna: ⁊ bene dixerūt deū qui saluat sperātes in se. Et cōsurrexerunt aduersus duos p̄sbyteros: cōuincerat enī eos daniel ex ore suo falsum dixisse testimoniū: fecerūt q̄ eis sicut male egerāt aduersus primā: ⁊ interfecerūt eos. Et saluatus est sanguis innoxius in die illa. Graduale. Si ambulem in medio vmbre mortis nō timebo mala qm̄ tu mecū es dñe. ℣. Virga tua ⁊ baculus tu⁹: ipsa me consolata sunt. Scōz Joānem. VIII.

In illo tempore. Perrexit ie sus in mōtem oliueti ⁊ diluculo iteruz venit in templuz: ⁊ omnis popul⁹ venit ad eum: ⁊ sedēs docebat eos. Adducūt aūt scribe ⁊ pharisei mulierē deph̄ensam in adulterio. Et statuerūt eaz in medio: ⁊ dixerūt ei. Magister: hec mulier mō deph̄ensa est in adulterio. In lege aūt moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autē dicebant tentantes euz: vt possent accusare eum. Jesus autez inclinans se deorsum: digito scribebat in terraz. Cum ergo perseuerarent interrogantes eum: erexit se ⁊ dixit eis. Qui sine peccato est vestrum: prim⁹ in illam lapidem mittat. Et iterum inclinās se scribebat in terram: audiētes autem hec: vn⁹ post vnum exibant incipientes a seniorib⁹. Et remansit iesus solus ⁊ mulier: in medio stans. Erigēs autem se ihesus dixit ei. Mulier: vbi sunt qui te accusabant? Nemo te cōdemnauit? Que dixit. Nemo domine. Dixit autez ei iesus. Nec ego te cō demnabo: vade ⁊ iam amplius noli peccare. Offertorium. Gressus meos dirige domine secundum eloquium tuū: vt nō dñetur mei oīs iustitia domine. Secreta.

Oncede quesumus omnipotens deus: vt hui⁹ sacrificij munus oblatum fragilitatez nostrā ab oī malo purget semp ⁊ muniat. Per. Cō. Nemo te condemnauit mulier: nemo domine: nec ego te cōdemnabo: iā amplius noli peccare. Complē.

Quesumus omnipotens deus: vt inter eius membra nūeremur: cui⁹ corpori cōmunicauim⁹ ⁊ sanguini. Per. eundez dñm. Supplm oīo.

Prete de dñe fidelib⁹ tuis dexterā celestis auxilij: ⁊ vt te toto corde pergrāt: ⁊ que postulant conseq mereamur. Per dñm nostrū ihesuz. ℂ Dominica. iiij. i q̄dragesima Jntr.

LEtare hierusalem ⁊ cõuẽtus facite omnes qui diligitis eã gaudete cuz letitia qui i tristitia fuistis vt exultetis: ⁊ satiemi ab vberibus consolationis eius. ℘. Letatus sum in his que dicta sunt mihi: in domum domini ibimus. Oratio. ONcede q̃s omnipotens deus: vt qui ex merito nr̃e actionis affligimur tue gratie consolatiõe respirem⁹. p. Que sola dicat. Ad Galatbas. IIII. C

FRatres. Scriptũ est enim q̃ abraaz duos filios habuit: vnũ de ancilla: ⁊ vnũ de libera. Sed qui de ancilla scõm carnem natus est. Qui aũt ō libera p repromissionẽ: q̃ sũt p allegoriã dicta. Hec enim sunt duo testamenta. Vnũ quidem in mõte syna in seruitutem generãs q̃ est agar. Syna enim mons ẽ in arabia: qui cõiunct⁹ est ei: que nũc est hierusalez: et seruit cũ filijs suis. Illa aũt que sursum ẽ hierusalẽ libera ẽ: que est mater nostra. Scriptum est enim. Letare sterilis que nõ paris: erumpe ⁊ clama: que non parturis: q̃ multi filij deserte magis q̃z eius que habet virum. Nos aũt fratres scõz ysaac promissionis filij sumus. Sed quo modo tunc natus qui secundum carnem natus fuerat persequebatur eum qui secundum spiritum: ita ⁊ nunc. Sed quid dicit scriptura. Eijce ancillaz ⁊ filiũ eius. Non enim heres erit filius ancille cum filio libere. Itaq̃z fratres non sumus ancille filij: sed libere. Qua libertate nos christus liberauit. Graduale. Letatus sum in his que dicta sunt mihi: in domum domini ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundantia in turribus tuis. Tract⁹. Qui confidunt in domino: sicut mons syon non commouebitur in eternum: qui habitat in hierusalem. ℣. Mõtes in circuitu eius: ⁊ dominus in circuitu populi sui: ex hoc nunc ⁊ vsq̃z in seculum. Secundum ioãnẽ. VI.

IN illo tempore. Abijt ihesus trans mare galilee q̃ est tyberiadis: et sequebat eum multitudo magna: quia videbant signa que faciebat sup bis qui infirmabant. Subijt ergo ihesus in mõtem: ⁊ ibi sedebat cũ discipu

lis suis. Erat autez primum pascha dies festus iudeoꝝ. ¶ Cũ sublevasset ergo oculos iesus: ⁊ vidisset qꝛ multitudo maxia venit ad eũ: dicit ad philippuz. Vñ ememus panes vt manducent hi? Hoc aũt dicebat tẽtãs eũ. Ipse eni sciebat quid esset facturus. Rñdit ei philippus: ducentoꝝ denarioꝝ panes nõ sufficiũt eis vt vnusquisqꝫ modicũ quid accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis ei⁹ andreas: frater simonis petri. Est puer vn⁹ hic q habet quinqꝫ panes ordeaceos ⁊ duos pisces. Sed hec qd sunt inter tãtos? Dicit ergo iesus. Facite hoies discumbere. Erat aũt fenum multũ in loco. Discubuerũt ergo viri numero q̃si quinqꝫ milia. Accepit ergo iesus panes. Et cũ gr̃as egisset: distribuit discũbentibus. Silr̃ ⁊ ex piscib⁹ quantũ volebãt. Ut ãt ipleti sunt dixit discipulis suis. Colligite q̃ supauerãt fragmẽta ne pereãt. Collegerũt ergo ⁊ ipleuerũt duodeci cophinos fragmentoꝝ ex qnqꝫ panib⁹ ordeaceis ⁊ duob⁹ piscibus q̃ sup fuerũt his q mãducauerãt. Illi ergo hoies cũ vidissent qd fecerat iesus signũ dicebant. Quia hic est vere propheta: qui venturus est in mundũ. Offertoriũ

Laudate dñz qꝛ benign⁹ ẽ: psallite noi ei⁹ qm̃ suaue est: oia quecũqꝫ voluit fecit in celo ⁊ in terra. Secreta

Sacrificijs pñtibus dñe q̃sumus placat⁹ intende: vt ⁊ deuotioni nr̃e pficiant ⁊ saluti. Per dñm nr̃m iesum. Cõ.

Herl'm que edificat vt ciuitas: cuius pticipatio ei⁹ in idipsum: illuc eni ascẽderũt trib⁹ trib⁹ dñi: ad ꝯfitendũ nomini tuo domine. Complenda.

Da nobis q̃s misericors deus: vt scã tua qbus incessanter explemur: synceris tractemus obseqis: ⁊ semper fidelimente sumamus. Per dñz nr̃z.

¶ Feria secunda. Introitus.

Deꝰ i nomine tuo saluũ me fac: ⁊ i vtute tua iudica me: deus exaudi orationẽ meã. ps̃ Auribus percipe verba oris mei. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt obseruationes sacras annua deuotione recolentes ⁊ corpore tibi placeamus ⁊ mente. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus: Per omnia secula seculorum. Amen. Lectio libri Re

gum. III.C.iij.libr.

In diebus illis. Venerunt due mulieres meretrices ad regē salomonez: steterūqz coram eo. Una vna ait. Obsecro mi dñe:ego et mulier hec habitabam⁹ in domo vna:z peperi apud eā in cubiculo. Tertia aūt die postq̄z ego peperi:peperit z illa. Et eram⁹ simul:nullusq̄z ali⁹ in domo nobiscū:exceptis nobis duabus. Mortu⁹ est aūt filius mulieris huius nocte:dormiēs qppe oppressit eū. Et consurgens in tēpeste noctis silētio:tulit filium meū de latere meo ancille tue dormiētis:z collocauit in sinu suo. Suū autē filiū qui erat mortuus posuit in sinu meo. Cūqz surrexissez mane vt darē lac filio meo:appuit mortu⁹. Quez diligētius intuēs clara luce deprehēdi non esse meum quē genueram. Rñditqz altera mulier. Nō est ita vt dicis:sz fili⁹ tu⁹ mortuus ē:meus āt viuit. Ecō trario illa dicebat. Mētiris:filius qppe me⁹ viuit:z fili⁹ tuus mortu⁹ est. Atqz in hūc moduz ꝓtendebāt coā rege. Tunc rex ait. Hec dicit:fili⁹ meus viuit z fili⁹ tuus mortu⁹ est:z ista rñdit non:sz fili⁹ tuus mortu⁹ est me⁹ āt viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūqz attulisset gladiū coram rege. Diuidite inquit infantē viuz in duas partes:z date dimidiā partem vni: z dimidiā partem alteri. Dixit āt mulier cui⁹ filius erat viuus ad regē. Cōmota sunt quippe viscera eius sup filio suo. Obsecro dñe:date illi infantē viuū: z nolite interficere eū. Ecōtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi sit:sz diuidatur. Respondit rex z ait. Date huic infantē viuz: z non occidat:hec est enim mater eius. Audiuit itaqz oīs isrl iudiciū quod iudicasset rex. Et timuerūt regē videtes sapiētiā dei eē in eo ad faciēdū iudiciū.

Grad. Esto mihi in deū protectorem z in locum refugij vt saluū me facias. ℣. Deus in te speraui domine:non confundar in eternum. Tractus vt supra. Scōm Joan. II.

In illo tēpore: Prope erat pascha iudeoz:z ascendit iesus hierosolymā:z inuenit in tēplo vēdētes oues z boues z colūbas z nūmularios sedentes. Et cū fecisset qsi flagellum de funiculis:oēs eiecit de templo. Oues quoqz z boues:z nūmulariox effudit es:z mensas subuertit. Et his q vendebāt columbas dixit. Afferte ista hic:

⁊ nolite facere domuz p̄ris mei domū negociatiōis. Recordati sūt vero discipuli eius qꝛ scriptū est. Zelus dom⁹ tue comedit me: Rñderunt ergo iudei ⁊ dixerūt ei. Qd̄ signū oñdis nobis: qꝛ hec facis? Rñdit iesus ⁊ dixit eis. Soluite tēplū hoc: et in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo iudei. Quadraginta ⁊ sex annis edificatum est tēplū hoc: ⁊ tu in trib⁹ diebus excitabis illud. Ille āt dicebat de tēplo corpis sui. Cuz ergo resurrexisset a mortuis: recordati sūt discipuli ei⁹ qꝛ hoc dicebat. Et crediderūt scripture ⁊ sermoni quē dixit iesus. Cū aūt eēt hierosolymis in pascha in die festo: mlti crediderūt in nomine ei⁹: videntes ei⁹ signa q̄ faciebat. Ipse aūt iesus nō credebat semetipsū eis: eo ꝙ ipse nosset oēs: ⁊ quia opus non erat vt quis testimoniuz perhiberet de homine. Ipse eniz sciebat quid esset in homine. Offertorium.

Iubilate deo oīs terra: iubilate deo oīs terra: seruite dño in leticia intrate in cōspectu eius in exultatiōe quia dominus ipse est deus. Secreta.

Oblatū tibi dñe sacrificium viuificet nos semp ⁊ muniat. Per dominum nr̄m iesum christum filium. Cōio.

Ab occultis meis mūda me dñe ⁊ ab alienis pce seruo tuo. Complē.

Sumptis dñe salutarib⁹ sacramētis ad redemptiōis eterne q̄s pficiamus augmētū. Per dominum nostrum iesuz christum filium tuum: Qui tecum Super populum. Oratio

Deprecationē nostram q̄sumus dñe benig⁹ exaudi: ⁊ qbus supplicādi prestas affectū: tribue defensiōis auxiliū. Per dñm nr̄m iesum christuz filium tuum: Qui tecum viuit.

¶ Feria. iij. Introitus.

Exaudi deus orationez meam et ne despexeris d̄ precatio / nem meam: intēde in me ⁊ exaudi me. ps. Contristatus suz in exercitatione mea: ⁊ conturbatus sum a voce inimici ⁊ a tribulatiōe peccatoris. Oīo.

Sacre nobis quesumus domine obseruationis ieiunia ⁊ pie conuersationis augmentum: ⁊ tue propitiationis continuum prestent auxilium. Per dominum nostrum iesuz christum filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ regnat deus: Per omnia secula seculorum. Amē. Lectio libri. Exodi. XXXII.

In diebus illis: Locut⁹ est dñs ad moysen dicens. Descēde de mōte: qꝛ peccauit ppl's tuus quez eduxisti de terra egypti. Recesserūt cito ꝺ via quā oñdisti eis: fecerūt sibi vitulum ꝯflatilē: ⁊ adorauerūt atq; imolātes ei hostias ⁊ dixerūt. Isti sūt dij tui isrl' q te eduxerunt de terra egypti. Rursūq; ait dñs ad moysen. Cerno ꝙ ppl's iste dure ceruicis sit: dimitte me vt irascat' furor meus ꝯtra eos: et deleā eos: faciāq; te in gentem magnā. Moyses aūt orabat dominū deū suū dicens. Cur dñe irascit' furor tuus ꝯtra populū tuū quē eduxisti de terra egypti: in fortitudine magna ⁊ in manu robusta? Ne q̄so dicant egyptij: callide eduxit eos: vt ī terficeret in mōtibus ⁊ deleret eos: de terra: quiescat ira tua: ⁊ esto placabil' sup neqtia populi tui. Recordare abraā ysaac ⁊ israel seruoꝝ tuoꝝ: qbus iurasti ꝑ temetipsum dicēs. Multiplicabo semē vr̄z sicut stellas celi ⁊ vniuersam terrā hanc de q̄ locutus sum dabo semini vr̄o. Et possidebitis eaz semp. Placatusq; est dñs ne faceret malū quod locut⁹ fuerat aduersus populum suū. Et misertus ē ppl'o suo: dominus deus noster. Gr̄.

Exurge dñe fer opem nobis: ⁊ libera nos ꝓpter nomē tuum. ℣. Deus aurib⁹ nr̄is audiuimus: pr̄es nr̄i annūciauerunt nobis opus qd̄ operat⁹ es in diebus eoꝝ: ⁊ in diebus antiqs.

Scdm Joan. VII.

In illo tēpore: Jā die festo mediante ascēdit iesus in tēplū ⁊ docebat: ⁊ mirabant' iudei dicētes. Qūo hic litteras scit: cū non didicerit? Rñdit eis iesus ⁊ dixit. Mea doctrina nō est mea: sed ei⁹ qui misit me. Siqs voluerit voluntatē eius facere: cognoscet de doctria ei⁹ vtrū ex deo sit an ego a meipso loq̄r. Qui a semetipso loqtur: gl̄iaz ꝓpriā q̄rit. Qui aūt q̄rit gl̄iam ei⁹ q misit eū: hic verax ē: ⁊ iniustitia ī illo nō est. Nonne moyses dedit vobis legē: ⁊ nemo ex vobis facit legē? Quid me q̄ritis interficere? Rñdit turba ⁊ dixit. Demoniū hēs: qs te q̄rit īterficere? Rñdit iesus ⁊ dixit eis. Unum opus feci ⁊ oēs miramini. Propterea moyses dedit vobis circūcisionē: nō qꝛ ex moyse ē: sed ex pr̄ibus: ⁊ in sabbato circunciditis hoiem. Si circūcisionē accipit hō in sabbato vt nō soluatur lex moysi: mihi īdignamini: qꝛ totū hoiez sanū feci in sabba

to. Nolite iudicare ſm faciem: ſz iuſtū iudiciū iudicate. Dicebāt ergo qdā de hieroſolymis. Nōne hic ē quē iudei q̄runt interficere? Ecce palā loquit: z nichil ei dicūt. Nūqd vere cognouerūt p̄cipes q̄z hic eſt chriſt? Sz hūc ſcimus vñ ſit. Chriſt aūt cū venerit: nemo ſcit vñ ſit. Clamabat ergo ieſus docēs in tēplo z dicēs. Et me ſcitis: z vnde ſim ſcitis. Et a meipſo nō veni: ſz eſt verus q miſit me: quē vos neſcitis. Ego ſcio eū. Et ſi dixero q̄z neſcio eū: ero ſilis vobis mēdax. Sz ſcio eū: q̄z ab ipſo ſū z ipſe me miſit. Querebāt ergo eū apprehēdere: z nemo miſit i illū manus: q̄z nondū venerat hora eius. De turba aūt multi crediderunt in eum. Offerto. Expectans expectabo dñs z reſpexit me z exaudiuit deprecationē meam: z immiſit in os meum canticum nouū: hymnū deo noſtro. Secre.

Hec hoſtia q̄s dñe emundet nr̄a delicta: z ad ſacrificiū celebrandū ſubditoz: tibi corpora mentesq̄ ſanctificet. Per dominum. Communio. Letabimur in ſalutari tuo: z in nōie dñi dei nr̄i magnificabimur. Cōp.

Hiius nos dñe perceptio ſacri mundet a crimine: z ad celeſtia regna p̄ducat. Per dñm nr̄m ieſum chr̄m filiū tuum. Super populum. Oratio.

Miſerere dñe pp̄lo tuo: et ꝯtinuis tribulationibus laborantē, p̄pitius reſpirare cōcede. Per dñm nr̄m ieſuz chriſtum filium. Feria. iiij. Intr.

Tam ſciſcat⁹ fuero in vobis cōgregabo vos de vniuerſis terris: z effundā ſup vos aquā mūdā: z mūdabimi ab oibus inquinamētis vr̄is: z dabo vobis ſpūm nouū. ℣. Bñdicā dño in oi tpe ſemp laus eius i ore meo. Due or̄ones: p̄ria oro ſine ſalutatiōe cum genuflexiōe: ſecūda cū ſalutatiōe z ſine genuflexiōe. Orem⁹. Fle. ge. Le. oro

Deus q̄ z iuſtis p̄mia meritoz: z pcōibus p̄ ieiunium veniā p̄rebes: miſerere ſupplicib⁹ tuis: vt reat⁹ nr̄i ꝯfeſſio idulgentiā valeat pcipere delictoz. Per dñm noſtruz ieſum.

Lō eze. p. XXXVI

Hec dicit dñs de⁹. Sctificabo nomē meuz magnū: vt ſciāt gentes q̄z ego dñs. Cū ſciſcat⁹ fuero in vobis cor̄ā eis: tollā qppe

vos de gētibus: ⁊ congregabo vos de vniuersis terris. Et adducā vos in terrā vestrā: ⁊ effūdam sup vos aquam mundaz. Et mūdabimini ab oībus inquinamētis vestris: ⁊ ab vniuersis idolis vr̄is mundabo vos. Et dabo vobis cor nouū: ⁊ spūm nouū ponā in medio vr̄i. Et auferā cor lapideū de carne vr̄a: ⁊ dabo vobis cor carneū. Et spiritū meum ponā in medio vr̄i: ⁊ faciā vt in p̄ceptis meis ambuletis. Et iudicia mea custodiatis: ⁊ opemini: ⁊ hītabitis in terra quā dedi pr̄ibus vr̄is. Et eritis mihi in ppl'm: ⁊ ego ero vobis in deū: dicit dn̄s op̄s. Grad.

Venite filij audite me: timorē domini docebo vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies vestre non confundentur. non dicitur Flecta. ge. sed Dn̄s vobiscū. Or̄o.

PResta q̄s op̄s deus: vt quos ieiunia votiua castigant: ipsa quoqz deuotio scā letificet: vt terrenis affectib⁹ mitigatis: facili⁹ celestia capiamus. Per dn̄m nr̄m iesum christuz.

Lcō esaie ppb. I. C.

HEc dicit dominus de⁹. Lauamini mundi estote. Auferte malū cogitationū vr̄arum ab ocul' meis. Quiescite agere ꝑuerse: discite bn̄facere. Querite iudicium: subuenite opp̄sso: iudicate pupillo. Defēdite viduā: ⁊ venite ⁊ arguite me: dicit dn̄s. Si fuerint pctā vr̄a vt coccinū: q̄si nix dealbabunt. Et si fuerit rubra quasi vermiculus: velut lana alba erūt. Si volueritis ⁊ audieritis me: bona terre comedetis: dicit dn̄s oīpotens. Gra.

Beata gens cuius est dn̄s de⁹: eoꝝ ppl's quē elegit dn̄s in hereditatē sibi. ℣. Verbo dn̄i celi firmati sunt: ⁊ spū oris eius oīs virtus eoꝝ. Secundum Joānē. IX

IN illo tēpore: Preteriens iesus vidit hoīem cecū a natiuitate: ⁊ interrogauerūt eū discipuli eius. Rabbi: qs peccauit: hic aut parētes ei⁹ vt cec⁹ nasceret: Rn̄dit iesus. Neqz hic peccauit: neqz ꝑentes ei⁹: sz vt manifestētur opa dei i illo. Me oz opari opa ei⁹ q me misit donec dies ē. Venit āt nox qn̄ nemo p̄t operari. Quādiu i hoc mūdo sū: lux suz mūdi. Hec cū dixisset expuit in terrā: ⁊ fecit lutū ex sputo: ⁊ liniuit sup oculos ei⁹ ⁊ dixit ei. Vade ⁊ laua i natatorio syloe: qd̄ interp̄tatur missus. Abijt ergo ⁊ lauit: ⁊ venit vidēs. Itaqz vicini ⁊ q viderāt eū prius: qr mēdicus erat dicebāt. Nōne hic est q

sedebat ⁊ mēdicabat: Alij dice
bāt qꝛ hic ē. Alij āt: nequaq̄z: sꝫ
filis eiꝰ ē. Ille vo dicebat quia
ego suꝫ. Dicebāt ergo ei. Qūo
apti sūt ocli tibi. Rñdit ille hō
q dr̄ iesus: lutū fecit ⁊ vnxit ocu
los meos ⁊ dixit mihi vade ad
natatoriū syloe ⁊ laua: ⁊ abij et
laui ⁊ video. Et dixerūt ei. Ubi
ē ille? Ait. Nescio. Adducūt eū
ad phariseos q cecus fuerat.
Erat āt sabbatū qñ lutū fecit ie-
sus: ⁊ aperuit oculos eiꝰ. Iteꝝ er
go iterrogabāt eū pharisei: qūo
vidisset. Ille aūt dixit eis: lutuꝫ
posuit mihi sup oculos: ⁊ laui ⁊
video. Dicebāt ergo ex phari-
seis: qdā nō est hic hō a deo qui
sabbatū nō custodit. Alij autez
dicebāt. Qūo p̄t hō pcōr hec si
gna facere. Et scisma erat iter
eos. Dicūt ergo ceco iteꝝ. Tu
qd dicis: de illo qui aperuit ocu
los tuos. Ille aūt dixit: quia ꝓ-
pheta est. Nō crediderūt ergo
iudei de illo: qꝛ cecus fuisset ⁊ vi
disset: donec vocauerūt paren
tes eiꝰ q viderat: ⁊ iterrogaue-
rūt eos dicētes. Hic ē filius ve
ster: quē vos dicitis qꝛ cecus na
tus est. Qūo ergo nunc videt.
Rñderūt ergo parentes eius: ⁊
dixerūt. Scimꝰ qꝛ hic filius ē no
ster: ⁊ qꝛ cecus natus est: qūo āt
nūc videat: nescimꝰ: aut qs eius
apuit oculos: nos nescimꝰ. Ip̄ꝫ
interrogate etatē habet: ipse d̄
se loq̄tur: hec dixerunt parētes
eiꝰ: qꝛ timebāt iudeos. Jā enī cō
spirauerāt iudei: vt si qs eū ꝯfite
ret eē chr̄ꝫ extra synagogā fie-
ret. Propterea parētes eiꝰ dixe
rūt qꝛ etatē hꝫ: ip̄m iterrogate.
Uocauerunt ergo rursum ho-
minem qui fuerat cecus ⁊ dixe
runt ei. Da gloriā deo: nos sci-
mus qꝛ hic hō pctōr est. Dicit er
go ille. Si peccator est nescio:
vnū scio: qꝛ cū cecus essem mo
do video. Dixerūt ergo illi qd
fecit tibi: quomodo aperuit tibi
oculos? Respōdit eis. Dixi vo
bis iā ⁊ audistis: qd iterum vul
tis audire. Nūquid ⁊ vos vul-
tis discipuli eius fieri: maledixe
runt ergo ei ⁊ dixerūt. Tu disci
pulus eiꝰ sis: nos āt discipli moy
si sumus. Nos scimꝰ qꝛ moysi lo
cutus ē deus: hūc aūt nescimus
vñ sit. Respondit ille hō ⁊ dixit
eis: in hoc enī mirabile est: quia
vos nescitis vñ sit. Et apuit ocu
los meos: scimus aūt: qꝛ pecca-
tores deꝰ non audit: sed si qs cul
tor dei est: ⁊ voluntatē eius fa-
cit: hunc exaudit. A seculo non
est auditū: qꝛ apuit qs oculos ce
ci nati: nisi eēt hic a d̄o: nō pote
rat facere qcq̄z. Rñderūt ⁊ dixe
rūt ei. In pcis natus es totus ⁊
tu doces nos. Et eiecerūt eū fo
ras. Audiuit āt iesus qꝛ eiecerūt
eū foras. Et cū inuenisset eū di-
xit ei. Tu credis in filiū dei. Rñ

dit ille ⁊ dixit. Quis est domine: vt credam in eum. Et dixit ei iesus. Et vidisti eum. Et loquitur tecum ipse est. At ille ait. Credo domine. Et procidens adorauit eum. **Offertorium.** Benedicite gentes domino deo nostro ⁊ obaudite vocem laudis eius qui posuit animam meam ad vitam ⁊ non dedit commoueri pedes meos. Benedictus dominus qui non amouit deprecationem meam ⁊ misericordiam suam a me. **Secreta.** Supplices te rogamus oi potens deus vt his sacrificijs peccata nostra mundentur: quia tunc tribuis nobis veram ⁊ mentis ⁊ corporis sanitatem. Per dominum nostruz iesum christum filium. **Cōmu.** Lutum fecit ex sputo dominus: ⁊ linuit oculos meos ⁊ abij ⁊ laui ⁊ vidi ⁊ credidi deo. **Complenda.** Sacramenta que sumpsimus domine deus noster ⁊ spiritualibus nos repleāt alimentis ⁊ corporalibus tueantur auxilijs. Per dominuz nostrum iesum christum filium tuum. **Super populum. Oratio.** Prateant aures misericordie tue domine precibus supplicantium ⁊ vt petentibus desiderata concedas: fac nos que tibi sunt placita postulare. Per dominum nostrum iesuz christum. ¶ **Feria.v. Introit⁹.**

Letet⁹ cor q̄rentiū dñz q̄rite dñz ⁊ cōfirmamini: q̄rite faciē ei⁹ semp. ℣. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomē ei⁹ annūciate iter gentes opera ei⁹. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. **Oio.** Presta q̄s ops deus vt quos ieunia votiua castigant: ipsa quoq; deuotio sctificet: vt terrenis affectibus mitigatis facili⁹ celestia capiamus. Per dñm nr̄m iesum christuz filium tuum: Qui tecum viuit. **Lectio libri Reguz.iiij.li.** IIII.

In diebus illis. Venit mulier sunamitis ad heliseum in montem carmeli. Cumq; vidisset eam vir dei: de contra ait ad giezi puerum suum. Ecce sunamitis illa: vade ergo in occursum eius: ⁊ dic ei. Recte ne agitur circa te ⁊ circa virum tuum ⁊ circa filium tuum? Que respondit. Recte. Cumq; venisset ad virum dei in montez: apprehendit pedes eius. Et accessit giezi vt amoueret eam.

Et ait hō dei. Dimitte illaz ani
ma eni eius in amaritudine ẽ:
z dñs celauit a me z nō indica
uit mihi. Que dixit illi. Nunqd
petiui filiū a dño meo. Nunqd
nō dixi tibi: ne illudas me: z ille
ait ad giezi. Accige lūbos tuos:
z tolle baculū meum in manu
tua z vade. Si occurrerit tibi
hō non salutes eū. Et si saluta
uerit te qpiam: nō rñdeas illi: z
pones baculū meum sup faciē
pueri. Puerο mr pueri ait vi-
uit dñs z viuit aia tua: non di-
mittā te. Surrexit ergo z secu-
tus est eā. Giezi aūt p̄cesserat
añ eos: z posuerat baculuz sup
faciē pueri: z nō erat ei vox ne
qz sensus. Reuersusqz ē in occur
sum ei⁹ z annūciauit ei dicens.
Nō surrexit puer. Ingressus est
ergo heliseus domuz. Et ecce
mortu⁹ puer iacebat in lectulo
ei⁹. Ingressusqz clausit ostiū su
p se z sup puez: z orauit ad do
minū. Et ascēdit z īcubuit sup
puez: posuitqz os suum sup os
eius: z oculos suos sup oculos
ei⁹: z man⁹ suas sup man⁹ ei⁹: z
īcuruauit se sup eū: z calefacta
est caro pueri. At ille reuersus
deābulauit in domo semel huc
atqz illuc: z ascēdit z īcubuit su
p puez z hoscitauit puer septi-
es aperuitqz oculos suos. Ad
ille vocauit giezi: z dixit ei. Vo
ca sunamitē hāc. Que vocata i
gressa ē ad eū. Qui ait. Tolle fi
liū tuuz: venit aūt illa: z corru-
it ad pedes ei⁹: z adorauit sup
terram. Tulitqz filium suum et
egressa est. Heliseus vero reuer
sus est in galileam. Graduale.
Respice dñe in testm̄ tuū z animas
pauper tuor ne obliuiscaris in finē.
℣. Exurge dñe z iudica cām tuam
memor esto obprobrij seruor tuorū.

Scōz Lucā. C. VII
In illo tempo-
re: Ibat ihesus ī
ciuitatez que vocat
naym z ibāt cū illo
discipuli eius: z tur
ba copiosa. Cū aūt
approp̄inq̄ret porte
ciuitatis. Ecce defūct⁹ effereba
tur fili⁹ vnic⁹ mr̄is sue: z hec vi-
dua erat: z turba ciuitatis mul
ta cū illa. Quā cū vidisset ihesus
misericordia mot⁹ super eam.
Dixit illi. Noli flere. Et accessit
z tetigit loculū. Hi autez qui
portabāt steterūt. Et ait. Ado-
lescēs. Tibi dico surge: z resedit
q erat mortu⁹ z cepit loq. Et de
dit illū mr̄i sue. Accepit autem
oēs timor z magnificabāt deū
dicentes. Quia pphēta magn⁹
surrexit in nobis z quia de⁹ vi-
sitauit plebem suam. Offertor.
Domine ad adiuuandum me fe-
stina: cōfundātur oēs aduersū me q
cogitāt seruis tuis mala. Sec
Vrifica nos misericor: q de

us vt eccl'ie tue p̃ces q̃ tibi grate sunt pia munera oferẽtes: fiant expiatis mẽtibus gratiores. Per dñm nr̃m ihesum christum filium tuum. **Communio.** Domine memorabor iustitie tue solius de⁹ docuisti me a iuuẽtute mea & vsq; in senectam & senium deus ne derelinquas me. **Complenda.** Celestia dona capiẽtib⁹: q̃ sumus dñe non ad iudicium ꝓuenire patiaris: qđ fidelibus tuis ad remediũ ꝓuidisti. Per dñm. **Sup ꝑplm. Oratio** Populi tui deus institutor & rector: pctã quibus ipugnat expelle: vt semp tibi placitus: & tuo munimine sit securus. Per dñm nr̃m ihesum chr̃m filium tuum. ℭ **Feria.vj. Introi.**

Oditatio cordis mei i cõspectu tuo em p: dñe adiutor meus & redẽptor mei. ℣. Celi enarrãt gloriam dei & opera manuum eius annunciat firmamentum. **Oratio.** Deus q̃ ineffabilibus mũdum renouas sacris presta q̃sum⁹ vt ecclesia tua eternis ꝑficiat institutis: & ꝑpalibus nõ destituatur auxilijs. Per dñm nr̃m. **Lectio libri regũ. XVII. li. tertio**

In diebus illis: Egrotauit filius mulieris mr̃isfamilias: & erat languor fortissim⁹ ita vt non remaneret i eo halitus. Dixit ergo ad helyã. Quid mihi & tibi ẽ vir dei? Ingressus es ad me vt rememorarent iniquitates mee & interficeres filiũ meũ? Et ait ad eã helias. Da mihi filium tuũ. Tulit eũ de sinu illius. Et portauit eũ in cenaculũ vbi ipse manebat. Et posuit eũ sup lectulũ suũ: & clamauit ad dñm & ait. Dñe de⁹ meus ẽt ne viduã apud quã ego vt cũq; suste tor afflixisti: vt interficeres filiũ ei⁹: & expãdit se: atq; mensus ẽ sup puer tribus vicibus: clamauitq; ad dñm & ait. Dñe deus me⁹ reuertat obsecro aia pueri huius in viscera ei⁹. Exaudiuit aũt dñs voce helye. Et reuersa ẽ anima pueri itra eũ & reuixit. Tulitq; helyas puer & deposuit eũ de cenaculo in inferiorẽ domuũ & tradidit mr̃i sue: & ait illi: en viuit filius tuus. Dixitq; mulier ad helyã. Nũc in isto cognoui qm̃ vir dei tu es: & vbũ domini in ore tuo verum ẽ. **Gr.** Bonũ est cfidere in dño quã confidere in boie. ℣. Bonũ est sperare

in dño q̃ sperare in principib⁹. Tractus vt supra fo 95 .ꝫ ioan. XI.

In illo tẽpore: Erat qdã languens lazarus a bethania de castello marie ⁊ marthe sororꝫ eius. Maria ãt erat q̃ vnxit dñꝫ vnguẽto: ⁊ extersit pedes ei⁹ capillis suis: cui⁹ frater lazarus ĩfirmabat̃: miserunt ergo sorores ei⁹ ad euꝫ dicentes. Dñe: ecce quẽ amas infirmat̃. Audiẽs ãt iesus dixit eis. Infirmitas hec nõ est ad mortẽ: sed ꝓ glia dei: vt glificet̃ fili⁹ dei ꝑ eũ: diligebat autẽ iesus martham ⁊ sororẽ eius mariã ⁊ lazarꝫ vt ergo audiuit qꝛ infirmabat̃ tuꝫ quidẽ mansit in eodẽ loco duobus diebus: deinde post hec dicit discipulis suis. Eamus in iudeam iteruꝫ: dicunt ei discipuli. Rabbi. Nunc q̃rebant te iudei lapidare: ⁊ iterꝫ vadis illuc. Rñdit iesus. Nonne duodeci hore sunt diei. Si qs ambulauerit in die nõ offendit: qꝛ lucẽ hui⁹ mũdi videt. Si aũt ambulauerit in nocte: offendit: qꝛ lux non est in eo: hec ait: ⁊ post hec dicit dñs. Lazarus amic⁹ noster dormit: sꝫ vado vt a somno excitẽ euꝫ. Dixerũt ergo discipuli ei⁹. Domĩe si dormit: salu⁹ erit: dixerat aũt iesus de morte eius: illi aũt putauerunt: quia de dormitione somni diceret. Tũc ergo dixit eis iesus manifeste: lazarus mortuus est: ⁊ gaudeo propter vos vt credatis quoniã nõ eraꝫ ibi. Sed eamus ad euꝫ. Dixit ergo thomas qui dicitur didim⁹ ad ꝯdiscipulos. Eamus ⁊ nos ⁊ moriamur cũ eo. Uenit itaqꝫ iesus ⁊ ĩuenit eum quatuor dies habentem iam in monumẽto. Erat autem bethania iuxta hierosolymam quasi stadijs qndecim. Multi autem ex iudeis venerãt ad mariã ⁊ marthaꝫ vt consolarẽtur eas de fratre suo. Martha ergo vt audiuit quia iesus venit occurrit illi: maria autem sedebat domi. Dixit ergo martha ad iesum. Domine si fuisses hic frater me⁹ non fuisset mortu⁹. Sed ⁊ nõ scio qꝛ q̃cũqꝫ poposceris a deo: dabit tibi de⁹. Dicit illi iesus. Resurget frat tu⁹. Dicit ei martha. Scio qꝛ resurget in resurrectiõe ĩ nouissimo die dic̃ ei iesus. Ego sũ resurrectio ⁊ vita. Qui credit ĩ me etiã si mortuus fuerit viuet. Et oĩs qui viuit ⁊ credit in me: non morietur ineternum. Credis hoc? Ait illi vtiqꝫ domine. Ego credidi qꝛ tu es christus filius dei viui q in hũc mũdũ venisti. Et cũ hec dixissꝫ abijt ⁊ vocauit mariã sororẽ suã silẽtio dicẽs. Magister adest ⁊ vocat te.

Illa aũt vt audiuit surrexit cito ⁊ venit ad eum: nondũ enim venerat iesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei martha. Judei ergo q erant cũ ea in domo ⁊ ꝓsolabant eam. Cũ vidissent mariam qr cito surrexit ⁊ exijt: secuti sũt eã dicentes. Quia vadit ad monumentũ: vt ploret ibi. Maria ergo cũ venisset vbi erat iesus videns eũ cecidit ad pedes eius ⁊ dixit ei. Dñe si fuisses hic frat meus nõ fuisset mortu⁹. Jesus ergo vt vidit eã plorantẽ ⁊ iudeos q venerãt cum ea plorantes: infremuit spũ: ⁊ turbauit seipsum ⁊ dixit: vbi posuistis eum. Dicũt ei. Dñe veni ⁊ vide. Et lachrymat⁹ est iesus. Dixerunt ergo iudei. Ecce qõ amabat eũ. Quidam aũt ex eis dixerũt. Nõ poterat hic q aperuit oculos ceci nati facere: vt ⁊ hic nõ moreret. Jesus ergo rursus fremẽs in semetipso: venit ad monumentũ. Erat aũt spelunca et lapis suppositus erat ei. Ait iesus. Tollite lapidem. Dicit ei martha soror ei⁹ qui mortu⁹ fuerat. Dñe iam fetet: qtriduanus est enim. Dicit ei iesus. Nonne dixi tibi: Qm̃ si crediderís videbis gl̃iam dei: Tulerũt ergo lapidẽ. Jesus aũt eleuatis sursum oculis dixit. Pr̃ gr̃as ago tibi: qm̃ exaudisti me. Ego aũt sciebã qr semp me audis. Sed propter pp̃lm qui circũstat dixi: vt credant: qr tu me misisti: hec cũ dixisset. Voce magna clamauit. Lazare veni foras. Et statim prodijt q fuerat mortu⁹ ligat⁹ manus ⁊ pedes institis ⁊ facies illius sudario erat ligata. Dicit eis iesus. Soluite eũ ⁊ sinite abire. Multi ergo ex iudeis qui venerant ad mariam ⁊ martham: ⁊ viderant que fecerat iesus: crediderunt in eum. Offertorium.

Populum humilem saluum facies dñe ⁊ oculos superbos humiliabis q̃niã quis deus preter te dñe. Secre.

Munera nos dñe q̃s oblata purificent ⁊ te nobis iugiter faciãt eẽ placatum. Per dñm nr̃m iesum christũ fi. Cõ.

Videns dñs flentes sorores lazari ad monumentũ lachrymatus est coram iudeis ⁊ clamabat lazare veni foras ⁊ prodijt ligatis manibus ⁊ pedibus qui fuerat quatriduanus mortuus. Complenda.

Hec nos dñe quesum⁹ participatio sacr̃i ⁊ apprijs reatib⁹ indesinẽter expediat: ⁊ ab oib⁹ tueat aduersis. Per dñm nr̃m iesum christũ. Supplm. Dio.

Ta nobis q̃s ops deus: vt q infirmitatis nr̃e cõscij de tua virtute confidimus semper sub tua pietate gaudeamus. Per dominum n ostrum

℣ In die sabbati. Introitus.

Sitientes.

Sitientes venite ad aquas dicit dominꝰ ⁊ qui non habetis precium venite ⁊ bibite cum letitia. ℣. Attendite populi meus legem meam inclinate aurem vestram in verba oris mei. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. ℟o.

Aiat domine quesumus p gratiam tuam fructuosus nostre deuotionis affectus: quia tunc nobis proderunt suscepta ieiunia: si tue sint placita pietati. Per dominum nostrum ie.

Lectio esaie prophete. XLIX.

Hec dicit dominus deus: i tempore placito exaudiui te ⁊ in die salutis auxiliatus sum tui. Et seruaui te et dedi te in fedus populi mei: vt suscitares terram ⁊ possideres hereditates dissipatas vt diceres his qui vincti sunt exite: ⁊ his qui in tenebris sunt reuelamini super vias pascentur: ⁊ in omnibus planis pascue eorum. Nō esurient neq; sitient: ⁊ non percuti et eos estus ⁊ sol: quia miserator eorum reget eos: ⁊ ad fontes aquarum potabit eos: ⁊ ponam omnes montes meos in viam: ⁊ semite mee exaltabuntur. Ecce isti de longe venient. Et ecce illi ab aquilone: ⁊ mari ⁊ isti de terra australi. Laudate celi ⁊ exultet terra. Jubilate mōtes laudem quia consolatus est dominus populum suum ⁊ pauperum suorum miserebitur. Et dixit syon dereliquit me dominus: ⁊ dominus oblitus ē mei. Nunquid obliuisci potest mulier infantem suum: vt non miserear filio vteri sui: ⁊ si illa oblita fuerit: ego tñ nō obliuiscar tui: dicit dominus omnipotēs.

Graduale. Tibi domine derelictus est pauper pupillo tu eris adiutor. ℣. Ut quid domine recessisti longe: despicis in oportunitatibus in tribulatione dum superbit impius incendit pauper. **Sequentia sancti ioā.** VIII. C.

In illo tempore: dicebat iesus turbis iudeorū. Ego sum lux mundi q̄ sequitur me nō ambulat in tenebris sed habebit lumen vite. Dixerūt ergo ei pharisei: tu de teipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum. Respondit iesus ⁊ dixit eis. Et si ego testimoniū perhibeo de meipso ve

ruz est testimoniũ meum: qꝛ scio vnde veni ⁊ quo vado. Vos ãt nescitis vnde venio aut quo vado: vos secundũ carnez iudicatis ego nõ iudico quẽquaz: ⁊ si ego iudico: iudiciũ meum veꝝ est: qꝛ solus non suz: sed ego ⁊ q̃ misit me pr̃: ⁊ in lege vr̃a scriptũ est: qꝛ duoꝝ hoĩum testimoniuz veꝝ est. Ego suz q̃ testimoniuz ꝑhibeo de meipso ⁊ testimoniũ perhibet de me: q̃ misit me pat̃. Dicebant ergo ei. Ubi ẽ pater tuus. Rñdit iesus. Neqꝫ me scitis neqꝫ pr̃em meũ. Si me sciretis forsitan ⁊ pr̃ez meũ sciretis. Hec v̄ba locutus est iesus ĩ gazophilatio: docẽs in tẽplo. Et nemo apprehẽdit eum: quia nõdum venerat hora ei⁹. Offert.

Factus est dñs firmamentum meum ⁊ refugiũ meũ ⁊ liberator meus sperabo in eum. Secreta.

Oblationib⁹ nostris quesumus dñe placare susceptis ⁊ ad te etiã nostras rebelles propitium compelle volũtates. Per dominũ nostrũ iesum xp̃z. Cõ.

Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit ĩ loco pascue ibi me collocauit super aquã refectiõis educauit me. Cõplẽ.

Tua nos q̃s dñe sancta purificent ⁊ operationis sue remedio tibi faciant esse placatos. Per dñm nr̃m iesuz chr̃m filium tuum: Qui tecum viuit. Super populum. Oratio.

Deus qui sperantibus in te misereri potius eligi q̃z irasci: da nobis digne flere mala que fecimus vt tue consolationis gratiã inuenire valeamus. Per dñm nr̃m iesuz christum filium tuum. ¶ Dominica de passione domini. Introi.

Iudica me deus ⁊ discerne causam meam de gente nõ sancta ab homine iniquo ⁊ doloso eripe me qꝛ tu es de⁹ meus ⁊ fortitudo mea. ps. Emitte lucem tuam ⁊ veritatem tuam: ipsa me deduxerũt ⁊ adduxerũt in montem sanctum tuum ⁊ in tabernacula tua. Gloria patri ⁊ filio ⁊. non dicitur vsqꝫ ad pascha exceptis festis sanctorum: sed introitus resumatur. Oratio.

Quesumus omnipotens deus familiam tuaz propitius respice: vt te largiente regatur in corpore ⁊ te seruante custodiatur in mente. Per dominum nostrum iesum christũ. Ab hac die vsqꝫ ad feriam q̃ntaz in cena domini feriatis diebus dicitur post orationez diei. Oratio. Ecclesie tue. vel Deus

omnium. tertia ad beneplacitum. Ad Hebreos. IX.C.

FRatres: Christus assistens pontifex futurorum bonorum perampliꝰ et perfectius tabernaculum nō manufactum idest non huius creationis neq; per sanguinem hircorum aut vitulorum. Sed per proprium sanguinē introiuit semel: in sancta eterna redemptione inuenta. Si enim sanguis hircorum et thaurorum: et cinis vitule aspersus: inquinatos sanctificat ad emundationem carnis. Quanto magis sanguis christi qui p spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum deo: emūdauit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad seruiēdū deo viuenti. Et ideo noui testamenti mediator est vt morte intercedente: in redemptionē earum preuaricationum: que erāt sub priori testamento: repromissionem accipiant. Qui vocati sunt eterne hereditatis in christo iesu domino nostro. Grad. Eripe me domine de inimicis meis doce me facere voluntatem tuam. ℣. Liberator meus domine de gētibus iracundis ab insurgentibus in me: exaltabis me a viro iniquo eripies me. Tractus. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. ℣. Dicat nunc israel sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. ℣. Etenim nō potuerunt mihi super dorsum meum fabricauerūt peccatores. ℣. Prolongauerunt iniquitatem sibi dominus iustus concidet ceruices peccatorum. Secundum Joan. VIII

IN illo tempore: Dicebat iesus turbis iudeorum et principibus sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de peccato. Si veritatem dico. Quare vos non creditis mihi. Qui ex deo est: verba dei audit. Propterea vos non auditis: quia ex deo non estis. Responderūt igitur iudei. Et dixerūt ei. Nōne benedicimus nos: quia samaritanus es tu: et demonium habes? Respondit iesus. Ego demonium non habeo: sed honorifico patrem meum et vos inhonorastis me. Ego autem non quero gloriam meam: est qui querat et iudicet. Amen amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit mortem non videbit in eternum. Dixerunt ergo iudei. Nunc cognouimus: quia demonium habes. Abraam mortuus est et prophete: et tu dicis: si qs sermonē meū seruauerit: mortem non gustabit

in eternuz. Nūquid tu maior es patre nostro abraam qui mortuus est ⁊ prophete mortui sūt? Quem teipsum facis, Respondit iesus. Si ego glīfico meip̄m glīa mea nihil ē. Est pater me⁹ q glorificat me quē vos dicitis qr deus noster est ⁊ non cognouistis eū: ego autem noui euz: ⁊ si dixero qr non scio eum: ero vobis similis mēdax. Sed scio eū ⁊ sermonē eius seruo. Abraam pater vester exultauit vt videret diem meum ⁊ vidit ⁊ gauisus ē. Dixerūt ergo iudei ad eum. Quinq̄ginta annos nōdū hēs ⁊ abraā vidisti. Dixit eis iesus. Amē amē dico vobis. Antequam abraam fieret ego suz. Tulerunt ergo lapides vt iacerent in eum. Jesus autē abscondit se ⁊ exiuit de templo. Offer.

Gen: 17. Ante Natū xp̄um 1914 Annos.

Confitebor tibi domine in toto corde meo retribue seruo tuo ⁊ viuaz ⁊ custodiā sermōes tuos viuifica me secundū verbū tuum domine. Secr.

Hec munera q̄s dñe ⁊ vincula nostre prauitatis absoluant: ⁊ tue nobis misericordie dona concilient. Per Cō.

Hoc corpus quod pro vobis tradetur hic calix noui testamenti est in meo sanguine dicit dñs hoc facite q̄ tienscunqz sumitis in meam commemorationem. Complenda

Adesto nobis domine de⁹ noster ⁊ quos tuis mysterijs recreasti: perpetuis defende presidijs. Per dñm nostrū iesuz ⁊c.

¶ Feria secunda. Introitus.

Miserere mihi dñe qm̄ ꝯculcauit me hō: tota die bellās tribulauit me. ps. Conculcauerunt me inimici mei tota die quoniā multi bellantes aduersum me. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiri. non dicitur. Oratio.

Sanctifica q̄s dñe nr̄a ieiunia: ⁊ cunctaꝝ nobis idulgentiā propiti⁹ largire culparum. Per dñm nr̄m iesuz christum ⁊c. L. Jone pphe. III.C.

In dieb⁹ ill'. Factū ē v̄buz dñi ad ionā prophetaz scd̄o dicēs. Surge ⁊ vade in niniuē ciuitatē magnā ⁊ predica in ea p̄dicationē quā ego loquor ad te. Et surrexit ionas: ⁊ abijt in niniuē iuxta verbuz dñi: ⁊ niniue erat ciuitas magna itinerē trium dieꝝ ⁊ cepit ionas ītroire in ciuitatē itinere diei vni⁹. Et clamauit ⁊ dixit. Adhuc q̄dragīta dies: ⁊ niniue subuertetur.

Et crediderunt viri niniuite in dño. Et ꝓdicauerũt ieiunium ⁊ vestiti sũt saccis a maiore vsq; ad minorẽ. Et puenit verbũ ad regẽ ninive: ⁊ surrexit de solio suo: ⁊ abiecit vestimentũ suuz a se: ⁊ idutus est sacco: ⁊ sedit in cinere ⁊ clamauit ⁊ dixit in niniue. Et ore regis ⁊ principum ei⁹ dicens: homines ⁊ iumẽta ⁊ boues ⁊ pecora nõ gustent qcq̃z nec pascant ⁊ aquam non bibãt: ⁊ operiant saccis homines: ⁊ iumenta clament ad dñm: in fortitudine: ⁊ puertat vir a via sua mala: ⁊ ab iniqtate q̃ est in manib⁹ eoz. Quis scit si puertatur ⁊ ignoscat de⁹ ⁊ reuertat a furore ire sue ⁊ nõ peribim⁹. Et vidit deus opera eoz: qz puersi sunt de via sua mala: ⁊ misertus est populo suo dñs de⁹ nr̃.

Grad. Deus exaudi orationẽ meam auribus percipe verba oris mei.

℣. Deus in nomine tuo saluum me fac ⁊ in virtute tua iudica me. **Tractus vt supra.** folio. 55. **Secundum Joannez.** VII

Illo tpe: Adi serũt principes ⁊ pharisei ministros vt apprehenderent iesuz: Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicum tẽpus vobiscũ sum: ⁊ vado ad euz q̃ misit me. Queritis me ⁊ nõ inuenietis et vbi sũ ego vos nõ potestis venire. Dixerunt ergo iudei ad semetipsos. Quo hic iturus est: qz nõ inueniem⁹ eũ. Nũquid in dispersiõez gẽtiũ iturus est ⁊ docturus gentes. Quis est hic sermo quez dixit. Queritis me ⁊ nõ inuenietis ⁊ vbi sũ ego: vos non potestis venire. In nouissimo ãt die magno festiuitatis stabat iesus ⁊ clamabat dicens. Si qs sitit veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura flumina de ventre ei⁹ fluent aq̃ viue. Hoc aũt dixit de spũ: quẽ accepturi erãt credẽtes in eũ

Offer. Domine conuertere ⁊ eripe animam meã saluuz me fac: propter misericordiam tuam.

Secreta.

Concede dñe de⁹ noster: vt hec hostia salutaris: ⁊ nrozꝝ fiat purgatio delictozꝝ: et tue ppitiatio maiestatis. Per dñm nr̃m iesum chr̃m.

Com. Dñs vtutũ ⁊ ipse ẽ rex glie.

Cõp.

Sacri tui q̃s dñe participatio salutaris ⁊ purificationez nobis tribuat ⁊ medelam. Per dñm nr̃m iesum chr̃istuz.

Super populũ. Oratio

Oa q̃s dñe populo tuo salutem mentis ⁊ corpis vt bonis operib⁹ inherendo: tua semper mereat ꝓtectione defendi. Per dñm nr̃m iesum chr̃istuz filiũ tuũ: Qui tecũ viuit ⁊ reg.

Feria iij. Introitus.

Expecta dominũ ⁊ viriliter age ⁊ confortet cor tuum ⁊ sustine dominũ. ps. Dominus illũinatio mea et salus mea quem timebo. Oratio

Nostra tibi q̃sumus dñe sint accepta ieiunia que nos ⁊ expiãdo gr̃a tua dignos efficiant ⁊ ad remedia ꝑducant etna. Per dominuz nr̃m iesuz chr̃m filiũ tuũ. Qui tecũ viuit ⁊ r̃gnat ĩ vnitate spiritussci deꝰ Per oĩa secula scl'oꝝ. Amen.

Lcõ danielis ꝓphete. XIIII.C.

In diebus illis. Cõgregati sũt babylonij ad regez ⁊ dixerũt ei. Trade nobis danielez qui bel destruxit: ⁊ draconẽ ĩterfecit. Alioquin interficiemus te ⁊ domuz tuã vidit ergo rex ꝙ irruerent in euz vehemẽter ⁊ necessitate compulsus: tradidit eis. Danielez. Qui miserũt eum in lacuz leonuz: ⁊ erat ibi sex diebus. Porro in lacu erãt leones septem ⁊ dabantur eis quotidie duo corpora et due oues: ⁊ tunc non data sunt eis vt deuorarẽt danielẽ. Erat aũt abacuch ꝓpheta in iudea: et ipse coxerat pulmẽtuz ⁊ intriuerat panes in alueolo ⁊ ibat incampuz vt ferret messoribꝰ. Dixitqꝫ angelus dñi ad abacuch. Fer prandium quod habes danieli in babylonẽ: qui est in lacu leonuz ⁊ dixit abacuch Dñe babylonez nõ vidi: ⁊ lacũ nescio. Et appꝫhendit euz angelu dñi in vertice eius: ⁊ portauit eum capillo capitis sui: posuitqꝫ euz in babylonez sup lacuz ĩ impetu spiritus sui. Et clamauit abacuch dicẽs. Daniel serue dei. Tolle prãdiuz quod missit tibi deus. Et ait daniel. Recordatus es enĩ mei dominus deus meus: ⁊ nõ reliquisti diligentes te: surgensqꝫ daniel comedit. Porro angelus dñi restituit abacuch cõfestim ĩ locum suuz. Uenit ergo rex die septimo vt lugeret danielez.: Et venit ad lacum et introspexit. Et ecce daniel sedẽs in medio leonũ: ⁊ exclamauit voce magna rex dicẽs. Magnꝰ es dñe deꝰ danielis: ⁊ extraxit eum de lacu leonuz. Illos autẽ q perditionis eius cã fuerant intromisit in lacũ: ⁊ deuorati sunt ĩ momento coram eo. Tunc rex ait. Paueant oẽs in vniuersa terra habitantes deum danielis:

quia ipse est liberator ⁊ saluator: faciens signa in celo ⁊ i terra: qui liberauit danielem de lacu leonum. Graduale.

Discerne causaz meaz dñe ab homine iniquo ⁊ doloso eripe me. ℣. Emitte lucem tuam ⁊ veritatē tuaz ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerunt in montem sanctum tuum. Secundum Joannem. VII.C.

In illo tempore. Ambulabat iesus in galileā nō eni volebat i iudeaz ambulare: qr querebant eū iudei interficer̄. Erat eni in ꝓximo dies fest⁹ iudeoꝝ scenophegia: dixerunt ergo ad eū fratres ei⁹. Transi hinc: ⁊ vade in iudeā: vt ⁊ discipuli tui videāt opa tua: que facis. Nemo qppe i occl'to aliqd facit: ⁊ querit ipse in palaz esse. Si hec t̄acis manifesta te ip̄m mūdo: neqꝫ eni frēs eius credebant i eū. Dixit ergo eis iesus. Tēpus meū nondum aduenit: tempus aūt vestrū semꝑ ē paratū. Nō potest mundus odise vos: me āt odit: qr ego testimoniū ꝑhibeo d̄ illo: qr opa ei⁹ mala sūt. Vos ascēdite ad diē festuz hūc: ego āt nō ascēdam ad diē festū istū qr tp̄s meū nōdū ipletū ē. Hec cū dixisset ipse mā sit in galilea: vt aūt ascēderunt fratres ei⁹: tūc ⁊ ipse ascēdit ad diē festū nō manifeste: sꝫ q̄si in occulto. Judei g̊ q̄rebāt eūz in die festo ⁊ dicebāt. Ubi est ille: ⁊ murmur mlt̄us erat de eo in turba. Quidā eni dicebāt: quia bonus ē. Alij aūt dicebāt non: sꝫ seducit turbas. Nemo tamē palam loquebat̄ de illo ꝓpter metum iudeoruz. Offertoriū.

Sperēt in te oēs q nouerūt nomen tuū dñe: qm̄ nō dereliquis q̄rentes te: psallite dño q habitat in syon: qm̄ nō est oblit⁹ oꝛōnez pauꝑuz. Secr̄.

Hostias tibi domine deferimus immolandas: que temporali consolatione ita nos letificent vt promissa certius speremus eterna. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spirit⁹ sancti deus Per omnia secula seculorum. Amen. Cōmunio.

Redime me d̄us israel ex omnib⁹ angustijs meis. Complenda.

Da nobis q̄s op̄s de⁹ vt que diuina sunt iugiter exeq̄ntes donis mereamur celestib⁹ ꝓpinq̄re. Per dominū nostrum iesum christum filium tuū. Qui. Sup ꝓpl'm oratio.

Da nobis q̄s dñe perseuerantem in tua voluntate famulatum: vt in diebus nostris et merito et numero populus tibi seruiens augeatur.

Per dñm nr̃m iesum christuz.

Feria quarta Introitus.

Liberator meus de gẽtibus iracũdis ab ĩsurgẽtibus ĩ me exaltab̃ me a viro iniq̃ eripies me domine. ps. Diligam te domine virtus mea: dñs firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meũ. Glia pr̃i ⁊ filio ⁊. Oro.

Sanctificato hoc ieiunio deus tuorum corda fideliuz miserator illustra: ⁊ quib⁹ deuotionis prestas affectuz: p̃be supplicãtibus piuz benign⁹ auditum. Per d. Lcõ libri. Leuitici. XVIII. C.

In diebus illis: Locutus ẽ domin⁹ ad moysen dicens. Ego dñs de⁹ vester. Non facietis fructum: nõ mẽtiemini: nec decipiat vnusquisq̃ ꝓximum suum: nõ periurabis in nomine meo: nec pollues nomẽ dei tui: ego dominus: nõ facies calumniaz proximo tuo: nec vi opprimes eum: nõ morabitur opus mercẽnarij tui apud te vsq̃ mane: non maledices surdo: nec coram ceco pones offendiculuz: sed timebis dominũ deum tuũ quia ego suz dñs: nõ facies q̃ iniquuz est: nec iniuste iudicabis: nõ consideres personaz pauperis: nec honores vultum potẽtis. Juste iudica proximo tuo: non eris criminator: nec susurro in populis: non stabis contra sanguinẽ proximi tui. Ego dominus: non oderis fratrem tuum in corde tuo: sed publice argue eum: ne habeas sup̃ illo peccatum: non queras vltionem nec memor eris iniurie ciuium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. Ego dñs. Leges meas custodite. Ego enĩ dñs de⁹ vester. Graduale.

Exultabo te dñe qm̃ suscepisti me nec d̃lectasti inimicos meos sup̃ me. v. Dñe deus me⁹ clamaui ad te ⁊ sanasti me dñe abstraxisti ab inferis aĩaz meã saluasti me a descendẽtib⁹ in lacuz. Tract⁹. Dñe nõ scd̃z peccata nr̃a facias nob̃ neq̃ scd̃m iniq̃tates nr̃as. folio. 55. Secunduz Joãnem. X. C.

In illo tp̃e. Facta sunt encenia in hierosolymis: ⁊ hyems erat. Et ambulabat iesus in templo in porticu salomonis. Circundederunt ergo eum iudei: ⁊ dice-

bant ei. Quousq; animaz nr̃az tollis? Si tu es christus dic nobis palã? Respondit eis iesus. Loquor vobis ⁊ non creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei hec testimonium perhibent de me. Sed vos nõ creditis: quia nõ estis ex ouib⁹ meis. Oues mee vocez meam audiunt: ⁊ ego cognosco eas: ⁊ sequunt̃ me. Et ego vitã eternam do eis: ⁊ nõ peribũt ĩ eternum: ⁊ nõ rapiet eas quisq; de manu mea. Pr̃ me⁹ q̃ d̃dit mihi mai⁹ est omnib⁹: ⁊ nemo potest rapere d̃ manu patris mei. Ego ⁊ pater vnum sum⁹. Sustulerũt ergo lapides iudei vt lapidarent eum. Respõdit eis iesus. Multa bona opera ostẽdi vobis ex patre meo: ꝓpter quod corũ opus me lapidatis. Responderũt ei iudei. De bono opere nõ lapidamus te: sed de blasphemia. Et quia tu hõ cum sis: facis teipsum deũ. Respõdit eis: iesus. Nõne scriptuz est in lege vestra: quia ego dixi dij estis? Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est: ⁊ nõ potest solui scriptura quẽ pater sctĩficauit ⁊ misit in mundum. Vos dicitis: quia blasphemas: quia dixi filius dei sum. Si nõ facio opera patris mei: nolite credere mihi. Si aũt facio: ⁊ si mihi non vultis credere: operibus credite: vt cognoscatis ⁊ credatis quia pater in me est: ⁊ ego in patre. **Offertorium.**

Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab insurgentibus in me libera me domine. **Secreta.**

Annue nobis misericors deus: vt hostias placationis ⁊ laudis syncero tibi offeramus obsequio. Per dñm nostrum iesum christum filium tuũ. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per oĩa scl̃a scl̃oꝝ. **Cõ.**

Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circũdabo altare tuuz dñe: vt audiaz vocẽ laudis tue: ⁊ enarrẽ vniuersa mirabilia tua. **Cõplen.**

Celestis doni benedictiõe percepta supplices te deus omnipotens deprecamur vt hoc idem nobis ⁊ sacramẽti causa sit et salutis. Per dñm nr̃m iesum christũ filiuz tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat ĩ vnitate spiritus scti de⁹. Per oĩa scl̃a scl̃oꝝ. Amẽ. **Sup ppl̃z oro**

Adesto supplicatiõib⁹ nr̃is op̃s deus: ⁊ quibus fiduciam sperande pietatis indulges: consuete misericordie tribue benignus effectum. Per dominũ nostrum iesum christũ filium tuũ. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus: per omnia secula seculorũ. Amẽ. ¶ **Feria. v. Introi.**

Omnia q̄ fecisti nobis dñe in vero iudicio fecisti: q̄ peccauimus tibi: ⁊ mandatis tuis nō obediimus: ſz da gloriam nomī tuo et fac nobiſcum ſm multitudinem miſericordie tue. ℣. Beati immaculati in via: q̄ ambulāt in lege dñi. Oro.

PResta q̄ſumus omnipotens deus: vt dignitas cōditionis humane p̄ moderantiaz ſanciata: medicinalis parſimonie ſtudio reformetur. Per dñz. Lcō Danie. ppbe. III. C.

IN diebus illis: Orauit daniel ad dñm dicēs. Bñe deus nr̄: ne delpicias pp̄lm tuū ppter nomē tuuz. Et nec diſſipes teſtamētuz tuū: ⁊ neq̄ auferas miam tuā a nobis ppter abraam dilectū tuū: ⁊ iſaac ſuum: ⁊ iſrael ſanctum tuum: q̄bus locut⁹ es pollicēs q̄ mul tiplicares ſemē eoz ſic̄ ſtellas celi: ⁊ ſicut arenā que in littore maris ē: q̄ dñe iminuti ſumus pluſq̄ oēs gentes. Sumuſq̄ humiles in vniuerſa terra hodie ppter pctā nr̄a. Et nō eſt in tpe hoc p̄nceps ⁊ dux ⁊ ppheta: neq̄ holocauſtū: neq̄ ſacrificium: neq̄ oblatio: neq̄ incenſum: neq̄ loc⁹ primitiarū coram te: vt poſſim⁹ inuenire miam. Sz in aio contrito ⁊ ſpū hūlitatis ſuſcipiamur: ſicut i holocauſto arietū ⁊ thaurozuz. Et ſicut in milibus agnoz pinguiū: ſic fiat ſacrificiū nr̄m i cōſpectu tuo hodie: vt placeat tibi: q̄m̄ non eſt cōfuſio ꝓfidētibus in te. Et nūc ſeqmur te in toto corde et timemus te: ⁊ q̄rimus faciē tuā ne cōfūdas nos: ſz fac nobiſcuz iuxta māſuetudinē tuā: ⁊ ſcōm m̄ltitudinez miſericordie tue. Et erue nos in mirabilibus tuis: ⁊ da gl̄iā noi tuo dñe Et cōfundant oēs q̄ oñdunt ſuis tuis mala Cōfūdāt i oipotētia: ⁊ robur eoz ꝓteraī. Et ſciāt q̄ tu es dñs de⁹ ſol⁹: ⁊ gl̄iōſus ſup orbē tra: dñe de⁹ nr̄. Grad. Tollite hoſtias ⁊ introite i atria ei⁹: adorate dñz i aula ſcā ei⁹. ℣. Reuelabit dñs cōdēſa: ⁊ i tēplo ei⁹ oēs dicent gl̄iam.

ſm Lucam. XX. C.

IN illo tpe. Factū ē i vna dierū: docēte ieſu pp̄lz in templo et euangelizante conuenerunt p̄ncipes ſacerdotuz ⁊ ſcribe cum

senioribus: ⁊ aiũt dicẽtes ad illum. Dic nobis i qua potestate hec facis: aut qs est q dedit tibi hãc potestatez? Rñdens autez iesus dixit ad illos. Interrogabo vos ⁊ ego vnuz v̄bũ. Rñdete mihi: baptismũ ioãnis de celo erat: an ex hoĩbus? At illi cogitabãt intra se dicẽtes. Quia si dixerim⁹ de celo: dicet. Quare g̃ nõ credidistis illi. Si autez dixerim⁹ ex hoĩbus: plebs vniuersa lapidabit nos: certti sũt enĩ ioãnem ꝓphetaz esse. Et responderunt se nescire vnde eẽt Et iesus ait illis. Neqz ego dico vob̃ i q̃ potestate hec facio.

Offertorium. Super flumina babilonis illic sedimus ⁊ fleuimus: dũ recordaremur tui syon. Secre.

Suscipe quesum⁹ domine hostiam redemptiõis humane: ⁊ salutem mentis ⁊ corporis opare placat⁹. Per dominũ nr̃m iesuz chr̃m. Cõmu.

Memẽto verbi tui seruo tuo dñe: in quo mihi spem dedisti: hec me cõsolata est in humilitate mea. Cõpl.

Quod ore sumpsim⁹ domine pura mente capiamus: ⁊ de munere temporali fiat nobis remedium sempiternum. Per dominum nostruz. iesum xp̃m. Sup ppl̃m oratio

Esto q̃s dñe ꝓpiti⁹ plebi tue: vt que tibi nõ placẽt respuẽtes: tuorũ poti⁹ r̃pleant delectatiõibus mandatorum. Per dñm nr̃m iesum christuz.

¶ Feria sexta. Introitus.

Miserere mihi dñe q̃niam tribulor: ibera me de manibus inimicoꝝ meoꝝ ⁊ a ꝑseq̃ntib⁹ me dñe nõ cõfũdar: qm̃ inuocaui te. ps. In te dñe speraui nõ ꝯfundar in eternũ in iustitia tua libera me. Oratio.

Cordib⁹ nr̃is q̃s dñe gr̃az tuã benign⁹ infunde: vt pctã nostra castigatione voluntaria cohibentes: temporaliter potius maceremur: q̃z supplicijs deputemur eternis. Per dominum nostrum iesum christuz filium. Lcõ Hieremie pp. XVII.

In diebus illis dixit hieremias. Domine omnes qui te derelinquunt confundentur. Recedentes a te in terra scribentur: quoniaz derelinquerũt venam aquarum viuentiuz dominum. Sana me domine ⁊ sanabor: saluum me fac ⁊ saluus ero: quoniam laus mea tu es:

Ecce ipsi dicunt ad me. Ubi est verbum domini: veniat. Et ego non sum turbatus: te pastorem sequens: et diem hominis non desideraui. Tu scis qd egressus est de labijs meis: rectū in conspectu tuo fuit. Nō sis mihi tu formidini. Spes mea tu in die afflictōis. Cōfundāt q me psequūtur: et ñ confundar ego. Paucāt illi: et nō pauceam ego. Induc sup eos diem afflictōis. Et duplici contritione contere eos: domine deus noster. Gradua. Pacifice loquebantur mihi inimici mei: et ira molesti erant mihi. V. Tidisti domine deus meus ne sileas ne discedas a me. Tractus vt supra. folio. 55 sm ioā XI. C

In illo tempore: Collegerūt pōtifices et pharisei concilium et dicebant. Quid facim⁹: qz hic homo multa signa facit: Si dimittim⁹ eum sic: omnes credent in eū: et venient romani: et tollent nostrum locum et gentem. Unus aūt ex ipsis cayphas nomine cū esset pōtifex anni illius dixit eis. Vos nescitis quicq̄: nec cogitatis. Quia expedit vobis vt vn⁹ moriat hō p populo: et non tota gens pereat. Hoc aūt a semetipso nō dixit. Sed cū esset pōtifex anni illius: pphetauit qz iesus moriturus erat p gente. Et nō tantū p gente: sz vt filios dei q erant dispsi: congregaret i vnū. Ab illo ergo die cogitauerūt: vt interficerent eū. Jesus ūt iam nō in palā ambulabat apd iudeos: sz abijt in regionē iuxta desertū: in ciuitatem q dicit ephrem: et ibi morabat cū discipulis suis. Offerto. Benedictus es dñe doce me iustificationes tuas: et non tradas calūnientibus me superbis: et respōdebo exprobrātibus mihi verbum. Secreta. Presta nobis misericors deus: vt digne tuis seruire semper altarib⁹ mereamur: vt eoz perpetua participatiōe saluari. Per dñm nr̄m. Com. Ne tradideris me dñe in aīas persequentium me: qz insurrexerunt in me testes iniqui: et mentita est iniquitas sibi. Cōplenda. Sumpti sacrificij dñe ppetua nos tuitio non relinq̄t: et noxia semp a nobis cūcta depellat. Per dñz. Sup pplm. Oratio. Concede q̄s ops de⁹: vt q ptectiōis tue gr̄am q̄rimus liberati a malis oib⁹ secura tibi mente seruiam⁹. Per dominū nr̄m. ℂ Sabbato Intr. Judica me deus. folio. 56 per totum preter tractum. Oratio. Proficiat q̄sumus domine plebs tibi dicata pie deuotiōis affectu: vt sacris actiōibus

erudita: quanto tue maiestati fit gratior: tãto donis potioribus augeatur. ℘er dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit. Lcõ. Hieremie ꝓphete. C.XVIII.

IN diebus illis. Dixerũt impij iudei adinuicez. Venite cogitemus: cõtra iustũ cogitationes. Non enĩ peribit lex a sacerdote: nec consilium a sapiente: nec sermo a prophecta. Venite percutiamus eũ lingua: ꝛ nõ attendamus ad vniuersos sermones eius. Attende domine ad me: ꝛ audi vocem aduersariorum meorũz. Nũquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueaz anime mee? Recordare qõ steterim in conspectu tuo: vt loquerer pro eis bonum: ꝛ auerterẽ indignationez tuam ab eis. ℘propterea da filios eoꝝ in famem: ꝛ deduc eos in manus gladij. Fiant vxores eoꝝ absqꝫ liberis ꝛ viduę: ꝛ viri eaꝝ interficiant morte. Iuuenes eoꝝ confodiantur gladio: in prelio audiat clamor de domibus eoꝝ. Adducas sup eos latronẽ repente: qꝛ foderunt foueaz vt caperent me. Et laqos abscõderunt pedibus meis: tu autem dñe scis omne consiliũ eoꝝ aduersum me in mortem. Ne ꝓpitieris iniquitati eorũ: et peccatum eoꝝ a facie tua nõ deleatur. Fiãt corruentes in conspectu tuo: ĩ tẽpore furoris tui: dñe deꝰ meꝰ. ℣m ioã. XVII. C.

IN illo tẽpore. Sublcuatis iesus oculis in celum dixit. ℘ĩ: venit hora: clarifica filiũ tuz: vt filiꝰ tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatem oĩs carnis vt oẽ quod dedisti ei: det eis vitã eternam. Hec est autez vita eterna: vt cognoscãt te solũ verũ deum: ꝛ quẽ misisti iesuz christũ. Ego te clarificaui super terrã: opus ꝓsummaui qõ dedisti mihi vt faciã. Et nũc clarifica me tu pĩ apud temetipsũ claritate quã habui ꝓusqz mũdus fieret apud te. Manifestaui nomẽ tuũ hoibus quos dedisti mihi de mũdo. Tui erant ꝛ mihi eos dedisti: ꝛ sermonẽ meũ seruauerũt. Nũc cognouerunt qꝛ oĩa q̃ dedisti mihi abs te sũt: qꝛ verba que dedisti mihi dedi eis: ꝛ ipsi acceperũt ꝛ cognouerũt qꝛ a te exiui: ꝛ crediderunt qꝛ tu me misisti. Ego ꝓ eis rogo non ꝓ mũdo: sed ꝓ his quos dedisti mihi: qꝛ tui sũt. Et oĩa mea tua sũt: ꝛ tua mea sũt: ꝛ clarificatus sum in eis. Et iam non sum in

mũdo ⁊ hi in mũdo sunt: ⁊ ego ad te venio. ℣ Pr̃ sancte: serua eos in noĩe tuo quos dedisti mihi: vt sint vnum sicut ⁊ nos. Cum essem cũ eis: ego seruabã eos in noĩe tuo. Quos dedisti mihi custodiui: ⁊ nemo ex his perijt nisi fili⁹ perditiõis: vt scriptura implcaf. Nunc autez ad te venio: ⁊ hec loquor in mũdo: vt habeant gaudiũ meũ impletum in semetipsis. Et dedi eis sermonẽ tuum: ⁊ mundus eos odio habuit: q̃ non sunt de mũdo: sicut ⁊ ego non sum de mũdo. Non rogo vt tollas eos de mũdo: sed vt serues eos a malo. De mundo non sunt sicut ⁊ ego nõ sum de mũdo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tu⁹ veritas est. Sicut tu me misisti in mundũ: ⁊ ego misi eos in mũdum: ⁊ p eis sc̃ificabo meipsum vt sint ⁊ ipsi sanctificati in veritate. Nõ pro bis autẽ rogo tantum: sz ⁊ pro eis q̃ credituri sunt p verbum eorũ in me: vt oẽs vnũ sint sicut tu pr̃ in me ⁊ ego in te: vt ⁊ ipsi in nobis vnũ sint vt mũdus credat: q̃ tu me misisti. Et ego claritatẽ quã dedisti mihi dedi eis vt sint vnũ sicut ⁊ nos vnũ sumus. Ego in eis ⁊ tu in me: vt sint ꝯsũmati i vnuz. Et cognoscat mũdus q̃ tu me misisti: ⁊ dilexisti eos: sicut ⁊ me dilexisti. Pr̃. Volo quos dedisti mihi: vt vbi ego sũ: ⁊ illi sint mecũ: vt videãt claritatẽ meaz quã dedisti mihi: q̃ dilexisti me ante ꝯstitutionẽ mundi. Pr̃ iuste: mundus te nõ cognouit: et hi cognouerũt: quia tu me misisti. Et notuz feci eis nomen tuum: ⁊ notum faciaz vt dilectio qua dilexisti me i ipsis sit: ⁊ ego in ipsis. **Secreta.**

A Cunctis nos q̃s dom̃ie reatibus ⁊ periculis ꝓpitiatus absolue: quos tanti myſterij tribuis eẽ consortes. Per dñz nostrum iesum chr̃istũ. **Cõpleda.**

O Iuini muneris largitate saciati q̃s dñe deus noster: vt huius participatõe sẽper viuamus. Per dñm nr̃m iesum chr̃istum filium tuum. **Super populum. Oratio.**

T Ueatur q̃s domine dextera tua pp̃l'm tuum deprecantẽ: ⁊ purificatuz dignanter erudiat vt ꝯsolatõe p̃senti ad futuꝝ bona ꝓficiat. Per dñm nr̃m iesum chr̃istum filiuz tuũ. ℣ Bñica in ramis palmarum. **Finita tertia fiat ꝓcessio solennis in qua conueniunt clerus ⁊ populus cum ramis palmarũ obuiam: aliarumq̃ arborũ et põtifex preparet se cum ministris ⁊ cruce aqua benedicta ⁊ thuribulo ordinatis ⁊ procedat ad chorum: tunc incipient chorari. Pr̃. Fratres mei. subsequen**

tibus alijs respõsorijs quo adusq; peruenerint ad ecclesiaz vbi rami predictarum arborũ sunt benedicendi: cunq; ibi fuerit põtifex primo bñdicat sal ⁊ aquaz: postea media voce dicat. Dominus vobiscum. Oratio. Deus quem diligere ⁊ amare. vt supra in pontificali habetur. Qua finita legat subdiaconus. Lectio libri Exodi. XV.C.

In diebus illis: Uenerunt filij israel in helim vbi erant duodecim fõtes aquarum: ⁊ septuaginta palme: ⁊ castrametati sũt iuxta aquas ꝓfectiq; de helim venit oĩs multitudo filioꝝ israel in desertũ sin: qđ est inter helim ⁊ synai: quintadecima die mensis secundi: postq̃z egressi sunt de terra egypti: ⁊ murmurauit omnis congregatio filiorum israel contra moysen ⁊ aaron in solitudine: dixeruntq; ad eos. Filij israel. Utinam mortui essemus per manũ domini in terra egypti quando sedebamus super ollas carniũ: ⁊ comedebamus panem in saturitate. Cur induxistis nos in desertum istud: vt occideretis oẽz multitudinẽ fame. Dixitq; dominus ad moysẽ. Ecce ego pluam vobis panes de celo. Egrediatur populus ⁊ colligat que sufficiunt per singulos dies vt tentẽ euz: vtꝝ ambulet in lege mea an nõ: die aũt sexta parent qđ inferant. Et sit duplũ q̃z colligere solebant ꝑ singulos dies. Dixerũtq; moyses ⁊ aaron ad oẽs filios israel vespere scietis qđ dñs eduxerit vos de terra egypti ⁊ mane videbitis gloriam dñi. Audiui enim murmur vestrũ cõtra dñz. Nos vero qd sumus qꝛ musitastis ꝯtra nos. Et ait moyses: dabit dñs vobis vespere carnes edere ⁊ mane panes in saturitate: eo ꝙ audierit murmurationes vestras q bus murmurati estis ꝯtra euz: nos enim qd sumus: nec contra nos est murmur vestrũ: sed cõtra dñm. Dixitq; moyses ad aarõ. Dic vniuerse ꝯgregationi filioꝝ israel: accedite corã domino: audiuit eniz murmur vestrum. Cũq; loqueretur aaron ad omnẽ cetum filiorum israel. Respexerunt ad solitudinẽ. Et ecce gloria dñi apparuit in nube. Perlecta lectione chorus cantet. Tractũ. Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. ℣. Dicant nũc isrl' sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. ℣. Etenĩ nõ potuerũt mihi supra dorsum meuz fabricauerũt pcõres. ℣. Prolõgauerunt iniqtatẽ sibi dñs iustus ꝯcidet ceruices pcõrum. Scdm marcũ. C.XI.

In illo tpe: Cũ appropinq̃ret iesus hierosolyme ⁊ bethanie ad mõtez oliuaꝝ: mittit duos ex discipulis suis ⁊ ait illis. Ite in castellũ qd̃ ɔtra vos est ⁊ statĩ introeũtes illuc iuenietis pullum ligatũ: sup quez nemo adhuc hoĩum sedit: soluite illũ ⁊ adducite: ⁊ si qs vobis dixerit qd facitis. Dicite: qꝛ dño necessarius ẽ: ⁊ ɔtinuo illũ dimittet huc: ⁊ abeũtes iuenerũt pulluz ligatũ ante ianuã foris in biuio: ⁊ soluunt eũ: ⁊ qdam de illic stãtibus dicebant illis. Quid facitis soluẽtes pullũ. Qui dixerũt eis: sicut p̃ceperat illis iesus ⁊ dimiserũt illis. Et duxerũt pullũ ad iesum ⁊ iponunt illi vestimẽta sua ⁊ sedit sup euz. Multi aũt vestimẽta sua strauerunt in via: alij ãt frondes cedebant de arboribꝰ ⁊ sternebant in via. Et q preibãt ⁊ q sequebant̃ clamabant dicentes. Osanna bñdictꝰ qui venit in noĩe dñi: bñdictuz qd̃ venit regnũ p̃ris nr̃i dauid. Osanna in excelsis. Tũc imediate bñdicat pontifex ramos supradictaꝝ arboruz hoc modo.

Exorcizo te oĩs creatura floꝝ ⁊ frondium vel palmaꝝ seu oliuaꝝ in noĩe patris. vt supra in põtificali ponit̃ p ordinem. Quibus omnibus finitis incipiatur officium misse.

Domine ne lõge facias auxilium tuũ a me: ad defensionem meã aspice: libera me de ore leõis ⁊ a cornibus vnicorniũ humilitatem meã. ps. Deꝰ deꝰ meꝰ respice in me quare me d̃reliqsti lõge a salute mea. oro.

Omnipotens sempiterne deꝰ qui humano generi ad imitandum humanitatis exemplum saluatorem nostrum carnẽ assumere ⁊ crucez subire voluisti: ɔcede ꝓpitiꝰ vt ⁊ patientie habere documẽta: ⁊ resurrectionis ɔsortia mereamur. Per eundem. Que sola dicat̃. Lcõ epistole ad phili. II.

Fratres hoc eni sentite in vobis quod ⁊ i chr̃o iesu: qui cũ in forma dei esset nõ rapinã arbitratus est esse se equalez deo: sed semetipsum exinaniuit formã serui accipiẽs in silĩtudinẽ hoĩum factꝰ ⁊ habitu inuentꝰ vt hõ humiliauit seipsuz factus

factꝰ obediēs vsq; ad mortē: mortem aūt crucis: ꝓpter q̄ ꝙ deꝰ illū exaltauit q̄ donauit illi nomen q̄ ē sup̄ omne nomē vt in nomine iesū omne genu flectat: celestiū: terrestriū q̄ infernoꝝ: q̄ omnis lingua confiteatur quia dominus iesus christꝰ in gloria est dei patris. ℟. Dextera tua dñe. Manuū tuarū tuarū fecerunt me. ℣. Quam bonus israel deus rectis corde: mei autem pene moti sunt: pedes pene effusi sunt gressus mei q̄ zelaui in peccatoribus pacē peccatorum videns. Tractus. Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti. ℣. Longe a salute mea verba delictoꝝ meoꝝ. ℣. Deus meus clamabo p diem nec exaudias q̄ nocte: q̄ non ad insipientiā mihi. ℣. Tu aūt in sancto habitas laus israel. ℣. In te sperauerunt pātres nostri sperauerūt q̄ liberasti eos. ℣. Ad te clamauerunt q̄ salui facti sunt: in te speraue runt q̄ nō sunt cōfusi. ℣. Ego aūt sum vermis q̄ nō homo obprobriū hoīum q̄ abiectio plebis. ℣. Oēs q̄ videbant me aspernabant̄ me: locuti sūt labijs q̄ mouerūt caput. ℣. Sperauit in dño eripiat eū saluū faciat eum qm̄ vult eum. ℣. Ipsi vero cōsiderauerūt q̄ cōspexerunt me: diuiserunt sibi vestimēta mea: q̄ super vestem meā miserunt sortē. ℣. Libera me de ore leonis q̄ a cornibus vnicornium humilitatem meā. ℣. Qui timetis dñm laudate eum vniuersum semen iacob glorificate eū. ℣. Annunciabitur dño generatio ventura: q̄ annunciabunt celi iustitiā eius. ℣. Populo qui nascet̄ quem fecit dñs. ¶ Passio dñi absq; bñone. Et Bñs vob. Et luminaribus q̄ incenso absolute incipit. Nec rñdetur. Glia tibi dñe. Peruento tñ ad partē illam q̄ in tono euāgelij legitur benedictio petitur q̄ incensum portatur ad euangeliū: sed non sexta feria. ¶ Passio dñi nr̄i ie su christi Scōm matth. XXVI

In illo tēpore: Dixit dñs iesus discipulis suis. Scitis q̄ post biduum pascha fiet: et filiꝰ hoīs tradet̄ vt crucifigat. Tūc ꝯgregati sūt principes sacerdotū q̄ seniores pplī in atrium principis sacerdotū q̄ dicebat̄ caypha: q̄ cōsiliū fecerūt vt iesū dolo tenerent q̄ occiderēt. Dicebant aūt. Nō in die festo ne forte tumultꝰ fieret in pplo. Cū aūt esset iesus in bethania in domo simōis leprosi: accessit

ad eum mulier hñs alabastrũ vnguenti preciosi ⁊ effudit sup caput ipsius recũbentis: vidẽtes aũt discipuli indignati sunt dicentes. Ut qd perditio hec: potuit eni istud venũdari multo: ⁊ dari pauꝑibus. Sciẽs aũt iesus ait ill': qd molesti estis huic mulieri? opus eni bonũ opata ẽ in me. Nã semp pauꝑes hẽtis vobiscũ: me ãt nõ semp hẽbitis. Mittẽs eni hec vnguẽtũ hoc i corpus meũ ad sepeliendũ me fecit. Amen dico vobis: vbicũqꝫ predicatũ fuerit hoc euãgelium i toto mũdo dicet': ⁊ qd hec fecit i memoriã eius. Tunc abijt vnus de duodeci q dicebat' iudas scarioth ad pricipes facerdotũ: ⁊ ait ill'. Quid vultis mihi dare: ⁊ ego vobis eũ tradã? At illi ꝯstituerũt ei trigita argẽteos: ⁊ exide q̃rebat oportunitatẽ vt eũ traderet. Pria ãt die azimoꝝ: accesserũt discipuli ad iesum dicẽtes. Ubi vis paremus tibi comedere pascha? At iesus dixit. Ite in ciuitatem ad q̃ndã ⁊ dicit ei. Magr̃ dicit. Tẽpus meũ ꝓpe est: apud te facio pascha cũ discipul' meis: ⁊ fecerũt discipuli sicut ꝯstituit illis iesus: ⁊ pauerũt pascha. Uespere aũt facto: discũbebat cũ duodeciꝫ discipul': ⁊ edẽtibus ill' dixit. Amẽ dico vobis: qꝛ vnus vr̃m me traditur⁹ est ⁊ ꝯtristati valde ceperũt singuli dicere. Nunqd ego sum dñe? At ipse rñdẽs ait. Qui itigit mecũ manũ i parapside: hic me tradet. Fili⁹ qdẽ hoĩs vadit sicut scriptũ est de illo. Ue aũt hoĩ illi ꝑ quẽ filius hoĩs tradet'. Bonũ erat ei si natus nõ fuisset hõ ille. Rñdẽs ãt iudas q tradidit eũ dixit. Nũqd ego sũ rabbi? Ait illi. Tu dixisti. Cenãtib⁹ ãt ill': accepit iesus panẽ: ⁊ bñdixit ac fregit: ꝯditqꝫ discipul' suis ⁊ ait. Accipite ⁊ comedite: hoc ẽ corp⁹ meũ. Et accipiẽs calicẽ gr̃as egit ⁊ dedit illis dicens. Bibite ex hoc oẽs. Hic ẽ eni sanguis me⁹ noui testamẽti: q ꝓ multis effundet' i remissionẽ pcõꝝ. Dico aũt vobis: nõ bibã amõ de hoc genimine vitis vsqꝫ i illũ diẽ: cũ illud bibã vobiscũ nouũ in regno pr̃is mei. Et hymno dicto exierũt in mõtẽ oliueti. Tũc dicit ill' iesus. Oẽs vos scãdalũ patiemi i me i ista nocte. Scriptũ est eni percutiã pastorẽ: ⁊ dispgẽtur oues gregis. Postquã aũt resurrexero: ꝑcedã vos i galileã. Rñdẽs ãt petrus ait illi. Et si oẽs scandalizati fuerit in te: ego nũquaꝫ scãdalizabor. Ait illi iesus. Am̃ dico tibi: qꝛ in hac nocte añquã gallus cãtet: ter me negabis. Ait illi petr⁹. Etiã si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Silr̃ ⁊ oẽs discipuli dixerunt. Tũc ve

nit iesus cum ill'in villā q̄ dicit
gethsemani: ⁊ dixit discipul' su-
is. Sedete hic: donec vadā illuc
⁊ orē. Et assūpto petro ⁊ duob⁹
filijs zebedei: cepit contristari ⁊
mestus esse. Tunc ait ill'. Tristis
est aīa mea vsq̄z ad mortē. Su-
stinete hic ⁊ vigilitate mecuz: ⁊
ꝓgressus pusillum: procidit in
faciē suam orans ⁊ dicens. Mi
pater: si possibile est transeat a
me calix iste. Verūtamē non si
cut ego volo: sed sicut tu. Et ve
nit ad discipulos: ⁊ inuenit eos
dormiētes Et dicit petro. Sic?
Non potuisti vna hora vigila
re mecū? Vigilate ⁊ orate: vt
non itretis in tentationē. Spiri
tus qdem promptus est: caro
autem īfirma. Iteruz secundo
abijt: ⁊ orauit dicens. Pr̄ mi: si
non potest hic calix trāsire nisi
bibā illum. Fiat voluntas tua.
Et venit iterꝝ ⁊ iuenit eos dor/
mientes Erant enim oculi eo/
rum grauati: ⁊ relictis illis ite-
rum abijt ⁊ orauit tertio eūdez
sermonem dicens. Tunc venit
ad discipulos suos: ⁊ dicit illis.
Dormite iam ⁊ reqescite. Ecce
appropiquabit hora ⁊ filius ho
mis tradetur in manus pctō-
rum. Surgite eamus. Ecce ap-
propiquabit: q me tradet. Ad-
huc ipso loq̄nte ecce iudas vn⁹
de duodeci venit: ⁊ cum eo tur
ba multa cū gladijs ⁊ fustibus:
missi a pr̄icipibus sacerdotuz ⁊
senioribus ppl'i. Qui aūt tradi-
dit eū: dedit ill' signum dicens.
Quēcūq̄z osculatus fuero: ipse
est tenete eū. Et confestim acce-
dēs ad iesū dixit. Aue rabi. Et
osculat⁹ est eum. Dixitq̄z illi ie
sus. Amice ad qd venisti? Tūc
accesserunt ⁊ man⁹ iniecerunt ī
iesum: ⁊ tenuerūt eum. Et ecce
vnus ex his q erant cuz iesu: ex
tēdens manum exemit gladiuz
suū: ⁊ ꝑcutiēs seruū pr̄icipis sa-
cerdotū amputauit ei auriculā
eius dexterā. Tūc ait illi iesus.
Conuerte gladiū tuū in locuz
suū. Oēs eni q acceperīt gladi-
um: gladio ꝑibūt. An putas q̄r
nō possum rogare pr̄em meū:
⁊ exhibebit mihi mō plus quaz
duodeci legiones angeloruz?
Qūo ergo īplebuntur scriptu-
re: q̄r sic oportet fieri. In illa ho
ra dixit iesus turbis. Tāquā ad
latronē existis cū gladijs ⁊ fusti
bus cōprehēdere me. Quotidie
apd̄ vos sedebā docēs ī tēplo:
⁊ nō me tenuistis. Hoc āt totuz
factū ē vt adiplerēt̄ scripture ꝓ
phetaꝝ. Tūc oēs discipuli reli-
cto eo fugerūt. At illi tenētes ie
sū: duxerūt eū ad cayphā pr̄ici-
pē sacerdotū: vbi scribe ⁊ senio-
res ꝯuenerāt. Petr⁹ āt seq̄bat̄
eū a lōge vsq̄z ī atriū p̄ncipis sa
cerdotū. Et īgressus intro: sede
bat cū mīstris vt videret finem.

Ad Cayphā

Principes ãt sacerdotũ ⁊ oẽ cõ
ciliũ q̃rebãt falsũ testimoniũ cõ
tra iesũ vt eũ morti traderẽt ⁊ ñ
inuenerũt cũ multi falsi testes
accessissent. Nouissime ãt vene-
rũt duo falsi testes: ⁊ dixerunt.
Hic dixit possum destruere tem
plũ dei: ⁊ post triduũ reedifica
re illõ. Et surgens princeps sacer
dotũ ait illi. Nihil rñdes ad ea
q̃ isti aduersũ te testificant? Je-
sus aũt tacebat. Et princeps sa
cerdotũ ait illi. Adiuro te p de-
um viuũ: vt dicas nobis si tu es
chr̃s filiꝰ dei. Dicit illi iesus. Tu
dixisti. Verũtñ dico vobis: am
mõ videbitis filiũ hois sedẽ-
tem a dextris vtutis dei ⁊ veni
entem i nubibus celi. Tũc prin-
ceps sacerdotũ scidit vestimen
ta sua dicens. Blasphemauit.
Quid adhuc egemꝰ testibꝰ? Ec
ce nũc audistis blasphemiam.
Quid vobis videt? At illi rñ-
dentes dixerũt. Reꝰ est mortis.
Tũc expuerũt in faciẽ eius: ⁊ co
laphis eũ ceciderũt. Alij aũt pal
mas i faciẽ eiꝰ dederũt dicẽtes.
Prophetiza nobis chr̃e quis est
q̃ te pcussit? Petrus vero sozis
sedebat i atrio: ⁊ accessit ad eũ
vna ancilla dicens. Et tu cũ ie
su galileo eras? At ille negauit
coꝝ oibus dicẽs. Nescio qd di
cis. Exeũte aũt illo ianuã vidit
eũ alia ancilla: ⁊ ait q erant ibi:
⁊ hic erat cũ iesu nazareno. Et
iterꝝ negauit cũ iuramẽto. Et
nõ nouꝰ hoiem: ⁊ post pusillum
accesserũt q stabant: ⁊ dixerunt
petro. Vere: ⁊ tu ex illꝭ es: nã et
loquela tua manifestũ te facit.
Tũc cepit detestari ⁊ iurare: q̃
nõ nouisset homiẽ. Et ꝯtinuo
gallus cãauit. Et recordatꝰ est
petrꝰ vbi iesu qõ dixerat: pusq̃
gallus cãet: ter me negabis.
Et egressus foras fleuit amare.
Mane ãt fcõ ꝯsiliũ inierũt oẽs
pncipes sacerdotuꝫ ⁊ seniores
pplũ aduersus iesũ vt eũ morti
traderẽt. Et victũ adduxerunt
eũ: ⁊ tradiderũt põtio pilato pñ
di. Tũc vidẽs iudas q eũ tradi
dit qõ dãnatꝰ esset penitẽtia du
ctus retulit triginta argenteos
pncipibꝰ sacerdotũ ⁊ seniorib⁹
dicẽs. Peccaui: tradẽs sangui
nẽ iustũ. At illi dixerũt: Quid
ad nos tu videris. Et piectis ar
gẽteis i rẽplo recessit: ⁊ abiẽs la
qõ se suspẽdit. Principes aũt sa
cerdotũ acceptis argẽteis dixe
rũt. Nõ lꝫ eos mittere in corbo
nã: q̃ pciũ sanguis ẽ. Cõsilio ãt
inito: emerũt ex illꝭ agrũ figuli i
sepulturã pegrinoꝝ: pp hoc vo
catus ẽ ager ille acheldemach
hoc̃ ager sanguis: vsq̃ i hodi
ernũ diẽ. Tũc ipletũ ẽ qõ dictũ
ẽ p hieremiã pphetã dicentez.
Et acceperunt triginta argẽteos p̃
ciũ appciati quẽ appciauerũt a
filijs isrl: ⁊ dederũt eos in agrũ

singuli: sicut constituit mihi dñs. Jesus ãt stetit añ psidẽ: & interrogauit eũ pses dicens. Tu es rex iudeoꝝ? Dicit illi iesus. Tu dicis. Et cũ accusaret a pncipib⁹ sacerdotum: & seniorib⁹: nihil rñdit. Tũc dicit illi pilat⁹. Nõ audis q̃nta aduersũ te dicũt testimonia? Et nõ rñdit ei ad vllũ vbũ ita vt miraret pses vehemẽter. Per diẽ ãt solẽnẽ cõsueuerat pses dimittere pplo vnũ vinctũ quẽ voluissent: bẽbat ãt tũc vinctũ isignẽ: q dicebat barrabas. Qui pp seditionẽ missus fuerat i carcerẽ. Cõgregatis ãt illis dixit pilat⁹. Quẽ vultis dimittaꝝ vobis: barrabã: an iesũ q dicit chm̃? Sciebat eni q̃ p inuidiaꝝ tradidissẽt eũ. Sedẽte ãt illo pro tribunali: misit ad eũ vxor eius dicẽs. Nihil tibi & iusto illi. Multa eni passa sũ hodie p visũ pp eũ. Principes ãt sacerdotũ & seniores psuaserũt pplis vt peterẽt barrabã: iesũ vo pderẽt. Rñdẽs ãt pses ait illis. Quez vultis vobis de duob⁹ dimitti? At illi dixerũt. Barrabã. Dicit illis pilatus. Quid igit faciã de iesu q dicit chm̃? Dicũt oẽs: crucifigat. Ait illis pses. Quid enim mali fecit? At illi magis clamabãt dicẽtes. Crucifigat. Videns ãt pilat⁹ q: nihil pficeret: sz magis tumult⁹ fieret: accepta aqua lauit man⁹ coram oi pplo dicẽs. Innocẽs ego sũ a sãguie iusti huius vos videritis. Et rñdens vniuersus ppls dixit. Sãguis ei⁹ sup nos: & sup filios nr̃os. Tunc dimisit illis barrabã: iesũ ãt flagellatuꝝ tradidit eis vt crucifigeret. Tũc milites psidis suscipientes iesũ in ptorio congregauerũt ad eũ vniuersã cohortẽ: & exuẽtes eũ clamidẽ coccineã circũdederũt ei: & plectentes coronã de spinis: posuerũt sup caput ei⁹ & arũdinẽ i dextera ei⁹: & genuflexo añ eũ. Illudebãt ei dicentes. Aue rex iudeoꝝ. Et expuẽtes i eum: accepunt arũdinẽ: & percutiebãt caput ei⁹. Et postquã illuserũt ei exuerũt eũ clamidẽ. Et induerũt eũ vestimẽtis ei⁹: & duxerũt eũ vt crucifigerẽt. Exeũtes aũt inuenerũt hominẽ cyreneũ nomine simonẽ. Hũc ãgariauerũt vt tolleret crucẽ ei⁹. Et venerũt i locũ q dicit golgotha qđ ẽ caluarie loc⁹: & dederũt ei vinũ bibere cũ felle mixtũ. Et cũ gustasset: noluit bibere. Postq̃ aũt crucifixerũt eũ diuiserunt vestimẽta ei⁹: sortẽ mittẽtes: vt impleret qđ dictũ ẽ p pphetã dicẽtẽ. Diuiserũt sibi vestimẽta mea & sup vestẽ meã miserunt sortẽ: & sedẽtes seruabãt eũ. Et ipo posuerunt sup caput ei⁹ cãm ipsi⁹ scriptã. Hic ẽ iesus nazarenꝰ rex iudeoꝝ. Tũc crucifixi sũt cum eo duo latrones: vnus a dextris: &

vnus a sinistris. Pretereũtes autẽ blasphemabant eũ: mouẽtes capita sua ⁊ dicẽtes. Vach q destruis tẽplũ dei: ⁊ in triduo illud reedificas. Salua temetipsum: si filiꝰ dei es: descende de cruce. Silr ⁊ principes sacerdotũ illudẽtes ei cũ scribis ⁊ senioribus dicebãt. Alios saluos fecit: seipsũ non põt saluum facere. Si rex isrl est descẽdat nunc de cruce: ⁊ credimus ei. Cõfidit in deo: liberet euz nunc si vult. Dixit enĩ: qꝛ filius dei sum. Idipsum aũt ⁊ latrones q crucifixi erãt cuz eo ĩproperabant ei. A sexta aũt hora tenebre facte sũt sup vniuersaz terrã vsqꝫ ad horam nonã: ⁊ circa horã nonã clamauit iesus voce magna dicẽs. Hely hely lamazabathãi ? hoc est. Deꝰ meus: deꝰ meus vt qd dereliqsti me? Quidã autẽ illic stantes ⁊ audiẽtes dicebãt. Helyã vocat iste. Et ꝯtinuo currẽs vnus ex eis: acceptã spongiam ĩpleuit aceto: ⁊ ĩposuit arundini ⁊ dabat ei bibere. Ceteri vo dicebãt. Sine: videamꝰ an veniat helyas liberãs euz. Jesus ãt iterꝫ clamans voce magna emisit spũm ✠ Et ecce velũ templi scissum ẽ in duas partes: a summo vsqꝫ deorsum: ⁊ terra mota est: ⁊ petre scisse sunt: ⁊ monumẽta apta sunt: ⁊ multa corpora scõrum q dormierãt surrexerũt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionẽ eius venerũt in sanctã ciuitatẽ: ⁊ apparuerũt multis. Cẽturio aũt ⁊ q cum eo erãt custodientes iesuz: viso terremotu: ⁊ his q̃ fiebant timuerũt valde dicẽtes. Vere: filius dei erat iste. Erant aũt ibi mulieres multe a lõge q̃ secute erãt iesum: a galilea: ministrantes ei inter q̃s erat maria magdalẽa: ⁊ maria iacobi: ⁊ ioseph mater: ⁊ mr̃ filioꝝ zebedei. Cũ sero ãt factum esset: venit qdaz hõ diues ab arimathia noĩe ioseph: q ⁊ ipse discipulus erat iesu: hic accessit ad pilatũ: ⁊ petiit corpus iesu. Tunc pilatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore ioseph ĩuoluit illud in sindone munda: ⁊ posuit illud in monumento suo nouo: quod exciderat in petra: ⁊ aduoluit saxũ magnũ ad hostiũ monumenti ⁊ abijt. Erat ãt maria magdalene ⁊ altera maria sedentes contra sepulchrum. Hic legitur in tono euangelij.

Altera ãt die q̃ est post parasceuẽ: conuenerũt principes sacerdotũ ⁊ pharisei ad pilatũ dicentes. Dñe: recordati sumꝰ qꝛ seductor ille dixit adhuc viuẽs: post tres dies resurgã. Jube ergo custodiri sepulchrũ vsqꝫ in diẽ tertiũ: ne forte veniãt discipuli eiꝰ ⁊ furent eum: ⁊ dicãt ple

bi surrexit a mortuis: et erit nouissimus error peior priore. Ait illis pilatus. Habetis custodiã: ite custodite sicut scitis. Illi autez abeuntes munierũt sepulchrũ: signantes lapidem cum custodibus. Credo in vnum deum. pa. dicitur. Offertorium.

Improperium expectauit cor meum et miseriam et sustinuit qui simul contristaretur et non fuit consolantez me quesiui et non inueni et dederunt in escam meam fel et in siti mea potauerunt me aceto. Secreta.

Concede quesumus domine vt oculis tue maiestatis munus oblatum: et gratiam nobis deuotionis obtineat et effectuz beate pennitatis acgrat. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum: Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus: Per omnia secula seculorum. Amen. Prefatio. Qui salutem. Cõmunio.

Pater si non potest hic calix transire nisi bibam illum fiat voluntas tua. Complenda.

Per huius domine operationem mysterij et vitia nostra purgentur et iusta desideria cõplcantur. Per dominum nrm iesum christum filium tuũ: Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus: Per omnia secula seculorum. Amen.

¶ Feria secunda. Introitus.

Iudica dñe nocẽtes me expugna impugnantes me apphẽde arma et scutum et exurge i adiutoriũ meuz dñe virtus salutis mee. ℣. Effunde framea et conclude aduersus eos qui me persequuntur. Oratio.

Presta qs omnipotẽs deus vt q in tot aduersis ex nra infirmitate deficimus interceden te vnigeniti filij tui passione respiremus. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spũs sancti deus: Per oia secula scl'oz. Amẽ

Lectio Esaie prophete. C.L.

Dixit esaias dominus deus aperuit mihi aurem: ego autẽ nõ contradico: retrorsũ nõ abij. Corpꝰ meũ dedi percutientibus et genas meas vellentibus. Faciẽ meã nõ auerti: ab increpãtibus et ɔspuẽtibꝰ in me: dñs deus auxiliator meus: et iõ non sum confusus. Ideo posui faciem meam vt petram durissimam: et scio quoniam non cõfundar. Iuxta est qui iustificat me: quis cõtradicet mihi. Stemus simul. Quis est aduersarius meus: accedat ad me. Ecce

dñs deꝰ auxiliator meꝰ? Quis ē q ꝯtēnet me. Ecce oēs q̄si vesti mētū ꝯterent ⁊ tinea comedet eos. Quis ex vobis timēs do minū? Audiēs vocē serui eius. Quis ābulauit ī tenebris: ⁊ nō ē lumē ei. Spet ī noīe dñi: ⁊ ini tat sup dño deo. Immediate ī cipit epla. Lcō zacha. pp. C. XI

Hec dicit dñs deꝰ. Si bonū ē ī ocul' vr̄is afferte mercedē meā: ⁊ si ñ qescite. Et appende rūt mercedez meaz trigīta argenteis: ⁊ dixit dñs ad me ꝓij ce illō ad statuariū decoꝝ p̄ciū quo app̄ciatꝰ sum ab eis. Et tuli trigīta argenteos: ⁊ ꝓieci illos ī domo dñi ad statuariū. Et p̄ci di v̄gā meā secūdaz q̄ appella bat funiculꝰ vt dissoluerez ger manitatez īter iudā ⁊ isrl'. Et di xit dñs ad me. Ecce ego ponaz hierl'z sup liminare crapule oī bus ppl'is ī circuitu: sed ⁊ iuda erit ī obsidione ꝯtra hierl'm. Et hītabit hierl'z rursus: ī loco suo in hierl'm ⁊ saluabit dñs taber nacula iuda: sicut in p̄ncipio: ⁊ erit in die illa effūdā sup domū dauid: ⁊ sup hītatores hierl'z spi ritū gratie ⁊ p̄cū ⁊ aspicient ad me quez cōfixerūt ⁊ plāgent eū plāctu q̄si sup vnigenitū: ⁊ dole būt sup eū vt doleri solet ī mor te primogeniti. In die illa ma gnꝰ erit plāctꝰ ī hierl'm: sicut plā ctus ad remmon ī cāpo mage don ⁊ dicet ei: qd sūt plage iste ī medio manuuz tuaꝝ. Et dicet his plagatꝰ sū ī domo illoꝝ qui diligebāt me framea suscitare sup pastorem meum ⁊ sup virū coherentem mihi. Dicit dñs exercituū. Percute pastorez ⁊ dispgent oues. Et cōuertā ma num meā ad puulos ⁊ erunt in oī terra dicit dñs. Partes due ī ea dispgent: ⁊ deficient ⁊ ter tia ps reliquetur ī ea: ⁊ ducam tertiā partem p ignem: ⁊ vraz eos: sicut vritur argentum: ⁊ ꝓ babo eos sicut ꝓbatur aurum. Ipse īuocabit nomen meum ⁊ ego exaudiā eum. Dicā popu lus meus es ⁊ ipse dicet: domi nus deus meus Graduale.

Ego āt cū mihi molesti eēnt indue bā me cilicio ⁊ humiliabo in ieiunio aīam meā ⁊ oratio mea in sinu meo ꝯuertetur. ℣. Judica dñe noeētes me expugna īpugnātes me app̄hen de arma ⁊ scutū ⁊ exurge in adiuto riū mihi Tractꝰ vt supra. folio. 55. ſm Joā XII. C.

Ante sex dies pasche venit iesus bethaniā vbi Lazarꝰ fuerat mor tuus quem suscita uit iesus. Fecerunt āt ei cenā ibi: ⁊ mar

tha ministrabat: lazarus vero vnus erat ex discumbentib⁹ cuz eo. Maria ergo accepit libraz vnguenti nardi pistici p̄ciosi et vnxit pedes iesu ⁊ extersit capillis suis pedes ei⁹: ⁊ dom⁹ ĩpleta est ex odore vnguenti. Dixit ergo vn⁹ ex discipul' ei⁹ iudas scariothis: q erat eum traditurus. Quare hoc vnguentuz nõ venit trecentis denarijs ⁊ datum est egenis. Dixit ãt hoc ñ: qꝛ de egenis ad eum ꝑtinebat: sz qꝛ fur erat ⁊ loculos hñs: ⁊ ea q̃ mittebantur portabat. Dixit ergo iesus: sinite illã vt ĩ diez sepulture mee seruet illud. Paupes enĩ semꝑ vobiscum habetis: me ãt nõ semper habebitis. Cognouit ergo turba mlta ex iudeis qꝛ lazarus illuc est: ⁊ venerunt nõ ꝑꝑ iesum tãtum: sz vt lazaꝝ viderent quem suscitauit a mortuis. Cogitauerunt ergo pricipes sacerdotuz vt ⁊ lazaꝝ ĩterficerent qꝛ mlti propter illum abibãt ex iudeis: ⁊ credebãt ĩ iesum. In crastinuz autez turba mlta q̃ venerat ad diem festum: cum audissent qꝛ venit iesus hierosolymã: acceperunt ramos palmaꝝ: ⁊ ꝓcesserunt obuiam ei. Et clamabãt dicentes. Osãna bñdict⁹ q venit ĩ nomĩe dñi rex isrl' ⁊ inuenit iesus asellum ⁊ sedit super eum sicut scriptum est. Noli timere filia syõ. Ecce rex tu⁹ venit tibi sedens super pullum asine. Hee non cognouerunt discipuli eius primum: sed qñ glĩficatus est iesus: tunc recordati sunt qꝛ hec scripta erãt de eo: ⁊ hec fecerunt ei. Testimoniuz ergo perhibebat turba q̃ erat cum eo: qñ lazaꝝ vocauit de monumento ⁊ suscitauit eum a mortuis. Propterea ⁊ obuiã vẽit ei turba: qꝛ audierunt eum fecisse hoc signuz. Pharisei vero dixerunt ad semetipsos. Uidetis qꝛ nihil ꝓficimus: ecce mundus totus post eum abijt. Erãt ãt gentiles qui dã ex his: q ascenderant vt adorarent in die festo. Hi ergo accesserunt ad philippum: q erat a bethsaida galilee: ⁊ rogabãt eum dicentes. Dñe: volumus iesum videre. Uenit philippus ⁊ dicit andree. Andreas rursum ⁊ philippus dixerunt ad iesuz. Jesus ãt rñdit eis dicens. Uenit hora vt clarificetur filius hoĩs. Amen amen dico vobis: nisi granum frumenti cadens in terrã mortuum fuerit: ipsum soluz manet. Si ãt mortuum fuerit: multum fructum affert. Qui amat aĩam suã perdet eã: ⁊ qui odit aĩam suã in hoc mundo: in vitã eternã custodit eã. Si qs mihi ministrat: me sequatur. Et vbi ego sum illic ⁊ minister meus erit. Si qs mihi ministraue-

rit:honorificabit eum pater meus. Nunc anima mea turbata est:& quid dicam? Pater salui/fica me ex hac hora:sed propterea veni in hanc horam. Pater clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de celo dicens. Clarificaui:& iterꝝ clarificabo. Turba ergo que stabat & audierat: dicebat tonitruum factum esse. Alij autem dicebant. Angelus ei locutus est. Respondit iesus & dixit. Non propter me vox hec venit:sed ꝓpter vos. Nunc iudicium est mundi:nunc princeps mundi huius ejicietur foras. Et ego si exaltatꝰ fuero a terra:oia traham ad meipsum. Hoc autem dicebat:significãs qua morte esset moriturus. Respondit ei turba. Nos audiuimus ex lege:quia christus manet in eternum:& quomodo tu dicis:oportet exaltari filiuꝫ hominis? Et quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicum lumen in vobis est ambulate dum lucem habetis:vt non tenebre vos comprehendant. Et qui ambulat in tenebris:nescit quo vadat. Dum lucem habetis credite in lucem:vt filij lucis sitis. Hec locutus ẽ iesus:& abijt & abscõdit se ab eis.

Offertorium. Eripe me de inimicis meis domine ad te cõfugi: doce me facere voluntatem tuam:quia deus meus es tu.

Secreta. Hec nos sacrificia omnipotens deꝰ potenti virtute mũdatos:ad suum faciant puriores venire ꝓncipium. Per dominum nostrum.

Communio. Erubescant & reuereantur simul q gratulantur malis meis: induantur pudore & reuerentia qui maligna loquuntur aduersum me.

Complẽ. Prebeant nobis dñe diuinum tua scã feruorez:quo eoꝝ pariter & actu delectemur & fructu. Per dñm nr̃m iesuꝫ.

Super ppl'm. Oratio. Diuua nos deus saluta/ris noster:& ad beneficia recolẽda qbus nos instaurare digna tus es tribue venire gaudẽtes. Per dñm.

Feria.iij. Introi.

Nos autez gloriari oportet i cruce domini nostri iesu christi:in qꝫ est salus vita & resurrectio nostra:ꝑ quẽ saluati & liberati sumus. ℣ Deus misereat nostri & bñdicat nobis: illuminet vultum suum super nos & misereatur nostri.

Oratio. Omnipotẽs sempiterne deus:da nobis ita dñice passio

nis sacramenta peragere: vt i-
dulgentiã pcipere mereamur.
Per eũdem dñm nr̃m iesum.
Lectio hieremie prophete. XI.

In diebus illis
dixit hieremi-
as. Dñe demonstra
sti mihi & cognoui.
Tu ondisti mihi stu
dia eor: & ego quasi
agnus mãsuetus q
portat ad victimã:
& nõ cognoui q̃ cogitauerũt su
per me cõsilia dicentes. Mittamus lignũ in panẽ eius: & eradamus eũ de terra viuentiũ: & nomẽ eius nõ memoret ampli
us. Tu aũt dñe sabbaoth q iudi
cas iuste: & pbas renes & corda:
videã vltionẽ tuã ex eis. Tibi
enĩ reuelaui cãm meã: dñe de-
us meus. Immediate incipitur
epla. Lectio libri. Sapien. II. C.

In diebus illis:
Dixerũt impij
in dei. Uenite circũ
ueniam⁹ iustũ: quo-
niã inutilis ẽ nobis:
& cõtrarius est operi
bus nr̃is. Et ĩproperat nobis pcã legis:
& diffamat in nos pctã disciplinę nr̃e. Promittit se sciam dei
hẽre: & filiũ dei se noiat. Fact⁹
est nobis in cõtradictionẽ cogitationũ nr̃arũ. Grauis ẽt ẽ nobis
ad videndũ: qm̃ dissimilis ẽ aliis vi
ta illi⁹: & immutate sũt vie ei⁹. Tã
q̃z nugaces estimati sum⁹ ab illo: & abstinet se a vijs nr̃is tanq̃z
ab imũditijs. Et põfert nouissia
iustor: & gl̃iat pr̃em se hẽre deũ
Videam⁹ ergo si sermones illi⁹
vi sint: & tẽtem⁹ q̃ ventura sũt illi: & sciem⁹ q̃ erũt nouissima illi
us. Si enĩ est ver⁹ dei fili⁹ suscipiet illũ: & liberabit eũ de manibus cõtrariorũ. Cõtumelia & tormẽto interrogem⁹ eũ: vt sciam⁹
reuerentiã illius: & pbem⁹ patientiã ei⁹. Morte turpissima cõdẽnemus eũ. Erit. n. respectus
ex sermonib⁹ illi⁹. Hec cogitauerũt & errauerunt. Excecauit
enĩ illos malitia eorũ: & nescierunt sacra dei. Nec mercedẽ
sperauerunt iustitie: nec iudicauerunt honorem aiar̃ suarum.
Gra. Exurge dñe & intende iudiciũ meũ: deus meus & dñs meus in
cãm meam. ℣. Effunde frameã
& cõclude aduersus eos qui me pse-
quunt. ℭ Passio dñi nr̃i iesu chr̃i
Secundum marcum. XIIII. C.

Erat pascha &
azima post bi
duũ: & q̃rebãt sũmi
sacerdotes & scribe
qũo iesũ dolo tene-
rẽt: & occiderẽt. Bicebant enim. Non
in die festo: ne for-
te tumultus fieret in populo.
Et cum iesus esset bethanie in

domo simōis leprosi ⁊ recumberet: venit mulier hñs alabastrum vnguenti nardi pistici p̄ciosi: ⁊ fracto alabastro effudit super caput eius. Erāt āt qdā indigne ferentes ītra semetipsos ⁊ dicentes. Ut qd perditio ista vnguenti fcā est. Poterat eniz vnguentum istud venundari plusq̄z trecentis denarijs ⁊ dari pauperibus. Et fremebāt in eā. Jesus āt dixit. Sinite eā: qd molesti estis illi. Bonum opus operata est ī me. Semper eniz pauperes habetis vobiscum: ⁊ cum volueritis potestis ill' benefacere: me autem nō semper hēbitis. Qd̄ habuit hec fecit: p̄uenit vngere corpus meum in sepulturam. Amen dico vobis vbicunq̄z p̄dicatum fuerit hoc euāgeliuz ī vniuerso mundo: ⁊ qd̄ fecit hec narrabit̄ ī memoriā ei⁹. Et iudas scariothis vnus d̄ duodecī abijt ad summos sacerdotes vt ꝓderet euz ill'. Qui audientes gauisi sunt ⁊ ꝓmiserunt ei pecuniaz se daturos. Et q̄rebāt quomō illum oportune traderet. Et p̄rio die azimoꝝ quando pascha īmolabāt. Dicunt ei discipuli. Quo vis eamus ⁊ paremus tibi vt māduces pascha? Et mittit duos ex discipul' suis ⁊ dicit eis. Jte ī ciuitatem ⁊ occurret vobis hō lagenā aq̄ baiulās seqmini eum ⁊ quocūq̄z ītroierit dicite dño dom⁹: quia magister dicit. Ubi est refectio mea: vbi pascha cum discipulis meis māducem. Et ipse vobis demōstrabit cenaculū grāde stratum ⁊ illic parate nobis Et abierūt discipuli eius ⁊ venerunt in ciuitatez ⁊ inuenerūt sicut dixerat illis: ⁊ parauerūt pascha. Uespere aūt facto venit cuz duodecim ⁊ discumbentibus eis ⁊ māducātibus ait illis iesus. Amē dico vobis: quia vnus ex vobis me tradet q̄ māducat mecum. At illi ceperūt cōtristari ⁊ dicere ei singillatiz. Nūquid? Qui ait illis. Unus ex duodecim q̄ intingit mecū manum in catino. Et fili⁹ qdez hominis vadit sicut scriptum ē de eo. Ue autē hoī illi ꝑ quem fili⁹ hominis tradetur. Bonū erat ei si non essz natus hō ille. Et māducātib⁹ illis accepit iesus panem ⁊ bñdicēs fregit ⁊ dedit eis: ⁊ ait. Sumite: hoc ē corpus meuz. Et accepto calice: gr̄as agens dedit eis: ⁊ biberūt ex illo omnes. Et ait illis. Hic ē sanguis meus noui testamenti q̄ ꝓ mltis effūdet̄. Amē dico vobis: ꝙ iā nō bibā de genimīe vitis vsq̄z ī diē illū cū illō bibā nouum in regno d̄i. Et hymno dicto exierunt in montem oliuarum. Et ait illis iesus. Omnes scandalizabimini in me in ista

nocte: quia scriptū est. Percu
tiam pastorem ⁊ dispergentur
oues gregis. Sed postquā sur-
rexero p̄cedam vos in galileā.
Petrus autez ait illi. Et si om
nes scādalizati fuerint: sed non
ego. Et ait illi iesus. Amen di
co tibi: quia tu hodie in nocte
hac: priusq̄z gallus bis vocem
dederit: ter me es negaturus.
At ille amplius loquebatur.
Et si oportuerit me simul com-
mori tibi: nō te negabo. Simili
ter aūt ⁊ omnes dicebāt. Et ve
nerunt in predium cui nomen
gethsemani. Et ait discipulis
suis. Sedete hic donec orem.
Et assumpsit petrum ⁊ iacobū
⁊ ioānem secum: et cepit paue-
re ⁊ tedere: ⁊ ait illis. Tristis est
anima mea vsq̄z ad mortez: su-
stinete hic ⁊ vigilate. Et cum
p̄cesisset paululū procidit sup
terrā ⁊ orabat vt si fieri posset
trāsiret ab eo hora ⁊ dixit. Ab
ba pater: oīa tibi possibilia sūt
transfer a me calicem hunc: s̄z
non q̄ ego volo: sed qd̄ tu. Et
venit ⁊ inuenit eos dormien/
tes. Et ait petro. Simō dormis
nō potuisti vna hora vigilare
mecum. Vigilate ⁊ orate vt nō
intretis in tentationez. Spiri-
tus quidem promptus est: ca-
ro aūt infirma. Et iteruz abiēs
orauit eundez s̄monem dicens
Et reuersus denuo inuenit eos
dormientes. Erāt eni oculi eo-
rum grauati: ⁊ ignorabant qd
responderēt ei. Et venit tertio
⁊ ait illis. Dormite iam ⁊ reqe/
scite. Sufficit. Venit hora ecce
tradetur filius hominis in ma-
nus peccatorum. Surgite ea-
mus: ecce qui me tradet prope
est. Et adhuc eo loquēte: venit
iudas scarioth vnus de duo-
decim: ⁊ cū eo turba multa cū
gladijs ⁊ lignis missi a sūmis
sacerdotibus ⁊ scribis ⁊ seniori
bus. Dederat autē traditor eis
signum dicēs. Quēcūq̄z oscula-
tus fuero ipse est tenete eum:
⁊ ducite caute. Et cum venisset
statim accedēs ad euz ait. Aue
rabi: ⁊ osculatus est eū. At illi
manus iniecerunt in iesum et
tenuerunt eū. Unus āt quidē d̄
circunstantibus educēs gladi-
um p̄cussit seruū summi sacer-
dotis ⁊ amputauit illi auricu-
lam. Et rn̄dens iesus ait illis.
Tanq̄z ad latronez existis cuz
gladijs ⁊ lignis comp̄hendere
me. Quotidie apud vos eram
in tēplo docēs: ⁊ nō me tenuistis
sed vt impleāt̄ scripture. Tunc
discipuli ei⁹ relinq̄ntes eū oēs
fugerūt. Adolescēs āt qdam se
q̄bat̄ eū: amictus sindone sup
nudo ⁊ tenuerūt eū. At ille re-
iecta sindone: nudus p̄fugit
ab eis. Et adduxerunt iesum
ad summū sacerdotē: ⁊ cōuene

rũt oẽs sacerdotes ⁊ scribe ⁊ se niores. Petrus aũt a longe se cutus ẽ eũ vsq; intro in atrium sũmi sacerdotis ⁊ sedebat cum ministris: ⁊ calefaciebat se ad ignẽ. Sũmi vo sacerdotes ⁊ oẽ ciliũ q̃rebãt aduersus iesum te stimoniũ vt eũ morti traderẽt nec inueniebant. Multi enĩ testi mõium falsum dicebãt auersus eum: ⁊ queniẽtia testimonia nõ erant. Et qdã surgẽtes falsũ te stimõium ferebãt aduersus eũ dicẽtes. Quĩ nos audiuim⁹ eũ dicentẽ: ego dissoluaꝫ tẽplum hoc manu factum: ⁊ post tridu um aliud nõ manufactum edi ficabo. Et nõ erat q̃uenies testi moniuꝫ illoꝝ. Exurgẽs ãt sum mus sacerdos in remediũ iter rogauit iesuꝫ dicẽs. Nõ rndes qcq̃ ad ea q̃ tibi obijciũtur ab bis. Ille autẽ tacebat: ⁊ nihil rñ dit. Rursum summ⁹ sacerdos ĩ terrogabat eũ ⁊ dixit ei. Tu es chꝛs fili⁹ dei bñdicti. Jesus aũt dixit ei. Ego suꝫ. Et videbitis fi liuꝫ hois sedẽtẽ a dextris vir tutis dei ⁊ veniẽtẽ ĩ nubibus celi. Summ⁹ ãt sacerdos scidẽs ve stimẽta sua ait. Quid adhuc de sideram⁹ testes: audistis blasphe miã qd vobis videt: q oẽs q̃dẽ nauerunt eum eẽ reum mortis. Et cepunt qdã q̃spuere ĩ eum: ⁊ velare faciẽ ei⁹: ⁊ colaphis euꝫ cedere: ⁊ dicere ei: prophetiza. Et ministri alapis eũ cedebãt. Et cum eẽt petr⁹ iatrio deorsuꝫ. Ve nit vna ex ãc. ll'summi sacerdo tis: ⁊ cum vidisset petrum cale faciẽtẽ se: aspiciẽs illum ait. Et tu cuꝫ iesu nazareno eras. At il le negauit dicẽs. Neq; scio: ne q; noui qd dicas. Et exũt foras añ atriuꝫ ⁊ gallus cãtauit. Rur sus ãt cuꝫ vidisset illuꝫ alia ãcil la cepit dicere circunstãtibus: Quia hic ex ill'ẽ. At ille i ex nega uit. Et p⁹ pusilluꝫ rursus q aſta bãt dicebãt petro. Vere ex ill'es: nã ⁊ galile⁹ es. Ille ãt cepit ana thematizare ⁊ iurare: q; nescio hoiez istum quẽ dicitis. Et stati itex gallus cãtauit. Et recorda tus ẽ petrus vbi qõ dixerat ei ie sus. Priusq; gallus cãtet bis: ter me negabis. Et cepit flere. Et q̃festi mane q̃siliuꝫ facientes summi sacerdotes cuꝫ senio⁹ b⁹ ⁊ scribis: ⁊ vniuerso q̃silio vi ciẽtes iesuꝫ duxerunt ⁊ tradide runt pilato. Et iterrogauit euꝫ pilat⁹. Tu es rex iudeoꝝ? At il le rñdẽs ait illi. Tu dicis. Et ac cusabãt euꝫ summi sacerdotes ĩ multis. Pilat⁹ ãt rursum iterro gauit euꝫ dicẽs. Nõ rñdes qc q̃z: vide i q̃ntis te accusãt. Jesus ã ãpli⁹ nihil rñdit: ita vt mira/ ret pilat⁹. Per diẽ ãt festum: di mittere solebat ill' vnuꝫ ex vin ctis quẽcunq; petiisset. Erat ãt q dicebat barrabas: q cum sedi

ciosis erat vict⁹ q i seditōe fece-
rat homicidiuz. Et cum ascēdis
set turba cepit rogare: sicut sem
p faciebat ill'. Pilat⁹ āt rn̄dit eis
⁊ dixit: vultis dimittā vobis re
gē iudeoꝝ. Sciebat eni qd̄ p iui
diā tradidissēt eum summi sacer
dotes. Pōtifices āt ꝯcitauerūt
turbā: vt magis barrabā dimit
teret eis. Pilat⁹ āt iteꝝ rn̄dens
ait ill'. Quid ergo vultis faciaz
regi iudeoꝝ. At illi iteꝝ clama
uerunt. Crucifige euz. Pilatus
vo dicebat eis. Quid eni mali
fecit. At illi magis clamabant.
Crucifige euz. Pilat⁹ āt volēs
ppl'o satisfacere: dimisit ill' bar-
rabā: ⁊ tradidit iesuz flagell' ce-
sum vt crucifigeret. Milites āt
duxerunt euz itro i atriuz p̄to/
rij ⁊ ꝯuocāt totā cohortez ⁊ idu
unt euz purpura ⁊ iponunt ei
plectētes spineā coronā ⁊ cepe
runt salutar̄ euz. Aue rex iudeo
ruz: ⁊ pcutiebāt caput ei⁹ arun-
die ⁊ ꝯspuebāt i eum ⁊ ponētes
gēua adorabāt euz. Et postquā
illuserūt ei: exuerunt illuz pur
pura: ⁊ iduerunt euz vestimētis
suis ⁊ educunt illuz vt crucifi-
gerēt euz. Et āgariauerunt p̄te
reunte quēpiā symonē cyreneuz
veniētē d̄ villa p̄rez alexādri ⁊
ruffi: vt tolleret crucē ei⁹. Et p-
ducunt illuz i golgotha locuz:
qd̄ ē iterp̄tatuz caluarie locus.
Et dabāt ei bibē mirratuz vinū
⁊ n̄ accepit. Et crucifigētes eū:
diuiser̄t vestimēta ei⁹ mittētes
sortē sup eis qsqd tolleret. Erat
āt hora t̄tia: ⁊ crucifixer̄t euz: ⁊
erat titul⁹ cāe ei⁹ iscript⁹: rex iu
deoꝝ. Et cū eo crucifixer̄t duos
latrōes: vnū a d̄xtris ⁊ aliū a si
nistris. Et ipleta ē scriptura q̄ di
cit. Et cū iniqs r̄putat⁹ ē. Et p̄te
reūtes blasphemabāt eū: mouē
tes capita sua ⁊ dicētes. Uach
q d̄struis tēplū d̄i: ⁊ i trib⁹ dieb⁹
r̄edificas. Saluū fac temetipsū
d̄scēdēs d̄ cruce. Sil'r ⁊ sūmi sa/
cerdotes illudētes ad alterutꝝ
cū scribis dicebāt. Alios saluos
fecit: seipsū n̄ p̄t saluū facē. Xp̄s
rex isr'l d̄scēdat nūc d̄ cruce vt
videam⁹ ⁊ credam⁹. Et q cū eo
crucifixi erāt: ꝯuitiabāt̄ ei. Et fa
cta hora sexta: tenebre fcē st p to
tā t̄rā: vsqz i horā nonā. Et hora
nona exclamauit iesus voce ma
gna diccēs. Hely hely lamaza-
bathani: qd̄ ē iterp̄tatū. De⁹ me
us: de⁹ me⁹: vt qd d̄reliqsti me.
Et qdā d̄ circūstātib⁹ audiētes
dicebāt. Ecce helyā vocat. Cur
rēs āt vn⁹ ⁊ iplēs spōgiā: aceto
circūponēsqz calamo potū: da-
bat ei dicēs. Sinite videam⁹ si
vēiat helyas ad d̄ponēdū eū: ie
sus āt emissa voce mag̃ expira-
uit ✠ Et velū tēpli cissū ē i duo
a sūmo vsqz d̄orsū. Uidēs āt cētu
rio q ex aduerso stabat: qr sic cla
mās expirassz ait. Uer̄ hic hō fi

lius dei erat. Erāt aūt ⁊ mulieres de lōge aspiciētes: inter q̄s erat maria magdalene ⁊ maria iacobi minoris ⁊ ioseph mr̄ ⁊ salome. Et cuz esset in galilea sequebantur eū: ⁊ ministrabant ei. Et alie multe que simul cum eo ascenderant hierosolymaz.

Hic legitur in tono euangelij.

Et cū iam sero esset factuz quia erat parasceue qd̄ est añ sabbatuz venit ioseph ab arimathia nobil' decurio qui ⁊ ipse erat expectās regnū dei. Et audacter ītroiuit ad pilatum: ⁊ petijt corpus iesu. Pilat⁹ aūt mirabat̄ si iā obijsset. Et acersito centurione: iterrogauit eū si iā mortuus esset. Et cū cognouisset a centurione donauit corpus ioseph. Joseph aūt mercat⁹ syndonem ⁊ deponens eū iuoluit syndone ⁊ posuit eū in monumēto quod erat excisū de petra. Et aduoluit lapidē ad ostiū monumēti.

Offerto. Custodi me domine de manu peccatoris ⁊ ab hominib⁹ iniquis eripe me domine.

Secreta.

Sacrificia nos q̄sumus domine ꝓpensius ista restaurent q̄ medicinalib⁹ sunt istituta ieiunijs. Per dñm nr̄m ie.

Prefatio. Qui salutem.

Com.

Aduersum me exercebant̄ q sedebant in porta: ⁊ in me psallebant qui bibebāt vinū: ego vero orōnem meam ad te dñe: tp̄s bñplaciti deus in multitudine misericordie tue.

Cōp.

Sanctificatiōibus tuis op̄s deus: ⁊ vitia nr̄a purgentur ⁊ remedia nobis eterna ꝓueniant. Per dñm nr̄m iesū chr̄z filium.

Super populum. Orō

Tua nos misericordia dñe ⁊ ab oī surreptiōe vetustatis expurget: ⁊ capaces scē nouitatis efficiat. Per dñz nr̄z iesum.

Feria.iiij. Introitus.

In noīe dñi oē gēu flectat̄ celestium terrestriū ⁊ iferno rū q̄z dñs fact⁹ ē obediēs vsqz ad mortē: mortē autē crucis iō dñs iesus chr̄s in gl'ia est d̄i patris. ps. Dñe exaudi orōnē meaz ⁊ clamor meus ad te veniat.

Hic nō dicitur Dominus vobiscū. sed tantū Flectamus genua.

Orō.

Presta q̄s op̄s de⁹: vt qui nr̄is excessib⁹ icessant affligimur: ꝑ vnigeniti tui passionē liberemur. Qui tecū vi ⁊ regnat in vnitate spūs sci deus ꝑ oīa secula scl'oꝝ. Amē.

Lectio esaie prophete. LXII.

Hec dicit dñs de⁹: dicite filie syō: Ecce saluator tu⁹ venit: ecce merces ei⁹ cū eo. Quis est

iste q venit de edom: tinctis ve stibus de bosra? Iste formosus in stola sua: gradiēs in multitu dine fortitudinis sue. Ego q lo quor iusticiā ⁊ ꝓpugnator sum ad saluanduz. Quare ergo ru brū est idumentū tuū ⁊ vestimē ta tua sicut calcantiū in torcu lari? Torcular calcaui solus: ⁊ de gētibus nō est vir mecū. Cal caui eos in furore meo: ⁊ ꝯcul caui eos in ira mea. Et aspsus ē sanguis eorum sup vestimenta mea: ⁊ oīa indumēta mea coin qnaui. Dies eni vltiōis in cor de meo: ānus retributiōis mee venit. Circūspexi ⁊ nō erat au xiliator: q̄siui ⁊ nō erat q adiuua ret. Et saluabit mihi brachium meū: ⁊ indignatio mea ipsa au xiliata est mihi. Et ꝯculcaui po pulos in furore meo ⁊ inebria ui eos in idignatione mea ⁊ de traxi in terrā virtutē eoꝝ. Mi serationuz dei recordabor: lau dē dñi sup oīb⁹ que reddidit no bis dñs deus noster. Graduale.

Ne auertas faciē tuaz a puero tuo qm̄ tribulor velocit exaudi me. ℣. Saluū me fac deus qm̄ intrauerūt aque vsqz ad aīam meaz: infixus sū in limo profundi ⁊ nō est substantia. Dñs vobiscuz. Flecta. ge. Oīo.

Deus q ꝓ nobis filiū tuuz crucis patibulū subir̄ vo luisti: vt inimici a nobis expelle res potestatem: ꝯcede nobis fa mul' tuis: vt resurrectiōis eius gr̄am ꝯseq̄mur. Per eundem dñm nr̄m iesum chr̄m filiū tuū.

Lectio esaie prophete. LIII. C.

In diebus illis: Dixit esaias. Dñe qs credidit au ditui nr̄o ⁊ brachiū dñi cui reuelatuz ē. Et ascēdit sicut vir gultū corā eo ⁊ sicut radix de terra sitien ti. Et nō est species ei neqz de cor. Et vidim⁹ eū: ⁊ nō erat aspe ctus ⁊ desiderauim⁹ euz despe ctū ⁊ nouissimū viroꝝ: viꝝ do loꝝ: ⁊ scientē infirmitatē: ⁊ quasi absconditus vult⁹ eius ⁊ despe ctus: vñ nec reputauimus euz. Vere languores nr̄os ipse tulit ⁊ dolores nr̄os ipse portauit. Et nos reputauim⁹ eum q̄si le prosuz ⁊ ꝑcussuz a deo ⁊ humi liatuz. Ipse āt vulnerat⁹ est ꝑꝑ iniqtates nr̄as attrit⁹ est ꝑꝑ sce lera nr̄a. Disciplina pacis nr̄e sup eū: ⁊ liuore ei⁹ sanati sumus. Oēs nos q̄si oues errauimus: vnusqsqz in suā viā declinauit: ⁊ posuit dñs in eo iniqtates oī um nr̄m. Oblat⁹ est qr ipse volu it: ⁊ nō apuit os suum sicut ouis ad occisionē ducet ⁊ q̄si agnus corā tondente se obmutescet et nō aperiet os suū. De angustia ⁊ de iudicio sublat⁹ est. Gn̄atio nē eius quis enarrabit? qr absci

sus ē de terra viuētiū: ꝓpter ze-
lus ppl'i mei: ꝑcussi euz ⁊ dabit
impios ꝓ sepultura: ⁊ diuites ꝓ
morte sua: eo qd̄ iniquitatē non
fecerit: neqꝫ dol⁹ fuerit i ore ei⁹
Et dñs voluit ꝯterere eū in īfir
mitate. Si posuerit ꝓ peccato
animā suā: videbit semē lōgeu
um ⁊ volūtas dñi in manu eius
dirigeť pro eo quod tradidit in
morte animā suā: ⁊ cū sceleratis
reputatus ē: ⁊ ipse peccata mul
torū tulit: ⁊ pro transgressorib⁹
rogauit vt non perirent dicit
domin⁹ omnipotēs. **Tractus.**
Dñe exaudi orationē meam ⁊ cla-
mor meus ad te vēiat. ℣. Ne auer
tas faciē tuā a me i quacunqꝫ die tri
bulor īclina ad me aurē tuā. ℣. In
quacunqꝫ die īuocauero te velociter
exaudi me. ℣. Quia defecerunt si-
cut fum⁹ dies mei ⁊ ossa mea sicut in
frixorio cōfrixa sunt. ℣. Percus-
sus suz vt fenū ⁊ aruit cor meū quia
oblit⁹ suz comedere panē meū. ℣.
Tu exurgēs dñe miseberis syon qꝛ
vēit tēp⁹ miserēdi ei⁹. ¶ **Passio
dñi nr̄i iesu xp̄i sꝫ luc.** XXII. C.

In illo tēpore.
Appropīqua-
bat dies festus azi-
morum qui dicitur
pascha ⁊ querebant
principes sacerdotū
⁊ scribe quomodo ie
sum interficerent: ti
mebant vero plebem. Intrauit
autem sathanas in iudā qui co-
gnominabatur scarioth vnus
de duodecim ⁊ abijt ⁊ locutus
est cū principib⁹ sacerdotum ⁊
magistratibus quemadmoduz
illuz traderet eis. Et gauisi sunt
⁊ pacti sunt pecuniaz illi dare.
Et spopondit: ⁊ querebat opor
tunitatē vt traderet illū sine tur
bis. Uenit autē dies azimoruz ī
qua necesse erat occidi pascha:
⁊ misit petrum ⁊ ioannē dicens
Euntes parate nobis pascha vt
māducem⁹. At illi dixerūt. Ubi
vis parem⁹. Et dixit ad eos. Ec
ce introeuntib⁹ vobis in ciuita
tem occurret vobis homo am-
phoram aque portās sequimi-
ni euz in domū in quā intrat: ⁊
dicetis patrifamilias dom⁹: di
cit tibi magister. Ubi est diuer-
soriū vbi pascha cū discipulis
meis māducem? Et ipse vobis
ostendet cenaculū magnū stra
tum: ⁊ ibi parate. Euntes autez
inuenerunt sicut dixit illis ⁊ pa
rauerūt pascha. Et cū facta es-
set hora discubuit ⁊ duodecim
apostoli cum eo. Et ait illis. De
siderio desideraui hoc pascha
māducare vobiscū antequā pa
tiar. Dico enim vobis: quia ex
hoc non manducabo illud do-
nec impleať ī regno dei. Et ac-
cepto calice: gratias egit ⁊ dixit
Accipite ⁊ diuidite īter vos. Di
co enim vobis: quod non bibaz

de generatione vitis donec regnū dei vēiat. Et accepto pane gratias egit ⁊ fregit ⁊ dedit eis dicens. Hoc est corpus meū qđ p vobis tradet: hoc facite i meam cōmemorationē. Similiter ⁊ calicē postquā cenauit dicens. Hic ē calix nouū testamētū i sāguine meo q p vobis fūdet. Verumtamē ecce manꝰ tradentis me: mecū ē i mēsa. Et qdē filius hominis scōm quod definitū ē vadit. Verumtamē ve homini illi p quē tradet. Et ipsi ceperūt quērere iter se qs esset ex eis: q hoc facturus esset. Facta ē autē ⁊ ptētio iter eos quis eoꝝ videret esse maior. Dixit autez eis. Reges gētiū dominant eoꝝ: ⁊ q potestatē habēt sup eos bñfici vocant. Vos autē nō sic. Sed q maior ē i vobis: fiat sicut minor ⁊ q pcessor ē sic̄ ministrator. Nā quis maior ē q recumbit an qui ministrat. Nonne qui recumbit. Ego antē i medio vestrū sum sicut q ministrat. Vos autē estis q mānsistis mecū i tētatiōibꝰ meis. Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi pat meꝰ regnū: vt edatis ⁊ bibatis sup mensā meā i regno meo. Et sedeatis sūper thronos iudicātes duodecī tribꝰ israel. Ait autē dñs symoni. Symō. Ecce satbanas expetiuit vos: vt cribraret sicut triticum. Ego autem rogaui p̄o te vt nō deficiat fides tua: ⁊ tu aliquādo conuersus confirma fratres tuos. Qui dixit ei. Dñe tecum paratus sum: ⁊ in carcerem ⁊ in mortez ire. Et ille dixit. Dico tibi petre. Nō cantabit hodie gallus: dōec ter abneges nosse me Et dixit eis: quando misi vos sine pera ⁊ sacculo ⁊ calciamentis: nūquid aliquid defuit vob. At illi dixerūt. Nihil. Dixit ergo eis. Sed nūc qui hz sacculū tollat similr ⁊ perā. Et q nō hz vēdat tūicā suā ⁊ emat gladiū. Dico.n. vob qm̄ adhuc hoc qđ scriptū ē oportet ipleri i me. Et cū iniqs deputatus est. Etenī ea q̄ sūt d̄ me finē habēt. At illi dixerūt. Dñe ecce duo gladij hic. At ille dixit eis. Satis est. Et egressus ibat secūdū cōsuetudinē i mōtē oliuaꝝ. Secuti sūt autē illū ⁊ discipuli eiꝰ. Et cū peuenisset ad locū dixit eis. Orate ne intretis i tētationez. Et ipse auulsus ē ab eis quātꝰ ē iactꝰ lapidis ⁊ positis genibꝰ orabat dicens. Pater si vis trāsfer calicē istū a me. Verūtamē nō mea volūtas sed tua fiat. Apparuit autē illi āgelꝰ d̄ celo confortās eū. Et factꝰ i agōia: plixiꝰ orabat. Et factꝰ ē sudor eiꝰ sic̄ gutte sāguinis decurrētis i terrā. Et cū surrexisset ab oratiōe ⁊ vēisset ad discipulos suos inuēit eos dormiētes p̄ tristitia ⁊ ait illis. Quid dormitis.

Surgite orate ne intretis in tẽtationẽ. Adhuc eo loquente ecce turba ⁊ q vocabat iudas vnus de duodeci ãcedebat eos. Et appropinquit ihesu vt osculare tur eũ. Jesus ãt dixit illi. Juda osculo filiũ hois tradis. Videntes ãt hi q circa ipm erãt qđ futurũ erat dixerũt ei. Dñe si percutim⁹ in gladio. Et percussit vnus ex illis seruũ pncipis sacerdotis ⁊ ãputauit auriculã ei⁹ dexterã. Rndẽs aũt ihesus ait. Sinite vsq; huc. Et cuꝫ tetigisset auriculã ei⁹ sanauit eum. Dixit ãt ihesus ad eos q venerãt ad se. Principes sacerdotes ⁊ magistr⁹ templi ⁊ seniores: qsi ad latronẽ existis cũ gladijs ⁊ fustib⁹ cũ quotidie vobiscũ fuerim in templo: nõ extendistis man⁹ in me. Sz hec est hora vra: ⁊ ptas tenebraꝝ. Comprehẽdentes ãt eũ: duxerũt ad domus pncipis sacerdotũ. Petrus vo seqbat eũ a lõge. Accenso autez igne in medio atrij: ⁊ circũsedẽtibus illis erat petr⁹ in medio eoꝝ. Quẽ cum vidisset ancilla qdã sedẽtẽ ad lumẽ: ⁊ cũ fuisset intuita dixit. Et hic cuꝫ illo erat. At ille negauit eũ dicẽs. Mulier nõ noui illũ. Et post pusillũ alius videns eũ dixit. Et tu de illis es. Petrus vo ait. O hõ nõ sũ. Et intervallo fcõ qsi hore vni⁹: alius qdã affirmabat dicẽs. Ver⁹ ⁊ hic cũ illo erat. Naz ⁊ galile⁹ est. Et ait petr⁹. Hõ nescio q dicis. Et cõtinuo adhuc eo loqnte: cantauit gallus. Et conversus dñs respexit petrũ: ⁊ recordat⁹ est petr⁹ verbi dñi qđ dixerat: q; priusquã gallus cantet ter me negabis. Et egressus foras petr⁹ fleuit amare. Et viri q tenebãt ihesũ: illudebãt ei: cedẽtes: ⁊ velauerũt eũ. Et percutiebãt faciẽ ei⁹: ⁊ interrogauerũt eũ dicẽtes. Prophetiza qs est q te percussit? Et alia multa blasphemãtes dicebãt in eum. Et vt factũ est dies congregati sunt seniores plebis ⁊ pncipes sacerdotũ ⁊ scribe. Et duxerunt illum in concilium suum dicentes. Si tu es chr̃s dic nobis. Et ait illis. Si vobis dixero nõ credetis mihi. Si ãt ⁊ interrogauero nõ rndebitis mihi neq; dimittetis. Et hoc ãt erit filius hois sedẽs a dextris virtutis dei: dixerunt ãt oẽs ergo tu es filius dei. Qui ait. Vos dicitis q; ego sum. At illi dixerunt. Quid adhuc ḋsideramus testimonium. Ipi enim audiuimus ex ore ei⁹. Et surgẽs omis multitudo eoꝝ duxerunt illum ad pilatum. Ceperunt ãt accusare illum dicẽtes. Hunc inuenim⁹ subuertẽtem gẽtẽ nr̃am: ⁊ prohibẽtẽ tributa dari cesari ⁊ dicẽtẽ se chr̃m regem esse. Pilat⁹ ãt interrogauit eum dicens. Tu es rex iudeoꝝ? At ille rndẽs ait. Tu dicis. Ait ãt pilatus ad pncipes sacerdotum

⁊ ad turbas. Nihil iuenio cause in hoc homine. At illi inuale/scebāt dicētes. Cōmouit ppl'z docens per vniuersaz iudeam incipiens a galilea vsqz huc. Pilatus autem audiens gali/leam interrogauit si homo galileus esset ⁊ vt cognouit quod de herodis potestate essz remisit eum ad herodem qui et ipse hierosolymis erat illis diebus. Herodes āt viso iesu gauisus ē valde: erat eni ex multo tpe cupiēs videř eū: eo ꝙ audiret multa d eo: ⁊ spabat signū aliqd ab eo fieri. Interogauit āt illū multis ꝑmonib⁹. Et ipse ei nihil rñdebat. Stabāt āt p̄ncipes sacerdotū ⁊ scribe cōstāter accusātes eū. Spreuit āt illū. Herodes cū exercitu suo. Et illusit indutū veste alba: ⁊ r̄misit ad pilatū. Et facti sūt amici herodes ⁊ pilatus in ip̄a die: nā añ inimici erāt adinuicē. Pilatus aūt cōuocatis p̄ncipib⁹ sacerdotū ⁊ magistratib⁹ et plebe dixit ad illos. Obtulistis mihi hūc hoīem q̄si auertentē populū. Et ecce ego corā vobis interrogans nullaz cām inuenio in hoīe isto ex his in qbus eū accusatis sz neqz herodes. Nā remisi ad vos illuz: ⁊ ecce nihil dignuz morte actū est ei. Emendatū ergo illuz dimittā necesse āt habebat ꝑ diez festū vnū dimittere eis. Exclamauit āt simul vniuersa turba dicēs. Tolle hūc ⁊ dimitte nobis barraban: qui erat ꝓpter seditionē quādā factaz in ciuitate ⁊ homicidiū missus incarcerē. Iteruz āt pilatus locutus ē ad illos volēs dimittere iesuz. At illi subclamabāt dicētes. Crucifige crucifige euz. Ille autez tertio dixit ad illos. Quid eniz mali fecit iste. Nullā cām mortis iuenio in eo. Corripiā ḡ illū ⁊ dimittaz. At illi magis instabāt vocib⁹ magnis postulantes vt crucifigeret et inualescebāt voces eoꝝ. Et pilatus adiudicauit fieri petitionē eoꝝ. Dimisit āt illis eū qui ꝓpter homicidiū ⁊ seditiōez missus fuerat incarcerē quē petebāt: iesuz vero tradidit volūtati eoꝝ. Et cum ducerent eum apprehenderūt symonem quendam cirenēsem venientem de villa: ⁊ imposuerunt illi crucem portare post iesum. Sequebatur autem illum turba multa populi ⁊ mulierū que plangebant ⁊ lamentabantur euz. Cōuersus aūt ad illas iesus dixit. Filie hierusalez nolite flere sup me: sz sup vos ip̄as flete: ⁊ sup filios vestros qm̄ ecce venient dies in quib⁹ dicent. Beate steriles ⁊ vētres qui nō genuerūt: ⁊ vbera que nō lactauerūt. Tunc incipiēt diceř mōtibus cadite sup nos: ⁊ collibus

operite nos: qꝛ si in viridi ligno hec faciũt ĩ arido qd fiet. Ducebant̃ ãt ⁊ alij duo nequã cuꝫ eo vt iterficerent̃. Et postq̃ venerunt ĩ locũ q vocat̃ caluarie ibi crucifixerũt eũ ⁊ latrones vnũ a dextris ⁊ aliũ a sinistris. Jesus ãt dicebat. Pater dimitte illis: nõ enĩ sciunt qd faciũt. Diuidẽtes vero vestimẽta ei⁹ miserũt sortes. Et stabat ppl's expectãs ⁊ deridebãt illũ pr̃icipes cuꝫ eis dicentes. Alios saluos fecit: se saluũ faciat: si hic ẽ xp̃s dei electus. Illudebãt aũt ei ⁊ milites accedẽtes ⁊ acetũ offerẽtes illi dicebãt. Si tu es rex iudeorum: saluũ te fac. Erat aũt ⁊ sup̱ scriptio scripta sup̱ illũ litteris grecis ⁊ latinis ⁊ hebraicis. Hic est rex iudeoꝝ. Un⁹ ãt de his q pẽdebãt latronib⁹ blasphemabat eũ dicẽs. Si tu es xp̃s. Saluuꝫ fac temetipsum ⁊ nos. Rñdẽs ãt alter increpabat illũ dicens. Neqꝫ tu times deũ q in eadẽ dãnatiõe es: ⁊ nos qdẽ iuste: nã digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. Et dicebat ad iesuꝫ. Dñe memẽto mei dũ veneris ĩ regnũ tuũ. Et dixit illi iesus. Amẽ dico tibi hodie mecũ eris ĩ paradiso. Erat ãt fere hora sexta: ⁊ tenebre facte sunt in vniuersa terra vsq̃ in horã nonã: Et obscurat⁹ ẽ sol ⁊ velũ tẽpli scissum ẽ mediũ. Et clamãs voce magna iesus ait. Pr̃ ĩ manus tuas cõmẽdo spiritũ meũ. Et hec dicens expirauit ✠ Uidẽs aũt cẽturio qd factũ fuerat glorificauit deũ dicẽs. Uere hic hõ iustus erat. Et oĩs turba eoꝝ q simul aderãt ad spectaculum istud. Et videbãt q̃ fiebãt percutiẽtes pectora sua reuertebant̃. Stabãt ãt oẽs noti ei⁹ a lõge: ⁊ mulieres q̃ secute erãt eũ a galilea hec vidẽtes. **Hic legit in tono euãgelij.** Et ecce vir noĩe ioseph q erat de curio vir bon⁹ ⁊ iustus hic nõ cõsenserat ꝯsilio ⁊ actib⁹ eoꝝ: ab arimathia ciuitate iudee q expectabat ⁊ ipse regnũ dei. Hic accessit ad pilatũ: ⁊ petijt corp⁹ iesu. Et depositũ ĩuoluit ĩ syndõe ⁊ posuit eũ ĩ monumẽto exciso ĩ quo nõdũ qsq̃ positus fuerat. **Offertoriũ.**

Domine exaudi or̃onẽ meã ⁊ clamor meus ad te veniat. **Secreta.**

Purifica nos misericors deus: vt ecclesie tue p̃ces: q̃ tibi grate sint pia munera deferẽtes fiãt expiatis mẽtib⁹ gratiores. Per dñm. **Cõmunio.**

Potũ meũ cũ fletu tẽperabã qꝛ eleuãs allisisti me ⁊ ego sicut fenũ arui tu aũt dñe in eternum permanes tu exurgens misereberis syon: qꝛ venit tempus miserendi eius. **Complẽ.**

Largire sensib⁹ nr̃is oĩpotens deus vt p̱ tẽporalẽ filij tui mortẽ quã mysteria vene

randa testant te vitã nobis dedisse perpetuam confidamus. Per eun. Sup populũ oratio.

Respice dñe sup hãc familiã tuã ꝑ qua dñs nr̃ iesus christus nõ dubitauit manibus tradi nocẽtũ ⁊ crucis subire tormẽtũ. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus.

¶ In cena dñi finitis horis dominus põtifex vadat ad sacrariũ cũ ministris ⁊ induat̃ ornamẽtis nigris stricta dalmatica cappa eiusdẽ coloris ibidẽ cõuenientibus clericis ordinet̃ ꝓcessio cũ cruce cãdelabris ⁊ turribulo precedẽtibus ceterisq; more solito subsequentibus vsq; in porticum basilice ante valuas principales cum silẽtio ⁊ illic statione facta atq; penitẽtibus ꝓstratis dominus pontifex incipiat officium penitẽtium quo incepto ⁊ ordine libri põtificalis imposito circa orationes ⁊ mysteria inibi facienda intrent basilicã vbi in medio nauis ante altare sancte crucis prosternant se circũquaq; penitentes ⁊ facta a pontifice super eis benedictione ⁊ absolutione cũ disciplina ⁊ cerimonijs secundũ ritum pontificalis reuertantur ad choꝝ ⁊ tunc dominus pontifex cum ministris induantur preparamẽtis albis: ⁊ solennibus ⁊ missa inchoet̃ Introitus.

Nos autẽ gloriari oportet ĩ cruce dñi nr̃i iesu christi in quo est sal⁹ vita ⁊ resurrectio nostra ꝑ quẽ saluati ⁊ liberati sumus. ℣. Deus misereat̃ nr̃i ⁊ bñdicat nobis illumiet vultũ suũ sup nos ⁊ misereat̃ nr̃i. Gloria pr̃i Kyri. et Gl̃ia ĩ excel. dr̃. Oro.

Deus a quo ⁊ iudas ꝓditor reatus sui penã ⁊ cõfessionis sue latro premiũ sumpsit: cõcede nobis tue ꝓpitiationis effectũ vt sicut in passione sua iesus christus dñs nr̃ diuersa vtrisq; intulit stipẽdia meritoꝝ: ita nobis ablato vetustatis errore resurrectiõis sue gratiã largiat̃. Per eun. q̃ oratio sola dicat̃ Ad Corint. XI. prĩe epl̃e.

Fratres: Conueniẽtib⁹ vobis ĩ vnũ iã nõ ẽ dominicã cenã mãducare. Unusq;sq; eniz suã cenã p̃sumit ad mãducãdũ ⁊ ali⁹ q̃dẽ esurit: alius aut ẽ ebrius est: Nũqd domos nõ habetis ad mãducãdũ ⁊ bibendũ: aut ecclesiã dei contẽnitis: ⁊ cõ-

fundetis eos qui non habent. Quid dicã vobis: laudo vos i hoc nõ laudo. ℭ Ego enĩ accepi a dño: qõ ⁊ tradidi vobis quoniã dñs ihesus i qua nocte tradebat accepit panẽ ⁊ gratias agẽs fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ mãducate: hoc ẽ corp⁹ meũ quod pro vobis tradet: hoc facite i meam commemorationẽ. Similiter ⁊ calicẽ postq̃ cenauit dicẽs. Hic calix nouus testamẽtũ est i meo sanguine hoc facite quotienscũq̃ bibetis i meã commemoratiõem. Quotiẽscunq̃ enĩ mãducabitis panẽ hũc ⁊ calicẽ bibetis: mortẽ dñi annũciabitis donec veniat. Itaq̃ quicunq̃ mandducauerit panẽ hũc: vel biberit calicẽ dñi indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis dñi: ꝓbet autẽ seipsum homo: ⁊ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Qui enĩ mãducat ⁊ bibit idigne iudiciũ sibi mãducat ⁊ bibit nõ diiudicãs corp⁹ dñi. Ideo iter vos multi infirmi ⁊ imbecilles: ⁊ dormiũt multi. Quod si nosmetipsos diiudicaremus nõ vtiq̃ iudicarentur. Dum iudicamur ãt a dño corripimur: vt nõ cum hoc mundo dãnemur. **Graduale.** ℭ hristus factus est pro nobis obediens vsq̃ ad mortẽ: mortẽ autẽ crucis. ℣. Propter qõ ⁊ deus exaltauit illum ⁊ dedit illi nomẽ qõ est sup omne nomẽ. **Scõz Joã.** XIII. C.

Ante diez festũ paſche ſciẽs ieſus quia vẽit eĩ⁹ hora: vt trãſeat ex hoc mundo ad patrem: cuz dilexiſſet ſuos q erãt in mũdo i finez dilexit eos ⁊ cena facta cũ diabolus iã miſiſſet in cor vt traderet euz iudas ſymonis ſcariothiz. Sciẽs q̃ oĩa dedit ei pater i manus: ⁊ q̃ a deo exiuit ⁊ ad deum vadit: ſurgit a cena ⁊ ponit veſtimẽta ſua. Et cũ accepiſſet lintheũ ꝑcinxit ſe. Deinde miſit aquã i peluim ⁊ cepit lauare pedes diſcipulorũ: ⁊ extergere lintheo quo erat ꝑcinctus. Venit ergo ad ſimonẽ petrum ⁊ dicit ei petrus. Dñe tu mihi lauas pedes. Reſpõdit ieſus ⁊ dixit ei: Nõ ego facio tu neſcis modo: ſcies autẽ poſtea. Dicit ei petrus. Nõ lauabis mihi pedes i eternũ. Reſpõdit ei ieſus. Si non lauero te non habebis partẽ mecũ. Dicit ei ſymon petrus. Dñe nõ tãtũ pedes meos: ſed man⁹ ⁊ caput. Dicit ei ieſus. Qui lotus ẽ: nõ idiget niſi vt pedes lauet: ſed ẽ mũdus tot⁹. Et vos mũdi eſtis ſed nõ oẽs. Sciebat enĩ quis nã eſſet q traderet eũ ꝓpterea dixit non eſtis mundi oẽs. Poſtquã ergo lauit pedes eorum: ⁊ accepit veſtimenta ſua: cum recubuiſſet iteruz di

xit eis. Scitis quid fecerim vobis. Uos vocatis me magister ⁊ dñe ⁊ bñdicitis sum eteni. Si ergo ego laui vestros pedes domin⁹ ⁊ magister ⁊ vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes. Exẽplum eniz dedi vobis vt quemadmodum ego feci vobis: ita ⁊ vos faciatis. Credo ĩ vnũ deũ patrem omnipotẽtem. dicitur. Offertoriuz. Protege domine plebem tuam per signum sancte crucis ab omnibus insidijs inimicoruz omnium vt tibi gratã exhibeamus seruitutem ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificium nostrum. Secreta.

Ipse tibi q̃s sctẽ pater oĩpotẽs deus: sacrificium nostrũ reddat acceptum qui discipulis suis ĩ sui cõmemoratiõe hoc fieri hodierna traditiõe mõstrauit iesus xp̃s fili⁹ tuus dñs noster. Qui tecũ viuit ⁊ regnat ĩ vnitate spirit⁹ sancti deus. Prefatio. Qui salutez. Infra actionez Cõmunicãtes: hanc igitur oblationẽ Qui pridie quã pro nostra oĩum salute pateret. Post vero corporis dñi eleuationẽ ordinetur etiaz alia processio ad sacristiã in qua sint diacõi tres quoꝝ vn⁹ aportet oleũ ĩfirmoꝝ: alius oleũ sanctũ: ⁊ terti⁹ sanctũ crisma. Sint accoliti q̃tuor ferẽtes desup̃ vexillũ de serico quos p̃cedãt bini ⁊ bini sacerdotes duodeci ĩduti ornamẽtis sacerdotalib⁹. Prenotãdũ tamẽ q̃ sint cruces due quarũ vna ꝓcessionẽ ãtecedat: reliq̃ autẽ retrocedat ĩmediate ãte oleũ scũz ⁊ crisma tũc oĩbus ita dispositis chorari incipiant hymnũ. O redemptor summe carmine. Choro illud idẽ repetẽte ĩ quolibet v̄su sic paulati ꝓcedẽdo a sacristia p̃ circuitũ nauis ecclesie quousq̃z p̃uenerint ãte altare mai⁹ vbi p̃dicta benedicantur ⁊ cõpleant more solito: vt ĩ põtificali libro pleni⁹ habetur. Quib⁹ expeditis eo modo quo gressi fuerãt ad sacristiã reuertãtur: ⁊ iterim dñs põtifex cõpleat missã p̃ ordinẽ vsq̃z. Per oĩa sel̃a sel̃orũ amẽ. Pax dñi. Et absq̃z osculo dicat. Agn⁹ dei. ter. sed ĩ tertio Agn⁹ dei. loco. Dõa nob̃ pacẽ dicat. Miserere nob̃. Cõmu.

Dñs iesus postq̃ cẽauit cũ discipulis suis lauit pedes eoꝝ ⁊ ait illis scitis q̃d feceriz vobis ego dñs ⁊ magister exẽplũ dedi vob̃ vt ⁊ vos ita faciatis. Fractis a põtifice oblatis cõmũicẽt p̃mo clerici: deide laici: postea sumat sacerdos d̃ ipsis oblatis duas ĩtegras ad ꝯseruãdũ vsq̃z ĩ parasceuen. Et finita cõione diaconus tenẽs calicez iuxta altar̃ ĩcipiat añ. sup̃ ps̃. ad vespas. Calicẽ salutaris accipiã ⁊ nom̃ dñi ĩuocabo. ps̃. Credidi. fine Gl̃ia patri. Añ. Cũ his q̃ oderũt pacẽ erã pacificus cũ loq̃bar illis impugnabant me gratis. ps̃. Ad domi/

num cum. Añ. Ab hominib⁹ iniquis libera me dñe. ℘. Eripe me dñe. Añ. Custodi me dñe a laqueo quē statuerūt mihi ⁊ a scādalis operantiū iniquitatē. ℘. Dñe clamaui. Añ. Cōsiderabā ad dexteraz ⁊ videbā ⁊ non erat q cognosceret me. ℘. Voce mea. fine capitulo responsorio hymno ⁊ vsiculo. Sequit sup magt añ. Cenantib⁹ autem accepit iesus panē benedixit ac fregit ⁊ dit discipulis suis. Finita añ pōtifex dicat compleñ.

REfecti vitalibus alimētis qs dñe deus noster: vt qō tempore nostre mortalitatis exequimur immortalitatis tue munere ꝓsequamur. ℘er. Et sic finit missa cū Benedicam⁹ dño. Quib⁹ finitis dñs pōtifex ferat duas de dictis oblatis ad sacrarium sub camerox custodia q bonorifice depōat i loco mūdo. In paraseue officiū qō agit loco misse post nonā stātib⁹ ad altaꝛ ministris subdiacon⁹ qdē legat ꝓphetiā hāc sine titulo. Osee. vj.

IN tribulatione sua mane cōsurgent ad me. Uēite ⁊ reuertamur ad dominum: quia ipse cepit ⁊ sanabit nos: percutiet et curabit nos. Uiuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos: ⁊ viuemus in cōspectu eius: sciem⁹ sequimurq; vt cognoscam⁹ dominuz. Quasi diluculū preparatus est egressus eius ⁊ vēiet nobis quasi imber temporaneus ⁊ seroten⁹ terre. Quid faciam tibi effraim: qd faciaz tibi Juda. Misericordia vestra quasi nubes matutina: ⁊ quasi ros mane pertrāsiens: propter hoc dolaui in prophetis: ⁊ occidi eos in verbis oris mei. Et iudicia mea quasi lux egredientur: quia misericordiaz volui ⁊ non sacrificium ⁊ scientiam dei plus q̄ holocaustū. Tract⁹. Domine audiui auditum tuum ⁊ timui consideraui opera tua ⁊ expaui. ℣. In medio duum animaliuz innotescēris dum appropinquauerint anni cognosceris dum aduenerit tempus ostēderis. ℣. In eo dum conturbata fuerit anima mea in ira misericordie memor eris. ℣. Deus a libano vēiet ⁊ sctūs de mōte vmbroso ⁊ cōdenso. ℣. Opuit celos maiestas eius ⁊ laudis eius plēa ē terra. Orem⁹. Fle. gēna. Leua. Dio. De⁹ a q̄ ⁊ iudas. ol.84. Ali⁹ subdiacon⁹ legat aliā ꝓphetiā eodem mō sine titulo. Exodi XII.

IN diebus illis Dixit dñs ad moysen ⁊ aarō i terra egypti. Mēsis iste vob̄ principiū mensium: primus erit in mensib⁹ anni loquimini ad vniuersum cetum filiorū israel: ⁊ dicite eis. Decima die mensis huius tol-

lat vnusquisq; agnum per familias ⁊ domos suas. Sinaũt minor est numerus vt sufficere possit ad vescendũ agnuz: assumet vicinũ suũ qui coniũctus est domui eius: iuxta numerũ animarum que sufficere possint ad esũ agni: erit autẽ agnus absq; macula: masculus aũt annicul⁹ iuxta quem ritũ tolletis ⁊ hedũ: ⁊ seruabitis eũ vsq; ad quartam decimã diẽ mensis hui⁹: immolabitq; eũ vniuersa multitudo filioꝝ israel ad vesperam. Et sumẽt de sanguĩe ei⁹ ⁊ ponẽt sup vtrũq; postẽ ⁊ isup liminarib⁹ domoꝝ i qb⁹ comedẽt illuz. Et edẽt carnes nocte illa assas igni ⁊ azimos panes cũ lactucis aggrestibus nõ comedetis ex eo crudum quid nec coctuz aqua sed assum tantũ igni. Caput cũ pedibus eius ⁊ intestinis vorabitis ⁊ os eius non confringetis: nec remanebit ex eo quicq̃ vsq; mane. Siquid residuũ fuerit igni comburetis: sic aũt comedetis illũ. Renes vestros accingetis ⁊ calciamẽta habebitis in pedib⁹ tenẽtes baculos i manib⁹ ⁊ comedetis festinãter. Est eni phase: id ẽ trãsit⁹ dñi. Tractus.

Eripe me domine ab homine malo a viro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerunt malitias in corde tota die cõstituebãt prelia. ℣. Acuerũt linguas suas sicut serpentes venenũ aspidum sub labijs eorum. ℣. Custodi me domie de manu peccatoris ⁊ ab hominibus iniquis libera me. ℣. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos absconderunt supbi laqueuz mihi. ℣. Et funes extẽderũt pedibus meis iuxta iter scandalum posuerunt mihi. ℣. Dixit domino deus meus es tu exaudi domine vocem orationis mee. ℣. Domine virtus salutis mee obumbrasti mihi sup caput meũ in die belli. ℣. Ne tradas me domie a d̃siderio meo pctõri cogitauerunt aduersum me ne derelinquas me ne vnq̃ exaltentur. ℣. Caput circuit⁹ eoꝝ labor labiorum ipsoꝝ opiet eos. ℣. Uerũtamẽ iusti ꝯfitebunt nomini tuo ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo. Deide legit passio sine titulo ⁊ salutatiõe: ⁊ ifra passionẽ cũ puẽtũ fuerit ad eũdẽ locũ vbi dicit. Partiti sunt vestimẽta. duo dyacõi abstrahãt illos duos pãiculos q pri⁹ altari fuerãt superpositi Joãnis. XVIII.

Egressus iesus cum discipul' suis trãs torrentem cedrõ vbi erat hõtus i quẽ i troiuit ipse ⁊ discipuli eius. Sciebat ãt et iu-

das q tradebat euz locũ qꝛ fre/
q̃nter iesus cõuenerat illuc cuz
discipulis suis. Judas ergo cũ
accepissz cohortẽ ⁊ a põtificib⁹
⁊ phariseis mistros: venit illuc
cũ laternis ⁊ facib⁹ ⁊ armis. Je
sus itaqꝫ sciẽs oĩa q̃ vẽtura erãt
sup eũ: ꝓcessit ⁊ dixit eis. Quẽ q̃
ritis? Rñderũt ei. Jesuz naza/
renũ. Dicit eis iesus. Ego sum.
Stabãt ãt et iudas q tradebat
euz cuz ip̃is. Ut g̊ dixit eis ego
suz: abierẽt retrorsuz ⁊ cecidert
in t̃rã. Iterũ g̊ ĩterrogauit eos.
Quẽ q̃ritis? Illi ãt dixerũt. Je/
suz nazarenũ. Rñdit iesus. Dixi
vob: qꝛ ego sum. Si g̊ me q̃ritis
sinite hos abire. Ut ĩpleret ser
mo quez dixit: qꝛ quos dedisti:
mihi non perdidi ex ipsis quẽ-
q̃ꝫ. Simon ergo petrus habẽs
gladium: eduxit eum et percus
sit seruũ põtificis: ⁊ abscidit auri
culã ei⁹ dextrã. Erat ãt nomen
ꝑuo malchus. Dixit g̊ iesus pe
tro. Mitte gladiũ tuũ in vagi-
nã. Calicẽ quẽ d̃dit mihi pater
nõ vis vt bibã illũ. Cohors er
go ⁊ tribun⁹ ⁊ ministri iudeoꝝ
cõprehẽderũt iesũ ⁊ ligauerũt
eũ ⁊ adduxerũt eũ ad ãnã p̃mũ.
Erat aũt socer cayphe: q erat
põtifex ãni illi⁹. erat ãt cayphas
q ꝯsiliũ dederat iudeas: qꝛ expe
dit vnũ hoĩez mori ꝓ ppl̃o. Se
quebatur autem iesum symon
petrus ⁊ alius discipulus. Di/
scipulus ãt ille erat notus põti
fici: ⁊ introiuit cũ iesu ĩ atrium
pontificis. Petrus autem sta-
bat ad hostiuz foris. Exiuit er
go discipulus ali⁹ qui erat no/
tus pontifici: ⁊ dixit ostiarie ⁊
introduxit petruz. Dixit ergo
petro ancilla ostiaria. Nũqd ⁊
tu ex discipulis es homĩs isti⁹?
Dixit ille. Nõ sum. Stabãt aũt
serui ⁊ ministri ad prunas quia
frigus erat: ⁊ calefaciebant se.
Erat autez ⁊ petrus cũ eis stãs
⁊ calefaciens se. Pontifex er-
go interrogabat iesuz de disci-
pulis suis: ⁊ doctrina eius. Re-
spondit ei iesus. Ego palam lo
cutus sum mundo: ego semper
docui in synagoga ⁊ in tẽplo:
quo oẽs iudei cõueniũt: ⁊ ĩ oc/
culto locut⁹ sum nihil. Quid
me interrogas interroga eos
qui me audierunt: qd locutus
sim ipsis. Ecce hi sciunt: que di-
xerim ego. Hec ãt cum dixisset
vn⁹ assistẽs mĩstroꝝ d̃dit alapã
iesu dicẽs. Sic rñdes pontifici?
Rñdit ei iesus. Si male locut⁹
sũ testimoniũ ꝑhibe de malo: si
ãt bene: qd me cedis? Et misit
eũ ãnas ligatũ ad cayphã põtifi
cez. Erat ãt symõ petr⁹ stãs ⁊ ca
lefaciẽs se. Dixerẽt g̊ ei. Nũqd
⁊ tu ex discipulis ei⁹ es? Nega
uit ille ⁊ dixit. Non sũ. Dixit ei
vn⁹ ex ꝑuis põtificis cognat⁹ ei⁹
cui⁹ abscidit petr⁹ auriculã. Nõ-

ne ego te vidi in horto cuz illo. Iterꝫ ergo negauit petr⁹: ⁊ stati gallus cãtauit. Adducunt ergo iesũ a caypha ĩ ꝑtoriũ. Erat ãt mane ⁊ ipsi nõ introierunt in ꝑtoriũ: vt nõ ꝯtaminarent sz vt mãducarẽt pascha. Exiuit ergo pilatus ad eos foras ⁊ dixit. Quã accusationem affertis aduersus hoiez hũc. Rñderunt ⁊ dixerũt ei. Si hic nõ eẽt malefactor: non tibi tradidissemus eũ. Dixit eis pilat⁹. Accipite eum vos: ⁊ ꝟm legẽ vr̃az iudicate eũ. Dixerũt ei iudei. Nobis nõ lz iterficere quenq̃z: vt sermo iesu impleretur quẽ dixit: significãs q̃ morte esset moriturus. Introiuit iterũ pilat⁹ ĩ ꝑtoriũ ⁊ vocauit iesum ⁊ dixit ei. Tu es rex iudeorũ? Et respõdit iesus. A temetipso hoc dicis: an alij tibi dixerũt de me? Respõdit pilatus. Nũquid ego iude⁹ suz? Gens. tua ⁊ põtifices tui tradiderũt te mihi. Quid fecisti. Respõdit iesus. Regnũ meuz non ẽ de hoc mũdo: Si ex hoc mũdo esset regnũ meũ ministri mei vtiqꝫ decertarẽt vt nõ traderer iudeis. Nũc autẽ regnũ meũ nõ ẽ hinc Dixit itaqꝫ ei pilat⁹. Ergo rex es tu? Respõdit iesus. Tu dicis qꝛ rex suz ego. Ego ĩ hoc natus suz ⁊ ad hoc vẽi ĩ mũdũ: vt testimoniũ ꝑhibeã veritati. Oĩs q ẽ ex veritate audit vocẽ meã. Dicit ei pylat⁹. Quid est veritas? Et cũ hoc dixisset: iterꝫ exiuit ad iudeos ⁊ dicit eis. Ego nullã inuenio ĩ eo causaz: Est autẽ ꝯsuetudo vobis: vt vnũ dimittã vobis ĩ pascha. Vultis ergo dimittã vob regẽ iudeoꝝ? Clamauerũt oẽs rursuz dicẽtes. Nõ hũc: sed barrabã. Erat autem barrabas latro Tũc ergo apprehẽdit pilat⁹ iesuz: ⁊ flagellauit Et milites plectẽtes coronã de spinis ĩposuerũt capiti ei⁹: ⁊ veste purpurea circũdederũt eũ: ⁊ veniebãt ad ipsuz ⁊ dicebãt. Aue rex iudeoꝝ. Et dabãt ei alapas. Exiuit iterꝫ pilat⁹ foras: ⁊ dicit eis. Ecce adduco vobis euz foras: vt cognoscatis: quia ĩ eo nullã causaz inuẽio. Exiuit ergo iesus portãs spineã coronã: ⁊ purpureũ vestimẽtũ: ⁊ dicit eis pilat⁹. Ecce hõ. Cũ ergo vidissent eũ põtifices ⁊ ministri clamabãt dicẽtes. Crucifige: crucifige eum. Dicit eis pilatus Accpiite eum vos: ⁊ crucifigite. Ego eniz nõ ĩuenio ĩ eo causaz. Respõderũt ei iudei. Nos legẽ habem⁹ ⁊ ꝟm legẽ debet mori: qꝛ filiuz dei se fecit. Cũ ergo audisset pilatus hũc sermonẽ magis timuit. Et ĩgressus ẽ iterꝫ ĩ pretoriũ: ⁊ dicit ad iesuz. Unde es tu? Jesus autẽ respõsuz nõ dedit ei. Dicit ergo ei pilat⁹. Mihi nõ loqueris. Nescis qꝛ potestatẽ habeo cruci

figere te: ⁊ potestatē habeo dimittere te. Respōdit iesus. Nō haberes potestatē aduersus me vllaz: nisi tibi esset datū desup. Propterea q̄ tradidit me tibi: maiꝰ peccatū habet. Exinde q̄rebat pilatꝰ dimittere eū. Judei autē clamabāt dicētes. Si hūc dimittis nō es amicus cesaris. Oīs enim qui se regē facit: cōtradicit cesari. Pilatus autem cū audisset hos sermōes: adduxit foras iesum ⁊ sedit p tribunali in loco q̄ dicit lithostratos. Hebraice aūt gabbatha. Erat aūt parasceue pasche hora q̄si sexta. Et dicit iudeis. Ecce rex vester. Illi autē clamabāt. Tolle tolle: crucifige eum. Dicit eis pilatus. Regē vestrū crucifigā. Respōderunt pōtifices. Nō habemus regē: nisi cesarē. Tūc ergo tradidit eis illū: vt crucifigeret. Susceperunt autē iesum ⁊ eduxerūt ⁊ baiulans sibi crucē exiit in eū q̄ dr̄ caluarie locū. Hebraice aūt golgotha. vbi eū crucifixerūt: ⁊ cū eo alios duos hinc ⁊ inde: mediū autē iesum. Scripsit aūt ⁊ titulū pilatus: ⁊ posuit sup crucē. Erat autē scriptuz. Jesus nazarenus rex iudeoꝝ. Hūc ergo titulū multi iudeoꝝ legerūt: q̄ppe ciuitatem erat locꝰ vbi crucifixus ē iesus. Erat autē scriptū hebraice: grece: ⁊ latine. Dicebāt ergo pilato pontifices iudeoꝝ. Noli scribere Rex iudeoꝝ: sed q̄ ipse dixit. Rex sum iudeoꝝ. Respōdit pilatus. Quod scripsi: scripsi. Milites ergo cū crucifixissent eū: acceperūt vestimēta eius: ⁊ fecerūt quattuor ptes: vnicuiq̄ militi partē ⁊ tunicā. Erat aūt tunica incōsutilis desup contexta p totū. Dixerūt ergo adinuicem. Nō scindam⁹ eā: sed sorciamur de illa cuiꝰ sit. Ut scriptura ipleret dicēs. Partiti sunt vestimēta mea sibi: ⁊ in vestē meā miserunt sortē. Et hec qdē milites fecerūt. Stabāt ergo iuxta crucē iesu mater eius: ⁊ sororꝝ mr̄is eiꝰ maria cleophe ⁊ maria magdalene. Cū vidisset ergo iesus matrē ⁊ discipulū stantē quē diligebat. Dicit matri sue. Mulier ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua: ⁊ ex illa hora accepit eā discipulus in suā. Postea sciens iesus: q̄ iam oia cōsumata sunt: vt cō summaret scriptura. Dicit. Sitio. Vas ergo positū erat aceto plenū: illi aūt spōgiā plenā aceto: ysopo circūponētes: obtulerunt ori eius. Cū ergo accepisset iesus acetū: dixit. Cōsummatū est. Et inclinato capite tradidit spiritū. ✠ Judei ergo q̄ni parasceue erat: vt nō remanerent in cruce corpora sabbato. Erat enim magnꝰ dies ille sab

bati: rogauerũt pilatũ vt frãgerent eoꝝ crura ⁊ tollerent: Venerũt ergo milites ⁊ primi qdẽ fregerũt crura: ⁊ alterius q crucifixus est cũ eo. Ad iesum aũt cũ venissent vt viderũt eum iã mortuũ: nõ fregerũt ei⁹ crura: sed vnus militũ lãcea latus ei⁹ aperuit ⁊ cõtinuo exiuit sãguis ⁊ aqua. Et q vidit testimoniũ m ꝑhibuit: ⁊ veꝝẽ testimoniũ ei⁹: ⁊ ille scit: qꝛ vera dicit: vt ⁊ vos credatis. Facta sunt enĩ hec vt scriptura ĩpleret. Os nõ cõminuetis ex eo. Et iteꝝ alia scriptura dicit. Uidebũt ĩ quẽ trãsfixerunt. Hic legitur euangelium sine luminaribus ⁊ incenso.

Post hec autẽ rogauit pilatũ ioseph ab arimathia eo quod esset discipulus iesu: occult⁹ autẽ ꝓpter metũ iudeoꝝ vt tolleret corp⁹ iesu: ⁊ ꝑmisit pilatus. Uenit ergo ⁊ tulit corpus iesu. Uenit autẽ ⁊ nichodemus q venerat ad iesum nocte ꝑmuꝫ ferẽs mixturaꝫ mirrhe ⁊ aloes q̃si libras cẽtũ. Acceperũt ꝯ corpus iesu: ⁊ ligauerũt eũ litheis cũ aromatib⁹: sic̃ mos ẽ iudeis sepelire. Erat autẽ in loco vbi crucifix⁹ ẽ iesus hort⁹: ⁊ ĩ horto mõumẽtũ nouũ: ĩ quo nõdũ posit⁹ erat qsq̃ꝫ. Ibi ergo ꝓpter parasceuẽ iudeoꝝ: qꝛ iuxta erat mõumẽtũ posuerũt iesũ. Lecta passiõe icipiat sacerdos oratio nes ꝑ varijs necessitatib⁹: ⁊ ad singulas dicat. Flectam⁹ gẽua. nisi ꝑ iudeis qꝛ illudẽdo flexerũt xp̃o gẽua. Primo sic icipiat

Orem⁹ dilectissimi nob ꝑ ecclesia sctã dei: vt eã de⁹ ⁊ dñs nr̃ pacificar̃ ⁊ custodir̃ dignet̃ toto orbe terrarũ subijciẽs ei pricipat⁹ ⁊ ptãtes: detqꝫ nob qetã ⁊ trãqllã vitã de gẽtib⁹ glorificar̃ deũ patrẽ oĩpotẽtẽ Finita or̃one ꝯtinuo sacerdos dicat. Orem⁹. Diacon⁹. Flectam⁹ gẽua. ⁊ tãdiu clerus ⁊ ppl'us genuflectẽt quousqꝫ' or̃o finiat.

Omnipotẽs sẽpiterne d̃s q gloriã tuã oĩb⁹ in xp̃o gẽtib⁹ reuelasti: custodi opa misericordie tue: vt ecclesia tua toto orbe diffusa stabili fide ĩ ꝯfessiõe tui nominis ꝑseueret. Sub dyaconus dicat. Leuate. ⁊ põtifex. Per eundẽ. Et sic fiat per omnes orationes. Pro papa.

Orem⁹ ⁊ ꝑ btĩssimo papa nr̃o. N. vt de⁹ ⁊ dñs nr̃ q elegit eũ ĩ ordinẽ ep̃at⁹ saluũ atqꝫ incolumẽ custodiat eccl'ie sue sctẽ ad r̃gẽdũ ppl'uꝫ sanctũ dei. Orem⁹. Flect. ge. Pro põtifice. Omp̃s sẽpitne de⁹ cui⁹ iudicio vniuersa fũdãt̃ r̃spice ꝓpiti⁹ ad p̃ces nr̃as: ⁊ electũ nob ãtistitez tua pietate ꝯsꝛua: vt xp̃iana plebs q̃ tali gubernat̃ rector̃: sub tãto põtifice credulitatis sue meritis augeat̃. Leua. ꝑ. pro vni-

uersis ordinib⁹. Orem⁹. Flecta m⁹ ge. O p̄s sempiterne de⁹ cuius spū totū corp⁹ ecclesie sāctificat ⁊ regit: exaudi nos pro vniuersis ordinib⁹ supplicātes: vt gr̄e tue mūere ab oib⁹ tibi gradib⁹ fidelit seruiat. Leuate. per euz. Pro iperatore. Orem⁹ ⁊ ꝓ xp̄ianissimo impator̄ nr̄o. N. vt de⁹ ⁊ dn̄s nr̄ subditas sibi faciat oēs barbaras nationes ad verā ⁊ ꝑpetuā pacez Oremus. Flectam⁹ ge. O p̄s sempiterne de⁹ i cui⁹ mān sunt oiuz ptātes ⁊ oim iura regnoruz respice ad romanū bēign⁹ imperiū: vt gē ees q̄ sua feritate ꝯfidūt potētie titu dextera cōprimant. Leuate. per do. Pro cathecuminis. Orem⁹ ⁊ ꝓ cathecuminis nr̄is vt de⁹ ⁊ dn̄s nr̄ adapiat aures p̄cordioꝝ ip̄oꝝ iāuāqz mīe: vt ꝑ lauachrū regn̄atiōis accepta remissiōe oīm pctōꝝ ⁊ ipsi digni iuēiant i xp̄o iesu dn̄o nr̄o. Orem⁹. Fle. O p̄s sempiterne de⁹ q ecclesiā tuā noua sp ꝓle fecūdas auge fidē ⁊ itellectū cathecuminis nr̄is vt renati fonte baptismatis: adoptionis tue filijs aggregent. p do. Pro diuersis necessitatib⁹. Orem⁹ dilectissimi nob deū p̄rez oīpotētē vt a cunctis mūdū purget erroib⁹ morbos auferat famē depellat: apiat carceres: vicula dissoluat pegrinātib⁹ redituz: ifirmantib⁹ sanitatē: nauigātib⁹ portū salutis indulgeat. Oremus. Flecta. ge. O nip̄s sempiterne de⁹ mestoꝝ ꝯsolatio laborātiū fortitudo pueniāt ad te p̄ces de q̄cūqz tribulatōe clamātiū vt oēs sibi in necessitatib⁹ suis miaz tuā gaudeant affuisse. Leua. p Pro hereticis. Orem⁹ ⁊ pro hereticis ⁊ scismaticis vt de⁹ ⁊ dn̄s nr̄ eruat eos ab erroib⁹ vniuersis: ⁊ ad sctām matrē ecclesiā catholicā atqz apl̄icā reuocare dignet. Orem⁹ Flecta. ge. O p̄s sempiterne de⁹ q saluas oēs ⁊ neminē vis pire: respice ad aīas diabolica fraude d̄ceptas: vt oī heretica prauitate deposita errantiū resipiscāt corda: ⁊ ad veritatis tue r̄deāt vnitatē. Leuate. p. Pro iudeis. Orem⁹ ⁊ ꝓ ꝑfidis iudeis vt de⁹ ⁊ dn̄s nr̄ auferat velamē de cordib⁹ eoꝝ: vt ⁊ ipsi agnoscāt iesuz xp̄z dn̄m nr̄m. Hic nō dr̄. Flectam⁹ ge. O p̄s sempiterne de⁹ q etiā iudaicā ꝑfidiā a tua misericordia nō repellis exaudi p̄ces nr̄as q̄s ꝓ illi⁹ ppl̄i obsecatione deferimus: vt agnita veritatis tue luce q̄ xp̄s ē a suis tenebris eruant. p. Hic nō dr̄. Amē. ¶ Pro paganis Orem⁹ ⁊ ꝓ pagāis vt deus ⁊ dn̄s nr̄ auferat iniquitatē a cordib⁹ eorū: ⁊ relictis idolis suis ꝯuertātur ad deū viuū ⁊ veꝝ ⁊ vnicū filiū ei⁹ ih̄m xp̄m deum ⁊

dn̄m

dominū nostrū: cū quo vivit ꝛ regnat cū spiritu sancto per omnia secula seculorum. Amen. Oremus. Flectamus genua.

Omnipotes sempiterne deus qui non vis mortem peccatorum: sed vitam semper inquiris suscipe propitius orationem nostrā: ꝛ libera nos ab idolorum cultura ꝛ aggrega ecclesie tue sancte ad laudē ꝛ gloriam nominis tui. Per domi.

¶ Finitis orationibus duo chorarū cantent hos. ℣. Populeus meus quid feci tibi: aut in quo contristaui te responde mihi qꝛ eduxi te de terra egypti: parasti crucem saluatori tuo. ¶ Chorus respondet super quēlibet. ℣. Populeus meus. cum sequentibus. ℣. Quia eduxi te p desertum quadraginta annos: ꝛ mānā cibaui te. introduxi te in terrā satis optimā: parasti crucē saluatori. ℣. Quid vltra debui facere tibi ꝛ non feci: ego quidem plantaui te vineam meā speciosissimā: ꝛ tu facta es mihi nimis amara: aceto nāqꝫ mixto cum felle sitim meā potasti: ꝛ lancea perforasti latus saluatori tui. Interim quatuor sacerdotes induti casulis properant ad locū vbi crux preparata est. Finitis ℣. ꝛ eleuantes eam coopertam panno serico deferant ad altare cantādo. Hagyos otheos: agyos ischyros: agyos athanatos eleyson ymas. ¶ Chorus ter genuflectendo vocat. Sanctus deus: sanctus fortis: sanctus ꝛ imortalis miserere nobis. Idē sacerdos. Agyos. Et choro respondente. Sanctus deus. trina vice: ꝛ sic paulatim procedant cantādo Venite. Et choro respondente. Sanctus deus. Cum autē peruenerint ad dexteram altaris cornu tūc dominus pōtifex sustentatus a dyacono et subdyacono discooperiat summitatez crucis: cantādo submissa voce. Ecce lignū crucis in quo salus mūdi pependit ꝛ chorus respondeat. Venite adoremus. Et sic fiat ad aliud cornu altaris episcopo discooperiēte brachium crucis dextruz parū per altius cantet Ecce lignum. ꝛ chorus. Venite. Et dū crucez ante altare detulerint tūc pōtifex eā penitus discooperiat alta voce cantādo. Ecce lignū. ꝛ choro respondēt. Venite. Quo facto deponatur crux in loco congruo syndone aut serico preparato: deinde pontifex deponat calciamenta ꝛ accedat ad adorandam crucez ter genua flectens ante crucis deosculationez postea ministri altaris: deinde clerus ꝛ populus cū maxima deuotione ter genubus flexis vt dictū est crucē adorent: interim chorus cantet. pſ. Beati immaculati in via qui ambulant in lege dñi. resumēdo in quolibet versu di-

etam añ. Ecce lignum. Quo dicto cantentur be antiphone.

Dum fabricator mũdi mortis supplicium pateretur in cruce clamans voce magna tradidit spiritu: ⁊ ecce velum templi diuisum est: monumẽta aperta sunt: terremotus enim factus est manus quia mortem filij dei clamabat mundus se sustinere non posse: aperto ergo lancea militis latere crucifixi domini exiuit sanguis ⁊ aqua in redemptionẽ salutis nostre.

O admirabile precium cuius pondere captiuitas redempta est mundi tartarea: confracta sunt claustra inferni aperta est nobis ianua regni.

rum versiculis sequentibus.

Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis: nulla silua talẽ ꝓfert fronde flore germine. Dulce lignũ dulces clauos dulce põdus sustinet. Pãge lingua gloriosi prelium certaminis: ⁊ super crucis tropheum dic triumphum nobilem: qualiter redemptor orbis imolatus vicerit. De parentis prothoplausti fraude facta condolens: quã pomi noxialis morsu in mortẽ corruit: ipse lignum tunc notauit damna ligni, vt solueret.

Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat: multiformis proditoris ars vt artem falleret: ⁊ medelam ferret inde hostis vnde leserat. Quãdo venit ergo sacri plenitudo tẽporis missus est abarce patris natus orbis conditor: atq; ventre virginali caro factus prodijt. Vagit infans inter rata positus p̃sepia: membra pãnis inuoluta virgo mater alligat: ⁊ pedes manusq; crura stricta cingit fascia. Lustra sex qui iam peracta tẽpus implens corporis: se volẽte natus ad hoc passione deditus: agnus in cruce leuatur immolandus stipite. Hic aceto fer arundo sputa claui lancea: mitte corpus perforat̃ sanguis vnda profluit: terra pontus astra mũdus quo lauantur flumine.

Flecte ramos arbor alta tensa laxa viscera ⁊ rigor lentescat ille quem dedit natiuitas vt superni membra regis mittitendas stipite. Sola digna tu fuisti ferre precium seculi: atq; portum preparare nauta mundo naufrago: quẽ sacer cruor perunxit fusus agni corpore. Sit patrinateq; sũmo gratia cũ spiritu: sempiterne trinitati laus salus ⁊ gloria que creauit que redemit queq; nos illuminat.

Et adorata a cũctis cruce pontifice in kathedra sua remanente: ministri tollant crucẽ ⁊ portent in penultimo gradu nauis ecc̃ie sub medio chori vt ⁊ mu-

reres ꝛ qui forsan adorare non
potuerunt crucem decentius
possent adorare. Et tunc ordine
tur processio itura ad sacrariuz
ꝛ etiam to alia vno altari sup-
ponenda cū corporali vno: ad
sacrarium autem cum peruene
rint dyaconus cum decenti re-
uerentia accipiat de oblatis pri
die consecratis duas: ꝛ ponens
super patenā corporali paruo
cooperiat: demuz preparet cali-
cem cum vino puro cui pate-
nam cum oblatis superponat
velo serico aduolutam: ꝛ tunc
subdyaconus accipiat ampu-
letam aque munde quo facto re
uertatur processio ad altare hoc
ordine procedendo: primo enīz
crux cum candelabris quatuor
ꝛ thuribulo: postea mansionerīj
bini ꝛ bini incedant: postremo
canonici quos sequantur minis-
tri cum oblatis: eundo autem
cantetur hec. antiphōa humili
voce. Hoc corpus quod. Et cum
ad altare peruenerint subdiaco
nus det ampuletam aque cui-
dam ministro ꝛ dyaconus dans
calicem subdyacono tollat pa
tenam cum oblatis ꝛ presentet
pontifici nihil dicendo. Tunc
pontifex extenso corporali de-
ponat patenam super illud cuz
silentio post hec dyaconus ac-
cepto etiam a subdiacono ca-
lice det pontifici qui immedia-
te presentetur ampuleta aque
vt parum aque in calicem mit
tat nihil dicendo. Quibus ex-
pletis more solito fit incensa-
tio a pontifice dicente. Incen-
sum istud a te benedictum asce
dat ad te domine: ꝛ descendat
super nos misericordia tua. Cū
incensatur altare dicat. Eleua-
tio manuum mearum sacrificiū
vespertinum: pone domine cu-
stodiam ori meo: ꝛ ostium circū
stantie labijs meis: vt non decli
nes cor meum in verba malitie
adiexcusandas excusationes in
peccatis. Postea lotis manib⁹
inclinet se ante altare dicens:
In spiritu humilitatis. Deinde
vertat se ad populum ꝛ dicat.
Orate fratres ꝛ sorores. Tunc
accepta oblata vna: elevatoq⁹
calice humili voce cantet. Ore
mus: preceptus salutaribus mo
niti ꝛc. Et ne nos inducas in tē
tationem. Chorus respōdeat.
Sed libera nos amalo. Pontī
fex vero sub silentio dicat. Amē.
In ea autem voce opa dixerit.
Pater noster qui es in celis ꝛc.
quasi in tono oratonis dicat.
Libera nos quesumus domine
ab oibus malis ꝛc. petro ꝛ paulo
atq⁹ andrea ac beatissimis ber-
macbora ꝛ fortunato cum om-
nibus sanctis tuis ꝛc. quo finito
accipiat oblatam vnam ꝛ sicut
mos est frangat eaz intres par-

tes:⁊ tunc eleuans parumper calicem dicat. Per omnia secula seculorum. Chorus respondet. Amen. Pax domini. non dicitur:nec osculum datur. Et pontifex mittat particulaz vnā i calicē nihil dicēdo: sed p̄iusq̄ duas reliquas partes sumat de missa oratiōe. Domie iesu christe qui ex volūtate ⁊c. dicat hāc orationez Domine iesu christe qui dixisti apostolis tuis pacem ⁊c. cum oratione. Perceptio corporis tui domie ⁊c. Dic accipiat patenam cum corpore christi ⁊ reuerenter dicat. Panem celestem accipiaz:⁊ nomē domino inuocabo: laudans inuocabo dominuz ⁊c. Tunc eleuans corpus domini percutiet pectus suum dicendo ter. Domine non sum dignus ⁊c. Dic signet se cuz corpore christi ⁊ dicat. Corpus domini nostri iesu christi custodiat animam meaz in vitam eternum amen. Et statim sumat corpus domini deuote ⁊ reuerenter:quibus receptis ⁊ obmissis omnibus que dici solent ante sumptionem calicis immediate particulam hostie cum vino ⁊ aqua de calice recipiat nihil dicens. Facta cōmunione vt dictum est. Communio non dicitur sed dominꝰ pontifex more consueto lotione facta stans iuxta mediuz altaris ⁊ inclinans se dicat. Quod ore sumpsimus domine pura mente ⁊c. p̄retermissis etiam orationibus. Corpus tuuz domine. et Placeat tibi sancta trinitas ⁊c. Quibus completis ordinata vt p̄ius processione ministri assumentes crucem ferant super altare:⁊ dominus pontifex oblatam relictam crucis pectori collocet atq̄ purpura:vel syndone circunaduoluet. Et tunc dicti ministri eleuantes eam ferāt ad sepulchrū cū processione p̄ius ordinata sine tamen alia cruce precedente cantando suppressa voce. ℟. Ecce quomodo moritur iustus. Locata autem cruce in sepulchro clauso ostio ⁊ sub sigillo firmato: dominus pontifex aduoluat lapidem ad ostium monumenti ⁊ inde cuz sacramēto imponat camerarijs onus ⁊ custodiam dicte crucis atq̄ sacratissimi corporis christi vsq̄ ad resurrectionis diem. Quo facto redeunte processione ad sacrarium cantetur submissa voce. ℟. Sepulto domino. ibidemq̄ cum peruenerint dominus pōtifex deponat preparamentum ⁊ interim legantur vespere cuz p̄is ⁊ antiphonis precedentis diei. Ad magnificat antiphona Cum ego accipissem aceti. ℣. Christus factus. psalmus. Miserere. Oratio. Respice quesumus do-

mine super banc. Sabbato sancto completis horis circumueniant ad sacrarium clerici: et dominus pontifex cum ministris preparent se ornamentis: et illic ordinetur processio: in qua communis ordo obseruari debet. Primo enim crux cum duobus candelabris thuribulo et aqua sancta deinde cereus nouus ad altare benedicendus: postea sequantur mansionarii et canonici deinde subdyaconus cū granis quinque thuris cereo nouo supponendis: et dyaconus cum baiulatore habente candelas tres in luminatore absque lumine: postremo dominus pontifex tercedat. Et sic procedat usque ad locum in quo benedicendus est ignis. Cum autem ibidem peruenerint: excutiatur ignis de petra. Quo accenso pontifex illuc benedicat: hoc modo. Oratio. Deus mundi conditor: auctor luminis: siderum fabricator. vt supra cum reliquis orationibus sicut in pontificali de hoc agendo ponitur. Facta autem benedictione thurificetur ignis atque aqua benedicta aspergat et tūc dyaconus accendat cādelas barundini fixas: et redeūte processione ponet ad altare duobus choris. Quibus. Ꝟ. precinētibus.

Iuentor rutili dux bone luminis: qui certis vicibus tempora diuidis: merso sole chaos ingruit horridū: luce redde tuis xpe fidelibus.

Quanuis in numero sidere regiam lunariq; poluz lampa depinxeris in cussu silicis lumina nos tamen monstras saxigeno semine querere.

Ne nescire homo spem sibi luminis in christi solido corpore conditā: qui dici stabilem se voluit petram nostris igniculis vnde genus venit.

Pinguis quos olei rore madentibus lichnis ac facibus pascimus aridis: quin et fila fauis scirpea florentis presso melle prius collita fingimus.

Quicquid flamma viget seu caua testula: succuz lintheolo suggerit ebrio: seu pinus piceā fert alimoniam: seu ceram terentem stupa calens bibit.

Cres digna deus quam tibi rosceide: noctis principio grex tuus offerat lucem quaz tribuis nil precioſius luce qua reliqua p̄mia cernim⁹. Choro semper in quolibet primum repetente: et cum ad altare deuenerint dyaconus conscēdat in altum: et tenens harundinez cum igne nouo scolito cereum baiulante benedicenduz dicat ter alta voce. Lumen christi. Et chorus respōdeat. Deo gratias. Huc fiat cerei bñdictio cātādo

Exultet iam angelica turba ce

lo ruz. Ex ul tēt di ui na myste

ria ⁊ ꝓ tanti re gis victoria

tu ba in so net salu ta ris. Gaudeat tellus

tantis irradiata fulgoribꝰ ⁊ eterni re gis splēdor

illustratur to ti us orbis se sentiat amisisse cali-

gi nem. Letetur ⁊ mr̄ ecclesia tāti lu mi nis

adornata fulgoribꝰ ⁊ magnis populoꝝ vocibꝰ hec aulare

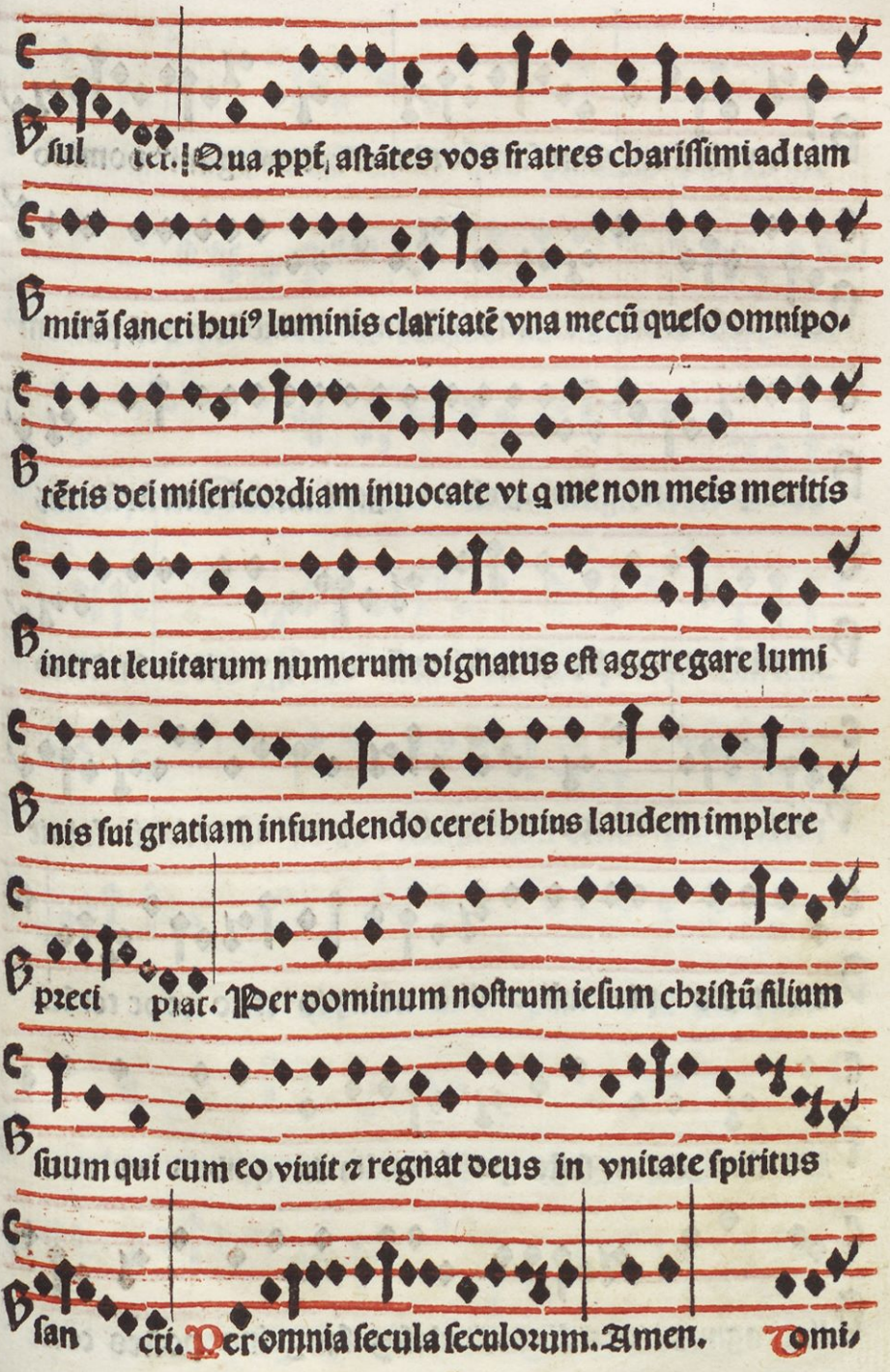
sul tet. Qua ꝓpt astãtes vos fratres charissimi ad tam
mirã sancti hui⁹ luminis claritatẽ vna mecũ queso omnipo-
tẽtis dei misericordiam inuocate vt q me non meis meritis
intrat leuitarum numerum dignatus est aggregare lumi
nis sui gratiam infundendo cerei huius laudem implere
preci piat. Per dominum nostrum iesum christũ filium
suum qui cum eo viuit ⁊ regnat deus in vnitate spiritus
san cti. Per omnia secula seculorum. Amen. Domi-

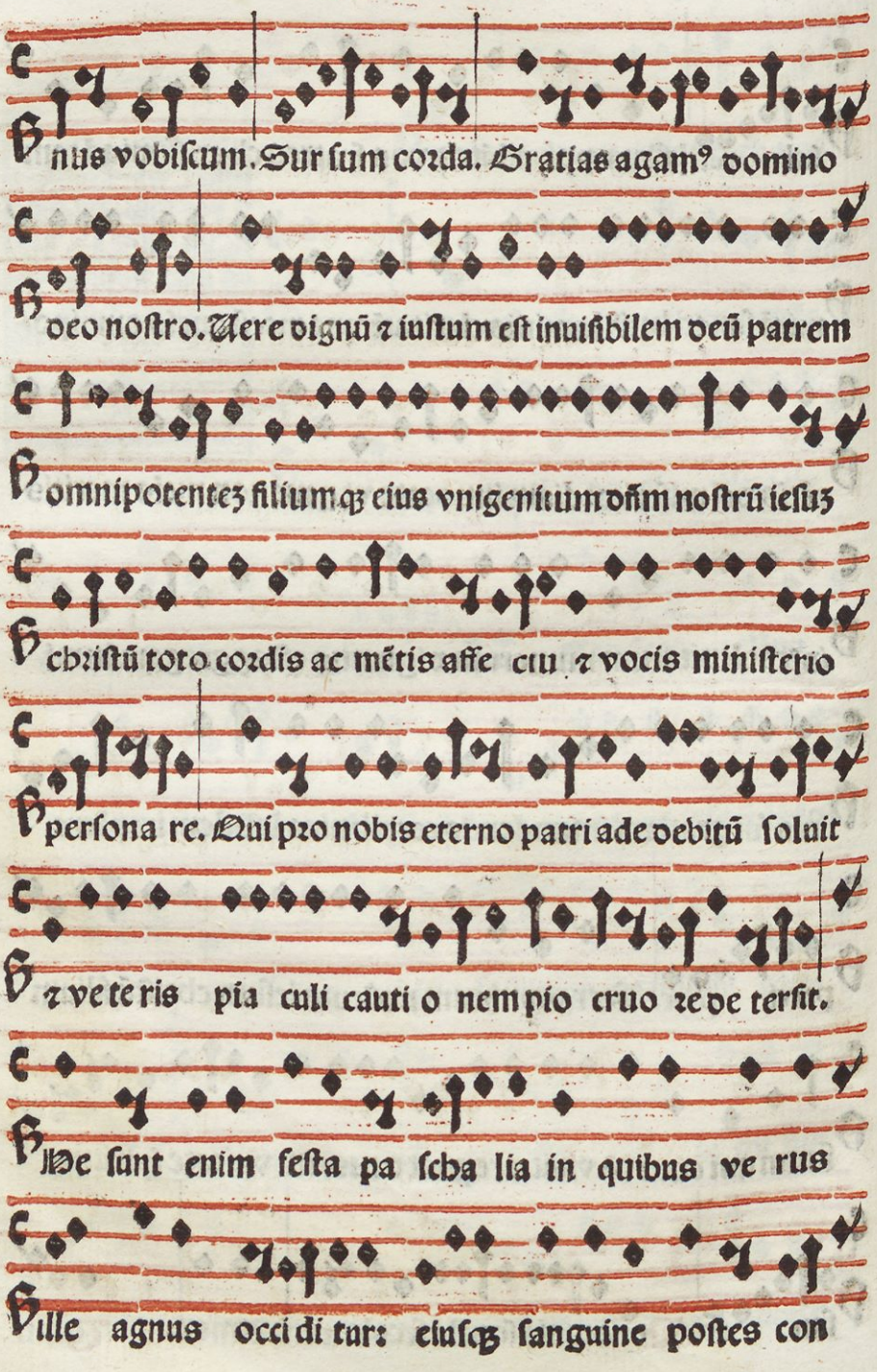
nus vobiscum. Sursum corda. Gratias agam⁹ domino
deo nostro. Vere dignū ⁊ iustum est invisibilem deū patrem
omnipotentē filiumq; eius vnigenitum dñm nostrū iesū
christū toto cordis ac mētis affe ctu ⁊ vocis ministerio
persona re. Qui pro nobis eterno patri ade debitū soluit
⁊ ve te ris pia culi cauti o nem pio cruo re de tersit.
De sunt enim festa pa scha lia in quibus ve rus
ille agnus occi di tur: eiusq; sanguine postes con

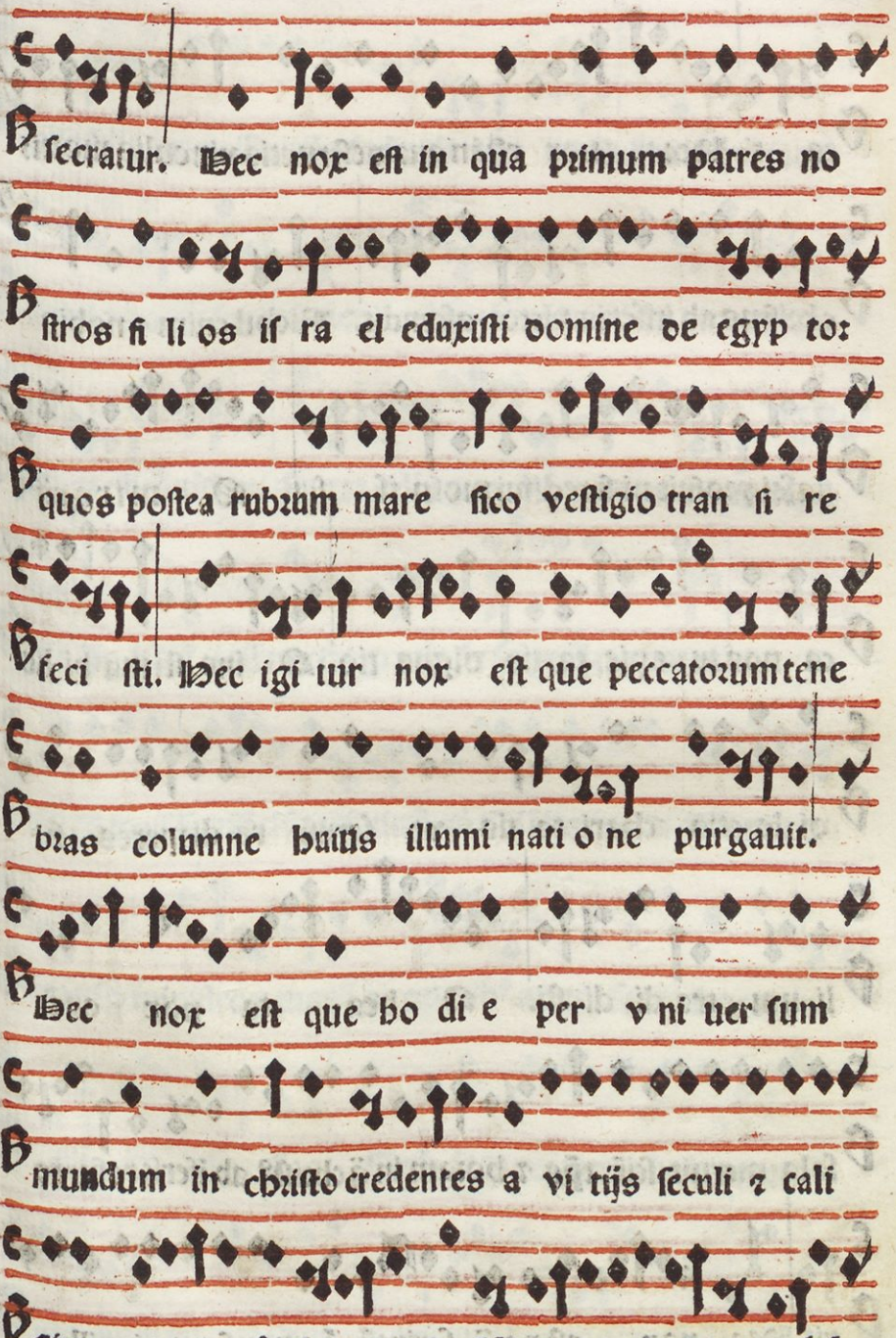
secratur. Hec nox est in qua primum patres no
stros filios israel eduxisti domine de egypto
quos postea rubrum mare sico vestigio transire
feci sti. Hec igitur nox est que peccatorum tene
bras columne huius illumi natione purgauit.
Hec nox est que hodie per vniuersum
mundum in christo credentes a vitijs seculi et cali
gine peccatorum segregatos reddit gratie sociatq; scti

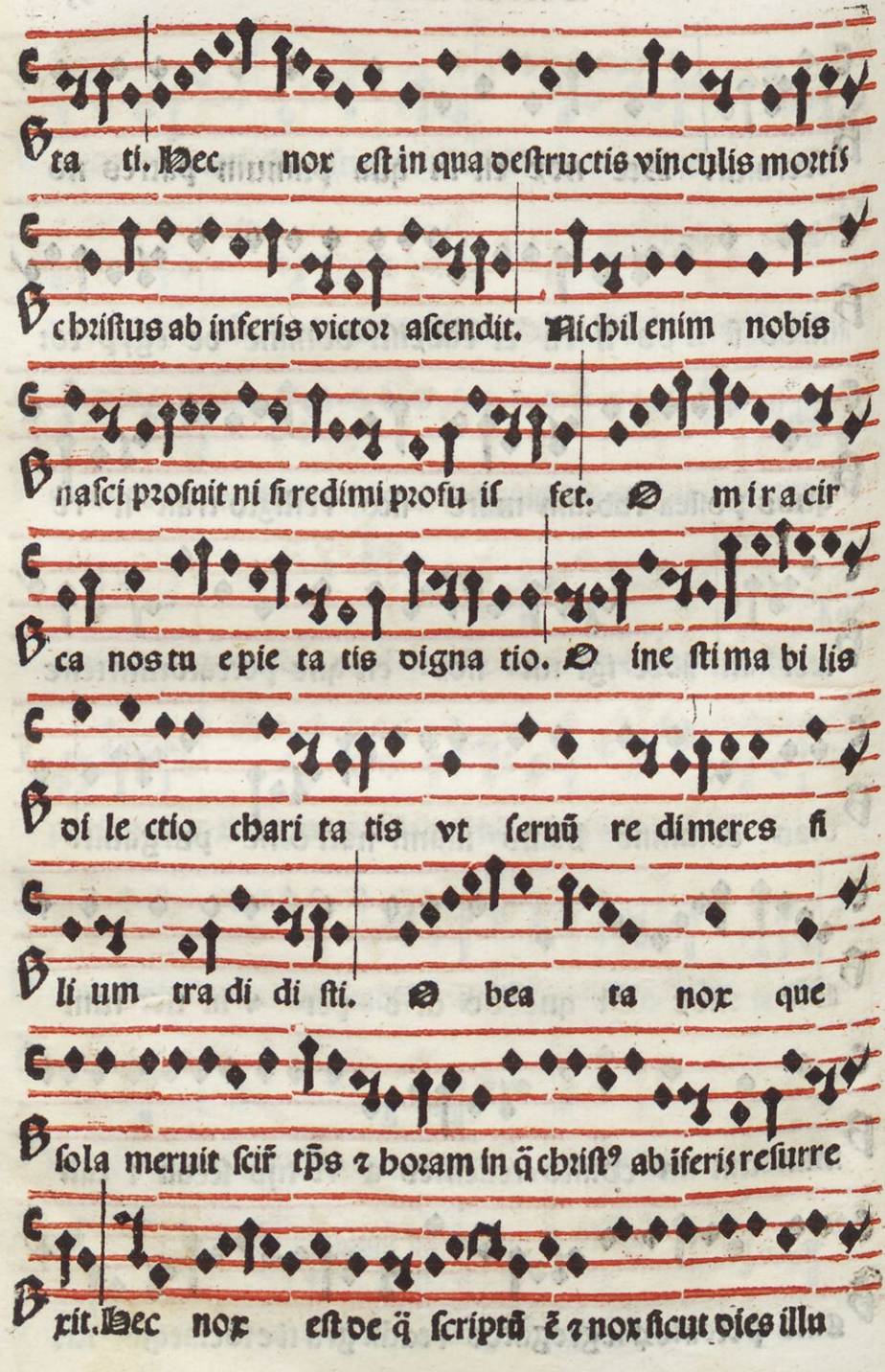
ta ti. Hec nox est in qua destructis vinculis mortis
christus ab inferis victor ascendit. Nichil enim nobis
nasci profuit ni si redimi profuisset. O mira cir
ca nos tu e pie ta tis digna tio. O ine sti ma bi lis
di le ctio chari ta tis vt seruū re dimeres si
li um tra di di sti. O bea ta nox que
sola meruit scīr tp̄s z boram in q̄ christ⁹ ab iferis resurre
xit. Hec nox est de q̄ scriptū ē z nox sicut dies illu

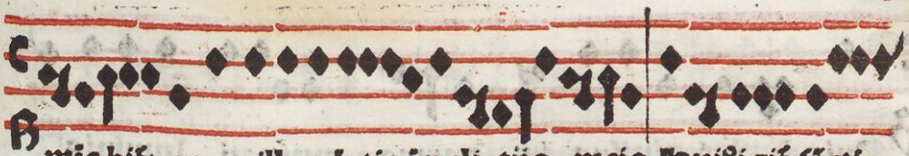

mia bis: ⁊ nox illumiatio i oeli tijs meis. Hui⁹ igiſ ſącti-

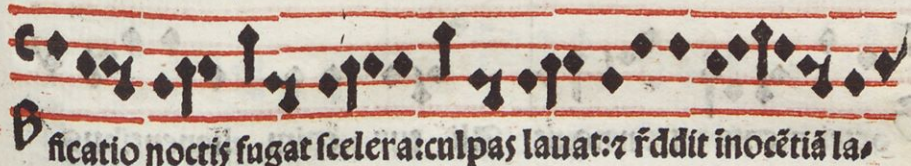

ficatio noctis fugat ſcelera: culpas lauat: ⁊ reddit inocẽtiã la-

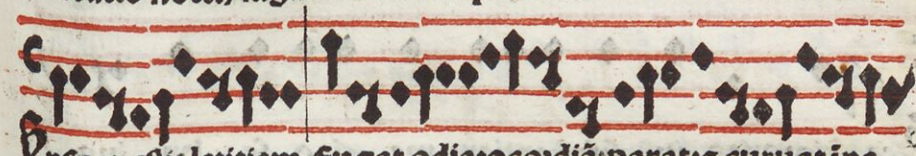

psis: mestis letitiam. Fugat odia: ⁊ concordiã: parat: ⁊ curuat ipe

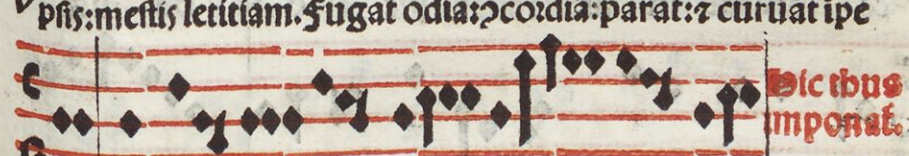

Hic thus imponat.

ria. In hui⁹ igiſ noctis gratia ſu ſcipe ſącte pater.

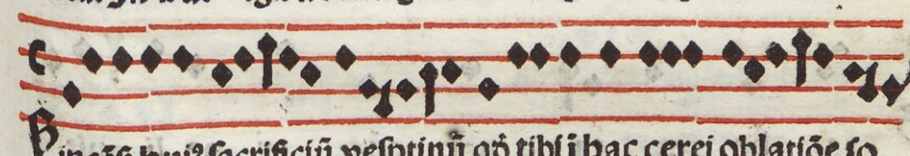

incẽſi hui⁹ ſacrificiũ veſptinũ qꝫ tibi i hac cerei oblatiõe ſo

lenni ꝑ miniſtroꝝ man⁹ de operib⁹ apum ſacro ſancta red

dit ec cle ſi a. Sed iam columne huius ꝓeco

Hic cere accẽdat.

nia nouim⁹ quã i bonoꝝ ẽ oei rutilãs ignis, accẽdit.

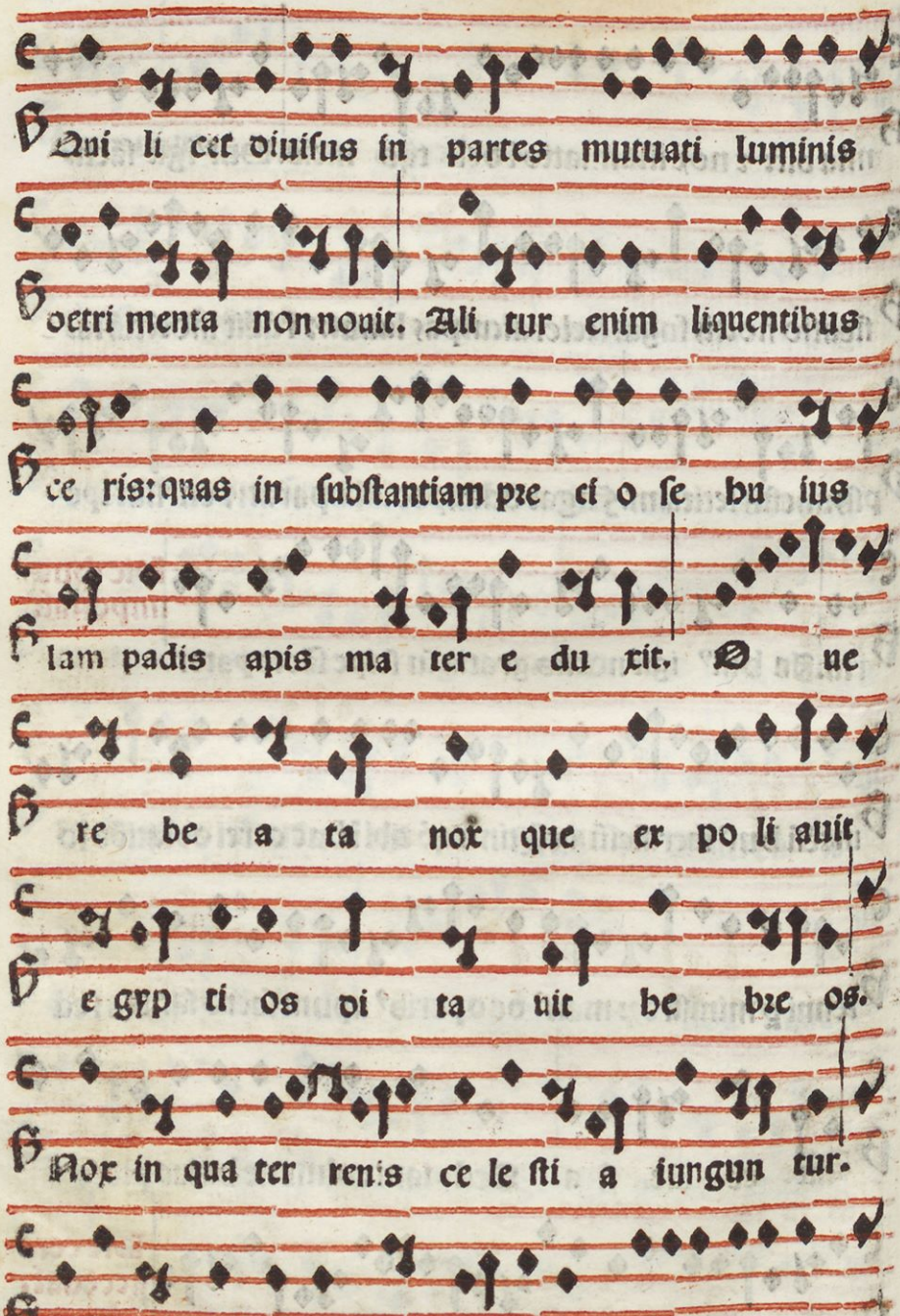
Qui li cet diuisus in partes mutuati luminis
oetri menta non nouit. Ali tur enim liquentibus
ce ris: quas in substantiam pre ci o se bu ius
lam padis apis ma ter e du xit. O ne
re be a ta nox que ex po li auit
e gyp ti os di ta uit be bre os.
Nox in qua ter renis ce le sti a iungun tur.
Oramus er go te do mi ne vt cereus iste in

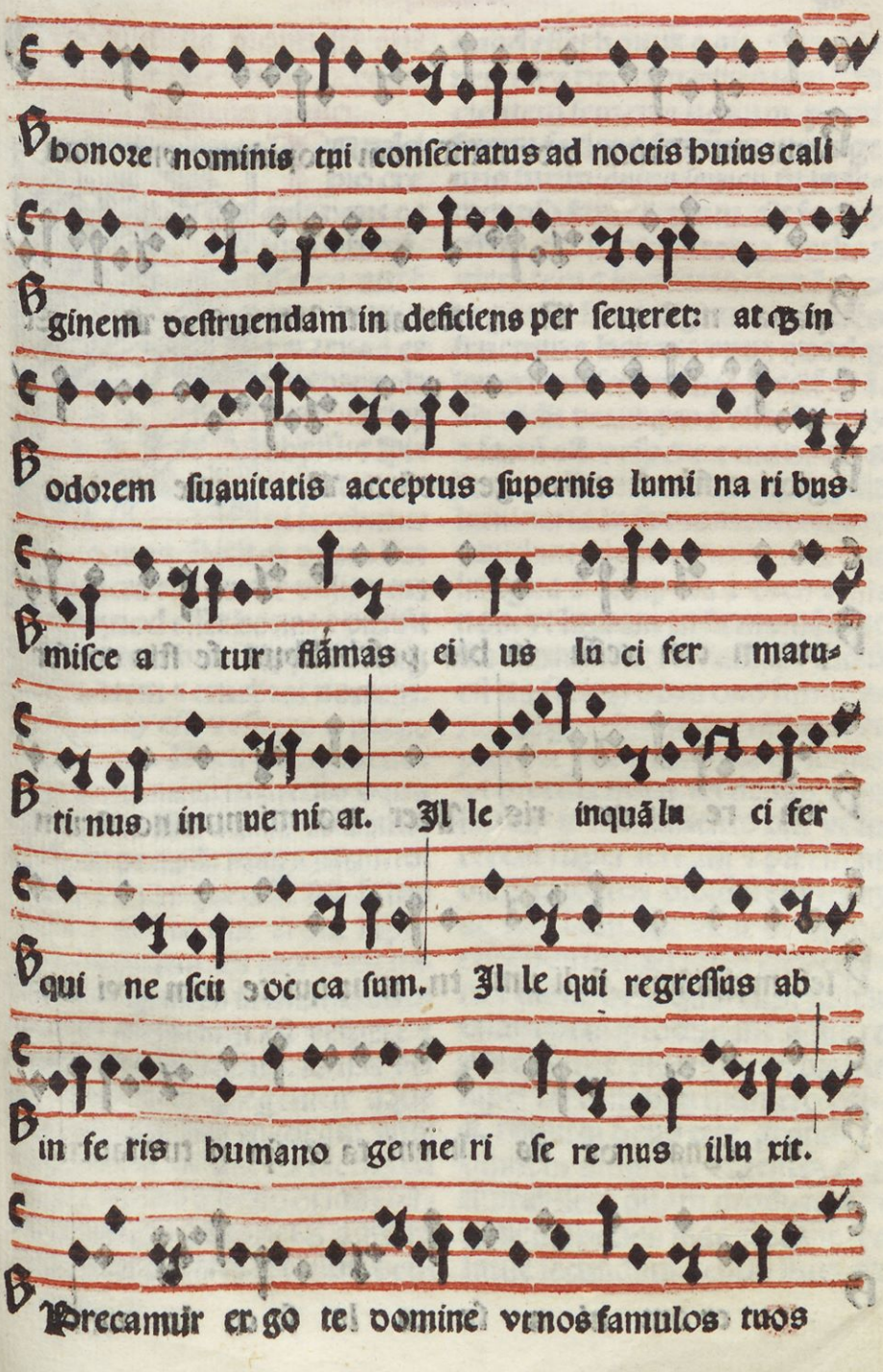
bonore nominis tui consecratus ad noctis huius cali
ginem destruendam in deficiens per seueret: at in
odorem suauitatis acceptus supernis lumi na ri bus
misce a tur flāmas ei us lu ci fer matu-
ti nus in ue ni at. Il le inquā lu ci fer
qui ne scit oc ca sum. Il le qui regressus ab
in fe ris humano ge ne ri se re nus illu xit.
Precamur er go te domine vt nos famulos tuos

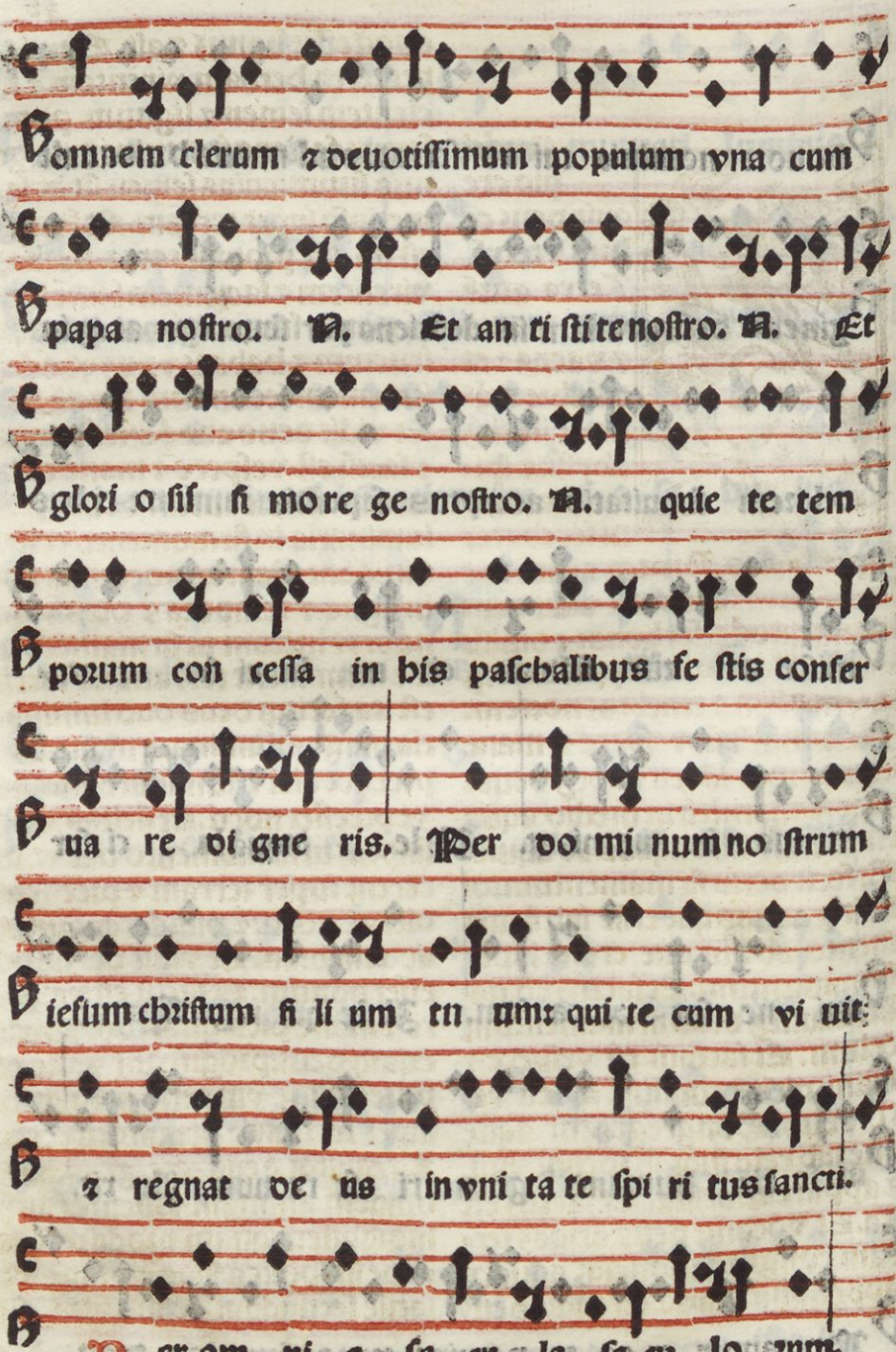
Omnem clerum ⁊ deuotissimum populum vna cum
papa nostro. N. Et an ti sti te nostro. N. Et
glori o sis si mo re ge nostro. N. quie te tem
porum con cessa in his paschalibus fe stis conser
ua re di gne ris. Per do mi num no strum
iesum christum fi li um tu um: qui te cum vi uit:
⁊ regnat de us in vni ta te spi ri tus sancti.
Per om ni a se cu la se cu lo rum.

¶ Sequuntur prophetie que leguntur sine titulis. Lectio prima. Genesis primo.

In principio creauit deus celum ⁊ terrã. Terra autẽ erat inanis ⁊ vacua: et tenebre erãt super faciẽ abyssi: ⁊ spiritus domini ferebatur super aquas. Dixitq; deus: fiat lux: ⁊ facta est lux. Et vidit deus lucem quod esset bona: ⁊ diuisit lucem a tenebris. Appellauitq; lucem diem ⁊ tenebras noctem. Factumq; est vespere ⁊ mane dies vnus. Dixit quoq; deus. Fiat firmamẽtũ in medio aquarum: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuisitq; aquas que erãt sub firmamento ab bis que erant super firmamentum. Et factũ est ita. Uocauitq; deus firmamentum celum. Et factum est vespere ⁊ mane dies secundus. Dixit vero deus. Congregentur aque que sub celo sunt in locum vnũ: ⁊ appareat arida. Et factũ est ita. Et vocauit deus aridã terram congregationesq; aquarũ appellauit maria. Et vidit deus quod esset bonũ ⁊ ait. Germinet terra herbam virentem ⁊ faciẽtem semen ⁊ lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum: cuius semen sit in semetipso super terram. Et factũ est ita. Et protulit terra herbã virentem ⁊ facientem semẽ iuxta genus suum: lignumq; faciẽs fructum ⁊ habens vnũ quodq; sementem secundum speciẽ suã. Et vidit deus quod esset bonũ ⁊ factũ est vespere ⁊ mane dies tertius. Dixit autem deus. Fiãt luminaria in firmamento celi: ⁊ diuidant diem ac noctem: ⁊ sint in signa ⁊ tempora ⁊ dies ⁊ annos: vt luceant in firmamẽto celi ⁊ illuminent terram. Et factũ est ita: fecitq; deus duo luminaria magna: luminare maius: vt preesset diei ⁊ luminare minus vt preesset nocti. Et stellas ⁊ posuit eas in firmamento celi vt lucerent super terram ⁊ preessent diei ac nocti: ⁊ diuiderent lucem ac tenebras. Et vidit deꝰ quod esset bonum. Et factũ est vespere ⁊ mane dies quartus. Dixit etiam deus: producant aque reptile anime viuentis ⁊ volatile super terrã: sub firmamẽto celi. Creauitq; deus cete grandia ⁊ omnem animam viuentẽ atq; motabilem quam produxerant aque in species suas ⁊ omne volatile secundum genus suum. Et

vidit deus quod esset bonuz: benedixitq; eis dicens. Crescite ⁊ multiplicamini: ⁊ replete aquas maris: auesq; multiplicentur super terram. Et factum est vespere ⁊ mane dies quint⁹. Dixit quoq; deus producat terra animaz viuentem in genere suo: ⁊ iumenta ⁊ reptilia: ⁊ bestias terre secundum species suas. Factumq; est ita. Et fecit de⁹ bestias terre iuxta species suas ⁊ iumenta: ⁊ omne reptile terre in genere suo. Et vidit deus quod esset bonuz ⁊ ait. Faciamus hominē ad imaginem ⁊ similitudinem nostraz: ⁊ presit piscibus maris ⁊ volatilib⁹ celi: ⁊ bestijs vniuersq; terre: omniq; reptili: quod mouet in terra. Et creauit deus hominem ad imaginem ⁊ similitudinem suam. Ad imaginē dei creauit illum masculum ⁊ feminam creauit eos. Benedixitq; illis deus ⁊ ait. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terraz: ⁊ subijcite eaz: ⁊ dominamini piscibus maris ⁊ volatilibus celi: ⁊ vniuersis animantibus que mouentur super terram. Dixitq; deus. Ecce dedi vobis omnem herbam: afferentem semen super terram ⁊ vniuersa ligna que habent in semetipsis sementez generis sui vt sint vobis in escam ⁊ cunctis animantibus terre: omniq; volucri celi: ⁊ vniuersis que mouentur in terra: ⁊ in quib⁹ est anima viuens: vt habeant ad escēdū. Et factum est ita. Viditq; deus cuncta que fecerat ⁊ erant valde bona. Et factum est vespere ⁊ mane dies sextus. Igitur perfecti sunt celi ⁊ terra ⁊ omnis ornatus eorum. Complenitq; deus die septimo opus suuz quod fecerat: ⁊ requieuit die septimo ab vniuerso ope qō patrarat.

Alie lectiones eodem modo sine titulis legantur. Expleta autem prima lectione pōtifex stās preparatus ad altare absq; salutatiōe dicat. Orem⁹. nec. Flectamus genua. dicat. Oratio.

Deus qui mirabiliter hominem creasti ⁊ mirabilius redemisti: da nobis quesumus contra oblectamenta peccati mentis ratiōi persistere vt mereamur ⁊ ad gaudia eterna peruenire. Per dominum nostrum Jesum christum filium tuum. Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti de⁹. per.

Lectio secunda. Exodi. XIIII.

Factum est in vigilia matutina ⁊ ecce respiciens dominꝰ super castra egyptiorum per columnam ignis ⁊ nubis interfecit exercitum eorum ⁊ subuertit rotas curruz: ferebāturq; in profundū.

fundũ. Dixeruntq; egyptij. Fugiamus israelem dñs enim pugnat ꝓ eis cõtra nos. Et ait dominus ad moysen. Extẽde manũ tuã super mare: ⁊ reuertant aque ad egyptios super currus ⁊ equites eoꝝ. Cunq; extendisset moyses manũ contra mare reuersuz est primo diluculo ad priorẽ locũ. Fugiẽtibusq; egyptijs occurrerũt aque: ⁊ inuoluit eos dñs in medijs fluctibus. Reuerseq; sunt aque ⁊ operuerunt currus ⁊ equites cuncti exercitus pharaonis qui sequẽtes ingressi fuerant mare nec vnus quidẽ superfuit ex eis. Filij aũt israel perrexerũt ꝑ mediũ sicci maris ⁊ aque eis erant quasi ꝓ muro a dextris ⁊ a sinistris: liberauitq; dñs in die illa israel de manu egyptioꝝ ⁊ viderũt egyptios mortuos sup littus maris ⁊ manũ magnã quam exercuerat dñs sup eos. Metuitq; dñm populus ⁊ crediderũt domino ⁊ moysi seruo eius. Tunc cecinit moyses ⁊ filij israel carmẽ hoc dño ⁊ dixerũt. Tract⁹.

Cantemus dño gloriose enim honorificatus est equũ ⁊ ascẽsorẽ ꝓiecit in mare adiutor ⁊ ꝓtector factus est mihi in salutẽ. ℣. Hic deus meus ⁊ honorificabo eũ deus patris mei ⁊ exaltabo eum. ℣. Dñs cõterens bella dominus nomen est illi. Orefine genuflexiõe. Oratio.

Deus cuius antiqua miracula ĩ presenti quoq; seculo choruscare sentimus: p̃sta q̃s: vt mysteriuz ꝑ qd̃ priorẽ ppl'm ab egyptijs liberasti hoc ad salutẽ gentium ꝑ aquas baptismatis opereris. Per dominum. Lectio.iij. Esaie. IIII.

Apprehẽdent septem mulieres virũ vnũ in die illa dicẽtes panẽ nostrũ comedemus ⁊ vestimẽtis nr̃is operiemur tantũmodo inuocet̃ nomen tuũ super nos aufer opprobriũ nostrũ. In die illa erit germẽ dñi in magnificẽtia ⁊ ĩ gloria: ⁊ fructus terre sublimis erit exultatio his q saluati fuerĩt de israel. Et erit oĩs qui relictus fuerit in syon: ⁊ residuus in hierusalem sanctus vocabit̃: oĩs q scriptus est in vita in hierusalẽ cũ abluerit dñs sordẽ filioꝝ syõ ⁊ sãguinẽ hierl'm lauerit de medio ei⁹ in spiritu iudicij ⁊ spiritu cõbustionis. Et creauit dñs sup oẽm locũ mõtis syon ⁊ vbi inuocatus ẽ: nubẽ ꝑ diẽ ⁊ fumũ ⁊ splẽdorẽ ignis flãmantis in nocte. Super omnem enim gloriam protectio ⁊ tabernaculũ erit in vmbraculũ diei ab estu ⁊ in securitatem ⁊ in absconsionem a turbine ⁊ a pluuia. Tractus.

Vinea facta ē dilecto ī cornu ī loco vberi. ℣. Et maceriā circūdedi ⁊ circūfodi ⁊ plātaui vineā soreth ⁊ edificaui turrim in medio eius. ℣. Et torcular fodi ī ea: vinea enim dñi sabbaoth domus israel est. Oremus.

Sine genuflexione. Oro.

Deus q̄ nos ad celebrādū paschale sacr̄m vtriusq̄ testamēti paginis īstruis: da nobis ītelligerē miaz tuā vt ex ꝑceptiōe pñtiū munerꝝ firma sit expectatio futuroꝝ. ꝑ. L. iiij. Esa. LIIII.

Hecē hereditas seruoꝝ dñi ⁊ iustitia eoꝝ apd̄ me dicit dñs. Oēs sitiētes venite ad aq̄s ⁊ q̄ nō habetis argētū: properate emite ⁊ comedite. Venite emite absq̄ argento ⁊ absq̄ vlla cōmutatione vinum ⁊ lac. Quare appēditis argētū nō in panibus ⁊ laborē vestrū ⁊ nō in saturitate. Audite audiētes me ⁊ comedite bonū ⁊ delectabit̄ ī crassitudine aīa vestra. Inclinate aurē vestrā ⁊ venite ad me: audite ⁊ viuet aīa vestra ⁊ feriā vobiscū pactū sempiternū misericordias dauid fidelis. Ecce testē pplis dedi eū ducē ac preceptorē gentibus. Ecce gētē quā nesciebas vocabis ⁊ gētes que nō cognouerūt te ad te currēt: ꝓpter dñm deū tuū ⁊ sanctum israel qui glorificauit te. Querite dñm dum inueniri pōt inuocate eum dū prope est. Derelinquat impius viā suā. Et vir iniquus cogitatiōes suas: ⁊ reuertat̄ ad dñm ⁊ miserebit̄ eius ⁊ ad deum nostrū q̄m multus est ad ignoscendū. Non enī cogitationes mee cogitationes vestre: neq̄ vie mee vie vestre dicit dominus: sicut enim exaltabuntur celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vijs vestris ⁊ cogitationes mee a cogitatiōibus vr̄is. Et q̄uo descendit imber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vltra nō reuertitur: sed inebriat terrā ⁊ infundit eā ⁊ germinare eā facit: ⁊ dat semen serēti ⁊ panē comedēti: sic erit verbum meū q̄d egredieť de ore meo. Nō reuertetur ad me vacuum: sed faciet quecūq̄ volui ⁊ ꝓsperabit̄ in his ad que misi illud: dicit dñs op̄s. Trac.

Attende celuz que loquar ⁊ audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expecteť sicut pluuia eloquiū meum ⁊ descendāt sicut ros verba mea ⁊ sicut iber sup̄ gramia. ℣. Et sicut nix sup̄ fenū q̄r nomē dñi inuocabo. ℣. Da te magnitudinē deo nr̄o deus vera op̄a eius ⁊ oēs vie eius iudicia. ℣. Deus fidelis in quo nō est iniquitas iustus ⁊ sanctus dominus. Oratio.

Deus qui ecclesiam tuaz semper gentium vocatione multiplicas cōcede ꝓpi/

tius vt quos aqua baptismatis abluis cōtinua ꝓtectione tuearis. Per. Post hāc orationem īmediate disponat̄ processio itura ad fontē cantādo. Tractus. Sicut ceruus desiderat ad fontes aquaꝝ ita desiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deū viuum quādo veniā ⁊ apparebo ante faciez dei mei. ℣. Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte duz dicitur mihi ꝑ singulos dies vbi est deus tuus. Quibus finitis disponat̄ processio itura ad fontem quam precedat accolitus portans crucē quē chorus cuz maximo ordine sequatur post choꝝ duo ceroferarij post illos duo accoliti portātes duos magnos cereos quoꝝ vnus sit benedictus: post illos duo accoliti crisma ⁊ sanctum oleuz deferentes post illos subdiaconus ⁊ puer cū turribulo fumigāte ⁊ post illos alij ministri quos sequit̄ dñs pōtifex substētatus a diacono ⁊ ministro sicqꝫ procedant ad fontē cantando tractū. Sicut ceruus. vt dictū est. Quo finito circa fontē incipiant chorarij. Rex sanctoꝝ. vt īfra in vigilia penthe. habet̄. chorus respondet in quolibet versu. Rex sanctoꝝ. His oībus finitis incipitur letania ꝑ diuinoꝝ socios descendēdo ad baptisteriū ibidem fiat circuitus. Et nota ꝙ septies debent circuire fontem semper cantādo supra scriptos versus. Quibus finitis dominus pontifex accedat ad fontē tenentibus ministris crucē candelabra cereos ⁊ thuribulū ante illum ⁊ silentio facto dicat sup̄ fontē. Pr̄ nr̄. Credo in. Sequitur ℣. Dñe apud te est fons vite. Et in lumine tuo videbim⁹ lumē. Dñs vobis. Qd̄ nusq̄ alias i hoc offō dicēdū ē ℟. Et cū spū tuo. Orem⁹.

Omnipotens sempiterne deus adesto magne pietatis tue mysterijs adesto sacramentis ⁊ ad creandum nouos populos: quos tibi fons baptismatis parturit spiritum adoptionis emitte vt quod nostre humilitatis gerendum est mysterijs tue virtutis impleat̄ affectu. Deinde pōtifex aut officians incipiat. Per omnia secula seculoꝝ. vt s̄ in agenda ꝑ omnia habetur. Facta autē benedictione fontis ⁊ finita letania pulsent̄ omnes cāpane. Chorarij īcipiat pro missa Kyrieleyso. paschale. Quo finito pōtifex incipiat Gloria in excel. Oratio.

Deus q hāc sacratissimā noctē gl̄ia dñice resurrectionis illustras cōserua i noua familie ꝓgenie adoptiōis spūm quē dedisti vt mēte ⁊ corpe renouati purā tibi exhibeam⁹ ꝯuitutē. Per eius. Ad colosseñ III.

FRatres. Si cō surrexistis cuz christo q̄ sursum sūt querite vbi xps est i dextera dei sedens q̄ sursum sunt sapite nō q̄ sup terrā. Mor tui.n.estis ⁊ vita vestra abscōdita est cū xpo in deo. Cū aūt xps appuerit vita vestra: tūc ⁊ vos appebitis cū xpo in gloria. Interim ascēdāt duo chorarij i ambonem ⁊ cātent. Alla. ℣ Confitemini dño qm̄ bonꝰ qm̄ i sec̄m misericordia eiꝰ. Trac. ℣ Laudate dñm oēs gētes ⁊ collaudate eū oēs ppli. ℣. Qm̄ cōfirmata ē sup nos misericordia eiꝰ ⁊ veritas dñi manet i eternū. Añ euāgeliū nō portet lux: sz solū icēsū i ipsa nocte. Scōm Math XXVIII.

IN illo tpe. Ve spere āt sabbati q̄ lucescit i prima sabbati venit maria magdalena ⁊ altera maria videre sepulchrū ⁊ ecce terremotus factꝰ est magnꝰ. Angelus enim dñi descēdit de celo: ⁊ accedēs revolvit lapidē ⁊ sedebat sup eū. Erat aūt aspectus eiꝰ sicut fulgur ⁊ vestimētū eiꝰ sicut nix. Pre timore aūt eius exterriti sūt custodes: ⁊ facti sunt velut mortui. Rñdens aūt angelus dixit mulieribus. Nolite timere vos. Scio enim qō ihesuz q crucifixus ē queritis: nō est hic: surrexit.n. sicut dixit. Venite ⁊ videte locū vbi positus erat dñs. Et cito euntes dicite discipulis eius qz surrexit: ⁊ ecce p̄cedet vos in galileā: ibi eum videbitis ecce dixi vobis. Perlecto euangelio pōtifex dicat. Dñs vobiscuz. Oremus. Offerto. nō dicitur. Secreta.

SUscipe q̄s dñe p̄ces ppli tui cū oblationibus hostiaz vt paschalibꝰ initiate mysterijs ad eternitatis nobis medelā te opante p̄ficiāt. Per dn̄m. Prefatio paschalis. Te qdē domine. Cōmunicātes ⁊ noctē sacratissimā ⁊c. Infra actionem hāc igit. Missa cagat p ordinē vsqz. Pax dñi sit semp vobiscum. Chorus nō rñdet nec Agnꝰ dei nec Cōmu. dicūt qz oscūlū pacis nō dat: Sed incipiēte pōtifice cōicare. chorarij incipiāt añ. Alla. ℣. Laudate dñz oēs gēcum Gloria pri. Semp repetēdo cū añ. Alla. Sequit añ. Vespere āt sabbati. sup magt. Et pōtifex ꝯcludat officiū hac oꝛone. Dñs vobiscū. Oremꝰ. Cōpleū.

SPiritum nobis dñe tue charitatis infunde vt quos sacramētis paschalibus satiasti tua facias pietate ꝯcordes. Per dn̄m eiusdē. Qua ꝯpleta diacon' dicat. Bñdicamꝰ dño all. al. al.

¶ In die scto pasche pcessio ante missas vt in processionali. Ad missam Introitus.

Resurrexi et adhuc tecum sum alleluia: posuisti sup me manum tuam alleluia: mirabilia facta est scientia tua alleluia alleluia. Ps. Domine pbasti me et cognouisti me tu cognouisti sessionem meam et resurrectionem meam. Oratio.

Deus qui hodierna die p vnigenitum tuum eternitatis nobis aditum de victa morte reserasti: vota nostra que preueniendo aspiras etiam adiuuando prosequere. Per eundem dominum nostrum. que oratio sola dr Ad Corinthios. j. V.

Fratres. Expurgate vetus fermentum: vt sitis noua cospersio sicut estis azimi. Etenim pascha nostrum immolatus est christus. Itaque epulemur. Non in fermento veteri: neque in fermento malitie et nequitie sed in azimis synceritatis et veritatis. Grad. Hec dies quam fecit dns exulte-

mus ꝛ letemur in ea. ℣. Confitemini dño qñ bonus qñ in seculũ miserícordia eius. Alla. ℣. Pascha nostrum imolatus est christus. ℣. Epulemur in azimis synceritatis ꝛ veritatis. **Sequentia.**

Laudes saluatori voce modulemur supplici. Et deuotis melodijs celesti domino iubilem⁹ messie. Qui seipsum exinaniuit vt nos perditos liberaret hoies. Carne gloriã deitatis oculens pãnis tegit in p̃sepi miserans p̃cepti transgressorem pulsum patria paradisi nudulum. Ioseph marie symeoni subdit circũcidit ꝛ legali hostia mũdat vt pector nr̃a q̃ solet relaxare crimina. Serui subijt manus baptizãdus ꝛ pfert fraudes tẽtatoris fugit pseq̃tum lapides. Hamẽ patit dormit ꝛ tristatur aclauat discipulis pedes deus homo sũmus humilis. Sed tñ inter hec abiecta corpis eius deitas nequaq̃ quiuit latere signis varijs ꝛ doctrinis pdita. Aquam nuptijs dat saporis vinei cecos oculos claro lumine vestiuit lepr̃ã luridã tactu fugat: placito. Putres suscitat mortuos mẽbraq̃ curat debilia fluxũ sanguinis constrinxit ꝛ saturauit qnq̃ de panib⁹ quinq̃ millia. Stagnũ pagrat fluctuãs ceu siccũ littus vẽtos sedat linguã reserat ꝑstrictam recluſit aures p̃uatas vocibus febres depulit. Post hec mira miracula talia q̃ põte sua cõprehẽdit ꝛ damnat. Et se crucifigi nõ despexit. Sed sol eius morte nõ aspexit. Illuxit dies quã fecit dñs morte denastans ꝛ victor suis apparẽs delectoribꝰ viuus. Primo marie debic aplis docẽs scripturas cor apiẽs vt clausa de ipso referarẽt. Hauẽt igit resurgẽti xp̃o cũcta gaudijs flores seteres reduuuo fructu vernant ꝛ volucres gelu tristi terso dulce iubilãt. Lucẽt clarius sol ꝛ luna morte xp̃i turbida. Tellus herbida resurgẽti plaudit xp̃o q̃ tremula eius morte secasurã mimitat. Ergo die ista exultemus qua nobis viã vite resurgẽs patefecit iesus. Astra solũ mare iucũdẽt ꝛ cũcti gratulẽt i celis spiritales chori trinitati. **Fm dar. XVI.**

In illo tpe: maria magdalene ꝛ maria iacobi ꝛ salome emerũt aromata vt venientes vngerent iesum. Et valde mãe vna sabbatorum veniũt ad monumẽtũ: orto iã sole. Et vidẽbãt ad inuicẽ. Quis reuoluet nob lapidẽ ab hostio monumẽti? Et respiciẽtes viderũt reuolutũ lapidẽ: erat qppe magnus valde. Et introeũtes i monumẽtũ viderũt iuuenẽ i dextris sedẽtẽ cooptũ stola cãdida: ꝛ obstupuerũt. Qui dic illis. Nolite expauescere. Jesum q̃ritis nazarenũ crucifixũ: surrexit nõ est hic. Ecce loc⁹ vbi posuerũt eũ. Sz ite

dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro: q̃ p̃cedet vos i galileã: ibi eũ videbitis sicut dixit vobis. **Offerto.** Terra tremuit ⁊ quieuit dũ resurgeret i iudicio de⁹ alla. **Secre. ⁊ cõplẽ. vt. s. i scã nocte. Prefatio.** Te qdẽ. **Infra actionẽ.** Cõicãtes ⁊ diẽ sã. Hãc igit̃ **Cõ.** Paschanr̃m imolatus ẽ xp̃s al. itaq̃ epulemur i azimis sinceritatis ⁊ veritatis: al. al. alleluia. ¶ **Feria.ij. Intro.**

Introduxit vos dñs i terrã fluẽtẽ lac ⁊ mel alla ⁊ vt lex dñi semp̃ sit in ore vr̃o alla alla. **ps.** Confitemini dño qm̃ bon⁹ qm̃ i secl̃z misericordia ei⁹.

Deus q solẽnitate paschali mũdo r̃media ꝯtulisti ppl̃m tuũ q̃s dñe celesti dono ꝓsequere vt ⁊ pfectã libertatẽ ꝯseq mereat̃: ⁊ ad vitã ꝓficiat sempiternã. Per. **oro** **que oro sola dr̃. Lectio actuũ apl̃oꝝ. X.**

In diebus illis. Stãs petr⁹ in medio plebis dixit. Viri frẽs vos scitis qd̃ fcm̃ ẽ ṽbũ p̃ vniuersaz iudeã icipiẽs a galilea p⁹ baptismũ qd̃ p̃dicauit Joãnes iesuz a nazareth q̃uo vnxit eũ de⁹ spũ scõ ⁊ ṽtute q p̃transiuit bñfaciẽdo ⁊ sanãdo oẽs opp̃ssos a diabolo qm̃ de⁹ erat cũ illo: ⁊ nos testes sum⁹ oim q̃ fec̃ i regiõe iudeoꝝ ⁊ hierl̃z: quẽ occiderũt suspẽdẽtes i ligno: hũc de⁹ suscitauit tertia die: ⁊ dedit eũ manifestũ fieri: nõ oĩ ppl̃o sz testibus p̃ordinatis a deo: nobis q mãducauim⁹ ⁊ bibim⁹ cũ illo Postq̃z resurrexit a mortuis: ⁊ p̃cepit nobis p̃dicare ppl̃o ⁊ testificari: q̃ ipse ẽ qui ꝯstitutus ẽ a deo iudex viuoruz ⁊ mortuorum. Huic omnes prophete testimonium perhibent remissionem pctõruz accipere p̃ nomẽ eius oẽs q credunt in eũ. **Gra.** Hec dies. ℣. Dicat nũc isrl̃ qm̃ bon⁹ qm̃ in scl̃m mĩa eius. All. ℣. Angelus dñi descẽdit de celo ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ ⁊ sedebat sup̃ eũ. ℣. Rñdẽs ãt ãgelus dixit ml̃ierib⁹ quẽ queritis ille autem dixerunt iesum nazarenum. **Sequẽtia**

Pangam⁹ creatori atq̃ redẽptori gl̃iaz. Qui bñ creatos sz seductos astutia. Qallidi serpẽtis sua refecit gr̃a. Predicẽs futuꝝ vt germẽ scã ꝓferret femina. Qd̃ hostis ãtiq nociua exuperaret capita. Qd̃ primit⁹ p̃dita seri⁹ nostra cernũt secula. Quã splẽdida flosculo ṽgula nouo pollet maria. Qui edit⁹ mire edidit miracula. Nec iuuenis tm̃ sed statim inter sue natiuitatis primordia. Per syderis lumen vel symeonis verba. Iudaica ad se vel cor-

da vel munera attrahens nutu gẽti-
lia. Quẽ pater i voce atq; spũssan-
ctus specie glorificat. Visentes do
ctorẽ vel archiatrũ docent auctorita
te sua. Qui postq̃ salutis dona de
dit multa doctrineq; ꝑ plura verba
ore suo promulgauit saluberrima.
Ad ꝓbra sputa colaphos ⁊ flagel-
la vestẽ quoq; ludo q̃sitã ⁊ spineũ ve
nit sertum ad crucis brachia. Que
hodie triũphali a mortuis resurgẽs
spreuit victoria. Ducẽs secũ primi
tiua ad celos mẽbra ⁊ nup dispersa
reuocãs ouilia. Que ⁊ nobis i fine
sperãda lz vltia mẽbra sim⁹ spõdet
dona. Scdm Lucã. XXIIII. C.

In illo tẽpore.
Duo ex disci-
pulis iesu ibant ipsa
die i castellũ qd erat
in spacio sexaginta
stadiorũ ab hierl'm
noie emaus ⁊ ipsi lo
quebant ad inuicẽ:
de his oibus q̃ acciderãt. ⁊ factũ
est dũ fabularent ⁊ secũ q̃rerẽt:
⁊ ipse iesus appropinquãs ibat
cũ illis: Oculi ãt illoꝝ tenebãt:
ne eũ agnoscerẽt ⁊ ait ad illos:
q sunt hi sermões quos ꝯfertis
adinuicẽ ambulãtes ⁊ estis tri-
stes: Et rñdens vnus cui nomẽ
cleophas. Dixit ei. Tu solus pe
regrin⁹ es i hierl'm ⁊ nõ cogno
uisti q̃ facta sunt i illa his dieb⁹?
Quibus ille dixit. Que? ⁊ dixe
rũt de iesu nazareno q fuit vir
ꝓpheta potẽs i ope ⁊ ꝑmõe co
rã deo ⁊ oi ppl'o: ⁊ qũo tradide-
rũt eũ sũmi sacerdotes ⁊ ꝑnci-
pes nr̃i i damnationẽ mortis ⁊
crucifixerũt eũ. Nos ãt sperabam⁹:
q; ipse eẽt redẽpturus isrl'.
Et nũc sup hec oĩa tertia dies ẽ
hodie q̃ hec facta sunt. Sed ⁊
mulieres q̃dã ex nr̃is terruerũt
nos: q̃ añ lucẽ fuerũt ad monu
mẽtũ. ⁊ nõ inuẽto corpe ei⁹ ve-
nerũt: dicẽtes se ẽt visionẽ ange
loꝝ vidisse: q dñt eũ viuere. Et
abierunt qdã ex nr̃is ad monu
mẽtũ: ⁊ ita iuenerũt sicut mulie
res dixerũt ip̃z v̄o nõ iuenerũt.
Et ipse dixit ad eos. O stulti ⁊
tardi corde ad credẽdũ i oib⁹ q̃
locuti sunt ꝓphete. Nõne hec
oportuit pati christũ ⁊ ita itrar̃
i gloriã suã. Et icipiẽs a moyse ⁊
oib⁹ ꝓphetis: iterp̃tabat̃ illis i
oib⁹ scripturis q̃ de ip̃o erãt. Et
appropinq̃uerunt castello quo
ibãt: ⁊ ipse se finxit lõgi⁹ ire. Et
coegerũt illũ dicẽtes. Mãe no
biscũ qm̃ aduesperascit: ⁊ iclina-
ta ẽ iã dies: ⁊ itrauit cũ illis. Et fa
ctũ ẽ dũ recũberet cũ illis: acce-
pit panẽ ⁊ benedixit ac fregit ⁊
porrigebat illis. Et apti sũt ocu
li eoꝝ ⁊ cognouerunt eũ: ⁊ ipse
euanuit ab oculis eoꝝ. Et dixe-
rũt ad iuicẽ. Nõne cor nr̃m ar-
dẽs erat i nobis: dũ loq̃ret̃ i via:
⁊ apiret nob̃ scripturas? Et sur
gẽtes eadẽ hora regressi sũt in

hierl'm ⁊ iuenerunt ꝯgregatos vndeciz ⁊ eos q cũ ipsis erãt dicẽtes ꝙ surrexit dñs vere ⁊ apparuit simõi. Et ipsi narrabãt q̃ gesta erãt i via: ⁊ qũo cognouerũt eũ i fractiõe pãis. Offerto. Angel⁹ dñi dscẽdit d celo ⁊ dixit mulierib⁹ quẽ q̃ritis surrexit sic dixit all'. all'a. Secre. ⁊ cõplẽ. vt. s. i nocte sctã. Prefatio vt. s. ista actionẽ i die Cõm. Surrexit dñs ve ⁊ appuit petro all'. ¶ Feria. iij. Introi.

A Qua sapientie potauit eos all'a: firmabit i illis ⁊ nõ flectet all'a ⁊ exultabit eos i eternũ all'a all'a. ps. Confitemini dño quoniã bon⁹: quoniaz in seculum misericordia eius. Oratio.

DEus q eccl'iaz tuã nouo semp fetu mltiplicas cõcede famulis tuis vt sacr̃m viuẽdo teneãt: qd̃ fide pceperunt. p. q̃ sola dr̃. Lcõ actuũ apl'o. XIII.

IN diebus illis. Surgens paulus ⁊ manu silentium indicens ait. viri fratres: filij generis abraã ⁊ dei: q in vobis timent deuz: vobis verbũ huius salutis missum ẽ. Qui enim habitant hierusalẽ ⁊ principes ei⁹ ignorãtes iesum: ⁊ voces ꝓphetaꝝ que p oẽ sabbatum legunt̃ iudicãtes ipleuerunt: ⁊ nullaz cãm mortis iueniẽtes i eo petierunt a pilato vt iterficeret euz. Cũqz cõsumassent oia q̃ de eo scripta erãt: deponentes eũ de ligno: posuerunt i monumẽto: deus vero suscitauit eũ a mortuis tertia die. Qui visus ẽ per dies multos his q simul ascẽderãt cũ eo de galilea in hierl'm: q vsqz nunc sunt testes eius ad plebẽ. Et nos vobis annunciamus eã que ad pr̃es nr̃os repromissio facta est: qm̃ deus hãc adimpleuit filijs vr̃is resuscitãs iesum christũ dñm nr̃m. Grad. Hec dies quã. ℣. Dicant nunc q redempti sunt a dño quos redemit de manu inimici ⁊ de regionibus cõgregauit eos. All'a. ℣. Surgens iesus dominus noster stans in medio discipulorum suorum dixit pax vobis. Sequentia.

AGni paschalis esu potuqz dignas. Moribus synceris prebeant oẽs se christiane aie. Pro qbus se deo hostiã obtulit ipse sũmus pontifex. Quaꝝ frons in postis est modũ eius illita sacroscõ cruore ⁊ tuta a clade canopica. Quaꝝ crudeles hostes i mari rubro sũt obruti. Renes ꝯstringãt ad pudicitiã. Pedes tutent̃ aduersus viperas. Baculosqz spiritales ꝯtra canes iugit̃ manu baiulent. Ut pasca iesu merea-

mur sequi quo de baratro victor re-
dijt. En rediuiuus mũdus ornati
bus. Christo cõsurgens fideles ad
monet. Post mortẽ melius cũ eo vi
cturus. Secũdũ Lucã. XXIIII.

In illo tempo
re. Stetit iesus
in medio discipulo
rum suoruz ⁊ dixit
eis. Pax vob ego
sum: nolite timere.
Conturbati vero
⁊ cõterriti: existima
bant se spiritum videre. Et di-
xit eis. Quid turbati estis ⁊ co-
gitationes ascendunt in corda
vestra? Uidete manus meas ⁊
pedes qꝛ ego ipse sum: palpate
⁊ videte: quia spiritus carnem ⁊
ossa non habet sicut me videtis
habere. Et cuz hec dixisset: ostẽ
dit eis manus et pedes: adhuc
autem illis non credentibus et
mirantibus pre gaudio dixit.
Habetis hic aliquid ꝙ man-
ducetur? Ad illi obtulerunt ei
partem piscis assi ⁊ fauum mel
lis. Et cuz mãducasset corã eis
sumẽs reliqas ꝺdit eis: ⁊ dixit ad
eos. Hec sunt verba q̃ locutus
sũ ad vos: cũ adhuc eẽz vobi /
scũ qm̃ necesse ẽ ĩpleri oĩa q̃ scri
pta sũt in lege moysi ⁊ ꝓphetis
⁊ psalmis de me. Tũc apuit eis
sensuz: vt ĩtelligerẽt scripturas.
Et dixit eis. Qm̃ sic scriptũ est
⁊ sic oportebat pati chr̃z ⁊ resur
gere a mortuis tertia die ⁊ p̃di
care in noĩe eius penitẽtiã ⁊ re-
missionẽ pcõꝝ in oẽs gẽtes. Of.
Intonuit de celo dñs altissimus de
dit vocem suam ⁊ apparuerunt fon
tes aquarum alla. Secreta
Suscipe q̃s dñe fideliũ pre
ces cũ oblationib⁹ hostiarum:
vt ꝑ hec pie deuotionis officia
ad celestem gloriã trãseam⁹. ꝑ.
Prefatio. Te qdem domine.
Cõicantes ⁊ diem. Cõmunio.
Si ꝯsurrexistis cũ christo que sur-
sum sunt querite alla vbi christus ẽ
in gloria dei sedens que sursum sunt
sapite alleluia. Cõplẽda.
Concede q̃s op̃s deus vt
paschalis ꝑceptio sacr̃i ꝯtinua
in nr̃is mẽtibus ꝑseueret. Per.
¶ Feria.iiij. Introitus.

Venite bñ
dicti pr̃is mei
ꝑcipite regnũ
alla qꝺ vobis
paratũ est ab
origine mun-
di alleluia al-
leluia alleluia.
ps. Cantate
dño canticuz
nouum canta
te domino omnis terra. Oratio.
Deus q nos resurrectiõis
dñice ãnua solẽnitate le
tificas: ꝯcede ꝓpiti⁹ vt per tꝑa-
lia festa que agim⁹ ꝑuenire ad

gaudia eterna mereamur. Per.

Lectio actuum apostolorum. III.

In diebus illis: Aperiens petrus os suum dixit. Viri israelite et qui timetis deum audite: deus abraam et deus isaac et deus iacob: deus patrum nostrorum glorificauit filium suum iesum: quem vos quidem tradidistis et negastis ante faciem pilati: iudicante illo dimitti. Vos autem sanctum et iustum negastis: et petistis virum homicidam: donari vobis: auctorem vero vite interfecistis: quem deus suscitauit a mortuis: cuius nos testes sumus et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri: deus autem qui pronunciauit per os omnium prophetarum pati christum suum impleuit sic: penitemini igitur et conuertimini vt deleantur peccata vestra. Grad. Hec dies. ℣. Dextera domini fecit virtutem dextera domini exaltauit me. Alleluia. ℣. Christus resurgens ex mortuis iam non moritur mors illi vltra non dominabitur. Sequentia.

Grates saluatori ac regi christo deo soluant. Omnes insularum incole. Quem spectatum diu iam tenent. Et leges eius mentibus captent promptulis. Quos derelicto populo delegit iudeo de abrae carne genito. Et per fidem quos abrae natos fecit et cognatos suum sanctum per sanguinem. O christe consanguinee nostre nature nos foue. Atque per diuinam potentiam tuere ab omni incursu inimici et insidijs. Quem per carnis edulium delusisti hamo tue maiestatis fili dei. Tu resurgens imperitas non moriturus amplius. Tu mortalem nostram et terream naturam resurgens incorruptiuam fecisti atque celis inuexisti. Secundum Ioannem. XXI.

In illo tempore: Manifestauit se iterum iesus ad mare tyberiadis: manifestauit autem sic. Erant simul simon petrus et thomas qui dicitur didimus et nathanael qui erat a chana galilee: et filij zebedei: et alij ex discipulis eius duo: dicit eis simon petrus. Vado piscari: dicunt ei. Venimus et nos tecum. Et exierunt et ascenderunt nauim: et illa nocte nihil prendiderunt. Mane autem facto: stetit iesus in littore non tamen cognouerunt discipuli quia iesus est. Dicit ergo eis iesus. Pueri nunquid pulmentarium habetis? Responderunt ei. Non. Dicit eis. Mittite in dexteram nauigij rete: et inuenietis. Miserunt ergo et iam non valebant illud trahere pre multitudine piscium. Dixit ergo discipulus ille quem diligebat iesus petro: dominus est. Simon petrus cum audisset quia dominus est: tunica succinxit se: erat enim nudus et misit se in mare. Alij autem discipuli nauigio venerunt. Non enim longe erant a terra: sed quasi cubitis ducem

tis: trahentes rete piscium vt ergo descenderunt in terram: viderunt prunas positas ⁊ piscem superpositum et panem: dicit eis iesus. Afferte de piscibus quos prendidistis nunc. Ascendit simon petrus et traxit rete in terram plenum magnis piscibus: centuz quinquaginta tribus: ⁊ cum tanti essent non est scissum retez dicit eis iesus. Venite prandete: et nemo audebat discumbentium interrogare eum tu quis es scientes quia dñs est. Et venit iesus ⁊ accepit panē ⁊ dedit eis ⁊ piscē similiter. Hoc iā tertio manifestat⁹ est iesus discipulis suis cuz resurrexissz a mortuis. Offer.

Portas celi aperuit domin⁹ ⁊ pluit illis manna vt ederent: panez celi dedit eis panem angelorum manducauit homo alleluia. Secreta.

Sacrificia domine paschalibus gaudijs imolamus quibus ecclesia tua mirabiliter pascit ⁊ nutrit. Per d. Prefa.

Te qdē dñe. Cōicātes ⁊. cōm.

Christus resurgēs ex mortuis iam nō moꝛit alla: mors illi vltra nō dñabitur alla alla. Complenda.

Omni nos quesumus domine vetustate purget sacramenti tui veneranda pceptio vt in nouā transferat creaturam. Per dominuz nostrū.

Feria quinta. Introitus.

Deū cē manū tuaz dñe laudauerūt patres ac q̄ sapiētia aperuit os muti et linguas infantium fecit disertas alla alla. Psal. Confitemini dño qm̄ bon⁹ qm̄ i scl̄z mia ei⁹. ℣. oō

Deus q diuersitatē gētiū i confessiōe tui nois aduna sti: da vt rnatis fōte baptismatis vna sit fides mētiuz ⁊ pietas actionū. per. L. actuū apo. VIII.

In dieb⁹ illis. Angel⁹ dñi locut⁹ ē ad philippū dicēs Surge ⁊ vade ꝓtra meridianū ad viā q̄ descēdit ab hierl̄z i gazā: hec ē dēserta: ⁊ surgēs abijt. Et ecce vir ethiops eunuch⁹ potēs cādacis rḡine ethiopū q erat sup oēs gazas ei⁹ venerat adorare i hierl̄z: ⁊ reuertebat sedēs sup currū suū legēsqz esaiā ꝓphetā. Dixit aūt spūs philippo. Accede ⁊ adiūge te ad curruz istum. Accurrēs aūt philipp⁹ audiuit illū legētez esaiā ꝓphetā ⁊ dixit. Putas ne itelligis q̄ legis? Qui ait. Et quomodo possum

intelligere nisi aliqs ostenderit mihi? Rogauitq; philippū vt ostēderet ⁊ sederet secū: locus aūt scripture hic erat quā legebat. Tāq; ouis ad occisionē ductus ē: ⁊ sicut agn⁹ coram tondēte se sine voce sic nō aperuit os suū. In humilitate iudiciū ei⁹ sublatū ē: gnationē ei⁹ qs enarrabit? qm tollet de terra vita ei⁹. Respōdit aūt eunuchus philippo dixit. Obsecro te de quo ꝓphēta dicit hoc? De se an de alio aliquo. Aperiēs aūt philippus os suū: ⁊ icipiēs a scriptura ista euāgelizauit illi iesum. Et dum irēt p viā: venerūt ad quādam aquā: ⁊ ait eunuch⁹. Ecce aqua: qd ꝓhibet me baptizari. Dixit āt ei philipp⁹. Si credis ex toto corde licet. Et rndēs ait. Credo filiū dei eē iesū christū. Et iussit currū stare: ⁊ descēderūt vterq; in aquā philippus ⁊ eunuchus ⁊ baptizauit eū. Cū āt ascēdissent de aq̄: spūs dñi rapuit philippū: ⁊ amplius nō vidit eū eunuchus. Ibat āt p viā suā gaudēs. Philipp⁹ āt inētus ē in azoto ⁊ ptrāsiens euāgelizauit ciuitatib⁹ cūctis: donec veniret cesaream: nome dñi nr̄i iesu christi. **Gradua.** Hec dies. ℣. Bñdict⁹ q venit in noie dñi dei⁹ dns ⁊ illuxit nobis. **Alla.** ℣. In die resurrectionis mee dicit dns p̄cedā vos in galileā. **Sequen.** Pāgam⁹ crea. 100. **Sm Joā. XX**

In illo tēpore. Maria stabat ad monumētū foris plorans: dū ergo fleret inclinauit se ⁊ prospexit in monumētū: ⁊ vidit duos āgelos in albis sedētes: vnū ad caput ⁊ vnū ad pedes vbi positū fuerat corpus ihesu: dicūt ei illi. Mulier qd ploras? dicit eis. Quia tulerunt dñm meū ⁊ nescio vbi posuerūt eū. Hec cū dixisset conuersa ē retro: viditq; ihesum stātē ⁊ nō sciebat q; ihesus est: dicit ei ihesus. Mulier qd ploras? Quē q̄ris? Illa existimās: q; hortulan⁹ eēt: dicit ei: dñe: si tu sustulisti eū dicito mihi: vbi posuisti eū ⁊ ego eū tollā. Dicit ei ihesus. Maria. Cōuersa illa dicit ei. Rabboni q̄d dr̄ magr̄. Dicit ei ihesus. Noli me tāgere: nōdū enī ascēdi ad p̄rem meū. Vade aūt ad frēs meos: ⁊ dic eis. Ascēdo ad p̄rem meū ⁊ p̄rem vr̄m deū meū ⁊ deū vr̄m. Venit maria magdalena annūcians discipulis: q; vidi dñm ⁊ hec dixit mihi. **Offer.** In die solēnitatis mee dicit dns inducā vos in terram fluentē lac ⁊ mel alla. **Secre.** Ascipe quesumus dne munera pplor tuor ꝓpitius: vt in cōfessōe tui nois ⁊ baptismate renouati sempiternā bītudinē ꝓsequant. Per. **Cōmu.**

Populus acquisitionis anunciate virtutes eius alla:q vos de tenebris vocauit i admirabile lumē suū alla.

Exaudi domine Cōplē. preces nostras vt redemptionis nostre sacrosancta cōmertia ⁊ vite nobis conferant presentis auxiliū ⁊ gaudia sempiterna concilient. Per dominum. ¶ Feria.vj. Introitus.

Eduxit eos dominus in spe alla ⁊ inimicos eorū operuit mare alla alla all. ps. Attēdite popule meus legem meam inclinate aurem vestram in verbo oris mei. Oratio.

O Mp̄s sempiterne deus q paschale sacr̄z in recōciliatiōis hūane federe ꝯtulisti: da mētib⁹ nr̄is: vt qd̄ ꝓfessione celebramus imitemur effectu. Per do. Lectio petri apli.i.III

Carissimi christus semel ꝓ peccatis nostris mortuus est: iustus pro iniustis vt nos offerret deo mortificatos quidez carne viuificatos autem spiritu: in quo ⁊ his qui in carne erant spiritu veniens predicauit: qui increduli fuerant aliquando: quando expectabant dei patientiam in diebus noe cum fabricaretur archa in qua pauci idest octo anime salue facte sunt per aquam. Quod ⁊ vos nunc similis forme saluos facit baptisma non carnis depositio sordiū sed conscientie bone interrogatio in deum ꝑ resurrectionem domini nostri Jesu Christi qui est in dextera dei. Graduale. Hec dies quā. ℣ Lapidem quem reprobauerūt edificantes hic factus est i caput anguli a domino factum est illud ⁊ est mirabile i oculis nostris. Alleluia ℣. Crucifixus surrexit a mortuis.

Victime paschali laudes immolent christiani. Sequē. Agnus redemit oues Christus innocens patri reconciliauit peccatores. Mors ⁊ vita duello conflixere mirando dux vite mortuus regnat viuus. Dic nobis maria quid vidisti i via sepulchrum christi viuentis ⁊ gloriam vidi resurgentis. Angelicos testes sudarium ⁊ vestes surrexit christus spes mea p̄cedet vos in galileam. Credendum est magis soli marie veraci q̄ iudeorum turbe fallaci. Scimus christū surrexisse ex mortuis vere tu nobis victor rex miserere. Secūdū Matheum. XXVIII. C.

In illo tempore. Undecim discipuli abierunt in galileã: in montẽ vbi constituerat illis iesus. Et videtes eũ adorauerũt: quidaꝫ autẽ dubitauerunt. Et ecce dominus iesus locutus est ei dicens. Data est mihi oĩs potestas in celo ⁊ in terra. Euntes ergo docete oẽs gentes: baptizãtes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ spiritussancti: docentes eos seruare oĩa quecunqꝫ mandaui vobis. Et ecce ego vobiscum sũ omnibus diebus vsqꝫ ad cõsũmationẽ seculi. **Offer.** Orit vobis hic dies memorialis alla ⁊ diem festum celebrabitis solennem domino in ꝓgenies vestras legitimum sempiternum diem alleluia alleluia alleluia. **Secreta.** Hostias quesumus domine placatus assume quas ⁊ pro renatorũ expiatione peccati deferimus ⁊ ꝓ acceleratione celestis auxilij. Per. **Cõm.** Data est mihi oĩs ptãs in celo ⁊ in terra alla cũtes docete oẽs gẽtes baptizãtes eos in noie pris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti alla alla. **Complen.** Respice qs dne ppl'm tuũ ⁊ quẽ eternis dignatus es erudire mysterijs a temporalibus culpis dignanter absolue. Per. ℭ **Sabbato Introitus.**

Exurit dominus populum suum in exultatiõe alleluia ⁊ electos suos letitia alla all'. ℘. Confitemini domino ⁊ inuocate nomen eius annunciate inter gẽtes opa ei⁹. **Dio.** Oncede quesumus omnipotens deus: vt qui festa paschalia venerando egimus ꝓ hec ꝓtingere ad gaudia eterna mereamur. Per dominum. **Lectio petri apli.j.** II

Carissimi deponẽtes oẽm malitiaꝫ ⁊ oẽm doluꝫ ⁊ simulatiões et inuidias ⁊ omnes õ tractiões sicut mõ geniti infãtes rõnabiles sine dolo lac concupiscite: vt in eo crescatis in salutem: si tamẽ gustatis quoniam dulcis est dominus: ad quem accedentes lapidem viuum ab hominibus qdem reprobatũ a deo autẽ electũ ⁊ honorificatuꝫ ⁊ ipsi tanq̃ lapides viui super edificamini domos spũales sacerdotiuꝫ scñ offerre spũales hostias acceptabiles

deo ꝑ iesuꝫ xp̄m: ꝓpterqd̄ cōti-
net scriptura. Ecce ponā i syō
lapidē summū angularē electū
p̄ciosuꝫ: ⁊ oīs q credit i eū nō cō
fundet. Vobis igit̄ honor cre-
dētibus: nō credētib⁹ āt lapis
quē reprobauerūt edificantes.
Hic factus ē in caput anguli et
lapis offensiōis ⁊ petra scādali
his q offendūt v̄bo nec credūt
in quo ⁊ positi sunt. Vos autez
genus electū: regale sacerdotiū
gens sctā: ppl's acqsitionis vt
virtutes eius ānūcietis q de te
nebris vos vocauit i ammira-
bile lumē suū qui aliqñ nō ppl's
dei: q non cōsecuti misicordiaꝫ
nunc aūt miam cōsecuti: ꝑ iesū
christum dñm nostrum. Alla.
℣. Hec dies quā fecit dominus ex-
ultemus ⁊ letemur in ea. Alla. ℣.
Laudate pueri dñm laudate nomē
dñi. ℣. Sit nomen dñi bñdictuꝫ ex
hoc nūc ⁊ vsqꝫ in seculū. Seq̄ntia.

Mundi renouatio noua parit
gaudia r̄surgēti dño ꝯresur
gunt omnia elementia seruiunt ⁊ au
ctores sentiunt quanta sint solennia.
Ignis volat mobilis ⁊ aer volubi-
lis fluit aqua labilis terra manet sta
bilis alta petūt leuia cētrū tenēt gra
uia renouāt oīa. Celū fit serenius
⁊ mare tranqllius spirat aura lenius
vallis nr̄a floruit reuiuiscūt arida re
calescūt frigida qñ fer ītepuit. Ge
lu mortis soluitur mūdi princeps tol
litur ⁊ eius destruitur in nobis impe
rium cū tenere voluit in quo nihil ha
buit ius amisit propriū. Viam p̄-
bet facilē cherubin versatilem vt ꝓ-
miserat āmouendo gladium. Vita
mortez superat hō iaꝫ recuperat qd̄
prius amiserat paradisi gaudium.

Secundum Joannem. XX.

In illo tempo-
re. Una sabba-
ti maria magdale-
na venit mane cum
adhuc tenebre eēnt
ad monumētū: ⁊ vi
dit lapidē sublatum
a monumento. Cu-
currit ergo ⁊ venit ad symonē
petrū ⁊ ad aliū discipulū quem
amabat iesus ⁊ dicit eis. Tule-
runt dñm de monumēto ⁊ ne-
scimus vbi posuerūt euꝫ. Exijt
ergo petrus ⁊ ille alius discipu
lus: ⁊ venerunt ad monumētū.
Currebāt aūt duo simul ⁊ ille
alius discipulus p̄currit citius
petro: ⁊ venit primus ad monu
mentū: ⁊ cuꝫ se inclinasset vidit
lintheamina posita: nō tñ ītroi
uit. Venit ergo symon petrus
sequens eū: ⁊ introiuit in monu
mentū: ⁊ vidit lintheamina po-
sita ⁊ sudariuꝫ qd̄ fuerat super
caput eius nō cū lintheaminib⁹
positū sed separatim inuolutuꝫ
in vnū locū. Tunc ergo introi-
uit ⁊ ille discipulus q venerat
primus ad monumentū ⁊ vidit
⁊ credidit. Nondū enim sciebāt

scripturas quia oportuit eum a mortuis resurgere. Offertoriū

Bñdictus q venit in noīe dñi bñdiximus vos de domo dñi deus dñs ⁊ illuxit nobis alleluia alla. Secre.

Concede q̄s op̄s de⁹ sup nos p hec mysteria paschalia gratulari ⁊ cōtinua nr̄e repationis opatio perpetua nobis fiat cā salutis. Per. Cōmu.

Oēs qui in christo baptizati estis christum induistis alla. Complē.

Redemptionis nr̄e munere vegetati q̄s: dñe vt in hoc perpetue salutis auxilio fides semp vera proficiat. Per. De btā v̄gine īfra pascha. oro

Deus qui p gloriosaz resurrectionem vnigeniti filij tui dñi nr̄i iesu christi familiam tuā letificare dignat⁹ es: p̄sta q̄s vt p ei⁹ venarabilem genitricē v̄ginē mariā ppetue vite gaudia cōseq̄mur p. Secr.

Auxilietur nobis dñe q̄s vnigeniti tui resurrectio ⁊ munera que tibi offerim⁹ btē marie v̄ginis interuētione dicare digneris Per eū. Cōplēd.

Huius nos dñe q̄s sacr̄i acceptio ꝓtegat: gl̄iosa btē marie genitricis oro filiuz tuū placare dignet: q victor ab inferis resurrexit iesus xp̄s dñs nr̄ Qui te. De oībus sctis. Oro.

Omp̄s sempiterne deus: deduc nos ad societatē celestiū gaudiorū: vt spūsancto renatos regnū tuū facias itroire: atq; eo perueniat humilitas gregis quo p̄cessit celsitudo pastoris. Qui. Secreta.

Presta nobis op̄s ⁊ misericors de⁹: vt in resurrectione dñi nr̄i iesu xp̄i cū oībus sāctis percipiam⁹ veraciter portionem. Qui. Complenda.

Repelle dñe cōscriptū pctī lege cirographū quod ī nobis paschali mysterio p resurrectiōem filij tui euacuasti. Qui

In octaua pasche agit officiuz sicut in die scō. Officiū vero sequēs iponat. ¶ Fer. scda Intr.

Quasi modo eniti īfātes al: rōnabiles sine dolo lac cōcupiscite al alla all. ps. exultate deo adiutori nostro iubilate deo iacob. Oratio.

Presta quesimus oīpotēs deus vt qui festa paschalia pegim⁹ hec te largiente moribus ⁊ vita teneam⁹. Per dominum nr̄m iesuz chr̄m filium tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia scla. Ab hac die

vſq; ad aſcenſionē diebus feriatis poſt oſiones diei fit cōmemoratio de btā maria ⁊ de oībus ſanctis Joānis apoſtoli. V.C.

Dariſſimi: Dē qđ natū ē ex deo vincit mūdū ⁊ hec eſt victoria q̄ vicit mūdum fides nr̄a. Quis eſt autez q vincit mundū niſi q credit qm̄ ieſus ē filiꝰ dei. Hic ē q venit p aquaz ⁊ ſanguinē ieſus chr̄s. Nō in aq̄ ſolū: ſed in aq̄ ⁊ ſanguine ⁊ ſpiritꝰ eſt q teſtificat: qm̄ chr̄ſtus ē veritas: qm̄ tres ſunt q teſtimoniū dant in celo: pr̄ verbuz ⁊ ſpiritusſanctꝰ: ⁊ hi tres vnū ſunt: ⁊ tres ſunt q teſtimoniū dant ī terra ſpūs aqua ⁊ ſanguis: ⁊ hi tres vnū ſunt. Si teſtimonium hoīnz accipimꝰ: teſtimoniū dei maius eſt: qm̄ hoc eſt teſtimonium dei: qđ maiꝰ eſt qz teſtificatꝰ eſt de filio ſuo. Qui credit in filium dei hz teſtimoniū dei ī ſe. Alla. ℣. Poſt dies octo ianuis clauſis ſtetit ieſus in medio diſcipulorz ſuorz ⁊ dixit pax vobis. Alla. ℣. Surrexit paſtor bonus qui poſuit aiam ſuā pro ouibus ſuis ⁊ pro ſuo grege mori dignatꝰ eſt. ℣dictus verſus cū Alla, ſcilz Surrexit paſtor bonus, dr̄ quotidie vſq; ad aſcēſi. dñi tam diebꝰ feſtiuis q̄z feriatis pro ſecundo alleluia.

Nota q̄ ſequentia. Victime paſchali. dicit ſingulis diebus dñicis ⁊ feſtiuis vbi ppria nō eſt ſignata vſq; ad aſcēſionem. Secundum Joannem. XX.C.

Cum eēt ſero die illa vna ſabbatorum ⁊ fores eēnt clauſe vbi erant diſcipuli congregati ppter metū iudeorz: venit ieſus ⁊ ſtetit i medio ⁊ dicit eis. Pax vobis. Et cuz hec dixiſſet oñdit eis manꝰ ⁊ latus. Gauiſi ſunt ergo diſcipuli: viſo dño: dixit ergo eis iterz: pax vobis. Sicut miſit me pater: ⁊ ego mitto vos: hec cū dixiſſet: inſufflauit ⁊ dicit eis: Accipite ſpūz ſcm̄ quorū remiſeritis pcta remittūtur eis: ⁊ quoz retinueritis retenta ſunt. Thomas ăt vnus ex duodecī q dr̄ didimꝰ: non erat cuz eis qm̄ venit ieſus: dixerūt ergo ei alī diſcipuli. Vidimus dñm. Ille aūt dixit eis. Niſi videro ī manibꝰ eius fixurā clauoz. Et mittā digitū meū in locū clauorū: ⁊ mittā manū meā in latꝰ eiꝰ nō credā. Et poſt dies octo iterū erāt diſcipuli eiꝰ intus ⁊ thomas cū eis. Venit ieſus ianuis clauſis. Et ſtetit ī medio ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitū tuuz huc: ⁊ vide manus meas ⁊ affer manum tuā ⁊ mitte in latus meū: ⁊ noli eē incredulus ſed fidelis. Rñdit thomas ⁊ dixit ei. Dñs

me⁹ ⁊ deus me⁹ dicit ei iesus. Qr vidisti me thoma credidisti: bti q nõ viderũt ⁊ crediderũt. Mlta qdẽ ⁊ alia signa fecit iesus in ꝯspectu discipuloꝝ suoꝝ: q̃ nõ sũt scripta ĩ libro hoc. Hec aũt scripta sũt vt credatis: qr iesus ẽ chr̃s filius dei ⁊ vt credentes vitam habeatis in nomĩe eius.

Offerto. Angelus dñi. Require feria. ij. pasche. Secreta.

Suscipe q̃s domine munera exultãtis eccl̃ie: ⁊ cui cãm tãti gaudij p̃stitisti ꝑpetuum fructũ concede leticie. Per. Cõ.

Mitte manũ tuam ⁊ cognosce loca clauoꝝ all̃a: ⁊ noli esse incredulus sꝫ fidelis alleluia all̃a. Cõpl̃.

Quesum⁹ dñe de⁹ nr̃: vt sacroscã mysteria q̃ ꝑ repationis nr̃e munimĩe ꝯtulisti: ⁊ pñs nobis remediũ eẽ facias ⁊ futurũ. Per dñm nostrum iesum christum fili. ¶ De lãcea dñi. Int.

Foderũt manus meas et pedes meos oĩ numerauerunt oĩa ossa mea ⁊ sicut aqua effusus suꝫ alleluia alleluia. ps̃. Factum est cor meum tanq̃ cera liquescens in medio ventris mei. Oratio.

Deus qui pro salute mundi passus es ⁊ d̃ corde tuo aquã ⁊ sanguinem per lanceam militis emanare fecisti ꝯcede ꝓpitius vt sacratissimi corporis tui venerãda perfossio pcõꝝ nr̃orũ sit plena remissio. Qui tecuꝫ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. Amen. Lectio zacharie prop. XII. C.

Hec dicit dominus. Effundam super domum dauid: ⁊ super omnes habitatores hierusalem: spiritum gr̃e ⁊ precum ⁊ aspicient ad me quez crucifixerũt. Et plangent eum planctu q̃si vnigenituꝫ: ⁊ dolebunt super eũ sicut doleri solet in morte p̃mogeniti. In die illa magnus erit plãctus in hierl̃m sicut plãctus adremmon in cãpo magedon. Et plãgent eũ familie terre ⁊ familie seorsũ. Familie domus dauid seorsum ⁊ mulieres eorum seorsum. Familie domus natan seorsum ⁊ mulieres eorum seorsum. Familie dom⁹ leui seorsum: ⁊ mulieres eorum seorsũ. Omnes familie relique: familie ⁊ familie seorsum: ⁊ mulieres eorũ seorsum. In illa die erit fons patens domui dauid:

⁊ habitātibus hierusalem in ab lutionē peccatorum ⁊ mēstruate. Et dicitur ei. Quid sunt plage iste in medio manuuz tuaꝝ. Et dicetur his. Plagatus suz in domo eoꝝ q diligebant me. Framea suscitare sup pastorem meuz: ⁊ super viꝝ coherētē mihi. Dicit dominus exercituum. Percute pastorē ⁊ dispergentur oues gregis. All'a. ℣. Angelus dñi michael descendit de celo ⁊ apparebit cum gloriosis insignijs ⁊ laudib⁹ dñice resurrectiōis. All'a. Surrexit pastor bonus. Sequētia.

Hodierne festum lucis ⁊ solennis vite ducis pro victrici lācea. Decantemus laudes ei quez trāsfixit vice rei hec salutis framea. Omnis vtriusqz sexus te stringebat culpe nexus ⁊ mortis angustia. Psalle illi qui resoluit culpam penā pro te soluit vite dās remedia. Aue ferrum triumphale intrans pectus tu vitale celi pandis ostia. Fecundata tu cruore felix hasta nos amore pro vitrici saucia. Forens cruor quem fuderunt artis christi quos foderunt clauorum fixoria. Fusa per te ac rigata ac per clauos solidata nostra sint precordia. Salue iesu nazarene tu pro nobis mortis pene affectus iniuria. Placa patrē maestatis vt i euū cum beatis nos coro inet gloria. Scdm Joannē. XIX.

In illo tempore rogauerunt iudei pilatū vt frangerentur eoꝝ crura ⁊ tollerentur. Uenerunt ergo milites ⁊ primi quidez fregerunt crura ⁊ alterius qui crucifixus est cum eo. Ad iesuz vero cū venissent vt viderent eum iā mortuū: nō fregerunt eius crura: sed vnus militez lancea latus eius apperuit ⁊ continuo exiuit sanguis ⁊ aqua. Et qui vidit testimonium perhibuit ⁊ verum est testimoniū eius ⁊ ille scit qꝛ vera dicit vt ⁊ vos credatis. Facta sunt enim hec vt scriptura impleretur. Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia scriptura dicit. Uidebunt in quem transfixerunt. Credo. Offert.

Uiderunt in quem trāsfixerunt dū mouerēt fundamēta terre sol obscurat corpa scōꝝ de monumētis resurgerēt ⁊ crux cū gēmis clauoꝝ p vniuersuz mūdū radiaret all'a. Secre.

Sanctificet nos q̄s domine deus hoc sanctū ⁊ immaculatū sacrificium vespertinum: qd̄ vnigenitus filius tuus in cruce obtulit pro salute mundi oblationē nouā quā tot⁹ mūdus cōtremuit ⁊ expauit. Per. Prefatio. Qui salutē. Cōmu.

Apprehēde arma ⁊ scutū clauos ⁊ lanceam dñe ⁊ dic anime mee salus tua ego sum all'a. Complen.

Domine iesu christe qui te metipsum in cruce holocaustum imaculatuz deo patri

spontaneuz obtulisti q̃sumus vt eiusdez sacrificij quod ꝑfecimus oblatio venerãda idulgẽtiã nobis obtineat ⁊ gl'iã sempiterrã. Per eũdez dominũ nr̃z.

¶ Fer. iiij. ad hebreos. XIII.

FRatres. Obedite ꝓpositis vestris et subiacete eis ipsi eni ꝑuigilant q̃si rõnẽ ꝓ aiab⁹ vestris r̃ddituri: vt cũ gaudio hoc faciãt ⁊ nõ gemẽtes: hoc ãt expedit vobis: orate ꝓ nob. Cõfidim⁹ eni qꝛ bonã ꝯsciẽtiaz hẽm⁹ i oib⁹: beneuolẽtes cõuersari Ampli⁹ aũt deꝑcor vos hoc facere: quo celeri⁹ restituar vobis Deus aũt pacis q eduxit d̃ mortuis pastorẽ magnũ ouiuz i sanguine testamẽti eterni dñz nr̃z iesum xp̃m aptet vos in omni bono vt faciatis volũtatẽ eius faciens in vobis quod placeat coram se: per iesum christũ cui est gloria in secula seculorum. Amen.

Scõm Marcũ. VI. C.

IN illo tpe. Surgẽs iesus mane pria sabbati: apparuit p̃mo marie magdalene de qua eiecerat septem demonia. Illa vadens nũciauit his qui cuz eo fuerant lugẽtibus ⁊ flentibus: ⁊ illi audientes quia viueret: et visus esset ab ea non crediderunt: post hec autem duobus ex eis ambulantib⁹ ostensus ẽ in alia effigie: euntibus in villã ⁊ illi eũtes nũciauerũt ceteris.

¶ Feria. vj. ad Thimo. VI.

CHarissimi. Diuitibus huius seculi precipe nõ sublime sapere: neqꝫ sperare i incerto diuitiarum sed in domino qui prestat nobis oĩa abũde ad fruendũ bñ ager̃ diuites fieri i operib⁹ bonis facile tribuere cõicare thesaurizare sibi fũdamẽtuz bonuz i futurũ vt app̃hendant veram viam. O thimothee depositu custodi deuitãs ꝓfanas vocũ nouitates et oppositiões falsi nominis sciẽtie: quã quidã ꝓmittentes circa fidem excideruntꝫ. Gratia domini tecum. Amẽ.

Scõm Mat. XXVIII.

IN illo tempore. Exierũt mulieres de monumẽto cuz timore ⁊ gaudio magno: currentes nũciare discipulis iesu. Et ecce iesus occurrit illis dicens Auete. Illi ãt accesser̃t ⁊ tenuerunt pedes eius et adorauerunt eum. Tunc ait illis iesus.

Nolite timere. Ite nũciate fratribus meis: vt eãt in galileã ibi me videbũt. Que cũ abĩssẽt ecce qdam de custodibus venerũt in ciuitatẽ ⁊ nunciauerũt pncipibus sacerdotũ oia q̃ facta fuerant. Et ꝯgregati cũ senioribus: ꝯsilio accepto pecuniã copiosã dederũt militib⁹ dicẽtes. Dicite q̃ discipuli ei⁹ nocte venerũt ⁊ furati sunt eũ nobis' dormientib⁹. Et si hoc auditum fuerit a pside nos suadebimus ei ⁊ securos vos faciem⁹. At illi accepta pecunia: fecerũt sicut erãt edocti ⁊ diuulgatũ est ẏbũ istõ apud iudeos vsq; in hodiernũ diẽ.

Dñica.ij. post pascha inr.

Isericordia dñi plena est terra alleluia verbo di celi firmati sẽt alleluia alleluia. ℣. Exultate iusti in domino rectos decet collaudatio.

Oro.

Deus q̃ in filij tui humilitate iacentẽ mundũ erexisti: fidelib⁹ tuis ꝑpetuã concede letitiã vt quos a ꝑpetue mortis eripuisti casib⁹: gaudiis faciꝰ as ꝑfrui sempiternis. Per eũdẽ dñm.

Secreta dñi. Ad cõ petri apli. j. II.

Carissimi: Cbis passus est ꝑ nobis: vobis relinquẽs exemplũ: vt sequmini vestigia ei⁹ q̃ peccatũ non fecit: nec inuẽtus ẽ dolus in ore ei⁹: qui cũ male / diceret non maledicebat. Cũ pateret nõ cõminabat. Tradebat aũt iudicãti se iniuste: q̃ peccata nr̃a ipse pertulit in corpe suo sup lignũ: vt pcis mortui iustitie viuamus cui⁹ liuore sanati estis. Eratis enim sicut oues errãtes: sed conuersi estis nunc ad pastorem ⁊ episcopum aiarũ vrarũ. Alleluia. ℣. Ego sum pastor bonus q̃ pasco oues meas alla. Surrexit pastor bonus. **Scõm Joãn. X.**

In illo tpe: Dixit dñs ihesus discipulis suis. Ego sũ pastor bonus: bon⁹ pastor aiaz suaz dat ꝑ ouib⁹ suis: mercenarius aũt ⁊ q̃ non est pastor cuius non sũt oues, ꝑspicit lupũ venientẽ ⁊ dimittit oues ⁊ fugit ⁊ lupus rapit ⁊ dispgit oues: mercẽnarius aũt fugit: q̃ mercẽnarius est: ⁊ nõ ptinet ad eũ de ouibus. Ego sum pastor bon⁹ ⁊ cognosco oues meas: ⁊ cognoscũt me mee. Sicut nouit me pr̃: ⁊ ego agnosco pr̃em: ⁊ aiam meã

pono ꝓ ouibus meis. Et alias oues hēo q̄ non sūt ex hoc ouili: ⁊ illas oꝫ me adducere ⁊ vocem meam audient ⁊ fiet vnuꝫ ouile ⁊ vnus pastor. Offertori.

Deus deus meꝰ ad te de luce vigilo ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas alleluia. Secreta.

Benedictionē nobis dñe ꝯferat salutarem hec sacra semper oblatio: vt ꝙ agit mysterio virtute perficiat. Per. Cōmu.

Ego sum pastor bonus alleluia ⁊ cognosco oues meas ⁊ cognoscunt me mee alleluia alleluia. Cōplen.

Presta nobis op̄s deꝰ: vt viuificatiōis tue gr̄aꝫ cōsequentes: in tuo semꝑ munere gloriemur. Per. ¶ Feria. iiij. Lectio epl̄e bti petri apl̄i. j. C. I

Charissimi: Sciētes ꝙ nō corruptibilibꝰ argēto vl̄ auro redēpti estis de vana vr̄a ꝯuersatione p̄r̄ne traditiōis: sed p̄cioso sanguine q̄si agni incōtaminati ⁊ imaculati iesu chr̄i precogniti qdem ante mūdi ꝯstitutionem manifestati aūt nouissimis tp̄ibus: ꝓpter vos q ꝑ ip̄m fideles estis in deo: q suscitauit eū a mortuis ⁊ dedit ei gl̄iaꝫ: vt fides vestra ⁊ spes esset in deo. Aīas vestras ꝑ spiritū castificātes in obediētia charitatis: i fraternitatis amore simplici ex corde inuicē diligite attētius renati non ex semine corruptibili sꝫ īcorruptibili ꝑ verbū dei viui ⁊ ꝑmanētis in eternū: qꝛ oīs caro fenum ⁊ oīs gloria eius tanq̄ꝫ flos feni exaruit fenū ⁊ flos eiꝰ decidit verbū autē dñi manet in eternū. Scōm Lucā. XXIIII

In illo tp̄e: Una sabbati valde diluculo venerunt mulieres ad monumētū: portātes q̄ parauerāt aromata: ⁊ inuenerūt lapidem reuolutū a monumento: ⁊ īgresse non inuenerunt corpus dñi iesu. Et factuꝫ est dū mēte essent ꝯsternate de isto ecce duo viri steterūt secꝰ illas in veste fulgēti. Cuꝫ timerent aūt ⁊ declinarent vultū in terrā dixerūt ad illas. Quid q̄ritis: viuētē cū mortuis. Nō ē hic sꝫ surrexit. Recordamini qualr̄ locutꝰ est vobis: cū adhuc ī galilea eēt dicēs. Qꝛ oꝫ filiuꝫ hoīs tradi in manꝰ hoīuꝫ pcōꝝ ⁊ crucifigi ⁊ tertia die resurgere: ⁊ recordate sūt v̄boꝝ eiꝰ: ⁊ regresse a monumento: nūciauerunt hec oīa illis vndeci ⁊ ceteris oībus. Erat āt maria magdalena ⁊ ioāna ⁊ maria iacobi ⁊ cetere q̄ cū eis erāt: q̄ dicebāt ab apostolos hec: ⁊ visa sunt añ illos sicut deliramētū verba ista. Et nō credebant illis. Petrus aūt surgēt cucurrit ad monumētū ⁊ ꝓcūbēs vidit lītheamīa posita sola: ⁊ abijt secū mirās qd̄ factū fuerat. ¶ Feria. vj. ad rom̄. XV

FRatres. Certus suz ego ipse de vobis: qm̄ ⁊ ipsi pleni estis dilectiōe repleti oī scia ita vt possitis alterutrum manere. Audaci⁹ āt scripsi vob̄ frēs ex ꝑte tanq̄z in memoriā vos reducēs ꝓpter gr̄az que data ē mihi a d̄o: sim mister iesu xp̄i i gētib⁹ sctificās euāgeliū dei: vt fiat oblatio gētiū accepta: ⁊ sctificata i spū sctō: habeo igit̄ gl̄iā in xp̄o dño nr̄o. Scd̄m Matthe. IX.

IN illo tpe. Accesserūt ad iesū discipuli ioānis dicētes: q̄re nos ⁊ pharisei ieiunam⁹ freq̄nter discipuli aūt tui nō ieiunāt? Et ait illis iesus. Nūqd pñt filij spōsi lugere: quādiu cum illis est sponsus: veniet autem dies cum auferetur ab eis sponsus: ⁊ tunc ieiunabunt. Nemo enim immittit commissuraz pāni rudis: in vestimentum vetus. Tollit enim plenitudinem eius a vestimēto et peior scissura fit: neq̄z mittunt vinum nouum in vtres veteres alioqn rumpuntur vtres ⁊ vinum effunditur: ⁊ vtres pereunt: sed vinum nouum in vtres nouos mittūt et ābo cōseruāt. ¶ Dñica.iij. Intr.

IUbilate d̄o oīs terra all̄ psalmū dicite nomi ei⁹ all̄a date gl̄iaz laudi ei⁹ al̄. al̄. al̄. ps. Dicite d̄o q̄z terribilia sunt opera tua domie mlt̄itudine v̄tutis tue.

DEus q erranti- Oratio.
bus vt in viā possint redire iustitie: veritatis tue lumē oñdis: da cūctis q xp̄iana ꝓfessione cēsent̄: ⁊ illa respuere que huic inimica sunt noī ⁊ ea que sunt apta sectari. Per dñz nr̄z. L cō epl̄e beati petri apl̄i.j. II.

OHarissimi. Obsecro vos tanq̄z aduenas ⁊ peregrinos abstiner̄ vos a carnalib⁹ d̄sideriis que militāt aduers⁹ aīaz: ꝯuersasionē vestrā iter gētes hñtes bonā: vt in eo qd̄ detractant de vobis tāq̄z d̄ male factorib⁹ ex bonis opib⁹ vos ꝯsiderantes gl̄ificēt deuz in die vsitationis. Subiecti igit̄ estote omni humane creature propter deum siue regi quasi p̄cellēti siue ducibus tanq̄z ab eo missis ad vindictā malefactoꝝ laudē v̄o bo-

norum: qz sic est volũtas dei vt
bñfaciẽtes obmutescere facia-
tis imprudẽtiaz hoium ingno
rantiam q̃si liberi z nõ q̃si vela
men hñtes malitie libertatem:
sz sicut serui dei. Oẽs honorate
fraternitatẽ diligite: deũ timete
regẽ honorificate: serui subditi
estote in omni timore dñis nõ
tm̃ bonis z modestis: sz etiã di-
scolis. hec est enim gr̃a in xp̃o ie-
su dño nr̃o. Alla. v. Modicũ
z nõ videbitis me z iterum modicuz
z videbitis me. Alla. Surrexit pa-
stor bonus. Scõm Joãnẽ XVI.

In illo tpe. Di-
xit dñs. i. d. s.
Modicũ z iã nõ vi-
dbitis me: z itez mo
dicũ z videbitis me
qz vado ad p̃rez. Di
xerunt ḡ qdã ex di-
scipul' ei⁹ adinuicez.
Quid ẽ hoc qõ dicit nobis: mo
dicũ z iã nõ videbitis me: z itez
modicũ z videbitis me z qz va
do ad patrẽ: dicebãt ḡ. Quid ẽ
hoc qõ dicit modicũ: nescim⁹
qd loqr̃. Cognouit ãt ihesus qz
volebãt eũ iterrogare: z dicit
eis: de hoc q̃ritis ĩter vos qz di-
xi modicũ z non videbitis me z
z itez modicũ z videbitis me.
Amen amẽ dico vobis qz plo-
rabitis z flebitis vos mundus
ãt gaudebit. Vos ãt cõtristabi
mini sz tristitia vr̃a vertet i gau
diũ. Mulier cuz parit tristitiaz
habet: qz venit hora eius. Cuz
aũt peperit puerũ iã nõ memi-
nit p̃ssure ppter gaudiuz: qz na
tus est hõ in mũdũ. Et vos igi
tur nunc quidẽ tristitiam habe
tis: iterum autem videbo vos.
Et gaudebit cor vr̃m: z gaudiũ
vestr̃z nemo tollet a vobis. Of.
Lauda aia mea dominũ laudabo
dominum in vita mea psallam deo
meo q̃ diu ero alleluia. Secreta.
His nobis dñe mysterijs cõ
ferat quo terrena desideria mitigantes discamus amare celestia. Per. Communio.
Modicũ z iaz non videbitis me al
leluia: itez modicũ z videbitis meqz
vado ad p̃rez alleluia allelu. Cõp.
Sacr̃a que sumpsim⁹ dñe
quas z spiritalibus nos in
struãt alimẽtis et corporalibus
tueant auxilijs. Per. ℭ Feria
iiij. Lectio Joãnis apostoli. III

Carissimi.
Hec scribo
vobis vt nõ pecce-
tis. Sz z si qs pecca
uerit aduocatũ hẽ-
mus apud p̃rem ie-
sum christũ iustum:
z ipse ẽ ppitiatio p
pctis nr̃is: nõ p nr̃is ãt tm̃: sz ẽt
p totius mũdi. Et in hoc scim⁹
qm̃ cognouim⁹ eũ si mãdata ei⁹
obseruem⁹: q dicit se nosse deũ
z mãdata ei⁹ nõ custodit: men-

dax est ⁊ vitas in eo nō est. Qui aūt seruat verbū eius vere i eo charitas dei pfecta est. In hoc scimus qm̄ in ipso sumus. Qui dicit se in ip̄o manere ōbz sicut ipse ābulauit ⁊ ipse ābulare charissimi: nō mādatū nouū scribo vobis: sed mādatū vetus qō habuistis ab initio. Mādatū vet⁹ est verbū qō audistis. Iterū mādatū scribo vobis: qō est verax ⁊ in ipso ⁊ in vobis: q: tenebre trāsierunt ⁊ lumē verū iam lucet p iesum christum dn̄m nostrum.

Secundum Joannem. III.C.

In illo tpe: Facta ē questio ex discipul' ioānis cuz iudeis de purificatiōe ⁊ venerūt ad ioannē ⁊ dixerunt ei. Rabbi q erat tecum trāsiox: danē cui testimoniū perhibuisti ecce hic baptizat: ⁊ oēs veniūt ad eū. Rñdit ioānes ⁊ dixit. Non pōt hō accipere qcq̄: nisi fuerit ei datū de celo. Ipsi vos mihi testimoniū phibetis: q: dixerī: non suz ego christ⁹ sed q: missus suz ante illū. Qui hz spōsam spōsus ē: amicus āt spōsi qui stat ⁊ audit eum: gaudio gaudet: pp vocez spōsi. Hoc ergo gaudiuz meuz ipletum ē: illum oz crescere: me āt minui. Qui de sursuz venit: sup oēs est: q est de terra: de terra ē: ⁊ de terra loqtur: q de celo venit sup oēs est: ⁊ quod vidit ⁊ audiuit hoc testat: ⁊ testimoniū eius nemo accipit: q autez accepit testimoniū eius signauit q: deus verax ē. Quē enim misit de⁹: verba dei loqtur. Nō enix ad mensurā dat deus spm̄. Pr̄ diligit filiū ⁊ oia dedit in manu ei⁹. Qui credit in filiū hz vitaz eternā. Qui āt incredulus est filio: non videbit vitā: sed ira dei manet super eum. ℭ **Feria. vj. ad Collossenses.** II.

Fratres dico vobis: vt nemo vos decipiat in sublimita/te sermonum. Nā ⁊ si corpe absens sum: sz spiritu vobiscuz suz: gaudēs ⁊ videns ordinē vestruz ⁊ firmamētum eius q̄ est in christo fidei vre. Sicut ergo accepistis christum dn̄m iesum: in ip̄o ambulate: radicati ⁊ supedificati in ipso ⁊ confirmati in fide sicut ⁊ didicistis.

Scōm Joan. XII.

In illo tempo/re: Dixit iesus discipulis suis. Ego lux in mundum veni: vt omnis qui credit in me i tenebris non maneat. Et si quis audierit verba mea ⁊ nō custodierit: ego non iudico eum. Non enī veni vt iudicē mundum: sed vt saluificez mundum. Qui spnit me ⁊ nō ac

cipit verba mea hz qui iudicet eum. Sermo quē locutus suz: ille iudicabit eum in nouissimo die: qꝛ ex me ipso nō sum locut⁹ sz q misit me pr̄ ipse mihi mādatum dedit qd dicā ⁊ qd loquar: ⁊ scio qꝛ mādatum ei⁹ vita eterna est: que ergo loquor sicut dixit mihi pr̄ sic loquor. ¶ Dominica quarta. Introitus.

Cantate dño canticū nouū alleluia qꝛ mirabilia fecit dñs alleluia: ante ꝯspectuz gentiū reuelauit iustitiaz suam alleluia alleluia. ps. Saluabit sibi dexterā ei⁹ ⁊ brachiū scm̄ ei⁹. oro

Deus q fidelium mentes vnius efficis voluntatis da ppl'is tuis id amare qd̄ precipis: id desiderare qd̄ promittis: vt inter mundanas varietates ibi nr̄a fixa sint corda: vbi vera sunt gaudia. Per. que oro sola dr̄. Lcō iacobi aposto. .I.C.

Charissimi. Omne datuz optimum ⁊ omne donū perfectum de sursum ē: descendens a pr̄e luminum apud quē nō est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie eni nos genuit verbo veritatis vt simus initiū aliqd̄ creature ei⁹. Scitis frēs mei dilectissimi: sit autez omnis homo velox ad audiēdum: tardus ad loq̄ndum ⁊ tardus ad irā. Ira eni viri: iustitiā dei nō operat̄ propter quod abijciētes omnem īmunditiā ⁊ abundātiā malitie: in māsuetudine suscipite īsituz v̄buz qd̄ p̄t saluare aīas vr̄as. Alleluia. ✠. Vado ad eum q me misit ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Alleluia. Surrexit pastor bonus. fo 105. Scdm̄ Ioā XVI

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Vado ad eum q me misit: ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed qꝛ hec locutus sum vobis tristitia īpleuit cor vr̄z. Sed ego veritatem dico vobis expedit vobis vt ego vadā. Si eni non abiero paclitus non veniet ad vos: si autē abiero mittam euz ad vos. Et cum venerit ille arguet mundum de pcō ⁊ de iustitia ⁊ de iudicio. De peccato q dē qꝛ nō credunt in me. De iustitia vero qꝛ ad pr̄em vado ⁊ iaz nō videbitis me. De iudicio āt qꝛ prīceps mundi hui⁹ iā iudicat⁹ ē. Adhuc mlta hēo vobis dicer̄: sz ñ potestis portar̄ mō. Cū

aũt venerit ille spũs veritatis: docebit vos oẽm veritatem. Nõ eni loquet a semetipso: sz q cũq audiet loquet: z q vẽtura sunt annũciabit vobis. Ille me clarificabit q: de meo accipiet z annunciabit vobis. Offertoriũ Jubilate deo vniuersa. fo. 21. Sec.

DEus q nos p hui⁹ sacrificij veneranda cõmertia vni⁹ summeq; diuinitatis ptici pes eẽ feeisti: p̃sta q̃s vt sicut tu az cognoscim⁹ v̄itatẽ sic eam di gnis moꝛib⁹ assẽqmur. p. Cõ. Cum venerit paclitus spũs veritatis ille arguet mũdũ de pcõ z ō iustitia z de iudicio alleluia al. Cõplẽ.

ADesto nobis dñe deus nr̃ vt p hec q̃ fideliter sumpsimus z purgemur a vitijs z a piculis oibus eruamur. Per dominum nr̃m iesum chꝛistum filium. Cferia.iiij.ad thessa. V.

FRatres: Omnes vos filij lucis estis: z filij diei. Nõ sumus noctis neq; tenebꝛaruz. Igitur nõ dozmiamus sicut ceteri: sed vigilemus z sobꝛij sim⁹ qui enim dozmiunt nocte dozmiunt z qui ebꝛij sũt nocte ebꝛij sunt. Nos autem qui diei sum⁹ sobꝛij sumus: induti lozicã fidei z charitatis: z galeã spem salutis: qm̃ non posuit nos deus in iram sed in acquisitionem salutis: p dñm nostrum iesum chꝛm q mozꝛuus est p nobis vt siue vigilemus siue dozmiam⁹ simul cum illo viuamus, pter quod consolamini inuicem: z edificate alterutrũ sicut z facitis: i chꝛo iesu dño nostro. Euangelium. In illo tpe respiciens iesus i discipulos suos dixit. Pi sctẽ. ss Require in vigilia palmaruz i medio euang. Sublcuatis iesus oculis. Cfer.vj.ad thess.v.C.I

FRatres: De temporibus aũt z momẽtis non idigetis vt scribamus vobis: ipsi eni diligenter scitis: q: dies domini sicut fur i nocte ita veniet. Cũ eni dixerint pax z securitas tũc repẽtin⁹ eis supueniet interit⁹ sicut dolor in vtero hñtis z nõ effugiẽt. Vos ãt frẽs nõ estis i tenebꝛis: vt z vos dies illa tanq; fur cõprehẽdat. Oẽs eni vos filij lucis estis z filij diei. Sz io. XIII

IN illo tpe dixit iesus discipulis suis. Filioli: adhuc modicum ip̃s vobiscum sum. Queritis me z sicut dixi iudeis quo ego vado vos nõ potestis venire: z vobis dico mõ modo mãdatũ nouũ do vobis vt diligatis inicẽ sicut dilexi vos: vt z vos inicẽ diligatis. In hoc cognoscẽt omnes quia mei estis discipuli: si dilectionem habueritis adinuicem. Dicit ei symõ petrus. Dñe quo vadis. Rñdit iesus Quo ego vado nõ potes me modo seq: seqꝛis ãt postea.

¶ Dominica. v. Introitus.

Doce iocũditatis annũciate audiat̃ alla. nunciate vsq; ad extremum terre liberauit dominus populũ suum alleluia alla. ps. Jubilate deo omnis terra psalmum dicite nomini eius date gloriam laudi eius. oro

Deus a quo bõa cũcta ꝓcedũt largire supplicib⁹ tuis: vt cogitemus te inspirante q̃ recta sunt ⁊ te gubernãte eadem faciam⁹. Per dominum nr̃m iesum christuz. ⁊c

Lectio iacobi apostoli j. I.

Charissimi. Estote factores verbi ⁊ nõ auditores tm̃ fallẽtes vosmetipsos: qꝛ si quis auditor est verbi et nõ factor: cõparabitur viro cõsiderãti vultũ natiuitatis sue i speculo. Cõsiderauit em̃ se ⁊ abijt: ⁊ statim oblit⁹ ẽ q̃lis fuerit. Qui ãt ꝑspexerit in lege ꝑfecte libertatis: ⁊ ꝑmãserit i ea non auditor obliuiosus factus: sz factor opis hic btũs i facto suo erit. Si qs aũt putat se religiosum eẽ non refrenãs linguã suã: sz seducẽs cor suũ hui⁹ vana ẽ religio. Religio mũda ⁊ imaculata apud deũ ⁊ pr̃ez hec ẽ. Visitare pupillos ⁊ viduas i tribulatiõe eoꝝ ⁊ imaculatũ se custodir̃ ab hoc scl'o. Alla. ℣. Usq; mõ petistis quicq̃ i noie meo petite ⁊ accipietis. Alla. Surrexit pastor bon⁹ fo. 104

Secundum Joannem. XVI.

In illo tpe dixit iesus discipul' suis. Amẽ amẽ dico vobis: si qd petieritis pr̃em i noie meo dabit vob. Usq; mõ nõ petistis qc q̃z: i noie meo petite ⁊ accipietis vt gaudiũ vr̃m sit plenũ: hec i ꝓuerbijs locut⁹ suz vobis: vẽit hora: cũ iã nõ i ꝓuerbijs loq̃r vobis: sz palã d̃ pr̃e annũciabo vobis. Illo die i noie meo petetis. Et nõ dico vob: qꝛ ego rogabo pr̃ez d̃ vobis: ipe. n. pr̃ amat vos: qꝛ vos me amastis ⁊ credidistis qꝛ a deo exiui. Exiui a pr̃e: ⁊ vẽi i mũdũ. Iteꝝ relinq̃ mũdũ: ⁊ vado ad pr̃em. Dñt ei discipl'i ei⁹. Ecce nũc palã loq̃ris: ⁊ ꝓuerbiũ nullũ dicis. Nũc scimus qꝛ scis oĩa: ⁊ nõ est op⁹ tibi vt qs te iterroget. i hoc credim⁹ qꝛ a deo existi. Oster.

Bñdicite gẽtes dño deo nr̃o ⁊ obaudite vocẽ laudis ei⁹ q posuit aĩam

meaz ad vitã ⁊ nõ dedit cõmoueri pedes meos bñdictus dominus qui non amouit deprecationez meam et misericordiam suã a me all'a. Sec.

Suscipe domine fidelium ꝓces cũ oblatiõib⁹ hostiarum: vt ꝑ hec pie deuotiõis officia ad celestẽ gloriã trãseam⁹. Per dominuz nr̃m. Cõmu.

Cantate dño all'a cãtate dño ⁊ bñdicite nomen eius bene nũciate d̃ die in die salutare ei⁹ all' all'a. Cõplẽ.

Tribue nobis dñe celestis mense virtute satiatis et desiderare que recta sunt: ⁊ desiderata ꝑcipe. Per do. nr̃m ie.

¶ In letania maiori. Introi.

Exaudiuit de tẽplo sctõ suo vocẽ meã al'. ⁊ clamor me⁹ in conspectu eius itroiuit i aures ei⁹ all'a all'a. ps. Diligam te dñe virtus mea dñs firmamẽtũ meũ ⁊ r̃fugiũ meũ. Hic nõ dr̃ Glia i excelsis. nec Credo. oro

Presta q̃s op̃s de⁹ vt q in afflictiõe nr̃a d̃ tua pietate ꝯfidim⁹ ꝯtra oĩa aduersa tua semp protectione muniamur.

Lcõ iacobi apostoli. V.

Charissimi. Cõfitemini alterutrũ pcã vr̃a: ⁊ orate ꝓ iuicẽ vt saluemini. Multũ eni valet deꝑcatio iusti assidua. Helyas hõ erat similis nobis passibilis ⁊ oratiõe orauit vt nõ plueret sup trã ⁊ nõ pluit annos tres ⁊ mẽses sex: ⁊ rursũ orauit: ⁊ celũ dedit pluuiaz ⁊ terra dedit fructũ suũ. Si qs errauerit ex vobis a veritate ⁊ ꝯuerterit quis eũ scire debet qm̃ q conuerti fecerit peccatorem ab errore vie sue: saluabit aĩam eius a morte ⁊ opit multitudinẽ peccatoruz. Alleluia. ℣. Confitemini domio qm̃ bonus qm̃ in seculum misericordia eius. Secundum lucam. XI.

In illo tpe: Dixit iesus discipul' suis. Quis vr̃z habebit amicũ ⁊ ibit ad illuz media nocte ⁊ dicet illi. amice accõmoda mihi tres panes qm̃ amicus me⁹ venit de via ad me ⁊ nõ habeo q̃ ponã añ illũ. Et ille deit⁹ rñdẽs dicat: noli mihi molestus eẽ: iã ostiũ clausũ ẽ: ⁊ pueri mei mecũ sũt i cubili: nõ possuz surgere ⁊ dare tibi. Et si ille ꝑseuerauerit pulsãs: dico vobis: ⁊ si nõ dabit illi surgẽs: eo q̃ amicus ei⁹ sit ꝑꝑ iprobitatẽ tñ ei⁹ surget ⁊ dabit illi quotquot hz necessarios. Et ego vobis dico: petite ⁊ dabit̃ vobis: q̃rite ⁊ iuenietis: pulsate ⁊ apiet̃ vobis: oĩs eni q petit accipit ⁊ q q̃rit iuenit ⁊ pulsãti apiet̃. Quis ãt ex vo-

napoleona

bis p̄rez petit panez: nūqd lapi/
dē dabit illi. Aut piscē: nūqd ꝓ
pisce serpētē dabit illi. Aut si pe
tierit ouum: nūqd porriget illi
scorpionē. Si ergo vos cū sitis
mali nostis bōa data dare filijs
vr̄is: q̄ntomagis p̄r vr̄ celestis ꝺ
celo dabit spm̄ bonū petētib⁹ se.
Os. Cōfitebor domio nimis i ore
meo ⁊ i medio multoꝝ laudabo eū q
astitit ad ꝺxterā paupis vt saluū fa
ceret a ꝑseq̄ntib⁹ aīaz meā al'. Sec.
Hec munera q̄s dñe ⁊ vin
cula nr̄e prauitatis absol
uāt ⁊ tue nobis mīe dona ꝯcili
ent. Per. p̄fatio q̄tidiana. Cō.
Petite ⁊ accipietis q̄rite ⁊ inuenietis
pulsate ⁊ apiet̄ vobis: oīs eni qui pe
tit accipit ⁊ q querit inuenit ⁊ pulsan
ti aperietur alleluia. Cōp.
Vota nr̄a q̄s dñe pio fa
uor ꝓseq̄re: vt dū dona tua i tri
bulatiōe ꝑcepim⁹ de ꝯsolatiōe
nr̄a in tuo amore crescamus. ꝑ.
¶ In vigilia ascēsio. Introit⁹
Vocem iocunditatis ꝑ totū. Oīo
Presta q̄s op̄s de⁹ vt illuc
nr̄e mētis intētio quo so
lēnitatis vēture gl'iosus auctor
ingressus ē sēp ītēdat ⁊ q̄ fid̄ ꝑgit
ꝯuersatione ꝑueniat. Per do/
minum. Ad ephesios. IIII.
Fratres. Unicuiq̄z nr̄z da
ta ē gr̄a scd̄m mēsurā do
natiōes xp̄i ꝓpt qd̄ dicit. Ascē
dēs i altū captiuā duxit capti
uitatē: ꝺdit dōa hoīb⁹. Qd̄ aūt
ascēdit: qd ē nisi qr ⁊ ꝺscēdit pri
mū i iferiores ꝑtes t̄re. Qui de
scēdit ip̄e ē q ascēdit sup oēs ce
los vt adipleret oīa. Et ip̄e de
dit q̄sdā qdē ap'los quosdā autē
ꝓphetas: alios v̄o euāgelistas:
alios āt pastores ⁊ doctores ad
ꝯsūmationē scōꝝ i op⁹ misterij
i edificatōnē corpis xp̄i: donec
occuram⁹ oēs i vnitatez fidei ⁊
agnitōnē filij ꝺi i virū ꝑfectū in
mēsuraz etatis plenitudis iesu
xp̄i dñi nr̄i Alla. v. Oēs gentes
plaudite mānib⁹ iubilate ꝺo i voce ex
ultatiōis. 71. Euāge. Subleua
tis iesus ocul'. Reqre i vigi. pal
maꝝ ⁊ finit. Et ego ad te vēio.
Offerto. Ascendit deus in iubila
tiōe ⁊ dñs in voce tube al'. al. Secr.
Sacrificium tibi dñe pro fi
lij tui supplices nunc vene
rabili ascēsione deferimus pre
sta quesum⁹ vt nos ꝑ ipsum his
sacrosanctis cōmertijs ad cele
stia consurgamus. Per eūdē.
Prefatio. Communio. Pater
cū essez cū eis ego seruabā eos quos
dedisti mihi all'a nūc aūt ad te venio
nō rogo vt tollas eos de mūdo sz vt
serues eos a malo all'a all'. Cōplē.
Tribue q̄sumus domie vt
per hec sancta que sumpsi
mus illuc tendat nr̄e deuotio
nis affectus quo tecū est nostra
substantia iesus christus domi
nus noster. Qui tecū viuit ⁊ re
gnat in vnitate spiritussancti.

¶ In die sancto fiat ꝓcessio ante missam: vt in processionali ponitur. Ad missam Introitus.

Viri galilei qd admiramini aspiciẽtes i celuz alla: quem admodũ vidistis eum ascendentem in celuz ita veniet alla alla alla. ℣. Oẽs gẽtes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. Oratio.

Concede q̃s omnipotẽs deus vt q hodierna die vnigenitum tuũ redẽptorẽ nostrũ ad celos ascẽdisse credimus ipsi quoq; mente in celestibus habitemus. Per eũdẽ. que oro sola dr̃. Lectio actuũ apl'oꝝ. I

Primum quidẽ sermonez feci de oibus o theophile que cepit iesus facere ⁊ docere vsq; in diẽ qua precipiẽs apostolis ꝑ spiritũ sanctuz quos elegit assumptus est. Quibus ⁊ prebuit seipsum viuum post passionem suam in multis argumentis ꝑ dies quadragita apparẽs eis ⁊ loquens de regno dei. Et conuescẽs precepit eis ab hierosolymis ne discederẽt: sed expectarent ꝓmissionez patris quã audistis inqt ꝑ os meũ: q; ioannes qdẽ baptizauit aqua: vos ãt baptizabimini spiritu scõ: nõ post multos hos dies. Igit qui cõuenerãt interrogabãt eũ dicentes. Dñe si in tpe hoc restitues regnũ israel: Dixit ãt eis. Nõ est vestrũ nosse tpa vel momẽta que pr̃ posuit i sua ptãte: sed accipietis virtutẽ supueniẽtis spiritussancti in vos ⁊ eritis mihi testes in hierusalẽ ⁊ in oi iudea ⁊ samaria ⁊ vsq; ad vltimũ terre. Et cũ hec dixisset vidẽtibus illis eleuatus est: ⁊ nubes suscepit eũ ab oculis eoꝝ. Cũq; intuerent in celũ euntez illũ. Ecce duo viri astiterũt iuxta illos in vestibus albis qui ⁊ dixerunt. Viri galilei qd statis aspiciẽtes in celũ hic iesus q assumptus est a vobis i celũ sic veniet quẽadmodũ vidistis eum euntẽ in celũ. Alla. ℣. Ascendit deus in iubilatione ⁊ dñs in voce tube. Alla. ℣. Ascẽdo ad pr̃em meũ ⁊ pr̃ez vr̃m deũ meũ ⁊ deũ vr̃z.

Summi triumphũ regis prosequamur laude. Qui celi q terre regit sceptra iferni iure domito. Qui sese pro nobis redimẽdis ꝑ magnum dedit precium. Sequẽ.

Huic nomē extat cōueniēs yditū. Nā trāsiliuit oēs strenue mōtes colliculosq; bethel. Saltū de celo dedit in v̄ginalem ventrē inde in pelagus seculi. Postq̄ illud suo mitigauit potentatu tetras flegetontis assilijt tenebras. Principis illi⁹ disturbato impio. Maniplis plurimis inde erutis munduz illustrat suo iubare. Captiuitatēq; detentā inibi victor duxit secū. Et rediuiuū iā suis se prebuit seruis ⁊ amicis. Deniq; saltum dederat hodie maximuz nubes polosq; cursu p̄peti transuolās. Celebret ergo populus hunc diez credulus cuius morbida yditu corpora in semetipso altis sedibus celi inuexit dei filius. Et tremens iudicez expectat affuturū vt duo angeli frēs docuerunt. Qui iesus assumptus est a vobis in celum iteruz veniet vt vidistis eum. Iam yditum nostrum vocibus sedulis omnes imploremus. Vta dextris patris qui sedet spiritum mittat nobis sanctuz. In fine seculi ipse quoq; semper sit nobiscū. Scōz marcū. XVI.C.

In illo tempore. Recumbentibus vndecim discipulis apparuit illis iesus ⁊ exprobrauit incredulitatem illorum ⁊ duriciam cordis: qr his qui viderant eum resurrexisse nō crediderūt: ⁊ dixit eis. Eūtes i mūdum vniuersum: p̄dicate euangeliū omni creature. Qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit: qui v̄o non crediderit ꝯdēnabit. Signa aūt eos q crediderint hec sequentur. In nomine meo demonia eijcient: linguis loquent nouis: serpentes tollēt. Et si mortiferuz quid biberit: nō eos nocebit. Super egros manus imponēt: ⁊ bene habebunt. Et qdem dñs iesus postq̄z locut⁹ ē eis assumptus ē in celū: ⁊ sedet a dextris dei. Illi aūt ꝓfecti p̄dicauerūt vbiq; dño coopante ⁊ sermonē cōfirmāte sequentib⁹ signis. Offer.

Viri galilei qd admiramini aspicientes in celuz hic iesus q assunptus est a vobis in celuz sic veniet quēadmodum vidistis eum ascendentez in celum alleluia. Secreta.

Suscipe domine munera que pro filij tui gloriosa ascēsiōe deferim⁹ ⁊ cōcede ꝓpitius vt a p̄ntib⁹ ꝑicul' liberemur ⁊ ad vitā ꝑueniam⁹ eternā. ꝑ e. Prefatio. Qui post re. Que p̄fatio dr̄ vsq; ad vig. pēt. Infra actionem Cōicātes. ⁊ dr̄ ꝑ totam octauaz. Communio.

Psallite dño q ascēdit sup celos celorū ad orientē all'a. Cōplenda.

Presta nobis q̄s op̄s ⁊ misericors deus: vt que visibilibus mysterijs iumēda ꝑcepimus iuisibili cōseq̄mur effectu.

Per dñm nr̃m iesum christũ. ¶ Fer. vj. Lcõ actuũ apl̃o. IIII

In diebus illis. Multitudinis credentiuz erat cor vnuz ⁊ aĩa vna: nec qsq̃z eorum que possidebat aliquid suuz esse dicebat: sed erãt illis omnia communia: ⁊ virtute magna reddebãt apostoli testimonium resurrectionis domini nostri iesu christi: ⁊ gratia magna erat in omnibus illis. Neqz enim quisq̃z egens erat inter illos. Quotquot enim erant possessores agrorum ⁊ domorum vendentes: offerebant precia eorum q̃ vendebantur ⁊ ponebant ante pedes apostolorum. Diuidebant autem singulis prout vnicuiqz opus erat. Sm̃ lu. XXIIII

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Ego mittam promissum patris mei in vos: vos autem sedete i ciuitate quo adusqz induamini virtute exalto. Eduxit autem eos foras in bethaniaz ⁊ eleuatis manibus suis benedixit eis. Et factum est dum benediceret illis recessit ab eis: ⁊ ferebat̃ in celũ. Et ipsi adorantes regressi sunt in hierusalem cum gaudio magno ⁊ erant semp̃ in tẽplo laudantes ⁊ bñdicẽtes deũ. ¶ Dominica post ascensionem. Inir.

Exaudi dñe vocez meam qua clamaui ad te all̃. tibi dixit cor meũ q̃siui vultũ tuum: vultũ tuum dñe requiram ne auertas faciẽ tuaz a me all̃a all̃. ps. Dominus illuminatio mea ⁊ salus mea quem timebo. Oratio.

Omp̃s sempiterne deus fac nos tibi semp̃ ⁊ deuotã gerere voluntatẽ ⁊ maiestati tue sincero corde seruire. Et fiat cõmemoratio de ascensiõe. Lectio epl̃e bti petri apl̃i. IIII

Charissimi estote prudentes ⁊ vigilate in oĩonibus ante oĩa autẽ mutuã in vobismet ipsis charitatẽ continuaz hñtes: qz charitas operit multitudinẽ pcõꝝ. Hospitales inuicẽ sine murmuratiõe: vnusqsqz eni sicut accepit gr̃am in alterutrũ illã administrãtes sicut boni dispẽsatores multiformis gr̃e dĩ:

siqs loquitur q̃si sermones dei: siqs ministrat tanq̃z ex virtute quam administrat deus vt in omnibus honorificetur deus: per iesum christum dñm nr̃m. Alla. ℣. Cum aũt venerit ille spiritus v̄itatis docebit vos oẽm veritatẽ ⁊ que vẽtura sunt ãnunciabit vobis. Alle. ℣. Dñs in syna in sancto ascendẽs in altũ captiuã duxit captiuitatẽ. Sequẽtia Sũmi trium/phũ regis ꝓse. Scdm Joan XV

In illo tpe: Dixit iesus discipul' suis. Cũ venerit paclyt⁹ quẽ ego mittã vobis a pr̃e spm̃ v̄itatis q a pr̃e ꝓcedit ille testimonium perhibebit de me: ⁊ vos testimoniuz ꝑhibebitis qa ab initio mecũ estis hec locut⁹ sũ vobis vt nõ scãdalizemi: absq̃z synagogis faciẽt vos. Sed venit hora vt oĩs qui interficit vos: arbitret obsequiũ se prestare deo: ⁊ hec faciẽt vobis qr nõ nouerũt pr̃em neq̃z me. Sz hec locut⁹ sum vobis: vt cũ venerit eoꝝ remiscami qr ego dixi vob. Of. Lauda aĩa mea dominũ laudabo dñm in vita mea psallam deo meo quãdiu fuero al'. Sec.

Sacrificia nos dñe immolata purificẽt ⁊ mentib⁹ nr̃is supne gr̃e dent vigorẽ. p. Communio. Pater cũ essem. iii. cõp.

Repleti dñe muneribus sacris da q̃s vt in gr̃aꝝ sem ꝑ actiõe maneam⁹. p. In feriis Gloria in excelsis. et Credo. ñ dr̃. ¶ Feri. iiij. ad Hebreos. II.

Frẽs vidim⁹ iesuz ꝑꝑ passionẽ mortis: gl̃ia ⁊ honore coronatũ vt gr̃a dei ꝓ oĩbus gustaret mortẽ: decebat eni eũ ꝑꝑ quẽ oĩa ⁊ ꝑ quẽ oĩa q mlt̃os filios in gl̃iaz adduxerat auctorẽ salutis eoꝝ ꝑ passionem ꝯsumari. Qui eni scĩficat ⁊ q scĩficãtur ex vno oẽs: ꝑꝑ quã cãm nõ ꝯfundit frẽs eos vocare dicẽs. Nũciabo nomẽ tuũ frib⁹ meis in medio eccl̃ie laudabo te: ⁊ iterũ. Ego ero fidẽs in eũ: ⁊ iterũ. Ecce ego ⁊ pueri mei quos dedit mihi de⁹: qr ergo pueri cõicauerũt carni ⁊ sanguĩ ⁊ ipse similr̃ ꝑticipauit hisdẽ vt ꝑ mortẽ destrueret eũ qui hẽbat mortis ĩperiũ idest diabolũ ⁊ liberaret eos q timore mortis ꝑ totã vitã obnoxij erãt seruituti. Nusq̃z eniz ãgelos app̃hendit: sz semẽ abrae app̃hẽdit. Vñ debuit ꝑ oĩa fribus simulari: vt miseri cors fieret ⁊ fidel' põtifex ad deum vt repropitiare delicta populi. In eo eni in quo passus ẽ ipse ⁊ tẽtat⁹ potẽs ẽ ⁊ eis q tẽtãtur auxiliari: vñ frẽs sctẽ vocatiõis celestis ꝑticipes ꝯsiderate apl'z ⁊ põtificẽ ꝯfessiõis nr̃e iesũ xp̃m dñm nr̃m. Fm lu. XXIIII.

In illo tpe: Di. ie. d. su. ecce ego mittã ꝓmissũ pr̃is mei ĩ vos. Vos ãt sedete ĩ ciuitate q̃

adusq; iduami virtute exalto: eduxit aũt eos foras i bethaniã: ⁊ eleuatis manib⁹ suis bñdixit eis. Et factũ ẽ dũ bñdiceret ill' recessit ab eis et i celũ ferebat: ⁊ ip̄i adorãtes regressi sũt i hierusalem cuz gaudio magno et erãt semp̄ i templo laudantes ⁊ bñdicẽtes deũ. In octaua ascẽsionis p oĩa vt i die scõ. ¶ Fer. sexta fiat officiũ de dñica infra octauã per oĩa exceptis epl'a ⁊ euange. Ad corin. VII. epl'e. j.

FRatres. Unusqsq; in qua vocatiõe vocatus est i ea p̄maneat. Seru⁹ vocatus es: ñ sit tibi cure: sz si potes liber fieri magis vtere: q enĩ in dño vocatus est ſuus: libertus ẽ dñi. Simil'r q liber vocatus ẽ seru⁹ est xp̄i: p̄cio empti estis. Nolite fieri serui hominũ. vnusqsq; in quo vocatus ẽ frater: in hoc p̄maneat apd̄ deũ. Scdm Joãnez. XV.

IN illo tempore dixit iesus discipulis suis. Si manseritis in me et v̄ba mea in vobis mãserit qd̄cũq; volueritis petetis ⁊ fiet vobis: in hoc clarificat⁹ est p̄r me⁹ vt fructũ plurimũ afferatis ⁊ efficiamini mei discipuli: sic̄ dilexit me p̄r ⁊ ego diligo vos: manete i dilectiõe mea. Si precepta mea seruaueritis mãebitis i dilectiõe mea sicut ⁊ ego p̄cepta p̄ris mei seruaui ⁊ maneo i ei⁹ dilectiõe. Hec locut⁹ sũ vob' vt gaudiũ meũ in vobis sit: ⁊ gaudiũ vr̄z ipleat. ¶ In vigi. penth. p̄paret se sacerdos idut⁹ cappa cũ mistris p⁹ nonã ⁊ fcã reuerẽtia añ altar sedeãt i locis suis. Postea p̄phetie. legãt sine titu. Geñ. XXII.

TEntauit de⁹ abraã ⁊ dixit ad eũ. Abraã abraã: at ille rñdit: ad sũ. Ait illi. Tolle filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligis ysaac ⁊ vade i terrã visiõis: atq; offeres eũ ibi i holocaustũ sup̄ vnũ mõtiũ quẽ mõstrauero tibi. Igitur abraã de nocte ꝯsurgẽs strauit asinũ suũ: ducẽs secuz duos iuuenes ⁊ ysaac filiũ suuz: cũq; cõscidisset ligna i holocaustuz: abijt ad locũ quẽ p̄cepat ei de⁹ Die ãt tertio eleuatis oculis vidit locũ p̄cul: dixitq; ad pueros suos. Expectate hic cuz asino: ego ⁊ puer illuc vsq; p̄perãtes: postq̄ adorauerimus reuertemur ad vos. Tullit q̊q; ligna holocausti ⁊ imposuit sup̄ ysaac filiũ suuz: ip̄e v̄o portabat in mãib⁹ ignẽ ⁊ gladiũ. Cũq; duo p̄gerẽt siml': dixit ysaac p̄ri suo. Pr̄ mi. At ille rñdit: qd vis fili? Ecce inq̄t ignis ⁊ ligna vbi ẽ vi

etima holocausti. Dixit autem abraam. Deus prouidebit sibi victimam holocausti fili mi: pgebãt ergo piter. Venerũtq; ad locũ quẽ ostenderat ei deus in quo edificauit altare: & desup ligna cõposuit. Cũq; colligasset ysaac filiũ suũ posuit eũ in altare sup struẽ lignoꝝ. Extenditq; manũ & arripuit gladiũ vt immolaret filiũ suũ. Et ecce angelus dñi de celo clamauit dicẽs. Abraã abraã. Qui rñdit assum. Dixitq; ei. Nõ extẽdas manuꝫ tuã sup puerũ: neq; facias illi qcq̃. Nunc cognoui q timeas dominũ: & non pepercisti filio tuo vnigenito pp me. Leuauit abraam oculos suos. Viditq; post tergũ arietẽ inter vepres herẽtẽ cornib⁹. Quẽ assumẽs obtulit holocaustuꝫ p filio: appellauit nomẽ loci illius. Dñs videt: vñ vsq; hodie dr in mõte dñs videbit. Vocauit ãt angel⁹ dñi abraã scõdo de celo dicẽs. Per memetipsũ iuraui dicit dñs: qr fecisti rẽ hanc & nõ pepcisti filio tuo vnigenito pp me: bñdicã tibi: & multiplicabo semẽ tuũ sicut stellas celi: & velut harenã q̃ est in litore maris possidebit semẽ tuũ portas inimicoꝝ suoꝝ: & bñdicent in semine tuo oẽs gẽtes terre: qr obedisti voci mee. Reuersusq; ẽ abraã ad pueros suos abierũtq; bersabee simul et habitauit ibi. Deinde sacerdos dicat Oremus. Flectam⁹ genua. Leuate. Deus q̃ abrae famuli tui ope humano gñi obediẽtie exẽpla pbuisti pcede nobis & nre volũtatis prauitatẽ frangere & tuoꝝ pceptoꝝ rectitudinẽ in oibus adiplere p. Lcõ. ij. Deute. Ingr⁹ Audite celi que loquor audiat terra verba oris mei. Concrescat vt pluuia doctrina mea fluat vt ros eloquium meum quasi imber super herbam & quasi stillę super gramina. Quia nomen dñi inuocabo date magnificentiam deo nostro. Deus firmamentum est opus eius quia omnes vie eius iudicia. Deus fidelis & absq; vlla iniquitate iustus & sanctus dñs. Prol⁹ Cum intraret moyses tabernaculum testimonii: & cum ingrederetur sanctum sanctorum: & staret ante propitiatorium quod est super arcam testimonii: & audiret vocem loquentis ad se de loco propitiatorii quod est super duos cherubin: & sermonem dñi susciperet: ascendebat de thure & incensum offerebat deo. Et ecce dixit dñs ad eum. Descende cito: & dic populo tuo qui egressus est de terra egipti: peccauit enim populus tuus in terra egipti: & recesserunt cito de via quam mandasti eis: & fecerunt sibi conflatile. Et dixit dñs ad moysen. Ego video populum istum: & ecce populus durę cervicis est. Dimitte me vt irascatur furor meus contra eos: & deleam eos: & faciam in gentem magnam. Dixitq; moyses ad dñm. Quare dñe irascitur furor tuus contra populum tuum quem eduxisti de terra egipti in fortitudine magna & in manu robusta? Ne dicant egipcii: callide eduxit eos vt interficeret in montibus: & deleret de terra. Quiescat ira tua: & esto placabilis super malitia populi tui. Memento abraam ysaac & israel seruorum tuorum quibus iurasti per temetipsum dicens. Multiplicabo semen vestrum sicut stellas celi: & omnem terram hanc quam locutus sum dabo semini vestro: & possidebitis eam semper. Et placatus factus est dñs ne faceret malum quod locutus fuerat aduersus populum suum. Epl⁹ Cum esset moyses in monte sinay: & tenens duas tabulas testimonii: & ipse ignoraret quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis dei: vidit aaron & omnis turba filiorum israel cornutam esse faciem moysi: & timuerunt prope accedere. Vocauitq; eos moyses: & reuersi sunt ad eum aaron & omnes principes synagoge: & locutus est ad eos. Deinde accesserunt omnes filii israel: & precepit eis quecunq; audierat a dño in monte sinay. Cumq; finem fecisset loquendi: posuit velamen super faciem suam. Quod quotiens ingrediebatur coram dño: & loquebatur ei: auferebat velamen donec egrederetur. Et quod audierat filiis israel: hoc mandabat. Quibus videntibus faciem moysi: quod videlicet cornuta esset facies eius: reponebat velamen super faciem suam: donec ingrederetur vt loqueretur cum eo. Alleluia. Alleluia. Ostende nobis dñe misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis. Alleluia. Prol⁹ Dixit dñs moysi. Ascende ad me in montem: & esto ibi: dabo tibi duas tabulas lapideas: & legem & mandata quę scripsi: vt docere possis filios israel. Surrexit moyses & ascendit in montem sicut preceperat ei dñs: portans duas tabulas lapideas. Descenditq; dñs per nubem: & stetit cum eo: & inuocauit nomen dñi. Transiitq; dñs coram eo: & clamauit. Dñs deus misericors & clemens: patiens & multe miserationis & verax: qui custodis misericordiam in milia: qui aufers iniquitatem & scelera & peccata: nullusq; per se innocens apparet. Qui reddis iniquitatem patrum in filios & in filios filiorum: in tertiam & quartam generationem. Festinauit moyses & curuus terram adorauit: & ait. Si inueni gratiam coram te dñe: ostende nobis dñe misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis

domini vt irritetis eum ꝑ opera manuũ vestraꝝ: locutus est ergo moyses audiẽte vniuerso cetu filioꝝ isrl' verba carminis huius ⁊ ad finez vsqꝫ cõpleuit. Tractus. Attẽde celum q̃ loquor ⁊ audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectet' sicut pluuia eloquiũ meuz ⁊ descendãt sicut ros v̄ba mea sicut ymber sup gramina. ℣. Sicut nix sup fenum qꝛ nomen dñi inuocabo. ℣. Date magnitudinẽ deo nr̃o deus vera opa eius ⁊ oẽs vie iudicia. ℣. Deus fidelis in quo nõ est iniqtas iustus ⁊ sanctus dominus. Oro

Deus q nobis per ꝓphetaꝝ ora precepisti tꝑalia relinquere atqꝫ ad eterna festinare: da famulis tuis: vt q̃ a te iussa cognouimus ĩplere celesti inspiratione valeamus. Per. Lectio.iij. Apprehendẽt septẽ mulieres virum vnũ. Tractus. Vinea facta. folio. 97. Oratio. Deus q nos ad celebrandã festiuitatẽ. 97. Lcõ.iiij.baruth III.C

Audi israel mãdata vite auribꝰ ꝑcipe vt scias prudentiam: qd est israel: qd̃ in terra inimicoꝝ es? Inueterasti in terra aliena: coinqnatus es cũ mortuis deputatꝰ es cũ his q in inferno sunt. Dereliqsti fontẽ sapiẽtie. Nã si in via dei ambulasses habitasses vtiqꝫ in pace sup terram disce vbi sit sapientia: vbi sit virtꝰ: vbi sit prudentia vt scias simul vbi sit longiturna vita ⁊ victus: vbi sit lumẽ oculoꝝ ⁊ pax. Quis ĩuenit locũ eius: et qs introiuit in thesauros eius. Vbi sunt pr̃icipes gentiũ ⁊ qui dñant' sup bestias q̃ sunt sup terram q in ambitu celi illudunt: q argentũ thesaurizãt ⁊ auruz in quo ꝯfidunt hoĩes: ⁊ nõ est finis possessiõis eoꝝ q argentũ fabricãt ⁊ solliciti sũt nec est ĩuentio opeꝝ illoruz. Et tñ exterminati sunt ⁊ ad ĩferos descenderũt ⁊ alij in locũ eoꝝ surrexerunt. Iuuenes viderũt lumen: ⁊ habitauerũt super terrã: viam ãt discipline nescierunt: neqꝫ intellexerũt semitas eiꝰ: neqꝫ susceperũt eam filij eoꝝ: a facie eoꝝ longe fctã est. Nõ est audita in terra chanaã: neqꝫ visa ẽ in themã: filij quoqꝫ agar q exqsierunt prudentiã que de terra est. Negociatores terre ⁊ themã ⁊ fabulatores ⁊ exqsitores prudẽtie ⁊ ĩtelligẽtie: viam ãt sapientie nescierũt: neqꝫ meminerũt semitarũ eius. O israel q̃ꝫ magna est domꝰ dei: ⁊ ingens locus possessiõis eius: magnus ⁊ nõ hz consũmationẽ excelsus ⁊ ĩmensus. Ibi fuerunt gigãtes noĩati illi: q ab initio fuerunt statura magna: sciẽtes bellũ. Non hos elegit dñs neqꝫ viã discipline ĩuenerunt. Et ꝓpterea perierunt: ⁊ qm̃ non habuerũt sapientiã: pe-

rierunt pp̄ suā insipientiā. Quis ascēdit in celos ꝛ accepit eaz ꝛ eduxit eā de nubib⁹. Quis trās fretauit mare ꝛ inuenit eā: ꝛ attulit eā sup̄ auꝝ ꝛ electū. Non est q̄ sciat viā eius. Neq; q excogitet semitas ei⁹: sed q̄ scit vniuersa nouit illā: ꝛ adinuenit eā prudētia sua: q̄ pfecit terrā in sempiterno tpe: ꝛ adipleuit eā pecudibus: vocauit eā: ꝛ audiuit euz in tremore. Stelle āt dederunt lumē in custodijs suis ꝛ letate sūt vocate sūt ꝛ dixerūt assum⁹ ꝛ luxerūt ei cū iocunditate q̄ fecit illas. Hic ē deus nr̄: ꝛ non estimabit alius ad illū: hic adinuenit oēz viā discipline ꝛ dedit eā iacob puero suo: ꝛ isr̄l dilecto suo: post hec sup̄ terrā visus ē: ꝛ cū hoibus conuersatus est. Oro.

DEus in cōmutabilis virtus ꝛ lumen eternuz respice ppitius ad toti⁹ ecclesie tue mirabile sacr̄m: ꝛ da famulis tuis: ꝛ p̄ hec q̄ deuote agimus eti az rectitudinē vite teneam⁹. p. Tractus. Sicut ceruus. foli. 97. Regre in vigilia pasche. Eundo ad fontez sup̄ quo sacerdos dicat oz̄onē sequentē. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus respice ad hoc admirabile opus pietatis tue: quod in salutem humane natiuitatis operatur: da spiritum adoptionis: vt quos renasci fecisti: quod placitum tibi est: fideliter perficiant. Per. Lectio libri exodi. Dixit dominus ad moysen. Ego descendam: ꝛ liberabo eos de manu egyptiorum: ꝛ educam eos de terra illa in terram bonam: ꝛ spatiosam: in terram que fluit lacte ⁊ melle. Ascendite ergo ad me: ꝛ orate dominum deum vestrum: vt auferat a vobis serpentes: ne forte moriamini. Dixitq; moyses ad populum. Memento diei huius in qua egressi estis de egypto de domo seruitutis: quia in manu forti eduxit vos dominus de hoc loco. Non comedetis panem fermentatum. Hodie vos egredimini mense nouo. Cum introduxerit te dominus in terram cananei: ꝛ amorrei: ꝛ hetthei: ꝛ hyebei: ꝛ iebusei: quam iurauit patribus tuis vt daret tibi terram fluentem lacte ⁊ melle: celebrabis ceremonias istas mense isto. Septem diebus azyma comedes: die autem septimo erit festiuitas domini. Azyma comedetur per septem dies: non videbitur apud te fermentum: nec in cunctis finibus tuis. Narrabis filio tuo in die illa dicens. Hec facio propter ea que reddidit mihi dominus quando egressus sum de egypto. Erit quasi signum in manu tua: ꝛ quasi memoriale ante oculos tuos: vt lex domini semper sit in ore tuo. In manu enim forti eduxit te dominus de egypto. Custodies ergo legitimum hoc tempore suo de anno in annum. Cum autem introduxerit te dominus in terram cananeorum: sicut iurauit tibi ⁊ patribus tuis: ꝛ dederit eam tibi: separabis omne quod aperit vulvam domino: ꝛ primogenita animantium que tibi nascuntur: quicquid habuerit masculini sexus: sanctificabis domino. Primogenitum asini mutabis ouem: si autem non redimeris: occides eum. Primogenitum hominis de filiis tuis redimes. Cumq; interrogauerit te filius tuus cras dicens. Quid hoc est? respondebis ei. In manu forti eduxit nos dominus de egypto de domo seruitutis. Cum enim indurasset pharao cor suum ad occidendum nos: occidit dominus omne primogenitum in terra egypti: tam de primogenito hominis: quam de primogenito pecoris. Propter hoc ego immolo domino omne quod aperit vulvam masculini sexus: ꝛ primogenita filiorum meorum redimo. Erit quasi signum in manu tua: ꝛ quasi appensum inter oculos tuos: memoria enim fortitudinis domini eduxit nos de egypto. Tractus. Domine audiui. Oratio.

RExsanctoꝝ angeloruz: totum mundum adiuua. Ora primum tu pro nobis virgo mater germinis: ꝛ ministri patris summi ordinis angelici. Supplicate christo regi cetus apostolici: supplicetq; per magnoꝝ sanguis fusus martyruz. Implorate confessores consoneq; virgines: quo doneꝫ magne nobis tēpus indulgentie. Omnes sancti atq; iusti vos p̄camur cernui: vt purgetur crimen omne vestro sub oramine. Huius christe rector alme plebis vota susscipe: qui plasmasti protoplastū ꝛ gen⁹ gignētiū. Mitte sanctum nunc amboꝝ spm̄ paraclytū: in hanc plebem quē recētē fōs baptismi pturit. Hac interna fontis huius sacratum mysteriuz: qui pfluxit cū cruore sacro christi corpore. Vt letetur mater sancta tota nunc ecclesia: ex profectu renascentis tante multitudinis. Pzesta patris atq; nati compar sancte spiritus: vt te solum semper omni diligamus tempore. Postea absq; fontis benedictione dicatur letania vt i sabbato sancto pasche ꝛ cuz redierint ad chorum incipiat promissa. Kyrieleyson. paschale ꝛ Gloria in excelsis deo. Oratio

PResta q̄s oms̄ deus vt claritatis tue super nos

splendor effulgeat ⁊ lux tue lucis corda eor qui p gr̄am tuam renati sunt sci spūs illustratiōe ꝓfirmet. Per eiusd. q̄ oratio sola dicat. Lcō actuum apl̄or. XIX

In diebus illis. Cū apollo eēt corinthi: ⁊ paulus peragratis supioribus partib⁹ veniret ephesum ⁊ inueniret quosdā discipulos dixit ad eos. Si spiritū scm̄ accepistis credētes. At illi dixerūt ad eū. Sz neq; si spūs scūs est audiuimus. Ille vo ait. In quo ergo baptizati estis. Qui dixerūt. In ioānis baptismate. Dixit aūt paulus. Joannes baptizauit baptismo penitētie ppl'm dicens: in eū qui vēturus ē post ipsum vt crederēt: hoc ē in iesum. His auditis baptizati sunt in noie dn̄i iesu. Et cū imposuisset illis manum paulus: venit spūs scūs sup eos: et loquebant linguis varijs ⁊ prophetabāt. Erant āt oēs viri fere duodeci. Introgressus autez synagogam cum fiducia loquebatur per tres menses: disputans ⁊ suadens de regno dei.

Alleluia. ℣. Cōfitemini domino qm̄ bonus qm̄ in seculū misericordia eius. Alleluia. non repetat. sed finito versu imediate sequit tractus. Laudate dn̄m oēs gentes ⁊ colaudate eū oēs ppli. ℣. Qm̄ cōfirmata ē sup nos mia ei⁹ ⁊ vitas domini manet i eternū. ℟z Jo. XIIII

In illo tpe: Dixit iesus discipul' suis. Si diligitis me ⁊ mādata mea seruate: ⁊ ego rogabo pr̄em ⁊ aliū paclytū dabit vobis: vt maneat vobiscū in eternū: spūm veritatis quē mūdus nō pt accipere q: nō videt eum nec scit eū. Vos āt cognoscetis eū q: apud vos manebit ⁊ i vobis erit. Nō relinquā vos orphanos veniā ad vos. Adhuc modicū ⁊ mūdus me iā nō videt: vos āt videtis me: q: ego viuo ⁊ vos viuetis. In illa die vos cognoscetis: q: ego sū i pr̄e meo: ⁊ vos i me ⁊ ego i vobis. Qui hz mādata mea ⁊ seruat ea: ille ē q diligit me: q āt diligit me diliget a pr̄e meo. Et ego diligā eum: ⁊ mānifestabo ei meipsū. Q redo. nō dī. Of. Emitte spūm tuū ⁊ creabunt ⁊ renouabis faciē terre sit gloria dn̄i in secula al'a. Sec. Munera q̄s dn̄e oblata sci fica: ⁊ corda nr̄a illustratiōe sci spūs emūda. p eiusd. Prefatio. Qui ascēdēs. Cōicātes. Hāc igit. Nota q Scūs. et Agn⁹ dei. paschale dicuntur. Et osculum pacis datur. Communio Ultio festiuitatis di e dicebat iesus q in me credit flumia de vētre ei⁹ fluent aq̄ viue: hoc āt dixit ò spū quē accepturi erāt credētes i eū al'. al'. cōp.

Sancti spūs q̄s dn̄e corda nr̄a mūdet infusio ⁊ sui roris itima aspiratiōe fecūdet. p eiusd.

In die sancto penthecostes fiat processio. Ad missam. Introitus.

SPūs dñi repleuit orbē terrarum alla: ⁊ hoc quod continet oīa scientiā habet vocis alleluia alleluia alleluia. ps. Cōfirma hoc deus quod operatus es in nobis a templo scō tuo qđ est in hierl'z. oro

DEus qui hodierna die corda fideliū sancti spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere: ⁊ de eius semper ꝯsolatione gaudere. ꝑ eius Oro sola dr. L. actuū apto. II.

IN diebus illis: Dū complerent dies penthecostes: erāt omnes discipuli pariter in eodē loco. Et fact⁹ est repēte de celo sonus tāq̄ ad ueniētis spiritus vehemētis: ⁊ repleuit totaz domum vbi erāt sedentes. Et apparuerūt

illis dispertite lingue tanq̃z ignis seditq3 supra singulos eoruz. Et repleti sunt oẽs spũ scõ ⁊ ceperũt loqui varijs liguis: put spiritus scũs dabat eloq illis. Erãt aũt in hierl'm habitantes iudei viri religiosi: ex oĩ natione que sub celo ẽ: facta ãt hac voce: cõuenit mltitudo ⁊ mẽte ꝯfusa ẽ: qm̃ audiebat vnusq̃sq3 lĩgua sua illos loq̃ntes. Stupebãt autez oẽs: ⁊ mirabant dicentes. Nõ/ne ecce oẽs isti q loquunt galilei sũt. Et qũo nos audiuimus vnusq̃sq3 linguã nr̃az in q̃ nati sum⁹: parthi ⁊ medi ⁊ elamite: ⁊ q habitãt mesopotamiã: iudeam: ⁊ capadociã: ⁊ pontũ: ⁊ asyam: frigiã: ⁊ pamphiliã: egyptũ ⁊ ptes libie q̃ est circa cyrenem ⁊ aduene: romani: iudei quoq3 ⁊ proseliti: cretes ⁊ arabes audiuimus eos loquentes nostris linguis magnalia dei.

Alla. ℣. Emitte spm̃ tuuz ⁊ creabuntur ⁊ renouabis faciẽ terre. Alleluia. ℣. Ueni sancte spiritus reple tuoꝝ corda fideliuz ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia.

Sancti spũs ad sit nobis gratia. Que corda nostra sibi faciat habitaculũ. Expulsis ide cũctis vitijs spiritalib⁹. Spũs alma illustrator hoĩum. Horridas nr̃e mentis purga tenebras. Amator scẽ sensatoꝝ semp cogitatũ. Infunde vnctionem tuã clemens nostris sensibus. Tu purificator oĩum flagitioꝝ spiritus. Purificas nr̃i oculũ ĩterioris hoĩs. Ut videri supremus genitor possit a nobis. Mũdi cordis quẽ soli cernere possũt oculi. Prophetas tu ĩspirasti vt p̃conia christi p̃cinuissent ĩclyta. Aplos ꝯfortasti vti tropheuz chr̃i per totũ mũdũ veherẽt. Qñ machinã per verbũ suuz fecit de⁹ celi terre mariũ. Tu sup aquas futur⁹ eas numẽ tuum expãdisti spirit⁹. Tu aĩabus viuificãdis aquas fecũdas. Tu aspirãdo das spirita/les esse hoĩes. Tu diuisuz p linguas mundũ ⁊ ritus adunasti dñe. Idolatras ad cultũ dei reuocas magr̃orũ optime. Ergo nos supplicantes tibi exaudi ꝓpitius scẽ spiritus. Sine quo p̃ces oẽs casse credunt ⁊ indigne dei auribus. Tu q oĩum seculoꝝ scõs tui numinis docuisti instinctu amplectendo spũs. Ipse hodie aplos christi donãs munere insolito ⁊ cũctis in audito scl̃i. Hunc diem gloriosuz fecisti. Sãcti spũs ad sit nobis gratia. Scõm Joan. XIIII C.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Si q̃s diligit me: sermonẽ meũ seruabit: ⁊ pat̃ meus diliget eum: ⁊ ad eũ veniemus ⁊ mansionẽ apud euz faciemus. Qui non diligit me: sermones meos non seruat. Et sermonem quem audistis non

est meus: sed eius qui misit me patris: hec locutus sum vobis apud vos manens. Paraclytus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia: et suggeret vobis omnia quecũqz dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meaz do vobis non quomodo mũdus dat: ego do vobis. Non turbet̃ cor vestrum neqz formidet. Audistis quia ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiqz qr vado ad patrez: quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis: priusq̃z fiat vt cum factum fuerit credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Uenit eniz pr̃iceps mundi huius: ⁊ in me non habet quicq̃z. Sed vt cognoscat mundus quia diligo patrẽ. Et sicut mandatum dedit mihi pater: sic facio. Credo in deuz.

dicitur per totam hebdomadã.

Offertorium. Confirma hoc deus ꝙ operatus est in nobis a templo sancto tuo quod est in hierusalem tibi offerent reges munera alleluia.

Secreta. Prefatio. Communicantes. et Complenda vt in vigilia. Communio. Factus ẽ repente de celo sonus aduenĩctis spiritus vehementis vbi erat sedentes alleluia: ⁊ repleti sunt omnes spũ sancto loquentes magnalia dei alleluia alleluia. ¶ Feria.ij. Introitus.

Qiba/uit eos ex adipe frumenti allelu/ia: ⁊ de petra melle saturauit eos allelu/ia alleluia al'. ps. Exultate deo adiutori nr̃o iubilate d̃o iacob. oro

Deus q apl'is tuis scm̃ d̃disti spm̃: cõcede plebi tue: pie petitiõis effectũ vt qb⁹ dedisti fidẽ largiaris ⁊ pacez. p eius.

Iq̃ sola dr̃. L. actu. apl'o. X.

In dieb⁹ illis: Apiens petr⁹ os suũ dixit. Uiri frẽs ⁊ pr̃es: nobis p̃cepit dñs p̃dicare ppl'o et testificari: qr ip̃e ẽ q ꝯstitut⁹ est a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuoruz: huic oẽs ꝓphete testimoniuz p̃hibẽt: remissionẽ pctõꝝ accipe p nomẽ ei⁹ oẽs q credũt in euz. Adhuc loq̃nte petro v̄ba hec: cecidit spũs scũs super omnes q audiebant verbuz. Et obstupuerũt ex circuncisione fideles q venerant cuz petro: quia ⁊ in nationes gr̃a spiritus sancti effusa est. Audiebant eniz illos loquẽtes liguis ⁊ magnificãtes deuz. Tũc rñdit petr⁹. Nunqd aq̃qs ꝓhibere p̃t vt non baptizent̃ hi qui spiritũ sanctuz accepunt

sicut ⁊ nos. Et iussit eos baptizari in noie domini iesu christi. Alleluia. ℣. Emitte spm̄ tuum alleluia. Alla. ℣. Spiritus sanctus ꝓcedēs a throno apostoloꝝ pectora inuisibili hodie ꝑlustrauit potentia. Sequentia. Sancti spiritus. folio 117. vt supra in die scō. ꝑz io. III

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Sic deꝰ dilexit mūdum vt filium suum vnigenitū daret vt omnis qui credit in eum nō pereat ꝫ habeat vitam eternā. Non enim misit deus filium suū in mundum: vt iudicet mundum: ꝫ vt saluet mūdus ꝑ ipsum. Qui credit in euꝫ nō iudicat: q autem non credit: iā iudicatus est: qꝛ non credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc est autē iudicium: qꝛ lux venit i mundum: ⁊ dilexerunt homies magis tenebras q̄ꝫ lucez. Erāt eni eoꝝ mala opera. Ois enim qui male agit odit lucem: ⁊ non venit ad lucem: vt non arguantur opa eius. Qui autem facit veritatem venit ad lucem: vt manifestentur opera eius: quia in deo sunt facta. Offertorium. Intonuit de celo dominus ⁊ altissimus dedit vocem suam ⁊ apparuerunt fontes aquarum alla. Secre.

Propitius quesumus domine hec dona sanctifica: ⁊ hostie spiritalis oblatione suscepta nosmetipsos tibi perfice munus eternum. Per. Prefatio infra actionē. Cōicantes. dñr ꝑ totā hebdam. Cōmunio

Spūs sanctus docebit vos al. quecūq; dixero vobis all. all. Cōplē.

Adesto q̄s dñe ppl'o tuo ⁊ quē mysterijs celestibus ī buisti ab hostiū furore defende. Per do. ¶ Feria.iij. Introitus

Accipite iucūditatē glie vestre all. gr̄as agētes do al. q vos ad celestia regna vocauit alleluia alla alla. ps. Attēdite popule meus legē meā inclinate aurē vr̄az in vba oris mei. oro

Assit nobis q̄s dñe virtus spūs sancti q̄ ⁊ corda nr̄a clemēter expurget ⁊ ab oibus tueat aduersis. Per eius. q̄ sola dr̄. Lcō actuū aplorꝝ. VIII.

In diebus illis: Cum audissēt apostoli qui erāt hierosolymis qꝛ recepisset samaria vbuꝫ dei: miserunt ad eos petrū ⁊ ioāne. Qui cuꝫ venissent orauerunt ꝓ ipsis: vt acciperent spiritum sanctum. Nondum enim

in quēq̄ illoꝝ venerat: sed baptizati tātū erāt i noīe dñi iesu. Tūc iponebāt manus super illos ⁊ accipiebāt spiritū sanctū. Alla. Emitte spm̄. Alla. ℣. Paraclytus spūs sanctus quem mittet pater in nomine meo ille vos docebit omnem veritatez. Sequentia. Sancti spiritus assit. Vel alia.

Veni sancte spiritus ⁊ emitte celitus lucis tue radiū. Veni pater pauperū veni dator muneꝝ veni lumen cordiū. Cōsolator optime dulcis hospes anime dulce refrigerium. In labore reqes in estu temperies in fletu solatium. O lux beatissima reple cordis intima tuoꝝ infideliuz. Sine tuo numine nihil est in nomīe nihil ē innoxium. Laua qd̄ est sordidū riga qd̄ ē aridum sana qd̄ est sauciū. Flecte qd̄ ē rigidū foue qd̄ ē lāguidū r̄ge qd̄ ē deuiū Da tuis fidelibus i te ꝯfitētibus sacro septenariū. Da v̄tutis merituz da salutis exitū da ꝑenne gaudiuz.

Secundum Joannem X.

In illo tpe dixit ie. discipulis su. Amē amē dico vobis: q nō ītrat ꝑ ostiuz in ouile ouium. Sz ascendit aliūde ille fur est et latro. Qui intrat ꝑ ostiuz pastor est ouiuz huic ostiarius aperit: ⁊ oues vocē eius audiūt. Et ꝓprias oues vocat noiatiz ⁊ educit eas. Et cū ꝓprias oues emiserit ante eas vadit: ⁊ oues illū sequunt̄ qꝛ sciūt vocē eius. Alienū āt nō sequunt̄: sed fugiunt ab eo: qꝛ nō nouerūt vocez alienorū. Hoc ꝓuerbium dixit eis iesus: illi aūt non cognouerunt qd loq̄ret̄ eis. Dixit ergo eis iteꝝ iesus. Amē amen dico dobis: qꝛ ego sum ostiū ouium Omnes quot quot venerunt fures sunt ⁊ latrones: sed non audierunt eos oues. Ego sum ostium per me siquis introierit saluabitur et īgredietur ⁊ egredietur et pascua inueniet. Fur non venit nisi vt furetur et mactet: et perdat. Ego veni vt vitam habeant: et abundantius habeant. Offertorium. Portas celi aperuit dominus ⁊ pluit illis manna vt ederent panem celi dedit illis panem angeliorum manducauit homo alleluia. Secreta.

Purificet nos quesumus domine muneris presentis oblatio: et dignos sacra ꝑticipatiōe perficiat. Per dominum nostrum iesuum christuz filium tuū: Qui. Communio Spiritus qui a patre procedit alla: ille me clarificabit. alla alla. Cōp.

Mentes nostras q̄sumus domine spiritus sanctus diuinis reparet sacr̄is qꝛ ipse ē remissio oīuz pctōꝝ. Per eius.

¶ Fer̄. iiij. q̄tuor tēpoꝝ. Intro.

Deus cum egredieris coraz ppl'o tuo all'a:iter faciens eis al'. habitās in illis all'. all'a. ps. Exurgat de⁹ ⁊ dissipent' inimici eius ⁊ fugiant qui oderunt eum a facie eius. fine salutatione ⁊ genuflexione. Oratio.

Mentes nr̄as q̄s domine paclytus q a te ꝓcedit illuminet:⁊ iducat in oēz sicut tuus ꝓmisit fili⁹ veritatem. Per eius. sola oro. L. actu. apo. II.C

In diebus illis:Stans petrus cū vndecim eleuauit vocē suam ⁊ locut⁹ est eis. Viri iudei ⁊ q hitatis hierl'm vniuersi:hoc vobis notū sit ⁊ auribus ꝑcipite v̄ba mea. Nō eni sicut vos existimatis hi ebrij sūt: cū sit hora diei tertia:ꝫ hoc est qd̄ dictū est ꝑ ꝓphetaz iohel. Et erit in nouissimis dieb⁹ dicit dominus effundā de spū meo sup oēm carnē:⁊ ꝓphetabūt filij vestri ⁊ filie vr̄e:iuuenes vr̄i visiones videbunt:⁊ seniores vr̄i sōnia somniabūt. Eqdem sup seruos meos ⁊ sup ancillas meas in dieb⁹ illis effundā de spiritu meo:⁊ ꝓphetabūt. Et dabo ꝓdigia in celo sursū:⁊ signa in terra deorsū sanguinez ⁊ ignē ⁊ vaporem fumi. Sol ꝯuertet' in tenebras:⁊ luna in sanguinem anteqūz veniat dies domini: magn⁹ ⁊ manifestus. Et omnis qcūq̄z inuocauerit nomē dn̄i salu⁹ erit. All'a. Emitte spm̄. finito. All'a. cū versu dicat' Gl'ia in excelsis. Et postea dr̄. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio

Presta q̄s omp̄s ⁊ misericors de⁹ vt spūssanctus adueniens tēplum nos gl'ie sue dignāter inhabitādo ꝑficiat. ꝑ eiusdē. Lectio actuū apostolorū. V.C.

In diebus illis per manus apl'oꝝ fiebant signa ⁊ ꝓdigia multa in plebe:⁊ erāt vna nimiter oēs in porticu salomonis. Ceteroꝝ autē nemo audebat se ꝯiungere illis:ꝫ magnificabat eos ppl's. Magis aūt augebat' credentium in dn̄o multitudo viroꝝ ac mulieꝝ: ita vt in plateas eijcerēt ifirmos ⁊ ponerent in lectul' ⁊ grabbatis: vt veniēte petro saltē vmbra illi⁹: obūbraret quēq̄z illoꝝ:⁊ liberarent' oēs ab ifirmitatib⁹ suis. Cōcurrebat autez ⁊ multitudo vicinaꝝ ciuitatū hierl'm:afferentes egros ⁊ vexatos a spiritib⁹ imundis. Qui curabantur oēs. Alleluia. ℣. Dum complerentur dies penthecostes erant oēs pariter discipuli. Scd̄m Joan. VI.C.

In illo tẽpore: Dixit ihesus turbis. Nemo põt venire ad me nisi pr̃ q misit me traxerit eũ: ⁊ ego resuscitabo eũ in nouissimo die. Est scriptũ in pphetis: erũt oẽs docibiles dei. Oĩs q audiuit a pr̃e ⁊ didicit vẽit ad me: non q patrẽ vidit quisq̃: nisi is q est a deo: hic vidit pr̃em. Amen amen dico vobis: q credit in me habet vitã eternam. Ego sum panis vite: pres vestri mãducauerũt manna in deserto: ⁊ mortui sũt. Hic ẽ panis de celo descẽdens: vt si qs ex ipso mãducauerit ñ moriatur. Ego sum panis viuus q de celo descẽdit. Si qs manducauerit ex hoc pane viuet in eternum. Et panis quẽ ego dabo caro mea est pro mundi vita. Offertoꝛi. Emitte spiritum. folio. 116. Sec. Accipe q̃s dñe mun⁹ oblatum ⁊ dignãter operare: vt qõ mysterijs agimus pijs effectibus celebrem⁹. Per. Infra actionẽ. Cõmunicantes. Cõ. Pacẽ meam do vobis all̃. pacẽ relinquo vobis all̃a all̃a. Cõmplen. Sumentes dñe celestia sacra q̃s clemẽtiã tuã: vt qõ tpal̃r gerim⁹ eẽtnis gaudijs ꝓseqũmur. Per. Fer.v. p totũ vt in die sancto pcter sequen. ⁊ lectiones. Lec. actuũ apl̃oꝝ. VIII.

In dieb⁹ illis. Philipp⁹ descẽdẽs in ciuitatẽ samarie pdicabat illis xpm itẽ debãt ãt turbe his q̃ a philippo dicebant vna nimit audiẽtes ⁊ vidẽtes signa q̃ faciebat. Multi enim eoꝝ q hẽbãt spũs imũdos clamãtes voce magna exibãt. Multi paralytici ⁊ claudi curati sũt. Factũ ẽ ergo gaudiũ magnũ in illa ciuitate. Scõm Lucam. IX.

In illo tpe. Conuocatis ihesus duodecim apl̃is dedit illis vtutẽ ⁊ ptãtẽ sup oia dẽmõia ⁊ vt lãguores curarẽt ⁊ misit illos pdicare regnũ dei ⁊ sanare infirmos: ⁊ ait ad illos. Nihil tuleritis in via neq̃ vgã: neq̃ peras: neq̃ panẽ: neq̃ pecuniã: neq̃ duas tunicas hẽatis. Et in quãcũq̃ domũ intraueritis ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et qcũq̃ ñ recepint vos: exeũtes de ciuitate illa: et ãpuluerẽ pedũ vr̃oꝝ excutite in testimoniũ supra illos. Egressi ãt circuibãt p castella euãgelizantes ⁊ curãtes vbiq̃. Fe.vj in.

Replea tur os meũ laude tua al̃. vt possiz cãtare al̃. gaude bũt labia mea dũ cãtauero tibi al̃ al̃. pũ. In te dñe speraui ñ cõfundar in eternũ in iustitia tua liba me. o:

Da q̃sumus eccl'ie tue misericors de⁹ vt spũ sctõ cõgregata hostili nullatenus incursione turbetur. Per eius.

Lcõ actuuz apostolorum. II.

In diebus illis. Aperiens petrus os suuz dixit. Filij israelite. Audite vba hec. Jesũ nazarenum viꝝ approbatũ a deo in vobis virtutib⁹ ⁊ ꝓdigijs ⁊ signis que fecit per illuz deus in medio vr̃i sicut vos scitis: hunc definito ꝯsilio ⁊ p̃scientia dei traditũ ꝑman⁹ iniquorũ affligẽtes interemistis: quez deus suscitauit solutis doloribus iferni iuxta qd̃ impossibile erat teneri illũ ab eo. Dauid enim dicit in eũ. Prouidebã dominuz corã me semꝑ qm̃ a dextris ẽ mihi ne cõmouear ꝓpter hoc delectatum est cor meũ. Et exultauit lingua mea insuper ⁊ caro mea reqescet in spe: qm̃ non dereliquis animaz meã in iferno: nec dabis sanctũ tuũ videre corruptiõem. Notas fecisti mihi vias vite: replebis me iucunditate cũ facie tua. All'a. ℣. Emitte. All'a. ℣. Spũs dñi repleuit orbez t̃rarũ ⁊ hoc ꝙ ꝯtinet oĩa sciẽtiã habet vocis.

Scd̃m Lucam. V.

In illo tpe. Fcm̃ ẽ i vna dieruz: ⁊ iesus sedebat docẽs. Et erãt pharisei sedẽtes ⁊ legis doctores q venerãt ex oi castello galilee ⁊ iudee ⁊ hierl'z: ⁊ virtus dñi erat ad sanãdũ oẽs: ⁊ ecce viri portãtes i lecto hoiez q erat ꝑalytic⁹ ⁊ q̃rebãt eũ iferre ⁊ ponere añ eũ. Et nõ iueniẽtes qua ꝑte illũ iferrẽt p̃ turba: ascẽderunt supra tectuz ⁊ per tegulas summiserũt illuz cum lecto i medium añ iesuz. Quorum fidẽ vt vidit dixit: hõ remittunt tibi pctã tua. Et ceperunt cogitare scribe ⁊ pharisei dicentes: qs ẽ hic q loqtur blasphemias. qs põt dimittere pctã nisi solus de⁹. Ut cognouit ãt iesus cogitationes eoꝝ: rñdens dixit ad illos. Quid cogitatis i cordib⁹ vr̃is? Quid ẽ facili⁹ dicere: dimittunt tibi pctã: an dicere surge ⁊ ãbula. Ut ãt sciatis qꝛ fili⁹ hoĩs ptãtẽ hẽt i terra dimittendi pctã: ait paralytico. Tibi dico: surge tolle lectum tuum: et vade i domuz tuã. Et cõfestim surgẽs corã illis: tullit lectuz in quo iacebat: ⁊ abijt in domum suã magnificãs deum. Et stupor app̃hẽdit oẽs: ⁊ magnificabãt deũ. Et repleti sunt timore dicẽtes. Qꝛ vidimus mirabilia hodie

Offertoriuz. Emitte spm̃. folio. 116.

Secreta.

Sacrificia q̃s dñe tuis oblata ꝯspectib⁹ ignis ille diuinus assumat: q discipulorum xp̃i filij tui per spiritum sanctũ corda succẽdit. Per eius.

Prefatio de festo pẽth. Infra actionem.

nem. Cōicātes. Cōm. Spūs vbi vult spirat ⁊ vocem eius audis alla. ⁊ nescis vnde veniat aut quo vadat alla alla alla. Completo. Sumpsim⁹ dñe sacri dona mysterij humilr deprecantes: vt q̄ in tui commemoratione nos facere precepisti dono spiritus sācti in nostre proficiant infirmitatis auxilium. Per. ¶ Sabbato quatuor temporum. Introitus.

Charitas dei diffusa est in cordibus vestris alla: per habitantem spiritū eius in vobis alla alla. ps. Dñe deus salutis mee i die clamaui ⁊ nocte coram te. Orōnes sbscripte dicāt sine salutatiōe ⁊ gēuflexiōe p̄ter vltimā.

Mentib⁹ nr̄is q̄s dñe spiritum sanctū benign⁹ infunde: cuius ⁊ sapia conditi sumus ⁊ prouidētia gubernamur. Per. Lcō libri sapientie. C.I.

In diebus illis: Dixit salomon filijs israel. Diligite iustitiam qui iudicatis terram: sentite de dño i bonitate: ⁊ i simplicitate cordis querite illuz qm̄ inuenitur ab his qui non tentat illum. Apperet autem eis qui fidem hñt in illum. Peruerse enim cogitatiōes sepant a deo ꝓbata aūt virtus corripit insipiētes: qm̄ in maliuolā aīam nō introibit sapiētia. Nec habitabit in corpe subdito pctis. Spirit⁹ enim sctūs discipline effugiet fictū ⁊ auferet se a cogitatiōibus q̄ sunt sine intellectu: ⁊ corripietur a supueniēte iniquitate. Benignus est enim spūs sapiētie: ⁊ non liberabit maledictū a labijs suis qm̄ renū illius testis est de⁹ ⁊ cordis illius scrutator est verus ⁊ liugue eius auditor. Qm̄ spūs dñi repleuit orbem terraꝝ ⁊ hoc ꝙ cōtinet oia sciaz habet vocis. Alla. ℣. Emitte spm̄ tuū. Nota nullum. Alla. reiteratur preter vltimum. Oratio.

Illo nos igne q̄s dñe spiritus sanct⁹ iflāmet quē dñs nr̄ iesus christus misit in terrā ⁊ voluit vehemēter icēdi. Qui te cū. Lcō Esaie ꝓphe. C.XLIII.

Hec dicit dñs de⁹. Audi iacob serue me⁹ ⁊ israel quē elegi faciēs ⁊ formās te ab vtero auxiliator tuus q̄ ego sum q̄ deleo iniqtates tuas ꝓpter me ⁊ pctōꝝ tuoꝝ non recordabor. Reduc me i memoriā ⁊ iudicemur simul. Narra si q̄d hēs vt iustificeris. Noli timer̄ serue meus iacob: ⁊ rectissime quē elegi. Effundā spm̄ meū sup semē tuū ⁊ bñdictionē meā sup gñationē

tuā dic̄ dn̄s op̄s. Alla. Spūs dn̄i.

DEus q aiaꝝ medelā Oro. ieiunij d̄uotiōe casti gari corpa p̄cepisti ꝯcede nob ꝓpitiꝰ ⁊ mēte ⁊ corpe sēp tibi esse deuotos. p. Lcō Joelis prophete. ij.

HEc dicit dn̄s deꝰ. Exultate filie syō ⁊ letamini i dn̄o deo vr̄o: qꝛ d̄dit vobis doctorē iustitie ⁊ d̄scēdere faciet ad vos imbrē matutinū ⁊ ꝑotinū sicut i p̄ncipio. Et iplebūt aree frumēto ⁊ redūdabūt torcularia vino ⁊ oleo: ⁊ comedetis vescētes ⁊ saturabimini ⁊ laudabitis nomē dn̄i dei vr̄i q fecit mirabilia vobiscū: ⁊ nō ꝯfundet ppl's meꝰ in sempiternū: ⁊ scietis: qꝛ i medio isrl'ego suꝫ. Et ego dn̄s deꝰ vester ⁊ nō ē ampliꝰ: ⁊ nō ꝯfundet ppl's meꝰ i eternū: ait dn̄s op̄s.

PAlla. Veni sctē spūs. Oro. Resta q̄s op̄s deꝰ vt salutaribꝰ ieiunijs eruditi ab oibꝰ ēt vitijs abstinētes ꝓpitiationē tuā faciliꝰ ipetremꝰ. p. L. ioel ꝓp. iij.

HEc dicit dn̄s deꝰ. Effūdā d̄ spū meo sup oēꝫ carnē: ⁊ ꝓphetabūt filij vr̄i ⁊ filie vr̄e. Senes vr̄i somnia somniabūt ⁊ iuuenes vr̄i visiōes videbūt. Sꝫ ⁊ sup ꝑuos meos ⁊ ācillas meas. In diebꝰ illis effūdā d̄ spū meo ⁊ dabo ꝓdigia i celo sursuꝫ ⁊ signa i t̄ra deorsū sāguinē ⁊ ignē ⁊ vaporē fumi. Sol cōuertet i tenebras ⁊ lūa i sāguinē: añq̄ꝫ vēiat dies dn̄i magnꝰ ⁊ horribilis. Et erit oīs q inuocauerit nomē dn̄i saluꝰ erit. All'. Paraclytꝰ spūs. s. vt. s. Oro.

PResta q̄s op̄s d̄s sic nos ab epul' carnalibꝰ abstinē vt a vitijs irruētibꝰ parit ieiūemꝰ. p. Lcō. Angelꝰ dn̄i. fol'. 7. All'. v. Bn̄dictꝰ es dn̄e deus patrū nr̄oꝝ ⁊ laudabilis i scl'a. Anito vsu. Dn̄s.

DVobiscū. Oremꝰ. Oro. Deus q tribꝰ pueris mitigasti flāmas igniū ꝯced ꝓpitiꝰ vt nos famulos tuos nō exurat flāma vitioꝝ. p. Ad Romāos. v. c.

FRēs. Justificati igit ex fide pacē habeamꝰ ad deū p dn̄ꝫ nr̄ꝫ iesū xp̄ꝫ p quē ⁊ accessū habemꝰ p fidē i gr̄aꝫ istā i q̄ stamꝰ ⁊ gl'iamur i spe gl'ie filioꝝ dei. Nō solū aūt. Sꝫ ⁊ gl'iamur i tribulatiōibꝰ sciētes q tribulatio patiētia opat'. Patiētia āt ꝓbationē: ꝓbatio v̄o spez. Spes āt nō ꝯfūdit: qꝛ charitas d̄i diffusa ē i cordibꝰ nr̄is p spm̄ scm̄ q datꝰ ē nob. All'. v. Laudate dn̄ꝫ oēs gētes laudate eū oēs ppl'i. Seqt sequē. Sci spi. Euāge. Surgēs iesus d̄ synagoga. s. 54. Os. Emitte spūꝫ tuū. Se.

OT tibi accepta sint dn̄e nostra ieiunia p̄sta q̄s nobis huius munere sacrificij purificatū tibi pectꝰ offerre. p. Cōio. Nō vos relinquā orphanos all'a veniā ad vos iterū. all'a: ⁊ gaudebit cor vestrum alleluia all'a. Complē. Prebeāt nobis dn̄e diuinū tua sctā feruorē: quo eorū pariter ⁊ actu delectemur ⁊ fructu. p. d.

In oct. dr offm de scā trinita. Introi.

Benedicta sit sācta trinitas atq; idiuisa vnitas cōfitebimur ei: q; fecit nobiscum misericordiam suā. ℣. Bñdicamus patrē ⁊ filiū cum sctō spiritu. Oro

O Omnipotens sēpiterne deꝰ: q dedisti famulis tuis i cōfessiōe v̄e fidei eterne trinitatis gl̄iaz agnoscē ⁊ in potētia maiestatis adorare vnitatē q̄s: vt eiusdē fidei firmitate ab oībꝰ semper muniamur aduersis. Qui in trinitate. q̄ sola dr. Lcō. O altitudo diuitiaruz. fol. 190.. Regre fer. iiij. post. xxiiij. dñicā i epl̄a Nolo vos ignorar̄. fol. 190. Grad. Bñdictꝰ es dñe q ītueris abyssos ⁊ sedes sup cherubi. ℣. Bñdictꝰ es i throno r̄gni tui: ⁊ laudabilis i scl̄a. All̄a. ℣. Bñdictꝰ es dñe deꝰ patrū nostrorū: ⁊ laudabilis in secula. Sequē.

Benedicta semper sancta sit trinitas deitas: scilicet vnitas coequalis gl̄ia. Pa-

ter filiꝰ sctũs spũs: tria sũt noĩa oĩa eadẽ substãtia. Deꝰ gẽitor deꝰ genitus ĩ vtroqꝫ sacer spũs deitate sociꝰ. Nõ tres tamẽ dij sũt: deꝰ verus vnꝰ ẽ: sic pr̃ dñs filiꝰ spiritusqꝫ scũs. Proprietas ĩ psonis: vnitas ẽ ⁊ ĩ essentia. Maiestas par ⁊ potestas: decus honor eq̃ p oĩa. Sydera maria ꝯtinẽs arua: simul ⁊ vniuersa ꝯdita. Quẽ tremũt impia tartara: colit quoqꝫ quẽ ⁊ abyssus ĩfima. Nũc oĩs vox atqꝫ lĩgua: fatcat̃ hũc laude debita. Quẽ laudat sol atqꝫ luna: dignitas adorat ãgelica. At nos voce precelsa oẽs modulemur orgãica cãtica dulci melodia. Aya ⁊ eya nũc oẽs simul iubilemꝰ: alti throno dño laudes ĩ excelsis. O venerãda trinitas. O adorãda vnitas. Per te sumꝰ creati: vera eternitas. Per te sumus redẽpti: sũma tu charitas. Populũ cũctũ tu ꝓtege: salua libera: eripe ⁊ emunda. Te adoramꝰ oĩpotẽs: tibi canimus tibi laus ⁊ gloria. Per ĩfinita scl̃a seculorũ. Euangeliũ Cũ venerit paraclytus. fol. 114. Offertoriũ Bñdictꝰ sit deꝰ pater vnigenitusqꝫ dei filiꝰ spiritus quoqꝫ sanctus: qꝛ fecit nobiscum misericordiam. Secre. Sãccifica q̃s dñe deus noster per tui sancti noĩs inuocationẽ huius oblationis hostiaꝫ: ⁊ per eam nosmetipsos tibi ꝑfice munus eternum. Per. Prefatio. Qui cũ vnigenito. Cõmu. Bñdicite deum celi: ⁊ coram oĩbus viuentibus confitebimur ei: qꝛ fecit nobiscũ misericordiaꝫ suã. Cõpleñ. Proficiat nobis ad salutẽ corpis. ⁊ aĩe dñe deꝰ huiꝰ sacr̃i ꝑceptio ⁊ sẽpiterna scẽ trinitatis eiusdemqꝫ indiuidue vnitatis confessio. Per dominum. ¶ De corpore christi Introitus.

Cibauit eos ex adipe frumenti alla: ⁊ de petra melle saturauit eos alla atl̃a all̃. ps. Exultate deo adiutori nostro iubilate deo iacob. Oratio.

Deus qui nobis in sacr̃o mirabili passionis tue memoriaꝫ reliqsti: tribue q̃s: ita nos corpis ⁊ sãguis tui sacra mysteria venerari vt redemptõis tue fructũ ĩ nobis iugit̃ sẽtiamꝰ Qui cũ. sola oĩo dr̃. Lcõ. Ego eni accepi a dño. fol. 84. Regre in cẽa dñi in epl̃a Cõueniẽtibꝰ. fol. 84 Grad. Oculi oĩuꝫ ĩ te spant dñe ⁊ tu das illis escã in tpe o portuno. ℣. Aperies tu manũ tuã ⁊ imples oẽ aĩal bñdictiõe. All. ℣. Caro mea ver̃ ẽ cibꝰ ⁊ sãguis meꝰ ve ẽ potꝰ q mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ sãguinẽ ĩ me mãet ⁊ ego ĩ eo. Sequẽ.

Lauda syon saluatorẽ: lauda ducẽ ⁊ pastorẽ in hym

nis ⁊ cãticis. Quãtũ potes tantũ gaude qꝛ maior oi laude nec laudar̃ sufficis. Laudis thema spãlis panis viuꝰ ⁊ vitalis hodie ꝓponit̃. Quẽ i sacre mẽsa cene turbe fratrũ duodene datũ nõ ãbigit̃. Sit laus plẽa sit sonora sit iocũda sit decora mẽtis iubilatio. Dies.n. solẽnis agit̃ i qua mẽse p̃ma recolit̃ huiꝰ istitutio. In hac mensa noui regis nouũ pascha noue legis: phase vetꝰ termiat. Cetustatẽ nouitas vmbrã fugat ṽitas noctẽ lux elimiat. Q d̃ i cena xp̃s gessit faciẽdũ hoc exp̃ssit: i sui memoriã. Docti sacris istitutis: panẽ vinũ i salutis ꝯsecrauit hostiã. Dogma dat̃ xp̃ianis: ꝙ i carnẽ trãsit pãis ⁊ vinũ i sãguinẽ. Q d̃ nõ sapis quod nõ vides: aiosa firmat fides preter reruꝫ ordinẽ. Sub diuersis specieb⁹: signis tm̃ ⁊ nõ rebus latẽt res eximie. Caro cibus sanguis potus manet tñ christus totus: sub vtraqꝫ specie. Assumente non concisus non confractus nec diuisus integer accipitur. Sumit vnus sumũt mille quantuꝫ isti tm̃ ille nec sũptus consumitur. Sumunt boni sumunt mali sorte tñ inequali vite vel interitus. Mors est malis: vita bonis: vide paris sũptionis quam sit dispar exitus. Fracto demum sacr̃o ne vacilles sꝫ memento: tm̃ esse sub fragmento quantum toto tegitur. Nulla rei fit scissura: signi tm̃ fit. fractura q̃ nec stat⁹ nec statura signati minuit̃. Ecce panis ãgelorũ: factus cibus viatorũ vere panis filiorum non mittendus canibus. In figuris presignat̃ cum isaac immolatur agnꝰ pasce deputatur: datuꝫ manna patribus. Bone pastor panis ṽe iesu nostri miſere: tu nos pasce nos tuere: tu nos bona fac videre in terra viuentium. Tu qui cuncta scis ⁊ vales: qui nos pascis hic mortales tu nos ibi conmensales coheredes ⁊ sodales fac sanctorum ciuium. Secundum Joannẽ. VI.C.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis ⁊ turbis iudeoruꝫ Caro mea vere est cibus ⁊ sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carneꝫ: ⁊ bibit meũ sanguinem: in me manet ⁊ ego in eo. Sicut misit me viuens pr̃: ⁊ ego viuo propter patrem. Et qui manducat me: ⁊ ipse viuet propter me. Hic est panis qui d̃ celo descendit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna ⁊ mortui sunt. Qui manducat hunc paneꝫ: viuet in eternũ. Credo. Offer. Portas celi aperuit dñs ⁊ pluit illis manna vt ederẽt

panē celi dedit eis panē angelorum manducauit homo alla. Secreta.

Ecclesie tue qs one vnitatis t pacis ppitius dona cōcede: q sub oblatis mūeribus mistice ōsignant. Per. Prefa. Nia per incarnati. Cōmunio.

Qui māducat carnē meā t bibit sanguinē meū i me mānet t ego i eo dicit dns alla. Cōplen.

Ac nos qs one diuinit atis tue sempiterna fruitione repleri quam precios corporis t sanguinis tui temporalis perceptio prefigurat. Qui. Aduentus dni celebratur vbicūq; dies dominicus venerit iter kalēdas decembris t tertio nonas eiusdem mensis. Notandus q feria.iiij.prorima post festū sancte lucie: cinerum: diei penthes t exaltationis sancte crucis semper quatuor tpa celebrantur t bis quartis feriis ac sabbatis non dicitur in aliqua oratione. Dominus vobiscum. Sed tm. Oremus. Flectamus genua. Leuate. In illa vero oratione que dicitur ante epl'am debet dici. Dns vobiscum. sine. Flectmaꝰ genua. In illis autem quatuor temporibus que veniunt infra octauam penthecostes nunq; debet dici Flectamus genua. vt in aliis sed tantum. Dominus vobiscuꝫ. sine Flectamus genua. Si festum dns vigiliaꝫ veniat in die lune officium vigilie sit sabbato precedenti. Et sit tēpore aduentus aliquod festum habens vigiliam occureret die dominico officium misse tūc debet anticipari t sabbato precedenti celebrari officio vigilie pter misso. De festis trium lectionum dicitur missa nisi eiusdem diei propria missa impediat i qua tūc fit commemoratio de festo. In vigilijs in quebus ieiunium celebramus missa fit de vigilia. Sed si festum nouem lectionuꝫ tali die occurrerit prima missa fit de festo: t secunda de vigilia. Notandum q quandocunq; i matutinis fit de aliquo commemoratio spicialis. De eodem fit cōmemoratio in missa nisi pro ipso speciali missa celebretur Quandocunq; etiam. Te deum laudamus. dicitur in matutinis tunc. Gloria in excelsis deo. t Ite missa est. dicuntur in missa illius officij de quo facte sunt matutine t non alius nisi in cena domini t in sabbato sancto Tres orationes dicuntur in missa nisi aliqua die occurrerent plures necessarie dicende. In duplici vero festo dicitur vna oratio tantum nisi vbi vitari non potest. Alleluia. non dicitur ad missam a.lxx. vsq; ad sabbatum sanctuꝫ nisi in vigilijs pasche t penthe. Et natiuitatis domini si vene-

rie in dominica: nec cantatur in festo innocentum nisi venerit i dominica nec in quatuor temporibus aduentus ⁊ mensis septembris Alijs vero temporibus semper Alleluia. cantetur Credo. dicitur omibus diebus dominicis totius anni etiam si de festo missa fiat. Ad primam missam de nocte natiuitatis domini ⁊ ad omnes alias missas illius diei ⁊ deinceps per totaꝫ octauam beati ioannis euangeliste. ℂ In conuersione sancti pauli. In purificatiõe beate marie. In annunciatione eiusdem virginis. In cathedra sancti petri. In cena domini. In resurrectione domini per octo dies. In festo ascensionis per octo dies. In festo sancti ioannis ãte portam latinam. In festo apostolorum petri ⁊ pauli per octo dies. In octaua beati ioannis baptiste eo quod est infra octauam apostolorum. In festo sancti petri ad vincula. In assumptione beate virginis per octo dies. In octaua sancti laurenti eo q̃ venit infra octauam beate marie virginis. In natiuitate beate virginis per octo dies. In festiuitatibus angelorum. In festiuitatibus sancte crucis. In festo omnium sanctorum. In omnib' festiuitatibus duodecim apostolorum ⁊ euangelistarum ⁊ sancti barnabe. In omnibus consecrationibus ecclesiarum ⁊ altarium: ⁊ in omnibus festiuitatib' patronorũ ℂ Cãtus ãgelicus.

GLoria in excelsis deo. Et i terra pax hominibus bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te Glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine deus rex celestis deus pater omnipotens. Domine fili vnigẽite iesu christe altissime vel ⁊ sancte spirit'. Domine deus agnus dei filius patris. Qui tollis peccata mundi miserer̃ nobis. Qui tollis peccata mundi suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram patris miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus. Tu solus dominus. Tu solus altissimus iesu christe. Cum sancto spiritu in gloria dei patris amẽ.

ℂ De beata virgine.

AT in terra pax hominib' bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agim us tibi propter magnam gloriam tuam. Domine deus rex celestis deus pater omnipotẽs. Domine fili vnigenite iesu christe. Spiritus ⁊ alme orphanoꝝ paraclite. Domine deus agnus dei filius patris. Primo geni' marie v̄ginis matris. Qui tol-

lis pctā mūdi miſere nob. Qui tollis pctā mūdi ſuſcipe deprecationē noſtrā. Ad marie gloriā. Qui ſedes ad dexterā patris miſerere nobis. Quoniā tu ſolus ſanct⁹. Mariam ſcificans. Tu ſolus dñs. Mariā gubernās. Tu ſolus altiſſimus. Mariā coronās ieſu chriſte. Cū ſancto ſpiritu in gloria dei pris. Amē. ℭ Symbolū.

CRedo in vnū deū. Patrem omnipotentē factorem celi ⁊ terre: viſibilium omnium ⁊ inuiſibilium. Et in vnū dominum ieſum chriſtum filiū dei vnigenitum: ⁊ ex patre natū ante omnia ſecula: deū de deo lumen de lumine: deum verū de deo vero: genitū non factū conſubſtātialem patri: per quem omnia facta ſunt. Qui propter nos hoīes ⁊ propter noſtram ſalutē deſcendit de celis. Et incarnat⁹ eſt de ſpū ſctō: ex maria virgine ⁊ homo fact⁹ ē. ✠ Crucifixus etiā p nobis ſub pōtio pilato paſſus ⁊ ſepult⁹ eſt. Et reſurrexit tertia die ſm ſcripturas. Et aſcēdit in celū: ſedet ad dexterā patris. Et iterum venturus ē cū gloria iudicare viuos ⁊ mortuos: cuius regni nō erit finis. Et in ſpiritū ſanctū dñm ⁊ viuificātē: q ex patre filioq; pcedit. Qui cū patre ⁊ filio ſimul adorat ⁊ conglorificat. Qui locut⁹ ē p pphetas. Et vnā ſcām catholicam ⁊ aplicā eccliaz. Cōfiteor vnū baptiſma in remiſſionē pcōz. Et expecto reſurrectionē mortuoz. Et vitam vēturi ſeculi. Amen.

ℭ Seqr canō minor. Qñ ſacerdos offert hoſtiā ſuā altare dicit. Suſcipe ſcē pr̄ ops et ne de⁹ hāc imaculatā hoſtiā quā ego indign⁹ famul⁹ tuus offero tibi dō meo viuo ⁊ vō pro inūerabilibus pcis ⁊ offēſiōib⁹ ⁊ negligētijs meis ⁊ pro oīb⁹ circūſtātib⁹: ſz ⁊ pro oīb⁹ fidelib⁹ xp̄iānis viuis atq; dōfūctis vt mihi ⁊ illis proficiat ad ſalutē in vitā eternā amen. Qñ mittit aquā in calicē dicat. De⁹ q hūane ſubſtātie dignitatē mirabiliter cōdidiſti ⁊ mirabiliꝰ reformaſti da nob⁹ p huius aq̄ ⁊ vini myſteriū eiꝰ diuinitatis eē ꝓſortes q humānitatis dignat⁹ ē fieri, pticeps ieſus xp̄s filiꝰ tuus dñs nr̄. Qui tecū. Qñ offert calicē ſup altar dicit. Offerimꝰ tibi dñe calicē ſalutā-

ris tuã depcãtes clemẽtiã vt i cõspectu diuie maie/statis tue pro nr̃a ⁊ toti⁹ mundi salute cum odore suauitatis ascẽdat amen. Deinde dicit. In spũ humilitatis ⁊ in aio cõtrito suscipiamur dñe a te ⁊ sic fiat sacrificiũ nr̃m in con/spectu tuo hodie vt pla/ceat tibi dñe de⁹. Oro su/p hostiã ⁊ calicẽ cuz signo crucis. Veni sctificator op̃s eterne deus ⁊ bñdic hoc sacrificiũ tuo sctõ noi p̃paratũ. Lauet man⁹ deinde dicẽs. Lauabo iter inocẽtes man⁹ meas ⁊ circũdabo altare tuuz dñe. Vt audiã vocẽ laudis tue ⁊ enarrez vniuersa mira/bilia tua. Dñe dilexi d̃corẽ domus tue: ⁊ locuz hi tationis gl̃ie tue. Ne p̃das cũ ip̃ijs d̃s aiaz meã ⁊ cũ viris sanguinũ vitã meã. In quoꝝ mãib⁹ iniqtates sunt ⁊ dextera eorũ repleta ẽ mũerib⁹. Ego ãt i inocẽtia mea igressus suz re/dime me dñe ⁊ miserere mei. Pes meus stetit i directo i eccl̃ijs benedicã te dñe Gl̃ia p̃ri. Tũc iclinet se ad altare dicẽs. Suscipe sctã trinitas hãc oblationẽ quã tibi offerimus ob mẽoriã passiõis resurrectiõis ⁊ ascẽsionis dñi nostri iesu christi: ⁊ in honorez btẽ marie sẽp virginis et bti ioãnis baptiste ⁊ scõꝝ apl̃oꝝ petri ⁊ pauli et istorũ et oim scõꝝ vt illis proficiat ad honorẽ: nobis autem ad salutem. Et illi pro nobis dignentur intercedere in celis: quorum memoriam facimus in terris. Per eũdẽ. Erigens se et osculatur altare et vertẽs se ad populum paruz se inclinãs dicit. Orate fratres vt meum ac vestrum sacrificiuz acceptabile fiat ap d̃ deum patrem omnipotẽtem Per christum dñm.

¶ Sequuntur prefationes. Et primo de natiuitate domini.

Per oia scla sclorum. Dñs vobiscum. Sursum corda. Gratias agamus dño deo nostro. Vere dignum ⁊ iustum est equum ⁊ salutare. Nos tibi semper ⁊ vbiqꝫ grãs agere: dñe sctẽ pater omnipotẽs

Veterne deꝰ. Qꝛ ꝑ icarnati v̄bi mysteriũ noua mentis nr̃e oculis lux tue claritatis isulsit. Ut dũ visibiliter deũ cognoscimus ꝑ hũc i inuisibiliũ amorez rapiamur. Et ideo cũ angelis ⁊ archãgelis cũ tronis ⁊ dominationibus. Cũqꝫ oi militia celestis exercitus hymnũ gl̃ie tue canimꝰ sine fine dicẽtes. Infra actionem. Cõmunicãtes ⁊ noctem vel diẽ sacratissimã celebrãtes: q̃ btẽ marie itemerata virgitas huic mundo edidit saluatorem. Sed ⁊ memoriã venerãtes in primis eiusdem gl̃iose semꝑ virginis marie genitricis dei ⁊ dñi nostri iesu christi: sed ⁊ beatorũ.

¶ In epiphania dñi prefatio.

Per oia scla sclorꝫ. Dñs vobiscũ Sursũ corda. Grãs agamus dño deo nr̃o. Vere dignũ ⁊ iustũ est equum ⁊ salutare. Nos tibi semper ⁊ vbiqꝫ gratias agere: domine sancte pater oipotẽs.

Veterne deꝰ. Quia cuꝫ vnigenitus tuus in substantia nr̃e mortalitatis apparuit noua nos imortalitatis sue luce repauit. Et ideo. Infra actionem. Cõicãtes ⁊ diez sacratissimũ celebrãtes quo vnigenitus tuus in tua tecũ gl̃iaco etnꝰ i veritate carnis nr̃e visibilit̃ corporalis apparuit. Sed ⁊ memoriam venerãtes i p̃mis.

¶ In quadragesima prefatio.

Veterne d̃s. Qui corpali ieiunio vitia cõprimis mẽtẽ eleuas: v̄tutẽ largiris ⁊ p̃mia. Per xp̃ꝫ dñm nr̃ꝫ. ¶ In cẽa dñi ⁊ d̃ sctã. cruce prefatio. Per oia scla. vt̃s.

Veterne deꝰ. Qui salutẽ humãi gñis in ligno crucis ꝯstituisti: vt vñ mors oriebat: inde vita resurgeret: ⁊ q ꝑ lignũ vicebat i ligno quoqꝫ viceret̃. Per xp̃m dñm nr̃m. Per quẽ. In cẽa dñi Cõicãtes ⁊ diẽ sacratissimũ celebrãtes quo dñs nr̃ iesus xp̃s ꝑ nob̃ traditꝰ ẽ. Sꝫ ⁊ mẽoriã venerãtes i p̃mis gl̃iose semꝑ v̄gis. Hãc igit̃ oblationem ſuitutis nr̃e sꝫ ⁊ cũcte familie tue quã tibi offerimꝰ ob diẽ i q̃ dñs nr̃ iesus xp̃s tradidit discipulis suis corpis ⁊ sanguis sui mysteria celebrãda. Quesumꝰ dñe vt placatus accipias: diesqꝫ nr̃os. Itẽ. Qui p̃die cũꝫ ꝑ nr̃a oiuꝫ salute pateret̃: hoc ẽ hodie: accepit panẽ i sctãs ac venerabiles manus suas ⁊ eleuatis oculis i celũ. Et

sic per ordinem ¶ In die sancto pasche prefatio.

Per omnia scl'a scl'oꝝ. Dñs vobiscuz. Sursuz corda. Gratias agamus domino deo nostro. Vere dignum ⁊ iustum est.

Vequũ ⁊ salutare. Ieq dem dñe omni tempore sed in hoc potissimũ die gloriosius predicare: cũ pascha nostrum immolat⁹ est christus: ipse enim verus est agnus qui abstulit peccata mundi: qui mortem nostram moriendo destruxit: ⁊ vitam resurgẽdo repauit. Et iõ cũ angelis ⁊ archãgelis: cũ thronis ⁊ dñationibus. Cũqꝫ omni militia celestis exercitus hymnum glorie tue canimus sine fine dicentes. Ita dr die sancto pasche tm̃ sed aliis diebus dicit sed in hoc potissimum gloriosius predicare. Infra actionem. Communicantes ⁊ diem sacratissimuz celebrãtes resurrectiõis dñi nostri iesu christi ꝑm carnem. Sed ⁊ memoriam venerantes. In primis gloriose semper virginis marie genitricis eiusdem dei ⁊ domini nostri iesu christi. Sed ⁊ beatorum. Hanc igitur oblationez seruitutis nostre sed ⁊ cuncte familie tue quam tibi offerimus: pro his q̃ꝫ qs regñare dignat⁹ es ex aqua ⁊ spiritu sancto tribuens eis remissionẽ oium peccatorum. Quesumus domine.

¶ In ascensione dñi. Prefatio.

Per omnia secula seculorum. Dñs vobiscũ. Sursum corda. Gratias agamus dño deo nr̃o. Vere dignum ⁊ iustum est equum ⁊ salutare. Nos tibi semper ⁊ vbiqꝫ gratias agere: dñe sancte pater op̃s.

Veterne de⁹. Per christum dominũ nostrũ. Qui post resurrectionez suam omnibus discipulis suis manifestus appuit ⁊ ipsis cernentibus est eleuat⁹ ĩ celuz: vt nos diuinitatis sue tribueret esse participes. Et ideo: Infra actionem. Cõicantes ⁊ diem sacratissimam celebrantes quo dñs noster iesus christ⁹ vnigenitus filius tuus vnitam sibi fragilitatis nostre, subaz in gl'ie tue. dextera collocauit. Sed ⁊ memoriam venerãtes. ¶ In die sancto pẽthecostes. Prefatio.

Veterne deus. Per christum dominuz nostrũ. Qui ascendens super omnes celos: sedensqꝫ ad dexteram tuam promissum spirituz sanctum: hodierna die in filios adoptionis effudit: qua propter profusis gaudijs: totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed ⁊ superne virtutes atqꝫ ãgelice potestates hymnũ gl'ie tue cõcinnũt sine fine dicentes: aliis dieb⁹ omittit: hodierna die

Infra actionem. Communicā tes ⁊ diem saratissimuz penthe costes celebrantes: quo spiritus sanctus apostolis innumeris li guis apparuit. Sed ⁊ memoriā hāc igit. vt supra i festo pasche.

¶ De sācta trinitate. Prefatio.

Veterne deus. Qui cū vnigēito filio tuo ⁊ spiritu sancto vn⁹ es deus: vnus es dominus: non in vnius singularitate persone: sed in vnius trinitate substantie. Quod enim de tua gloria reuelante te credimus: hoc de filio tuo: hoc de spiritu sācto: sine differentia discretionis sentimus. vt in confessiōe vere sempiterneq; deitatis ⁊ in personis proprietas: ⁊ in essentia vnitas: ⁊ in maiestate adoretur equalitas: quam laudant angeli: adorant dominationes: tremunt potestates. Celi celorū. ¶ De beata virgine in conceptione natiuitate: annunciatione assumptione: ⁊ veneratione prefatio.

Veterne deus. Et te i veneratione beate marie semper virginis collaudare: benedicere ⁊ predicare: que ⁊ vnigenituz tuū sancti spiritus obumbratiōe cōcepit: ⁊ virginitatis gloria permanente lumen eternum mundo effudit: iesum christum dñm nostrū. Per quē maiestatē tuā.

¶ De apostolis prefatio.

Vequuz ⁊ salutare. Te domīe suppliciter exorare vt gregem tuum pastor eterne non deseras: sed per beatos apostolos tuos continua protectiōe custodias. Ut hisdem rectoribus gubernetur quos operis tui vicarios eidē ꝯtulisti p̄esse pastores. Et ideo. ¶ Prefactio q̄ttidiana

Per oīa scl̄a seculoꝝ. Amē. Dñs vobiscū. Et cū spiritu tuo. Sursuz corda: Habem⁹ ad dñm. Gratias agamus dño deo nr̄o. Dignū ⁊ iustū ē. Ver dignū ⁊ iustū ē equū ⁊ salutare. Nos tibi semp ⁊ vbiq; gr̄as agere dñe sctē pr̄ oīpotēs eterne ds Per xp̄m dñm nr̄m. Per quē maiestatē tuā laudant āgeli: adorāt dñatiōes tremūt potestates. Celi celorūq; v̄tutes ac beata seraphi: socia exultatiōe cōcelebrāt. Cū qb⁹ ⁊ nr̄as voces: vt admitti iubeas d̄precamur: supplici ꝯfessione dicētes. Sāctus Sāct⁹ Sāct⁹ dñs de⁹ sabaoth. Plēi sūt celi ⁊ terra gloria tua osanna in excelsis. Bñdictus q vēit i nomie dñi osāna i excelsis.

¶ Sequuntur prefationes.

¶ Prefatio quotidiana sub soleni nota in festis maioribus duplicibus cantanda.

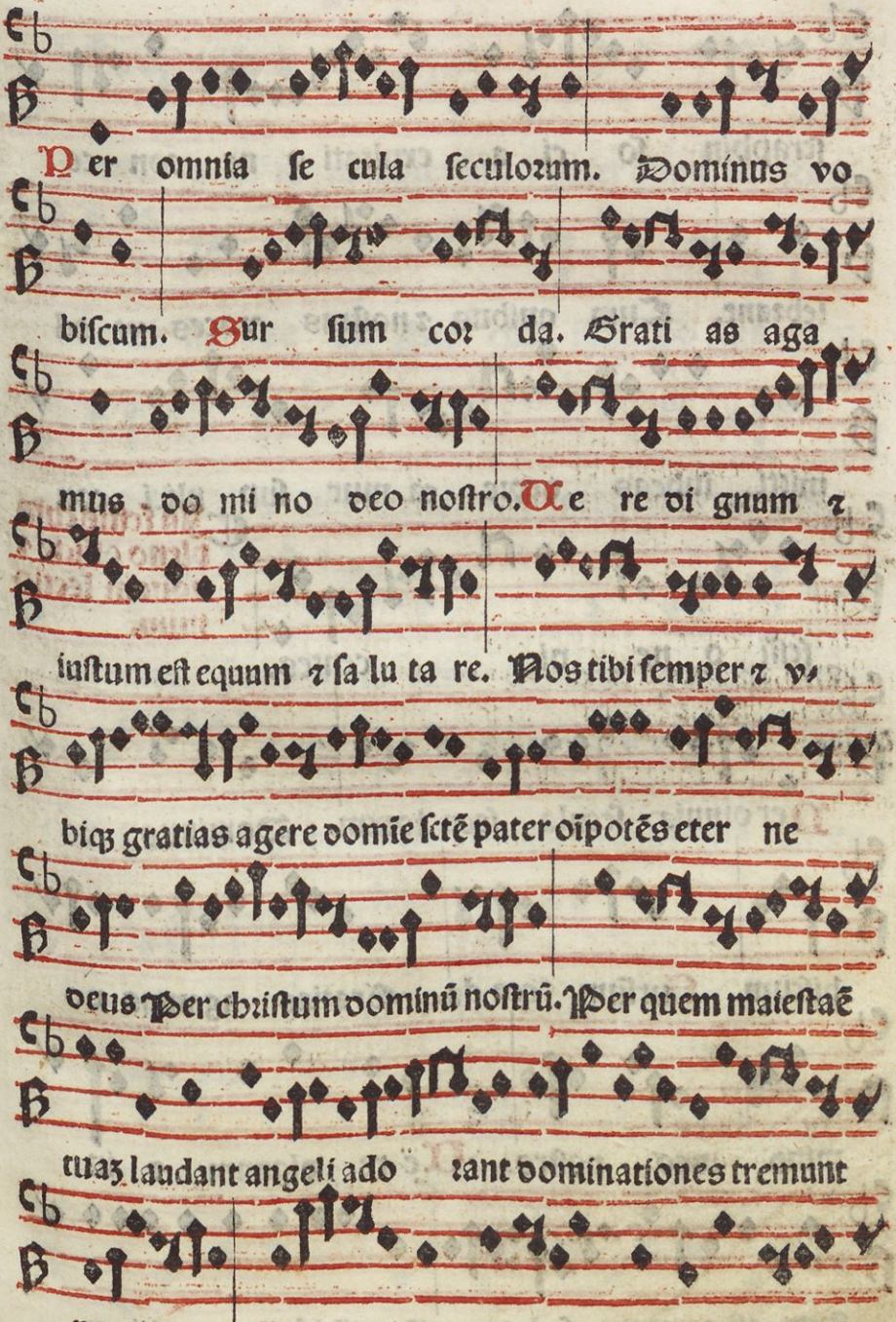
Per omnia se cula seculorum. Dominus vo
biscum. Sur sum cor da. Grati as aga
mus do mi no deo nostro. Ue re di gnum
iustum est equum et sa lu ta re. Nos tibi semper et v
biq; gratias agere domie sctē pater oipotēs eter ne
deus Per christum dominū nostrū. Per quem maiestatē
tuaz laudant angeli ado rant dominationes tremunt
po testates. Ce li ce lorumq; virtutes ac beata

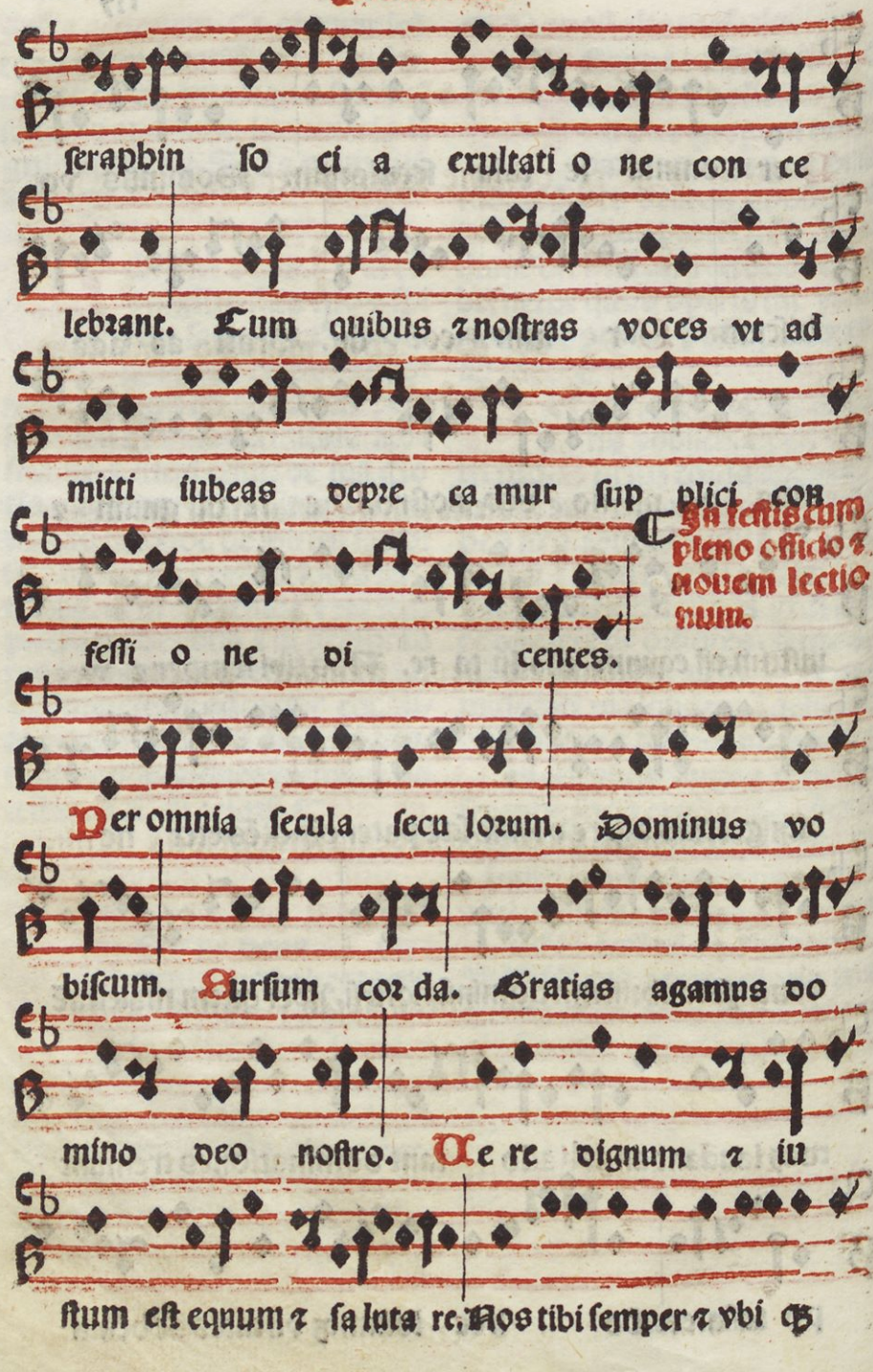
seraphin so ci a exultati o ne con ce
lebrant. Cum quibus t nostras voces vt ad
mitti iubeas vepre ca mur sup plici con
fessi o ne vi centes.
Cu festis cum pleno officio t nouem lectionum.
Per omnia secula secu lorum. Dominus vo
biscum. Sursum cor da. Gratias agamus vo
mino deo nostro. De re dignum t iu
stum est equum t sa luta re. Nos tibi semper t vbi

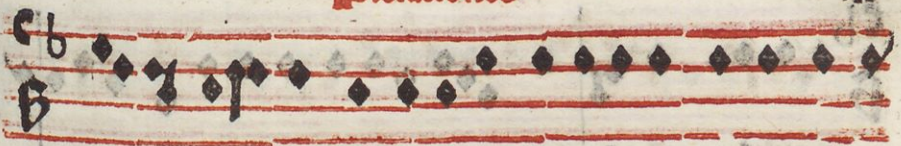

gratias a ge re domine ſancte pater omni po tens

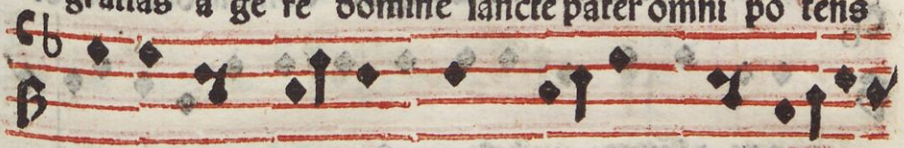

e ter ne de us Per chri ſtum do mi num

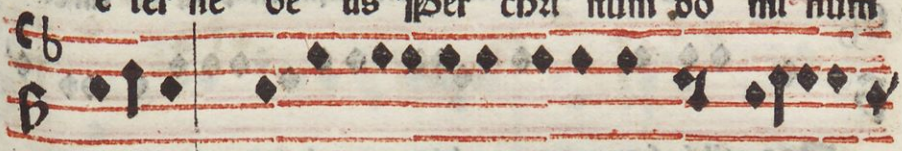

noſtrum. Per quē maieſtatem tuam laudant an geli:

adorant domina tio nes: tremunt poteſta tes.

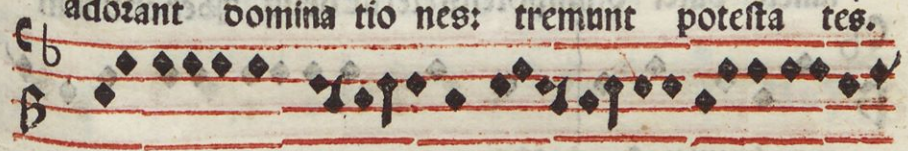

Celi celorumq; virtu tes ac beata ſeraphi ſocia exulta

tio ne celebrāt. Cū qb⁹ t nr̄as voces vt admitti iubeas

¶ In officio ſeriali t de functorum.

deprecamur ſupplici cōfeſſione dicen tes.

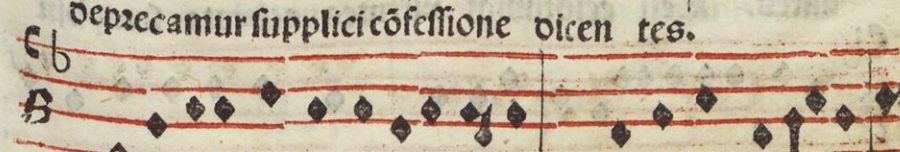

Per omnia ſe cu la ſeculorum. Dominus vobiſcuz.

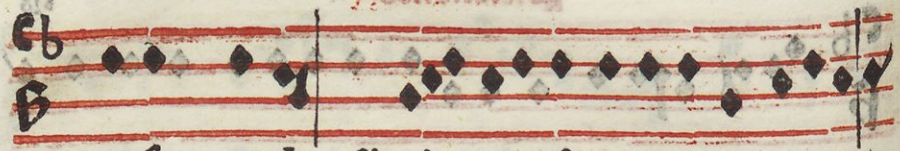

Surſum corda. Gratias agam⁹ domino deo noſtro.

Dig re dignum ⁊ iuſtum eſt equum ⁊ ſa lu tare.

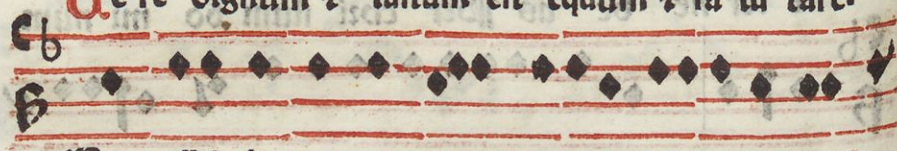

Nos tibi ſemper ⁊ vbiq; gratias agere domine

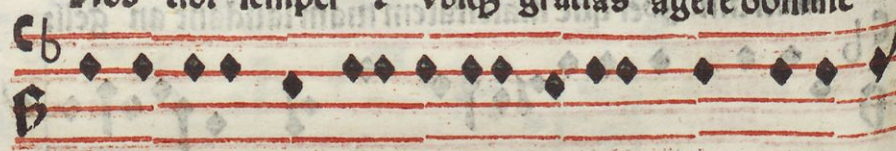

ſancte pater omnipotens eterne deus Per chriſtum

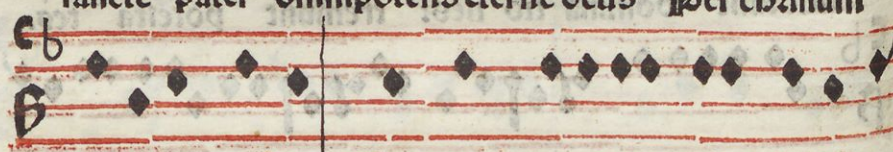

dominum noſtrum. Per quem maieſtatem tuam laudāt

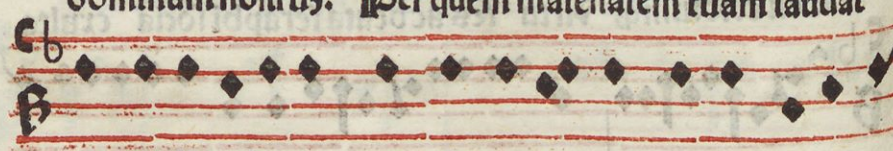

an ge li: adorant do mi na tio nes tremūt pote-

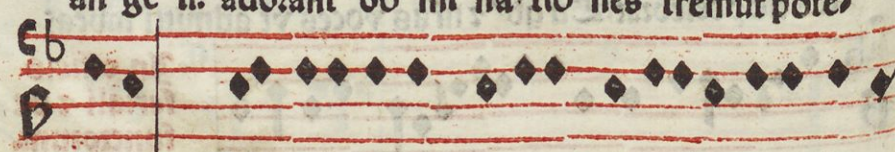

ſtates. Celi celorumq; virtutes ac beata ſeraphin

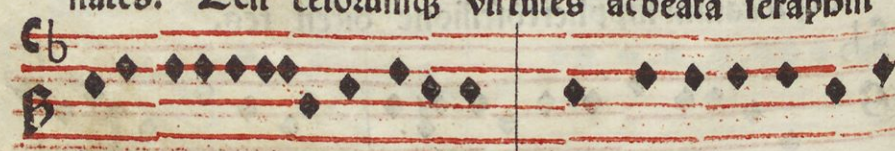

ſoci a exultatione concelebrant. Cum quibus ⁊ noſtras

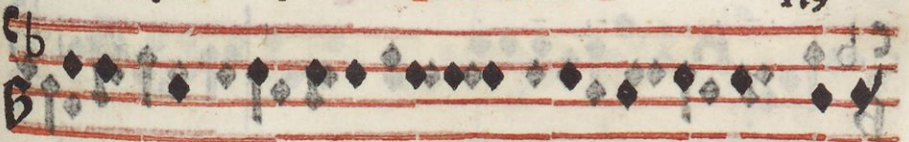

voces vt admitti iubeas de pre ca mur sup

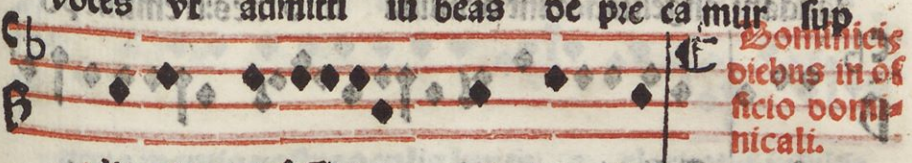

Dominicis diebus in officio dominicali.

plici confessione vi cen tes.

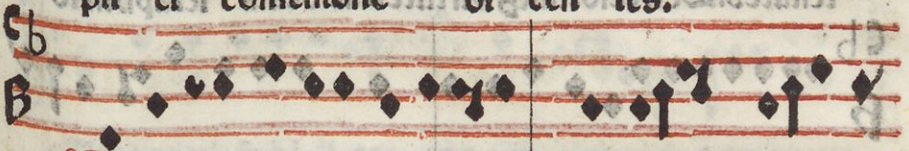

Per omnia secula seculorum. Dominus vobis

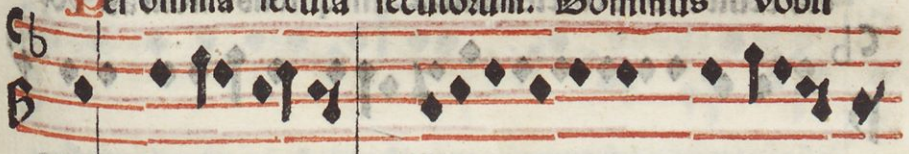

cum. Sursum cor da. Gratias agamus do mi no

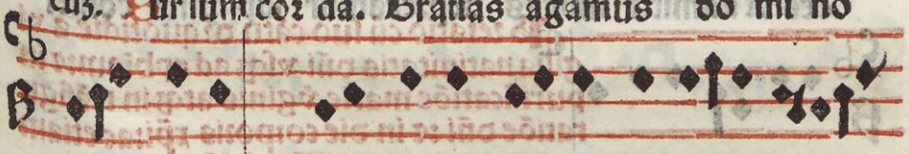

de nostro. Vere dignum & iustum est equum & sa

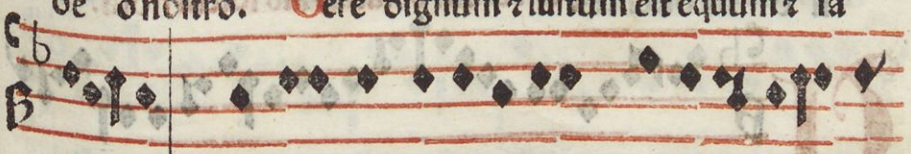

luta re. Nos tibi semper & vbi q3 gratias a ge

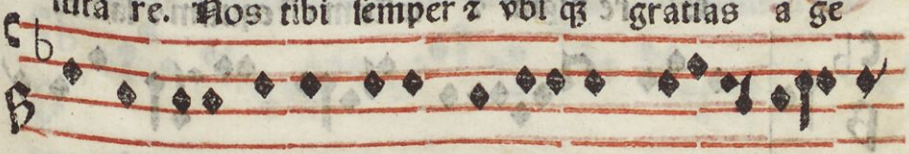

re domine sancte pater omnipotens eterne deus

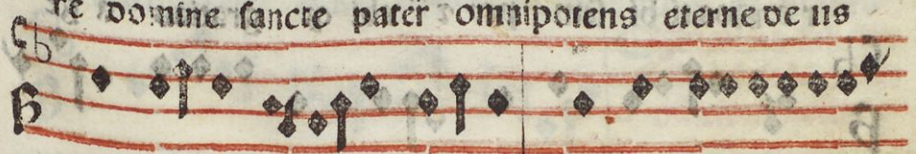

Per christum dominum nostrum. Per quē maiestatē tuā

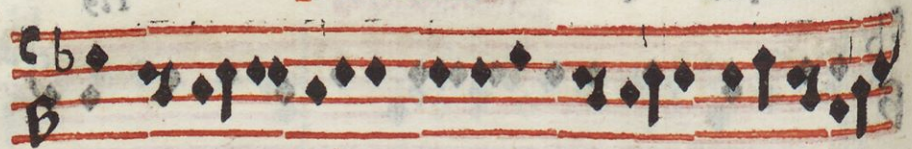

laudant angeli: adorant domina ti o nes: tremunt po

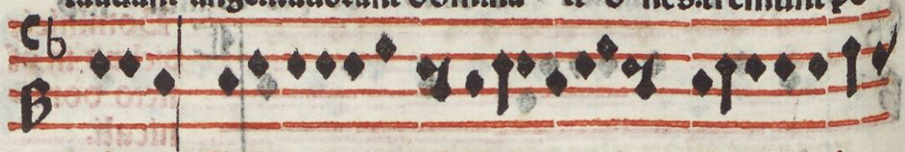

testates. Celi celorunq; virtutes ac beata seraphin so

cia exultatione cōcelebrant. Cum quibus ⁊ nostras vo-

ces vt admitti iubeas deprecamur sup plici confes

si o ne dicentes.

Prefatio cū suo cātu dr quotidie a vigilia natiuitatis dñi vsq; ad ephiam: ⁊ in purificatiōe marie v̄ginis atq; in trāfiguratiōe dñi: ⁊ in die corporis xp̄i: ac etiam per totam octauaz sub solēni nota.

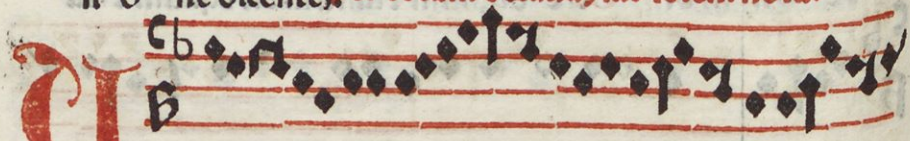

U E re dignū ⁊ iustum est equum ⁊ saluta

r e. Nos ti bi sem per ⁊ vbi q; gratias a ge

re domine sancte pa ter omnipotens e ter

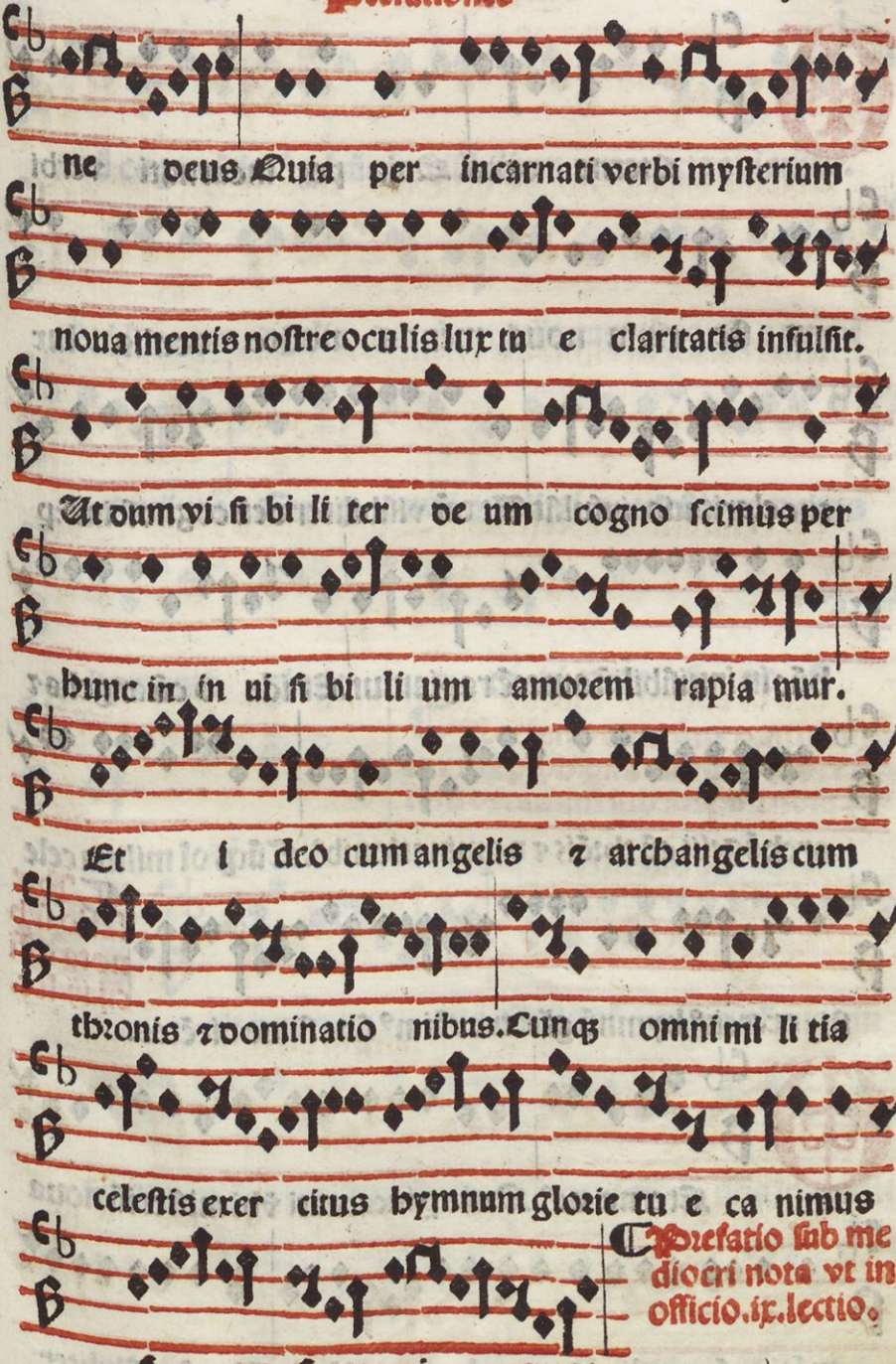

Prefatio sub mediocri nota vt in officio. ix. lectio.

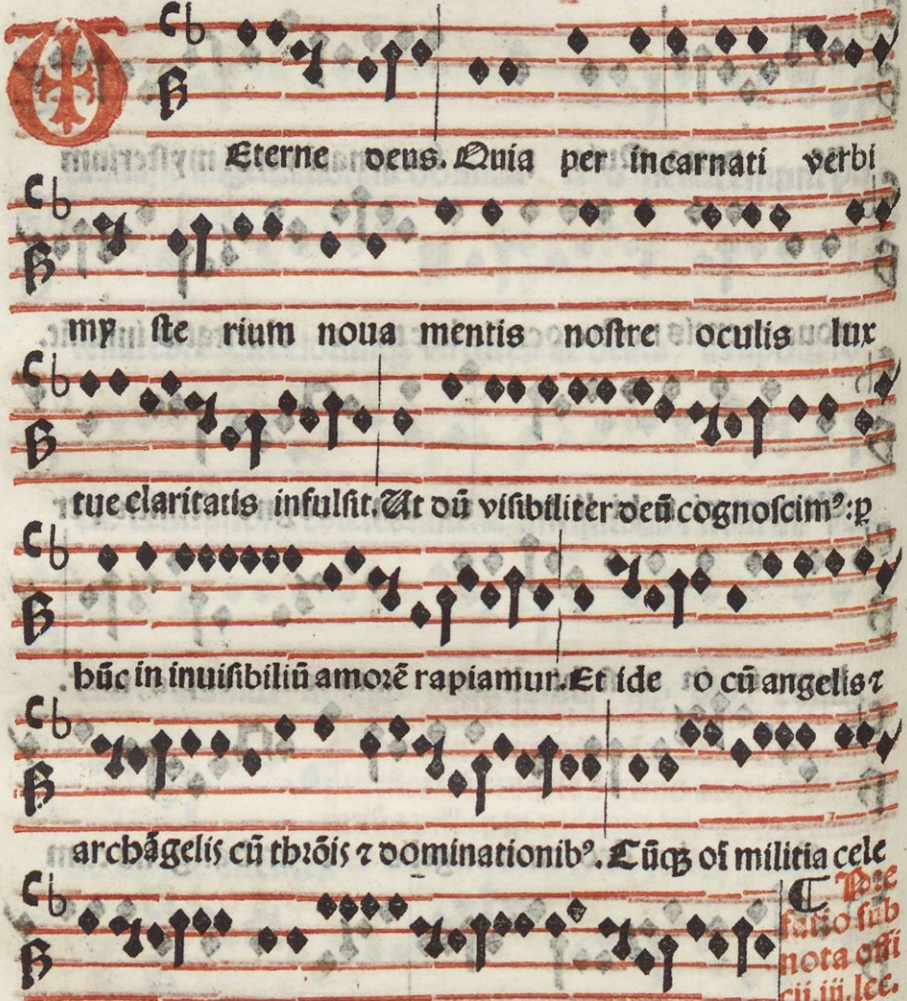

Pre
fatio sub
nota offi
cij. iij. lec.

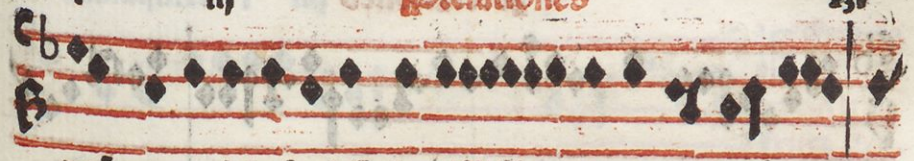

deū cognoſcim⁹ p hūc in viſibilium amorem rapiamur.

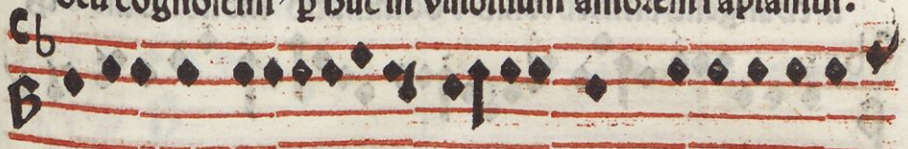

Et ideo cum angelis ⁊ archangelis cum thronis ⁊ domi

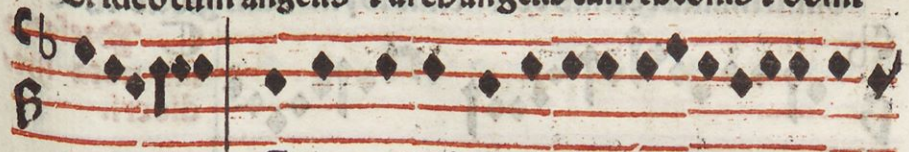

nationibus. Cunctꝫ omni mi li ti a celeſtis exercitus

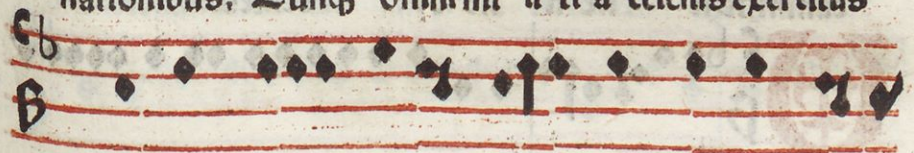

hymnum glorie tu e ca ni mus ſi ne ſi

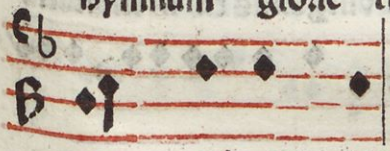

¶ Prefatio cum ſuo cantu dicitur in epiphania domini ⁊ per totam octauam ſub ſolenni nota.

ne di cen tes.

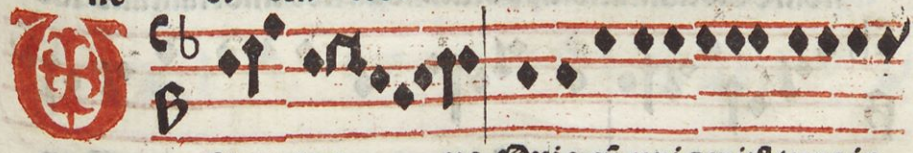

Eterne de us. Quia cū vnigenit⁹ tuus in

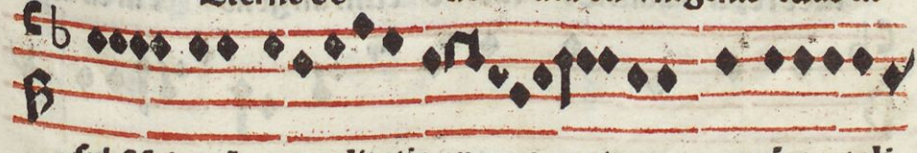

ſubſtātia nr̄e mortalitatis ap paruit: noua nos imortali

tatis ſu e lu ce repara uit. Et i deo cū angelis ⁊

archangelis cum thronis ⁊ dominatio nibus. Cun

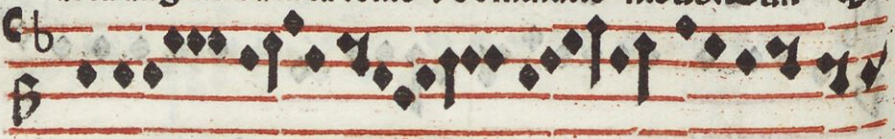

omni militia celestis exer citus:hym num glorie tu e

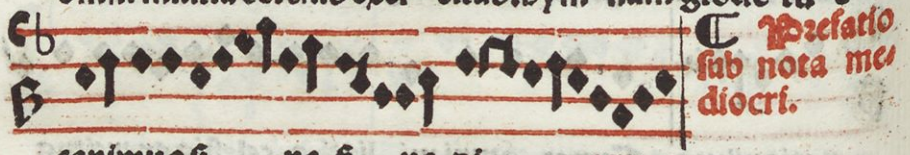

canimus si ne si ne di centes.

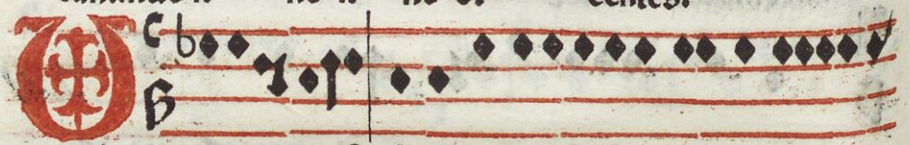

Eterne de⁹. Quia cū vnigēitus tu⁹ in substātia

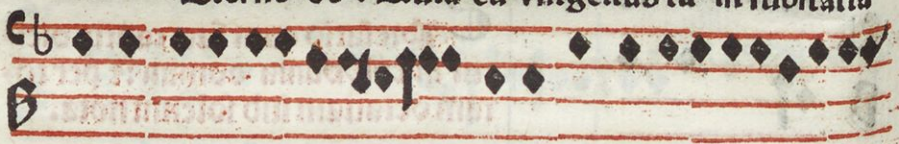

nostre mortalitatis apparuit:noua nos imortalitatis sue

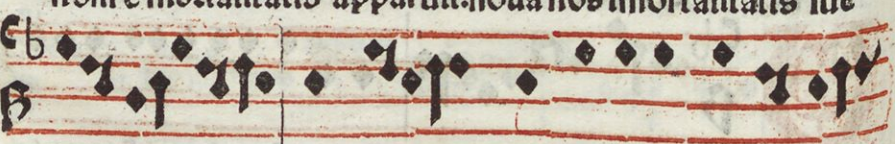

luce repa rauit. Et ide o cum angelis ⁊ archan

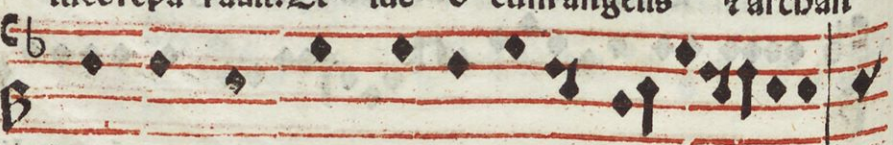

ge lis cum thro nis ⁊ do mi na tioni bus.

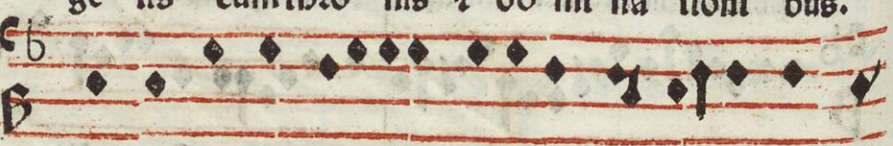

Cunque om ni militia celestis ex er ci tus:

¶ Prefatio sub nota mediocri.

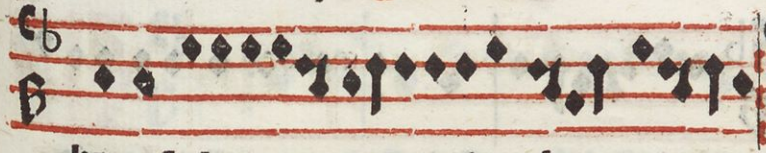

¶ Prefatio sub nota officij triuz lec.

hymnū glorie tue canimus sine si ne dicentes.

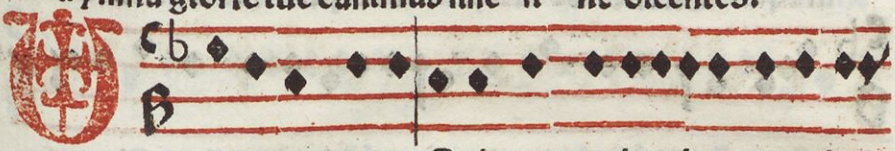

Eterne deus. Quia cum vnigenitus tuus in

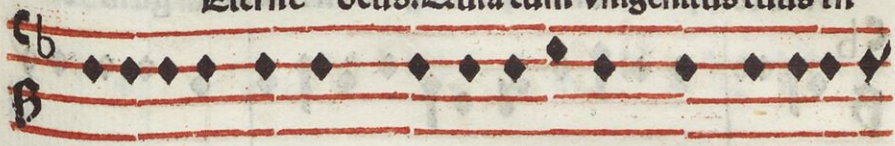

substantia nostre mor ta li ta tis ap pa ruit:

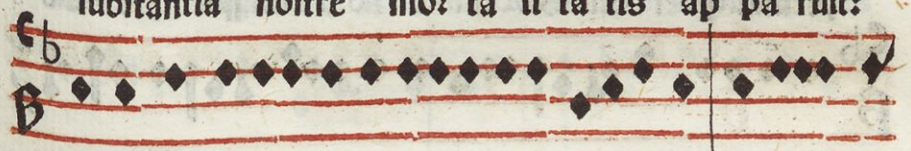

nona nòs immortalitatis sue luce reparauit. Et ideo

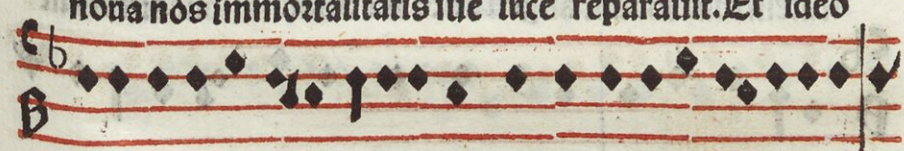

cū angelis r archangelis cū thronis r dominationibus.

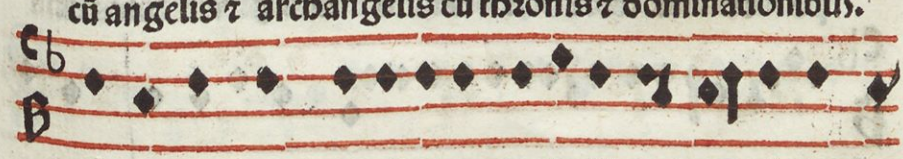

Cunctz om ni mi li ti a ce le stis ex er ci tus:

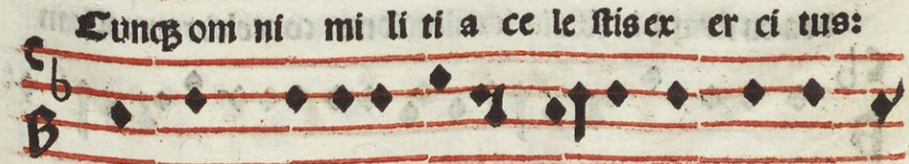

hymnum glo ri e tu e ca ni mus si ne

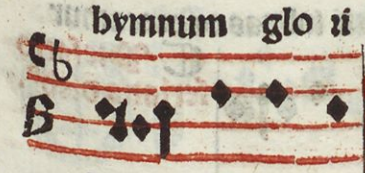

¶ Prefatio cū suo cantu dicitur quotidie in quadragesima vsqz in dominicā palmaruz nisi in missa de festo si occurrat agatur.

si ne di cen tes.

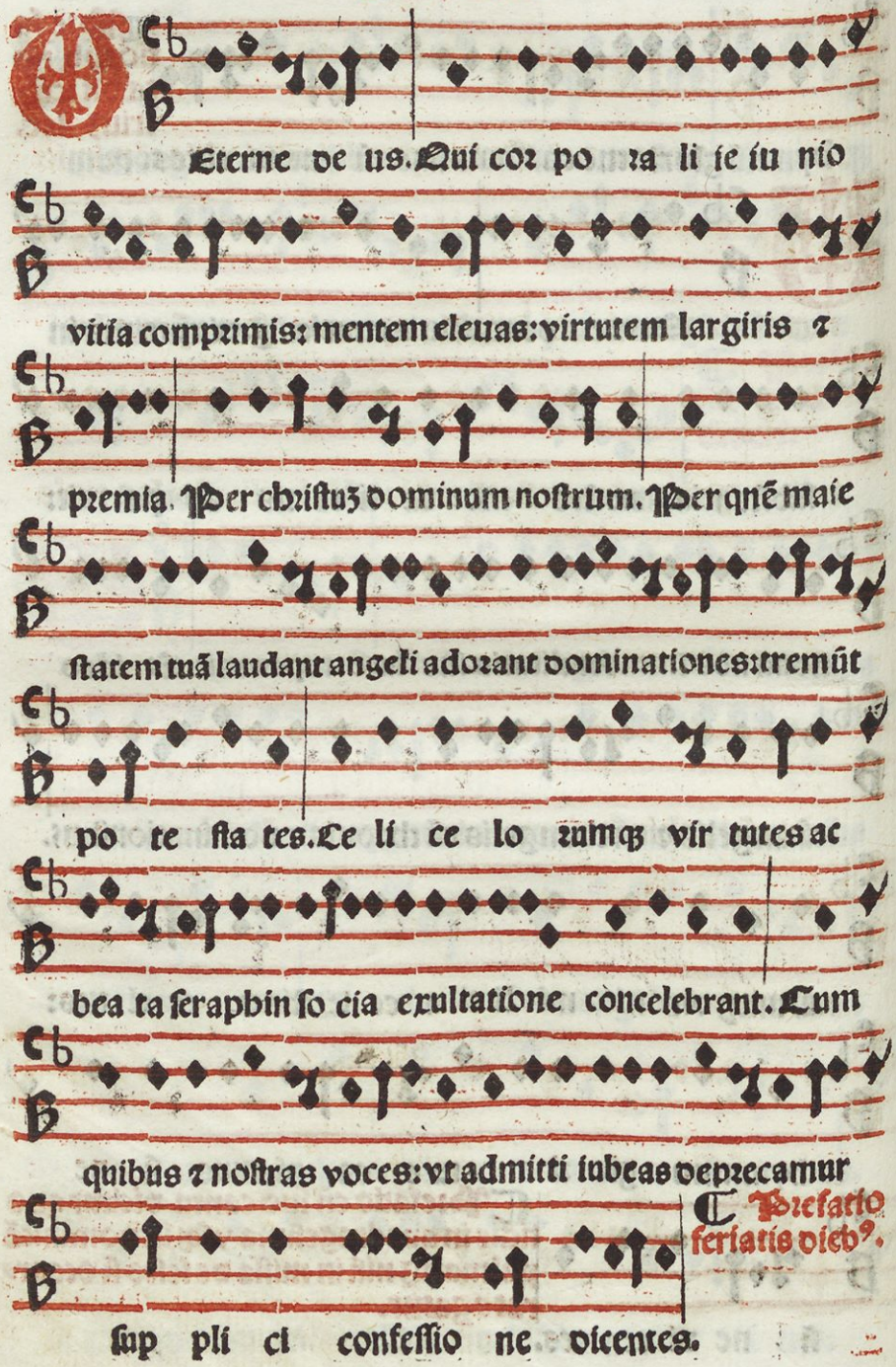
Eterne de us. Qui cor po ra li ie iu nio
vitia comprimis: mentem eleuas: virtutem largiris ⁊
premia. Per christuz dominum nostrum. Per qnē maie
statem tuā laudant angeli adorant dominationes: tremūt
po te sta tes. Ce li ce lo rumqꝫ vir tutes ac
bea ta seraphin so cia exultatione concelebrant. Cum
quibus ⁊ nostras voces: vt admitti iubeas deprecamur
sup pli ci confessio ne dicentes.

¶ Prefatio feriatis dieb⁹.

Eterne de⁹. Qui corporali ieiunio vitia cōprimis:

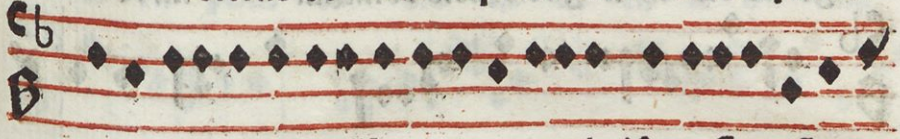

mentē eleuas: virtutē largiris ⁊ premia. Per xp̄m dn̄m

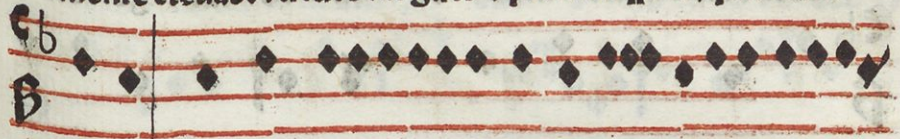

nostrū. Per quē maiestatē tuā laudāt āgeli: adorāt domi

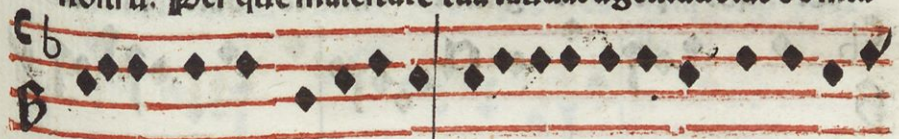

tiones: tremunt potestates. Celi celorumq; vir tutes: ac

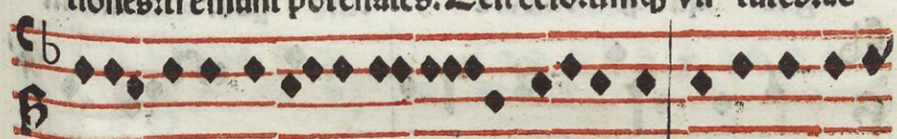

beata seraphin socia exultatione ꝓcelebrāt. Cū quibus ⁊

nostras voces vt admitti iubeas deprecamur sup pli ci

con fessio ne di cen tes.

¶ Prefatio de passione domini: ⁊ in die cene domini: ac de sancta cruce sub solenni nota.

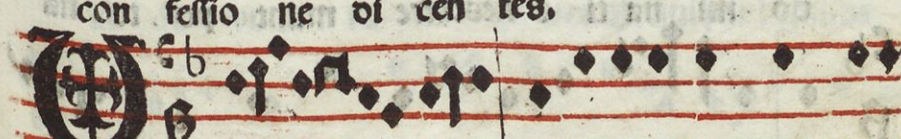

Eter ne deus. Qui salutem hu ma ni

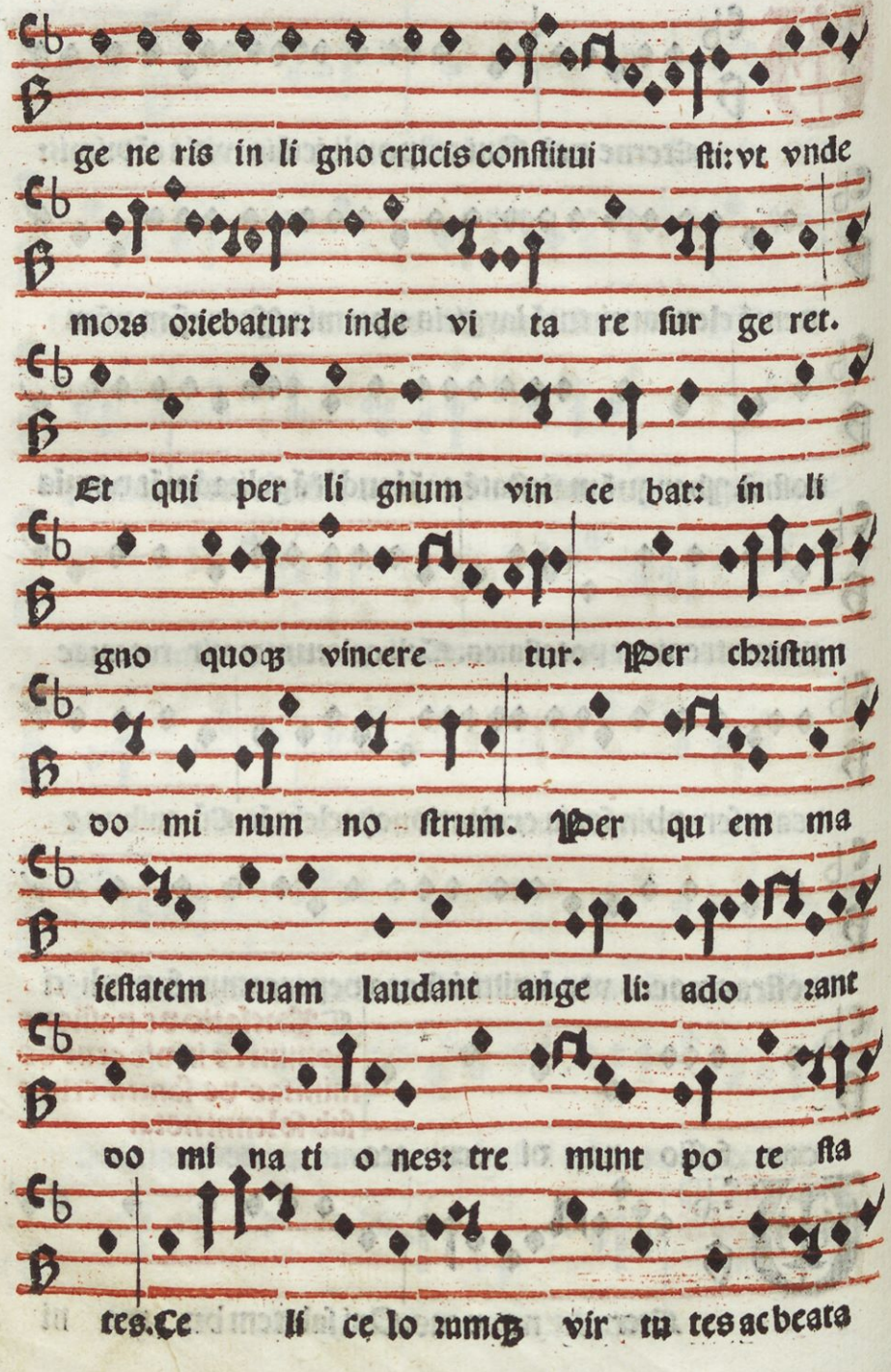
ge ne ris in li gno crucis conſtitui ſti: vt vnde
mors oriebatur: inde vi ta re ſur ge ret.
Et qui per li gnum vin ce bat: in li
gno quoq; vincere tur. Per chriſtum
do mi num no ſtrum. Per qu em ma
ieſtatem tuam laudant ange li: ado rant
do mi na ti o nes: tre munt po te ſta
tes. Ce li ce lo rumq; vir tu tes ac beata

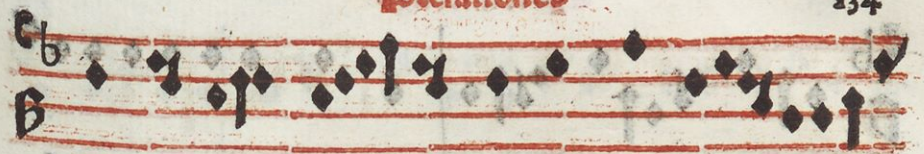

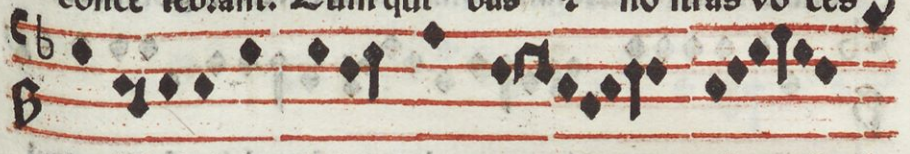

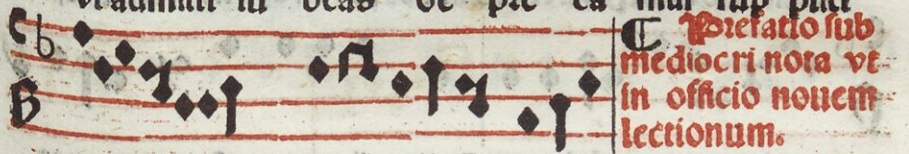

℣ Prefatio sub mediocri nota vt in officio nouem lectionum.

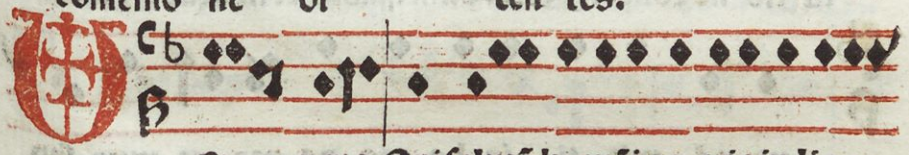

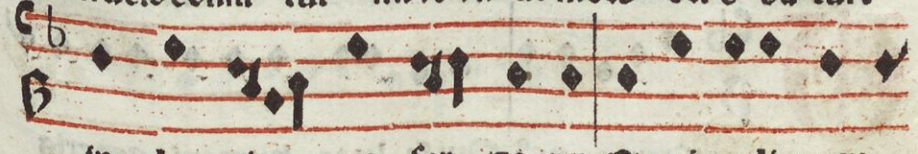

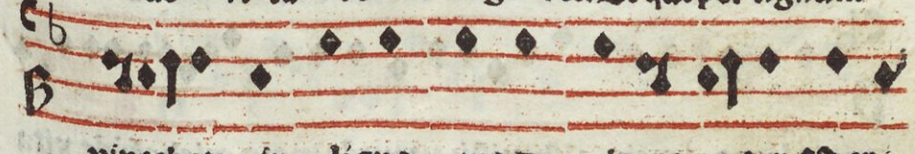

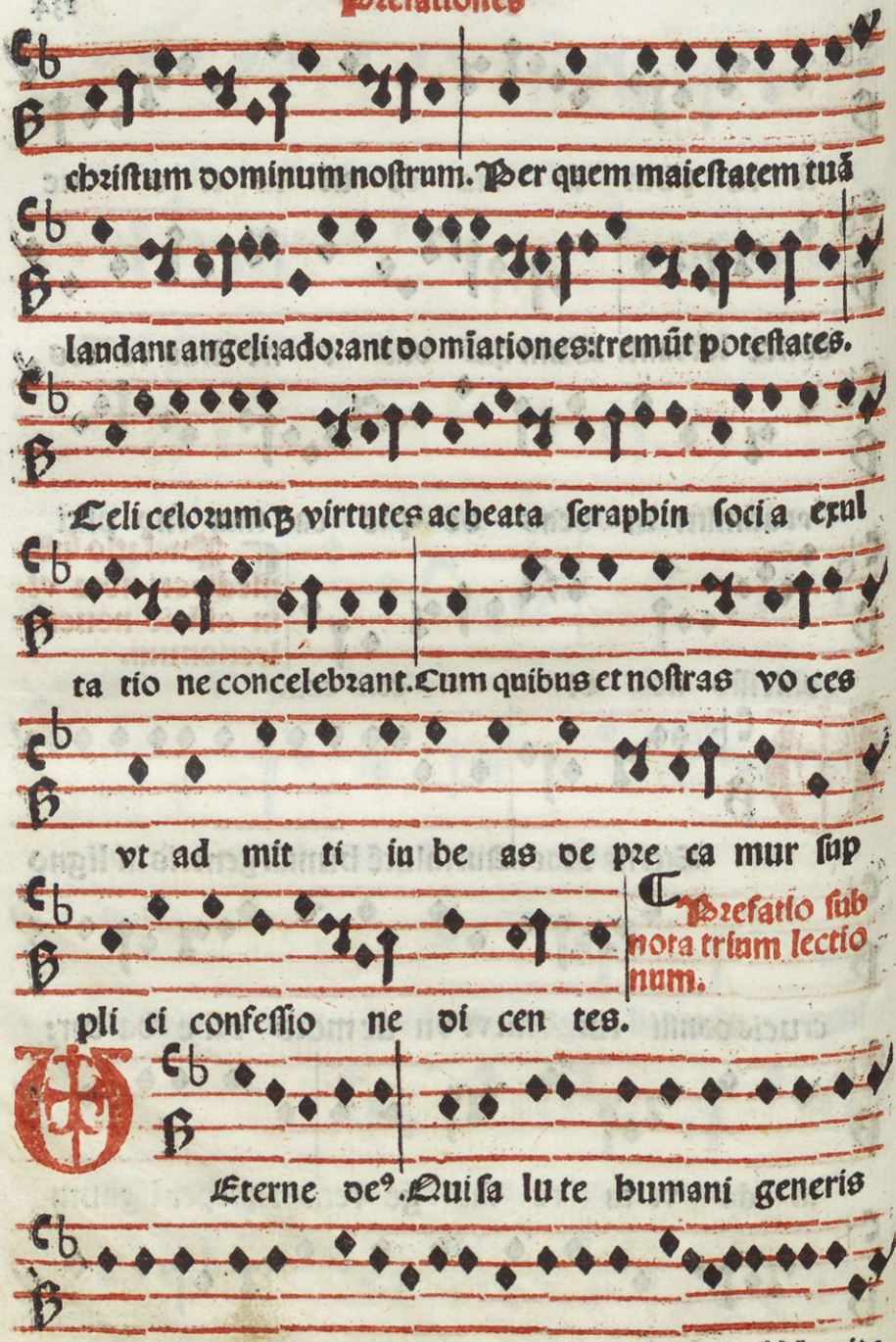

christum dominum nostrum. Per quem maiestatem tuã
laudant angeli: adorant dominationes: tremũt potestates.
Celi celorumq; virtutes ac beata seraphin socia exul
ta tio ne concelebrant. Cum quibus et nostras vo ces
vt ad mit ti iu be as de pre ca mur sup
pli ci confessio ne vi cen tes.
Eterne de9. Qui sa lu te humani generis
in ligno crucis cõstituisti: vt vnde mors oriebat: inde vita

¶ Prefatio sub nota trium lectionum.

resurgeret. Et qui per lignū vincebat:in ligno quoq; vin

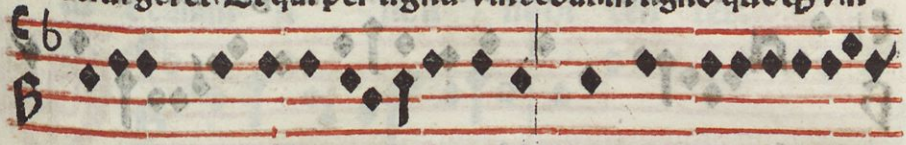

ceretur Per xp̄m dominū nostrū. Per quē maiestatē tuā

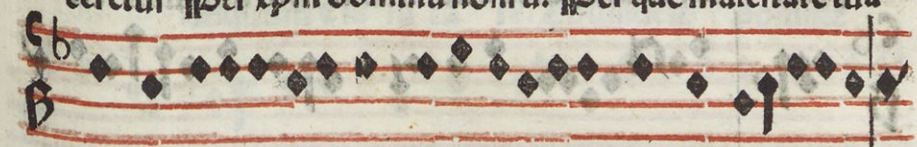

laudāt angeli:adorant dominationes:tremūt potestates.

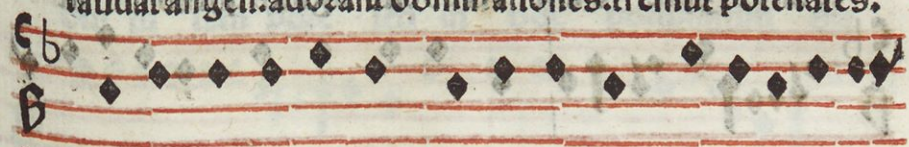

Ce li ce lo rumq; vir tu tes ac be a ta sera

phin so ci a ex ul tati o ne concelebrant.

Cum quibus ⁊ nostras voces vt admitti iubeas depre

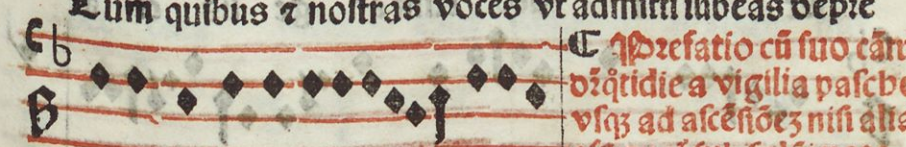

¶ Prefatio cū suo cāru diq̄tidie a vigilia pasche vsq; ad ascēsiōez nisi alia assignat sub solēi nota.

camur supplici cōfessione dicētes.

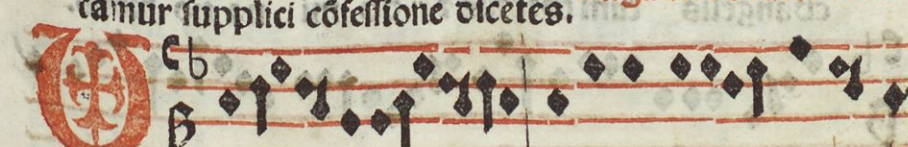

Equum ⁊ saluta re. E quidē domine omni

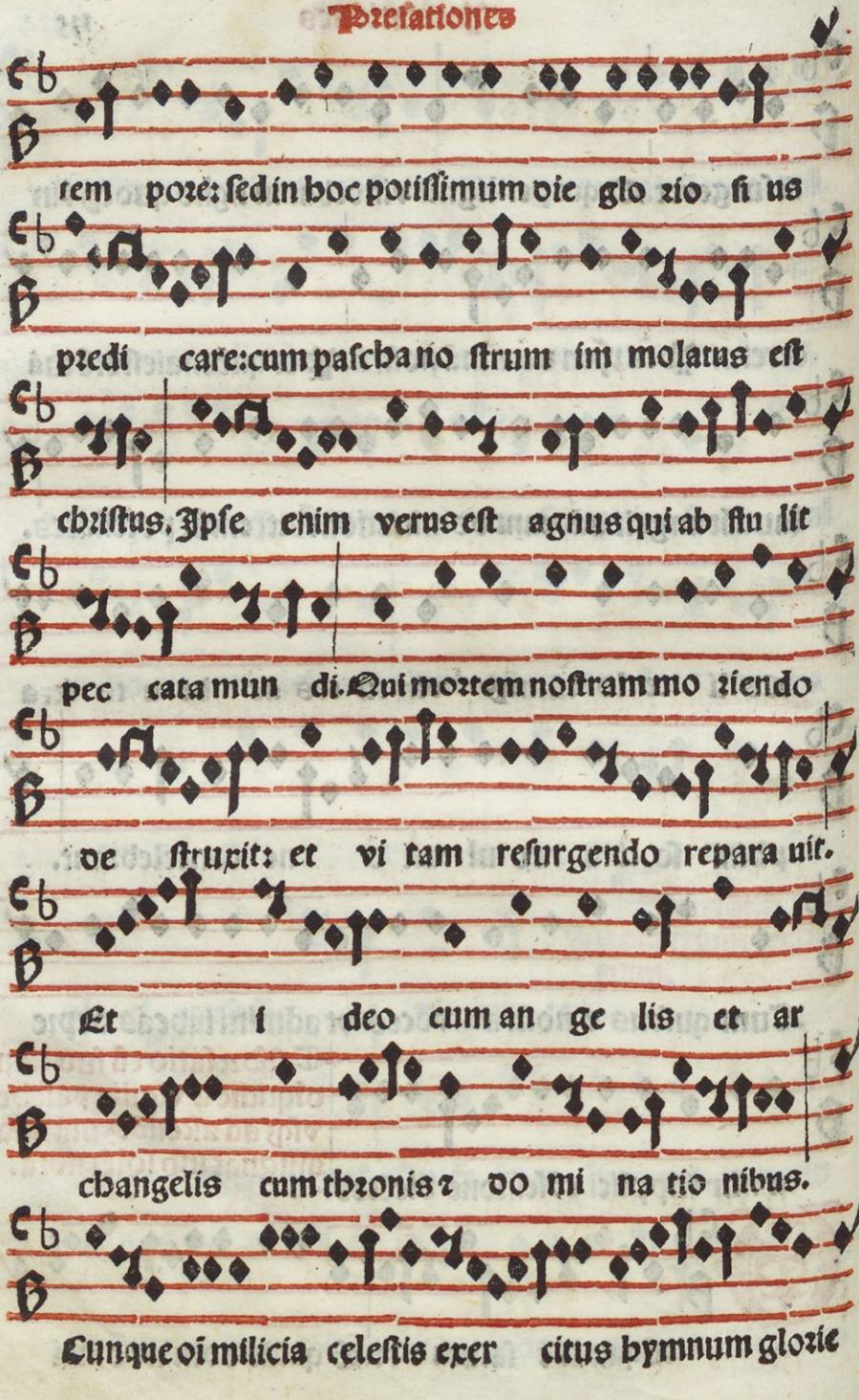
rem poze: sed in hoc potissimum die glo zio si us
predi care: cum pascha no strum im molatus est
christus. Ipse enim verus est agnus qui ab stu lit
pec cata mun di. Qui mortem nostram mo riendo
de struxit: et vi tam resurgendo repara uit.
Et i deo cum an ge lis et ar
changelis cum thronis z do mi na tio nibus.
Cunque oi milicia celestis exer citus hymnum glorie

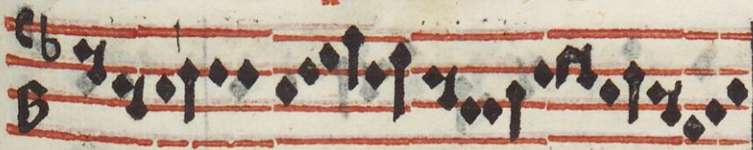

Prefatio sub mediocri nota vt i officio. ix. lec.

tu e canim⁹ si ne si ne di cen tes.

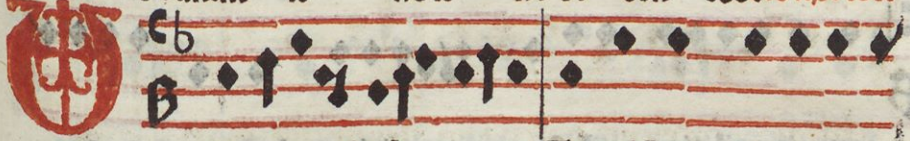

Equum ⁊ sa lu ta re. Te quidem domine

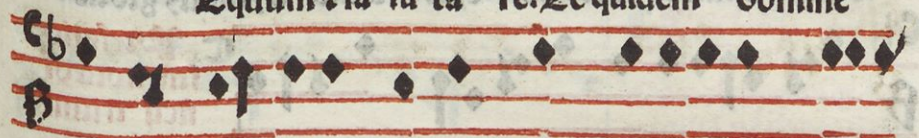

om ni tem pore sed in hoc potissimum die

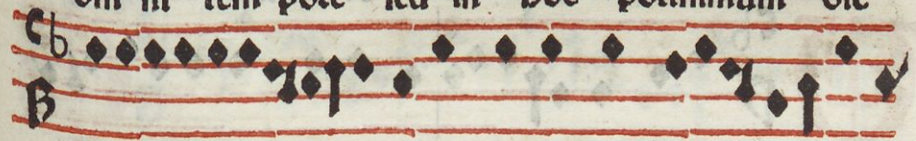

gloriosius predicare: cū pascha nostrum immolatus est

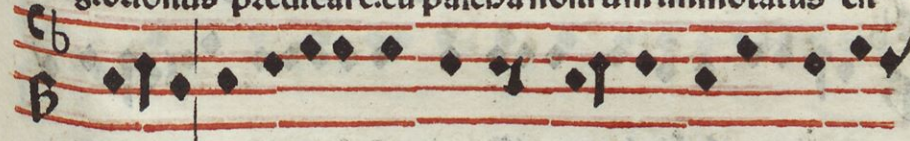

christus. Ip se enim ve rus est ag nus qui ab stulit

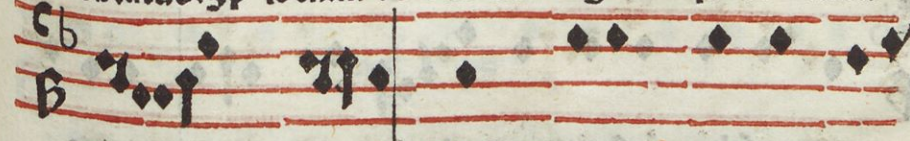

pec cata mundi. Qui mortem nostram mo

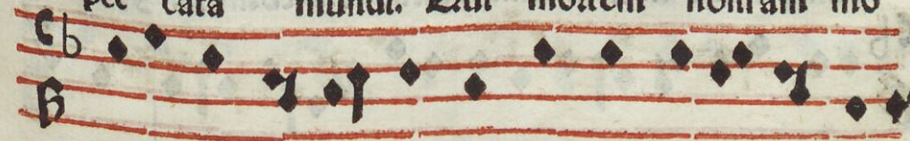

ri en do de stru xit: ⁊ vi tam re sur gen do

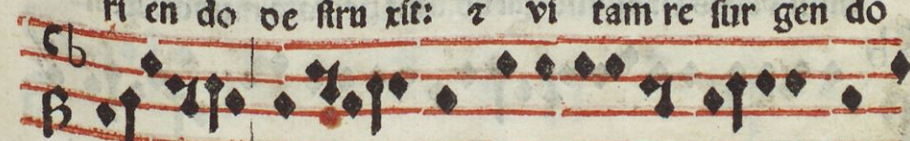

repara uit. Et ide o cum angelis ⁊ archangelis cum

thronis ꝛ dominationibus. Cunqꝫ

omni militia celestis exercitus hymnuꝫ glorie

tue canimus sine fine dicentes.

Prefatio sub nota officij trium lectionuꝫ.

Equum ꝛ salutare. Te quidem domine omni

tempore sed in hoc potissimum gloriosius predicare

cum pascha nostrum immolatus est christus. Ipse

enim verus est agnus qui abstulit peccata mundi. Qui

mortẽ nr̃aꝫ mortẽ do destruxit: ꝛ vitã resurgẽdo reparauit.

Et ideo cum angelis et archangelis cum thronis ꝛ domi

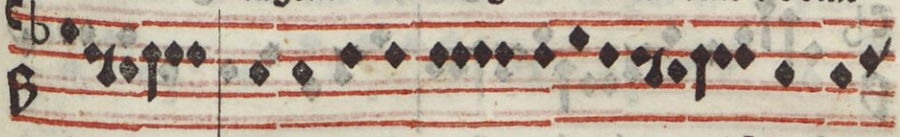

nationibus. Cuncꝫ omni militia celestis exercitꝰ: hymnū

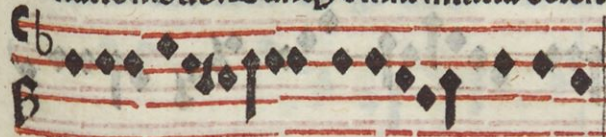

¶ Prefatio cū suo cātu of i die ascēsionis: deiceps vsqꝫ ad vigiliā pēthecostes sub solenni nota.

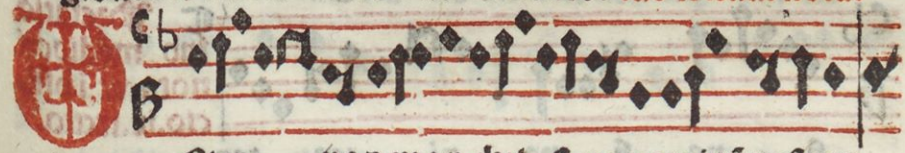

Eter ne deus p̄ christum dominū nostrum.

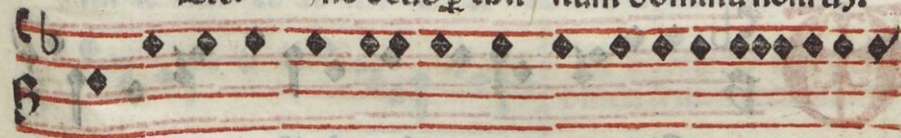

Qui post re sur re ctio nem su am omnibus discipulis

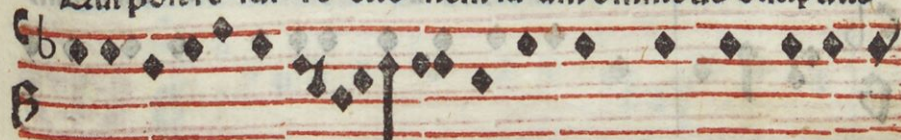

suis manifestus ap paruit :ꝛ ip sis cer nen ti bus

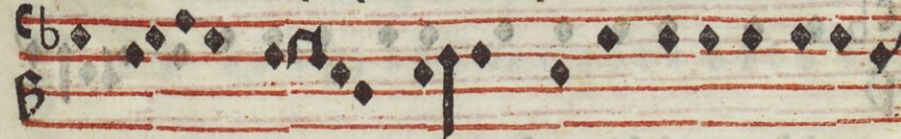

est eleuatus in celum: vt nos di ui ni tatis

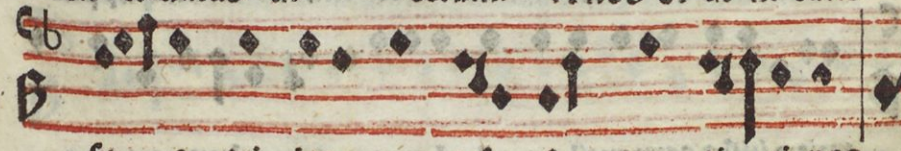

su e tri bue ret es se par ti ci pes.

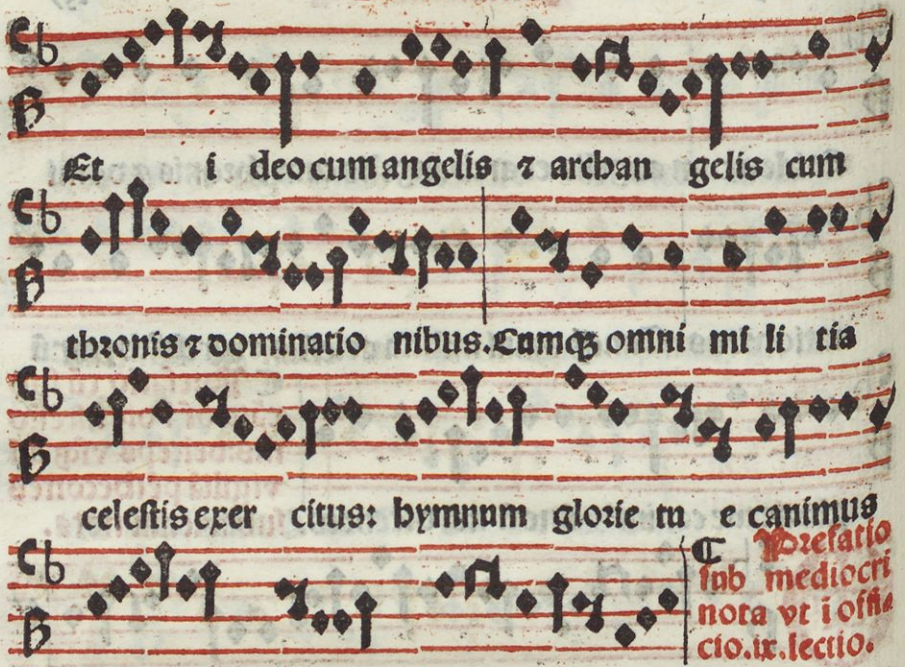
Et i deo cum angelis ⁊ archan gelis cum
thronis ⁊ dominatio nibus. Cum quoꝫ omni mi li tia
celestis exer citus: hymnum glorie tu e canimus
Prefatio sub mediocri nota vt i offi cio. ix. lectio.
si ne si ne di cen tes.

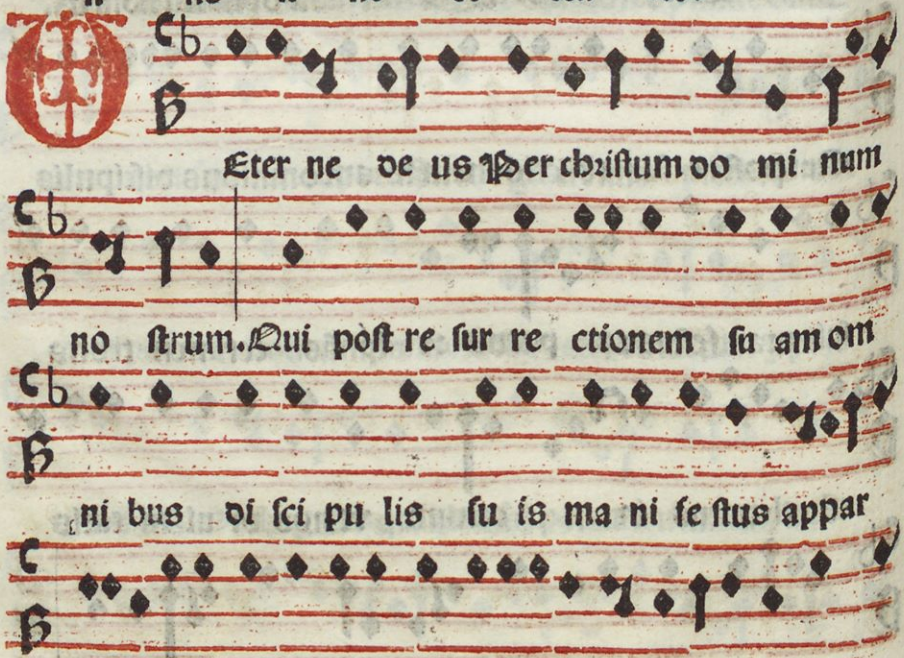
Eter ne de us Per christum do mi num
no strum. Qui post re sur re ctionem su am om
ni bus di sci pu lis su is ma ni fe stus appar
ruit: ⁊ ipsis cernentibus est eleuatus in celum vt nos

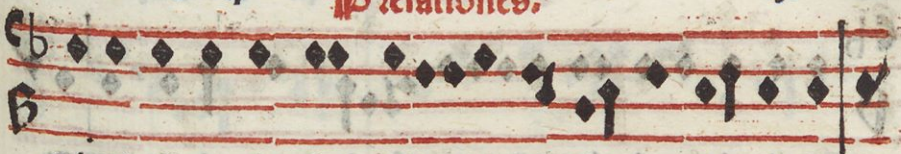

di ui ni ta tis sue tribueret es se par ti ci pes.

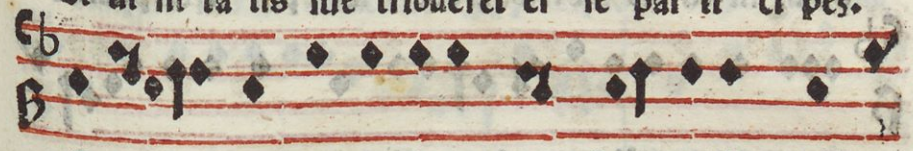

Et i deo cum an ge lis z ar chan ge lis cum

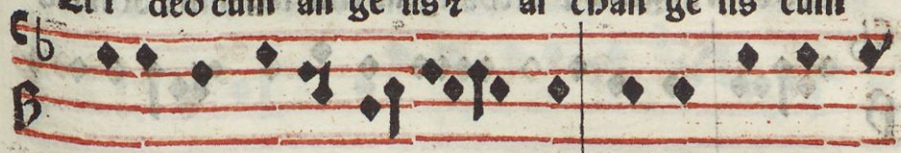

thronis z do mi na tio ni bus. Cumq; om ni

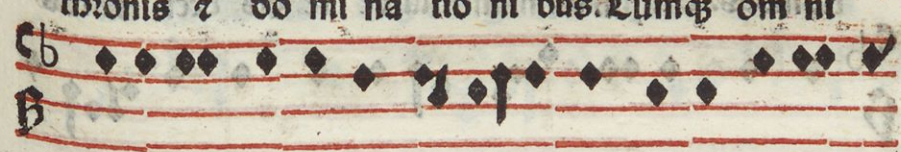

mi li tia ce le stis ex er ci tus hymnū glo rie

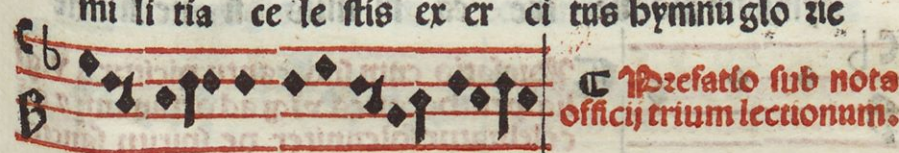

¶ Prefatio sub nota officij trium lectionum.

tu e canimus sine fi ne dicētes.

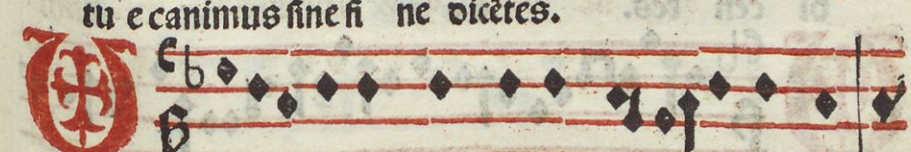

Eterne deus Per christum dominum nostrum.

Qui post resurrectionē suaz oibus discipulis suis mānifest⁹

apparuit: z ipsis cernentibus est elevatus in celuz: vt nos

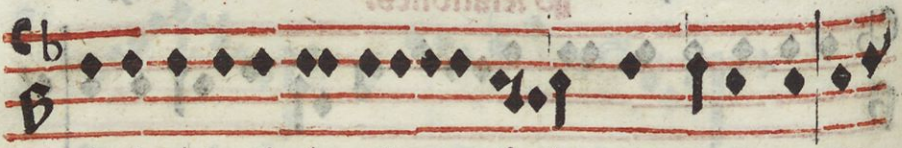

vi ni ni ta tis ſue tribueret eſ ſe par ti ci pes. Et

ideo cum angelis ⁊ archangelis cum thronis ⁊ domina

tionibus. Cumq; omni militia ce le ſtis exer ci tus

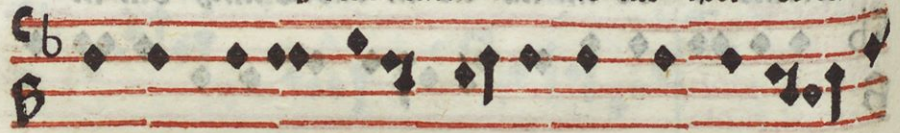

hymnum glo rie tue ca ni mus ſi ne ſi ne

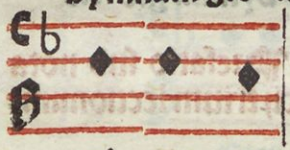

¶ Prefatio cum ſuo cantu dicitur a vigilia penthecoſtes vſq; ad octauam: ⁊ q̃n celebratur ſolenniter de ſpiritu ſancto.

vi cen tes.

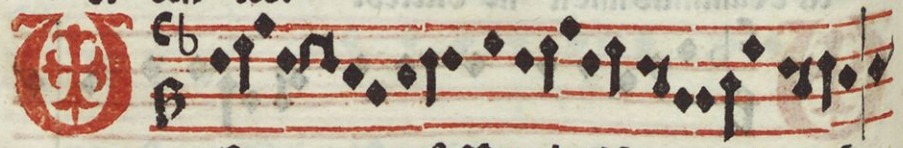

Eter ne de⁹. Per chriſtū dominū noſtrū.

Qui aſcendens ſuper om nes celos: ſedensq; ad dex

terā tuā promiſſum ſpiritū ſanctū hodierna die in fi lios

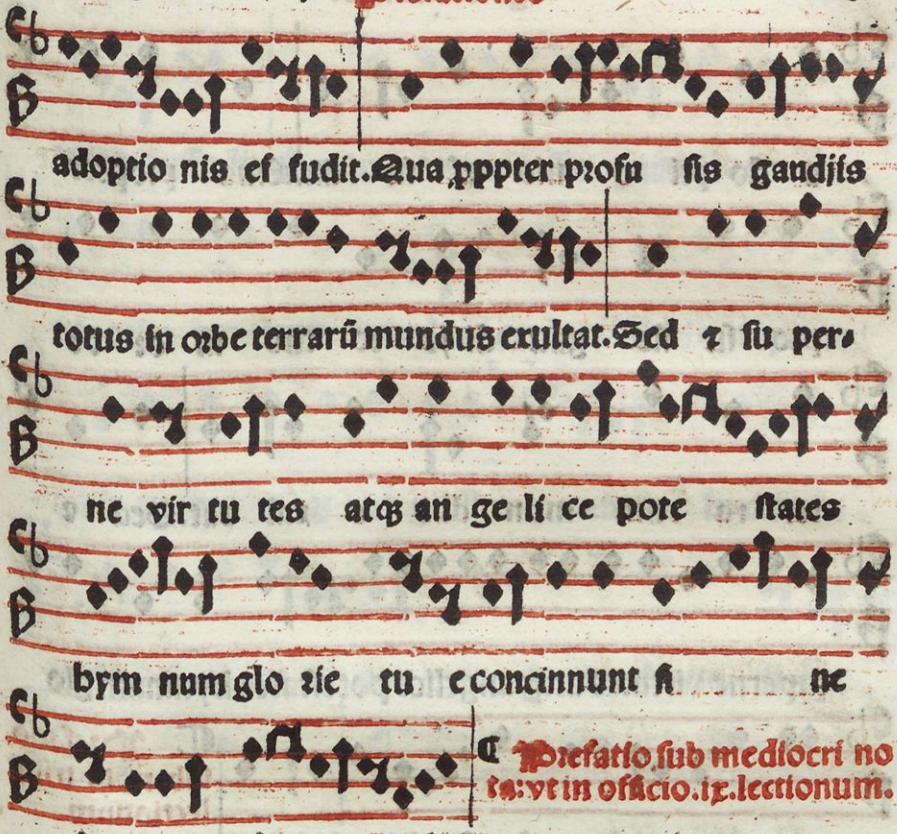

¶ Prefatio ſub mediocri no ta: vt in officio. ix. lectionum.

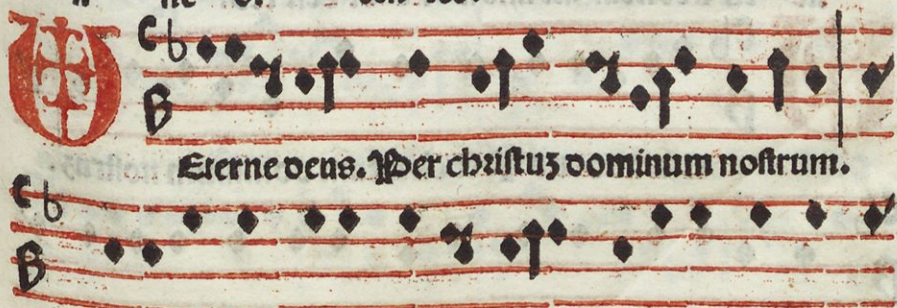

adoptionis effudit. Qua propter

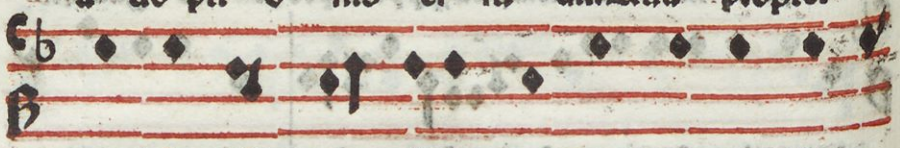

propfusis gaudijs totus in orbe

terrarum mundus exultat. Sed z

superne virtutes atqz angelice potestates hymnum glo

Prefatio sub nota trius lectionum.

rie tu e concinunt fine fi ne di cen tes.

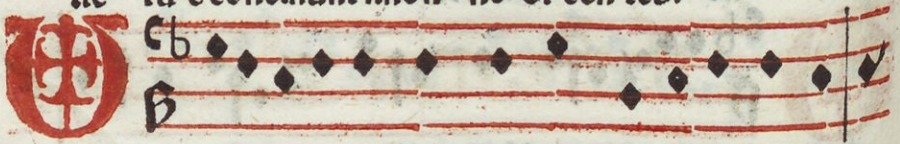

Eterne deus Per christum dominum nostruz.

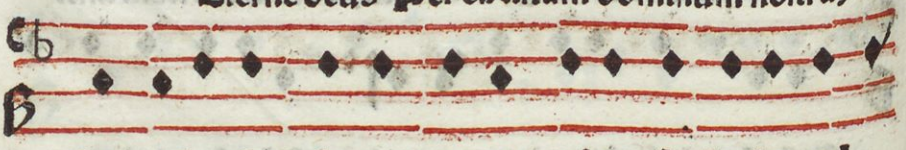

Qui ascendes su per omnes celos :se denszq ad

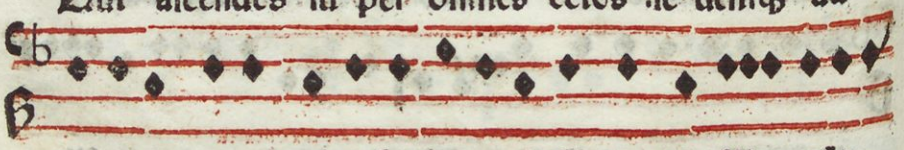

dexteram tuaz promissuz spiritum sanctum in filios ado

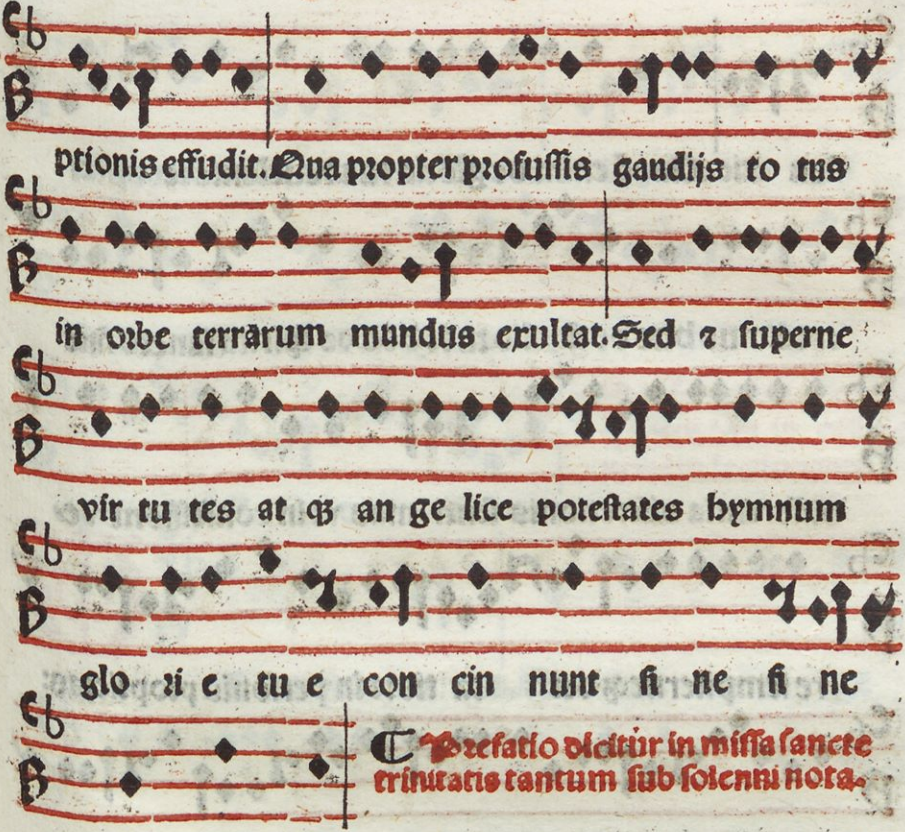
ptionis effudit. Qua propter profusis gaudijs to tus
in orbe terrarum mundus exultat. Sed ꝛ superne
vir tu tes at ꝙ an ge lice potestates hymnum
glo ri e tu e con cin nunt si ne si ne
¶ Prefatio dicitur in missa sancte trinitatis tantum sub solenni nota.
di cen tes.

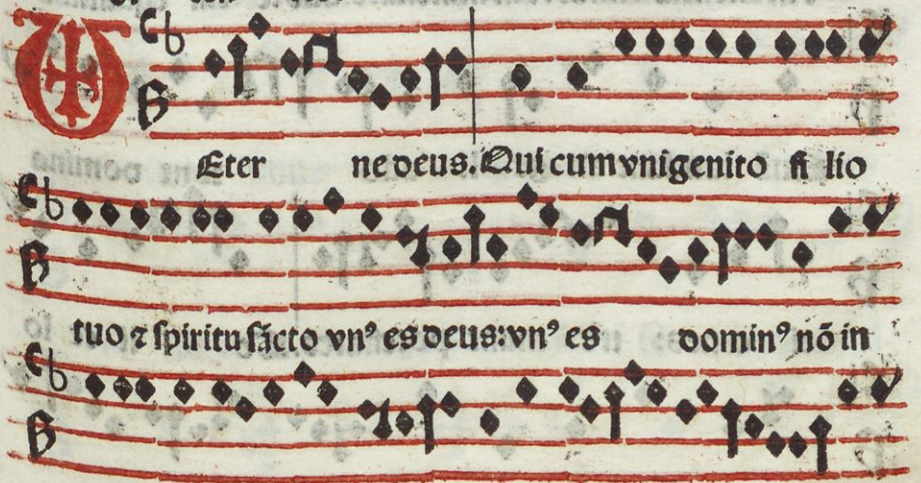
Eter ne deus. Qui cum vnigenito si lio
tuo ꝛ spiritu sancto vn⁹ es deus: vn⁹ es domin⁹ nō in
vnius singularitate persone: sed in vni us trinita te sub

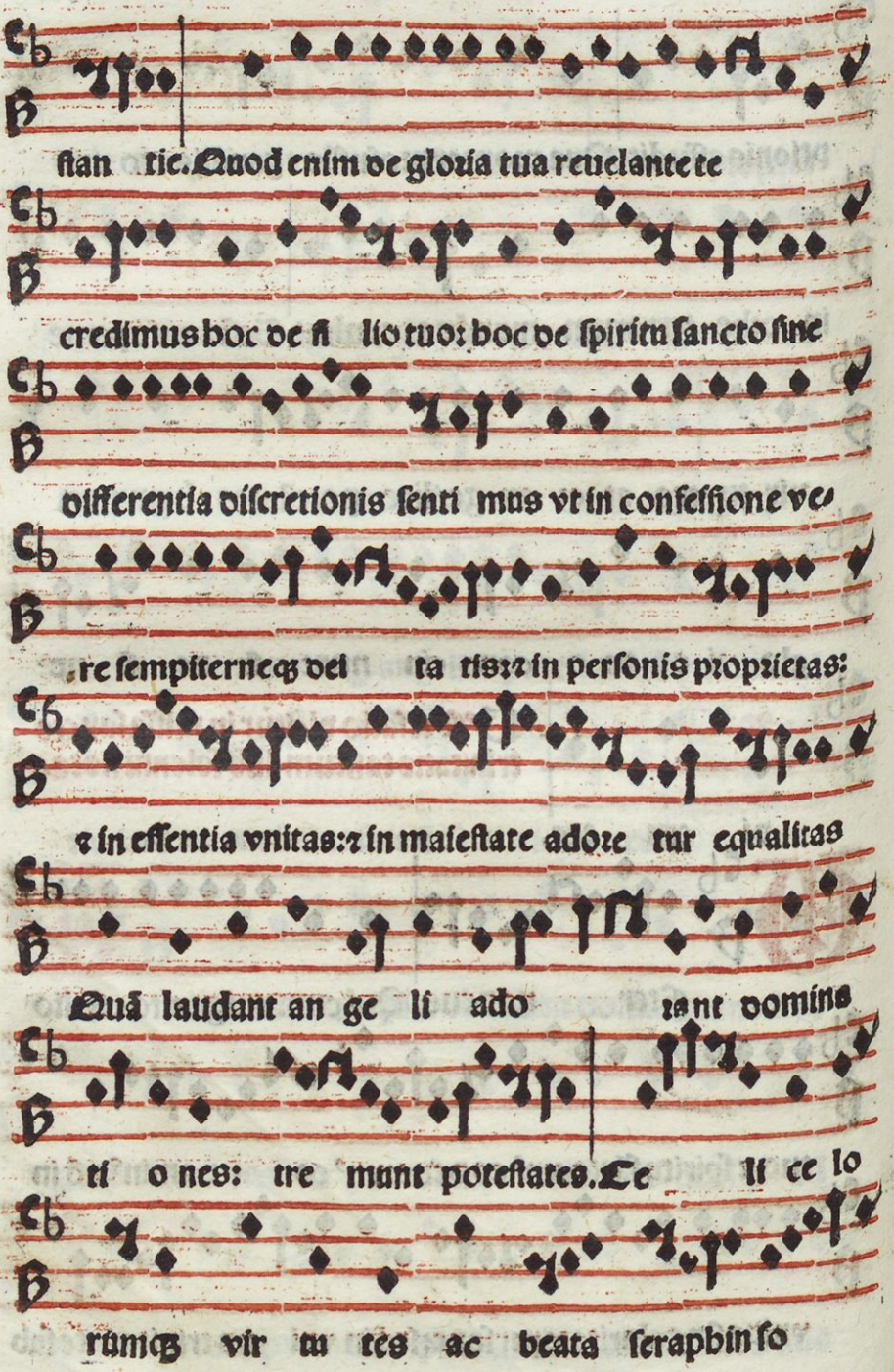
ſtan ric. Quod enim de gloria tua reuelante te
credimus hoc de fi lio tuo: hoc de ſpiritu ſancto ſine
differentia diſcretionis ſenti mus vt in confeſſione ve
re ſempiterneq; dei ta tis: & in perſonis proprietas:
& in eſſentia vnitas: & in maieſtate adore tur equalitas
Quã laudant an ge li ado rant domina
ti o nes: tre munt poteſtates. Ce li ce lo
rumq; vir tu tes ac beata ſerapbin ſo

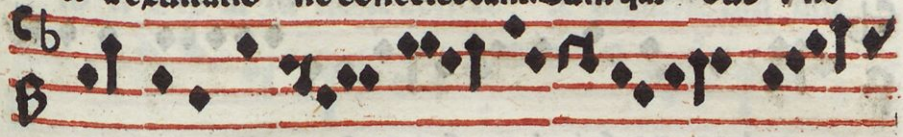

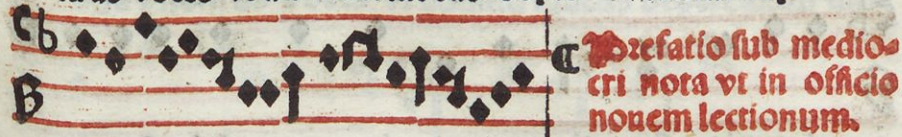

Prefatio ſub mediocri nota vt in officio nouem lectionum.

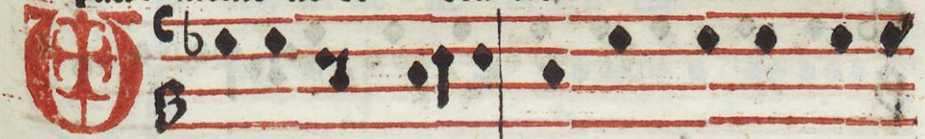

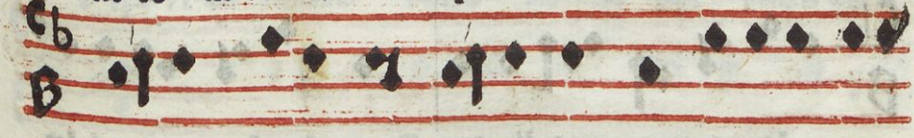

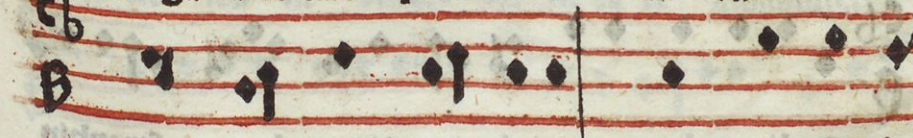

ve gloria tua reuelante te credimus hoc ve fi li o
tu o: hoc ve spi ri tu sancto sine differentia discre
ti o nis sen ti mus: vt in con fes si o ne
ve re sem pi ter ne ℣ dei tatis: ℟ in
personis proprietas: ℟ in essen tia vnitas: ℟ in maiesta te
a do re tur equa li tas. Quam laudant an ge li:
adorant do mi na tio nes: tremunt po te states.
Ce li, ce lo rumq; vir tu tes ac beata seraphin

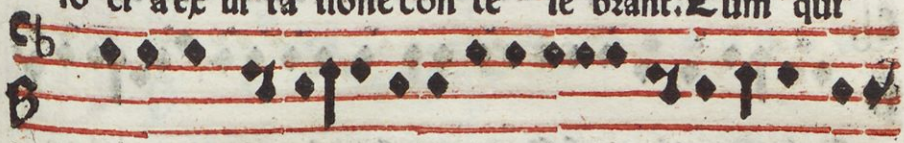

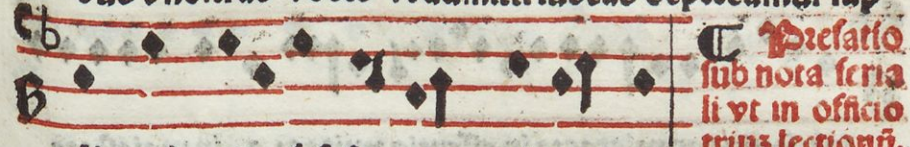

¶ Prefatio sub nota feria li vt in officio triuz lectionū.

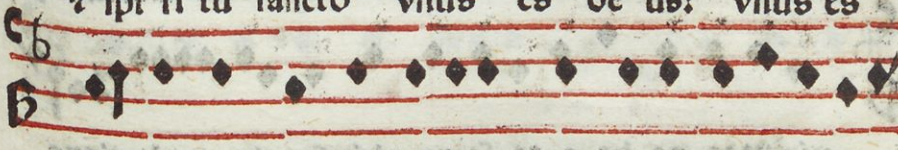

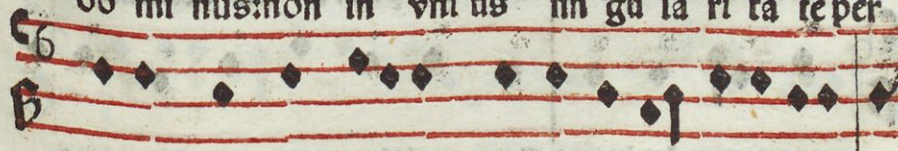

Quod enim de gloria tua reuelante te credimus hoc de

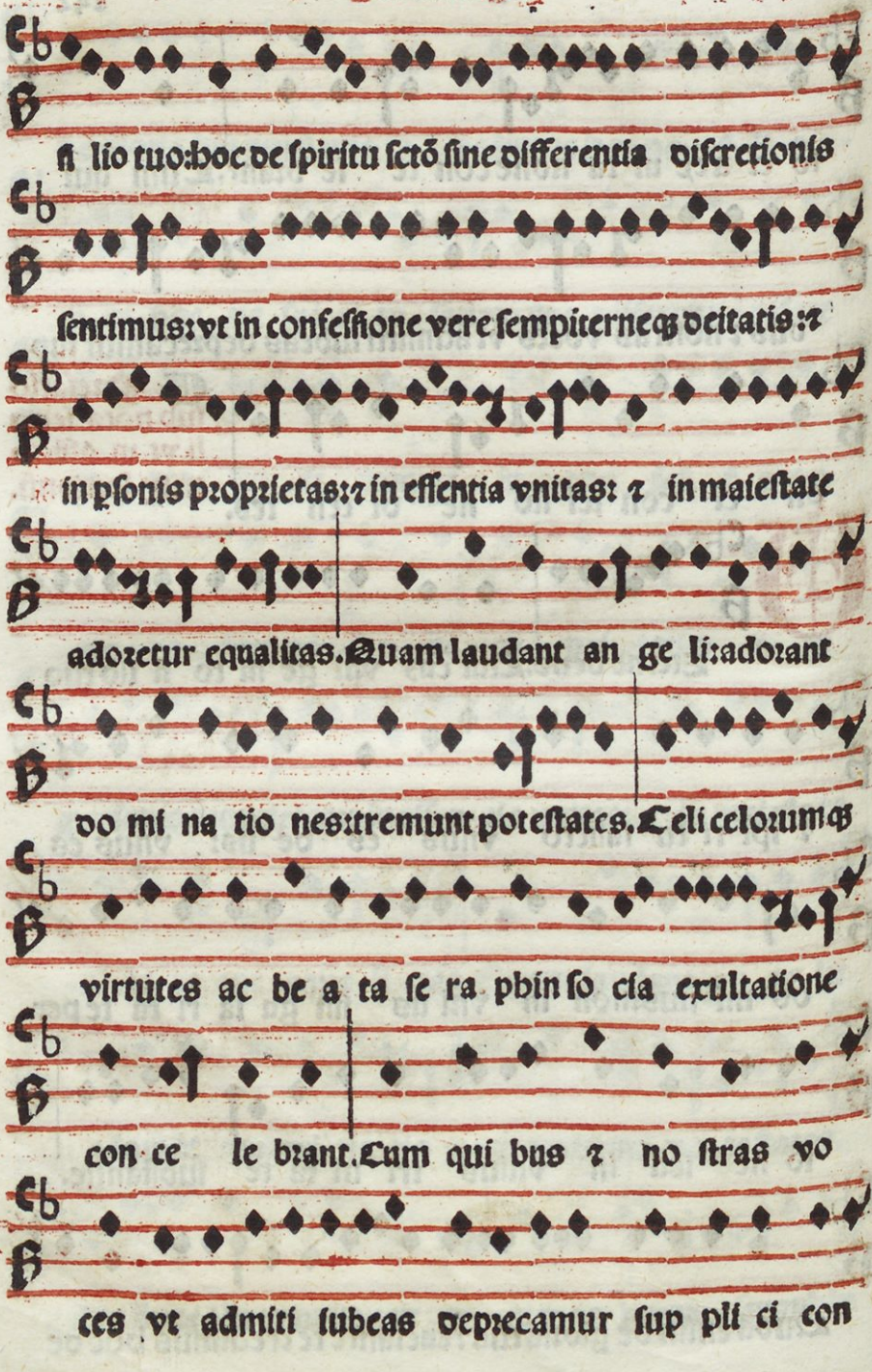
fi lio tuo: hoc de spiritu sctō sine differentia discretionis
sentimus: vt in confessione vere sempiterneq; deitatis: ⁊
in psonis proprietas: ⁊ in essentia vnitas: ⁊ in maiestate
adoretur equalitas. Quam laudant an ge li: adorant
do mi na tio nes: tremunt potestates. Celi celorumq;
virtutes ac be a ta se ra phin so cia exultatione
con ce le brant. Cum qui bus ⁊ no stras vo
ces vt admiti iubeas deprecamur sup pli ci con

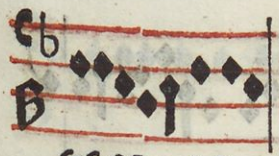

¶ Prefatio cum suo cãtu dr̃ i oib⁹ solẽnitatibus btẽ virginis: excepta purificatione ⁊ infra octauã ea ꝛ dr̃. Etiaꝫ si d̃ aliq̃ festo ifra illas agatur: silr̃ in diebus sabbati qñ maior missa de btã v̄gine celebrat̃ sub solẽni nota.

fes siõe dicẽtes.

Eter ne deus. Et te in N.

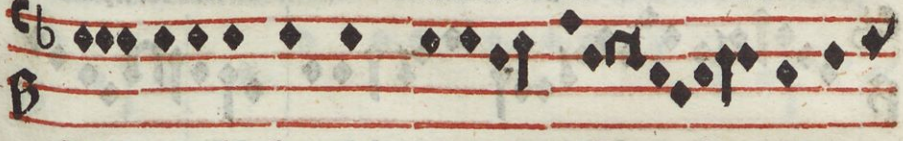

beate marie semper virginis collau dare bene

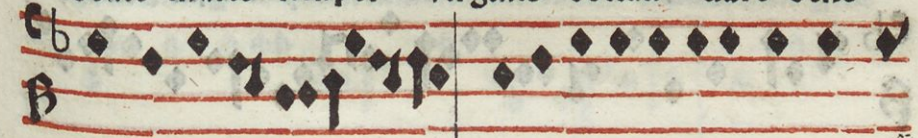

di ce re ⁊ predi care. Que ⁊ vnigenitum tuum

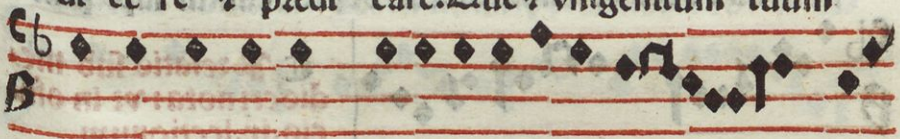

sancti spi ri tus obumbratione con cepit ⁊

vir gi ni ta tis gloria perma nen te lu-

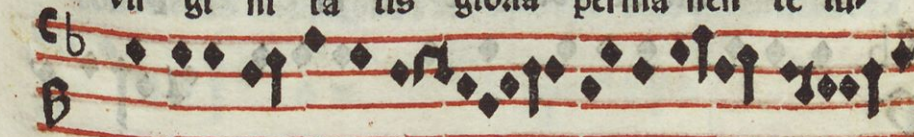

men eter nũ mũdo effũ dit iesum christũ do mi-

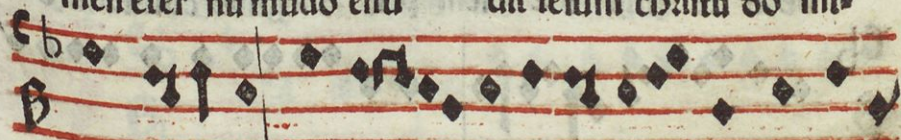

num nostrum. Per qu em maiestatem tuã laudant an

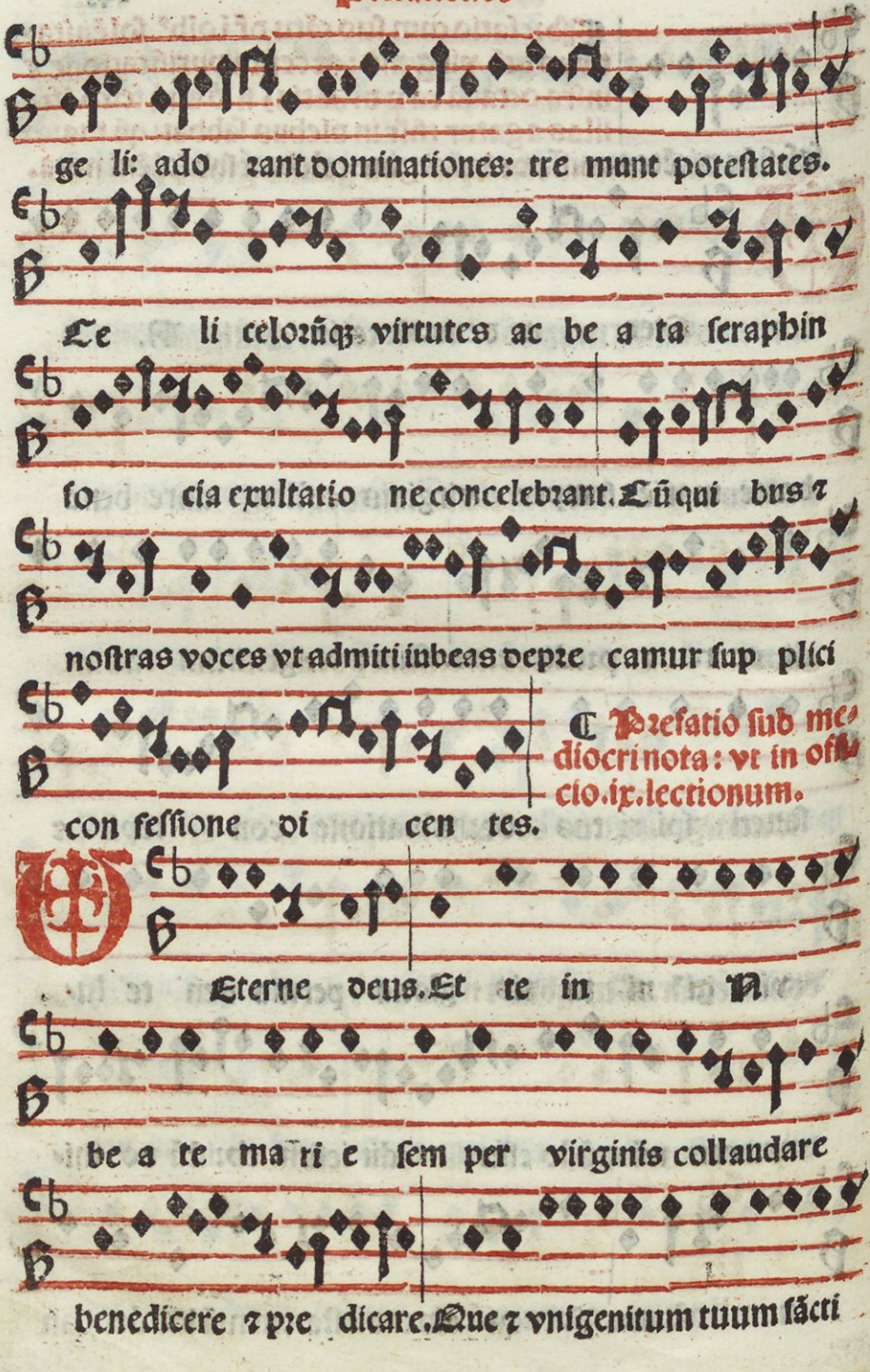

¶ Prefatio ſub me diocri nota: vt in offi cio. ix. lectionum.

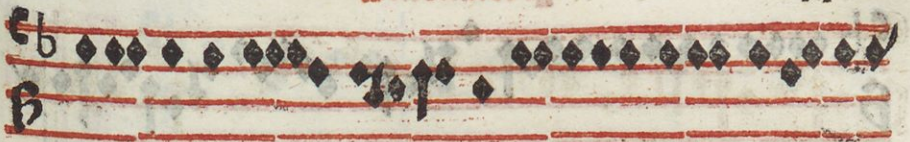

ſpirit⁹ obūbratione concepit ⁊ virgitatis gloria ꝑmanēte

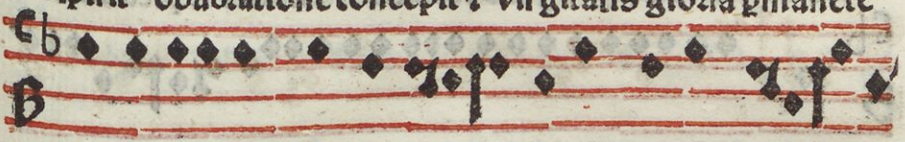

lumen eternuꝫ mundo ef fudit ieſum chriſtum dominuꝫ

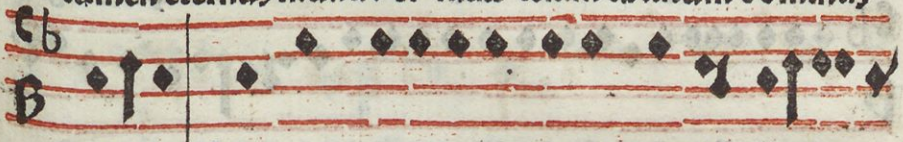

noſtrum. Per quem maieſtatem tuam laudant an geli:

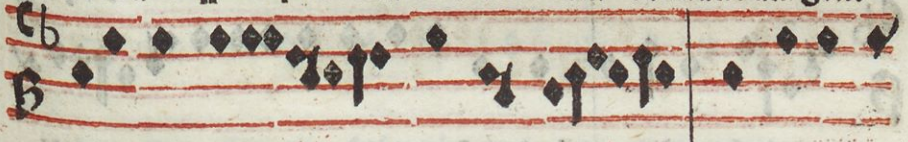

adorant dominationes:tremunt poteſtates. Ce li ce/

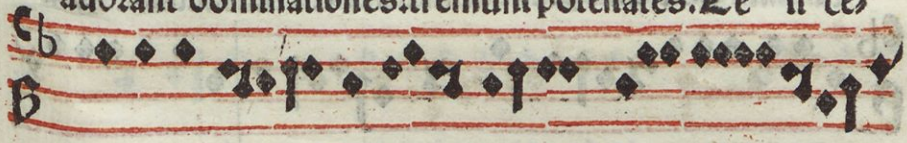

lorumq; virtutes ac beata ſeraphin ſocia exultatione

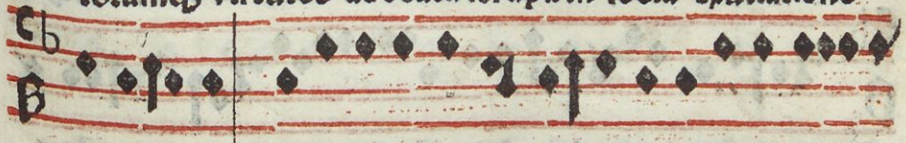

concelebrāt. Cuꝫ qbus ⁊ noſtras voces vt admitti iubeas

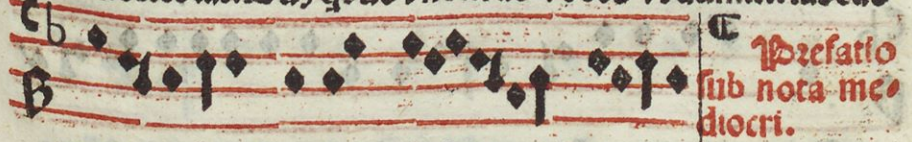

℣ Prefatio ſub nota me/diocri.

deprecamur ſupplici confeſſione dicentes.

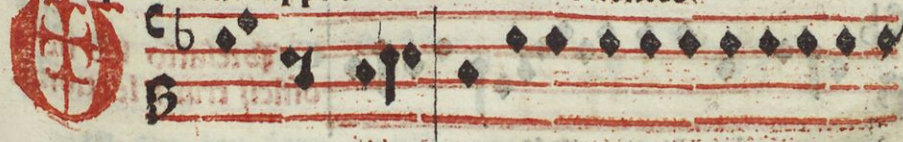

Eter ne deus. Et te in

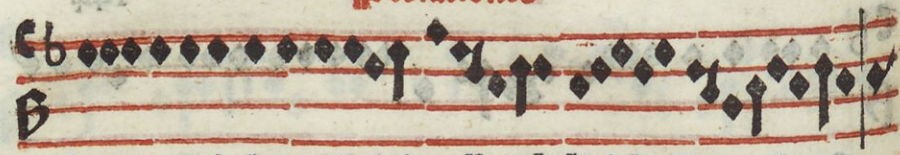

beate marie semp̄ v̄ginis collaudar̄ bn̄dicer̄ ⁊ predicare.

Que ⁊ vnigenitū tuū scti spūs obūbratiōe cōcepit: ⁊ v̄gi

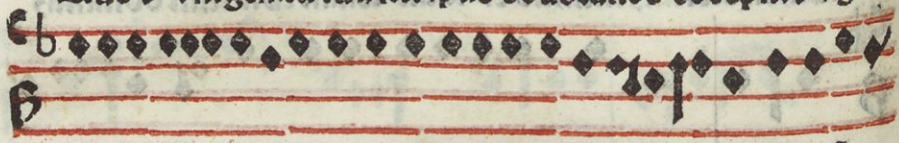

nitatis gl̄ia p̄manēte lumē eternū mūdo effudit iesuꝫ xp̄ꝫ

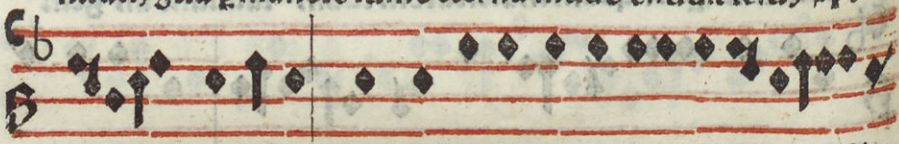

dominū nostrum. Per quē maiestatem tuā laudāt angeli

adorāt dominationes: tremunt potestates. Celi celorūq̄

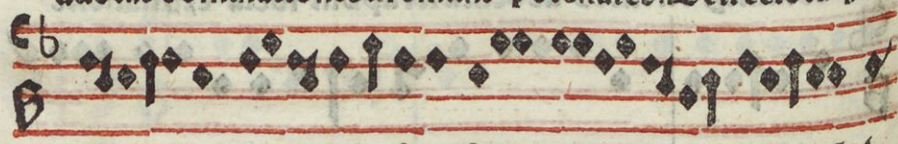

virtutes ac beata seraphin socia exultatione ꝯcelebrāt:

Cum quibus ⁊ nostras voces vt admitti iubeas de pre

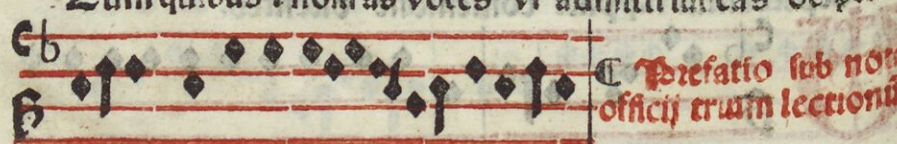

¶ Prefatio sub nota officij triūm lectionū.

camur supplici confessione dicentes.

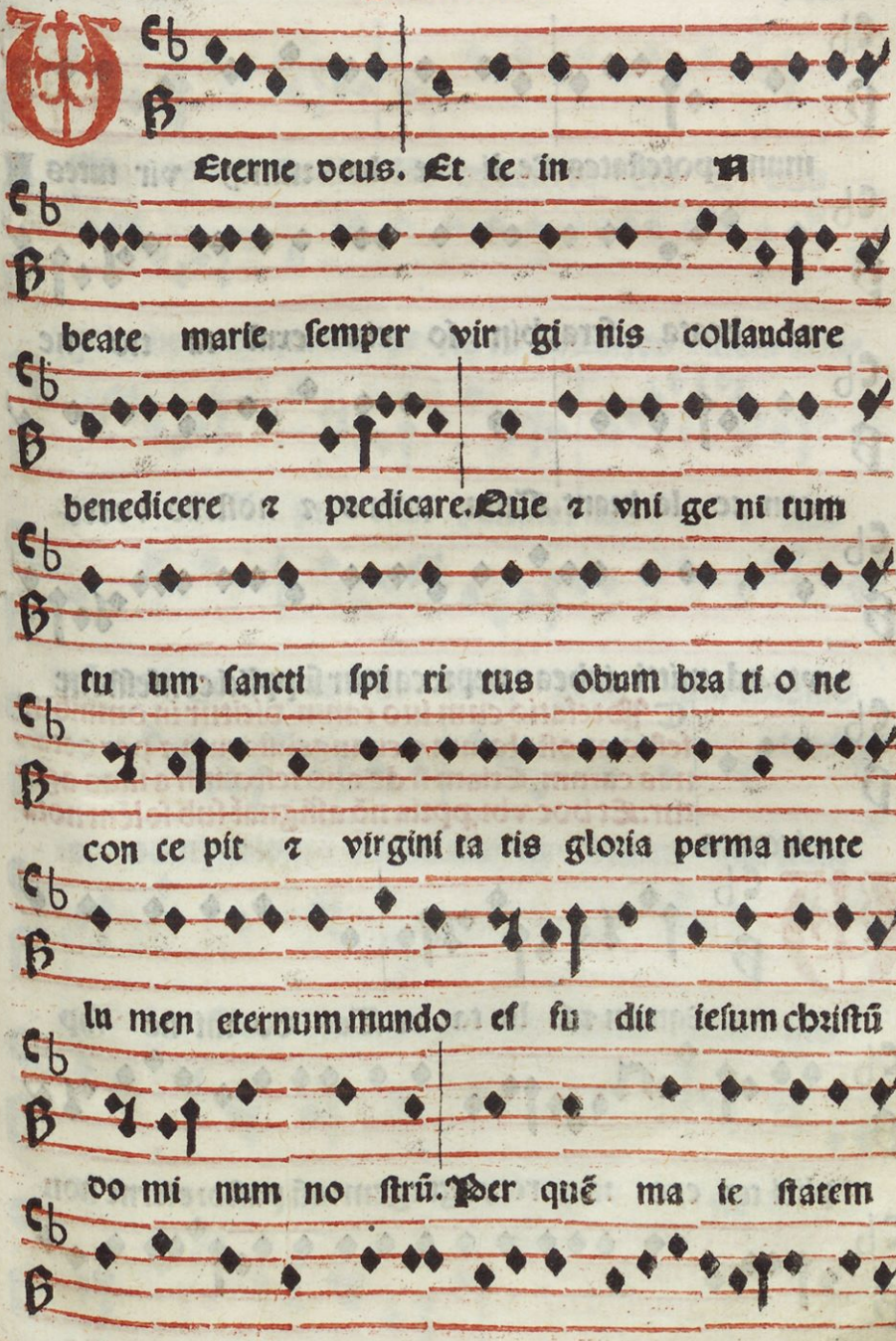
Eterne deus. Et te in
beate marie semper vir gi nis collaudare
benedicere ꝛ predicare. Que ꝛ vni ge ni tum
tu um sancti spi ri tus obum bra ti o ne
con ce pit ꝛ virgini ta tis gloria perma nente
lu men eternum mundo es fu dit iesum christū
do mi num no strū. Per quē ma ie statem
tu am lau dant angeli adorant dominationes: tre

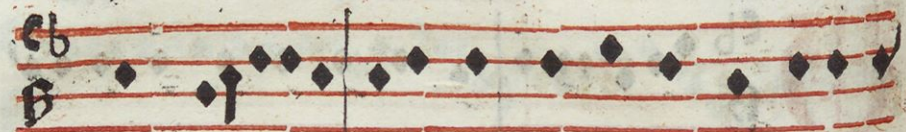

munt poteſtates. Ce li ce lo rumq; vir tutes

ac beata ſeraphin ſo cia exul ta tio ne

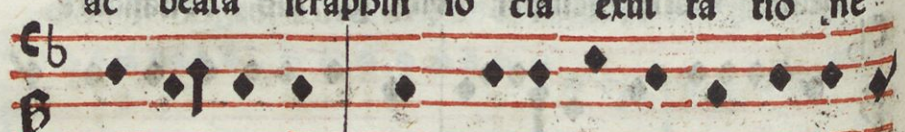

con ce le brant. Cum quibus ⁊ noſtras voces

vt ad mitti iubeas deprecamur ſupplici confeſſione

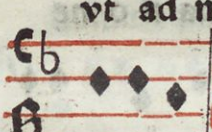

¶ Prefatio cum ſuo cantu dicitur in omnibus feſtis apoſtolorum ⁊ euangeliſtarum ⁊ per octauas earum. Etiam ſi de alio feſto infra illas agatur. Et hoc vbi ppria nō aſſignat ſub ſolēni nota

dicentes.

Equum ⁊ ſa lu ta re. Te do mi ne ſup

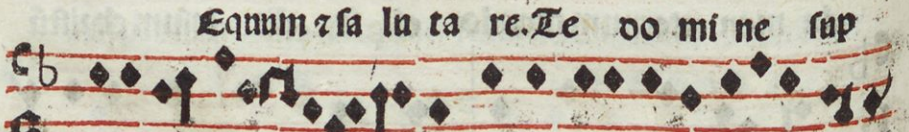

plici ter exo ra re: vt gregem tuū paſtor eterne non

deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos con tinua procte-

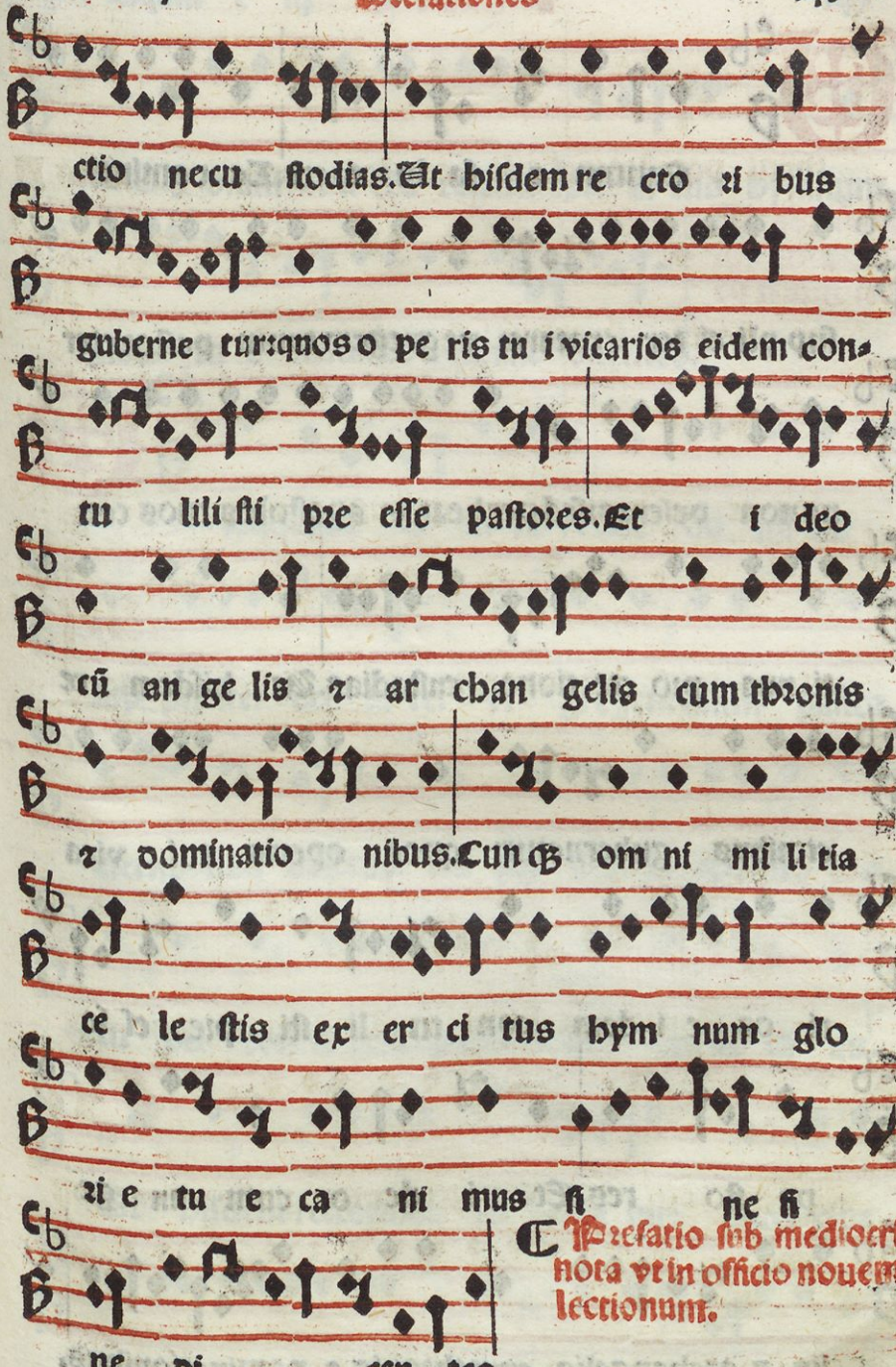

¶ Prefatio ſub mediocri nota vt in officio nouem lectionum.

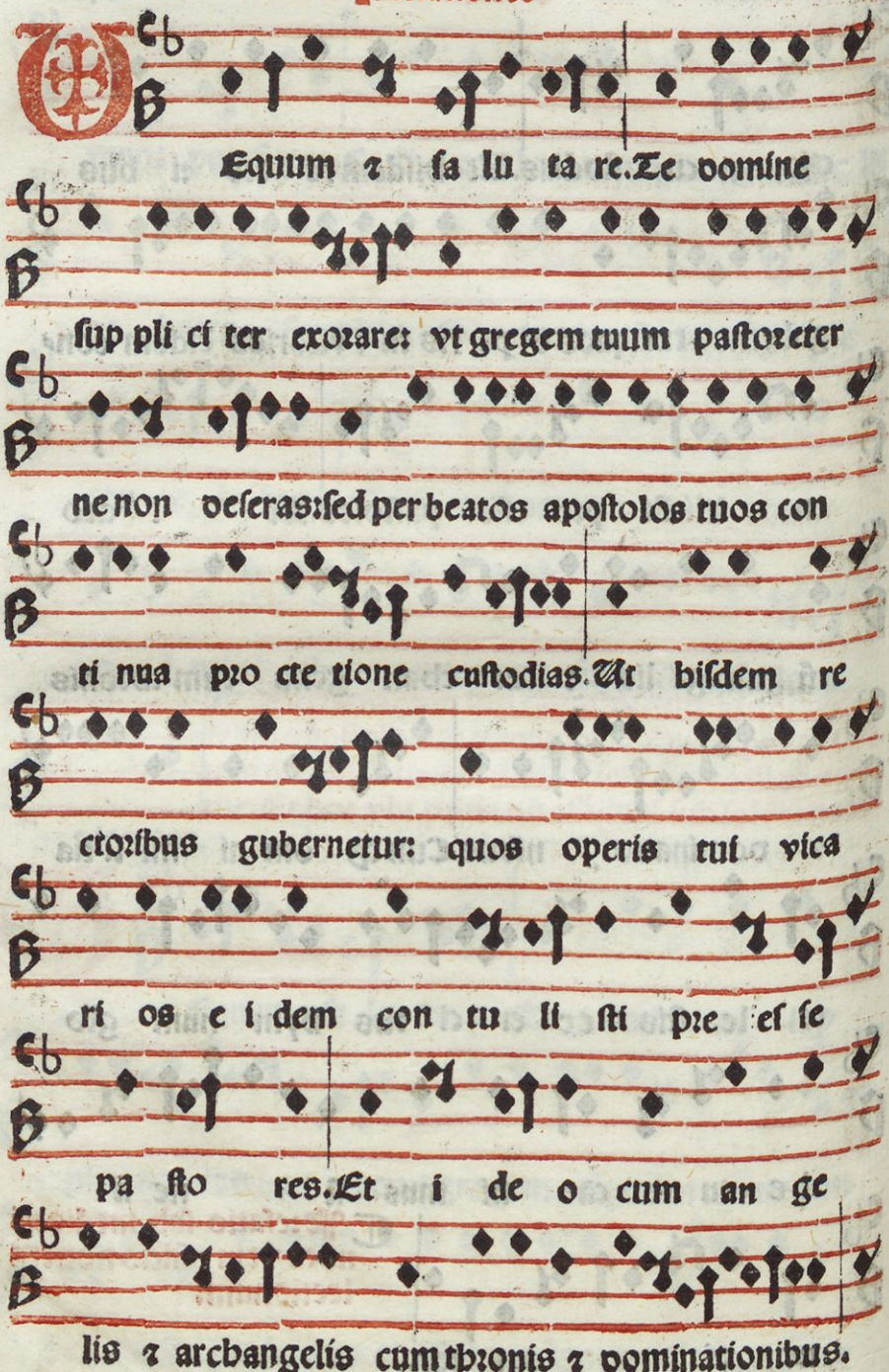
Equum z ſa lu ta re. Te domine
ſup pli ci ter exorare: vt gregem tuum paſtor eter
ne non deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos con
ti nua pro cte tione cuſtodias. Ut biſdem re
ctoribus gubernetur: quos operis tui vica
ri os e i dem con tu li ſti pre eſ ſe
pa ſto res. Et i de o cum an ge
lis z archangelis cum thronis z dominationibus.

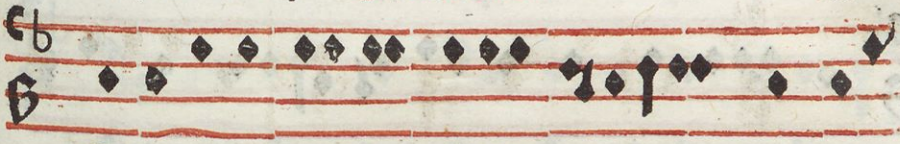

Cunctis omni mi li ti a celestis exer ci tus hymnum

¶ Prefatio sub nota offi cij trium lec.

glorie tu e canimus si ne fine dicentes.

Equum et sa lu ta re. Te deo mi ne

sup pliciter exo ra re: vt gregem tuum pastor

eterne non deseras: sed per beatos apo sto los

tu os con ti nua protectione cu sto di as.

Ut hisdem rectoribus gu berne tur: quos ope

ris tui vicarios eidem contulisti preesse pastores.

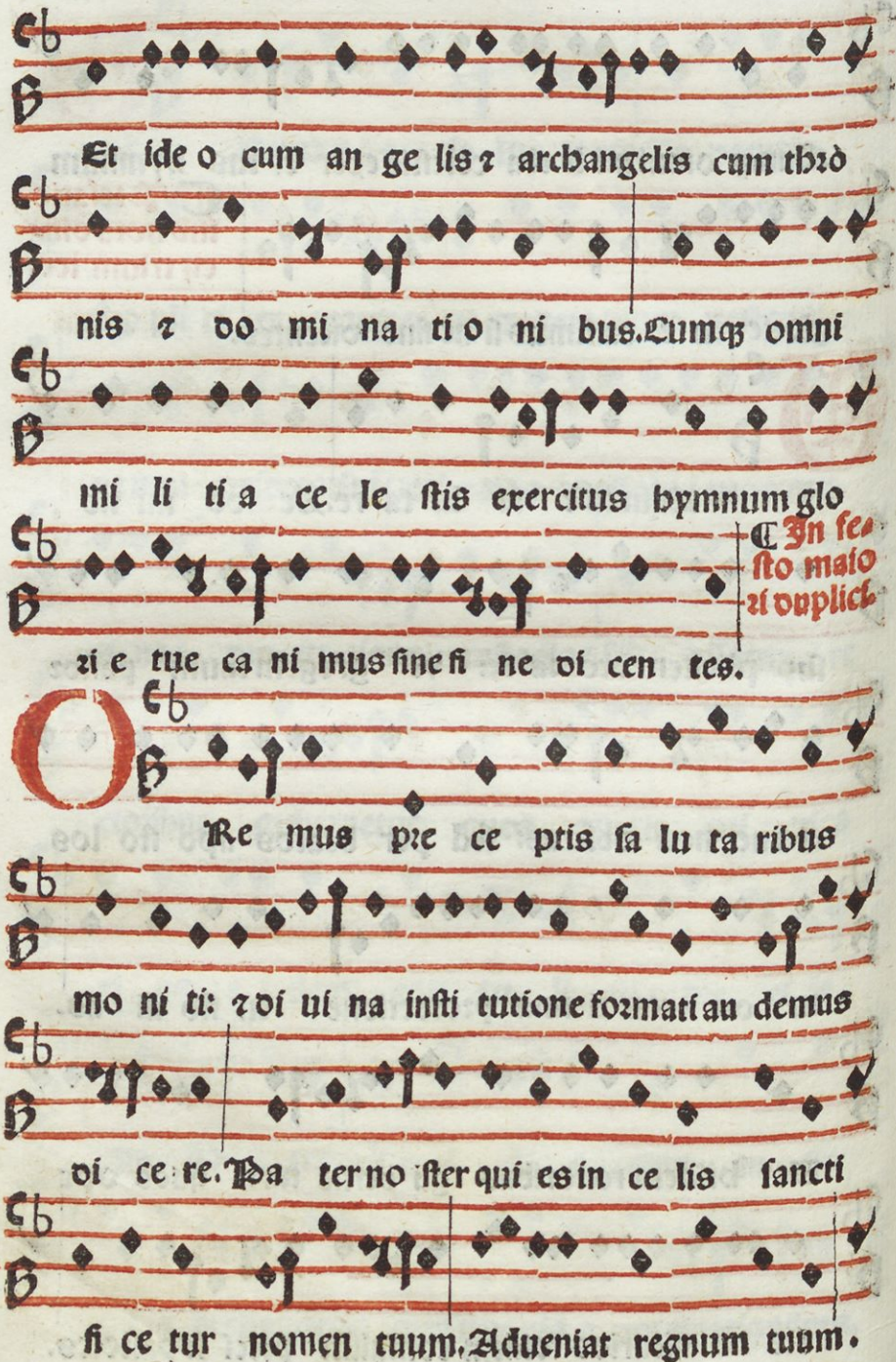
Et ideo cum angelis z archangelis cum thrò
nis z vo mi na ti o ni bus. Cumq; omni
mi li ti a ce le stis exercitus hymnum glo
zi e tue ca ni mus sine fi ne di cen tes.
℣ In festo maio zi duplici
Re mus pre ce ptis sa lu ta ribus
mo ni ti: z di ui na instituti one formati au demus
di ce re. Pa ter no ster qui es in ce lis sancti
fi ce tur nomen tuum. Adueniat regnum tuum.

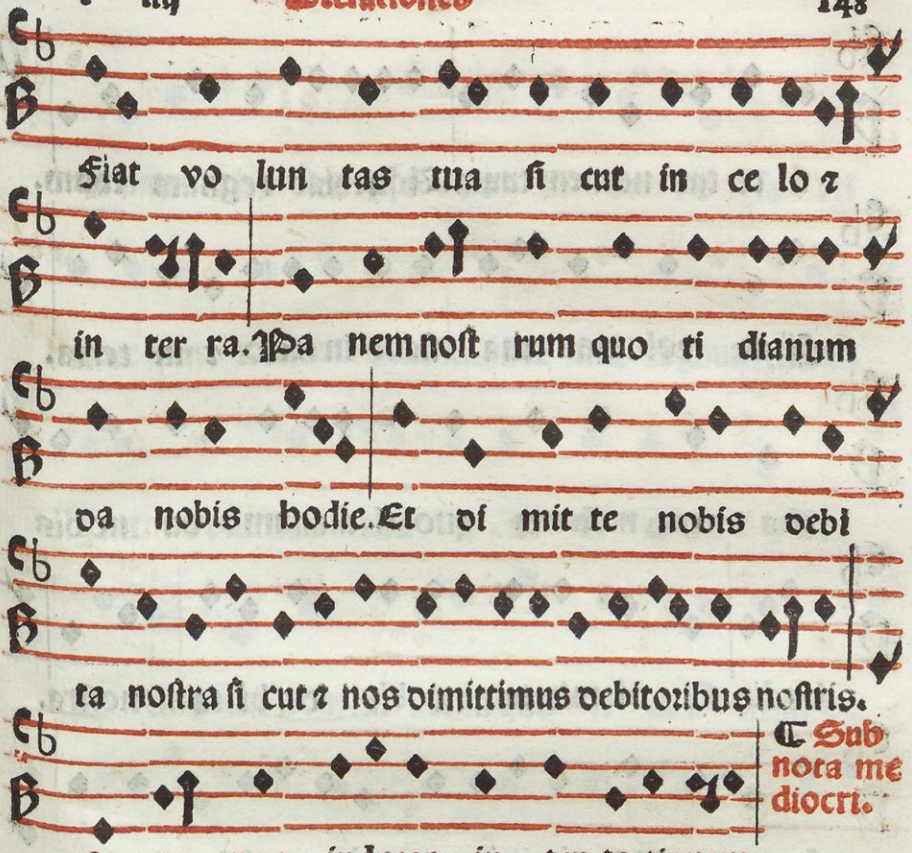

¶ Sub nota me diocri.

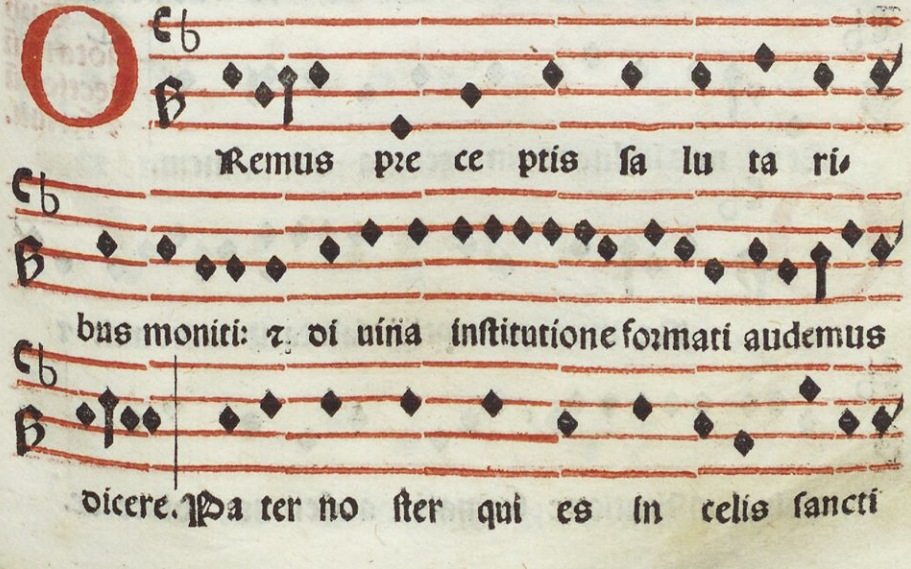

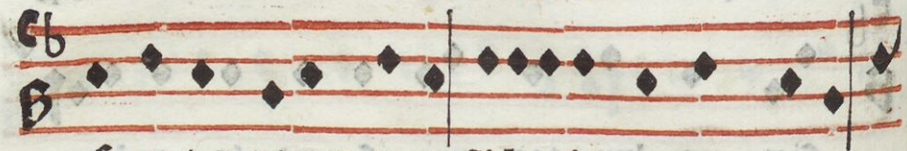

ſi ce tur nomen tuum. Adueniat regnum tuum.

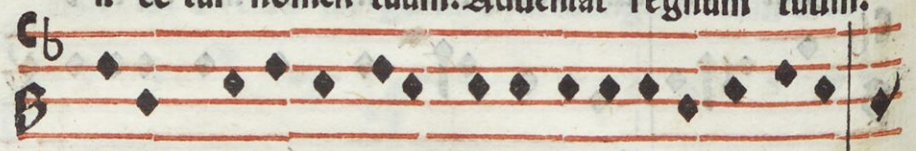

Fi at voluntas tua ſicut in celo ꝛ in terra.

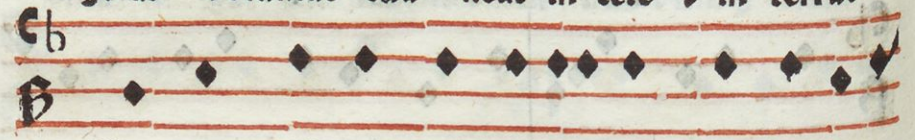

Pa nem noſtrum quo ti dianum da nobis

hodie. Et di mit te no bis de bi ta noſtra.

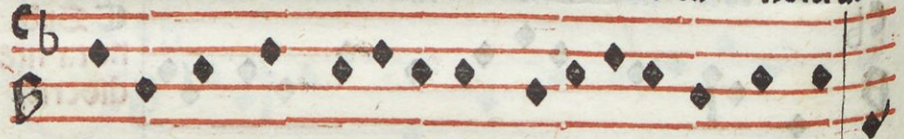

ſi cut ꝛ nos dimittimus debi to ri bus noſtris.

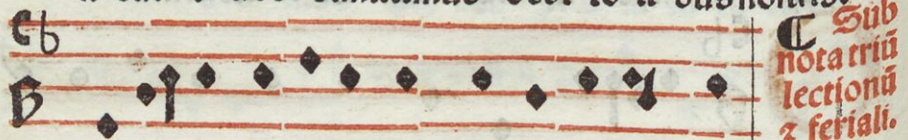

Et ne nos inducas in ten ta tio nem.

¶ Sub nota triũ lectionũ ꝛ feriali.

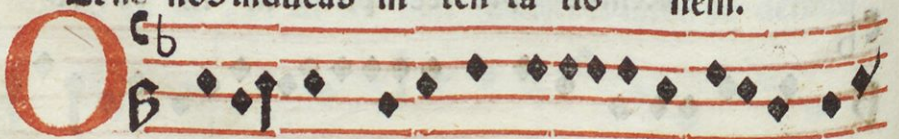

Re mus preceptis ſalutaribus moniti: ꝛ

diuina inſtitutione formati audemus di ce re.

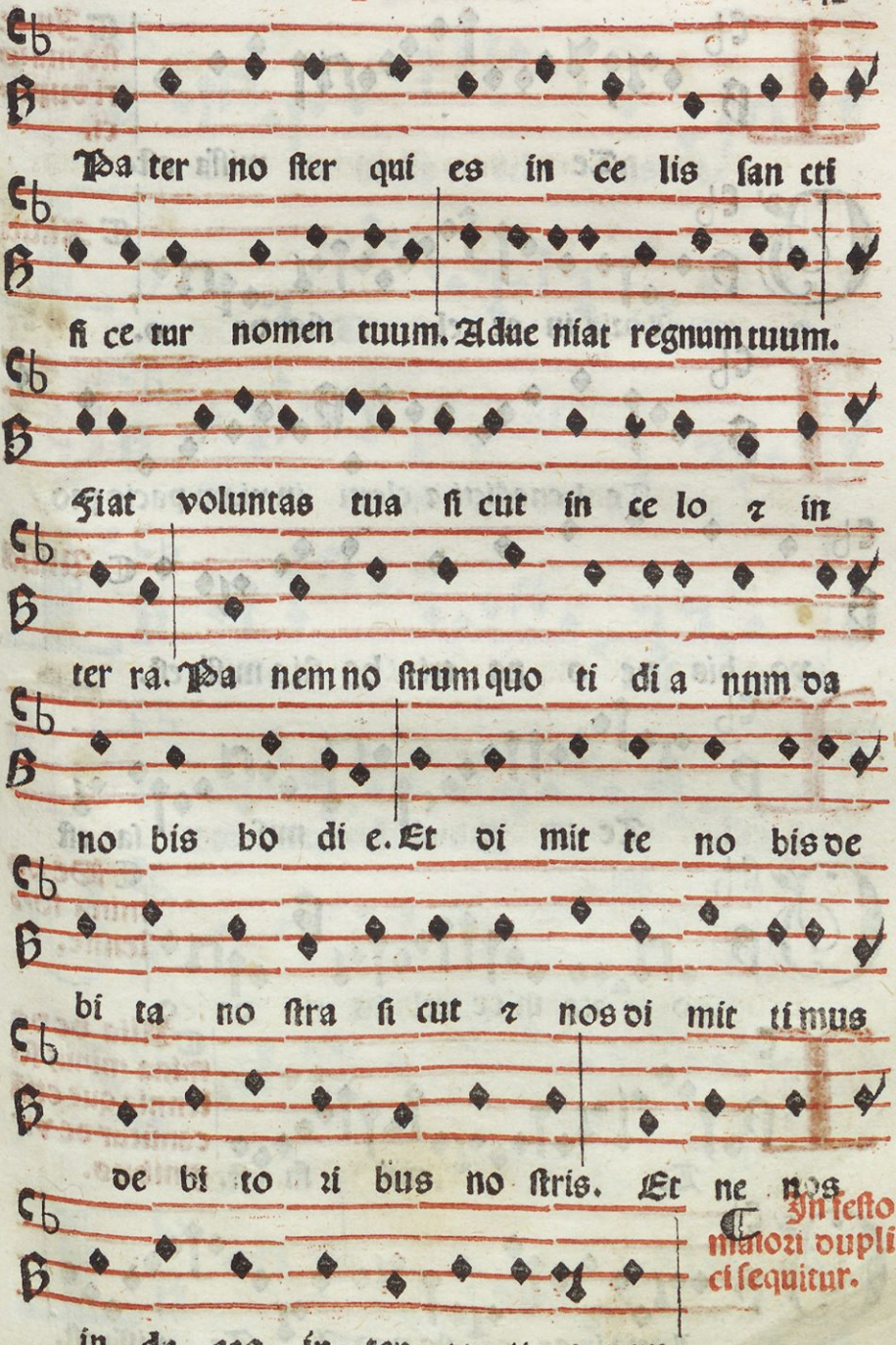

℣ In feſto maiori dupli ci ſequitur.

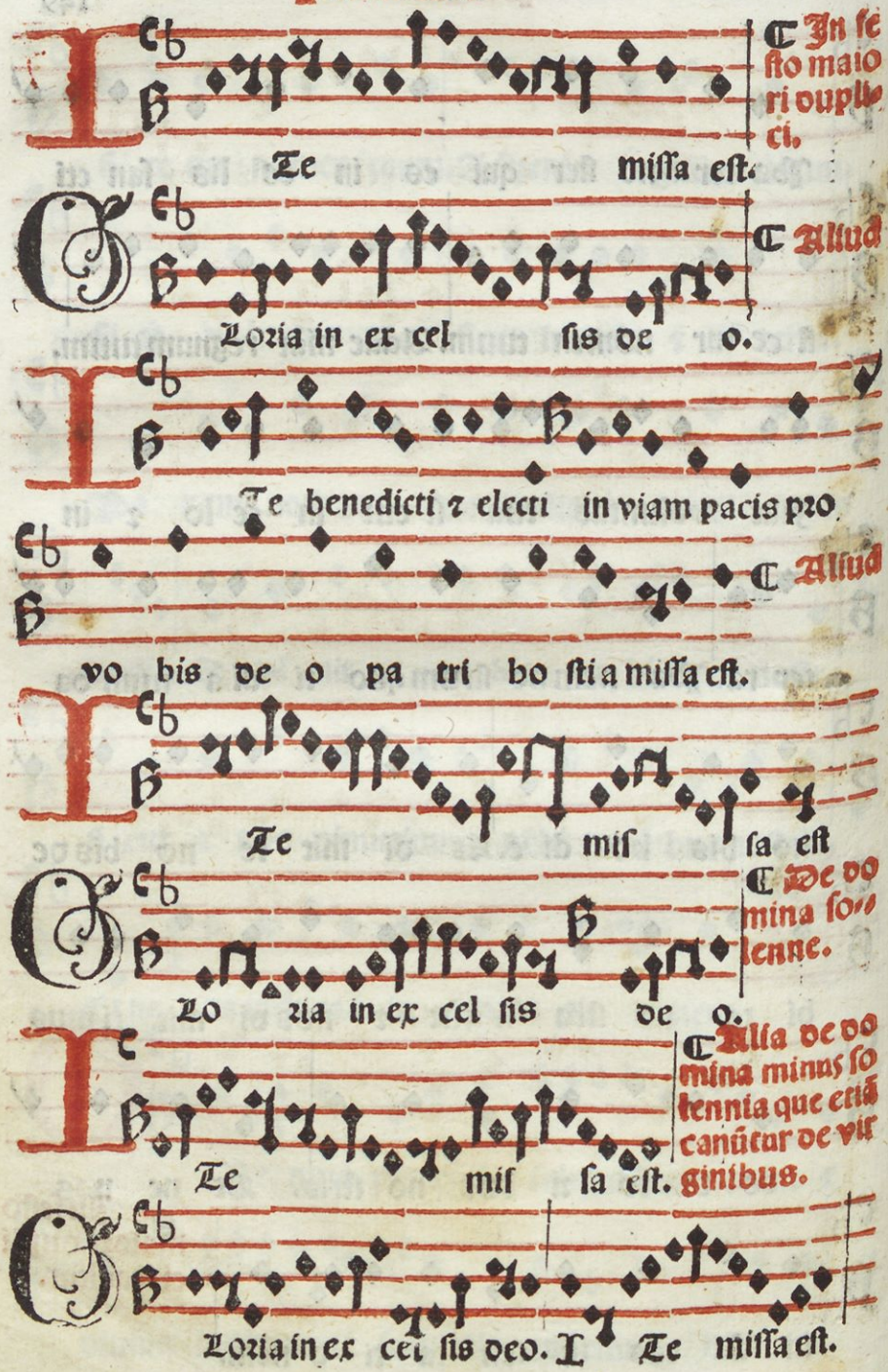
In festo maiori ouplici.
Te missa est.
Aliud
Loria in ex cel sis de o.
Te benedicti z electi in viam pacis pro
vo bis de o pa tri bo sti a missa est.
Aliud
Te mis sa est
De domina solenne.
Lo ria in ex cel sis de o.
Alia de domina minus solennia que etiã canũtur de virginibus.
Te mis sa est.
Loria in ex cel sis deo.
Te missa est.

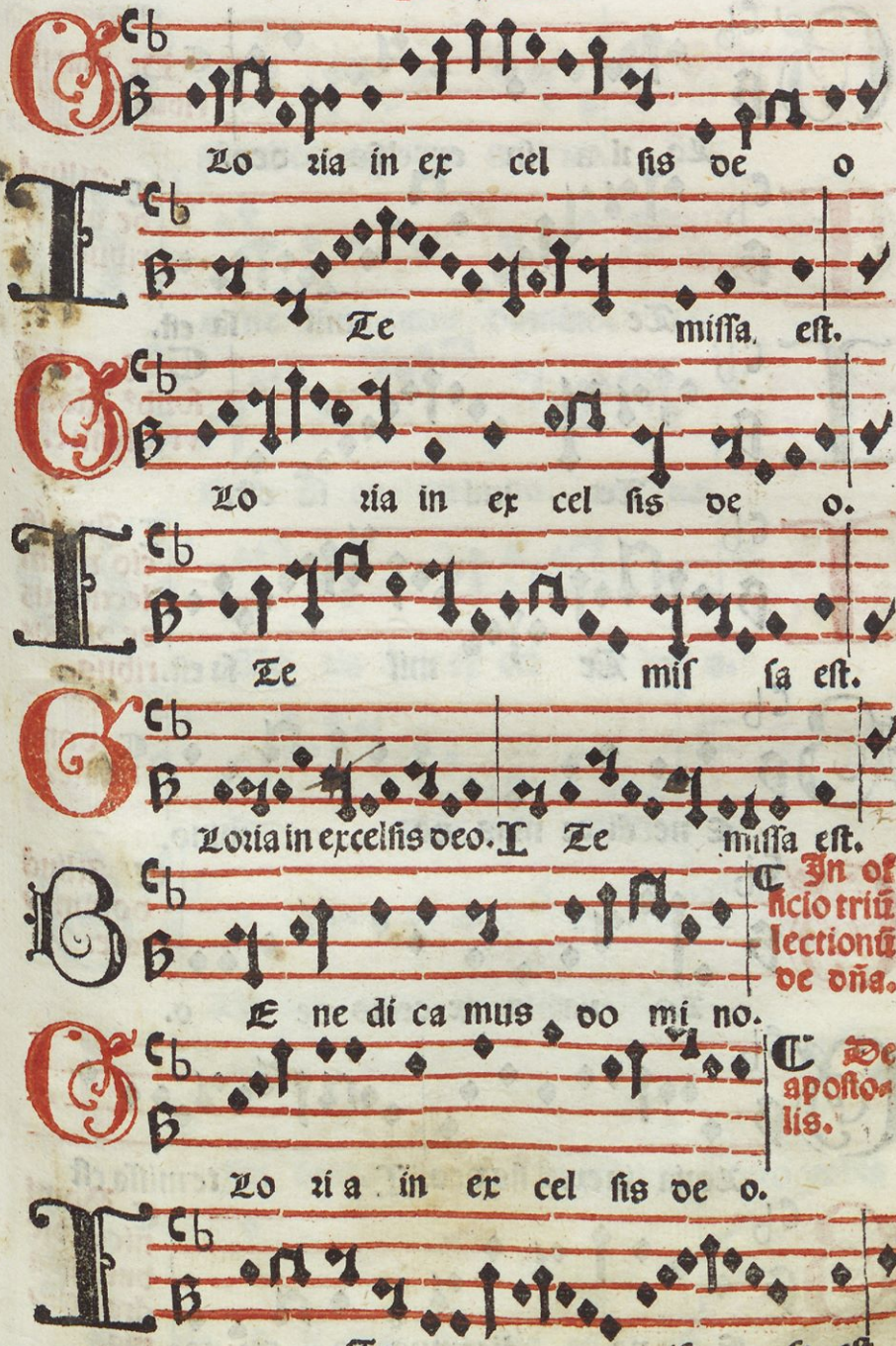
Lo ria in ex cel sis de o
Te missa est.
Lo ria in ex cel sis de o.
Te mis sa est.
Loria in excelsis deo. Te missa est.
In of ficio triū lectionū de dña.
E ne di ca mus do mi no.
De apostolis.
Lo ri a in ex cel sis de o.
Te mis sa est.

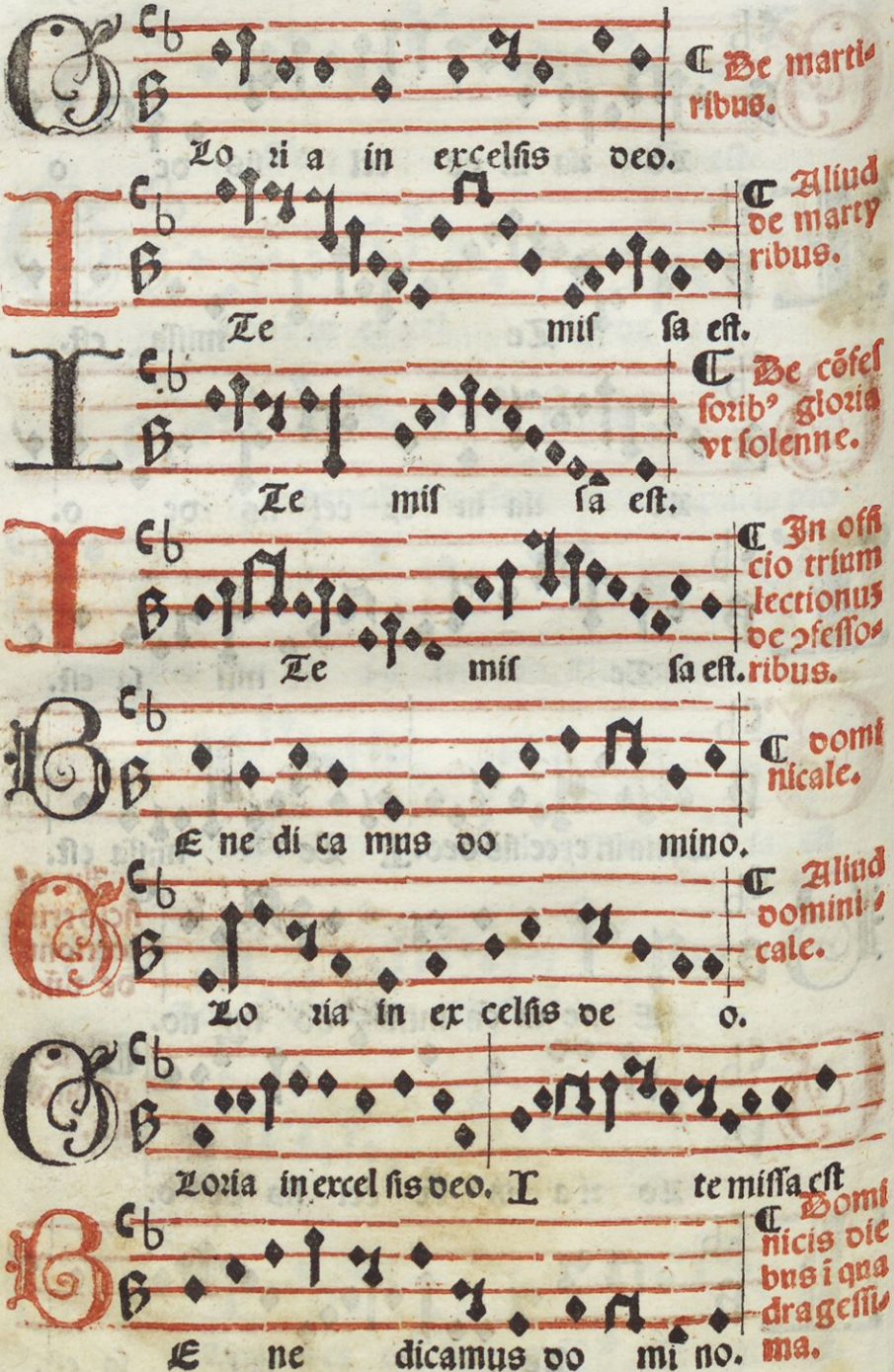
Lo ri a in excelsis deo.
¶ De martiribus.
Te mis sa est.
¶ Aliud de martyribus.
Te mis sa est.
¶ De cõfessoribꝰ gloria vt solenne.
Te mis sa est.
¶ In officio trium lectionus de ꝓfessoribus.
Te mis sa est.
¶ dominicale.
E ne di ca mus do mino.
¶ Aliud dominicale.
Lo ria in ex celsis de o.
Loria in excel sis deo.
te missa est
¶ Dominicis diebus i quadragessima.
E ne dicamus do mi no.

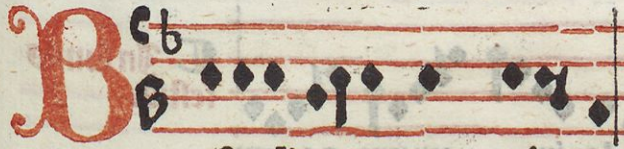

Diebus ferialibus in quadrageſima.

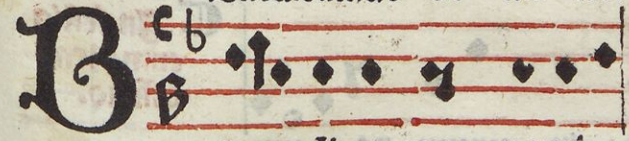

Aliis diebus ferialibus.

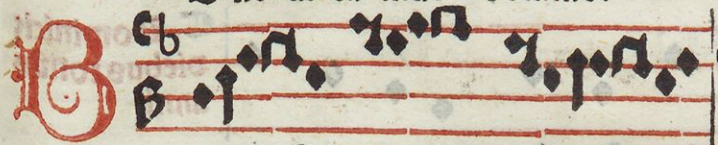

Dominicis dieb⁹ in aduẽtu.

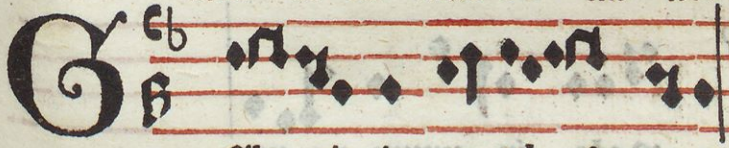

Tempore paſche.

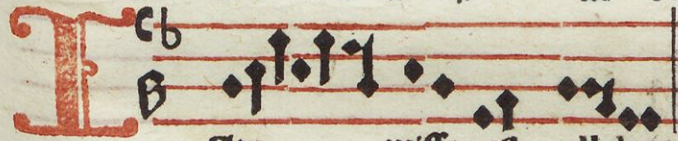

Tempore paſche.

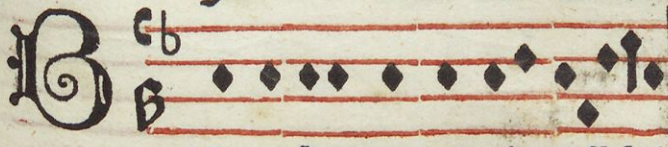

In officio paſchali triuꝫ lec.

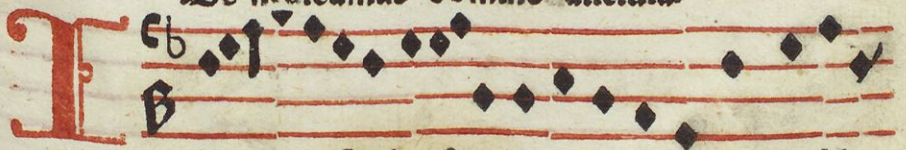

Maius ſolẽne de beata virgine.

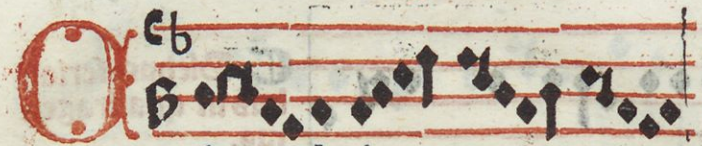

¶ In sumis festis.

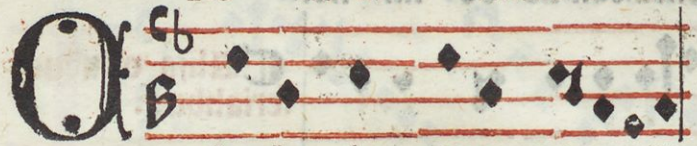

¶ In festis cum pleno officio.

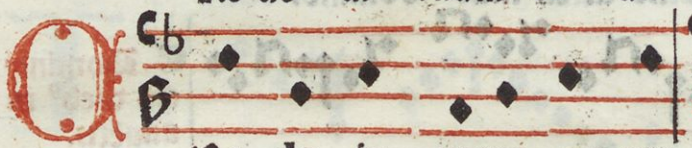

¶ Dominicis diebus totius anni.

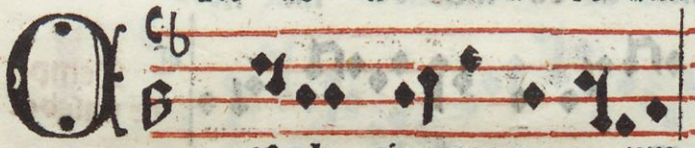

I·N·R·I

TE igit̃ cle-mẽ-tissi me pa-ter p iesuz chri stũ fi lium tuuz dñm nr̃m: supplices rogam⁹ ac petim⁹: vti accepta habeas ⁊ bñ dicas. Hec ✠ dõa Hec ✠ mũera. Hec san ✠ cta sacrificia illibata. In primis que tibi offerimus pro ecclesia tua sancta catholica quã pacificar̃: custodire: adũare: ⁊ regere digneris: toto orbe ter

raꝝ: vna cũ famlo tuo papa nr̃o. N. ⁊ ãtistite nr̃o:
N. ⁊ rege nr̃o. N. ⁊ oĩb⁹ orthodoxis atq; eatholi
ce ⁊ apostolice fidei cultorib⁹. Memento dñe fa/
muloꝝ famularũq; tuaꝝ. Memoria viuorũ. Et
oĩm circũastãtiũ quoꝝ tibi fides cognita est ⁊ nota
ꝺuotio: pro qb⁹ tibi offerim⁹: vl' q tibi offerũt hoc
sacrificiũ laudis: pro se suisq; oĩb⁹: ꝓ r̃dẽptiõe ani
maꝝ suaꝝ: pro spe salutis ⁊ icolumitatis sue tibi red
dũt vota sua eterno deo viuo ⁊ vero. Cõmunicã
tes ⁊ memoriã venerãtes: i p̃mis gl̃iose semꝑ virgi
nis marie genitricis dei: ⁊ dñi nr̃i iesu xp̃i. Sed ⁊
beatorũ apl̃oꝝ ac martyꝝ tuoꝝ Petri Pauli An
dree Iacobi Ioãnis Thome Iacobi Philip
pi Bartholomei Mathei Simonis et Thadei
Lini Cleti Clemẽtis Sixti Cornelij Cipriani
Laurẽtij Crisogoni Ioãnis ⁊ Pauli Cosme ⁊
Damiani Et omniũ sctõrũ tuoꝝ quoꝝ meritis p̃
cibusq; ꝯcedas: vt i oĩb⁹ semꝑ prote✠ctionis tue
muniamur auxilio. Per eũdẽ xp̃m dñm nr̃m amẽ.
Hãc igit' oblationẽ seruitutis nr̃e: sed ⁊ cũcte fami
lie tue q̃s dñe vt placat⁹ accipias: diesq; nr̃os i tua
pace dispõas: atq; ab eterna dãnatiõe nos eri✠pi:
⁊ i electoꝝ tuoꝝ iubeas grege numerari. Per chri
stũ dñm nr̃m amẽ. Quã oblationẽ tu de⁹ i oĩbus
q̃sumus Bene✠dictã Asscri✠ptã Ra✠tã Ra/
tionabilẽ acceptabilẽq; facere digneris: vt nobis
Cor✠pus ⁊ San✠guis fiat dilectissimi filij tui
dñi nr̃i iesu xp̃i. Qui pridie q̃ pateretur accepit
panẽ in sanctas ac venerabiles manus suas: ⁊ ele/

uatis oculis in celum ad te deū patrē suū oīpoten
tē: tibi gr̄as agēs Bene ✠ dixit Aregit dedit disci
pulis suis dicēs. Accipite ⁊ mādūcate ex hoc oēs.
Hoc est eni corp⁹ meū. Simili mō postq̄ cenatū ē.
Accipiēs ⁊ hūc p̄clarū calicē in sanctas ac venera
biles manus suas: item tibi gratias agens Bene ✠
dixit dedit discipulis suis dicens. Accipite ⁊ bibi
te ex eo omnes. Hic est enim calix sanguinis mei
noui ⁊ eterni testamenti: mysterium fidei: qui pro
vobis ⁊ pro multis effundetur in remissionez pec
catorum. Hec quotienscunqz feceritis in mei me/
moriaz facietis. Unde ⁊ memores dñe nos serui
tui: sed ⁊ plebs tua sancta eiusdez christi filij tui do
mini dei nostri: tam btē passionis necnon ⁊ ab infe
ris resurrectionis: sed ⁊ in celos gloriose ascensio/
nis offerimus p̄clare maiestati tue: de tuis donis
ac datis Hosti ✠ am puraz Hosti ✠ am scām Ho
sti ✠ am immaculataz Pa ✠ nem sctm̄ vite eterne ⁊
Cali ✠ cez salutis perpetue. Supra que propitio
ac sereno vultu respicere digneris ⁊ accepta hr̄e:
vti accepta hr̄e dignatus es munera pueri tui iu/
sti abel: ⁊ sacrificium p̄riarche nr̄i abrae: ⁊ quod ti/
bi obtulit summus sacerdos tuus melchisedech sā
ctum sacrificiuz: immaculatam hostiam. Suppli/
ces te rogamus op̄s deus iube hec p̄ferri p̄ manus
sci angeli tui in sublime altare tuū in cōspectu diui
ne maiestatis tue: vt quotquot ex hac altaris parti
✠ cipatione sacro sanctum filij tui cor ✠ pus ⁊ san
✠ guinez sumpserimus: omni bene ✠ dictione cele/

sti ⁊ gratia repleamur. Per eūdē xp̄m dn̄m nr̄m.
Memento etiam dn̄e famulorū famularūq; tua
rū. N. q̄ nos precesserūt cū signo fidei: ⁊ dormiūt
in sōno pacis. Hic noīa mortuorū recita. Ip̄is
domine: ⁊ omnibus in christo quiescentibus: locū
refrigerij lucis ⁊ pacis: vt idulgeas deprecamur.
Per eundem christum dn̄m nostrum amen. No/
bis quoq; peccatoribus famulis tuis de multitu/
dine miserationum tuarum sperantibus ptem ali/
quam: ⁊ societatem donare digneris cum tuis san
ctis apostolis ⁊ martyribus: cū Ioāne Stephāo
Mathia Barnaba Ignatio. Alexādro Marcel/
lino Petro Felicitate Perpetua Agatha Lu/
cia Agna Cecilia Anastasia. Et cum omnibus
sanctis tuis Intra quorum nos consortium non
estimator meriti: sz venie quesumus largitor admit
te. Per christum do. no. Per quē hec omnia dn̄e
semp bōa creas San✝ctificas Viui✝ficas Bn̄
✝dicis et prestas nobis Per ip✝sum ⁊ Cum ip
✝so et In ip✝so. est tibi deo✝ patri omnipoten/
ti in vnitate✝ spiritussancti omnis honor ⁊ gloria.
Per oīa scl̄a scl̄or. Orem⁹. Preceptis salutarib⁹ mōiti:
⁊ diuina istitutiōe formati audem⁹ dicer̄. Pr̄ noster q̄ es i
celis scificet̄ nomē tuū. Aduēiat r̄gnū tuū. Fiat volūtas tua
sic̄ i celo ⁊ i terra. Panē nr̄m quotidianū da nob̄ hodie. Et di
mitte nob̄ d̄bita nr̄a: sic̄ ⁊ nos dimittim⁹ d̄bitorib⁹ nr̄is. Et
ne nos iducas i tentationem. Sz libera nos a malo. Amen.
Libera nos q̄s dn̄e ab oīb⁹ malis preteritis: pre/
sentib⁹ ⁊ futuris: ⁊ itercedēte btā ⁊ gl̄iosa semp vir

gine dei genitrice Maria: 7 btis aplis tuis. Petro 7 Paulo atqz Andrea: cum omnibus sanctis tuis Da propitius pacez i diebus nris vt ope mie tue adiuti: 7 a pcō simꝰ semp libi et ab oi ptur + batione securi. Per eundem dñm nrm ihesuz xp̄m filiū tuuz Qui tecum viuit 7 regnat i vnitate spiritusci deꝰ. Per oia scla sclorz. Par + oñi sit + sp vo + biscū Agnꝰ dei

qui tollis pctā mundi miserē nob. Agnꝰ dei q̄ tol lis pctā mundi miſere nob. Agnꝰ dei q̄ tollis pec cata mundi. dona nobis pacem. Pro defun ctis dicatur. Dona eis requiem sempiternaz. Fiat conmixtio et consecratio corporis et sangui nis domini nostri ihesu christi accipientibus nobis i vitā eternā amē. Ad pacem osculando dicit. Do mine ihesu christe qui dixisti apostolis tuis: pacem meam do vobis: pacem meam relinquo vobis: ne respicias peccata mea: sz fidez ecclie tue: eamqz secundum voluntatem tuam pacificare: custodire: adunare: 7 regere digneris. Qui cum deo patre 7 spiritu sancto viuis ac regnas: Hic eleuet se et oscu letur altare dans pacez ministro dicēs. Pax tecuz et ecclesie vade in pace. Habete vinculuz pacis et charitatis vt apti sitis sacro sanctis mysteriis xpi. Dñe ihesu christe qui ex voluntate patris coopante spiritu sancto: per mortem tuam mundum viuifi casti: libera me q̄so per hoc sacro scm corpus et san guinem tuum: ab omnibus iniquitatibus meis: et fac me tuis obedire mandatis et nunq̄ a te separa ri permittas. Qui cū deo i vnitate eiusdē spiritꝰ sancti

vinis ꝛc. Quibus dictis erigens se et reuerenter accipiens patenam dicat. Panem celestem accipiam ⁊ nomẽ dñi inuocabo. Deinde dicat ter Domine non sum dignus vt intres sub tectum meum: sꝫ saluum me fac ⁊ saluus ero: quoniaꝫ laus mea tu es. Hic recipiat corpus domini ⁊ dicat Corpus domini nostri ihesu christi: custodiat animam meaꝫ in vitam eternaꝫ amen. Hic accipiat calicẽ ⁊ dicat cum reuerentia. Quid retribuam dño pro oibus que retribuit mihi. Calicem salutaris accipiam ⁊ nomen dñi inuocabo. Laudans inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis saluus ero. Hic sumat sanguinẽ ⁊ dicat. Sanguis dñi nostri ihesu christi custodiat animam meam in vitam eternam amen. Postꝯ manducauerit dicat. Quod ore sumpsimus dñe: pura mente capiamus: ⁊ de munere temporali fiat nobis remedium sempiternum. Alia oratio. Corpus tuum dñe quod sumpsi: ⁊ sanguis quẽ potaui: adhereat visceribus meis ⁊ presta: vt in me nõ remaneat scelerum macula: quem pura et sancta refecerunt sacramẽta. Qui vi. ꝛc. Antecꝯ dicat. Dñs vobiscum: osculetur altare. Item cantãdo Ite missa est. Vel Benedicamus domino. Qua cõpleta benedicat populum ⁊ secreto dicat hãc orationem. Placeat tibi sancta trinitas obsequium seruitutis mee ⁊ presta: vt hoc sacrificium quod oculis tue maiestatis indignus obtuli tibi sit acceptabile: mihiqꝫ ⁊ omnibus pro quibus illud obtuli sit te miserante propitiabile. Per christum dominum.

Dñica. j. post penthecosten de q̃ agit̃ feria. ij. post trinitatis vel alia feria ꝯuenienti alio festo. ix. lec. ipediẽte scd̃az fer. it.

Dom ine i tua misericordia spaui exultauit cor meũ i salutari tuo cãtabo dño q bona tribuit mihi. Usqzquo dñe obliuisceris me i finem vsqzquo auertis faciem tuã a me.

Oratio.

Deus in te spantiũ fortitudo adesto ꝓpitiꝰ inuocatiõibus nr̃is: ⁊ qꝛ sine te nihil p̃t mortal' infirmitas p̃sta auxilium gr̃e tue: vt in exeq̃ndis mãdatis tuis ⁊ volũtate tibi ⁊ actiõe placeamꝰ. Per. Joãnis apostoli. IIII. Prime epistole.

Charissimi deꝰ charitas est. In hoc appuit charitas d̃i i nobis: qm̃ filiũ suũ vnigenitũ misit deꝰ in mũdũ vt viuamus ꝑ eũ. In hoc ẽ charitas: nõ q̃si nos dilexerimꝰ deũ: sz qm̃ ipse p̃or dilexit nos. Et misit filiũ suũ ꝓpitiationẽ ꝓ pctis nr̃is.

Charissimi: si sic deꝰ dilexit nos ⁊ nos dēmꝰ inuicē diligere. Deū nemo vidit vnq̄ꝫ. Si diligamꝰ inuicē: deꝰ in nob̄ manet: ⁊ charitas eiꝰ in nob̄ ꝑfecta ē. In hoc intelligimꝰ qm̄ in eo manemꝰ ⁊ ip̄e in nobis qm̄ de spū suo dedit nob̄. Et nos vidimꝰ ⁊ testificamur: qm̄ pater misit filiū suū saluatorem mūdi. Quisqs cōfessus fuerit qm̄ iesus ē filius dei: deus in eo manet ⁊ ip̄e in deo. Et nos cognouimꝰ ⁊ credimus charitati quā hēt deus in nobis deꝰ charitas ē. Et q manet in charitate: in deo manet ⁊ deus in eo. In hoc ē ꝑfecta charitas nobiscuꝫ vt fiduciā habeamꝰ in die iudicij: qm̄ sicut ille est: ⁊ nos sumꝰ in hoc mūdo. Timor nō est in charitate. Sed ꝑfecta charitas foras mittit timorē: qm̄ timor penaꝫ hēt. Qui aūt timet nō est ꝑfectus in charitate. Nos ergo diligamꝰ deū: qm̄ deꝰ prior dilexit nos. Si qs dixerit qm̄ diligo deū: ⁊ frēm suū oderit: mendax ē. Qui em̄ nō diligit frēm suū quē videt: deū quē nō videt quomodo pōt diligere? Et hoc mādatū habemꝰ a dō: vt q diligit deū diligat ⁊ frēꝫ suū. Gra.

Ego dixi domine miserere mei sana aīam meam qꝛ peccaui tibi. ℣. Beatus qui intelligit sup egenum ⁊ paupem in die mala liberabit eū dominū. Alla. ℣. Uerba mea auribꝰ ꝑcipe dñe itellige clamorē meū. Euāgeliū secunduꝫ lucā. XVI.

Homo quidam erat diues ⁊ induebat purpura. fo. 47. Offe.

Intende voci orationis mee: rex meus ⁊ deus meus: quoniam ad te orabo domine. Secreta.

Hostias nr̄as dñe tibi dicatas placatus assume: ⁊ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝑuenire subsidiū. Per dñm. Cōm.

Narrabo oīa mirabilia tua letabor ⁊ exultabo in te psallam nomini tuo altissime. Complenda.

Tantis dñe repletis muneribus presta quesumus vt ⁊ salutaria dona capiamus: et a tua nūq̄ꝫ laude cessemꝰ. Per.

Fer. iiij. lcō ad collossen. III

Fratres. Mortificate mēbra vestra que sunt sup terrā: fornicationē: immundiciaꝫ: libidinem: cōcupiscētiam malā ⁊ auaritiā que est idolorū seruitus ꝓpter que venit ira dī in filios incredulitatis. In qbus ⁊ vos ambulastis aliquādo cū viueretis in illis. Nūc aūt deponite ⁊ vos oīa: iraꝫ: indignatiōem: maliciam: blasphemiam: ⁊ turpem sermonē de ore vr̄o. Nolite mentiri inuicem expoliātes vos veterez hoīem cū actibus suis: ⁊ induentes nouū eū q re-

nouat in agnitionē dī secūduz imaginē eiꝰ q creauit eū: vbi nō est gentilis ⁊ iudeus: circūcisio ⁊ p̄putiū: barbarus ⁊ scyta seruꝰ ⁊ liber: sz oīa ⁊ in oībus christus q est bn̄dictꝰ in scl'a scl'oꝝ. Am̄.

Secundum mattheum. V. C.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nolite putare: qm̄ veni soluere legē aut ꝓphetas. Nō vēi soluere sz adimplere. Amē quippe dico vobis: donec trāseat celuz ⁊ terra iota vnū aut vnus apex nō p̄teribit a lege: donec oīa fiāt. Qui g̊ soluerit vnū de mādatis istis minimis ⁊ docuerit sic hoīes: minimus vocabit in regno celoruz. Qui aūt fecerit ⁊ docuerit: hic magnꝰ vocabit i regno celoꝝ.

¶ Fer. sexta. Lcō ad gala. III.

Fratres. Abraaz credidit dō: ⁊ reputatū est ei ad iustitiā. Cognoscite ergo: qꝛ qui ex fide sunt: hi sunt filij brae ꝓuidens āt scriptura qꝛ ex fide iustificat gētes dus p̄nūciauit abrae qa bn̄dicent in te oēs gentes. Igitur q ex fide sunt: bn̄dicent cum fideli abraam. Quicunqz eni ex operibus legis sunt: sub maledicto sunt. Scriptū est eniz maledictꝰ oīs q nō ꝑmāserit in oībus que scripta sunt i libro legis vt faciat ea. Quoniā āt in lege nemo iustificat apud deum: manifestū ē quia iustus ex fide viuit.

Scdm Lucaz. XVII. C.

In illo tpe: dixit iesus discipulis suis. Impossibile ē vt nō veniāt scādala. Veh āt illi ꝑ quez veniūt vtilius ē illi si lapis molaris imponat circa collū eiꝰ ⁊ ꝓijciat i mare: q̄z vt scandalizet vnū de pusillis istis. Attēdite vob. Si peccauerit ī te frater tuus: increpa illū. ⁊ si penitētiā egerit: dimitte illi. Et si septies i die peccauerit i te ⁊ septies in die ꝯuersus fuerit ad te: dicēs penitet me dimitte illi. Et dixerūt apl'i dn̄o. Adauge nobis fidem: dixit āt dn̄s. Si habueritis fidē sicut granū sinapis dicetis huic arbori moro eradicare et transplātare in mare ⁊ obediet vobis. Quis āt vr̄m habēs seruum arantē aut pascentem boues q r̄gresso de agro dicat illi statim: transi recūbe: ⁊ nō dicet illi para qd̄ cenē: ⁊ p̄cige te ⁊ ministra mihi donec māducē ⁊ bibā ⁊ pꝰ hec tu māducabis ⁊ bibes. Nūqd gr̄az hēt ſuo illi: qꝛ fecit que ei īpauerat. Nō puto.

Sic ⁊ vos cũ feceritis oĩa que precepta sunt vobis dicite. Serui inutiles sumus: qđ debuim⁹ facere fecimus. ¶ Dñica.ij.int.

Factus est dominus protector meus et eduxit me ĩ latitudinem: saluum me fecit qm̃ voluit me. ps. Diligam te dñe virtus mea: domin⁹ firmamentuz meũ ⁊ refugium meum. Oratio.

Sancti noĩs tui dñe timorẽ pariter ⁊ amorem: fac nos hẽre ꝑpetuum: qꝛ nũquam tua gubernatiõe destituis: quos in soliditate tue dilectiõis instituis. Per dominum. Lectio Joannis apostoli. III. epl'e prĩe

Charissimi nolite mirari: si odit vos mũdus. Nos scimus qm̃ translati sumus de morte ad vitam qm̃ diligimus fratres. Qui nõ diligit: manet in morte. Oĩs qui odit frẽm suum homicida est. Et scitis quoniam oĩs homicida non habet vitã eternam in se manentem. In hoc cognouimus charitatẽ dei: quoniaz sicut ille pro nobis aĩam suam posuit. Et nos debemus pro fratribus aĩas ponere. Qui habuerit substantiã huius mundi: ⁊ viderit frẽm suum necessitatem habere. Et clauserit viscera sua ab eo: qũo charitas dei manet in eo. Filioli mei non diligamus verbo neqꝫ lingua. Sed opere ⁊ veritate. Gr.

Ad dominuz cũ tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. ℣. Domine libera animam meam a labijs iniquis ⁊ a lingua dolosa. Alla. ℣. Domine ne in ira tua arguas me neqꝫ i furoꝛ tuo corripias me. Sz lu. XIIII

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: parabolaz hanc. Homo quidam fecit cenam magnam. Et vocauit multos. Et misit seruum suũ hora cene dicere ĩuitatis vt venirẽt: qꝛ iam parata sunt oĩa. Et ceperũt simul oẽs excusare. Prius dixit illi: villã emi: ⁊ necesse habeo exire ⁊ videre illaz. Rogo te: habe me excusatuz. Et alter dixit. Juga boum emi quiqꝫ ⁊ eo probare illa. Rogo te: habe me excusatũ. Et alius dixit vxorem duxi: ⁊ iõ non possuz venire. Et reuersus seruus nũciauit hec dño suo. Tunc iratus pater familias: dixit seruo suo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ pauperes ac debiles: ⁊ cecos ⁊ claudos introduc huc. Et ait

seruus. Domine factum est vt imperasti. Et adhuc locus est. Et ait dñs seruo. Exi in vias & sepes & compelle intrare vt impleatur domus mea: dico autez vobis: quod nemo virorz illorz qui vocati sũt gustabit cenã meaz. **Offer.** Domine conuertere & eripe aiam meã saluum me fac propter misericordiam tuam. **Secreta.**

Oblatio nos dñe tuo nomini dicanda purificet. Et de die in diẽ ad celestis vite transferat actionẽ. Per dominum nr̃m iesum chr̃istũ. **Com.** Cantabo dño q̃ bona tribuit mihi & psallam nomini dñi altissimi. **Cõplẽ.**

Sumptis muneribus dñe quesumus: vt cum frequẽtatione mysterij crescat nostre salutis effectus. Per dominuz nostrum iesum chr̃istum filiuz. ¶ **Feria quarta. Lectio Joãnis apostoli.** I.C. **epistole prime.**

Carissimi: Hec est annũciatio quam audiuimus ab eo & annunciamus vobis: quoniam deus lux est & tenebre non sunt in eo vlle. Si dixerimus quoniam societatem habemus cũ eo & in tenebris ambulabimus mentimur & veritatẽ non facimus. Si autem in luce ambulamus sicut & ipse est i luce: societatem habemus adinuicem: & sanguis iesu chr̃isti filij eius emundat nos ab oi pecccato. Et si dixerimus quoniaz peccatũ non habemus ipsi nos seducimus. Et veritas in nobis nõ est. Si confiteamur peccata nostra: fidelis est deus & iustus vt remittat nobis peccata nr̃a: & emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniã non peccauimus: mendaczq facim⁹ eum: & verbuz eius in nobis nõ est. **Secundum Lucam.** IX.C.

In illo tempore. Accedentez discipuli ad iesuz dixerunt illi: dimitte turbas vt euntes in castella villasq̃ que circa sunt diuertant & inueniant escas: qz hic in loco deserto sumus. Ait autem ad illos. Vos date illis mãducare: at illi dixerunt. Nõ sunt nobis plusq̃ quinq̃ panes & duo pisces: nisi forte nos eamus & emamus in omnẽ hanc turbam escas. Erant autem viri fere qnq̃ milia. Ait autẽ ad discipulos suos: facite illos discumbere per cõuiuia quinquagenos & ita fecerunt & discubuerunt oẽs. Acceptis aũt quinq̃ panibus & duobus piscibus respexit in celuz & benedixit illis: & fregit & distribuit discipul' suis

vt ponerent añ turbas: Et mã ducauerunt oẽs ⁊ saturati sunt.

¶ Feria.vj. Lectio ad rom. III

FRatres: Arbitramur eni iustificari hominẽz per fidem sine operibus legis an iudeoꝝ deus tantũ. Nonne ⁊ gẽtium: imo ⁊ gentiuz qũo quidẽ vnus deus q iustificat circuncisionẽ ex fide: ⁊ prepucium per fidem: legẽ autem destruimus p fidem: absit. Sed legem statuimus. Quid ergo dicemuz inuenisse abraã patrem nr̃m secundum carnem. Si enim abraaz ex operibus legis iustificat⁹ est: habet gloriã sed non apud deum. Quid enim dicit scriptura. Credidit abraam deo: ⁊ reputatũ est illi ad iustitiam. Ei autẽ qui operatur merces non imputatur secundũ gratiam: sed secũdum debitum. Ei vero qui non operatur credenti autẽ in eum qui iustificat impium: reputatur fides eius ad iustitiam. Secundum lucã. VIII. C.

IN illo tpe. Venit ad iesuz vir cui nomẽ iayrus: ⁊ ipse princeps synagoge erat. Et ccidit ad pedes iesu: rogãs eũ vt itraret domũ eius: qz filia vnica erat illi fere annoꝝ duodeci: ⁊ hec morieba tur ⁊ prigit dum iret: a turbis cõ primebat: ⁊ mulier q̃dam erat in fluxu sanguinis ab ãnis duodecim que in medicos erogauerat oẽm substantiã suam: nec ab vllo potuit curari accessit retro ⁊ tetigit fimbriã vestimenti eius. Et ꝑfestim stetit fluxus sanguinis eius. Et ait iesus. Quis est q me tetigit. Negantibus ãt omnibus: dixit petrus ⁊ qui cũ illo erant: Preceptor turbe te cõprimunt ⁊ affligunt. Et dicis quis me tetigit. Et dixit iesus: Tetigit me aliqs. Nam ego noui virtutez de me exisse. Uidẽs autem mulier quia non latuit: tremens venit ⁊ pcidit ante pedes eius. Et ob quam causaz tetigerit eum indicauit coram omni populo: ⁊ quemadmodũ cõfestim sanata sit: at ipse dixit illi filia: fides tua te saluaz fecit vade in pace. Adhuc illo loquente: venit quidam ad principẽ synagoge dicẽs ei. Quia mortua est filia tua: noli vexare illũ. Ihesus audito hoc verbo: rñdit patri puelle: noli timere: crede tñ ⁊ salua erit. Et cum veniſſet domũ: non pmisit intrare secũ quẽ quam nisi petrũ ⁊ iacobuz ⁊ ioannẽ ⁊ patrem ⁊ mr̃em puelle: flebant ãt oẽs ⁊ plãgebant illã: at ille dixit. Nolite flere. Nõ est eni mortua puella: sed dormit. Et deridebãt eum scientes quia mortua eẽt ipse aũt tenens ma

num eius. Clamauit dicens. Puella surge. Et reuersus est spūs eius: ⁊ surrexit ꝓtinuo. Et iussit illi dari mãducare: Et stupuerunt parentes eius. Quib⁹ precepit ne alicui dicerẽt quod factũ fuerat. ℂ Dñica.iij. Introi.

Respice in me ⁊ miserere mei dñe qñ vnic⁹ ⁊ paup sũ ego vide humilitatẽ meã ⁊ laborẽ meũ ⁊ dimitte oia peccata mea de⁹ meus. ℣. Ad te dñe leuaui aiam meam deus meus in te confido non erubescam. Oratio. Protector in te sperantiũ deus: sine quo nihil est validuz nihil scñm multiplica sup nos misericordiã tuam: vt te rectore te duce sic trãseamus ꝑ bona tpalia: vt non amittamus eterna. ꝑ dñm. Lectio epistole beati petri apli. V.C. epistole.j.

Carissimi: Humiliamini sub potẽti manu dei: vt vos exaltet in tpe visitationis oẽm sollicitudinẽ vestram proiicientes in eũ quoniam ipsi cura est de vobis. Sobrij estote ⁊ vigilate: qꝛ aduersarius vester diabolus tanq̃ leo rugiẽs circuit querẽs quem deuoret: cui resistite fortes in fide: scientes eandẽ passionẽz ei q̃ in mundo est vestre fraternitati fieri: deus aũt omnis gr̃e qui vocauit nos in eternã suam gloriam in christo iesu modicũ passos: ipse perficiet ⁊ cõfirmabit solidabitqz. Ipsi glia ⁊ ipium in secula seculoruz. Amen. Grad. Iacta cogitatũ tuuz in dño ⁊ ipse te enutriet. ℣. Dum clamarem ad dñm exaudiuit vocẽ meã ab his q̃ appropinquãt mihi. Alleluia. ℣. Dñe deus meus in te spaui salum me fac ex oibus persequentib⁹ me ⁊ libera me. Scõm lucaz. XV

Illo tpe. Erãt appropinq̃ntes ad iesum publicani ⁊ pctõres vt audirẽt illum. Et murmurabãt pharisei ⁊ scribe dicentes. Quia hic pcõres recipit ⁊ mãducat cũ illis. Et ait ad illos parabolam istaz dicens. Quis ex vobis homo qui habet centuz oues: ⁊ si perdiderit vnam ex illis: nonne dimittit nonaginta nouẽ in deserto ⁊ vadit ad illaz q̃ perierat donec inueniat illam. Et cum inuenerit eaz: imponit in humeros suos gaudẽs: ⁊ veniens domũ: conuocat amicos ⁊ vicinos dicens illis. Cõgratulamini mihi: quia inueni ouẽ meam que perierat. Dico aũt

vobis:quod ita gaudiuz erit in celo super vno peccatore penitentiam agente:q̃z supra nonagintanouem iustis qui non indigent penitentia:aut que mulier habens dragmas decem:⁊ si perdiderit dragmam vnam nõ ne accendit lucernaz ⁊ euertit domum:⁊ querit diligenter donec inueniat. Et cuz inuenerit conuocat amicas ⁊ vicinas dicens. Congratulamini mihi qꝛ inuenit dragmam quam perdideram. Ita dico vobis gaudiũ erit coram angelis dei sup vno peccatore penitentiaz agente.

Offerto. Sperent in te omnes qui nouerunt nomen tuum domine: quoniam non derelinquis querentes te: psallite dño qui habitat in syon qm̃ non est oblitus oꝛonẽ pauperꝝ. **Sec.**

Respice dñe munera supplicantis ecclesie ⁊ saluti credentiuz perpetua sanctificatione sumenda concede. Per do.

Com. Ego clamaui qm̃ exaudisti me deus inclina aurẽ tuam ⁊ exaudi verba mea. **Complenda.**

Sancta tua nos domine sumpta mysteria viuificẽt ⁊ misericordie sempiterne preparent expiatos. Per. ¶ **Feria quarta. Ad collossenses.** III.

Fratres: Omne quodcũqꝫ facitis in verbo aut in opere omnia in nomine domini iesus christi facite gr̃as agẽtes deo ⁊ patri ꝑ ipsum: mulieres subditi estote viris. Sicut oportet in domino: viri diligite vxores vestras: ⁊ nolite amari esse ad illas: filij obedite parentibus per omnia: hoc enim placitum est in domino: patres nolite ad iracundiam prouocare filios vestros vt non pusillo animo fiant. Serui: obedite ꝑ oĩa dominis carnalibus: nõ ad oculum seruientes quasi homĩbus placẽtes: sed in simplicitate cordis timẽtes deum. Quodcũqꝫ facitis ex animo facite: ⁊ operamini sicut domino ⁊ non hominibus: scientes quod a domino accipietis retributionem hereditatis. ꝑ iesum christuz dominum nr̃m. **Scõm matthe.** V. C

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Esto consentiens aduersario tuo cito dũ es cuz eo in via: ne forte tradat te aduersarius iudici ⁊ iudex tradat te ministro: ⁊ in carcerẽ mittaris. Amen dico tibi: non exies inde donec reddas nouissimum quadrantez: audistis: qꝛ dictuz est antiquis non mechaberis. Ego autem dico vobis: quoniaz omnis qui viderit mulierem ad concupiscenduz eaz: iam mechatus est eaz in corde

suo: qd si oculus tuus dexter scā dalizat te: erue ⁊ euz ꝓijce abs te. Expedit enim tibi vt pereat vnum membrorum tuoruz: q̄z totum corpus tuum mittatur ī gehennam. Et si dextera manus tua scandalizat te abscide eam ⁊ proijce abs te. Expedit enim tibi: vt pereat vnum mē brorum tuorum: quam totū corpus tuum eat in gehennam.

¶ Feria. vj. Lcō iacobi apli. II.

Charissimi: Nolite imp sonarum acceptione habere fidem domini nostri iesu christi glorie. Etenim si introierit in conuentum vestruz vir aureum annulum habens in veste candida: introierit autem et pauper in sordido habitu: ⁊ intendatis in eum qui indutus ē veste preclara: ⁊ dixeritis ei:: tu sede hic bene: pauperi autem dicatis tu sta illic aut sede sub scabello pedum meorum: nonne iudicatis apud vosmetipsos: ⁊ facti estis indices cogitationū iniquarum: audite fratres mei dilectissimi. Nonne deus elegit pauperes in hoc mūdo diuites in fide ⁊ heredes regni: quod repromisit deus diligentibus se. Vos autem exhonorastis pauperem. Nonne diuites per potentiam opprimunt vos: ⁊ ipsi trahunt vos ad iudicia. Nonne ipsi blasphemant nomen bonum quod inuocatum est super vos. Si tñ legem perficitis regalem secunduz scripturas diliges proximum tuuz sicut teipsum: benefacitis. Si autez personas accipitis peccatum operamini.

Secundum marcū. XI

In illo tempore. Introiuit iesus hierosolymam in tē plum: ⁊ circunspectis omnibus cum iam vespera esset hora exiuit in bethaniam cum duodecim. Et alia die cuz exiret a bethania esurijt. Cūq̄z vidisset a longe ficum habentem folia venit si quid forte inueniret in ea. Et cum venisset ad eam: nihil ī uenit in ea preter folia: non enī erat tempus ficorum. Et respō dens dixit ei. Jam non ampli⁹ ineternum quisquam fructum ex te manducet. Et audiebant discipuli eius: ⁊ venerunt hierosolymam. Et cum introisset in templum: cepit eijcere vēdē tes ⁊ emētes in templo. Et mē sas nummularioꝝ ⁊ cathedras vendentium columbas euertit: ⁊ non sinebat vt quisquam trās ferret vas per templum: ⁊ docebat dicens eis. Nōne scriptū est q: domus mea domus orationis vocabitur omnibus gentibus: vos autem fecistis illam

speluncam latronum. Quo audito principes sacerdotũ ⁊ scribe querebant quomodo eum ꝑderent. Timebant enim eum: quoniam vniuersa turba admirabatur super doctrina eius. Et cuꝫ vespera facta esset: egrediebatur de ciuitate. Et cuꝫ mane transirent viderunt ficuꝫ aridam factam a radicibus. Et recordatus petrus dixit ei. Rabbi. Ecce ficus cui maledisti aruit. Et respondens iesus ait illis. Habete fidem dei. Amen dico vobis quia quicũqꝫ dixerit huic mõti tollere ⁊ mittere in mare ⁊ non hesitauerit in corde suo: sed crediderit quia quodcunqꝫ dixerit fiat fiet ei. ¶ Dñica.iiij.it.

Dominꝰ illũmiatio mã ⁊ salus mea quem timebo dñs defensor vite mee a q̃ trepidabo q tribulant me inimici mei ipsi infirmati sunt ⁊ cecide/runt. ℣. Si consistant aduersũ me castra non timebit cor meum. Oro.

Da nobis dñe q̃s: vt ⁊ mũdi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: ⁊ eccl̃ia tua trãqlla deuotiõe letet. Per dominum nr̃m iesum christũ filiũ.

Lectio ep̃le beati Pauli apostoli. Ad romanos. VIII.C.

Fratres: Existimo eniꝫ quod non sint condigne passiones huius temporis ad futurã gloriã que reuelabit̃ in nobis. Nam expectatio creature: reuelationem filioꝝ dei expectat. Uanitati enim creatura subiecta est non volẽs: sed ꝓpter eũ qui subiecit eam in spe: qꝛ ⁊ ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatẽ glorie filioꝝ dei. Scimus enim qđ omnis creatura ingemiscit et parturit vsqꝫ adhuc: non soluꝫ autem illa: sed ⁊ nosipsi primitias spiritus habẽtes: ⁊ ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum dei expectantes redemptionez corporis nostri: in christo iesu domino nostro. Grad.

Propiciꝰ esto domine peccatis nostris ne quando dicant gẽtes vbi est deus eorum. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster ⁊ propter honorẽ nominis tui domine libera nos. Alleluia. ℣. Deus iudex iustus fortis ⁊ patiens nũquid irascetur per singulos dies. Secundũ lucã. VI.C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Estote ergo misericordes: sicut ⁊ pat̃ vester

celestis misericors est. Nolite iudicare: & nō iudicabimini. Nolite condemnare & non ꝯdemnabimini. Dimittite & dimittemini: date & dabit vobis: mensurā bonam & confertaz & coagitatā & sꝑ effluentē: dabūt in sinū vestrum. Eadem quippe mēsura qua mensi fueritis: remetiet vobis. Dicebat aūt & illis similitudinē. Nūquid potest cecus cecum ducere. Nonne ambo in foueam cadunt. Nō est discipulus sꝑ magistrum perfect⁹ autem omnis erit: si sit sicut magister eius. Quid aūt vides festucaz in oculo fratris tui: Trabem aūt que in oculo tuo ē nō conspicis aut quomodo poteris dicere fratri tuo frater: sine eiiciam festucam de oculo tuo ipse in oculo tuo trabē non vides: hypocrita: eiice primū trabem de oculo tuo. Et tunc perspicies vt educas festucam de oculo fratris tui. **Offertorium.** Illumina oculos meos ne quando ob dormiā in morte ne qñ dicat inimicus me⁹ pualui aduersus eū. **Secreta.** Oblationibus nostris q̄sumus domine placare susceptis: & ad te nostras etiam rebelles compelle ꝓpiti⁹ voluntates. Per dñm nr̄m ihesuz christum filium tuum. **Com.** Dominus firmamentum meū & refugium meum & liberator meus deus meus adiutor meus. **Cōplen.** Mysteria nos domine sancta purificēt & suo munere tueātur. Per dominū nostrum ihesuz. **Feria.iiij. Lectio Ad ep̄hesios.** I.C. Fratres: Non cesso gratias agens ꝓ vobis: memoriā vestri faciens in orationib⁹ meis: vt deus dñi nostri ihesu christi: pater glorie det vobis sꝑm sapientie & reuelationis in agnitionē eius illuminatos oculos cordis vr̄i: vt sciatis q̄ sit spes vocationis eius: q̄ diuitie glie hereditatis eius in sanctis. Et q̄ sit supereminens magnitudo virtutis ei⁹ in nos q credimus: secundum operationē potentie virtutis eius quā operatus est in christo: suscitans eū ex mortuis: & constituens ad dexterā suā in celestibus sup oēm principatum & potestatē & virtutē & dominationē: & oē nomen qđ nominat in secula scl̄oz. Amen. **Secundum Matthēum.** XI.C. In illo tempore: Cum venisset ihesus in templum: accesserunt ad eum principes sacerdotum. Et seniores populi dicentes. In qua potestate hec facis. Et quis tibi dedit hāc potestatē. Rñdens ihesus dicit illis. Interrogabo vos & ego vnuz sermonē: quē si dixeritis mihi & ego vobis dicā in q̄ ptāte hec fa

cio:baptismus ioannis vñ erat: e celo an ex hominibus: at illi cogitabant intra se dicẽtes. Si dixerimus e celo: dicet nobis quare ergo non credidistis illi. Si autem dixerimus ex hominibus timemus turbaz:omnes enim habebant ioannez sicut ꝓphetam. Et respondentes iesu dixerunt. Nescimus:ait illis et ipse. Neqꝫ ego dico vobis:in q̃ potestate hec facio. ¶ Feria.vj

Lectio epistole btĩ iude apl̃i. I.

Charissimi: Commonere vos volo scientes semel omnia quoniam iesus populum de terra egypti saluans secundo eos q non crediderũt ꝑdidit:angelos vero qui non seruauerunt suum principatũ. Sꝫ dereliquerunt suũ domiciliuz: in iudiciuz magni dei vinculis eternis sub caligine reseruauit. Sicut sodoma ⁊ gomorra ⁊ finitime ciuitates simili mõ sunt fornicate ⁊ abeũtes post carnẽ alterã facte sunt exemplũ ignis eterni penam sustinentes:similiter ⁊ hi qui carnem quidã maculant dominationem ãt spernunt:maiestatem autẽ blasphemant. Cuz michael archangelus cum diabolo disputans altercaret de moysi corpore:non est ausus iudicium inferre blasphemie sed dixit ĩperet tibi deus. Hi autem quicũqꝫ quidem ignorant blasphemant: quecũqꝫ autez naturaliter tanq̃ muta animalia norũt:in his corrũpuntur. Ue illis qui in via chaĩ abierunt ⁊ errore balaam mercede effusi sunt. Et in contradictione chore abierunt. Hi sunt in epulis suis male conuiuantes:sine timore semetipsos pascentes nubes sine aqua que a ventis circũferuntur arbores autũnales infructuose:bis mortue eradicate:fluctus feri maris despumantes suas ꝯfusiones sidera errantia. Quibus procella tenebraruz seruata est in eternum. Scdm mattheum. XVII

In illo tempore: Interrogauerunt iesum discipuli dicentes. Quid ergo scribe dicũt:qđ helyam oportet primuz venire:at ille respondens ait: helyas quidem venturus est ⁊ restituet omnia:dico autẽ vobis:qꝛ helyas iã venit ⁊ non cognouerũt eum:sꝫ fecerunt in eũ quecũqꝫ voluerunt. Sic ⁊ filius hoĩs passurus est ab eis. Tunc intellexerũt discipuli qꝛ de ioãne baptista dixisset eis. Et cuz venisset ad turbã:accessit ad eã homo genibus prouolutus ante eũ dicens. Dñe miserere filio meo:qꝛ lunaticus est:⁊ male patitur:nam sepe cadit in ignem: ⁊ crebro in aquã. Et obtuli eũ discipulis tuis: ⁊ non potue-

runt eum curare: rñdens ihesus ait. O generatio incredula ⁊ p uersa: quousq; ero vobiscum: vsq; quo patiar vos: afferte huc illum ad me. Et increpauit illuz ihesus ⁊ exijt ab eo demonium. Et curatus est puer ex illa hora.

¶ Dominica. v. Introitus.

Exau/di dñe vocez meam qua clamaui ad te: adiu/tor meus esto ne dereliquas me neq; de/spicias me deus salutaris me⁹. ℣. Dñus illumi natio mea: ⁊ sal⁹ mea quẽ timebo. Oꝛ

Deus q diligẽtibus te bona inuisibilia preparasti infunde coꝛdibus nr̃is tui amoris affectũ vt te in omnib⁹ ⁊ su per oia diligentes, promissiones tuas que oẽ desideriuz superãt consequamur. Per dominuz.

Lectio petri apostoli. j. III. C.

Karissimi: Oẽs vnani/mes in oꝛone estote: cõpatiẽtes: fraternitatis amatoꝛes: misericoꝛdes: modesti: humiles: nõ reddẽtes malum pro malo: nec maledictũ pro maledicto sz econtrario bñdicentes qz in hoc vocati estis: vt bñdictionẽ hereditate possideatis. Qui eni vult vitã diligere ⁊ videre dies bonos: coherceat linguaz suã a malo: ⁊ labia sua ne loq̃nt dolum: declinet ãt a malo ⁊ faciat bonũ inqrat pacez ⁊ sequat eã qz oculis dñi sup iustos ⁊ aures ei⁹ in p̃ces eoꝛ: vultus autẽ dñi supfacientes mala. Et quis est q noceat vobis: si boni emulatoꝛes fueritis sz ⁊ si qd patimini ppter iustitiã beati. Timoꝛez autem eoꝛ ne timueritis: vt nõ conturbemini dominum autẽ ihesum christum sanctificate in coꝛdibus vestris. Graduale. Protector nr̃ aspice de⁹ ⁊ respice sup seruos tuos. ℣. Dñe de⁹ virtutũ exaudi p̃ces seruoꝛ tuoꝛ. Alt. ℣. Diligã te dñe virt⁹ mea dñs firmamentũ meum ⁊ refugiũ meum. Secundum lucã. V. C.

In illo tpe: Cũ turbe irruerẽt in ihesuz vt audirent vbũ dei: ⁊ ipe stabat sec⁹ stagnũ genazareth ⁊ vidit duas naues stãtes secus stagnũ. Piscatoꝛes ãt descẽderãt. ⁊ lauabãt retia. Ascẽdens ãt in vnã nauĩ q erat simõis rogauit eũ a terra reducere pusillũ. Et sedẽs docebat de nauicula turbas: vt cessauit ãt loqui: dixit ad symonem. Duc in altuz ⁊ laxate retia vestra in capturam. Et

rñdens symon dixit illi: preceptor p totam noctē laborantes nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cū hoc fecissent: pcluserūt piscium multitudinem copiosaz. Rūpebat aūt rete eoz. Et ānuerunt sociis qui erāt in alia naui: vt venirent et adiuuarēt eos. Et venerūt ⁊ impleuerunt ambas naviculas ita vt pene mergerent. Quod cuz videret symon petrus: procidit ad genua ihesu dicēs. Exi a me: qz homo peccator sum dñe. Stupor enī circundederat eū ⁊ oēs qui cū eo erāt in captura piscium quā ceperant. Similr autem iacobus ⁊ ioānes filios zebedei q erant socij symōis. Et ait ad symonem ihesus. Noli timere. Ex hoc iā hoies eris capiēs. Et subductis ad terrā naubꝰ: relictis omnibus secuti sunt eum. **Off.** Benedicam dño qui mihi tribuit intellectū prouidebam dēū in ꝓspectu meo semp quoniam a dextris est mihi ne commouear. **Secreta** Propitiare dñe supplicationibus nris ⁊ has oblationes famulor famularūq tuar benignꝰ assume vt qō singuli obtulerūt ad honorē nois tui: cunctis pficiat ad salutē. Per. **Cō.** Unam petij a dño banc requiram vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vite mee. **Cōp.** Quos celesti dñe dono refecisti: presta qs: vt a nris mūdemur occultis: ⁊ ab hostium liberemur insidijs. Per dominū.

Feria.iij. Lectio ad Thimotheum. II. Epistole prime.

Carissime obsecro primus omnium fieri obsecrationes: oratiōes postulationes: gratiaruz actiones pro omnibus hominibꝰ: pro regibus ⁊ omnibus qui in sublimitate constituti sunt: vt quietam vitam ⁊ trāquillam agamus in omni pietate ⁊ castitate: hoc enim bonū est ⁊ acceptum coram saluatore nostro deo: qui omnes homines vult saluos fieri: ⁊ ad agnitionem veritatis venire vnus enim deus: vnus ⁊ mediator dei ⁊ hominum: homo christus ihesus q dedit redemptionē semetipsū pro omnibus cuius testimoniū temporibus suis confirmatum est in quo positus sum ego predicator ⁊ apostolus veritatem dico non mentior doctor gentium in fide ⁊ veritate: in christo ihesu dño nro. **Scōm Luc.** X C.

In illo tempore: Respondens ihesus dixit. Confitebor tibi domine pater celi ⁊ terre quod abscondisti hec a sapiētibus ⁊ prudentibus: ⁊ reuelasti ea paruulis. Etiam pater: qz

placuit sic ante te. Omnia mihi tradita sunt a patre meo: et nemo scit quis sit filius nisi pater: ⁊ quis sit pater nisi filius: ⁊ cui voluerit filius reuelare. Et conuersus ad discipulos suos dixit. Beati oculi qui vident q̃ vos videtis. Dico enim vobis quod multi prophete ⁊ reges voluerunt videre que vos videtis ⁊ non viderunt ⁊ audire que auditis ⁊ non audierunt.

¶ Feria sexta. Lectio Jacobi apostoli. II.C.

Charissimi: Quid proderit si fidez quis dicat se habere: opera autem nõ habeat. Nũ quid poterit fides saluare eum. Si autez frater aut soror nudi sint ⁊ indigeant victu quottidiano. Dicat autem aliquis ex vobis illis. Ite in pace calefacimini et saturamini: non dederitis autẽ eis que necessaria sunt corpori: quid proderit vobis: Sic ⁊ fides si non habeat opera mortua est in semetipsa. Sm Lu. XVIII.C.

In illo tpe: Afferebãt ad iesũ puulos ⁊ ifãtes vt eos tãgeret. Qd dũ viderẽt discipuli icrepabãt illos: iesus ãt ꝯuocãs illos dixit. Sinite paruulos venire ad me: ⁊ nolite vetare eos. Taliũ ẽ eni regnũ dei amẽ dico vob: qcũqz ñ acceperit regnũ di sicut puer ñ itrabit illd.

¶ Dominica.vj. Introitus.

Dominꝰ fortitudo plebis sue: ⁊ protector salutariũ christi sui est: saluuz fac populum tuũ domine: ⁊ benedic hereditati tue ⁊ rege eos vsqz in seculum. ps. Ad te domine clamabo deus meus ne sileas a me ne quãdo taceas a me. Oratio.

Deus virtutum cuius est totum quod est optimum insere pectoribus nostris amorem tui nominis: ⁊ presta in nobis religionis augmentũ: ⁊ que sunt bona nutrias: ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per. Lectio ad Roma. VI.

Fratres: Quicũqz baptizati sumus in christo iesu: in morte ipsiꝰ baptizati sumus. Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: vt quomõ surrexit christus a mortuis per gloriam patris: ita et nos in nouitate vite ambule-

mus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius: simul ⁊ resurrectionis erimus: hoc scientes qꝛ vetus homo noster simul crucifixus est: vt destruatur corpus peccati: vt vltra non seruiamus peccato. Qui enim mortuus est: iustificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cuꝫ christo. Credimus quia simul etiam viuemus cũ christo: scientes ꝙ christus resurgens a mortuis iam non moritur: mors illi vltra nõ dominabitur: ꝙ enim mortuus est peccato mortuus est semel quod autez viuit: viuit deo: ita ⁊ vos existimate vos mortuos qdẽ esse peccato viuentes aũt deo in chr̃o iesu domino nr̃o.

Graduale. Conuertere domine aliquantulum ⁊ deprecare super seruos tuos. ℣. Domine refugiuꝫ factus es nobis a generatione ⁊ progenie. Alleluia. ℣. Domine in virtute tua letabitur rex ⁊ sup salutare tuum exultabit vehementer. Secundum matthe. V.C.

In illo tempore: Dixit iesus discipul' suis. Amẽ dico vobis: nisi abũdauerit iustitia vestra plusq̃ꝫ scribarũ ⁊ phariseorum: non intrabitis in regnum celorũ: audistis quia dictum est antiquis: non occides: qui autem occiderit: reus erit iudicio. Ego autez dico vobis: quia omnis qui irascitur fratri suo: reus erit iudicio. Qui autẽ dixerit fratri suo racha: reus erit ꝯcilio. Qui autem dixerit fatue reus erit gehẽne ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare ⁊ ibi recordatus fueris quia frater tu⁹ habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare: ⁊ vade prius reconciliari fratri tuo. Et tunc veniens offer munus tuum. Offertorium.

Perfice gressus meos in semitis tuis vt non moueantur vestigia mea inclina aurem tuam ⁊ exaudi verba mea mirifica misericordias tuas qui saluos facis sperãtes in te dñe. Sec.

Propitiare domie supplicationibus nostris: ⁊ has populi tui oblationes benign⁹ assume: ⁊ vt nullius sit irritum votum: nullius vacua postulatio presta quesumus: vt quod fideliter petimus efficaciter consequamur. Per dñm. Cõmu.

Circuibo ⁊ immolabo in tabernaculo eius hostiam iubilationis cantabo ⁊ psalmum dicam dño. Cõpl.

Repleti domine muneribus tuis presta quesumus vt ⁊ eorum mundemur effectu ⁊ muniamur auxilio. Per dominum nostrum iesum. ¶ Feria iiij. Lectio ad Hebreos. XII.

Fratres

Fratres: habemus gratiam per quam ieruiam⁹ placentes deo cum metu z reuerentia. Eteniz deus noster ignis consumens ē: charitas fraternitatis maneat in vobis. Et hospitalitatem nolite obliuisci. Per hanc enim placuerunt quidaz: angelis hospitio receptis mementote vinctoruz tanq̃z simul vincti. Et laborantiuz tanq̃z et ipsi in corpore morantes: honorabile connubium in omnibus: z thorus immaculatus: fornicatores autem z adulteros: iudicabit de⁹: sint mores sine auaritia: contenti presentibus. Ipse enim dixit non te deseram: neq̃ derelinquam: ita vt confidēter dicamus: dñs mihi adiutor est: nō timebo quid faciat mihi homo: mementote prepositoz vestroz: qui vobis locuti sūt verbum dei: quoz intuentes exituz conuersationis imitamini fidez: ihesus christus heri z hodie: ipse in secula seculoz amē.

Secundum Marcum. X.C.

In illo tempore: Cū egressus esset ihesus in via procurrens quidā genuflexo ante euz rogabat euz dicens. Magister bone. Quid faciam vt vitā eternam percipiam. Ihesus autez dixit ei. Quid me dicis bonuz: nemo bonus nisi vnus deus: precepta ne adulteres: ne occidas: ne fureris: ne falsum testimonium dixeris: ne fraudem feceris: honora patrem tuum z matrē. At ille respondens ait illi. Magister omnia hec obseruaui a iuuentute mea. Ihesus autez intuitus eum dilexit eum z dixit ei. Unum tibi deest. Uade quecūq̃ habes vende: z da pauperibus z habebis thesaurum in celo: z veni z sequere me. ¶ **Feria sexta. Lectio epistole beati Jacobi apo.** III.C.

Carissimi: Si zelum amarū habetis z cōtentiones sint in cordibus vestris: nolite gloriari z mendaces esse aduersus veritatem non eniz est ista sapientia desursum descendens a patre luminum: sed terrena animalis diabolica: vbi enim est zelus et contentio: ibi inconstantia z omne opus prauum. Que autez desursum est sapientia primuz quidem pudica est: deinde pacifica: modesta sua debilis bonis consentiens: plena miseri/cordia z fructibus bonis iudicans sine simulatione: fructus autem iustitie in pace seminatur facientibus pacem. **Secun**

dum Gerasenorum. V. In illo tpe: Venit iesus in regionem gerasenoꝝ. Et exeunti ei de naui statim occurrit ei de monumentis homo in spiritu immũdo qui domicilium habebat in monumentis ⁊ neq; catbenis iam quisq; eum poterat ligare quoniam sepe cõpedibus ⁊ catbenis vinctus dirupisset catbenas. Et compedes comminuisset: ⁊ nemo poterat eum domare. Et semper die ac nocte i monumentis ⁊ in montibus erat: clamans ⁊ concidens se lapidibus videns autem iesum a longe: cucurrit ⁊ adorauit eum. Et clamans voce magna dixit: qd mihi ⁊ tibi iesu fili dei altissimi: adiuro te per deum: ne me torqueas: dicebat autez illi. Exi spiritus immũde ab homine isto. Et interrogabat eum. Quod tibi nomen est. Et dicit ei. Legio nomen est mibi: quia multi sumus. Et deprecabatur eũ multũ: ne se expelleret extra regionem. Erat autem ibi circa mõtem grex porcorum magnꝰ pascens in agris. Et deprecabantur eum spiritus dicentes: mitte nos in porcos: vt in eos introeamus. Et concessit eis statim iesus. Et exeuntes spiritus immundi: introierũt in porcos. Et magno impetu grex porcorum precipitatus est in mare ad duo milia: ⁊ suffocati sunt i mari. Qui autez pascebant eos fugierunt ⁊ nunciauerunt in ciuitatem ⁊ in agros. Et egressi sunt videre quid esset factum. Et venerunt ad iesum ⁊ vidẽt illum qui a demonio vexabat sedentez vestitũ ⁊ sane mentis ⁊ timuerunt. Et narrauerunt illis q viderant qualr factum esset ei qui demonũ habuerat et de porcis. Et rogare eum ceperunt vt discederet de finibus eorum. Cũq; ascenderet nauim: cepit illum deprecari qui a demonio vexatus fuerat vt esset cum illo. Et nõ admisit eũ: sed ait illi: vade in domũ tuam ad tuos: ⁊ annuncia illis quanta tibi dominus fecerit: ⁊ misertus sit tui. Et abijt ⁊ cepit p̃dicare i decapoli: quanta sibi fecisset iesus: et oẽs mirabãtur. ℭ Dñica. vij. Int. Omnes gẽtes plaudite manibꝰ iubilate deo in voce exultatiõis. ℣. Subiecit pplos nobis ⁊ gentes

sub pedibus nostris. Oratio.

DEus cuius prudentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus vt noxia cuncta submoueas: et oia nobis pro futura prospicias. Per dominum nrm. Ad roma. VI.

FRatres humanum dico propter infirmitatē carnis vestre. Sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immūditie et iniquitati ad iniquitatem: ita nūc exhibete membra vestra seruire iustitie in sanctificationem. Cum enim serui essetis peccati: liberi fuistis iustitie. Quem ergo fructum habuistis tunc in illis in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nūc vero liberati a peccato: serui ātem facti deo: habetis fructum vrm in sanctificationem: finem vero vitam eternam. Stipendia enim peccati mors gratia autem dei vita eterna in chō iesu dño nro. Graduale. VEnite filij audite me timorem domini docebo vos. ℣. Accedite ad eum et illuminamini et facies vestre non confundentur. Alleluia. ℣. In te domine speraui non confundar in eternum in tua iustitia libera me et eripe me inclina ad me aurem tuam accelera vt eripias me. Secundum Marcum. VIII.

IN illo tempore: Cum turba multa esset cum iesu nec haberent quod manducarent: conuocatis discipulis ait illis misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducent. Et si dimisero eos ieiunos in domū suam: deficient in via. Quidam enim ex eis de longe venerūt. Et responderūt ei discipuli sui: vnde istos poterit quis hic saturare panibus in solitudine. Et interrogauit eos: quot panes habetis? Qui dixerunt. Septem. Et precepit turbe discumbere super terram. Et accipiēs septem panes: gratias agēs fregit et dabat discipulis suis vt ponerent: et apposuerūt turbe. Et habebāt pisciculos paucos: et ipsos benedixit et iussit apponi. Et manducauerunt et saturati sunt. Et sustulerunt quod superauerat de fragmentis septē sportas. Erant autem qui manducauerant quasi quattuor milia et dimisit eos. Offertorium.

SIcut in holocausto arietum et thaurorum et sicut in milibus agnorum pinguium sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie vt placeat tibi quia non est confusio confidentibus in te domine. Secreta.

DEus qui legalium differentias hostiarum vnius sacrificij perfectione sanxisti: ac-

cipe sacrificium a devotis tibi famulis ⁊ pari benedictione sicut munera abel sanctifica vt quod singuli obtulerunt ad maiestatis tue honorem cũctis proficiat ad salutem. Per. **Com.** Inclina aurem tuam accelera vt eruas nos. **Complenda.** Tua nos domine medicinalis operatio ⁊ a nostris perversitatibus clementer expediat ⁊ ad ea que sunt recta p ducat. Per dominum nostrũ.

¶ **Feria.iiij. Ad Roma.** VIII.

Fratres: Nihil nunc damnationis est his qui sũt in christo iesu: q nõ scõm carnez ambulant: lex enim spiritus vite in christo iesu liberauit me a lege peccati ⁊ mortis. Naz quod impossibile erat legi in quo infirmabatur per carnem: deus filium suum mittens in similitudinem carnis peccati: ⁊ de peccato damnauit peccatũ in carne vt iustificatio legis implerẽtur in nobis: qui non scõm carnem ambulamus sed scõm spiritum. Qui enim scõm carnem sunt: que carnis sunt sapiunt: q vero scõm spirituz que sunt spiritus sentiunt. Nam prudentia carnis mors est prudentia aũt spiritus vita ⁊ pax: in christo iesu domino nostro. **Secundum Matthеũ.** XVI. C.

In illo tempore: Accesserũt ad iesum pharisei ⁊ saducei tentantes: ⁊ rogauerunt euz vt signum de celo ostẽderet eis: at ille respondens: ait illis: facto vespere dicitis quia serenũ erit: rubicundum est enim celum: ⁊ mane hodie tempestas: rutilat enim triste celũ: faciem ergo celi dũdicare nostis: signa aũt temporum non potestis scire. Generatio mala ⁊ adultera signuz querit: ⁊ signum non dabitur ei nisi signũ ione prophete. Et relictis illis abiit. Et cum venissent discipuli eius transfretum obliti sunt panes accipere. Qui dixit illis. Intuemini: ⁊ cauete a fermento phariseoꝝ ⁊ saduceorũ: at illi cogitabant intra se dicentes. Quia panes nõ accepim⁹: ⁊ sciens autẽ iesus dixit. Quid cogitatis inter vos modice fidei qz panes non habetis. Non dũ intelligitis neqz recordamini quinqz panum: ⁊ quinqz miliuz hominum ⁊ quot sportas sumpsistis. Quare non intelligitis qz non de pane dixi vobis: cauete a fermẽto phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ: tunc intellexerunt qz non dixerit cauendũ a fermento pa

num:sed a doctrina phariseoꝝ ⁊ saduceoꝝ. ¶ Feria sexta. Jacobi apli. IIII.C.

Charissimi: Subditi estote deo:resistite autē diabolo ⁊ fugiet a vobis:appropinq̄te deo ⁊ appropinq̄bit vobis. Emundate manus peccatores:⁊ purificate corda duplices animo. Miseri estote ⁊ lugete ⁊ plorate. Risus vester conuertetur in luctum ⁊ gaudium vestrum in merorem:humiliamini in conspectu domini ⁊ exaltabit vos. Secundum Mattheum. XII.

In illo tempore:abijt iesus sabbato per sata:discipuli autē eius esurientes ceperunt euellere spicas ⁊ manducare: pharisei autem videntes:Dixerūt ei. Ecce discipuli tui faciūt:quod non licet eis facere sabbatis. At ille dixit eis. Non legistis quid fecerit dauid quando esurijt: et qui cum eo erant quomodo intrauerit domum dei ⁊ panes ꝓpositionis comedit quos non licebat ei edere neq̄ his qui cuz eo erant:nisi solis sacerdotibus aut non legistis in lege qꝛ sabbatis sacerdotes in tēplo sabbatū violant ⁊ sine crimine sunt. Dico aūt vobis:qꝛ tēplo maior ē hic. Si autē sciretis qd est:misericordiā volo ⁊ nō sacrificium: nunq̄ ꝯdemnassetis inocētes. ¶ Dominica.viij. Introitus.

Suscepimꝰ deꝰ misericordiaz tuā in medio tēpli tui:scōm nomen tuum deus ita ⁊ laꝰ tua i fines terre:iustitia plena est dextera tua. ps. Magnus dñs et laudabil' nimis in ciuitate dei nostri in monte sancto eius. Oratio.

Largire nobis dñe q̄s semper spūz cogitandi que recta sunt ꝓpitius ⁊ agendi: vt q sine te esse nō possumus:scōz te viuere valeamꝰ. ad ro. VIII.C

Frēs:Debitores sumꝰ nō carni:vt scōm carnem viuamus. Si eni scōm carnem vixeritis moriemini:si aūt spiritu scā carnis mortificaueritis viuetis. Quicūq̄ enim spiritu dei agunt:hi filij dei sunt. Nō eniz accepistis spūm seruitutis iterū in timore:sed accepistis spiritū adoptionis filioꝝ dei i quo clamamus abba pr̄. Ipse eniz spiritus testimoniuz reddit spiritui nr̄o:quod sumus filij dei. Si āt filij dei ⁊ heredes: heredes quidez dei:coheredes aūt christi.

Grad. Esto mihi in deũ protectorem ⁊ in locũ refugij: vt saluuz me facias. ℣. Deus in te speraui domine non ꝯfundar in eternũ. Alleluia. ℣. Oẽs gentes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis.

Secundum Mattheum. VII.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eoruz cognoscetis eos. Nunquid colligũt de spinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor fructus malos facit. Non potest arbor bona fructꝰ malos facere: neqꝫ arbor mala fructus bonos facere. Omnis arbor que non facit fructuz bonum excidetur ⁊ in ignem mittetur igitur ex fructibus eoruz cognoscetis eos. Non omnis qui dicit mihi domine domine intrabit in regnum celoꝝ. Sed qui facit volũtatem patris mei qui in celis est: ipse intrabit in regnum celorum. Offertorium.

Populum humilem saluum facies domine ⁊ oculos superborum humiliabis qm̃ qs deus p̃ter te dñe. Sec.

Suscipe dñe munera quesumus que tibi de tua largitate deferimus: vt hec sacrosancta mysteria gr̃e tue operante virtute p̃ntis vite nos ꝯuersatione sanctificẽt: ⁊ ad gaudia sempiterna ꝑducant. Per do.

Cõ. Gustate ⁊ videte qm̃ suauis ẽ dñs beatꝰ vir q̃ sperat in eo. Cõpl.

Sit nobis dñe reparatio mẽtis ⁊ corpis celeste mysteriũ: vt cuius exeqmur actionem sentiamus effectuz. Per.

¶ Feria.iiij. Ad romanos. V.

Fratres: Si cũ adhuc peccatores essemus christus pro nobis mortuus est. Multo magis iustificati nũc in sanguine ipsius: salui erimus ab ira ꝑ ipsum. Si eniz cũ inimici adhuc essemus recõciliati sumus deo per mortez filij eius: multo magis reconciliati salui erimus in vita ipsius. Non solum autez sed ⁊ gloriamur in deo: per iesũ christũ dñz nr̃m. Sm mar. IX. C.

In illo tempore: Dixit ioannes ad iesum. Magister vidimus quẽdam in nomine tuo eijcientez demonia qui non sequit̃ nos: ⁊ prohibuimus eũ. Jesus autem ait. Nolite prohibere eum. Nemo est eniz qui facit virtutem in nomine meo ⁊ possit cito male loq̃ de me. Qui enim non est aduersus vos: pro vobis est. Quisquis enim potũ dederit vobis calicem aque fri-

gide in nomine meo quia christi estis. Amen dico vobis non perdet mercedem suaz. Et quis quis scandalizauerit vnum ex his pusillis credentibus in me: bonuz est ei magis si circunda retur mola asinaria collo eius ⁊ in mare mitteretur. Et si scandalizauerit te manus tua: abscide illam: bonum est tibi debilez introire in vitam quam duas manus habentem ire in gehen nam ignem inextinguibilē vbi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur. Et si pes tuus te scandalizat: amputa illum bonum est tibi clauduz introire in vitam eternam: q̄z duos pedes habentez mitti in ge bennam ignis inextinguibilis: vbi vermis eoruz non moritur ⁊ ignis non extinguitur. Quod si oculus tuus scandalizat te: eij ce eum: bonum est tibi luscuz introire in regnum dei: q̄z duos oculos habentē mitti in geben nam ignis: vbi vermis eor nō moritur ⁊ ignis non extinguit.

Feria.vi. ad Hebreos. III.

Frēs: videte ne forte sit in aliquo vestrū cor maluz incredulitatis discedendi a deo viuo: sed adhortamini vosmet ipsos per singulos dies: donec hodie cognominatur vt nō ob duretur quis in vobis fallatia peccati participes enī christi efi fecti sumus: si tamen initiū sub stantie eius vsq̄z ad finez firmū retineamus in christo iesu dño nostro. **Scōz matthe. XXIII. C.**

In illo tempore: Dixit ie sus turbis iudeorum ⁊ pri cipibus sacerdotum: ve vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite qui claditis regnum celorum an te homines: vos enim non in tratis: nec introeuntes sinitis in trare: ve vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite q comeditis domos viduarum orationes longas orantes: propter hoc amplius accipietis iudiciū: ve vobis scri be ⁊ pharisei hypocrite qui cir cuitis mare ⁊ aridam: vt facia tis vnum proselitum: ⁊ cuz fue rit factus: facitis eum filium ge henne duplo q̄z vos: ve vobis duces ceci: qui dicitis: quicūq̄z iurauerit per templum nihil ē: qui autem iurauerit in auro tē pli debitor ē. Stulti ⁊ ceci: quid enim maius est auruz aut tem plum quod sanctificat aurum. Et quicūq̄z iurauerit ī altari ni hil est: quicūq̄z autez iurauerit in dono quod est super illud de bet. Ceci qd enī maius ē: donū an altare qō sanctificat donuz. Qui ergo iurat ī altari iurat in eo ⁊ in oībus q̄ super illud sūt. Et qcūq̄z iurauerit in tēplo: iu rat ī illo ⁊ ī eo q̄ habitat ī ipso: ⁊ q iurat in celo: iurat in throno dī

⁊ in eo qui sedet super eum ve autē vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite: qui decimatis mentaz ⁊ anetum: ⁊ cyminuz ⁊ reliqstis que grauiora sunt legis iudicium ⁊ misericordiam ⁊ fidē hec oportuit facere ⁊ illa nō obmittere. ¶ Dominica ix. Introit⁹

Ecce deus adiuuat me ⁊ dominus susceptor ē aie mee auerte mala inimicis meis ⁊ in veritate tua dispde illos protector meus dñe. ℣. Deus in noīe tuo saluum me fac ⁊ in virtute tua libera me. Oratio.

Pateant aures misericordie tue dñe precibus supplicātium: ⁊ vt petentibus desiderata ꝓcedas: fac eos q̄ tibi placita sūt postulare. Ad corin. X. cpīe. j.

Frēs: Non simus concupiscentes malorz sicut ⁊ illi ꝓcupierūt: neqz idolatre efficiamini sicut qdam ex ipsis quēadmoduz scriptum est: sedit ppl's manducare ⁊ bibere: ⁊ surrexerūt ludere. Neqz fornicemur sicut ⁊ qdaz ex ipsis fornicati sūt: ⁊ ceciderūt vna die viginti tria milia. Neqz tentemus chm̄m sicut qdam eorz tentauerunt: ⁊ a serpentibus perierūt neqz murmuraueritis sicut qdā eorz murmurauerūt ⁊ perierūt ab exterminatore. Hec aūt omnia in figura ꝓtingebāt illis scripta sūt aūt ad correptionē nostram in quos fines seculorz deuenerūt. Itaqz q se existimat stare: videat ne cadat: tētatio vos non apprehendat: nisi humana: fidelis autē deus est q non patiet vos tentari supra id quod potestis: sz faciet cū tentatione ēt prouētum vt possitis sustinere. Gra. Dñe dominus nr̄ quam admirabile est nomē tuum in vniuersa terra. ℣. Qm̄ eleuata est magnificentia tua sup celos. Alleluia. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ meus ⁊ ab insurgētibus in me libera me. Secundum Lucam. XVI. C.

In illo tpe: Dixit ieſus discipul's suis parabolā hanc. Hō qdā erat diues q habebat villicum ⁊ hic diffamat⁹ est apud illū quasi dissipasset bona ipsius: ⁊ vocauit illū: ⁊ ait illi: qd hoc audio de te. Redde rōnez villicatiōis tue: iaz enī non poteris villicare: ait aūt villicus ītra se. Quid faciā q̄ dñs meus aufert a me villicationē fodere nō valeo: mēdicare erubesco: scio qd faciā: vt cum amot⁹ fuero a villicatione recipiāt me in domos suas. Cōuocatis itaqz singulis

debitoribus dñi sui: dicebat primo. Quātuz debes dño meo: at ille dixit. Centū cados olei. Dixitqz illi. Accipe cautionē tuā ⁊ sede cito scribe quinquagīta. Deinde alio dixit. Tu v̄o quantū debes. Qui ait. Centū choros tritici. Ait illi. Accipe lr̄as tuas ⁊ scribe octoginta. Et laudauit dñs villicū iniquitatis qꝛ prudēter fecisset: qꝛ filij huius seculi prudētiores filijs lucis ī generatōe sua sunt: ⁊ ego vobis dico. Facite vobis amicos de māmona iniqtatis: vt cū d̄feceritis recipiāt vos ī etna tabernacl'a. Offertoriuz. Iustitie dñi recte letificātes corda ⁊ dulciora sup mel ⁊ fauū: nā ⁊ seruꝰ tuꝰ custodit ea. Sec.

Concede nobis q̄s domine digne frequētare mysteria: qꝛ quotiens huius hostie cōmemoratio celebrat̄ opꝰ nostre redēptionis exercet̄. Cō. Primum querite regnum dei ⁊ oīa adijcient̄ vobis dicit dñs. Compl.

Tui nobis dñe communio sacramēti ⁊ purificationē ꝯferat: ⁊ tribuat vnitatez. Per dñz. ¶ Feria.iiij.ad roma. VI.

Fratres: Nescitis quoniā cui exhibetis vos seruos ad obediendum: serui estis eius cui obedistis siue peccati in mortez siue obeditiōis ad iustitiam. Gratias aūt deo qd̄ fuistis serui pcti obedistis aūt ex corde in eā formā doctrine ī q̄ traditi estis: liberati aūt a peccato serui facti estis iustitie: in chr̄o iesu dño nostro. Secundū lucā. XVI.C

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Qui fidelis ē in minimo ⁊ in maiori fidelis ē: ⁊ qui in modico iniquus est ⁊ in maiori iniquus ē. Si ergo in iniquo māmona fideles nō fuistis qd̄ veruz est quis credet vobis. Si in alieno fideles non fuistis quod vestrū est quis dabit vobis. Nemo seruus pōt duobus dñis seruire aut enī vnū odiet ⁊ alteꝝ diliget: aut vni adherebit ⁊ alteꝝ ꝯtemnet. Non potestis deo seruire ⁊ māmone: audiebant autē hec oīa pharisei q erāt auari ⁊ deridebant euz. Et ait illis. Vos estis q iustificatis vos coraz hoībus: deus aūt nouit corda vr̄a: qꝛ quod hoībus altū est: abominatio est ante deum. ¶ Feria.vj. Lectio epistole bti petri apl'i. IIII.C. epl'e.j.

Charissimi: Nolite peregrinari a domino ī feruore qui ad tentationem vobis sit: q̄si noui vobis aliqd contingat sed communicantes christi passionibus gaudete: vt ⁊ in reuelatione glorie eius gaudeatis exultantes. Si exprobrāmi-

ni in nomine christi beati eritis: qñ quod est honoris ⁊ glorie ⁊ virtutis dei ⁊ qui est eius spiritus super quos requiescet. **Secundum Lucam.** XI.

In illo tpe: Rogabat iesuz qdam phariseus vt prandere apud se iesus aũt ingressus recubuit. Phariseus aũt cepit intra se reputans dicere. Quare nõ baptizatus esset ante prãdiũ ⁊ ait dñs ad illũ. Nũc vos pharisei: qõ defouis est calicis ⁊ cathini mundatis qõ autem intus est vestrũ: plenum est rapina ⁊ iniquitate. Stulte: nõne qui fecit qõ defouis est: etiam id quod deintus ẽ fecit. Verumtñ quod supersit date elemosynã. Et ecce oia munda sunt vobis. Sed ve vobis pharisei q decimatis mentã ⁊ rutam: ⁊ oẽ olus: ⁊ pretteritis iudiciũ ⁊ charitatez dei. Hec ãt oportuit facere ⁊ illa nõ obmittere. Ve vobis pharisei q diligitis primas cathedras in synagogis ⁊ salutationes i foro. Ve vobis qr estis vt monumenta q̃ non parent: ⁊ homines ambulantes supra nesciũt. Rñdens autem qdam ex legisperitis ait illi. Magister hec dicẽs etiã contumeliã nobis facis. At ille ait. Et vobis legisperitis ve qa oneratis homines oneribus q̃ portare nõ possunt ⁊ ipsi vno digito vestro nõ tangitis sarcinas.

Dominica.x.

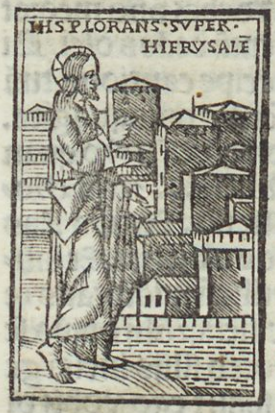

Introitus.

Dum clamarẽ ad dñz exaudiuit vocem meaz: ab his qui appropinquant mihi ⁊ humiliauit eos: qẽ ante secula ⁊ manet in eternũ: iacta cogitatum tuũ in domino ⁊ ipse te enutriet. **ps.** Exaudi deus orationem meã ⁊ ne despexeris deprecationẽ meã. **oro.**

Deus q omnipotentiã tuam parcendo maxime ⁊ miserãdo manifestas multiplica super nos gr̃am tuaz vt ad tua promissa currẽtes celestiũ bonoꝝ facias esse consortes. Per. **Ad corinthios.** XII. **epistole.**

Fratres: Scitis qñ cuz gẽtes essetis ad simulachra muta, prout ducebamini euntes. Ideo notum vobis facio quod nemo in spũ dei loqns dicit anathema iesu ⁊ nemo põt dicere dñs iesus nisi in spũ sancto. Diuisiões vero gr̃arum sunt: idez autem spũs. Et diuisiones ministrationũ sunt: idẽ autez dñs. Et diuisiones operationum sunt: idẽ vero deus q operatur oia i oibus vnicuiq aũt datur manifestatio spũs: ad vtilitatẽ: alĩ

qdem datur p̄ spūz sermo sapiēcie:alij ät sermo sciētie ꝟz eundem spm̄ alteri fides in eodē spiritu:alij gr̄a sanitatū in vno spiritu:alij opatio virtutuz:alij pphetia:alij discretio spūuz: alij genera linguaruz:alij interpretatio sermonum:hec autez oia opatur vnus atq; idē spiritus: diuidens singulis put vult. ℟. Custodi me dñe vt pupillam oculi sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ptege me. ℣. Be vultu tuo iudiciuz meum pdeat oculi tui videant eqtatez. ℟ Alleluia. ℣. Te decet hymnus deus in syon ⁊ tibi reddetur votum in hierusalez.

℣ Secundum Lucam. XIX.

In illo tpe:Cū appropinq̄ret iesus hierūm vidēs ciuitatē fleuit sup illā dicens. Quia si cognouisses ⁊ tu. Et qdem in hac die tua q̄ ad pacē tibi:nūc autē abscondita sūt ab oculis tuis: qz veniēt dies in te ⁊ circūdabunt te inimici tui vallo:⁊ circundabūt te ⁊ coāgustabūt te vndiq; ⁊ ad terram pternent te ⁊ filios tuos q in te sunt:⁊ nō relinquēt in te lapidē sup lapidē:eo qō nō cognoueris tp̄s visitatiōis tue:⁊ igressus in tēpluz cepit eij cere emētes ⁊ vendētes in illo dicēs illis. Scriptū est:qz dom⁹ mea dom⁹ oꝛonis est:vos ät fecistis illā spelūcam latronū. Et quotidie erat docens in tēplo.

Offer. ℟ Ad te dñe leuaui aiam meam deus meus in te confido nō erubescam neq; irrideant me inimici mei etenim vniuersi qui te expectant nō confundentur. Secreta.

Tibi dñe sacrificia dicanda reddant accepta q̄ sic ad bonorē nominis tui deferēda tribuistis vt eadē remedia nostra fieri prestares. ℣ Per. Communio. ℟ Acceptabis sacrificiū iustitie oblationes ⁊ holocausta super altare tuum domine. Complenda

Quesumus dñe deus nr̄ vt quos diuinis nō desinis reparare sacramētis tuis non destituas benignus auxilijs. ¶ Feria.iiij. Ad corinthios. XV. C.j

Frēs: Non omis caro eadē caro sed alia hoium alia pecoꝝ:alia volucꝝ:alia aūt piscium:⁊ coꝛpa celestia ⁊ coꝛpoꝛa terrestria:ꝟz alia qdem celestiū glia:alia aūt terrestriū:alia claritas solis:alia claritas lune: alia claritas stellaꝝ. Stella eni a stella differt i claritate:sic ⁊ resurrectio moꝛtuoꝝ:seminat in coꝛruptiōe:surget in icoꝛruptione: seminat in ignobilitate:surget in glia:seminat in infirmitate:surget in vtute:seminat coꝛp⁹ aiale:surget coꝛp⁹ spirituale:si ē coꝛpus aiale:ē ⁊ spirituale sicut scriptū ē facti ē primus hō adā in aiam viuētez:nouissim⁹ adā in spm̄ viuificātem:ꝟz nō prius qō spirituale est:sed qō aiale: deide

obstrangali stifesti
resurrali

quod spiritale i christo iesu domino nr̃o. Scdm Lucam. XXI

In illo tpe: respondens iesus dixit discipul' suis. Cũ videritis hierl'm circundari: tũc scitote qꝛ appropinq̃bit desolatio eius. Tunc q in iudea sũt fugiant in mõtes: ⁊ q in medio ei⁹ discedant: ⁊ q in regionib⁹ nõ intrent in eã: qꝛ dies vltionum hi sunt vt impleantur oĩa que scripta sunt. Ue aũt pregnantibus in illis dieb⁹ ⁊ nutriẽtibus. Erit enĩ pressura magna super terram ⁊ ira ppl'o huic: ⁊ cadent in ore gladij: ⁊ captiui ducẽtur in oẽs gentes: ⁊ hierusalem calcabitur a gentibus donec ipleãtur tempora nationũ. Et erunt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ in terris pressura gentium pre cõfusione sonitus maris ⁊ fluctuum arescentibus hoĩbus pre timore ⁊ expectatiõe que supuenient vniuerso orbi. ¶ Feria sexta Ad Collossenses. I

Fratres: Cum essetis aliquando alienati ⁊ inimici sensu in operibus malis: nunc autez reconciliauit vos christus i corpore carnis eius per mortẽ exhibere vos sanctos: ⁊ immaculatos: ⁊ irreprehensibiles corã ipso: si tñ permanetis in fide fũdati ⁊ stabiles ⁊ imobiles a spe euangelij: qd̃ audistis qd̃ predicatum est in vniuersa creatura que sub celo est. Cuius fact⁹ sũ ego minister: q nunc gaudio in passionibus pro vobis: ⁊ adimpleo ea q̃ desunt in passiõibus christi in carne mea ꝓ corpe eius qd̃ est ecclesia cui⁹ factus sũ minister: in christo iesu domĩo nostro. Secundum Lucã. XXI. C

In illo tpe: Dixit iesus discipul' suis. Attẽdite vobis ne forte grauent' corda vr̃a in crapula ⁊ ebrietate ⁊ curis hui⁹ vite: ⁊ supueniat in vos repẽtina dies illa. Tanq̃ laq̃us enĩ supueniat in oẽs: q sedent sup faciẽ oĩs terre. Uigilate itaq̃ omni tpe: orantes vt digni hẽamini fugere ista oĩa q̃ ventura sunt: ⁊ stare ante filium hoĩs. ¶ Dñica.xj. Intr.

Deus i loco scõ suo de⁹ q i habitar̃ facit vnanimes in domo ip̃e dabit v̄tutẽ ⁊ fortitudinẽ plebi sue. ps̃. Exurgat de⁹ ⁊ dissipẽt inimici ei⁹ ⁊ fugiãt q oderũt eũ a facie ei⁹. Oro

Omnipotens sempiterne de⁹: q abũdantia pietatis tue ⁊ merita supplicũ excedis ⁊ vota: effũde sup nos misericordiã tuã: vt dimittas q̃ ꝯscia

metuit: ⁊ adijcias quod oratio non presumit. Per. Lectio ad Corin. XV. epistolj

FRatres: Notum vobis facio euangelium qđ predicaui vobis qđ ⁊ accepistis in quo ⁊ statis: ꝑ quod ⁊ saluamini: qua ratione predicauerim vobis si tenetis: nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis in primis qđ ⁊ accepi: qm̄ christus mortuus est pro peccatis nr̄is ꝟm scripturas: ⁊ qꝛ sepultus est ⁊ quia resurrexit tertia die ꝟm scripturas: ⁊ qꝛ visus est cephe ⁊ post hec vndecim: deinde visus est plusq̄ ꝗngentis fratribus simul ex qbus multi manēt vsq̄ adhuc qdaꝫ aūt dormierūt: deinde visus est iacobo: deinde apl̄is oīb⁹. Nouissime aūt omniuꝫ tanq̄ abortiuo: visus ē ⁊ mihi. Ego enim sum minim⁹ apostoloꝝ qui non sum dignus vocari apl̄s: qm̄ ꝑsecutus sum ecclesiā dei. Gratia autē dei sum id qđ suꝫ: ⁊ gratia eius in me vacua nō fuit. Gra.

In deo sperauit cor meū ⁊ adiutus sum ⁊ refloruit caro mea ⁊ ex voluntate mea ꝯfitebor illi. ℣. Ad te dn̄e clamaui de⁹ meus ne sileas: ne discedas a me. Hileluia. ℣. Attendite popule meus legem meam inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Secundum Lucam. XVIII. C

IN illo tp̄e: Dixit iesus ad quosdam q in se ꝯfidebant tanq̄ iusti ⁊ aspnabant̄ ceteros ꝑabolam istā dicens: duo hoīes ascenderūt in tēpluꝫ vt orarēt: vn⁹ phariseus ⁊ alter publicanus: phariseus stans: hec apud se orabat: deus gr̄as ago tibi: qꝛ nō sum sicut ceteri hoīum raptores iniusti adulteri: velut ēt hic publican⁹. Jeiuno bis ī sabbato: decīas do oīum q̄ possideo: ⁊ publican⁹ a longe stans nolebat: nec oculos ad celuꝫ leuare: sed ꝑcutiebat pectus suuꝫ dicens: deus ꝓpitius esto mihi pctōri. Amen dico vobis: descēdit hic iustificatus in domū suā ab illo: qꝛ oīs q se exaltat humiliabit̄ ⁊ q se humiliat exaltabit̄. Offer. Exaltabo te dn̄e quoniam suscepisti me nec delectasti inimicos meos super me domine clamaui ad te ⁊ sanasti me. Secreta.

RESpice q̄s domine ad nostram ꝓpitius seruitutē vt hoc qđ offerim⁹ sit tibi munus acceptū sit nr̄e fragilitati subsidiū. ꝑ. Com. Honora dn̄ꝫ de tua substātia ⁊ de primitijs fruguꝫ tuaꝝ: vt impleant̄ horrea tua saturitate ⁊ vino torcularia redundabunt. Compl.

SEntiamus dn̄e quesum⁹: tui ꝑceptiōe sacr̄i subsidiū mentis ⁊ corporis: vt in vtroq̄ saluati celestis remedij plenitu

dine gl̃iemur. Per. ¶ Feria. iiij. Lcõ ad Corin. VI. C. epi. j.

Fratres: Nescitis quoniaz corpa vr̃a membra sunt christi. Tollens ergo mẽbra chr̃i faciaz mẽbra meretricis absit: an nescitis qm̃ qui adheret meretrici vnum corpus efficitur. Erunt inquit duo in carne vna: qui autẽ adheret domino: vn⁹ spiritus est: fugite fornicationẽ. Omne eni peccatũ qd̃cũq; fecerit homo extra corpus est: qui aũt fornicat̃ in corpus suũ peccat. An nescitis qm̃ mẽbra vr̃a templum sunt spũssancti qui in vobis est: quez habetis a deo ⁊ non estis vr̃i. Empti eniz estis precio magno glorificate ergo ⁊ portate deuz in corpore vr̃o. Euãgeliũ. Qui nõ ẽ mecũ ꝯtra me ẽ. fo. 30. ¶ Feria. vj. Lectio ad corinthios. IX. C. epl̃e. j.

Fratres: Cũ liber essez ex oĩbus: oĩum me ſuuz feci vt plures lucrifacerem fact⁹ suz iudeis tanq̃z iudeus vt iudeos lucrarer: his q sub lege sunt q̃si sub lege essez: cũ ip̃e nõ essez sub lege: vt eos q sub lege erãt lucrifacerẽ: his q sine lege erãt tanq̃z sine lege essem cũ sine lege dei nõ essem: ſz in lege essem chr̃i: vt lucrifacerẽ eos q sine lege erãt factus sum infirmis ĩfirmus vt infirmos lucrifacerez: omnibus oĩa factus suz vt oẽs facerem saluos: oĩa aũt facio propter euãgeliũ vt particeps eius efficiar. Euãgelium. Interrogatus iesus a phariseis quãdo venit. folio. 31. ¶ Dominica. xij. Introitus.

Deus in adiutoriuz meũ intẽde: dñe ad adiuuandum me festina cõfundant̃ ⁊ reuereantur inimici mei: qui q̃rũt aĩaz meaz. ps. Auertant̃ retrorsũ ⁊ erubescãt q cogitãt mihi mala. or̃.

Omp̃s ⁊ miſicors de⁹ de cuius munere venit vt tibi a fidelib⁹ tuis digne ⁊ laudabil̃r seruiat̃: tribue q̃s nobis: vt ad tuas ꝓmissiones sine offensione curram⁹. Per domi. Ad corinthios. III. C ij. epist.

Fratres: Fiduciam talem habem⁹ ꝑ chr̃m ad deuz: nõ qd̃ sufficiẽtes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis: ſz sufficiẽtia nr̃a ex deo est:

qui idoneos nos fecit ministros noui testamēti: nō lr̄a sz spū lr̄a eni occidit: spūs aūt viuificat. Nō si ministratio mortis literis deformata i lapidib⁹ fuit i gl̄ia: ita vt nō possent intēdere filij israel in faciē moysi ꝓpter gl̄iaz vultus ei⁹ que euacuat quō nō magis ministratio spūs erit in gl̄ia. Naz si ministratio dānatiōis in gl̄ia ē: mlto magis abundat ministeriū iustitie in gl̄ia. **Gra.** Benedicam dño in oi tpe semp laus eius in ore meo. ℣. In dño laudabi tur aīa mea audiant māsueti z letēt. **Alla.** ℣. Exultate deo adiutori nr̄o iubilate deo iacob sumite psalmuz iucūdū cū cithara. **Scōz mar.** VII.

In illo tempore. Exiēs ihesus de finibus tyri vēit p sydonē ad mare galilee iter medios fines decapoleos. Et adducunt ei surdū z mutū: z deꝑcabant eū vt ponat illi manum. Et apꝑhēdens eū de turba seor suz misit digitos suos i auricu las ei⁹ z expuēs tetigit liguaz ei⁹: z suspiciēs i celū: igemuit z ait illi. Effeta quod ē adaperire Et statim aperte sunt aures eius z solutū ē vinculū linguae eius: z loquebatur recte. Et pre cepit illis ne cui dicerent: quāto autem eis ꝑcipiebat: tanto magis plus ꝑdicabāt: z eo amplius admirabantur dicentes. Bene oia fecit: z surdos fecit audire z mutos loqui. **Offer.** Precatus est moyses i cspectu dñi dei sui z dixit ꝑcat⁹ ē moyses in cspectu dñi dei sui z dixit quare dñe iraſceris i pplo tuo pce ire animi tui memēto abraā ysaac z iacob qbus iurasti dare terrā fluēte lac z mel placat⁹ fact⁹ ē dñs de malignitate quā dixit facere populo suo. **Secreta.** Hostias qs dñe ꝑpiti⁹ intende: quas sacris altaribus exhibem⁹: vt nobis indulgentiaz largiendo tuo nomini dent honorē. Per. **Commu.** De fructu operū tuoz dñe satiabitur terra vt educas panē de terra z vinū letificet coz hois vt exhilaret faciem in oleo z panis coz hominis cō firmet. **Complenda.** Vuificet nos qs dñe hui⁹ participatio sctā mysterij: z pariter nobis expiationez tribuat z munimē. Per. **Tſcf lij. Lō. ad corin.** IIII. **cpl'e. ij**

Fratres: Non ꝑdicamus nos metipsos: sed ihesuz christum dominum nostrum: nos autez seruos vestros per christum ihesum quoniā de⁹ q dixit de tenebris lucē splēdescer q illuxit i cordib⁹ nr̄is: ad illuminationē

scientie claritatis dei in facie ie
su christi. Habemus autem the
saur istum i vasis fictilibus: vt
sublimitas sit virtutis dei et nō
ex nobis. In oībus tribulatio-
nē patimur: sed non angustia-
mur apportamur: sed non desti
tuimur persecutionez patimur
sed non derelinqmur: humilia-
mur: sed non ꝓfundimur: deiici
mur sed nō perimus: semp mor
tificationez iesu in corpore nr̄o
circūferentes: vt et vita iesu in
corporibus nostris manifestet.

℣ Secundum Matthe. IX.

In illo tempore: Transeū-
te iesu secuti sunt eum duo ceci
clamantes et dicentes. Miserere
re nostri fili dauid. Cum autez
venisset domum accesserūt ad
eum ceci. Et dicit eis iesus Cre
ditis q̄ hoc possum facere vo-
bis: dicunt ei. Utiq; dñe. Tunc
tetigit oculos eor dicens: ſm fi
dem vestrā fiat vobis. Et aper
ti sunt oculi eor et comminat⁹
est eis iesus dicens. Videte ne
q̄s sciat. Illi aūt exeuntes: diffa
mauerunt eū in tota terra illa.
Egressis aūt illis: ecce obtule-
runt ei hoiem mutū demoniū
hñtez. Et eiecto demonio locu
tus est mutus: et mirate sūt tur-
be dicētes. Nunq̄ apparuit sic
in israel. Pharisei aūt dicebāt.
In principe demoniorū eiicit
demonia. Et circuibat iesus ci-
uitates oēs et castella: docens in
synagogis eor: et predicās euā
gelium regni: et curans omnem
languorē et omnez infirmitatē.

℣ Feria.vj. Ad Corinth. X.

Fratres: Fugite ab idolo
rū cultura vt prudētibus
loquor: vosipsi iudicate q̄d dico
Calix bñdictionis cui benedici
mus: nonne cōicatio sanguinis
christi est. Et panis quē frangi-
mus: nōne participatio corpis
dñi est. Qm̄ vnus panis et vnū
corpus multi sumus oēs q̄ de
vno pane et de vno calice ꝓtici
pamus in christo iesu dño nr̄o.

℣ Secundum Matthēū. XI.

In illo tpe: Cepit iesus cr̄
probrare ciuitatibus in quibus
facte sunt plurime vtutes ei⁹:
q̄r non egissent penitētiam. Ue
tibi corozaim: ve tibi bethsai-
da: q̄r si in tyro et sydone facte es
sent virtutes que facte sunt in
vobis: olim in cilicio et cinere pe
nitentiaz egissent. Verumtamē
dico vobis tyro et sydoni remis
sius erit in die iudicij q̄z vobis.
Et tu capharnauz: nūquid vsq̄z
in celum exaltaberis vsq̄z in in
fernū descēdes: q̄r si et sodomis
facte eēnt vtutes que facte sūt
in te: forte māsissent vsq̄z in hāc
diem: verumtamen dico vobis:
quia terre sodomorum remissi-
us erit in die iudicij q̄z vobis.

℣ Dominica.xvij. Introitus.

Respice

Respice dñe in testamētum tuum et aias pauperū tuo rū ne derelin quas in finez: exurge dñe z iudica causaz tuaz z ne obli uiscaris vo/ces q̄rētiuz te. ℣. Ut qd de⁹ repulisti in finē: irat⁹ ē furor tu⁹ sup oues pascue tue. Oro

Omnipotens sempiterne deus da nobis fidei: spei z charitatis augmentū: z vt mereamur assequi qd promittis: fac nos amare qd precipis. Per dñm nr̄m ihesuz. Ad galathas. III.

Fratres: Abrae dicte sunt promissiones: z semini eius. Non dicit z seminib⁹ q̄si in multis: sed q̄si in vno: z semini tuo: q est chr̄us: hoc aūt dico. Testamentum cōfirmatū a deo: que post quadringentos z triginta ānos fcā ē lex: nō irritū facit ad euacuādaz promissionē. Nā si ex lege eēt hereditas: iā nō ex promissiōe: abrae āt p repromissionē donauit de⁹ qd igit̄ lex pp trāsgressionē posita ē donec veniret semē cui promiserat: ordinata p angelos in manu mediatoris: Mediator āt vni⁹ nō est: de⁹ aūt vn⁹ ē: lex ergo aduersus promissa dei. Absit. Si enī data eēt lex q̄ posset viuificare: vere ex lege esset iustitia: sed cōclusit scriptura oia sub peccato vt promissio ex fide ihesu chr̄isti daretur credentibus. Graduale. Respice dñe in testamētum tuuz z aias pauperuz tuoz ne obliuiscaris in finē. ℣. Exurge dñe z iudica cām tuā memor esto obprobrij tuoz tuoz. Alt. ℣. Dñe de⁹ salutis mee i die clamaui z nocte coram te. Scōz Lucā. X.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Beati oculi q videt̄ q vos videtis: dico enī vobis: q̄ mlti reges z prophete voluerūt videre que videtis et nō viderūt: z audire q̄ auditis z nō audierūt. Et ecce qdā legisperitus surrexit: tēt̄as illū z dicēs: magister: qd faciēdo vitā eternam possidebo. At ille dixit ad eū. In lege qd scriptū ē. Quo legis. Ille rñdēs dixit. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo z ex tota aia tua: z ex oibus viribus tuis z ex oi mēte tua: z proximū tuū sic teipm. Dixitq; illi. Recte rñdisti. Hoc fac z viues. Ille āt volēs iustificare seipz dixit ad ihesum. Et qs ē meus pri

mus. Suspiciēs āt iesus dixit. Hō qdā descēdebat ab hierusalem in hierico: ⁊ incidit in latrones. Qui etiā despoliauerūt eū Et plagis ipositis abierūt semiuiuo relicto. Accidit āt vt sacerdos qdā descēderet eadē via: ⁊ viso illo ꝑteriuit. Sil'r ⁊ leuita cū esset secus locū ⁊ videret eū ꝑtrāsijt. Samaritan⁹ āt qdam iter faciens venit secus eum: et videns eū misericordia mot⁹ est: ⁊ appropiās alligauit vulnera ei⁹ infūdēs oleū ⁊ vinū: ⁊ imponens illū in iumētū suū: duxit i stabulū ⁊ curā ei⁹ egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios et dedit stabulario ⁊ ait. Curā illi⁹ habe: ⁊ quodcūqꝫ sup erogaueris ego cū rediero reddam tibi. Quis hoꝝ triū videt tibi proximus fuisse illi q incidit in latrones at ille dixit. Qui fecit misericordiaꝫ in illuꝫ. Et ait illi iesus Uade ⁊ tu fac similiter. Offer.

In te speraui dñe dixi tu es de⁹ meus in manib⁹ tuis tpa mea Secre.

PRopitiare dñe ppl'o tuo ꝓpitiare mūerib⁹ vt hac oblatiōe placat⁹ ⁊ idulgētiā nobis tribuas ⁊ postulata ꝯcedas. Per do. Cōmu. Panez de celo dedisti nobis dñe hñtē oē delectamētum ⁊ oēm saporē suauitatis. Cōp.

SUmptis dñe celestibus sacramētis ad redēptionis etne q̄s ꝓficiam⁹ augmētū. ꝑ.

Feria .iiij. ad corin. V. C. ii.

FRēs. Scim⁹ qm̄ si terrestris domus nr̄a huius hītatiōis dissoluat: qd̄ edificationez ex deo hēmus domū nō manufactaꝫ: sed eternā in celis. Naꝫ ⁊ in hoc igemiscim⁹ hītationez nr̄aꝫ que de celo ē supindui cupiētes: si tñ vestiti ⁊ nō nudi iueniamur. Naꝫ qui sumus in hoc tabernaculo ingemiscim⁹ grauati eo qd̄ nolum⁹ expoliari: sꝫ sup vestiri: vt absorbeatur qd̄ mortale ē a vita. Qui āt efficit nos: in hoc ip̄m de⁹ q dedit nobis pignus spūs: audiētes igit̄ semp ⁊ sciētes. Qm̄ dū sumus in corpe peregrinamur a dño: per fidē enī ābulam⁹ ⁊ nō ꝑ speciem audem⁹ aūt ⁊ bonā volūtatē: hēm⁹ magis peregrinari a corpe ⁊ pñtes eē ad deū: ⁊ iō cōtēdim⁹ siue absentes: siue pñtes placere illi. Oēs eni nos manifestari oportet añ tribunal chr̄i vt referat vnusqsqꝫ ꝓpria corporis ꝓut gessit siue bonū: siue malū. Sciētes ergo timorez domini hominib⁹ suademus deo aūt manifesti sumus. Spero āt ⁊ in conscientijs vestris manifestos nos esse per iesum chr̄m dominum nostrum. Amen.

Secunduꝫ Mattheū. C.XII.

In illo tempore. Abeuntes pharisei ꝯsiliū fecerūt aduersus iesū ꝙ quō eū pderēt. Jesus āt sciēs recessit inde et secuti sunt eū mlti ⁊ curauit eos oēs. Et p̄cepit eis ne manifestū eū facerēt vt adimpleret qđ dictū est p esaiaꝫ ꝓphetā dicētē. Ecce puer meꝰ quē elegi: dilectus meꝰ in quo bene cōplacuit aie mee: ponā spūm meū sup eum: ⁊ iudiciū meū gētibꝰ nūciabit. Nō cōtēdet neq; clamabit: neq; audiet aliqs in plateis vocē eiꝰ: arūdinē quassataꝫ nō cōfringet ⁊ linū fumigās non extinguet: donec eiciat ad victoriaꝫ iudiciū: ⁊ in nomine eiꝰ gentes sperabunt. ℂ Feria sexta ad Thessalonicenses III. C. epla j.

Fratres. Quā gr̄aꝫ actionē possumus deo retribuere p vobis in oi gaudio q̄ gaudemꝰ pp vos añ deū nr̄m die ac nocte abūdāti⁹ orātes vt videamus faciē vr̄am vt cōpleamus ea que desunt fidei vr̄e. Ip̄e āt deus ⁊ pater nr̄ ⁊ dñs iesus xp̄s dirigat viā nr̄am ad vos: vos autem dominus multiplicet: et abundare faciat charitatem in inuicem ⁊ in omnes quēadmodū: ⁊ nos in vobis ad cōfirmāda corda vra sine q̄rela in sctitate ante deū ⁊ patrē nr̄m i aduentu domini nostri iesu christi cum omnibꝰ sanctis eius amē. Secundum Lucam. XIII. C.

In illo tempore. Ibat iesus p ciuitates ⁊ castella docēs ⁊ iter faciens in hierl̄z: ait aūt illi quidaꝫ. Domine: si pauci sunt qui salnā tur: ipe aūt dixit ad illos. Cōtendite intrare p angustaꝫ portā: q̄ multi dico vobis: q̄rūt intrare ⁊ nō poterūt. Cū āt intrauerit pr̄ familias: ⁊ clauserit ostiū ⁊ incipietis foris stare ⁊ pulsar̄ ostiū dicētes dñe aperi nobis: ⁊ rñdēs dicet vobis. Nescio vos vnde sitis: tūc incipietis dicere manducauim⁹ ⁊ bibimus coram te: ⁊ in plateis nr̄is docuisti: ⁊ dicet vobis. Nescio vos vnde sitis. Discedite a me oēs operarij iniqtatis i tenebras exteriores: ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dentium: cum videritis abraaꝫ ⁊ ysaac ⁊ iacob ⁊ omnes ꝓphetas in regno dei. Vos autem expelli foras: et venient ab oriente et occidente et aquilone et austro: et accumbent in regno dei. ℂ Dominica decima quarta. Introitus.

Protector noster aspice deus ⁊ r̄spice in faciez christi tui: qꝛ melior ē dies vna i atrijs tuis sup milia. psal's Quam dilecta tabernacula tua domine virtutuz concupiscit ⁊ deficit aīa mea in atria domini. Oratio.

Custodi q̄sumus dñe ecclesiā tuā ꝓpitiatiōe perpetua: ⁊ qꝛ sine te labit̄ humana mortalitas tuis semp auxilijs ⁊ abstrahat̄ a noxijs ⁊ ad salutaria cūcta dirigatur. Per dñm no. Ad galathas. V.C.

Fratres: Spū ābulate ⁊ desideria carnis nō ꝑficietis. Caro eni cōcupiscit aduersus spiritū: spūs āt aduersus car nē. Hec eniz sibi inuicē aduersāt̄: vt nō q̄cūqꝫ vultis illa faciatis. Quod si spū ducimini: nō estis sub lege. Manifesta autez sunt opa carnis que sunt: fornicatio immūditia: luxuria: idoloꝝ ꝟuitus: veneficia: inimicitie: ꝯtētiones: emulatiōes: ire: rixe: dissensiōes: hereses: secte: inuidie: homicidia ebrietates: comessationes: ⁊ his sil̄ia que p̄dico vobis sicut p̄dixi qm̄ q talia agunt regnū dei nō ꝯsequent̄: fructꝰ aūt spūs est charitas: gaudiuz: pax patiētia: lōganimitas: bonitas: benignitas: fides: modestia: cōtinētia: castitas aduersus huiusmodi nō ē lex. Qui aūt sunt xp̄i carnē suā crucifixerūt cū vitijs ⁊ concupiscentijs. Graduale.

Bonū ē cōfiteri dño ⁊ psallere noi tuo altissime. ℣. Ad ānūciādū mane miam tuā ⁊ veritatē tuā ꝑ noctez. Alla. ℣. Dñe refugiū factꝰ es nobis a generatione ⁊ progenie. Secundum Lucam. XVIII.

In illo tp̄e. Dū iret iesus i hierusalē trāsibat ꝑ mediaz samariā ⁊ galileā. Et dū ingrederetur quoddā castelluz: occurrerūt ei decem viri leprosi: qui steterūt a lōge ⁊ leuauerūt vocē dicētes. Jesu p̄ceptor miserere nr̄i quos vt vidit dixit. Ite ostēdite vos sacerdotibꝰ. Et factū ē dū irēt: mūdati sunt: vnus aūt ex illis vt vidit qꝛ mūdatus est regressus ē cū magna voce magnificās deū: ⁊ cecidit i faciē añ pedes eiꝰ gr̄as agēs. Et hic erat samaritanꝰ. Rñdēs aūt iesus dixit. Nōne decē mūdati sūt ⁊ nouē vbi sunt. Nō ē inuētus

qui rediret z daret glorias deo: nisi hic alienigena. Et ait illi ihesus. Surge vade: quia fides tua te saluum fecit. Offertorium. Immittit angelus dñi in circuitu timentiũ eum z eripiet eos gustate et videte qm̃ suauis est dominꝰ. Sec. Concede nobis quesumꝰ domine: vt hec hostia salutaris z nostrorum fiat purgatio delictorum: z tue propicatio maiestatis. Per. Cõmunio. Panis quem ego dedero caro mea est pro seculi vita. Complenda. Purificent nos qs domine semper z muniant tua sacramenta z ad perpetue ducãt saluationis effectũ. Per. ¶ Feria.iiij. Ad corin. vj. C. ij. epla Fratres: Nolite iuguz ducere cum infidelibꝰ. Que enim participatio iustitie cũ iniquitate aut que societas luci ad tenebras. Que autem conuentio christi ad belial: aut que ps fideli cum infideli. Qui autẽ cõsensus templo dei cũ idolis vos enim estis templum dei viui sicut dicit deus. Quoniam inhabitabo in illis: z inambulabo: z ero illorum deus. Et ipsi erunt mihi populus: ppter quod exite de medio eorum: z separamini dicit dominus: z immundũ ne tetigeritis z ego recipiam vos: z ero vobis in patrem: z vos eritis mihi in filios z filias dicit dominus oꝑs. Has igit habentes promissiones charissimi mundemus nos ab oi inquinamento carnis z spiritus perficientes sanctificationem in timore christi per ihesum christuz dñm nr̃m. Scõm Marcũ. j. C. In illo tempore. Venit ad ihesum quidaz leprosus deprecans eum. Et genu flexo dixit. Si vis potes me mundare. Jesus autem misertus eius extendit manum suam: z tangẽs cum ait illi. Volo mundare. Et cum dixisset statim discessit ab eo lepra z mundatus est: z comminatus est ei. Statimq; eiecit illum: z dicit ei. Vide nemini dixeris. Sz vade ostende te principi sacerdotũ z offer pro emundatione tua que p̃cepit moyses in testimoniũ illis z egressus cepit p̃dicare z diffamare sermonez ita vt iaz non posset manifeste in ciuitatẽ introire sed foris i desertis locis esse. Et ꝙueniebant ad eũ vndiq;. ¶ Feria.vj. Ad Thimotheuz. v. C. epistole.j. Carissime: Presbyteri qui bene presunt: duplici honore digni habeantur maxime qui laborant in verbo z doctrina: dicit enim scriptura. Non infrenabis os boui trituranti: z dignus est operarius mercede sua aduersus presbyterꝫ accusationez noli recipere nisi sub

duobus aut tribus testibus pec
cãtes coꝝ omnibus argue: vt
ꝛ ceteri timorem habeant. Te-
stor coraz deo iesu christo ꝛ ele
ctis angelis eius vt hec custo-
dias sine preiudicio nihil faci
ens in alteram partem declinã
do. Secundum Marcuz. VIII

IN illo tempore. Exierunt
pharisei ꝛ ceperunt conq
rere cũ iesu querentes ab illo si
gnum de celo tentantes eum.
Et ingemiscens spũ ait. Quid
generatio ista signũ q̃rit. Amẽ
dico vobis. Si dabit gñationi
isti signum. Et dimittens eos:
ascẽdit iteꝝ nauim ꝛ abijt trãs
fretũ. Et obliti sũt sumere pães
ꝛ nisi vnũ panẽ non hẽbant secũ
in naui. Et p̃cipiebat eis dicẽs vi
dete ꝛ cauete a fermento phari
seoꝝ ꝛ a fermento herodis. Et
cogitabãt alter ad alteꝝ dicen-
tes qꝛ panes nõ habem⁹. Quo
cognito iesus ait illis. Quid co
gitatis qꝛ panes nõ hẽtis. Non-
dũ cognoscitis nec intelligitis:
adhuc cecatũ habetis cor vr̃m.
Oculos hñtes non videtis et
aures hñtes nõ auditis nec re
cordamini qñ quinq panes fre
gi in quinq milia ꝛ quot cophi
nos fragmentoꝝ plenos sustu-
listis dicũt ei duodeci. Quãdo
ꝛ septẽ panes in quatuor milia:
quot sportas fragmentoꝝ tuli-
stis. Dicunt ei septẽ. Et dicebat
eis: Quomõ nondum intelligi
tis. ¶ Dominica. xv. Introit⁹

INclina dñe au-
rem tuam ad
me et exaudi
me: saluũ fac
seruũ tuũ de-
us meus spe-
rantẽ in te: mi
serer mihi do-
mine qñ ad
te clamaui to
ta die. ℣ Le
tifica aiam serui tui quoniam ad te
domine animam meã leuaui. Dio.

ECclesiaz tuã domine mi-
seratio ꝑtinuata mundet
ꝛ muniat: ꝛ qꝛ sine te nõ põt sal-
ua ꝑsistere: tuo semp munere gu
bernetur. Per. Ad gala. VI.

FRatres: Si spũ viuimus
spiritu ꝛ ambulemus. Nõ
efficiamur inanis glorie: cupidi
inuicem prouocantes inuicem
inuidẽtes frẽs ꝛ si preoccupatus
fuerit hõ in aliquo delicto vos
q spirituales estis huiusmodi in
struite in spũ lenitatis ꝓsiderãs
teipsũ ne ꝛ tu tẽteris: alter alte
rius onera portate: ꝛ sic adiple
bitis legẽ christi. Nã si quis exi
stimat se aliqd esse cuꝝ nihil sit
ipse se seducit. Opus aũt suum
probet vnusquisq ꝛ sic i semet-
ipso tm̃ gloriã habebit ꝛ non in
altero vnusqsq enim onus su-

um portabit. Cõicet aũt his q
cathetizaſ verbo ei q ſe catheti
zat in oĩbus bonis. Nolite erra
re deus nõ irridet que enĩ ſemi
nauerit hõ: hec & metet qñ qui
ſeminat in carne ſua: de carne &
metet corruptionẽ: qui aũt ſemi
nat in ſpũ: de ſpũ & metet vitaz
eternã bonuz aũt facientes nõ
deficiamus tpe enim ſuo mete=
mus non deficiẽtes. Ergo duz
tempus habemus operemur
bonum ad omnes: maxime au
tem ad domeſticos fidei. Gra.
Bonum eſt ꝛfidere in dño ꝙ confi
dere in homine. ℣. Bonũ eſt ſpe
rare in dño quam ſperare in prinçi
pibus. Alla. ℣. Venite exultem⁹
dño iubilemus deo ſalutari nr̃o pre=
occupemus facie eius in ꝛfeſſione et
in pſalmis iubilem⁹ ei. ꝛs mat. VI.
In illo tpe: Dixit ieſus diſci
pulis ſuis. Nemo põt duo=
bus dñis ſeruire aut enĩ vnum
odio habebit & alteruz diliget:
aut vnũ ſuſtinebit & alterz con=
tẽnet. Non poteſtis deo ſeruire
& mãmone. Jõ dico vobis ne
ſoliciti ſitis anime veſtre quid
manducetis neq̃ corpori ve=
ſtro quid induamini. Nõne ani=
ma plus eſt q̃ eſca. Et corpus
pluſ q̃ veſtimentum. Reſpicite
volatilia celi: quoniã non ſerũt
neq̃ metunt: neq̃ congregant
in borrea & pater veſter celeſtis
paſcit illa. Nõne vos magis plu=
ris eſtis illis. Quis aũt veſtruz
cogitans poteſt adĩcere ad ſta=
turam ſuã cubitũ vnum: Et de
veſtimento quid ſolliciti eſtis.
Conſiderate lilia agri quomo
do creſcunt non laborant neq̃
nent. Dico autem vobis quo=
niam nec ſalomon in omni glo
ria ſua coopertus eſt: ſicut vnũ
ex iſtis. Si autem fenum agri
quod hodie eſt: & cras in cliba=
num mittitur deus ſic veſtit q̃n
to magis vos modice fidei. No
lite ergo ſolliciti eẽ dicentes: qd
manducabimus aut quid bibe=
mus aut quo operiemur: hec
enim omnia gentes inquirunt.
Scit enim pater q̃ his omnib⁹
indigetis. Querite ergo primũ
regnũ dei & iuſtitiaz eius & hec
oĩa adĩcient vobis. Offertor.
Expectãs expectaui dñm & reſpe=
xit me & exaudiuit deprecationẽ meaz
& immiſit in os meum canticum no=
uum hymnum deo noſtro. Secre.
Tua nos dñe ſacra cuſtodi
ant & ptra diabolicos ſẽp
tueant incurſus. Per. Cõmu.
Qui mãducat carnem meam & bi
bit ſanguinem meum in me manet &
ego in eo dicit dñs. Cõpl.
Mentes nr̃as & corpa nr̃a
poſſideat q̃s dñe doni celeſtis
opatio: vt non nr̃ ſenſus in no=
bis: ſz iugiter ei⁹ pueniat in no
bis effectus. Per dñz. C Feria
quarta. Ad colloſſenſes. I.C.

Ar̄ēs: Gratias agētes deo patri q dignos nos fecit in ptez sortis scōꝝ in lumine: q eripuit nos de potestate tenebrarū ⁊ trāstulit in regnū filij dilectiōis sue in quo hēmus redemptionē ⁊ remissionē oium pctōrū q est imago dei iuisibilis primo genitus oīs creature: qꝛ in ipso ꝯdita sunt vniuersa in cel' ⁊ in terra visibilia ⁊ iuisibilia: siue throni siue dñatiōes siue p̄ncipat⁹ siue ptātes. Oīa ꝑ ipsuz ⁊ in ipso creata sūt: ⁊ ipse est ante oēs. Et oīa in ipso ꝯstant. Et ip̄e est caput corpis ecclie q est pricipiū primogenit⁹ ex mortuis: vt sit ipse in oībus primatuz tenēs iesus chr̄s dñs nr̄. ¶ Euangelium scōm mattheuz. V.C. Audistis qꝛ dictū est antiqs diliges proximū tuum. folio. 35.

¶ Feria.vj. Ad Hebreos. III.

Ar̄ēs: Cōsiderate apl'm ⁊ pontificez ꝯfessiōis nr̄e iesum: q fidel' est ei q fecit illū: sicut ⁊ moyses in oī domo illi⁹: āplioris eni gl'ie iste p̄ moyse dignus hitus est: q̄nto ampliorē honorem dom⁹ hz dñs q fabrificauit eā: que domus sum⁹ nos. Oīs nāqꝫ dom⁹ fabricat' ab aliquo. Qui aūt oīa creauit de⁹ est. Et moyses qdē fidelis erat in tota domo eius tanq̄ꝫ famulus i testimoniū eoꝝ q̄ dicenda erant: chr̄s vo tanq̄ꝫ fili⁹ in domo sua: q̄ dom⁹ sumus nos si fidutiaz ⁊ gl'iam spei vsqꝫ ad finē firmuz retineamus. Scōm lucā. XX.C

In illo tpe. Factuz est vna dieꝝ docente iesu in tēplo ppl'm ⁊ euāgelizāte: cōuenerūt principes sacerdotū ⁊ scribe cū senioribꝰ ⁊ aiunt: dicētes ad illū. Dic nobis in q̄ potestate hec facis: aut qs est q dedit tibi hanc ptātem. Rn̄dēs aūt iesus dixit ad illos. Introgabo vos ⁊ ego vnū sermonē rn̄dete mihi. Baptismū ioannis de celo erat: an ex hoībus: at illi cogitabāt itra se dicentes. Quia si dixerim⁹ de celo dicet: q̄re ergo nō credidistis illi: si dixerimus ex hoībus plebs vniuersa lapidabit nos. Certi sunt eni ioannē ꝓphetaz esse. Et rn̄derūt se nescire vnde eēt. Et iesus ait illis. Neqꝫ ego dico vobis i q̄ potestate hec facio. ¶ Dñica.xvj. Introitus.

Miserere mihi dñe: qm̄ ad te clamaui tota die qa tu dñe suauis ac mitis es: ⁊ copiosus i misericordia oībus inuocantibus te. ps. Inclina dñe aurem tuam ⁊ exaudi me quoniam

inops ⁊ pauper sum ego. Oratio.

Tua nos dñe quesum⁹ gratia semper preueniat ⁊ sequatur: ac bonis operibus iugiter prestet esse intẽtos. Per dominũ nr̃m. Ad ephesios. III.C

Fratres: Obsecro vos ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis q̃ ẽ gloria vestra hui⁹ rei gratia flecto genua mea ad patrez domini nostri iesu christi: ex quo omnis paternitas in celis ⁊ in terra noiatur vt det vobis scd̃m diuitias glorie sue virtute corobari ꝑ spiritum eius in interiori hoĩe habitare christum per fidez in cordibus vestris. In charitate radicati ⁊ fundati vt possitis cõprehendere cum omnibus sanctis que sit: latitudo: longitudo sublimitas: ⁊ profundum: scire etiam supereminentez scientie charitatem christi: vt impleamini in omnem plenitudinez dei. Ei autez qui potens est omnia facere superabũdanter quaz petimus aut intelligimus scd̃m virtutẽ que operatur in nobis ipsi gloria in ecclesia ⁊ ĩ christo iesu ⁊ in omnes generationes seculi seculorum amen. Grad.

Timebunt gentes nomen tuum domine ⁊ omnes reges terre gloriaz tuam. ℣. Quoniam edificauit dominus syon ⁊ videbit̃ in maiestate sua. Alleluia. ℣. Paratum cor meũ deus paratum cor meum cantabo ⁊ psallã in gl̃ia mea. Fm luc. VII.C

In illo tpe. Ibat iesus in ciuitatez que vocat̃ naym ⁊ ibant cũ eo discipuli eius ⁊ turba copiosa. Cũ aũt appropinq̃ret porte ciuitatis: ecce defũct⁹ efferebat̃ filius vnic⁹ mr̃is sue: ⁊ hec vidua erat ⁊ turba ciuitatis multa cũ illa. Quam cuz vidisset dñs: misericordia motus sup eam dixit illi: Noli flere. Et accessit ⁊ tetigit loculũ: hi autez q portabãt steterũt. Et ait adolescẽs tibi dico surge: ⁊ resedit qui erat mortuus ⁊ cepit loqui ⁊ dedit illum matri sue: accepit autem omnes timor ⁊ magnificabant deum dicentes. Quia ꝓpheta magnus surrexit ĩ nobis ⁊ qꝛ deus visitauit plebẽ suam. Offertorium. Domine in auxilium meuz respice confundantur ⁊ reuereantur qui querunt animam meam vt auferant eam. Secreta.

Munda nos quesum⁹ domine sacrificij presentis effectu ⁊ perfice miseratus ĩ nobis vt eius mereamur esse participes. Per dominum nostrũ iesum christum filium. Cõmu.

Domine memorabor iustitie tue solius deus docuisti me a iuuentute mea ⁊ vsqz in senectam ⁊ senium deus ne derelinquas me. Cõplenda.

Purifica quesumus domine mentes nostras beni-

gnus ⁊ renoua celestibus sacra mentis vt ꝯsequenter ⁊ corporum ⁊ animaꝝ presens pariter ⁊ futuꝝ capiamus auxiliũ. Per dominum nostrũ. ¶ Feria.iiij. Ad collossenses II.

FRatres: Uidete ne qs vos decipiat per philosophiã ⁊ inanem fallaciam ꝑm traditionem hoĩum: ꝑm elementa mundi ⁊ nõ ꝑm christum: qꝛ in ipso hĩtat oĩs plenitudo diuinitatis corporaliter ⁊ estis in illo repleti: qui est caput omnis principatus ⁊ potestatis in quo ⁊ circuncisi estis circuncisione nõ manufacta in expoliatione corporis carnis: sed in circuncisione christi con/sepulti ei in baptismo in quo et resurrexistis per fidem operationis dei qui suscitauit eum a mortuis. Et vos cum mortui essetis in delictis ⁊ prepucio car/nis vestre cõuiuificauit vos cũ illo donans vobis omnia delicta: per ipsum chr̃m dñm nr̃m. Secundum Marcum. VIII.

IN illo tempore: Uenit iesus bethsaida ⁊ adducunt ei cecum: ⁊ rogabant eum: vt illuꝫ tangeret: ⁊ apprehensa manu ceci eduxit eum extra vicuꝫ: ⁊ expuẽs in oculos eius impositis manibus suis interrogauit eum si aliqd videret: ⁊ aspiciens ait. Uideo homines velut arbores ambulantes. Deinde iterum imposuit manus super oculos eius ⁊ cepit videre ⁊ restitutus est: ita vt clare videret oĩa. Et misit illum in domũ suam dicens: vade in domum tuam. Et si in vicuꝫ introieris nemini dixeris. ¶ Feria. vj. Ad Philippenses. II.

FRatres: Si q̃ consolatio in christo: si quod solatium charitatis: si q̃ societas spiritus: si qua viscera miserationis implete gaudium meum: vt idem sapiatis eandem charitatem habentes vnanimes: idipsum sentientes nihil per contentionem neqꝫ ꝑ inanem gloriam: sed in humilitate superioris sibi inuicem arbitrantes: non que sua sunt singuli considerantes: sed ea que alioruꝫ in christo iesu domino nostro. Secundũ Matt. XVII

IN illo tempore: Cum venisset iesus ad turbam ac/cessit ad eum homo genib⁹ prouolutus ante eum dicens. Domine miserere filio meo quia lunaticus est ⁊ male patitur: nam sepe cadit in ignem ⁊ crebro in aquam. Et obtuli eum discipulis tuis ⁊ non potuerunt cura/

re eum. Respondens autem ie sus ait. O generatio incredula ⁊ peruersa: quousq; ero vobis cum vsq; quo patiar vos. Afferte huc illum ad me. Et increpauit illum ieſus: ⁊ exijt ab eo demonium: ⁊ curatus eſt puer ex illa hora. Tunc acceſſerũt diſcipuli ad ieſum ſecreto ⁊ dixerunt. Quare nos non potuim⁹ ejicere illum. Dicit illis ieſus, propter incredulitatem veſtram. Amen quippe dico vobis: ſi habueritis fidem ſicut granũ ſinapis: dicetis mõti huic: tranſi hinc ⁊ tranſibit ⁊ nihil impoſſibile erit vobis. Hoc autem genus non ejicitur niſi per oratione ⁊ ieiunium. ¶ Dñica.xvij. Intro.

Juſtus es dñe ⁊ rectum iudicium tuum: fac cum ſeruo tuo ſm̃ miſericordiam tuam. ℣. Beati immaculati in via q̃ ambulant in lege domini. Oro.

Da queſumus domine populo tuo diabolica vitare contagia: ⁊ te ſolum deum pura mente ſectari. Per dominũ nostrum. Ad ephes. IIII. Frẽs: Obſecro vos ego vinct⁹ in domino: vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis: cum omni humilitate et manſuetudine cũ patientia ſupportantes inuicem in charitate ſolliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis: vnum corpus ⁊ vnus ſpiritus: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocatiõis veſtre: vnus dñs: ⁊ vna fides vnũ baptiſma: vnus deus ⁊ pater omnium: qui ſuper omnes ⁊ per omnia ⁊ in oĩbus nobis qui eſt benedictus in ſcla ſcloꝝ amen. Gra. Beata gens cuius eſt dñs deus eoꝝ ppls quem elegit dñs in hereditatẽ ſibi. ℣. Verbo dñi celi firmati ſunt ⁊ ſpiritu oris eius oĩs virtus eoꝝ. Alla. ℣. In exitu iſrael de egypto domus iacob de pplo barbaro. ℣. Facta eſt iudea ſcificatio eius iſrael poteſtas eius. Secundum Lucam. XIIII. C.

In illo tempore: Cũ intraret ieſus in domum cuiuſdam principis phariſeorum ſabbato manducare panẽ: ⁊ ipſi obſeruabant eum. Et ecce homo q̃dam hydropicus erat ante illum: ⁊ reſpondẽs ieſus: dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos dicẽs. Si licet ſabbato curare: at illi tacuerunt: ipſe vero apprehenſum ſanauit cum ac dimiſit. Et reſpondens ad illos dixit. Cuius vim aſin⁹ aut bos in puteũ cadet ⁊ non continuo extrahet

illuz die sabbati: ⁊ non poterãt ad hec respondere illi. Dicebat aũt ad inuitatos parabolam intendens quomodo primos accubitos eligerent dicens ad illos. Cum inuitatus fueris ad nuptias: non discumbas in primo loco ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo: ⁊ veniẽs is qui te ⁊ illum inuitauit dicat tibi. Da huic locũ: ⁊ tunc icipias cum rubore nouissimum locuz tenere: sed cum vocatus fueris vade ⁊ recũbe in nouissimo loco. Et cum venerit q te inuitauit: dicat tibi amice ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discũbentibus qꝛ oĩs qui se exaltat humiliabitur: ⁊ q se humiliat exaltabitur. Offer.

Oraui deum meuz ego daniel dicens exaudi dñe preces serui tui illumina faciẽ tuam sup sanctuarium tuum ⁊ propitius intende populũ istuz super quem inuocatum est nomẽ tuum deus. Secreta.

Ma iestatẽ tuam dñe supplicit deprecamur: vt hec scã q̃gerimus ⁊ a p̃teritis delictis nos exuant ⁊ futuris. Per. Com.

Nouete ⁊ reddite dño deo vr̃o oẽs qui in circuitu ei⁹ affertis munera terribili ⁊ ei qui affert spũm principum terribili apd oẽs reges terre. Cõp.

Sanctificatiõibus tuis ops deus ⁊ vitia nostra purgẽtur ⁊ remedia nobis eterna ꝓueniant. ¶ Feria.iiij.quatuor tẽpoꝝ. Intr.

Exultate deo adiutori nr̃o iubilate d̃o iacob sumite psalmũ iucũdũ cũ cythara canite initio mensis tuba qꝛ p̃ceptuz in isrl̃ est ⁊ iudiciũ deo iacob. ps. Testimoniũ in ioseph posuit illud cum exiret de terra egypti. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Misericordie tue remediis q̃s dñe fragilitas nostra subsistat: vt que sua conditione atteritur tua clemẽtia reparetur. Per dñm. Lectio Amos. IX.

Hec dicit dñs. Ecce dies venient ⁊ comprehendet arator messorẽ: ⁊ calcator vue mittentem semen. Et stillabũt montes dulcedinẽ: ⁊ oẽs colles culti erũt. Et ꝯuertã captiuitatẽ ppl̃i mei isrl̃ ⁊ edificabũt ciuitates desertas ⁊ hitabũt in eis: ⁊ plãtabũt vineas: ⁊ bibẽt vinũ eaꝝ: ⁊ faciẽt hortos ⁊ comedẽt fruct⁹ eoꝝ. Et plãtabo eos super humũ suã ⁊ ñ euellã eos vltra d̃tra sua quã d̃di eis dicit dñs ops. Grad. Tollite hostias ⁊ introite in atria eius adorate dominum in au/

la sancta ei⁹. ℣. Reuelabit dñs cõ
dẽsa ⁊ in tẽplo ei⁹ oẽs dicẽt gl̃iã. Se-
quitur Dñs vobiscũ. fine Fle-
ctamus genua. Oratio.

PResta q̃s dñe familie tue
supplicãti vt dum a cibis
corpalib⁹ se abstinẽt a vitijs in
mẽte ieiunent. Per dominuz.

Lectio libri Hesdre .II viij.

IN diebus illis
cõgregat⁹ est
oĩs ppl's q̃si vir vn⁹
ad plateã q̃ est ante
portã aquaꝝ ⁊ dixe-
rũt. Esdre scribe vt
afferret libruz legis
moysi quã precepit
dñs israeliti: attulit ergo esdras
sacerdos librũ corã mltitudine
viroꝝ ac mlierũ cũctisq; q po-
terãt intelligere in die p̃ma mẽ-
sis septimi. Et legit in eo apte
in platea que erat ante portam
aquaꝝ a mane vsq; ad mediaz
diẽ i cõspectu viroꝝ ac mulieꝝ
⁊ sapientum. Et aures oĩs ppl'i
erãt erecte ad librũ. Stetit aũt
esdras scriba sup gradũ ligneũ
quẽ fecerat sibi ad loquẽdũ ⁊ ste-
terũt iuxta eũ. Et aperuit esdras
librũ corã oĩ ppl'o: ⁊ benedixit
esdras dño d̃o magno. Et rñdit
oĩs ppl's amẽ. Eleuãs ãt oĩs po
pulus man⁹ suas icuruati sunt:
⁊ adorauerunt proni in terraz.
Porro leuite silentium facie-
bant in populo ad audiẽdaz le
gem populus aũt stabat in gra
du suo ⁊ legerũt in libro legis
dei distincte ⁊ aperte ad intelli-
gendũ. Dixit aũt neemias sacer
dos. Scribe ⁊ leuite dies sancti
ficatus ẽ dño deo nr̃o: nolite lu
gere nolite flere. Et dixit eis.
Ite comedite piguia bibite ml'-
sum ⁊ mittite ptes eis qui non
p̃parauerunt sibi: q; sctũs dies
dñi ẽ: ⁊ nolite cõtristari: gaudiũ
eteni dñi ẽ fortitudo nr̃a. Gra.

Quis sicut dñs deus nr̃ qui i altis
habitat ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in
t̃ra. ℣. Suscitãs a t̃ra iopẽ ⁊ de ster
core erigẽs paupez. ꝫ mar. IX. C.

IN illo tpe. Rñ
dens vnus de
turba dixit ad iesuz
magister: attuli filiũ
meũ ad te: hñtẽ spm̃
mutum q vbicũq;
eũ app̃henderit al-
lidit eũ: ⁊ spumat et
stridet dẽtibus ⁊ arescit: ⁊ dixi
ad discipulos tuos vt eijcerẽt
illũ ⁊ non potuerunt: qui respõ
dens eis dixit. O generatio in
credula quãdiu apud vos ero:
quamdiu vos patiar afferte il-
lum ad me: ⁊ attulerũt eum. Et
cum vidisset illum: statim spiri
tus conturbauit eum ⁊ elisus in
terram volutabatur spumans
et interrogauit patrem eius.
Quantum temporis est ex quo
ei hoc accidit at ille ait: ab ifan

tia. Et frequenter eũ in ignem ⁊ in aquã misit vt eũ ꝑderet: sed si qd potes adiuua nos: misertꝰ nr̃i. Jesus aũt dixit illi. Si potes credere: oĩa possibilia sunt credẽti. Et cõtinuo exclamans pater pueri cũ lachrymis aiebat. Credo dñe adiuua incredulitatẽ meã. Et cũ vidisset iesus cõcurrẽtez turbã: cõminatꝰ est spũi immũdo dicẽs illi. Surde ⁊ mute spũs. Ego tibi precipio exi ab eo: ⁊ amplius ne ĩtroeas in eũ. Et clamãs ⁊ multũ discerpens eũ exijt ab eo. Et factꝰ est sicut mortuꝰ vt ita mlti dicerent qꝛ mortuꝰ ẽ. Jesus aũt tenens manũ eius eleuauit eũ ⁊ surrexit. Et cũ introisset in domũ discipuli eiꝰ ĩterrogabãt eũ secreto. Quare nos non potuimus eijcere eum. Et dixit illis hoc genus in nullo põt exire nisi in orõne et ieiunio. Offerto.

Meditabor in mãdatis tuis que dilexi valde ⁊ leuabo manꝰ meas ad mandata tua que dilexi. Secreta.

Hec hostia dñe q̃s emũdet nr̃a delicta ⁊ ad sacrificiũ celebrãdũ subditoꝝ tibi corpora mẽtesq̃ sanctificet. Cõmu.

Comedite pinguia ⁊ bibite mulsuz ⁊ mittite ꝑtes eiꝰ q̃ ñ ꝑparauerũt sibi scũs. n. dies dñi ẽ nolite ꝯtristari gau

Sdiũ eteni dñi ẽ fortitudo nr̃a. Sumẽtes dñe dona Cõp. celestia supplicit depcamur: vt q̃ sedula seruitute donãte te gerimus dignis sensibus tuo munere capiamus. Per. ¶ Feria. vj. quatuor temporꝝ Introitꝰ.

Letetur cor q̃rẽtium dñm q̃rite dñm ⁊ cõfirmamini q̃rite faciẽ eius semp. ps. Cõfitemi dño et inuocate nomẽ eiꝰ: annũciate iter gentes opa eius. Orõ.

Presta q̃s op̃s deus: vt obſuatiões sacras annua deuotione recolentes: ⁊ corpe tibi placeamꝰ ⁊ mẽte. ꝑ d Lcõ Diec ꝓphete. XIIII. C.

Hec dicit dñs: conuertere isrl̃ ad dñm deum tuũ: qm̃ corruisti in iniqtate tua. Tollite vobiscuz v̄ba ⁊ conuertimini ad dominum dicite ei omnem aufer iniquitatem ⁊ accipe bonum et reddemus vitulos labioꝝ nr̃oruz assur non saluabit nos sup equũ nõ ascendemus: nec dicemus vltra dij nr̃i opa manuuz nr̃aruz qꝛ eius q in te ẽ misereberis ppl̃i. Sanabo cõtritiones eoꝝ diligã eos spõtanee qꝛ aduersus ẽ furor meus ab eis. Ero q̃si ros: ⁊ israel germinabit q̃si liliũ ⁊ erũpet radix

eius vt libani: ibunt in directũ rami eius. Et erit q̃si oliua gl̃ia ei⁹ ⁊ odor ei⁹ vt libani. Cõuertent̃ sedentes in vmbra eius viuẽt tritico ⁊ germinabũt q̃si vinea memoriale eius sicut vinũ libani. Ego exaudiã euz: ⁊ dirigam eum vt abietez virentez. Ex me fructus tuus inuentus est. Quis sapiẽs ⁊ intelliget ista intelligẽs ⁊ sciet hec. Qr recte vie dñi ⁊ iusti ambulabũt ĩ eis

Graduale. Conuertere dñe aliquãtulũ ⁊ dep̃care sup̃ seruos tuos. ℣. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis a gñatiõe ⁊ ꝓgenie. Sm Lu. VII.C.

In illo tp̃e. Rogabat iesuz qdaz phariseus vt mãducaret cũ illo. Et ingressus domũ pharisei discubuit: ⁊ ecce ml̃ier que erat in ciuitate peccatrix vt cognouit q̃ iesus accubuisset ĩ domo pharisei attulit alabastrũ vnguẽti: ⁊ stans retro secus pedes eius: lachrymis cepit rigare pedes eius ⁊ capillis capitis sui tergebat: ⁊ osculabatur pedes eius ⁊ vnguẽto vngebat. Uidẽs aũt phariseus q vocauerat eum: ait intra se dicens. Hic si esset ꝓpheta sciret vtiq̃ que ⁊ qualis ẽ mulier que tangit eũ: qr peccatrix est: ⁊ rñdens: dixit ad illũ. Symõ hẽo tibi aliqd dicer̃. Ad ille ait. Magister dic. Duo debitores erãt cuidã feneratori vnus debebat denarios qngentos: ⁊ alius qn quaginta. Nõ hñtib⁹ ãt illis vñ r̃dderẽt: donauit vtrisq̃ Quis g̃ eũ pl⁹ diligit. Et rñdẽs symõ dixit. Estimor qr is cui pl⁹ donauit. At ille: dixit ei. Recte iudicasti. Et ꝯuersus ad mulierẽ dixit symoni: vides hãc ml̃ierẽ. Intraui ĩ domũ tuã aquã pedibus meis nõ d̃disti. Hec autẽ lachrymis rigauit pedes meos ⁊ capill̃ suis tersit. Osculuz mihi nõ d̃disti: hec ãt ex q̃ ĩtrauit nõ cessauit osculari pedes meos: oleo caput meũ nõ vnxisti hec ãt vnguẽto vnxit pedes meos ꝓpter qd̃ dico tibi: remittunt̃ ei pctã multa qm̃ dilexit multuz. Cui ãt min⁹ dimittit̃ min⁹ diligit. Dixit ãt ad illã. Remittunt̃ tibi pctã tua. Et cep̃unt q sil̃ accũbebãt dicere ĩtra se. Quis est hic q ẽt pctã dimittit. Dixit ãt ad ml̃ierẽ. Fides tua te saluã fecit vade ĩ pace. Offertorium.

Benedic anima mea domino ⁊ noli obliuisci omnes retributiones ei⁹ ⁊ renouabitur sicut aquile iuuentus tua. Secreta.

Accepta tibi sint dñe q̃s nr̃i dona ieiunij q̃ ⁊ expiando nos tua gr̃a dignos efficiãt: et ad sempit̃na ꝓmissa ꝑducãt. ꝑ. Cõmunio. Aufer a me obprobrium ⁊ contemptum qr mandata tua exq̃siui domine nã testimõia tua meditatio mea ẽ. Complenda.

Quesum⁹ op̃s deus vt de ꝑceptis mũeribus gr̃as exhibẽtes beneficia potiora sumamus. Per dñm. ¶ Sabbato quatuor tẽporũ. Introitus.

Venite adoremus deum: ⁊ ꝓcidamus añ dñm plorem⁹ ante eũ qui fecit nos qꝛ ip̃e ẽ dñs de⁹ nr̃. ps. Uẽite exultem⁹ dño iubilem⁹ d̃o salutari nostro. absq̃ salutatiõe dicat. Oremus Flecta.ge: Leuate. ⁊ sic fiat ꝑ oẽs orõnes p̃ter vltimã q̃ cũ salutatõe sine gẽu flexiõe dicat̃. or̃

Omp̃s sempiterne deus qui ꝑ cõtinentiã salutarem ⁊ corporib⁹ mederis ⁊ mẽtibus maiestatẽ tuaꝫ supplices exoramus vt pia ieiunantium dep̃catiõe placat⁹: ⁊ p̃sentia nobis subsidia p̃beas ⁊ futura.ꝑ. Lectio libri leuitici. XXIII.C.

In diebus illis. Locutus ẽ domin⁹ ad moysen dicẽs: decimo die mẽsis hui⁹ septimi dies expiationũ erit celeberrim⁹ et vocabit̃ scũs: affligetisq̃ aĩas vr̃as i eo: ⁊ offeretis holocaustum dño. Omne opus seruile nõ facietis in tp̃e diei hui⁹: quia dies ꝓpitiatiõis est: vt ꝓpitiet̃ vob̃ dñs de⁹ vr̃: oĩs aĩa q̃ afflicta nõ fuerit die hoc ꝑibit de ppl̃is suis: ⁊ que op̃is q̃ppiaꝫ fecerit: delebo eã de ppl̃o suo. Nihil ergo op̃is facietis in eo: legitimum sempit̃nuꝫ erit vobis: in cũctis gñatiõib⁹ ⁊ habitatiõib⁹ vr̃is. Sabbatũ reqetionis ẽ: affligetisq̃ aĩas vr̃as. Die nono mensis septimi a vespe vsq̃ ad vesperꝫ celebrabitis sabbata vestra: dicit dñs op̃s. Graduale. Protector nr̃ aspice de⁹ ⁊ respice super ꝑuos tuos. ℣. Dñe de⁹ virtutuꝫ exaudi p̃ces seruoꝝ tuoꝝ. Or̃o.

Da q̃s nobis op̃s de⁹ vt ieiunando tua gr̃a satiemur ⁊ abstinẽdo cũctis efficiamur hostibus fortiores. Lectio libri Leuitici. XXIII. C.

In dieb⁹ illis. Locutus ẽ dñs ad moysen dicẽs qn todecimo die mẽsis septimi: qñ cõgregaueritis oẽs fructus terre vr̃e: celebrabitis ferias dñi septeꝫ dieb⁹. Die p̃mo ⁊ die octauo erit sabbatũ: idest reqes. Sumetisq̃ vobis die p̃mo fruct⁹ arboris pulcherrime: spatulasq̃ palmarũ: ⁊ ramos ligni dẽsaꝝ frõdium

⁊ salices de torrẽte: ⁊ letabimi-
ni corã dño deo vestro: celebra
bitisq̃ solẽnitatẽ eius septẽ die
bus ꝑ annum: legittimũ sempi-
ternũ erit in gñationibus vr̃is.
Mense septimo festa celebrabi
tis: ⁊ habitabitis in vmbraculis
septẽ diebus. Oĩs qui de gñe ẽ
israel manebit in tabernaculis
vt discant posteri vestri quod ĩ
tabernaculis habitare feceriz fi
lios israel cum educerẽ eos de
tra egypti ego dñs deꝰ vester.
Gra. Propitius esto dñe peccatis
nostris ne qñ dicant gentes vbi ẽ de
us eoꝝ. ℣. Adiuua nos deus salu
taris nr̃ ⁊ propter honorez nominis
tui domine libera nos. Oratio.

Tuere q̃s domine familiã
tuam vt salutis eterne re-
media q̃ te aspirante reqrimꝰ
te largiente cõsequamur. Per
do. Lcõ Michee ꝓphete. VII.

Domine deꝰ noster: pasce
ppl'm tuuz in virga tua
gregẽ hereditatis tue hĩtantes
terram in salutẽ iuxta dies anti
quos. Uidebunt gentes: ⁊ ꝯfun
dentur super oĩ fortitudine sua:
quoniam quis deus similis tui.
Qui aufers iniqtatẽ: ⁊ transfers
peccatum reliquiarum heredi/
tatis tue. Non ĩmittet vltra fu
rorẽ suuz: qm̃ volens misericor
diam ⁊ reuertet̃ ⁊ miserebit̃ no
stri: deponet iniquitates nr̃as ⁊
ꝓiciet in ꝓfundum maris oĩa
peccata nr̃a. Dabis veritatem
iacob: misericordiam abraam
que iurasti patribꝰ nostris a die
bus antiquis dñe deus nr̃. Gra.
Domine refugiũ factus es nobis a
generatiõe ⁊ ꝓgenie. ℣. Priusq̃
mõtes fierẽt aut formaret̃ terra ⁊ or
bis a sc̃lo ⁊ in sc̃lz tu es deus. Oratio.

Presta q̃s domine sic nos
ab epulis carnalibꝰ absti-
nere vt a vitijs irruentibus pa-
riter ieiunemus. Lectio Zacha
rie prophete. VIII.

In diebus illis.
Factuz est ver
bum dñi ad me di-
cens. Hec dicit dñs
deus exercituum: si-
cut cogitaui vt affli
gerẽ vos: cũ ad ira
cundiam me ꝓuocassent patres
vestri ⁊ nõ sum misertꝰ: sic ꝯuer
sus cogitaui in diebꝰ istis: vt bñ
faciã hierl'm ⁊ domui iuda. No
lite ergo timere hec sunt verba
q̃ facietis loquimini veritatem
vnusq̃sq̃ cum ꝓximo suo: veri
tatẽ ⁊ iudiciũ pacis iudicate in
portis vr̃is: ⁊ vnusq̃sq̃ malum
ꝯtra amicũ suum ne cogitetis
in cordibus vr̃is ⁊ iuramentuz
mendax ne diligatis: oĩa enim
hec sunt q̃ odi dicit dñs. Et fcm̃
est verbum dñi exercituum ad
me dicens. Hec dicit dñs deus
exercituũ. Ieiuniũ quarti ⁊ ie-
iuniũ quinti ⁊ ieiuniũ septimi ⁊

ieiunium decimi erit domui iu
de:in gaudiū ⁊ letitiā ⁊ in solen
nitates preclaras veritatem tm
⁊ pacem diligite dicit domi
nus omnipotens. Graduale.
Dirigatur oratio mea sicut incen
sum in aspectu tuo domine. ℣. Ele
uatio manuum mearum sacrificium
vespertinum. Oratio.
Tnobis domine tribuis
solēne tibi deferre ieiunium sic
nobis qs indulgētie presta sub
sidium. Per. Lectio. Angel⁹
domini. folio. 7. Hymn⁹. Be
nedictus es. per totuz vt supra
in aduentu. folio. 7. Dominus
vobiscum. fine Flectamus ge
nua. Ad missaz. Oratio.
Eus q tribus pueris mi
tigasti flammas ignium conce
de propiti⁹:vt nos famulos tu
os non exurat flamma vitiorū.
Per. Ad hebreos. IX.C.
Fratres:Tabernaculū fa
ctum est primū in quo erant cā
delabra ⁊ mensa ⁊ ppositio pa
nuz qđ dicit sctā. Post velamē
tū autē scoz tabernaculū qđ di
cit scā sanctoz:aureuz hns thu
ribulum:⁊ archā testamenti cir
cūtextam ex omni parte auro
in qua vna aurea habens mā
na:⁊ virga aaron que fronduerat
⁊ tabule testamenti super q
erant cherubin glorie obum
brantia propitiatoriū:de qui
bus non ē modo dicendū per
singula. His vero ita compositis in priori quidē tabernaculo semper introibant sacerdotes:sacrificiorum officia consumantes:in secundo autē semel in anno solus pontifex:non sine sanguine quē offerret pro sua ⁊ populi ignorātia:hoc significante spiritu scō nondum propalatā esse sanctorū viam:adhuc prio re tabernaculo habente statū. Que parabola est tēporis ist̄is iuxta quaz munera ⁊ hostie offeruntur que nō possunt iuxta conscientiā perfectuz facere seruientem solūmodo in cibis ⁊ in potibus:⁊ varijs baptismatibus ⁊ iustitijs carnis vsqz ad tēpus correctionis ipositis: christus aūt assistens pontifex futurorum bonoz:peramplius ⁊ p fectius tabernaculum non manufactum:idest non huius creationis neqz p sanguinem hircorum aut vitulorz sed per ppriū sanguinē introiuit semel in scā: etna redēptione inuenta. Trac.
Laudate dñm omnes gentes ⁊ collaudate eū omnes populi. ℣. Quōniam confirmata est sup nos misericordia ei⁹ ⁊ vītas domini manet ineternū.
Secundum Lucā. XIII.C.
In illo tempore: Dixit ie
sus turbis similitudinem hanc: ar
borem fici habebat quidam plā
tatam in vinea sua:⁊ venit que
rens in illa fructuz ⁊ non inue

nit. Dixit āt ad cultorem vinee. Ecce āni tres sunt ex quo venio q̄rens fructum in ficulnea hac: ⁊ non īuenio. Succide ergo illā vt quid terrā etiaz occupat. At ille rñdens dixit illi. Domine: dimitte illā ⁊ hoc āno vsqz dū fodiam circa illā ⁊ mittam ster cora. Et si qdem fecerit fructū: sinautem in futuꝝ succides eā. Erat autē docens in synagoga eoꝝ sabbato. Et ecce mulier q̄ habebat spiritū infirmitatis an ni decem ⁊ octo: ⁊ erat inclinata: nec omnino poterat sursuz respicere. Quaz cuz videret ie sus: vocauit eam ad se ⁊ ait illi. Mulier dimissa es ab īfirmitate tua: ⁊ īposuit illi manus: ⁊ cō festim erecta est ⁊ glorificabat deum. Rñdens autē archisyna gogus indignās quia sabbato curasset ies⁹: dicebat turbe. Sex dies sunt ī quibus opz operari in his ergo venite ⁊ curamini ⁊ non in die sabbati. Rñdēs āt ad illū dominus dixit. Hypocri te vnusqsqz vestrū sabbato nō soluit bouē suum aut asinum a presepio ⁊ ducit adaquare. Hāc autem filiā abrae quā alligauit sathanas: ecce decē ⁊ octo annis: non oportuit solui a vinculo isto die sabbati? Et cum hec diceret: erubescebāt omnes ad uersarij eius: ⁊ oīs plebs gaudebat in vniuersis que gloriose fiebant ab eo. Offertorium.

Domine de⁹ salutis mee in die clamaui ⁊ nocte corā te intret oro mea in conspectu tuo domine. Secreta.

Concede q̄s op̄s deus vt oculis tue maiestatis munus oblatū ⁊ gr̄am nobis deuotiōis obtineat: ⁊ effectū btē perēnitatis acqrat. Per dñz. Cō.

Mense septio festa celebrabitis: cū in tabernaculis hitare fecerim filios israel cum educerē eos de terra egypti ego dñs deus vester. Cōplēda

Perficiāt in nobis dñe q̄s tua sacr̄a qd̄ ꝯtinent: vt q̄ nūc specie gerim⁹: reꝝ veritate capiam⁹. p. ¶ Dñica.xviij.Int.

Dapacē domine sustinēti b⁹te vt ꝓphete tui fideles īueniant̄ exaudi p̄ces serui tui et plebis tue isrl̄. ps. Letat⁹ suz in his q̄ dicta st̄ mihi ī domū domini ibimus. Oratio.

Dirigat corda nr̄a dñe q̄s tue miseratōis opatio qꝛ tibi sine te placere nō possum⁹. Per do. Ad corin. I.C. eput.j.

Fratres: Gr̄as ago deo meo semper ꝓ vobis in gratia dei que data est vobis in chri-

sto iesu: qꝛ in oībus diuites facti estis in illo in omni verbo: ⁊ in omni scientia sicut testimoniū christi cōfirmatū est ī vobis ita vt nihil desit vobis in illa gr̄a expectantib⁹ reuelationē domini nr̄i iesu chr̄i: qui ⁊ ꝯfirmabit vos vsqꝫ in finē sine crimine in die aduent⁹ dn̄i nr̄i iesu christi. Gra. Letatus suꝫ in his que dicta sūt mihi in domū domini ibim⁹. ℣. Fiat pax in virtute tua ⁊ abundātia in turribus tuis. Alleluia. ℣. Dilexi qm̄ exaudiuit dominus vocē meam. Secundum Mat. XXII. C

In illo tempore. Accesserunt ad iesum pharisei: ⁊ interrogauit eū vn⁹ ex eis legis doctor tentans eū. Magister qd̄ est mandatū magnū in lege. Ait illi iesus. Diliges dn̄m deuꝫ tuum ex toto corde tuo: ⁊ in tota aīa tua ⁊ in tota mēte tua. Hoc est maximū ⁊ primum mandatum. Scd̄m autem sil̄e est huic. Diliges ꝓximum tuū sicut tei psū. In his duob⁹ mādatis vniuersa lex pēdet ⁊ ꝓphete. Congregatis autem phariseis: interrogauit eos iesus dicens. Quid vobis videt̄ de christo. Cuius filius est. Dicunt ei. Dauid. Ait illis. Quomodo ergo dauid in spiritu vocat eum dominuꝫ dicens. Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos scabellū pedum tuoꝝ. Si ergo dauid vocat eum dominū: quomodo filius eius est. Et nemo poterat respondere ei verbum neqꝫ ausus fuit qsq̄ꝫ ex illa die eum amplius interrogare. Offerto. Sanctificauit moyses altare domino offerens super illud holocausta ⁊ imolans victimas fecit sacrificium vesp̄tinū in odoreꝫ suauitatis dn̄o deo ī ꝯspectu filioꝝ isr̄l. Sec

Deus qui nos per hui⁹ sacrificij veneranda commertia vnius summeqꝫ diuinitatis participes efficis: presta q̄ sumus: vt sicut tuam cognoscimus veritatem: sic eam dignis mentibus ⁊ moribus assequamur. Per dn̄m. Communio. Tollite hostias ⁊ introite in atria eius adorate dominum in aula sancta eius. Complenda.

Gratias tibi referimus domine sacro munere vegetati: tuam misericordiā deprecātes vt dignos eius nos participatione perficias. Per dominuꝫ.

¶ Feria.iiij. Ad cori. VI. epl̄e.

Fratres: Os nostrum patet ad vos o corithij: cor nostrum dilatatum est: non angustiamini in nobis: angustiamini autem in visceribus vr̄is. Eandem autem habētes remu

nerationē tanq̄ filijs dico. Dilatamini ⁊ vos nolite iugū ducere cū infidelib.⁹. Que eni participatio iusticie cuz iniquitate aut que societas lucis ad tenebras. Que autē cōuentio christi ad bellial: aut que pars fideliū infideli. Quis aūt cōsensus templo dei cū idolis vos em̄ estis tēplū dei viui. Sz mat XIII.C.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile factuz est regnum celorum hoī qui semi nauit semē bonuz in agro suo. fo.26. ¶ Feria vj. ad corin. VI.

Fratres. Nescitis qm̄ iniq regnū dei nō possidebūt. Nolite errar̄ neq̄ fornicari neq̄ idolis ꝑuientes neq̄ adulteri neq̄ molles neq̄ masculorū concubitores: neq̄ fures: neq̄ auari: neq̄ ebriosi: neq̄ maledici: neq̄ rapaces regnū dei possidebunt. Et hec aliqñ qdē fuistis: sed abluti estis: sed sctificati estis. Sed iustificati estis in nomine domini nostri iesu christi et in spiritu dei nostri. Sequē. scti euāgelij. Secunduz Mattheum. X. epistole secunde.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis pabolā hāc. Sil'e ē regnum celoꝝ grano synapis qd̄ accipiēs hō semīauit in agro suo. Qd̄ mīmū qdē ē oīb⁹ semīb⁹ cū āt creuerit mai⁹ ē oībus olerib⁹ ⁊ fit arbor: ita vt volucres celi veniāt ⁊ habitent in ramis eius aliaz quoq̄ parabolaz locutus est eis dicēs. Simile ē regnū celorum fermēto: qd̄ acceptum mulier abscōdit in farine satis tribus donec fermētatum est totum. Hec omnia locutus ē iesus in parabolis ad turbas ⁊ sine parabolis nō loq̄bat̄ eis vt impleretur qd̄ dictū erat per ꝓphetam dicētem. Aperiā in parabolis os meuz ⁊ eructabo abscōdita a cōstitutione mūdi. ¶ Dominica. xix. Introitus.

Salus populi ego sum dicit dñs ego d̄ quacunq̄ tribulatiōe clamauerint ad me exaudiaz eos ⁊ ero illoꝝ dñs i ꝑpetuū. ps. Attendite popule meus legem meā inclinate aurem vestram in verba oris mei. Oratio.

Omp̄s misericors d̄us: vniuersa nobis aduersātia ꝓpitiat⁹ exclude vt mēte ⁊ corpore pariter expediti que tua sunt liberis mentib⁹ exeq̄mur.

Per dñz nr̃m iesuz christũ filiũ tuũ. Qui. Lcõ. ad ephẽsios. IIII

FRẽs: Renouamini spiritu mẽtis vr̃e: ⁊ induite nouum hoiem q ꝑm deũ creat⁹ est in iustitia ⁊ sanctitate v̄itatis ꝓpter qd̄ deponẽtes oẽ mendatium loqmini v̄itatez vnusqsqz cũ proximo suo qm̃ sumus iuicem mẽbra. Irascimi et nolite peccare: sol nõ occidat sup ira/cũdiam vr̃am. Nolite locũ dare diabolo: q furabat̃ iam non furet̃: magis aũt laboret opan/do manib⁹ suis qd̄ bonũ ẽ vt hẽat vñ tribuat necessitatẽ patiẽti Gr. Dirigat̃ oratio mea sicut icensum in ꝯspectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuũ meaꝝ sacrificium vespti/nũ. Alla. ℣. Laudate dñm om/nes gentes laudate eum oẽs populi.

Secundum Matthe. IX.

IN illo tpe: Ascẽdens iesus in nauiculã: trãsfretauit ⁊ venit in ciuitatẽ suam. Et ecce offerebãt ei paralyticũ iacentem in lecto. Et vidẽs iesus fidẽ illoꝝ dixit ꝑalytico. Cõfide fili remittũtur tibi pctã tua ⁊ ecce qdaz de scribis dixerũt intra se: hic blas/phemat. Et cũ vidisset iesus cogitationes eoꝝ. Dixit. Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris. Quid ẽ facilius dicere dimittunt̃ tibi pctã tua: an dicere: surge ⁊ ãbula vt sciatis aũt quoniã filius hois hz potestatez in terra dimittẽdi peccata tũc ait ꝑalytico. Surge tolle lectuz tuum ⁊ vade in domũ tuã. Et surrexit ⁊ abijt in domũ suam. Uidentes autem turbe timuerũt ⁊ glorificauerunt deum qui dedit ptãtem talem hoibus. Off. Si ambulauero in medio tribula/tionis viuificabis me dñe ⁊ sup iraz inimicoꝝ meoꝝ extendes manuz tuaz ⁊ saluũ me fecit d̄xtera tua. Sec.

HEc munera q̃s dñe q̃ oculis tue maiestatis offerimus: salutaria nobis esse concede. Per dominum. Cõmu. Tu mãdasti mandata tua custodiri nimis vtinã dirigant̃ vie mee ad custodiẽdas iustificatões tuas. cõp.

TUa nos dñe medicinalis opatio: ⁊ a nr̃is peruersitatib⁹ clementer expediat: ⁊ tuis semper faciat inherere mandatis. Per dominum nostruz iesum christum filium. ¶ Feria quarta. Ad thess. II. C. epl̃e. ij.

FRẽs: State ⁊ tenete traditiones q̃s didicistis siue ꝑ sermonẽ: siue ꝑ epistolã nr̃az. Ipse aũt dominus nr̃ iesus christus: ⁊ deus pr̃ noster q dilexit nos: ⁊ dedit consolationẽ eternam ⁊ spem bonã in gratia: exhortetur corda vestra: ⁊ confirmet in omni ope ⁊ sermone bono. De cetero frẽs orate ꝓ nobis: vt sermo domini currat et glorificet̃ sicut ⁊ apud vos vt

⁊ liberemur ab ĩportunis ⁊ malis hominibus. Nõ enim est oĩum fides fidelis autẽ dominus est qui cõfirmabit vos: ⁊ custodiet a malo: Confidimus autẽ fratres de vobis in dño: quoniam ea que p̃cepimus ⁊ facitis ⁊ facietis. Deus aũt dirigat corda vr̃a in charitate dei ⁊ patiẽtia christi. Scõm matthe XIII.

In illo tempore. Accesserunt ad iesum discipuli ei⁹ dicentes. Edissere nobis parabolam zizaniorum agri qui respondens ait. Qui seminat bonum semen est filius hominis: ager autem est mundus: bonuz vero semen hi sunt filij regni. Zizania autem filij sunt nequaz inimicus autem qui seminauit eam est diabolus: messis vero consumatio seculi ẽ: messores autem angeli sunt. Sicut ergo colligũtur zizania ⁊ igni cõburuntur: sic erit in consumatione seculi. Mittet filius hominis angelos suos: ⁊ colligẽt de regno eius omnia scandala: ⁊ eos qui faciunt iniquitatẽ ⁊ mittent eos in caminum ignis. Ibi erit flet⁹ ⁊ stridor dentium. Tũc iusti fulgebunt sicut sol: in regno patris eorum. Qui habet aures audiendi audiat. ¶ Feria sexta. Lectio epl̃e bti ioã. apl̃i. V. epi.j.

Charissimi: Omnis q̃ credit quoniaz iesus est christus: ex deo natus est: ⁊ oĩs qui diligit euz q̃ genuit: diligit ⁊ eũ qui natus est ex eo. In hoc cognoscimus qm̃ diligim⁹ natos dei: cũ deum diligamus ⁊ mãdata eius faciam⁹. Hec est eniz charitas dei: vt mandata ei⁹ custodiam⁹: ⁊ mãdata ei⁹ grauia non sunt: quoniam omne quod natum est ex deo: vincit mundum. Secundum matt. XXIIII

In illo tẽpore. Interrogatus iesus a discipulis suis de consummatione seculi dicit eis. Cum videritis abominationem desolationis que dicta est a daniele propheta stantem in loco sancto: tunc qui legit intelligat. Tunc qui in iudea sunt fugiant ad montes ⁊ qui in tecto non descendat tollere aliquid de domo sua: ⁊ qui in agro suo non reuertatur tollere tunicaz suam: ve autem pregnantibus ⁊ nutrientibus in illis diebus. Orate autem vt non fiat fuga vestra in hieme: vel sabbato. Erit enim tunc tribulatio magna: qualis non fuit ab initio mũdi vsq̃z modo neq̃z fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi: non fieret salua omnis caro. Sed propter electos breuiabũtur dies illi. Tunc si quis vobis dixerit ecce hic est christus: aut ecce illic nolite crederẽ. Surgent enim pseudo christi ⁊ pseu

do ꝓphe:⁊ dabũt signa magna ꝓdigia: ita vt i errorẽ iducãt si fieri ꝑt ẽt electi. Ecce ꝑdixi vobis:si ergo dixerit vob ecce i d̃serto ẽ nolite exire:ecce i penetralib⁹ : nolite credeř. Siẽ eni fulgur exit ab oriẽte ⁊ paret vsqꝫ in occidẽtez ita erit ⁊ aduentus filij hoĩs vbicũqꝫ fuerit corpus illuc cõgregabũtur ⁊ aqle. Statim aũt post tribulatiõem dierũ illorũ sol obscurabit:⁊ luna nõ dabit lumẽ suũ:⁊ stelle cadẽt de celo:⁊ virtutes celoꝝ cõmouebunť. Et tũc apparebit signũ filij hoĩs i celo:⁊ tũc plãgẽt oẽs tribus terre ⁊ videbũt filiũ hoĩs veniẽtez in nubib⁹ celi: cũ virtute magna ⁊ maiestate. Et mittet angelos suos cũ tuba ⁊ voce magna ⁊ cõgregabũt electos ei⁹ a q̃tuor ventis a summis celorum vsqꝫ ad terminos eorum. ¶ Domica.xx. Intro.

OMnia q̃ fecisti nobis dñe :i v̄o iudicio fecisti qꝛ pcãuimus tibi ⁊ mãdatis tuis nõ obediuimus. Sꝫ da gl̃iaꝫ noi tuo ⁊ fac nobiscũ ſm mltitudinem mie tue. ps. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei nostri i monte sancto eius. Oratio.

LArgire q̃s dñe fidelibus tuis indulgẽtiam placatus ⁊ pacem:vt pariter ab oib⁹ mundẽtur offensis:⁊ secura tibi mẽte deseruiant. Per dominum nr̃m. Ad ephesios. V.

FRatres. Uidete itaqꝫ quomodo ãbuletis: non q̃si insipiẽtes:sꝫ vt sapiẽtes redimentes temp⁹:qm̃ dies mali sunt: ꝓpterea nolite fieri imprudentes:sꝫ intelligẽtes que sit volũtas d̃i. Et nolite inebriari vino in quo ẽ luxuria sed impleamini spũ scõ loquẽtes vobismetipsis in psalmis ⁊ hymnis ⁊ canticis spũalibus cantantes ⁊ psallentes in cordibus vestris:deo gratias agẽtes semper ꝓ omnibus. In noĩe domini nostri iesu christi deo ⁊ patri subiecti inuicem i timore christi. Gradua.

Oculi omnium in te sperant domine ⁊ tu das illis escã in tempore oportuno. ℣. Aperis tu manũ tuã:⁊ imples oẽ aĩal bñdictiõe. Hlla. ℣. Qui cõfidũt in dño sicut mõs syon nõ cõmouebit i eťnuũ q̃ hitat in hierusalẽ. Secundũ Mat. XXII.

IN illo tempore. Loq̃bat iesus cũ discipulis in parabolis dicẽs. Silẽ factũ ẽ regnum

celorum homini regi qui fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias: et nolebāt venire. Iterum misit alios seruos dicēs. Dicite inuitatis ecce prandiū meū paui thauri mei et altilia mea occisa sunt et oia pata: venite ad nuptias. Illi aūt neglexerūt et abierūt: alius in villā suā: alius vero ad negociationē suā reliq vo tenuerūt seruos suos: et cōtumelijs affectos occiderunt Rex aūt cū audisset iratus est: et missis exercitib⁹ suis: perdidit homicidas illos et ciuitatē illorum succēdit. Tūc ait seruis suis. Nuptie qdē parate sunt. Sed qui inuitati erāt non fuerūt digni. Ite ergo ad exitus viarum et quoscūqz inueneritis vocate ad nuptias. Et egressi serui ei⁹ in vias: cōgregauerūt oēs quos inuenerunt bonos et malos: et implete sunt nuptie discūbentiū. Intrauit aūt rex vt videret discumbentes et vidit ibi hominem nō vestitum veste nuptiali: et ait illi. Amice quō huc intrasti nō habens vestē nuptialem at ille obmutuit. Tūc dixit rex ministris ligatis manib⁹ et pedibus eius mittite eū in tenebras exteriores. Ibi erit fletus et stridor dentiū. Multi eni sunt vocati: pauci vo electi. **Offerto.** Super flumina babylonis illic sedimus et fleuimus dum recordaremur tui syon. **Secreta.** Celestez nobis pbeāt hec mysteria qs dne medicinā et vitia nostri cordis expurgēt. Per d. **Cōmunio.** Memēto verbi tui seruo tuo dne in quo mihi spē dedisti hec me cōsolata est in humilitate mea. **Complenda:** Sacris dne reddamur digni munerib⁹ quib⁹ nos qs tuis obedire mādatis. Per.

Feria.iiij. ad Thes. III. C. ij.

Fratres. Benūciamus vobis in noie dni nri iesu chri vt subtrahatis vos ab oi ffe ābulate inordinate et nō fm traditiōem quā acceperūt a nobis: ipsi eni scitis quēadmodū oporteat imitari nos: qm̄ non inquiete fuimus inter vos. Neqz gratis panē māducauimus ab aliquo sed in omni labore et fatigatione nocte et die operātes: ne quem vestrum grauaremus nō qsi nō habuerim⁹ ptātem: sed vt daremus nosmetipsos formam vobis ad imitandū nos. Nā et cū essemus apud vos: hoc denūciabam⁹ vobis: quoniam si quis non vult operari nec manducet. Audiuimus enim inter vos quosdam ambulare inquiete nihil operātes:

sed curiose agentes. His autē qui eiusmodi sunt denūciam⁹: ⁊ obsecramus in dño iesu christo: vt cum silentio operātes suum panem māducent: vos aūt fratres nolite deficere benefacientes: in christo iesu domino nostro. Secundum lucā. XIIII

In illo tēpore: Dicebat iesus cuidā principi pharisēorum. Cū facis prandiū aut cenam: noli vocare amicos: neq; frēs tuos: neq; cognatos aut vicios: neq; diuites: ne forte et ipsi te reinuitent ⁊ fiat tibi retributio. Sed cū facis conuiuiū voca pauperes: debiles: claudos: cecos: ⁊ beatus eris: quia non habent retribuere tibi. Retribuetur enī tibi in resurrectione iustorū. Hec cū audisset quidā de simul discumbētibus: dixit illi. Beatus qui manducabit panem in regno dei. ¶ Feria.vj.

Lectio epistole beati ioannis apostoli. V. epistole.j.

Carissimi: Scimus quia omnis qui natus est ex deo nō peccat: sed generatio dei cōseruat eum ⁊ malignus non tāget eum: scimus q; ex deo sumus: ⁊ mundus totus in maligno positus est. Et scimus quoniam filius dei venit ⁊ dedit nobis sensum vt cognoscamus deum verum: ⁊ simus in vero filio eius. Hic est verus deus ⁊ vita eterna. Secundum lucam. VI.C.

In illo tēpore: Dixit iesus discipulis suis. Beati eritis cū vos oderit hoies: ⁊ cū separauerint vos ⁊ exprobrauerint: ⁊ eiecerit nomen vestrum tāq; malum propter filium hominis. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce enī merces vestra multa ē in celo: scōm hec enim faciebāt prophetis patres eorum: verū tamen ve vobis diuitibus qui habetis cōsolationem vestrā. Ue vobis qui saturati estis: q; esurietis. Ue vobis qui ridetis nunc: quia lugebitis ⁊ flebitis. Ue cū benedixerint vobis oēs hoies: scōm hec faciebāt pseudo prophetis patres eor. Sed vobis dico qui auditis. Diligite inimicos vestros: benefacite his qui vos oderunt: benedicite maledicentibus vos: orate pro calumniantibus vos. Et q; te percutit in maxillā prebe ei ⁊ alteram: ⁊ ab eo qui aufert tibi tuum vestimentum: etiā tunicam noli ei prohibere. Omni āt petenti te tribue: ⁊ q; aufert q; tua sūt ne repetas. Et prout vultis vt faciāt vobis hoies: ⁊ vos facite illis silr. Et si diligitis eos q; vos diligūt: q; vobis est grā. Nā ⁊ pctōres diligentes se dili-

gunt. Et si bñfeceritis his q vobis bñfaciunt: q̃ vobis est gr̃a. Siqdẽ ⁊ pcõres hoc faciũt. Et si mutuũ dederitis his a qb⁹ speratis accipere: q̃ gr̃a vobis est. Nã ⁊ pctõres a pctõribus fenerant: vt recipiãt equalia. Verũ tamẽ diligite inimicos vr̃os et bñfacite ⁊ mutuũ date: nihil inde sperantes ⁊ erit merces vestra multa in celo. ¶ Dominica vigesima prima. Introitus.

In voluntate tua dñe vniuersa sũt posita ⁊ non est q possit resister̃ voluntati tue tu eni fecisti omnia celum ⁊ terram ⁊ vniuersa que celi ãbitu ꝯtinent̃ dñs vniuersoꝝ tu es. ℣. Bti imaculati in via q ãbulãt i lege dñi. Oro

Familiã tuã q̃s dñe continua pietate custodi: vt a cũctis aduersitatib⁹ te ꝓtegẽte sit libera: ⁊ i bonis actib⁹ tuo nomi sit deuota. p. Ad ephe. VI.

Frẽs: Cõfortamini i dño: ⁊ in potẽtia virtutis eius. Induite vos armaturaꝫ dei vt possitis stare aduersus insidias diaboli: qm̃ non ẽ nobis colluctatio aduersus carnẽ ⁊ sãguinem sꝫ aduersus p̃ncipes ⁊ ptãtes: aduersus mũdi rectores tenebraꝝ haꝝ ꝯtra spiritalia neqtie in celestib⁹ ꝓpterea accipite armaturã dei: vt possitis resistere i die malo: ⁊ in oib⁹ pfecti stare. State ergo succincti lũbos vr̃os i v̄itate: ⁊ iduti lorica iustitie: ⁊ calciati pedes i prepationẽ euãgelij pacis: in oib⁹ sumẽtes scutũ fidei: i quo possitis oĩa tela neqssimi ignea extinguere. Et galeã salutis assumite: ⁊ gladiũ spũs: quod est v̄bũ dei. Gr.

Dñe refugiũ fcũs es nobis a gñatiõe ⁊ ꝓgenie. ℣. Priusq̃ mõtes fierẽt aut formaret̃ terra ⁊ orbis a sc̃lo ⁊ in sc̃lꝫ tu es de⁹. Alr. ℣. De ꝓfundis clamaui ad te dñe dñe exaudi or̃onẽ meam. Scõm ioan. IIII

In illo tpe: Erat qdam regulus: cuius fili⁹ infirmabat̃ capharnaũ. Hic cũ audisset qꝛ iesus vẽiret a iudea in galileã: abijt ad eũ ⁊ rogabat eũ: vt descẽderet ⁊ sanaret filiũ ei⁹. Incipiebat eni mori. Dixit ergo iesus ad eũ. Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis nõ credetis: dicit ad eũ regul⁹. Dñe descẽde p̃usq̃ moriat̃ fili⁹ me⁹. Dicit ei iesus. Vade fili⁹ tu⁹ viuit. Credidit hõ sermõi quẽ dixit ei iesus: ⁊ ibat. Jã ãt eo descẽdẽte: serui occurrerũt ei ⁊ nũciauerũt dicẽtes: qꝛ fili⁹ ei⁹ viuẽt. Interrogabat ergo horã ab eis in q̃ meli⁹

habuerit. Et dixerũt ei. Qz he/
ri hora septima reliquit eũ fe/
bris. Cognouit ergo pater qz
illa hora erat: in qua dixit ei ie/
sus: filius tuus viuit: & credidit
ipse & dom⁹ eius tota. Offer.
Vir erat i terra hus noie iob sim/
plex & rectus ac timens deũ quẽ sa
thã petijt: vt tẽtaret & data ẽ ei ptãs
a dño in facultate & i carne ei⁹ per/
didit qz oẽm substãtiaz ipsius & filios
carnez quoqz eius graui vlcere vul
nerauit. Secreta.
Suscipe dñe ppitius hos/
tias qbus & te placari voluisti:
& nobis salutẽ potẽti pietate re
stitui. Per dñm nr̃m. Cõmu.
In salutari tuo aia mea & in verbũ
tuũ sup spaui qñ facies de psequẽti
bus me iudiciũ iniq̃ psecuti sunt me
adiuua me dñe deus meus. Cõp.
Immortalitatis alimoniã
cõsecuti qs dñe: vt quod
ore percepim⁹ pura mẽte secte
mur. Per dñm nr̃m iesuz xp̃z
filiũ tuum. Qui tecũ viuit & re/
gnat i vnitate spũsancti deus.
Per oia secula seculoz. Amẽ.
℣ Feria.iiij. ad thimo. VI. C. j.

Carissime.
Nihil intulimus i hũc mũdum
baud dubiũ qz nec
aufferre aliqd pos/
sumus: habẽtes aũt
alimẽta & qb⁹ tega/
mur bis cõtenti si/
mus. Nã q volũt diuites fieri:
incidũt in tẽtationẽ: & laqueum
diaboli: & desideria multa inuti
lia & nociua: que mergũt homes
in interitũ & perditionẽ. Radix
enim oiũz maloz̃ est cupiditas.
Quaz qdã appetẽtes errauerũt
a fide: & inseruerũt se doloribus
multis. Tu ãt hõ dei hec fuge:
sectare vo iustitiã: pietatẽ: fidez:
charitatẽ: patientiã: mansuetu/
dinẽ. Certa bonũ certamẽ fidei
app: ehẽde vitã eternã in q̃ vo
cat⁹es & ꝓfessus bonã cõfessio/
nem coã multis testibus: preci
pio tibi coã deo q vivificat oia
in chzo iesu: q testimoniuz red
didit sub põtio pilato bonã cõ/
fessionẽ vt serues mãdatuz sine
macula irrepr̃hensibile vsqz in
aduentum dñi nostri iesu chri/
sti. Secunduz Lucã. VI. C.
Illo tpe: Factũ est in sab
bato vt itraret iesus in synago
gã & docebat. Et erat ibi hõ: et
man⁹ eius dextera erat arida.
Obseruabant autẽ scribe & pha
risei: si in sabbato curaret: vt in
uenirẽt vnde accusarent cũ: Ip
se vo sciebat cogitationes coz̃
& ait hoi qui hẽbat manũ arida.
Surge & sta in medium. Et sur
gens stetit: ait autem iesus ad
illos. Interrogo vos si licet
sabbato benefacere: an male:
animam saluam facere: an per
dere. Et circumspectis omni/

bus: dixit homini. Extende manum tuam ⁊ extendit. Et restituta est manus eius. Ipsi autē repleti sunt insipientia: ⁊ colloquebantur adinuicem quid nā facerent de iesu. ¶ Feria sexta

Ad Romanos. V.C.

FRatres: Regnauit mors ab adam vsq; ad moysen etiaz in eos qui non peccauerunt in similitudinem preuaricationis ade: q est forma futuri. Sed nō sicut delictum: ita ⁊ donum. Si enim vnius delicto multi mortui sūt: multomagis gratia dei ⁊ donum in gratia vnius hominis iesu christi in plures abūdauit. Et non sicut ꝑ vnum peccatum: ita ⁊ per donum. Nam iudicium ex vno in ꝯdemnationē gratia autez ex multis delictis in iustificationē. Si enim in vnius delicto mors regnauit per vnū: multomagis abūdantiaz gratie ⁊ donationis ⁊ iustitie accipientes in vita regnabunt ꝑ iesum christum dñm nostrum.

Secundum Mattheum. VIII.

IN illo tempore: Cum venisset iesus in domum petri: vidit socrum eius iacentez ⁊ febricitantem: ⁊ tetigit manū eius ⁊ dimisit eam febris: ⁊ surrexit ⁊ ministrabat eis. Uespere autē facto: obtulerunt ei mlt̄os demonia habentes. Et eijciebat spiritus verbo: ⁊ omnes male habentes curauit: vt adipleretur quod dictum est ꝑ ꝓphetam. Esaiam dicentē. Ipse infirmitates nostras accepit: ⁊ egrotatiōes nostras portauit.

¶ Dñica.xxij. Introitus.

SI iniqtates obseruaueris domine: domine quis sustinebit qr apd te propitiatio ē deus isrl̄. ps. De ꝓfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā.

Deus refugiū nostrū ⁊ virtus: adesto pijs ecclesie tue precibus auctor ipe pietatis ⁊ presta: vt quod fideliter petimus efficaciter conseq̄mur. Per. Ad philippen. I.C.

FRatres: Cōfidimus in dño iesu: qr cepit i vobis opus bonū perficiet vsq; in diē christi iesu: sicut est mihi iustum hoc sentire ꝓ omnibus vobis: eo quod habeam vos in corde ⁊ in vinculis meis ⁊ in defensione ⁊ confirmatione euāgelij: socios gaudij mei omnes vos eē. Testis enī mihi est deus: quoniaz

cupiã vos esse oẽs in visceribus iesu chr̃i. Et hoc oro vt charitas vestra magis ac magis abũdet in omni sciẽtia ⁊ in oĩ sensu: vt ꝓbetis potiora vt sitis sinceres ⁊ sine offensa in diez christi repleti fructu iustitie: per iesum chr̃z in laudem ⁊ gloriam dei. Gra.

Ecce quã bonum ⁊ quã iucundum habitare fratres in vnũ. ℣. Sicut vnguentũ in capite qđ descendit in barbã barbam aaron. ℣. Mandauit dñs benedictionẽ ⁊ vitaz vsqz in seculum. Alla. ℣. Lauda aĩa mea dñm: laudabo dñz in vita mea: psallam deo meo quandiu ero. Secũdum Mattheũ. XVIII

In illo tẽpore: Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Sil̃e est regnuz celoꝝ homini regi: q voluit rationez ponere cũ seruis suis. Et cũ cepisset rõnem ponere: oblatus est ei vnꝰ q debebat ei decẽ milia talenta. Cum autem nõ haberet vnde redderet: iussit eum dñs venũdari ⁊ vxorem eius ⁊ filios. Et omnia que habebat ⁊ reddi: ꝓcidens autẽ seruus ille: orabat eum dicens. Patientiaz habe in me ⁊ omnia reddam tibi. Misertus autem dominus serui illius: dimisit eum: ⁊ debitum dimisit ei. Egressus aũt seruus ille: inuenit vnũ de cõseruis suis qui debebat ei centum denarios ⁊ tenens suffocabat eum dicens. Redde quod debes. Et ꝓcidens conseruus eius: rogabat eum dicens: Patientiã habe in me: ⁊ omnia reddam tibi. Ille autez noluit: sed abijt ⁊ misit eum in carcerẽ donec redderet debituz. Uidentes autẽ cõserui eius que fiebant: contristati sunt valde: ⁊ venerunt ⁊ narrauerũt omnia domino suo q̃ facta fuerant: tunc vocauit illũ dominus suus: ⁊ ait illi. Serue neq̃z: omne debitum dimisi tibi: quoniam rogasti me. Nõne ergo oportuit ⁊ te misereri conserui tui sicut ⁊ ego tui misertꝰ sum. Et iratus dñs eius: tradidit eũ tortoribꝰ: quoadusqz redderet vniuersum debituz. Sic ⁊ pater meus celestis faciet vobis: si non remiseritis vnusqsqz fratri suo: de cordibus vestris. Offertoriũ. Recordare mei dñe omnipotentatui dñans da sermonez rectũ in os meũ vt placeant verba mea in conspectu principis. Secre.

Da misericors deꝰ vt hec salutaris oblatio ⁊ a ꝓprijs nos reatibus indesinenter expediat: ⁊ ab omnibus tueatur aduersis. Per dñm. Commu.

Dico vobis gaudiũ ẽ angelis dei sup vno pcõre penitẽtiã agẽte. Cõp.

Sumpsimus dñe sacri dona mysterij humiliter deprecãtes: vt que in tui cõmemoratione nos facere p̃cepisti: in

Fio talenta faciunt sex milia coronatorꝝ.

prostiga

tega ie on popadel ieno ga ie dauel ieno rekal.

nostre proficiāt infirmitatis auxilium. Per dñz. ¶ Feria.iiij. lectio ad Thimo. I.C. epl'e.j.

Charissime: Finis precepti ē charitas de corde puro ⁊ ꝯscientia bona: ⁊ fide non ficta: a qbus qdaz aberrantes conuersi sunt in vaniloquium volētes esse legis doctores non intelligentes: neqz que loquūtur neqz de quibus affirmant. Scimus autē quia bona ē lex: si qs ea legittime vtatur: sciēter hoc quia lex iusto non est posita: sz iniustis ⁊ non subditis impijs ⁊ peccatoribus sceleratis ⁊ contaminatis: patricidis ⁊ matricidis: homicidis: fornicarijs: masculorum concubitoribus: plagiarijs: mendacibus: periuris: ⁊ si quid aliud sane doctrine aduersatur que est scdm euangelium glorie beati dei: quod ē mihi creditum. Gratias ago ei q me cōfortauit: in christo iesu domino nr̄o. Scdm marcū. XI.C.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Habete fidem dei: amē dico vobis: qr quicūqz dixerit huic mōti tolle te ⁊ mitte te i mare ⁊ nō hesitauerit in corde suo: sz crediderit: qr qdcūqz dixerit fiat: fiet ei. Propterea dico vobis: oīa quecūqz orātes petitis: credite qr accipietis ⁊ eueniēt vobis. Et cū stabitis ad adorādū: dimittite si qd habetis aduersus aliquē: vt ⁊ pater vester qui in celis est: dimittat vobis pctā vestra. Qd si vos nō dimiseritis: nec pater vester qui in celis ē dimittet vobis peccata vestra. ¶ Feria.vj Ad Ephesios. IIII.

Frēs: Dico igit ⁊ testificor in dño: vt iā non ābuletis sicut gētes ambulāt in vanitate sensus sui tenebris obscuratū hñtes intellectū alienati a via dei ꝑ ignorantiā que est in eis propter cecitatē cordis ipsoꝝ: q desperātes semetipsos tradiderūt ipudicitie in operationē immūditie oīs in auaritiā. Vos āt nō ita didicistis christum. Secundū Mar. IIII.

In illo tpe: Dixit iesus discipul' suis. Videte qd audiatis: in qua mensura mensi fueritis: remetietur ⁊ adijcietur vobis. Qui eniz habet dabitur illi: ⁊ qui non habet etiā qd habet auferetur ab eo. Et dicebat. Sic ē eni regnuz dei: quēadmodū si hō iaciat sementem in terram ⁊ dormiat:

⁊ exsurgat nocte ac die ⁊ semē germinet ⁊ increscat dum nescit ille: vltro enī terra fructificat primū herbam: deinde spicā deinde plenū frumentū in spica. Et cū ex se ꝓduxerit fructꝰ: statī mittit falcem qm̄ adest messis. ¶ Dñica.xxiij. Introitus.

Dicit dominus ego cogito cogitationes pacis et non afflictionis inuocabitis me ⁊ ego exaudiā vos ⁊ reducaz captiuitatez vestram de cunctis locis. ps. Benedixisti domine terrā tuā auertisti captiuitatē iacob.

Ac nos quesumus domine tibi prompta voluntate subiectos: ⁊ ad supplicādum tue maiestati: nostras semper excita voluntates. Per. oro.

Lectio ad philippen. III.

Fratres: Imitatores mei estote: ⁊ obseruate eos q ita ambulant: sicut habetis formā nostram: Multi enī ābulant quos sepe dicebam vobis. Nunc aūt ⁊ flēs dico inimicos crucis christi quorum finis est interitꝰ quorum deus venter est: ⁊ gloria ī confusione eorum qui terrena sapiunt: nostra autem conuersatio in celis est: vnde etiaz saluatorem expectamus dominū nostrum iesum christum qui reformabit corpꝰ humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue: scdm operationem qua possit etiaz subijcere sibi omnia iesus christus dñs noster. Gra.

Liberasti nos domine ex affligentibus nos ⁊ eos qui nos oderunt cōfudisti. ℣. In deo laudabimur tota die ⁊ nomini tuo confitebimur in secula. Alleluia. ℣. Qui posuit fines tuos pacem ⁊ adipe frumenti saciat te. Secundum matt. XXII.

In illo tempore: Abeuntes pharisei cōsiliū inierunt vt caperent iesum in sermone et mittunt ei discipulos suos cum herodianis dicētes. Magister scimus qꝛ verax es ⁊ viaz dei in veritate doces ⁊ non est tibi cura de aliquo. Non enī respicis personam hominuz. Dic ergo nobis. Quid tibi videtur: licet censum dari cesari an nō? Cognita autez iesus nequitia eorum ait. Quid me tētatis hypocrite. Ostendite mihi nūmisma census. At illi obtulerūt ei denarium. Et ait illis iesus. Cuius est imago hec ⁊ superscriptio. Dicunt ei. Cesaris: Tunc ait illis

ait illis. Reddite ergo que ſunt ceſaris ceſari: ꝛ q̃ ſunt dei deo. Offer. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi voce meã. Secr. Sacrificijs preſentibus domine q̃ſumus intende placatus vt ꝛ deuotioni noſtri proficiant ꝛ ſaluti. Per dñm. Cõ. Amen dico vobis quicquid orantes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. Complenda. Quesumus omnipotens deus vt illius ſalutaris capiamus effectum cuius p hec myſteria pignus accepimus. Per dñm nr̃z. ℂ Feria.iiij. Lcõ ad Thimothe. I.C. epiſto.j. Carissime: Noli erubescere teſtimonium domini noſtri ieſu chriſti neq; me vinctuz eius: ſed collabora euangelio ſcõm virtutem dei qui nos liberauit ꝛ vocauit, vocatione ſua ſancta non ſcõm opera noſtra: ſed ſcõm propoſitũ ſuum ꝛ gratiam que data eſt nobis in chriſto ieſu ante tempora ſecularia manifeſtata eſt autem nunc per illuminationem ſaluatoris noſtri ieſu chriſti qui deſtruxit quidem mortem. Illuminauit aũt vitam ꝛ incorruptionem p euãgelium in quo poſitus ſum ego predicator ꝛ apoſtolus ꝛ magiſter gentium ob quam etiã cauſam hec patior: ſed non confundor. Scio enim cui credidi ꝛ certus ſum quia potens eſt depoſitum meum ſeruare in illum diem: formam habe ſanorum verborum que a me audiſti in fide ꝛ dilectione in chriſto ieſu dño noſtro. Scõm Mat. XVII.C.

In illo tempore: Cum veniſſet ieſus ꝛ diſcipuli eius capharnaum. Acceſſerunt qui didragma accipiebãt ad petruz ꝛ dixerũt ei. Magiſter veſter non ſoluit didragma: ait etiaz. Et cum intraſſet in domuz: preuenit euz ieſus dicens. Quid tibi videtur ſymon? Reges terre a quibus accipiunt tributũ vel cenſum: a filijs ſuis an ab alienis? Et ille dixit: ab alienis. Dicit illi ieſus. Ergo liberi ſunt filij. Ut autẽ non ſcandalizemus eos: vade ad mare ꝛ mitte hamum: ꝛ eum piſcem qui primus aſcẽderit tolle: ꝛ aperto ore eiꝰ inuenies ſtaterem: illum ſumẽs da eis pro me ꝛ pro te. ℂ Feria ſexta. Lectio ad ephesios. V.C.

Fratres: Probantes quid ſit beneplacitum deo: ꝛ nolite cõmunicare operibus infructuoſis tenebraruz magis autem ꝛ redarguite que enim

occulto fiunt ab ipsis: turpe est ⁊ dicere oīa enim que arguuntur a lumine manifestantur: oē enim qd̄ manifestatur: lumen ē: propter qd̄ dicit. Surge q̄ dormis: ⁊ exsurge a mortuis: ⁊ illuminabit te chr̄s. Sm mar. VII.

In illo tpe: Cōuenerunt ad iesum pharisei: ⁊ qdā de scribis veniētes ab hierosolymis. Et cū vidissēt quosdam ex discipulis eius communibus manibus idest non lotis manibus māducare panes: vitupe/rauerūt. Pharisei aūt ⁊ oēs iudei nisi crebro lauerint manus nō manducāt tenentes traditionem senioꝝ: ⁊ a foro venientes nisi baptizent̄ non comedūt. Et alia multa sunt q̄ tradita sunt illis seruare baptismata calicū ⁊ vrceoꝝ: ⁊ eramentoꝝ ⁊ lectorum. Et interrogauerunt eum pharisei ⁊ scribe. Quare discipuli tui nō ambulant iuxta tra/ditionem senioꝝ: sed communibus manib⁹ manducant panez: at ille respondēs dixit eis: bene prophetauit. Esaias de vobis hypocritis: sicut scriptū est: popul⁹ hic labijs me honorat: cor autem coꝝ longe est a me: ī vanum autem me colūt docentes doctrinas ⁊ precepta hominū: relinquentes enī mandatū dei tenentes traditiōes hominuz.

Dñica.xxiiij. Int. Dicit dñs. fo. 188. vt in p̄cedēti dñica. oro.

Ac nos domine quesum⁹ tibi prompta voluntate subiectos ⁊ ad supplicandū tibi nostras semp̄ excita volūtates. Per do. Ad collossenses. I.C.

Fratres: Non cessamus pro vobis orantes ⁊ postulantes: vt impleamini agnitione voluntatis eius in omni sapientia ⁊ intellectu spiritali: vt ambuletis digne deo per omnia placentes in omni opere bono fructificantes et crescentes in scientia dei: in omni virtute cōfortati: secundum potentiaz claritatis eius in omni patiētia ⁊ veritate ⁊ longanimitate: cum gaudio gratias agentes deo ⁊ patri: qui dignos fecit nos ī partem sortis sanctoꝝ in lumine: q̄ eripuit nos de potestate tenebrarū: ⁊ transtulit in regnum filij dilectionis sue: in quo habe/mus redēptionē ⁊ remissionez pcōꝝ. Per iesum chr̄m dñz nostrum. Secundum matt. IX.C.

In illo tempore: Loquente iesu ad turbas: ecce prīceps vnus accessit ⁊ adorauit euz dicens: domine filia mea mō de-

functa eſt:ſed veni impone manuꝫ ſuper eã ꝛ viuet.Et ſurgẽs ieſus ſequebat eum:ꝛ diſcipuli eius.Et ecce mulier que ſanguinis fluxum patiebatur duodecim annis acceſſit retro ꝛ tetigit fimbriam veſtimenti eiꝰ:dicebat aũt intra ſe.Si tetigero tantum veſtimentuꝫ eius:ſalua ero.At ieſus conuerſus:ꝛ videns eam dixit.Confide filia:fides tua te ſaluaꝫ fecit.Et ſalua fcã eſt mulier ex illa hora. Sec.

MAnda nos dñe ſacrificij preſentis effectu ꝛ perfice miſeratꝰi nobis vt eiꝰ mereamur eſſe participes.Per dominum noſtrum. Complenda.

PUrifica domine queſumꝰ mentes noſtras ꝛ renoua celeſtibus ſacramentis vt conſequenter ꝛ corporũ preſens pariter ꝛ futurum capiamus auxilium.Per dñm noſtrum ieſuꝫ chriſtum filium tuum. ℂ Feria quarta. Ad romanos.XI.

NOlo eni vos ignorare myſterium hoc vt non ſitis vobiſmetipſis ſapiẽtes:q; cecitas ex parte contigit in iſrael donec plenitudo gentiuꝫ intraret:Et ſic omnis iſrael ſaluꝰ fieret ſicut ſcriptum eſt.Veniet ex ſyon qui eripiat ꝛ auertat impietatẽ ab iacob.Et hoc illis a me teſtamentum:cũ abſtulero peccata eorum ſcõm euangeliũ quidem inimici propter vos:ſecũdum electionem autez chariſſimi propter patres:ſine penitentia eni ſunt dona ꝛ vocatio dei ſicut enim aliquando ꝛ vos nõ credidiſtis deo:nunc autem mi ſericordiam conſecuti eſtis propter illorum incredulitatem:ita ꝛ iſti nunc non crediderunt i veſtram miſericordiã:vt ꝛ ipſi miſericordiã conſequantur.Concluſit eniꝫ deus omnia in incredulitate:vt omnium miſereat. ℣ altitudo diuitiarum ſapientie ꝛ ſcientie dei:quaꝫ incomprehenſibilia ſunt iudicia eius ꝛ inueſtigabiles vie eius.Quis enim cognouit ſenſuꝫ domini: aut quis conſiliarius eius fuit:ꝛ aut quis prior dedit illi:ꝛ retribuetur ei.Quoniaꝫ ex ipſo:ꝛ p ipſum ꝛ in ipſo ſũt omnia:Ipſi honor ꝛ gloria in ſecula ſeculorum amen. Euangelium.Interrogauit ieſum vnus de ſcribis quod eſſet primum, fo. 182. ℂ Feria ſexta.Ad rom.XIIII.

FRatres:Infirmum in fide aſſumit:nõ in diſceptationibus cogitationum.Alius enim ſe credit manducare oia qui aũt infirmꝰ eſt olus mãducet is q manducat nõ mãducantẽ non ſpernat:ꝛ qui non mandu/

cat manducantez non iudicet: deus enim illum assumpsit. Tu quis equi iudicas alienum seruum. Suo domino stat aut cadit: stabit autem: potens est enim deus statuere illum. Naz alius iudicat diem inter diem alius iudicat omnem diem: vnusquisq; in sensu suo abundat. Qui sapit diez domino sapit z qui mãducat domino mãducat. Gratias enim agit deus. Et qui nõ manducat domino non manducat. Et gratias agit deo per iesum christum dominum nostrum. Secundum marcuz. VI

In illo tempore: Uenit iesus in patriam suam z sequebantur eum discipuli folio. 23. ¶ Dominica.xxv. Introitus. Dicit dominus ego co. per totuz: vt supra. folio. 188. Oratio

Excita quesumus domine tuorum fidelium volũtates vt diuini operis fructuz propensius exequẽtes pietatis tue remedia maiora pcipiãt. Per dominum nostruz. Lectio Hieremie prop. XXIII.

Ecce dies venient dicit dominus. Et suscitabo dauid germẽ iustũ: z regnabit rex z sapiens erit: z faciet iudicium z iustitiaz in terra. In diebus illis saluabit iuda: z israel habitabit confidenter. Et boc est nomen quod vocabunt euz dominus iustus noster: propter boc ecce dies venient dicit dominus z non dicent vltra viuit dominus qui eduxit filios israel de terra egypti: sed viuit dominus qui eduxit z adduxit semen domus israel de terra aquilonis: z de cũctis terris ad aquas eiecerã eos illuc. Et habitabunt in terra sua: dicit dominus omnipotens. Euãgelium secundum Joannem. Cũ subleuasset iesus fo. 58. Sec.

Propitius esto domine supplicationibus nostris et populi tui oblationibus precibusq; susceptis omniuz nostrũ ad te corda conuerte vt a terrenis cupiditatibus liberi ad celeste desiderium transeamus. Per dominum. Complenda.

Concede nobis quesumus domine: vt quicquid in nostra mente vitiosum est sacramenti quod sumpsimus medicamine curetur. Per. ¶ Feria iij. Ad colloss en. I.C. epist. j.

Fratres: Gratias agere debemus deo semper pro omnibus vobis ita vt dignum est: quoniam supercrescit fides vestra et abũdat charitas vni

uscuiusq; omnium vestrum in inuicem: ita vt nosipsi in vobis gloriemur in ecclesijs dei pro patientia vestra ⁊ fide seruata in omnibus persecutionib⁹ vestris ⁊ tribulationibus quas sustinetis in exemplum iusti iudicij dei: vt digni habeamini in regno dei pro quo ⁊ patimini. Si tamen iustum est apud deum retribuere retributionē his qui vos tribulant ⁊ vobis qui tribulamini requiem vobiscuz in reuelatione domini iesu de celo cum angelis virtutis: eius in flamma ignis dantis vindictam: his qui non nouerunt deum ⁊ qui non obediunt euangelio domini nostri iesu christi qui penas dabunt in interitu eternas a facie domini ⁊ a gloria virtutis eius cum venerit glorificari in sanctis suis: ⁊ admirabilis fieri in omnibus: qui crediderūt ī iesum christum dominum nostrum. Secunduz mattheum. VIII. C.

In illo tempore: Cum venisset iesus in domum symonis petri vidit socrum eius iacentem ⁊ febricitantem ⁊ tetigit manuz eius ⁊ dimisit eam febris ⁊ surrexit ⁊ ministrabat eis. Vespere autez facto obtulerunt ei multos demonia habētes: ⁊ eijciebat spiritus verbo ⁊ omnes male habentes curauit vt adimpleretur quod dictum est per esaiaz prophetam dicentem. Ipse infirmitates nostras accepit: et egrotationes nostras portauit. Videns autē iesus turbas multas circum se iussit discipulos ire transfretū ⁊ accedens vnus scriba ait illi. Magister quocūq; ieris sequar te. Et dicit ei iesus. Vulpes foueas habent et volucres celi nidos: filius autē hominis non habet vbi caput suum reclinet: alius autez de discipulis eius dixit illi. Domine permitte me primum ire: ⁊ sepelire patrem meum. Jesus autē ait illi. Sequere me ⁊ dimitte mortuos sepelire mortuos suos. ¶ Feria. vj. Ad hebr. X. C.

Fratres: Habentes itaq; fiduciam in introitu sanctoruz in sanguine christi quam initiauit nobis viaz nouam ⁊ viuentez per velamen: idest per carnem suam: ⁊ sacerdotē magnum super domum dei: accedamus cum vero corde in plenitudine fidei aspersi corda cōscientia mala ⁊ abluti corpus aq̄ munda: teneamus spei nr̄e confessionem indeclinabilem:

fidelis enim est qui repromisit. Et consideremus inuicez in prouocationem charitatis ⁊ bonorum operum: non deserentes collectionem nostram sicut est consuetudinis quibusdam: sed consolantes ⁊ tãto magis quãto videritis: appropinquantez diem ihesu christi domini nostri.

Secundum Lucam. XII.C.

In illo tempore: Dixit ad iesum quidam de turba. Magister dic fratri meo vt diuidat mecum hereditatem. Et ille dixit ei. Homo quis me constituit iudicem aut diuisorem supra vos. Dixitq; ad illos. Videte ⁊ cauete ab omni auaritia quia non in abundantia cuiusq; vita eius est ex bis que possidet. Dixit autem similitudinem ad illos dicens: hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit ⁊ cogitabat intra se dicens. Quid faciam q; non habeo quo congregem fructꝰ meos. Et dixit. Hoc faciam destruam horrea mea ⁊ maiora faciam: ⁊ illuc congregabo omnia que nata sunt mihi ⁊ bona mea ⁊ dicam anime mee. Anima habes multa bona posita in annos plurimos: quiesce: comede: bibe: epulare. Dixit autem illi deus. Stulte hac nocte animam tuam repetunt a te: que autem parasti cuius erũt. Sic est qui sibi thesaurizat ⁊ non est in deum diues. Dixitq; ad discipulos suos. Jõ dico vobis. Nolite solliciti esse anime vestre quid manducetis neq; corpori vestro quid induamini: anima plus est q̃ esca: et corpus plus q̃ vestimentum. Considerate coruos quia nõ seminant neq; metunt quibus nõ est cellarium neq; horreũ: ⁊ deus pascit illos. Quanto magis vos pluris estis illis. Quis autem vestrum cogitando potest adijcere ad staturam suaz cubitum vnuz. Si ergo neq; quod minimum est potestis quid de ceteris solliciti estis. Cõsidera te lilia quomodo crescunt. Nõ laborant neq; nent. Dico autẽ vobis: nec salomon in oi gloria sua vestiebat sicut vnuz ex istis. Si autem fenum agri q; hodie est ⁊ cras in clibanum mittitur deꝰ sic vestit quãto magis vos pusille fidei. Et vos nolite quere re quid manducetis aut quid bibatis ⁊ nolite in sublime tolli. Hec autem omnia gentes mũdi querunt. Pater autẽ vester scit quoniam his indigetis: verũtamen querite primuz regnũ dei ⁊ iustitiam eius. Et hec omnia adijcientur vobis.

¶ Incipit cursus sanctuarij in offm̄ misse per circuitum anni ꝟm ꝯsuetudinez alme Aquile. ecclesie. ¶ Et primum in vigilia sancti Andree apostoli. Introitus.

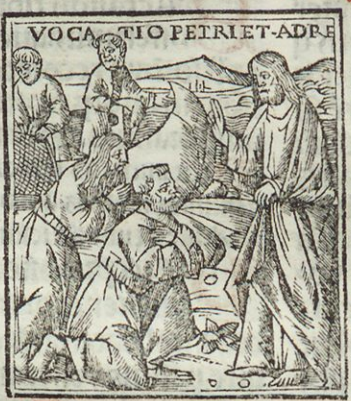

Dominꝰ secꝰ mare galilee vidit duos frēs petruz ⁊ andream ⁊ vocauit eos: venite post me faciam vos fieri piscatores hominū. Ps. Celi enarrāt gloriam dei: ⁊ opera manuum eius annunciat firmamentum. Oratio.

Quesumus op̄s deus: vt beatꝰ andreas apl's: tuum pro nobis iploret auxiliū: vt a nostris reatibꝰ absoluti: a cunctis etiam periculis exuamur. Per dominū nostrum. Lectio. Bn̄dictio dn̄i. fo. 249 Gra. Nimis bono, fo. 252. ꝟm Joan. I.C.

In illo tempore: Stabat ioannes et ex discipulis eius duo: ⁊ respiciēs iesum ambulantez dicit. Ecce agnꝰ dei. Et audierūt eū duo discipuli loq̄ntez: ⁊ secu-

ti sunt iesum. Cōuersus aūt ie-
sus ⁊ vidit eos seq̄ntes se: dicit
eis. Quid q̄ritis? Qui dixerūt
ei. Rabbi: qd̄ dicit̄ interp̄tatum
magr̄: vbi hītas? Dicit eis. Ue-
nite ⁊ videte. Uenerūt ⁊ vide-
rūt vbi maneret: ⁊ apd̄ eū man
serūt die illo. Hora autē erat q̄
si decīa. Erat āt andreas frater
symonis petri: vn⁹ ex duobus q
audierāt a ioāne: ⁊ secuti fuerāt
eū. Inuenit hic primū fratrē su
um symonem: ⁊ dicit ei. Inueni
m⁹ messiam: qd̄ est intepretatuz
chr̄s. Et adduxit eū ad iesum.
Intuit⁹ autem euz iesus ait. Tu
es symon filius ioanna: tu vo-
caberis cephas qd̄ interpreta-
tur petrus. In crastinuz voluit
exire in galileam: ⁊ inuenit phi
lippū. Et dicit illi iesus. Seque-
re me. Erat autem philippus a
bethsaida: ciuitate andree ⁊ pe
tri. Inuenit philippus nathana
el: ⁊ dicit ei. Quem scripsit moy
ses in lege ⁊ ꝓphete: iuenim⁹ ie
sum filiū ioseph a nazareth. Et
dicit ei nathanael. A nazareth
p̄t aliqd boni esse. Dicit ei phi-
lippus. Ueni ⁊ vide. Uidit iesus
nathanael venientē ad se: ⁊ di-
cit de eo. Ecce vere israelita: in
quo dolus nō ē. Dicit ei natha
nael. Uñ me nosti? Rñdit iesus:
⁊ dixit ei. Priusq̄z te philippus
vocaret cū eēs sub ficu: vidi te.
Rñdit ei nathanael: ⁊ ait. Rab
bi. Tu es fili⁹ dei: tu es rex israe-
el. Rñdit iesus: ⁊ dixit ei. Qr di-
xi tibi: vidi te sub ficu credis: ma
ius his videbis. Et dixit ei. Am̄
amen dico vobis: videbitis ce-
lū apertū ⁊ angelos dei ascēdē
tes ⁊ descēdentes sup filiū hoīs.
Off. Gloria ⁊ hono. fo. 250. Sec.

Sacrandū tibi dñe mun⁹
offerimus: quo bti andree
apl̄i solēnia recolētes: purifica-
tionem quoq̄z nostris mentib⁹
imploramus. Per dñm. Cō.

Dicit andreas symoni fratri suo: i
uenimus messiaz qui dicitur christ⁹:
⁊ adduxit eum ad iesum. Compl.

Perceptis dñe sacr̄is sup-
pliciter exoramus: vt iter
cedente beato andrea apl̄o tuo
que ꝓ illius veneranda gerim⁹
passiōe nobis ꝓficiant ad mede
lam. Per. ¶ In die scō. Intro.
Mihi autē nimis. fo. 251. Oratio

Maiestatē tuam dñe sup-
plicit̄ exoram⁹: vt sicut
ecclesie tue btūs andreas apl̄s
tu⁹ extitit p̄dicator ⁊ rector: ita
apud te sit ꝓ nobis ꝑpetuus in-
tercessor. Per d. Ad Ro. X. C.

Frēs: Corde
eniz credit̄ ad
iustitiā: ore aūt ꝯfes-
sio fit ad salutē. Di-
cit enim scriptura.
Oīs enim q credit
in illū: non ꝯfundet̄.
Non eni est distin-

ctio iudei ⁊ greci. Nam idē dō
min⁹ omniū: diues in oēs q in/
uocant illū. Oīs enim qcūqz in
uocauerit nomē dñi: salu⁹ erit.
Quō ergo inuocabūt: in quem
non crediderunt? Aut qūo cre/
dent ei: quē non audierūt? Quo
modo āt audient sine predican
te? Quō vero p̄dicabūt nisi mit
tant? Sicut scriptū est. Quā spe
ciosi pedes euangelizantiū pa
cē: euangelizantiū bona. Sed
non oēs obediunt euangelio.
Esaias enī dicit. Dñe: quis ¦cre
didit auditui nr̄o? Ergo fides
ex auditu: auditus autem p v̄bum
christi. Sed dico. Nūquid non
audierunt. Et quidem in omnē
terram exiuit sonus eox: ⁊ in fi
nes orbis terre verba eox. Gr.
Constitues eos. Alla. ℣. Salue
crux que in corpore christi dedicata
es: ⁊ ex membris eius tanq̄ marga
ritis ornata. Seq̄ntia.
Deus in tua v̄tute scūs ādre
as gaudet ⁊ letat eadez comitatus.
Piscatio nati tui ipse primū factus
piscator pplox. Mirmidones idola
tras diu fluctuagos rete cepit fidei.
Is legib⁹ achaiā tuis de⁹ victor il/
lius subiugauit. Et tropheū chri/
sti tui fixit ibi bonū se ostentans mili
tē. Miracul' vit tutibus doctrinis q̄
cunqz q̄sita spolia tibi o rex attulit.
Atqz suo cruore triūphi inscripsit
titulos tui regū dñe. Istū crucis so
ciū ⁊ regni credimus. Obtinete filij
tui atqz fraterculū. Nos igit̄ pec/
catis nr̄is grauati te deus posci⁹.
Ut illius q tua semp sectatus pre/
cepta tibi placēt. Nos intercessione
tuearis in et ernū. Sm mat. IIII.

In illo tpe: Am
bulās ihesus iux
ta mare galilee: vi
dit duos frēs symo
nē qui vocat petr⁹:
⁊ andreā frēm eius
mittētes rete in ma
re. Erāt enī piscato/
res. Et ait illis. Venite post me:
⁊ faciā vos fieri piscatores ho
minū. At illi ꝓtinuo relictis re
tib⁹: secuti sunt eū. Et ꝓcedēs in
de vidit alios duos frēs: iaco
bū zebedei ⁊ ioānē frēm eius in
naui cū zebedeo pie eox: refici/
entes retia sua: ⁊ vocauit eos.
Illi autem statim relictis retib⁹
⁊ patre: secuti sunt eum. Offer.
Adibi āt nimis. fo. 253. Secreta.
Sacrificiū nr̄m tibi q̄s dñe
beati ādree apl'i tui p̄catio
sancta cōmendet: vt cuius ho/
nore solenniter exhibetur: meri
tis eius efficiat acceptuz. Per.
Prefatio. Te dñe suppliciter.
Cō. Venite post me faciā vos fie
ri piscatores hoium: at illi relictis re
tibus ⁊ naui secuti sunt dñz. Cōpl.
Sumpsim⁹ dñe diuina my/
steria bi andree festiuita/
te letātes: q̄ sicut tuis sciz ad gl'i
am: ita nobis q̄s ad veniā ꝓfec

se p̄ficias. Per. ¶ Dieb⁹ infra octauā sancti andree fiat singulis diebus cōme. in missa de eodē nisi festū duplex vel. ix. lcō. occurrerit: in octā vero fiat sicut in die sctō exceptis Gl'ia in excel. Credo. ⁊ p̄fatio de aplis ¶ In festo barbare v̄g. ⁊ m̄. it. Gaudeamus oēs. fo. 240. Oīo.

DEus q adhuc in ānis teneris ꝯstitutā gloriosam virginē barbaram scissimo passiōis tue mysterio ꝯsecrasti tribue q̄s: vt q eius solēnitate gaudemus: iucundissimo imaginis tue signaculo gl'iemur. Per. Lcō. Cōfitebor ti. fo. 269. Gr. Adiuuabit eā de⁹. Alla. v̄. Sydus celi fulgidū plebis attēde canticum: ac promissa gaudia deposce sācta barbara prece pia. Vel Alleluia. v̄. Diffusa ē. fo. 270. Seq̄n.

LEto corde resonem⁹ ⁊ in arce iubilem⁹ ad ipsaz cū canticis. Ex qua manāt arguēdi modi recte ⁊ viuēdi in figuris celicis. Quos ad p̄mū tūc reduxit in barbarā dū effluxit vniuersal' gr̄a. In qua nulla re/pitur negatura sz nescit mētis carnis macula. Et extremis carne mēte centro verbo inherente p amoris viculū. Sic exclusit oē vex duz ens primū clausit rex p illapsū celicum. Martyrio ⁊ doctrina castitate quasi trina in figure disputat. Vertex ei⁹ crucis signa dū munit cum maligno hoste trino dimicat. Deuz trinū vnum docet seuit pr̄ ⁊ non nocet statiz ei⁹ gladius. Sp̄osa christi qz cedit mur⁹ trāsit ⁊ nō ledit velut lucis radius. Flagellata ꝯcremata eculeo tormētata afflicta supplicijs. Inter penas q̄ amenas veri sentit fontis venas ifixa delitijs. Q̄ r̄is domo deiecta terrā circuit vt despecta de/nudata penit⁹. Velū orās dū aspexit mūda stola hāc protexit formata diuinit⁹. Vita ista duz grauamur vt aspectu mereamur creatoris p̄fici. Eya v̄go nos agnosce sacr̄o nos deposce saluatoris refici amē. Vel seq̄n. de cōi v̄. Euā. Sil'e ē reg. ce. de. f. 270. Of. Offerentur. mi

Sn⁹ vt i cōi. fo. 271. Secreta

Sacrificiū dñe qd̄ ad laudē ⁊ honorē nois tui deferim⁹: intercedētib⁹ meritis btē barbare virgis ⁊ martyris tue placat⁹ suscipe: ⁊ tuis sctissimis p̄cib⁹ a nr̄oꝝ pcōꝝ nos vicul' absolue. p Cō. Qui me dignat⁹ ē ab oī plaga curar̄: ⁊ māmillas meas meo pecto/ri r̄stituer̄ ip̄z iuoco deū viuū. cōpl.

QUesum⁹ op̄s de⁹: vt q̄s celesti pane satiasti: p̄cib⁹ ⁊ meritis btē barbar̄ v̄ginis ac martyris tue ab hoste maligno d̄fēdas. p d. ¶ In festo sctī nicolai ep̄i. Int. Statuit ei. f. 263

DEus q btm̄ nicolaū oīo piū pōtificē inumerj d̄corasti miracul': ꝯcede ꝓpitius: vt ei⁹ meritis ⁊ p̄cib⁹ a gehēne liberemur icēdijs: ⁊ celestib⁹ gaudi

is pfruamur. Per. Lcō. Scie-
tis qz misi. folio. 264. Gradua.
Ecce sacer. Alla. ℣. Tūba scti
viri nicolai sacrū refudat oleū semp
q̄ liniti egri sanant oēs. Vel Alla.
℣. Jurauit dñs. fo. 265. Scq̄n.
Congaudētes exltem⁹ vocali
ꝯcordia. Ad bti nicolai vo
tiua solēnia. Qui i cunis adhuc ia
cēs seruādo ieiunia. Amāmilla ce
pit sūma ꝓmereri gaudia. Adole-
scēs āplexat lr̄az studia. Alien⁹ et
īmunis ab oī lasciuia. Felix ꝯfes-
sor cui⁹ fuit dignitatis vox de celo nū
cia. Per quā ꝓfect⁹ ꝓesulatu subli
mat ad sūmis fastigia. Erat i ei⁹
aīo pietas eximia: ꝛ oppssis impēde
bat multa bñficia. Auro ꝑ eū vir-
ginū tollit infamia atqz pr̄is earun-
dez leuat inopia. Quidā naute na
uigātes: ꝛ ꝯtra fluctuū seuitiā luctan
tes pene naui dissoluta. Iā de vita
desperātes in tanto positi piculo cla
mātes voce oēs dicūt vna. O bea-
te nicolae nos ad portū maris trahe
de mortis āgustia. Trahe nos ad
portū maris: tu q tot auxiliaris pie-
tatis gr̄a. Dū clamarēt nec icassū
ecce qdā dicēs assum ad vr̄a p̄sidia.
Stati aura dat grata: ꝛ tempestas
vi sedata qeuerūt maria. Ex ipsi⁹
tūba manat vnctiōis copia. Que
īfirmos oēs sanat ꝑ eius suffragia.
Nos q sum⁹ in hoc mūdo: vitioꝝ i
ꝓfundo iā passi naufragia. Glio-
se nicolae ad salutis portū trahe vbi
pax ꝛ gl̄ia. Ipsaz nobis vnctionē i
petres a dño p̄ce pia. Qua sanauit
lesionē multoꝝ patrantium īmania.
Qui⁹ festū celebrātes gaudeāt per
scl̄a. Et coronet eos chr̄s post vi-
te curricula. Amē dicāt oīa. cuā.
Sint lūbi vestri. fo. 266. Offer.
Sueritas mea. fo. 266. Sec.
Sanctifica dñe q̄s hostias
q̄ in veneratiōe sci antistitis tui
nicolai offeruntur: vt per ea vi
ta nostra īter aduersa ꝛ ꝓspera
vbiqz dirigatur. Per. Cōmu.
Sdñe qnqz tal. fo. 267. cōpl.
Sacrificia q̄ sumpsim⁹ dñe
ꝓ solēnitate sci pōtificis tui ni-
colai sempiterna nos q̄s prote
ctiōe ꝯfirmēt. ꝑ. ¶ In festo scti
Ambrosij archiepi. Introitus.
Sacerdotes eius. fo. 263. Oratio
Deus auctor mūdi ꝛ cōdi
tor q hodierne festiui ta-
tis diē bti ābrosij sacerdotis ele
ctiōe ꝯsecrasti: p̄sta ppl̄o tuo: vt
cui⁹ ānua celebritate d̄uotis re
sultat obseqis: ei⁹ suffragijs tue
pietatis ꝯseq̄t auxiliū. ꝑ. Lectio
Testificor coram. fo. 265. Gra.
Sacerdotes eius. fo. 265. Al. ℣.
Serue bone. fo. 265. Sequentia
de cōi ꝯfesso. ꝛ pōtifi. Euāgeli.
Vos estis sal terre. fo. 266. Of.
Posuisti dñe. fo. 263. Sec.
Beati sacerdotis tui ābro
sij dñe p̄cib⁹ adiuuemur: ꝓ cui⁹
solennitate offerimus munera
tua sancta letantes. Per. Cō.
Beatus seruus. fo. 267. Cōplē.

SAncti ābrosij sacerdotis tui nos q̄s dñe iugiter ꝓsequatur oro: vt qd petitio nr̄a ñ ipetrat: ipso ꝓ nobis iteruenie̅te prestetur. Per. ¶ In festo ꝯceptiōis btē marie v̄. Introit⁹

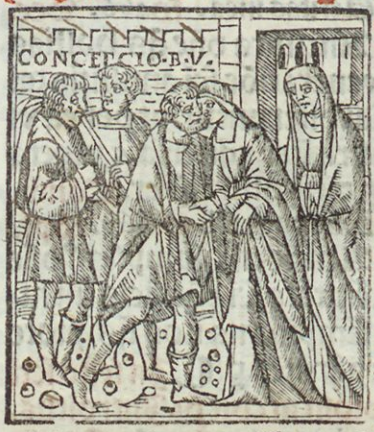

Gaudeamus oēs i dño diē festū celebrātes in honore marie v̄ginis: de cuius ꝯceptiōe gaudēt angeli ⁊ collaudāt filiū dei. ps̄. Eructauit cor meum verbum bonuz: dico ego opera mea regi. Oratio.

DE⁹ ineffabilis mīe: q̄ prime mulieris piacula ꝑ v̄ginē mariā expiāda sanxisti: da nobis q̄s: ꝯceptiōis eius digne solēnia venerari: q̄ vnigenitū tuum v̄go ꝯcepit: ⁊ virgo peperit. Dominum nostrū. Lectio li. sapien. Prouer. VIII. C.

DOmin⁹ possedit me initio viaꝝ suaꝝ: anteq̄ꝫ qc q̄ꝫ faceret a p̄ncipio. Ab eterno ordinata sū ⁊ ex antiqs: anteq̄ꝫ terra fieret. Necdū erāt abyssi: ⁊ ego iā ꝯcepta erā. Necdū fontes aquaꝝ eruperāt: necdū mōtes graui mole ꝯstiterāt. Ante colles ego parturiebar. Adhuc terrā nō fecerat ⁊ flumiā: ⁊ cardīes orbis t̄re. Qñ p̄parabat celos aderā qñ certa lege ⁊ gyro vallabat abyssos: qñ ethera firmabat sursū: ⁊ librabat fōtes aq̄rū. Qñ circūdabat mari t̄minū suū: ⁊ legē ponebat aqs: ne trāsirent fines suos. Qñ appēdebat fūdamēta t̄re: cū eo erā cuncta cōponēs. Et d̄lectabar ꝑ singulos dies: ludēs coraz eo oī tp̄e: ludēs in orbe t̄raꝝ: ⁊ d̄litie mee cū filijs hoiuz. Nūc ergo filij audite me. Btī q̄ custodiunt vias meas. Audite disciplinā ⁊ estote sapiētes: ⁊ nolite abijcere eam. Btūs hō qui audit me: ⁊ q̄ vigilat ad fores meas quotidie: ⁊ obseruat ad postes ostij mei. Qui me inuenerit: inueniet vitam ⁊ hauriet salutem a dño. Grad. Propt̄ verita. fo. 270. Alla. ℣. Salue v̄ga florēs aaron: salue tu firmata i syō: salue v̄go valde decora: ⁊ pro nobis semper ora. Seq̄ntia.

HOdierne lux diei celebris in mr̄is dei agit̄ memoria. Decātemus in hac die semp v̄ginis marie laudes ⁊ p̄conia. Oīs homo oī hora hāc adorat ac īplora eius p̄rocinia. Psalle psalle nisu toto cordis ore voce voto aut plena gr̄a. Aue dña celoꝝ inexperta viri thoruz parens maria nescia. Fecundata sine viro: genuisti more miro genitorē

filia. Florens hort⁹ austro flante: porta clausa post ⁊ ante via viris in uia. Fusa celi rore tellus: fusum gedeonis vellus deitatis pluuia. Salue dec⁹ firmamēti: tu caliginose mē/ti desup irradia. Placa mare ma/ris stella: ne iuoluat nos ꝓcella ⁊ tē-pestas valida. Amē dicat oīs eccle sia. Initiuz sancti euangelij. Secundum Mat. I. C.

Liber gn̄atōis iesu christi filij dauid: filij abraam. Abraā genuit isaac Isaac āt genuit iacob. Jacob āt genuit iudā: ⁊ frēs eius. Judas aūt genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares autē genuit es ō. Esrō autez genuit aram. Arā autē genuit aminadab. Aminadab āt genuit naason. Naason āt genuit salmon. Salmō aūt genuit booꝫ de raab. Booꝫ aūt genuit obeth ex ruth. Obeth āt genuit iesse. Jesse aūt genuit dauid regem. Dauid āt rex genuit salomonez ex ea q̄ fuit vrie. Salomon aūt genuit roboā. Roboā autē genuit abiā. Abias autē genuit asa. Asa aūt genuit iosaphat. Josaphat āt genuit iorā. Jorā āt genuit oziā. Ozias aūt genuit ioathan. Joathā āt genuit achaꝫ. Achaꝫ āt genuit ezechiaz. Ezechias āt genuit manassen. Manasses āt genuit amon. Amon āt genuit iosiā. Josias āt genuit iechoniā ⁊ frēs eius in trāsmigratōe babylonis. Et post trāsmigrationē babylonis: iechonias genuit salathiel. Salathiel āt gēuit zorobabel. Zorobabel āt genuit abiud. Abiud āt gēuit eliachi. Eliachim aūt genuit azor. Azor autē genuit sadoch. Sadoch aūt genuit achi. Achi āt genuit eliud. Eliud āt genuit eleazar. Eleazar āt genuit mathan. Mathā āt genuit iacob. Jacob āt genuit ioseph viruz. marie. De qua natus est iesus: qui vocatur chr̄s. Credo in. Offer. Recordare dei genitrix in ꝯspectu filij tui: vt loquaris pro no//bis bona: ⁊ vt auertat indignationez suam a nobis alleluia. Sec.

Salutarē op̄s pr̄ hostiā immolātes: iploram⁹ clementiaz tuā: vt genitricis filij tui supplicatiōe ꝯtinua placat⁹: ꝑ eadem nos ⁊ a pcis absoluas: ⁊ ad visionē gl̄ie tue ꝑducas. Per d. Prefatio. Et te in ꝯceptione. Cō. Diffusa ē g. fol. 271. Cōp.

Celestis alimonie vegetati libamine q̄s dn̄e de⁹ nr̄ vt nos semꝑ gl̄iose v̄ginis marie ꝯtinua foueat ꝓteetio: cuius nr̄e salutis cā extitit hodierna ꝯceptio. ꝑ. ¶ In fe. sci syri epi. Dint. Sacerdotes di. f. 263. or̄

Deus q es antistitū tuoꝝ

potētissim⁹ illustratō tribue q̄s vt btissi sacdoti ⁊ ꝯfessori tui syri magnifici exēpl'i formati scl'i isti⁹ caliginē siñ picl'o trāseam⁹ p. Lcō. Ecce sac. fol. 264. Grad. Jurauit dñs. fo. 265. All. ℣. Jurauit dñs. fo. 265. Sequentia de de cōi pontificum. Euangeliuz Sint lūbi. Oia in cōi. folio 266. Of. Gloria ⁊ hono. fo. 263. Sec.

Quesumus op̄s deus: vt culpaꝝ nostraruz apud te veniā beati syri impetret grata precatio. Per. Communio. Fidelis seruus. fo 267. Cōplēda

Concede q̄s op̄s deus: vt qui venerādam gl'iosissimi ꝯfessoris ⁊ sacerdotis tui syri depositionē annuis frequentamus excubijs: dignaz ipsius imitationē sectādo gaudioruz eius mereamur eē participes. Per dñz. ¶ In festo btē lucie virginis ⁊ martyris. Introit⁹. Dilexisti iustiti. fol. 268. Oratio.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄: vt sicut de beate lucie v̄ginis ac martyris tue festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per. Lctō. Confitebor tibi. fo. 269. Grad. Dilexisti iusti. folio. 268. All. ℣. Specie tua. fo. 270. Sequētia d̄ cōi virginū. Euange. Simile ē regnū celoꝝ de. fo. 270. Offer.

Offerent. min⁹. f. 271. Sec.

Accepta sit tibi dñe sacrate plebis oblatio ꝓ tuoꝝ honore sctōꝝ quoꝝ se meritis percepisse de tribulatione cognoscit auxilium. Per. Communio. Diffusa est gr̄a. fo. 271. Cōplen.

Satiasti dñe familiā tuam muneribus sacris: eius q̄s semp interuentiōe nos refoue: cuius solēnia celebram⁹. ¶ Eodem die Otilie virginis. Oīo.

Deus illuminator gētiū: q ꝑ spūm sci gr̄am almā tuā virginē otiliā a natiua oculoꝝ cecitate dignat⁹ es liberar̄: p̄sta q̄s: vt apud tuaz misericordiā ipsa suffragante: absolue tetras nr̄i cordis caligines: vt pura tibi mēte seruiamus: ⁊ a peccatis nostris misericorditer absoluamur. Per. Sec.

Munera tibi dñe nr̄e seruitutis offerim⁹ i beate otilie virginis solēnitate suppliciter dep̄cantes: vt q ei gr̄am sancti spiritus contulisti: eandez cordib⁹ nostris clemēter infunde ei⁹ meritis gl'iosis. Per. eius. Cōplē.

Adiuuēt nos q̄s dñe hec mysteria scā que sumpsimus: ⁊ itercedēte btā otilia virgine tua: a cūctis erroribꝰ nos exuant: ⁊ ad gaudia eterna ꝑducant. Per. ¶ In vigil. sancti thome apostoli. Introitus. Ego autē. fo. 249. per totū vt in cōi de apl'is ¶ In die scō. Int. Mihi autē nimis. foli. 252. Oīo

DA nobis q̃s dñe ꝺbi thome apl̃i tui solẽnitatib⁹ gl̃iari: vt eius semper ꝓcinũs subleuemur: ⁊ fidẽ congrua: de uotiõe sectemur. ℙer. **Lectio.** Bñdictus deus. fo. 251. **Grad.** Nimis bono. fo. 252. **Al. ℣.** Non vos me elegi. fo. 252. **Regre oia in cõi apostolo⁹. fo. 252. Seq̃n.**

SAlue thoma dídime: dux pu/gne legitie salutis signaculuꝫ. ℳ ũdi príncepꝭ optie forma pacis íntime vitatis speculũ. ℑ u lucerna salutis tu pscrutator dei excelsus in gl̃ia. ℨ tigmata iesu chr̃i potenter itroisti ⁊ va mysteria. ℑ u virtutũ radius quo vginis filí⁹ dat mũdo solatiũ. ℍ rte mirãda struis ꝙductoribus tuis celeste pallatiũ. ℑ u motuoꝝ motor viuentiũ ꝓmotor: curator debilíũ. ℍ byssus delitie cultor: amicitie defensor fidelíũ. ℕ ũc pie nos tuere ne possit nos terrere malorum aduersitas. ℍ ac nos iesuꝫ videre q̃ fons est vite v̊e sanctoꝝ suauitas. **Vel sequen.** Clare scõꝝ. fol. 252. **Secundum Joannẽ.** XX.

IN illo tpe: Thomas aut̃ vn⁹ ex duodecí qui dr̃ didimus non erat cũ eis q̃n venit ie sus. Dixerũt ergo ei alí discipuli. Vidimus dñm. Ille aũt dixit eis. Nisi videro in manib⁹ eius fixuram clauoꝝ: ⁊ mittã ꝺigitũ meũ in locum clauoꝝ: ⁊ mittaꝫ manum meã in latus eius non credã. Et post dies octo iteruꝫ erant discipuli eius intus: ⁊ thomas cuꝫ eis. Venit iesus ianuis clausis: ⁊ stetit in medio: ⁊ dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer ꝺigituꝫ tuuꝫ huc: ⁊ vide manus meas: ⁊ affer manum tuã ⁊ mitte in latus meũ: ⁊ noli esse ícredulus sed fidelis. Rñdit thomas ⁊ dixit. Dñs meus: ⁊ de⁹ me⁹. Dicit ei iesus. Quia vidisti me credidisti. Beati q̃ non viderunt ⁊ crediderunt. **Off.** In oẽm terrã. fo. 252. **Sec.**

DEbitum dñe nostre seruitutis reddimus officium suppliciter exorantes: vt suffragijs beati thome apostoli tui in nobis tua munera tuearis: cui⁹ bono: rãdo ꝓfessionẽ laudis tibi hostias imolamus. per. **Commu.** ℳitte manum tuã ⁊ cognosce loca clauoꝝ alr̃. ⁊ noli esse incredulus sed fidelis alr̃ ar̃. **Cõplẽ.**

SAcri tui munere vegetati q̃s: vt itercessione beati thome apl̃i tui bonis q̃bus nũc p̃fruamur eternis. ℙer d. ℂ **In festo scẽ anastasie vg. ⁊ martyris Int.** Dilexisti iusti. fo. 268. **Oro.**

DA q̃s ops de⁹: vt q̃ beate anastasie martyris tue solẽnia colim⁹ ei⁹ apud te ꝓcinia sentiamus. ℙer. **Gradua.** Dilexisti iu. f. 270. **Alla. ℣.** Spẽ tua. fo. 270. **Seq̃n. de cõi virgi. Of.** Offerent. fol. 271. **Secreta.**

Accipe q̄s dñe munera dignāter oblata: ⁊ btē anastasie suffragantibus meritis: ad nostre salutis auxilium proue nire concede. Per. Cōmunio.

Dilexisti. folio. 271. Cōplē.

Satiasti dñe familiā tuam muneribꝰ sacris: eius q̄s semp ī tercessione nos refoue: cuiꝰ solēnia celebramꝰ. p. ¶ Zoilii presbyteri ⁊ confessoris. Introitꝰ.

Os iusti medita. fo. 263. Oratio.

Exaudi dñe p̄ces nr̄as q̄s in sci zoilli ꝯfessoris tui solēnitate deferimꝰ: vt qui tibi digne meruit famulari: eiꝰ ītercedentibus meritis ab oībus nos absolue peccatis. Per d. Gra.

Jurauit dñs. folio. 265. Alla. ℣.

Btūs vir. fo. 261. Sequē. de simplici ꝯfes. Offer. Gloria ⁊ honore. folio. 263. Secreta.

Hostias tibi dñe p solēnitate sci zoilli ꝯfessoris tui offerimꝰ supplicit dep̄cātes: vt sicut illi p̄buisti sacre fidei claritatem: sic nobis idulgentiam largiaris ⁊ pacem. Per dominum. Com.

Posuisti dñe. fo. 263. Cōp.

Deus fideliuz remunerator aīaꝝ p̄sta: vt p hec scā q̄ sumpsimꝰ: ⁊ p p̄ces btī zoilli ꝯfessoris tui cui venerādā celebramꝰ solēnitatē p̄cibꝰ eiꝰ idulgētiā cōseq̄mur. p. ¶ Siluestri pape itr.

Sacerdotes tui. fo 263. Oro

Da q̄s op̄s deus: vt beati siluestri ꝯfessoris tui atq̄ pōtificis venerāda solēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutē. p. Et fit cōme. de natiui. ⁊ de octauis: qr ifra octāz celebrat hoc festū. Lcō. Ecce sacerdos. fo. 264 Gra. Ecce sacer. fo. 265. Al. ℣. Elegit te. foli. 266. Seq̄n. de cōi ꝯfes. ⁊ pōti. Euā. Vigilate ergo. fo. 266. Offertori. Inueni dauid. folio. 267. Secreta.

Sancti siluestri ꝯfessoris tui dñe nobis pia non desit oro: q̄ ⁊ munera nr̄a ꝯciliet: ⁊ tuā nobis īdulgētiā semp obtineat. p. Cō.

Btūs seruus. fo. 267. Cōp.

Presta quesumꝰ op̄s deꝰ: vt de p̄ceptis muneribus gr̄as exhibētes: bñficia potiora sumamus. p. ¶ Paulini p̄riarche ⁊ ꝯf. Int. Sacerdotes tui. f. 263. Oro

Presta qm̄s op̄s deus: vt btī paulini ꝯfessoris tui atq̄ pōtificis meritis adiuuemur cuiꝰ votiua solēnia celebramꝰ. Per. Lcō. Ecce sa. fo. 264. Gr. Ecce sa. fol. 265. Alr. ℣. Inueni dauid. fo. 265. Sequē. de cōi pōtificis. Euāg. Hō quidā pereg. fo. 266. Offer. Inueni dauid. fol. 267. Oīa require in cōmuni pōtificis ⁊ confesso. Secre.

Sancti paulini ꝯfessoris tui atq̄ pontificis qm̄s dñe annua solennitas pietati tue nos reddat acceptos: vt p hec pie placationis officia: nobis gratie tue

dona

dona conciliet. Per. Cōmu.
Beatus seruus. fo. 267. Cōplē.
DEus fideliū remunerator aiaꝝ presta: vt beati paulini ꝯfessoris tui atq; pōtificis cui⁹ venerandā celebram⁹ festiuitatē: precibus idulgentiā ꝯseq̄mur. p. ¶ Marcelli pape ⁊ mar. Int. Statuit ei. f. 263. Oro
PReces populi tui q̄s dñe clemēter exaudi: vt beati marcelli martyris tui atq; pōtificis meritis adiuuemur: cui⁹ passiōe letamur. p. L. Pl'es sci. fo. 264. Gra. Inueni da. fo. 265. All'. ℣. Serue bo. fo. 265 Euā. Vigilate ergo fo. 266. Offerto.
SVeritas mea. fo. 267. Sec.
Vscipe q̄s dñe munera dignāter oblata: ⁊ beati marcelli martyris tui atq; pōtificis suffragātib⁹ meritis ad nr̄e salutis auxiliū ꝓuenire ꝯcede. p. Cō.
SDñe qnq; foli. 267. Cōpl.
Atiasti dñe familiā tuam munerib⁹ sacris: ei⁹ q̄s semp interuētiōe nos refoue: cui⁹ solennia celebram⁹. p. ¶ In festo sci antonij abbatis. Introitus Os iusti. folio. 263. Oratio.
DEus q nos ꝯcedis obtentu bti antonij ꝯfessoris tui morbidum ignē extingui: ⁊ mēbris egris refrigeria p̄stari: fac nos ei⁹ intercedētibus meritis a gehēne ignis īcēdijs liberari ⁊ integros mēte ⁊ corpe tibi feliciter in gl'ia p̄ntari. Per. Lectio.
Btūs vir q in sa. fo. 261 Grad.
Dñe p̄uenisti. foli. 261. All'a. ℣.
Serue bone. fo. 265. Sequentia
Dilectus deo. fo. 268. Euā. Sint lumbi. foli. 266. Offertorium.
SVeritas mea. fo. 267. Sec.
Acrificiū nr̄m q̄s dñe benign⁹ intēde: quo sicut bti antonij p̄cib⁹ cruciat⁹ tpales sanare nō desinis: ita erui misericordit impetrem⁹ ab eternis. p. Cō.
PBtūs seruus. f. 267. Cōp.
Rosit nobis ad salutē dñe sacri muneris oblatio: p quā bti ātonij suffulti suffragio oīa tela neqssimi ignea extinguētes: scōꝝ mereamur adiūgi ꝯsortio. p. ¶ In festo scē p̄sce v̄. Intro. Loq̄bar de testi. fo. 268. Oratio.
DA q̄s op̄s deus: vt q btē p̄sce v̄ginis ac martyris tue natalitia colim⁹: ⁊ ānua solennitate letemur: ⁊ tante fidei ꝓficiamus exēplo. Per. Lctō.
Sapientia vincit. fo. 269. Gr.
Specie tua. fo. 270. All'. ℣. Adducentur regi. fo. 270. Euāgeliū.
Sil'e ē regnū celoꝝ thes. fo. 271 Offer. Filie regū. fo. 271. Secre.
HEc hostia q̄s dñe quā scōruz tuoꝝ natalitia recēsētes offerim⁹: vincula nr̄e prauitatis absoluat: ⁊ tue nobis misericordie dona ꝯciliet. p. Cō.
QFeci iudiciuz. f. 271. Cōp.
Uesum⁹ dñe salutarib⁹

repleti mysterijs: vt cui⁹ solennia celebram⁹: eius oꝛonib⁹ adiuuemur. Per. ¶ In festo scti Fabiani ⁊ sebastiani mar. Int. Intret in ꝯspectu. fo 253. Oratio

Infirmitatē nr̄am respice op̄s de⁹: ⁊ qꝛ pōdus ꝓprie actiōis grauat: bti fabiani martyris tui atq̄ pōtificis intercessio gl̄iosa nos ꝓtegat. Et de scō sebastiano sub vna ꝯclusiōe. oꝛ.

Deus q btm̄ sebastianum martyrē tuū virtute constātie in passiōe roborasti: ex ei⁹ nobis imitatiōe tribue ꝓ amore tuo ꝓspa mundi despicere: ⁊ nulla eius aduersa formidare. Per. Lcō. Sci ꝑ fidem. f. 255. Gra. Gl̄iosus deus. fo. 256. Alleluia. ℣. Sci tui dñe florebunt. f. 256. Seq̄ntia. Agone triumphali. fo. 257. Uel tract⁹ Qui seminat. fo. 257. Euan Descēdēs iesus de monte stetit in loco cāpe. fo. 258. Of. Letamini in dño. fo. 259. Oia reqre in cōi mar. Secreta

Hostias tibi dñe beati fabiani martyris tui atq̄ pōtificis dicatas meritis benign⁹ assume: ⁊ ad ꝑpetuuz nobis tribue ꝓuenire subsidiū. Alia secr

Accepta sit in ꝯspectu tuo dñe nr̄e deuotionis oblatio: ⁊ eius nobis fiat supplicatione salutaris: pro cuius solēnitate defertur. Per. Cōmu.

Multitudo lāguentiū ⁊ q vexabantur a spiritibus īmundis veniebant ad eū: qꝛ virtus de illo exibat ⁊ sanabat omnes. Cōplenda.

Refecti ꝑticipatiōe muneris sacris q̄s domine deus noster: vt cuius exeqmur cultum: sentiam⁹ effectū. Alia cōplen.

Sacro munere satiati supplices te dñe deprecamur vt qd̄ debite seruitutis celebramus offō: intercedēte btō sebastiano martyre tuo: saluationis tue sentiam⁹ augmentuz. Per. ¶ In festo scē agnetis virginis ⁊ martyris. Introitus. Me ex/

Opectauerunt. fo. 268. Oꝛo

Mp̄s sempiterne deus: q infirma mūdi eligis: vt fortia queq̄ ꝯfundas ꝯcede ꝓpiti⁹: vt q btē agnetis martyris tue solēnia colim⁹: eius apud te pꝛocinia sentiam⁹. Per. Lectio. Cōfitebor tibi. folio. 269. Gradua. Diffusa est gr̄a. fo. 270. All. ℣. Ingressa agnes turpitudis locū: angelū dñi p̄paratū iuenit. Uel trac. Qui seminat. f. 257. Uel seq̄n. de cōi ℣g. fo 270. Euā. Sil'e ē r̄. c. d. 270. Of. Offer. mai⁹. 271. Sec.

Hostias dñe q̄s tibi offerim⁹ ꝓpiti⁹ respice: ⁊ ītercedēte btā agnete martyre tua vīcl'a pcōꝝ nr̄oꝝ absolue. ꝑ. Cō. Quinq̄ pruden. fo. 271. Cōplē.

Refecti cibo potuq̄ celesti de⁹ nr̄: te supplices exoramus: vt in cui⁹ hec cōmemora

tiõe ꝑcepim⁹: eius muniamur ⁊ ꝑcibus. ꝑ. Nota ꝙ oĩ die in missa vsq; ad oct. fiat cõmemo. de btã agnete: nisi festũ duplex vl' ix. lec. occurrerit. ¶ In festo sci vincentij mar. Intr. Letabit' iustus. folio. 260. Oratio

A Desto q̃s dñe supplicatiõibus nr̃is: vt q ex iniquitate nostra reos nos eẽ cognoscim⁹ bti vincẽtij martyris tuĩ intercessione liberemur. Per dñz. Lectio Esaie propht. XIIII. C.

Hec dicit dñs. Creãs te iacob: ⁊ formãs te israel: noli timere. Quia redemi te: ⁊ vocaui te noie tuo. Me⁹ es tu. Cũ trãsieris ꝑ aquas tecũ ero: ⁊ flumina non opient te: cũ ambulaueris ꝑ ignem: nõ cõbureris: ⁊ flãma non ardebit in te: q̃ dñs deus ego scũs isrl' saluator tu⁹. Dedi ꝓpitiationez tuã egyptũ: ethiopiaz ⁊ sabba ꝑ te. Ex quo honorabil' factus es in oculis meis: ⁊ gl'iosus: ego dilexi te ⁊ dabo hoies ꝑ te: ⁊ ppl'os ꝑ aĩa tua. Noli timere: q̃ tecũ ego sũ dicit dominus oĩpotens. Ora. Posuisti dñe. fo. 261. Alla. ℣. Letabit' iustus. fo. 260. Vel tracr. Desideriũ aĩe. fo. 262. Euãg. Si quis venit. fo. 262. Offert. Gl'ia ⁊ hono. fo. 262. Secreta.

Muneribꝰ nr̃is q̃s dñe ꝑcibusq; susceptis: ⁊ celestibus nos mũda mysterijs: ⁊ clementer exaudi. Per. Cõmu. Qui vult venire. fo. 293. Cõplẽ.

Quesumus op̃s de⁹: vt q celestia alimẽta percepimus: ĩtercedente btõ vincentio martyre tuo: ꝑ hec ꝯtra oĩa aduersa muniamur. ¶ In festo ꝯuersiõis sci pauli apti. Intro.

Scio cui credidi ⁊ cert⁹ suz: q̃ potẽs est ꝺpositũ meũ seruare in illum diem. ℣ Celi enarrãt gl'iam dei: ⁊ opa manuũ eius annunciat firmamẽtũ. Or.

Deus qui vniuersum mũdum beati pauli apostoli tui predicatione docuisti: da nobis q̃sumus: vt cuius hodie ꝯuersionem colimus ꝑ eius ad te exempla gradiamur. Per. Lcõ actuum apostolorꝫ. IX. C.

In dieb⁹ illis. Saul⁹ adhuc spirãs minaꝝ ⁊ cedis in discipulos domini: accessit ad prĩcipem sacerdotum: ⁊ petijt ab eo epistolas in damascum ad synagogas: vt si quos iuenisset huius vie viros ac mulieres vinctos perduceret in hierusalem. Et cũ iter faceret: contigit vt appropinq̃ret damasco. Et

subito circūfulsit eū lux de celo ⁊ cadēs in terrā audiuit vocē dicentē sibi. Saule saule qd me ꝑseq̄ris? Qui dixit. Quis es domine. Et ille. Ego sū iesus: quez tu ꝑseq̄ris. Duꝝ est tibi contra stimulum calcitrare. Et ille tremēs ac stupēs dixit. Dñe: quid me vis facere? Et dñs ad eum. Surge ⁊ īgredere ciuitatē: ⁊ dicet tibi qd te oporteat facere? Uiri autem illi q comitabātur cū eo stabāt stupefacti: audiētes qdem vocē: neminem aūt vidētes. Surrexit aūt saulus de terra: aptisqꝫ oculis nihil videbat. Ad manus aūt illū trahentes: ītroduxerūt damascuz. Et erat ibi tribus dieb⁹ non vidēs: ⁊ nō māducauit neqꝫ bibit. Erat aūt quidaz discipul⁹ damasci: noīe ananias. Et dixit ad illū in visu dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad illū. Surge ⁊ vade in vicū q vocatur rectus: ⁊ q̄re in domo iude saulū noīe tharsensez. Ecce eni orat. Et vidit viꝝ noīe ananiam introeuntē: ⁊ imponentē sibi manū: vt visum recipiat. Rñdit āt ananias. Dñe: audiui a multis de viro hoc q̄nta mala scis tuis fecerit in hierl'm: ⁊ hic hz potestatez a p̄ncipib⁹ sacerdotū: alligandi oēs qui inuocāt nomen tuū. Dixit aūt ad illum dñs. Uade: qm̄ vas electiōis mihi ē iste vt portet nomē meuz corā gentib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ filijs isrl'. Ego eni oñdam illi: q̄nta oporteat eum ꝓ noīe meo pati. Et abijt ananias ⁊ ītroiuit domū: ⁊ īponēs ei manū dixit. Saule frater: domin⁹ misit me iesus q appuit tibi in via q̄ veniebas: vt videas ⁊ īplearis spū sancto. Et ꝯfestiz ceciderūt ab oculis eius tanq̄z squame: ⁊ visum recepit. Et surgēs baptizat⁹ est. Et cū accepisset cibū: confortat⁹ est. Fuit aūt cū discipulis qui habitabāt damasci ꝑ dies aliquot: ⁊ cōtinuo īgressus in synagogas p̄dicabat iesum: qm̄ hic est filius dei. Stupebant aūt omnes q eū audiebāt: ⁊ dicebāt. Nōne hic est q expugnabat in hierl'm eos q inuocabāt nomē istud? Et huc ad hoc venit vt victos illos duceret ad p̄ncipes sacerdotum. Saulus autē multo magis cōualescebat: ⁊ cōfundebat iudeos qui habitabāt damasci: affirmans qm̄ hic est chr̄s. Grad.

Qui opatus ē petro in apl'atu: opatus ē ⁊ mihi inter gentes: ⁊ cognouerunt gr̄am dei q̄ data est mihi. ℣. Gr̄a dei in me vacua nō fuit: sz gr̄a ei⁹ semp in me manet. Alla. ℣. Tu es vas electiōis sancte paule gētium doctor: ora pro nobis ad deum qui te elegit. Sequentia.

Sonēt plausus letabūdi: plausus dulces ⁊ iucūdi v̄ginis ecclesie.

Agnum enī de leone: ⁊ pastorez de predone chr̄s fecit hodie. Hunc agnoꝝ fecit ducē: qui parabat agnis crucē ⁊ mortuis supplicia. Spina cui suas vestes affixere falsi testes ⁊ lictores stephani. Iam colūna tēpli viua palma vitis ⁊ oliua cedros equat libani. Mā suescit lupus rapax: ⁊ fit agn⁹ ⁊ vas capax olei letitie. Vas hoc limi plenū auro: plenum gēmis ⁊ thesauro vere sapientie. In hoc vase reponunt: in hac archa recluduntur secreta celestia. Hic abyssus abyssoꝝ: ⁊ hic celi sūt celoꝝ cūcta quoqꝫ media. Saul⁹ hoc vas preclaꝝ: cedis adhuc ⁊ minaꝝ spirat in discipulos. Vt inferat necē eis: ibat missus a iudeis p vrbes ⁊ ppl̄os. Ecce venit vox de sursum: q̄ diuertit lupi cursum a mactādis ouib⁹. Saule qd me crucifigis: cur me mactas ⁊ affligis i meis fidelib⁹. Ego iesus nazaren⁹ quez tu ferox ⁊ defrenus in mēbris persequeris. Ad hāc vocez est turbat⁹: ⁊ in humum iam ꝓstratus qd nā inquit loq̄ris. Duꝝ tibi calcitrare: duꝝ tibi repugnare saule ꝯtra stimulum. Resipiscēs esto fortis: nā oportet ꝓ me mortis te gustare poculum. Delegat̄ ananias ad mōstrādum paulo vias ⁊ calles iustitie. Pulsa nube falsitatis: sumpta luce v̄itatis fit doctor iustitie. Verbū dei iussus ferre: dū perlustrat orbē terre ꝯuertit ephesios. Thessalona philippēses philodelfos collossēses galathas corinthios. Hinc descēdens ad romanos: ipugnabat rit⁹ vanos per fidē catholicā. Petro iunct⁹ in agone: mortē passus sub nerone arcē intrat celicam. Ad quā christe fac venire: nos ⁊ solū te sitire sci pauli precib⁹. Vt cū ipso gratulemur: teqꝫ deum veneremur in regnis celestibus amen. Item si hoc festū venerit infra septuagesimā: tunc dr̄ tractus. Btūs vir. folio 266. Vel Qui seminant. fo. 257. Euā. Homo qdam erat diues q habebat villicū. fo. 168. Aut aliud Euan Ecce nos reliqmus oīa. fo. 253. Credo. Offertorium. In oēm terrā. fo. 253. Secreta.

APl̄i tui pauli p̄cibus qm̄s dñe plebis tue dona scīfica: vt que tuo tibi grata sunt instituto gratiosa fiāt patrocinio supplicantis. Per dñm. Cō. Amen dico vobis q̄ vos. 253. cōp.

SAnctificati dñe salutari mysterio q̄s: vt pro nobis eius nō desit oro: cuius nos donasti p̄rocinio gubernari. Per dñm. ¶ In festo sci policarpi fiat vt de vno martyre ⁊ pontifice vt in cōmuni. fo. 260. Oratio

DEus qui ecclesiā tua scōrum tuoꝝ presidijs semper ꝓpitius intēdis: presta q̄s: vt q beati policarpi martyris tui atqꝫ pontificis solēnia celebramus: eius precibus sublenemur. Per dominum. Secreta.

Suscipe dñe munera ꝓpitius oblata: q̄ maiestati tue btūs policarpus martyr ⁊ sacerdos commendet. Per. Cōpl.

Beati Policarpi martyris tui atq; pōtificis dñe itcessiōe placat⁹ p̄sta q̄s: vt q̄ tpali celebram⁹ actiōe ꝑpetua saluatiōe capiamus. p.

¶ In festo sci crisostomi ep̄i. i. Sacerdotes tui. fo. 263. Oratio.

Sancti ioannis crisostomi ꝯfessoris tui atq; pōtificis nos dñe merita ꝓsequant: tuāq; idulgentiā nobis semꝑ iplorent. Per. Lcō. Ecce sacerdos. fo. 264. Gra. Ecce sacerdos. fol. 265. Alla. ℣. Inueni dauid. fol. 265. Uel tractus. Desideriuz aie. fo. 262. Uel seq̄ntia de cōi ꝯfess. ⁊ pontificū. Euan. Sint lumbi. fo. 266. Offertor. Inueni dauid. foli. 767. Secreta.

Sancti ioānis chrisostomi ꝯfessoris tui atq; pōtificis qm̄s dñe venerāda solēnitas tue pietati sacrificium nr̄m reddat acceptū vt ꝑ hac salutarē hostiā ⁊ veniā ꝯsequamur ⁊ gr̄am. per. Cō. Btūs seruus. fo. 267. cōp.

Beati ioānis chrisostomi ꝯfessoris tui atq; pontificis p̄cibus ꝯsidentes: q̄s deus clementiā tuam: vt ꝑ ea que sūpsimus: eterna remedia capiamus. Per. ¶ In octā scē agnetis. it. Uuliū tu. f. 268. or̄.

Deus q nos annua beate agnetis martyris tue solēnitate letificas da q̄s: vt quā veneramur officio: ēt pie ꝯuersationis sequamur exemplo. Per. Lcō. Sapiētia vincit. fol. 269. Gra. Specie tua. fo. 270. Alla. ℣. Ingressa agnes turpitudinis locum angelū dñi preparatū inuenit. Euangelium. Simile est regnum celoꝝ decez. fo. 271. Of.

Diffusa est. fo. 271. Secre.

Uꝑ has qm̄s dñe hostias benedictio copiosa descendat: que ⁊ sanctificationē in nobis clemēter operet: ⁊ de martyruz nos solēnitate letificet. p. Cō. Simile est regnū. fo. 271. Cōplē.

Sumpsimus dñe celebritatis ānue votiua sacr̄a presta qm̄s: vt ⁊ tpalis nobis vite remedia p̄beant ⁊ eterne. per. Notādū q̄ si octā sancte agnetis venerit die dñico: tunc offm̄ octaue anticipetur ad diem cōueniētius occurrentez. ¶ In festo beati iuliani hospitis ⁊ cōfesso. Int. Os iusti. fo 263. or̄o.

Deus q btm̄ iulianū ꝯfessorē tuuz hospitalitatis gr̄a insignē esse fecisti: tribue q̄sumus: ei⁹ meritis ⁊ p̄cibus: vt hodie ⁊ quotidie iuenire possimus hospitium quod nr̄e fragilitati sit cōgruū ⁊ sanctitati tue acceptum. Per dominū. Gra. Os iusti. fo. 265. Alla. ℣. Euge serue bone. fo. 265. Uel tractus.

Btūs vir. fo. 266. Vel sequētia d̄ simplici ꝯ. Of. Desideriū. Sec.

Quesumus op̄s deus: vt bti iuliani cōfessoris tui pia nobis nō desit oratio: que ⁊ munera nr̄a tibi ꝯciliet: ⁊ tuā nobis idulgentiā semp̄ obtineat. p. Cō. Btūs seruus. fo. 267. cōpl.

Quesumus op̄s deus qui das iumētis escā ipsorū ⁊ pullis coruoꝝ inuocātibus te exaudi nos p̄ intercessionē beati iuliani cōfessoris tui: ⁊ tribue nobis huius diei ⁊ noctis necessaria: vt vite et̄ne gaudia adipiscamur. Per. ¶ In trãslatiōe sancti marci euage. Introitus.

Dmihi aūt. f. 251. Oratio.

Deus q̄ hodierna die gloriosa beati marci euāgeliste mēbra tuis famlis reuelare dignatus es: cōcede ꝓpitius: vt q̄ eiꝰ corpis translationē venerādaꝫ colimus: ipsiꝰ beatitudini te cōcedente adiungi mereamur. p. Tco. Similitudo vultus. f. 251 Gra. Nimis honorati. fo. 252. All. v̄. Nō vos me. vel tractꝰ. Beatus vir. fo. 266. vel sequē. de euāgelistis. Euangeliuꝫ. Designauit dominus. fol. 253. Offerto.

In oēm terrā. fol. 253. Sec.

His qm̄s dn̄e muneribus ītende placatꝰ: ⁊ tribue supplicatione gloriosa euāgeliste tui marci nos a pctis oībus absolui: ⁊ celesti gloria ditari. p. Cō.

Ruos q̄ secuti. fo. 253. Cōpl.

Efecti vitalibus alimoniis qm̄s dn̄e deus nr̄: vt intercedente beato marco euāgelista tuo: quod ore sumpsimus: pura mente capiamus. Per dn̄m.

Brigide virginis. Oro.

Celoꝝ atq̄ terraꝝ conditor ⁊ gubernator op̄s deus: precanti ppl'o tuo succurre solita pietate ⁊ p̄sta: vt qui in honore sancte brigide presentē diei gerimus solēnitatē: per ipsius suffragia perenniter muneribus tuis potiamur. Per. Alia oro.

Deus q̄ ob declarandam virginitatis integritatē ⁊ fidēi meritū ad tactū sctē brigide virginis lignū aridum virere fecisti: ꝯcede ꝓpitius: vt eiꝰ apd̄ tuā mīaꝫ p̄cibꝰ adiuuemur Cuiꝰ nō solū castitatis irradiamur exēplis: veꝝ ēt miraculoꝝ gl'ia iucundamur. p. Secreta.

Ecclesie tue q̄s dn̄e p̄ces ⁊ hostias btē brigide cōmēdet oro: vt q̄ pro illiꝰ meritis maiestatē tuā indefessam atq̄ exorabilē humil'r īploramꝰ eiꝰ meritis adiuti misericordiā tuā sentiamus. Per. Cōplē.

Adiuuēt nos dn̄e q̄s hec scā mysteria q̄ sūpsimꝰ: ⁊ btē brigide v̄gis tue ītercessio venerāda. p. ¶ In festo purificationis marie dat ꝓcessio vt s̄ i ꝓcessionali continetur. Ad missā. Int.

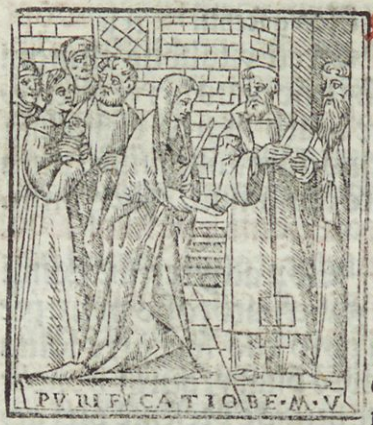

Suscepim⁹ deus misericordiã tuã in mẽdio tẽpli tui secũdum nomẽ tuum de⁹: ita & laus tua in fines terre iustitia plena est dextera tua. ℣. Magnus dñs & laudabilis nimis i ciuitate dei nr̃i in mõte scõ ei⁹. oro.

Omnipotẽs sempiterne deus maiestatẽ tuã supplices exoram⁹: vt sicut vnigenitus filius tuus hodierna die cũ nr̃e carnis substantia in tẽplo ẽ presentatus: ita nos facias purificatis tibi mẽtibus presentari. Per eũ. Lectio mala. ppb. III

Hec dicit dñs deus. Ecce mitto angelũ meum: & p parabit viã ante faciẽ meã. Et statim veniet ad tẽplum suũ dominator quẽ vos q̃ritis: & angelus testamenti quẽ vos vultis. Ecce veniet dicit dñs exercituũ. Et qs poterit cogitare diem aduentus eius: aut quis stabit ad videndũ eum? Ipse enim q̃si ignis conflãs: & quasi herba fullonũ. Et sedebit conflans & emundans argentum: & purgabit filios leui: & conflabit eos q̃si aurum & quasi argentũ: & erunt dño offerentes sacrificia in iustitia. Et placebit dño sacrificium iuda & hierlim: & sicut dies seculi & sicut anni antiqui dicit dominus omnipotens. Gradua. Suscepimus deus misericordiam tuã in medio tẽpli tui scõm nomẽ tuum deus: sita & laus tua in fines terre. ℣. Sicut audiuimus ita & vidim⁹ in ciuitate dei nr̃i. Alla. ℣. Post partũ virgo inuiolata permansisti dei genitrix intercede p nobis. Sequẽtia

Oncẽtu parili hic te maria venerat populus: teqz pijs colit cordib⁹. Generosi abrae tu filia venerãda regia de dauid stirpe genita. Letare mr̃ & virgo nobilis gabrielis archãgelicoqz oraculo credula genuisti clausa filiũ. In cui⁹ sacratissimo sanguine emundat vniuersitas pditissimi generis vt promisit deus abrae. Te virga arida aarõ flore speciosa pfigurat maria sine viri semine nato florida. Tu porta iugiter serata: quã ezechielis vox testat maria soli deo peruia eẽ. Sed tu tamẽ mr̃is virtutũ dux nobis exẽplum cupisti cõmendare subisti remedium pollutis statutũ matribus. Ad tẽplum detulisti tecũ mundandum qui tibi integritatis decus de⁹ hõ genitus adauxit intacta genitrix. Letare quẽ scrutator cordis & renũ probat habitatu⁹ propzio singulariter dignã sancta maria. Exita cui

paruus arrisit tūc maria q̄ letari oī/bus ⁊ ꝯsistere suo nutu tribuit. Ergo q̄q̄ colimus festa paruuli christi propter nos facti eiusq̄ pie matris marie. Si non dei possumus tantā exequi tardi humilitatē forma sit nobis eius genitrix. Laus p̄ri glorie qui suum filiū gentibus ⁊ populis reuelans israel nos sociat. Laus ei⁹ filio qui suo sanguine nos patri concilians sup̄nis sociauit ciuib⁹. Laus quoq̄ spiritui sancto sit p̄ euū. Si venerit in septuagesima. Tractus. Audi filia. folio. 270. Secundū Lu. II

Postq̄z ipleti sūt dies purgatōis marie scōz legē moysi: tulerūt illū i hierusalē vt sisterent eū domino: sicut scriptū est in lege domini. Quia omne masculinum adaperiens vuluā: sanctuz domino vocabitur: ⁊ vt darēt hostiam scōm quod dictum est in lege domini: par turturum aut duos pullos colūbaruz. Et ecce homo erat in hierusalez cui nomen symeon: ⁊ homo iste iustus ⁊ timoratus: expectans cōsolationē israel: ⁊ spiritus sanctus erat cum eo. Et responsuz acceperat a spiritu sancto non visuꝝ se mortem: nisi prius videret christū domini. Et venit in spiritu in tēplum. Et cū inducerent pueꝝ iesuz parentes ei⁹: vt facerent s̄m consuetudinez legis pro eo: ⁊ ipse accepit eum in vlnas suas ⁊ benedixit deū ⁊ dixit. Nunc dimittis seruum tuum dn̄e: scōm verbum tuuz in pace. Quia viderunt oculi mei salutare tuuz. Quod parasti ante faciem oium ppl̄oꝝ. Lumen ad reuelationem gentiū: ⁊ gloriaz plebis tue isrl̄. Credo. Offer. Diffusa est gr̄a i labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternum ⁊ in seculum seculi. Secreta.

Exaudi dn̄e preces nr̄as ⁊ vt digna sint munera q̄ oculis tue maiestatis offerim⁹: intercedente bt̄ā maria semper virgine: subsidiū nobis tue pietatis impēde. Per. Pretatio. Quia per icarnati. Cōmunio. Responsum accepit symeon a spū scō non visuꝝ se mortē: nisi prius videret christū domini. Complēda

Quesumus dn̄e deus nr̄: vt sacroscā mysteria q̄ ꝓ reparationis nr̄e munimine cōtulisti: intercedente beata maria semp̄ virgine: ⁊ presens nobis remediū esse facias ⁊ futurum. Per d. ¶ In festo sancti blasij episcopi. Introitus. Iustus vt palma. fol. 263. Oratio.

Auxilium tuū nobis dn̄e q̄s placatus impende: et beato blasio martyre tuo atq̄ pontifice intercedēte: dexteraz

nobis tue ꝓpitiatōis extēde. ꝑ. Gra. Justus nō ꝯtur. fo. 261. All. ℣. Btūs vir q̄ suf. vel tractus. Desiderium aīe. fo 262. Offerto. Glia ⁊ honore. fo 263. Secreta.

PResētia munera qm̄s domine ita serena pietate ī/tuere: vt scti spūs ꝑfundant̄ benedictiōe: ⁊ in nr̄is cordib⁹ eam dilectionē validā opent̄: qua sacerdos ⁊ martyr tu⁹ blasius oīa tormēta deuicit. Per dn̄z eius. Cō. Posuisti dn̄e. fo 263. Cōp.

ACcepta esca spiritalis doni ꝑticipatiōe sacr̄i: ⁊ deū saluatorem nr̄z suppliciter exoramus: vt ꝑ intercessionē beati sacerdotis ⁊ martyris tui blasij ab oībus diabolicis mūdemur insidijs. Per d. ¶ In festo scē agathe virginis. Int. Gaudeamus oēs. fo. 269. Oratio.

DEus q̄ inter cetera potētie tue miracula ēt in sexu fragili victoriā martyrij ꝯtulisti: cōcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colim⁹: ꝑ ei⁹ ad te exēpla gradiamur. ꝑ. Lcō Sapia vic. 269. Gra. Adiuuabit eā. fo. 270. All. ℣. Diffusa. fo. 270. Sequē. de cōi vir. fo. 270. vel tract. Qui semi. fo. 257. Euan. Simile est regnū celorum decem. fo. 270. Offe.

SOffere. minus. f. 271. Sec

Uscipe dn̄e munera que ī beate agathe martyris tue solēnitate deferim⁹: cuius nos ꝯfidim⁹ p̄rocinio liberari. ꝑ. Cō

Qui me dignat⁹ est ab oī plaga curare: ⁊ māmillas meas meo pectori restituere ipsū īuoco deū viuū. cōp.

AUxilient̄ nobis dn̄e sumpta mysteria: ⁊ ītercedēte beata agatha martyre tua: sēpiterna ꝓtectione ꝯfirment. ꝑ. ¶ In festo scē dorothee v. ⁊ m̄. Int. Gaudeamus oēs in. 269. oro

OMp̄s sempiterne deus: in cuius noīe gl̄iosa virgo ⁊ martyr dorothea multorū tormētoꝝ genera supauit te suppl̄r exoram⁹ vt eius iteruentu cuncta ꝑicula vincam⁹: ipsāq̄ in nostris necessitatibus celerem adiutricem sentiamus. ꝑ. Lcō. Cōfitebor tibi. folio. 269. Gra. Specie tua. fo. 270. All̄a. ℣. Tu virtutū tumba sine felle colūba generosa dorothea: nos tuere ne rumphea demonis succidat: nec tartar⁹ collidat. Ad placitū seq̄n.

PSallat ꝯcors simphonia: laudes pāgat armonia cū sonora melodia cordisq̄ tripudio. In hoc festo letabundo dorothee corde mūdo sono plaudat vox iucūdo neumaꝝ preludio. Generosa xp̄i verna labe carēs ⁊ lucerna: mūdo lucēs ac picerna vina donās mistica. Paradisi tu colona q̄ pro malo reddis bona: scribe mitis celi dona rosas mala pistica. Vitā ducēs angeloꝝ dum in carne preter foruz: carnis viuis spernens thoruz viri propter do/

minum. M artyr christi que ꝓpha nos deos sternis ac paganos: fide festis ꝛ sic sanos mores facis boium. T ota manes speciosa velut rubes fragrans rosa: ad cōflictum roboro sa minante fabritio. V iculata car ceraris in cathasta cruciaris: vultu cesa flagellaris omni carens vitio. G ens puersa male spei quam duꝫ doces verbum deitatis lumen tue faciei conterit cū baculis. F urens anget tormentales penas seuas ꝛ letales: dum mammillas vginales tuas cre mat faculis. S upplicam⁹ nos tue/ re ꝛ pctā fac timere martyr, scā con/fer vere tēpus penitētie. V irgo bo na crimē tege: victū dona mores re/gere ne damnemur graui lege, cā ne/gligētie. S ponsa christi dorothea tua nos virtute bea: vt purgata men te rea digni simus premio. D eum nobis fac placatū vt post huius ico/latum: sꝫ ꝛ locum det optatū in cele/sti gremio. Vel tract⁹. Qui semi/nāt in lachrymis. fo. 257. Euange Sile est reg. ce. de. fo. 270. Off. Offerentur. min⁹. fol. 271. Secr. A Ccipe qsis dne munera dignāter oblata: ꝛ btē do rothee vginis ac martyris tue meritis suffragantibus: ad nre salutis auxilium prouenire cō cede. Per dominum. Cōmu. Diffusa est gra. fo. 271. Cōplen. S Upplices te rogam⁹ ops eterne deus: vt intercedē te btā dorothea glīosa virgine ac martyre tua: in cuius passio nis memoria⁊ hec celestia sum psimus sacra: pie nobis fructus deuotionis accrescat: ꝛ ab hosti bus corporis ꝛ anime triūpha/re feliciter valeamus: ꝛ eterna dulcedine pfrui mereamur. p. ¶ In festo scē appolonie. Int. Dilexisti iustitiā. fo. 268. Oratio. D Eus p cuius scissimi nois honore btā appolonia vgo ꝛ martyr amarā ꝛ horribi lē excussionē dentiū sustinuit: p sta qsis: vt oēs qui eius solen/nitatem frequentant a thetro dolore dentiū immunes custo/dias ꝛ post psentis seculi erum nas ad eterna patrie vitā pduc/cas. Per. Epla de virginib⁹. Preceptū dñi non. fo. 269. Gr. Specie tua. folio. 270. Alla. V. Egregia sponsa. fo. 270. vel trac. Audi filia ꝛ vide. fo. 270. Euāge. Sile est reg. celoꝝ thesa. fo 271. Of. Offerent regi. fo. 271. Sec. H Ostias tibi domine bea/te appolonie virginis et martyris tue dicatas meritis benignus assume: ꝛ ad perpetu um nobis tribue peruenire sub sidium. Per dominum nostrū iesum christum. Communio. Cōfundent supbi. fo. 271. Compl. A Uxilientur nobis domi/ne sumpta mysteria: ꝛ in/tercedente beata appolonia virgine et martyre tua sempi/

terna nos protectõe confirmẽt. Per dñm. ¶ In festo scẽ scolastice virginis. Introitus. Dilexisti iustitiã. fo 268. Oratio.

Familiã tuam q̃s domine beate virginis tue scolastice meritis ꝓpitius respice: vt sicut ipsi⁹ precibus qd̃ concupiuit imbrẽ celitus descẽdere fecisti: ita eius supplicationib⁹ ariditatẽ cordis nr̃i superne digneris gratie tue rore perfundere. Per. Lcõ. Sapiẽtia vincit. fo. 269. Gra Dilexisti iustitiã. f. 268. Alla. ℣. Specie tua. fo. 270. Vl tractus Qui seminant in. fo. 257 Euan. Sile est reg. ce. decem. fo. 271. Offertorium. Offerẽtur. Seminus. fo 271. Secreta.

Suscipe q̃s domine ob honorem sancte scolastice virginis munus oblatũ: vt quod nostris meritis non valemus assequi: eius intercessione largire propitius. Per dñm. Cõmu. Diffusa est gr̃a. fo. 271. Cõplẽ.

Quos celesti dñe refectione satiasti: beate q̃s scolastice virginis tue meritis a cunctis exue malis ⁊ ea ꝓpitiatus ab ipsis auerte. Per. ¶ In festo sci valentini mar. Introit⁹. In virtute tua. fo. 260. Oratio.

Presta q̃s op̃s deus: vt q sancti valentini martyris tui natalitia colimus: a cũctis malis imminẽtibus eius intercessione liberemur. Per. Lctõ. Beatus vir qui inuẽtus. f. 249. Gra Beatus vir q timet. fo. 261. Alla. ℣ Letabit̃ iustus. fo. 261. Vel tract⁹. Desiderium aĩe. fol. 262. Nolite arbitrari. folio. 262 Ol. In virtute tua. fo 263. Sec.

Oblatis q̃s dñe placare muneribus: ⁊ intercedẽte btõ valentino martyre tuo: a cunctis nos defẽde piculꝰ. p. Cõ. Magna est gl̃ia. f. 263. cõp.

Sit nobis dñe repatio mẽtis ⁊ corporis celeste mysteriũ: vt cuius exeqmur actionem: sentiamus effectũ. Per. ¶ In festo sancte iuliane vir. Int. Gaudeam⁹ oẽs. f. 269. Oro.

Deus qui nos beate iuliane virginis ac martyris annua solennitate letificas: concede propitius: vt eius adiuuemur meritis: cuius castitatis irradiamur exemplis. Per. Lcõ. Domie deus meus. foli. 269. Gra Specie tua. folio. 270 Alla. ℣. Adducent̃ regi. f. 270. Vel tractus Qui seminant. foli. 257. Euangelium. Simile ẽ regnum celorum decem. foli. 271. Offer. Filie regum. Secreta.

Hostias tibi domine beate iuliane virginis ac martyris tue dicatas meritis benignus assume: ⁊ ad perpetuũ tribue prouenire subsidiuꝫ. Per dominum nr̃m. Communio.

Confundant̃ supbi: qꝛ iniuste iniq tatē fecerunt in me: ego aūt exerce/ bor in iustificatiōibus tuis. Cōpl.

Auxilient̃ nobis dñe sumpta mysteria: ꝛ itercedēte btā iuliana v̄gine ac martyre tua sempiterna ꝓtectiōe confirment. Per. ¶ In festo sci crisanciani ꝛ socioꝝ eius. Introi. Sapiam scōꝝ nar. fo. 253. Oīo.

Deus q nos ꝯcedis sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ crisanciani ꝛ socioꝝ eius natalitia colere: da nobis in eterna letitia de eoꝝ semp societate gaudere. p. Lcō. Iusti aūt in ꝑpe. fol. 254. Gra. Iustoꝝ aīe. fo. 256. All. ℣. Corpora scōꝝ. fo. 256. Vel tract⁹ Qui seminant. fo. 257. Euange. Cū audieritis prel. fo. 257. Off. Letamini in dño. f. 259. Secreta

Oblatis q̄s dñe placare muneribus: ꝛ itercedētibus scīs martyrib⁹ tuis crisanciani cū socijs suis: a cūctis nos defende ꝑiculis. Per. Com.

Hiustoꝝ aīe. fo. 250. Cōpl. Hec nos dñe cōio purget a crimie: ꝛ intercedētibus sctis tuis crisanciano cū socijs suis celestis remedij faciat eē cōsortes. Per. ¶ In festo cathedre sancti petri. Introitus. Statuit

Dei dominus. f. 263. Oratio Deus q btō apl̄o tuo petro collatis clauib⁹ regni celestis aīas ligādi atq̄ soluēdi pōtificium tradidisti: ꝯcede: vt itercessionis ei⁹ auxiliora peccatoꝝ nostroꝝ nexibus liberemur. ꝑ dñm. Lcō. Oīs pontifex. f. 264 Gra. Inueni dauid. fo. 264. Tractus. Tu es petr⁹ ꝛ super hanc petrā edificabo eccl̄iam meā. ℣. Et porte iferi nō preualebunt aduersus eā: ꝛ tibi dabo claues regni celoruz. ℣. Et qd̄cūq̄ ligaueris sup terrā: erit ligatū ꝛ in celis. ℣. Et qd̄cūq̄ solueris sup terrā: erit solutū ꝛ i cel̄. Euāg. Respiciēs iesus in discipulos suos dixit simoni petro. Si peccauerit. f. 552. Cred. Off.

Euer itas mea. fo. 267. Sec. Ecclesie tue q̄s dñe p̄ces ꝛ hostias btī petri apl̄i tui commēdet oratio vt qd̄ ꝑ illius gloria celebram⁹: nobis prosit ad veniam. Per dominū. Com. Tu es petrus ꝛ super hanc petraz edificabo ecclesiā meā. Complē.

Letificet nos q̄s dñe munus oblatū: vt sicut ī apostolo tuo petro te mirabilē predicamus: sic ꝑ illum tue sumamus indulgētie largitatē. Per dñm. ¶ In vigil. sancti mathie apostoli. Intro. Ego autez sicut. fol. 249. Oīo. Concede nobis quesumus. Cetera vt in cōmuni apostoloꝝ habentur. ¶ In die scō. Intro. Mihi autē nimis honorati sunt. fo. 251. Oratio.

Deus qui beatū mathiaz apostoloꝝ tuorum colle

gio sociasti: tribue quesumus: vt eius intercessiõe: tue circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per dominum. Lectio

Iactuum apostolorũ. I.C.

In diebus illis. Surgens petrus in medio fratrum dixit (erat autẽ turba hoĩum simul fere centum viginti.) Viri fratres: oportet ĩpleri scripturam quã predixit spiritus sanctus ꝑ os dauid de iuda: qui fuit dux eoꝝ qui comprehenderũt iesuꝫ. Qui cõnumeratus erat in nobis: ⁊ sortitus est sortẽ ministerij huius. Et hic quidem possedit agrũ de mercede iniqtatis: ⁊ suspensus crepuit medius: ⁊ diffusa sunt oĩa viscera eiꝰ. Et notum factum est oĩbus habitãtibus hierusalem: ita vt appellaretur ager ille lingua eorum acheldemach: hoc est ager sanguinis. Scriptũ est enĩ in libro psalmoꝝ. Fiat habitatio eiꝰ deserta: ⁊ non fit q inhabitet in ea ⁊ episcopatum eius accipiet alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt ꝯgregati: in omni tẽpore quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dñs iesus: incipiẽs a baptismate ioãnis vsqꝫ in diem qua assũptus est a nobis: testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnũ ex istis. Et statuerunt duos: ioseph q vocabatur barsabas q cognominatus est iustus: ⁊ mathiã: ⁊ orantes dixerunt. Tu dñe qui corda nosti oĩum: ostende quẽ elegeris ex his duobus vnũ accipere locũ ministerij huius ⁊ apl'atus de quo preuaricatus est iudas vt abiret in locũ suum. Et dederunt sortes eis. Et cecidit sors super mathiam: ⁊ annumeratus ẽ cũ vndecim apostolis. Graduale Nimis honorati. fo. 252. Tractus Beatus vir. fo. 266. Vel Desiderium anime eius tribuisti. foli. 262.

Secundum Mattheuꝫ. XI.C.

In illo tẽpore: Respondẽs iesus dixit. Confiteor tibi pater domĩe celi ⁊ terre: qꝛ abscondisti hec a sapientibus ⁊ prudentibꝰ: et reuelasti ea paruulis. Ita pater: quoniã sic placitum fuit ante te. Omnia mihi tradita sunt a pr̃e meo. Et nemo nouit filium nisi pater: neqꝫ pr̃ez quis nouit nisi filius: ⁊ cui voluerit filius reuelare. Venite ad me oẽs q laboratis ⁊ onerati estis: ⁊ ego reficiã vos. Tollite iugum meũ super vos: ⁊ discite a me: qꝛ mitis sum ⁊ humilis corde: ⁊ iuenietis requiẽ animabus vr̃is. Iugum enĩ meuꝫ suaue est: ⁊ onꝰ meũ leue. Cred.

Dos. In oẽz ter. f. 253. Sec. Eus q ꝓditoris tui apo-

state ruinam ne apostoloꝝ numerus sacratus pfectione careret beati mathie electiõi supplesti: presentia munera sanctifica: ꝛ p ea nos gratie tue virtute cõfirma. Per. Prefatio de apostolis. Communio. Vos qui secuti. folio. 253. Complẽ. Resta ẽs omnipotens deus: vt per hec sãcta que sumpsimus: iteruenięte beato mathia apostolo tuo: veniam conseq̃mur ꝛ pacem. Per. ¶ In festo sĉi thome de aqno. Introi.

In medio ecclesie aperuit os eius ꝛ impleuit eũ dominus spiritu sapientie ꝛ intellectus stolã glorie induit eum. ℘. Jocunditatem ꝛ exultationem thesaurizauit super eum. Oratio.

Deus qui ecclesiam tuaꝝ beati thome de aquino confessoris tui mira eruditione clarificas: ꝛ sancta operatione fecundas: da nobis quesumus vt que docuit intellecta conspicere: ꝛ que egit imitatione complere. Per dominum nostruꝝ.

Lcõ libri sapien. VII. C. Optaui ꝛ datus est mihi sensus: ꝛ inuocaui: ꝛ venit in me spiritus sapientie: ꝛ preposui illam regnis ꝛ sedibus: ꝛ diuitias nihil esse dixi in comparatione illius: nec comparaui illi lapidem pretiosum: quoniaꝝ omne aurum in comparatione illius arena est exigua ꝛ tanq̃ lutum estimabitur argentum in conspectu illius. Super salutem ꝛ speciem dilexi illaꝝ: ꝛ proposui pro luce habere illam quoniaꝝ inextinguibile est lumen illius. Venerunt autem mihi omnia bona pariter cũ illa: ꝛ inumerabilis honestas per manus illius. Et letatus sum in omnib⁹: quoniã antecedebat me: ista sapientia: ꝛ ignorabam qm̃ bonorum omniũ mater est. Quaꝝ sine ficticie didici: ꝛ sine inuidia cõmunico: ꝛ honestatẽ eius nõ abscondo. Jnfinit⁹ enim thesaurus ẽ hoĩbus: quo qui vsi sunt: participes facti sunt amicitie dei. Gra. Os iusti. fo. 265. Tractus. Quasi stella matutina i medio nebule: ꝛ quasi plena luna i diebꝰ suis. ℣. Et quasi sol refulgẽs: sic ille refulsit i tẽplo dei. ℣. Quasi arcus refulgẽs iter nebulas glie: ꝛ quasi flos rosaꝝ in diebus vernis. ℣. Quasi lilia que sunt in trãsitu aque ꝛ quasi thus in diebus estatis. ℣. Quasi ignis effulgens: ꝛ thus ardens in igne. ℣. Quasi vas auri solidum ornatum oi lapide pretioso. Euangel.

Vos estis sal terre. fo. 266. Of.
Veritas mea. fo 267. Sec.
Assionis filij tui dñe me/moriã recẽsentes deposcimus: vt qõ in solennitate bti thome ꝓfessoris tui maiestati tue defe/rim⁹ sacrificiũ sit acceptuꝫ. per. Cõ. Fidelis seruus. fo 267. cõp.
Hec nos qs dñe cõio scã le tificet q̃ beati thome ꝓfes/soris tui suffragãtibus meritis: ⁊ virtutes roborẽt interius: ⁊ actus exterius pie deuotionis excrescãt. Per. ¶ In festo. xl. martyrum. Introitus. Sapienti am sanctoꝝ. fo. 253. Oro.
Resta qs ops deus: vt q̃ gl̃iosos martyres fortes in sua ꝓfessiõe cognouimus: pios apũ te in nra intercessiõe sẽtiam⁹. p. Gra. Justoꝝ aie. fo 256. Tract⁹ Qui seminant. fo. 257. Offertor.
Mirabilis deus. fo. 259. Secre.
Sacrificijs pñtibus dñe in tende placat⁹: vt interce/dentibus sanctis tuis deuotio/ni nre ꝓficiant ⁊ saluti. p. Cõ.
Ego vos elegi. fo. 259. Cõplẽ.
Quesumus ops deus: vt illius salutaris capiam⁹ effectũ cuius per hec mysteria pignus accepimus. p. ¶ In fe/sto sancti gregorij pape. Intr.
Sacerdotes dei. fo. 263. Oratio.
Deus qui aie famuli tui gregorij eterne beatitu/dinis premia ꝓtulisti ꝓcede ꝓ/pitius: vt qui pctõꝝ nrorꝝ pon/dere premimur ei⁹ apud te pre/cibus subleuemur. p. Lcõ ma/lachie. Scietis qꝛ misi. fo. 264. Gra. Jurauit dñs. fo. 265. Tra/ctus. Btus vir q̃ timet. foli. 265. Euã. Vos estis sal terre. fo. 266 Off. Veritas mea. fo. 267. Sec.
Annue nobis qs dñe: vt in tercessione beati gregorij ꝓfessoris tui atq; pontificis hec nobis ꝓsit oblatio: quã immo/lando totius mundi tribuisti re laxari delicta. Per. Cõmu.
Fidelis seruus. fo. 267. Cõplen.
Deus qui btm gregoriuꝫ pontificẽ sanctoꝝ tuoꝝ meritis coeq̃sti: concede, ꝓpti⁹; vt qui cõmemorationis eius fe sta ꝓcolimus: vite quoq; imite mur exempla. Per dominuꝫ. ¶ In festo bellari ⁊ vaciani. it.

Iusti epulẽtur ⁊ exultent i ꝓspe/ctu dei ⁊ delectẽtur in letitia. ps.
Exurgat deus: ⁊ dissipentur inimici eius ⁊ fugiant qui oderunt eum a fa/cie eius. Oratio.

Ops

Omnipotens sempiterne deus q gloriosos martyres tuos bellax dacianū felicē largū ⁊ dionysium p immaculate fidei ꝓstantia ⁊ agone martyrij coronasti: da q̄s propitius ac placatus: vt oēs q eox passionis solēnia cum amore colimus: a cūctis mūdi pturbatiōibus liberati: celestis vite p̄mia ꝓsequamur. p. Lectio. Sancti per fidem. folio 255. Gradua. Justorum aīe. fo. 256. Tractus. Qui seminant. fo. 257. Euangel'. Cū audieritis. fo. 257. Offert. Letamini in dño. fo. 259. Secreta

Propitiare q̄s dñe supplicationibus nr̄is: vt hec oblatio quā in honore sanctorum martyx tuox bellari ⁊ daciani felicis largi atq; dionysij oculis tue maiestatis deuote deferim⁹ cunctis nobis p̄ficiat ad salutem ⁊ ad remissionez oīum pcōrum. Per. Cōmunio. Justox aīe. fo. 250. Complenda

Sumpto dñe diuino mysterio supplices te deprecamur: vt meritis scōx martyruz tuoruz bellari ⁊ daciani felicis largi atq; dionysij: in quox hec cōmemoratione p̄cepimus hoc idem sacr̄m ad salutem nr̄ax p̄ficiat animax. Per dñm nr̄m.

℣ Be scō ioseph. Int. ad placitū. Just⁹ vt pal. f. 263. oīo

Omps sempiterne deus: q beatum ioseph sponsuz vnā testem ꝑpetue virginitatis genitricis tue scē marie ab oī suspitione iniq̄ infamie p̄fidox illesum custodisti: p̄sta nobis p merita ipsi⁹ ab omni falsa opinioe ⁊ infamia securos consistere: ⁊ ad eternitatis gloriā peruenire. Per. Lcō. Qui timet deū. fo. 15. Gra. Dñe p̄uenisti. fo. li. 261. Tractus. Bt̄us vir q timet. f. 266 Euā. Defuncto herode. fo. 19. Off. Desiderū aīe. fo. 263. Sec.

Laudis tue dñe hostias immolam⁹: rex reguz ⁊ dñs dñantiū: q ne a reprobo herode videreris sup terrā per manus bti ioseph in egyptū atq; inde in iudeā deferri voluisti: p̄sta nobis p preces ipsi⁹: vt quē nutritorem voluisti hēre in terris: etiam pro nostris delictis exaudias in celis. Per. Cōm.

Tolle puex ⁊ matrē eius ⁊ vade in terram iuda: defuncti sunt enim qui querebant aīam pueri. Complē.

Gastu salutaris hostie recreati: oīpotentiā tuā domine suppliciter exoramus: vt q ad redimendū hoiez de celis descēdens: atq; ex vtero beate marie carnē assumens: beati ioseph manib⁹ subdi voluisti p̄sta nobis per ipsius oīones tue semp voluntati nr̄m deuote p̄ficere famulatū: tuisq; semp fac inherere mādatis. Qui cū deo

p̄re vi. ¶ In festo beati bñdicti abbatis. Int. Os iusti me. 263. Or̄

Concede q̄s op̄s deus: fidelibus tuis beati bñdicti ꝯfessoris tui festa celebrantibus: cunctoꝝ veniã pctõꝝ: vt q exultãtibus animis eius claritati congaudent: ipso apud te ĩterueniente consocientur ⁊ meritis. Per dñm. Lectio libri sapientie. Ecclesiasti. XXIIII. C.

Rigabo hortũ meuz plantationuz: ⁊ inebriabo partus mei fructũ. Et ecce factus est mihi trames abũdans: ⁊ fluuius meus appropinquabit ad mare: qm̄ doctrinam quasi ante lucanũ illumino oib⁹: ⁊ enarrabo illam vsqꝫ in longinquuz. Penetrabo inferiores partes terre: ⁊ inspiciã omnes dormiẽtes: ⁊ illuminabo omnes sperãtes in domino. Adhuc doctrinam quasi prophetiã effundaz: ⁊ relinquam illam querentib⁹ sapientiaz: ⁊ non desinam in ꝓgenies illorum vsqꝫ in euũ sanctum. Uidete quoniã non soluz mihi laboraui: sed ⁊ oĩbus exq rentibus veritatez. In his placitum est spiritui meo que sunt probata coram deo ⁊ hominibus: concordia fratrum: ⁊ amore proximorum. Graduale. Domine preuenisti. fo. 261. Tractus. Beatus vir qui timet. f. 266. Euan. Ecce nos reliqmus. fo. 253. Of. Ueritas mea. f. 267. Sec.

Oblatis tibi q̄s domine beati ꝯfessoris tui benedicti festiuitate placare muneribus: ⁊ ipsius interuẽtu famulis tuis cunctorum tribue indulgentiam delictoꝝ. p. Cõmu. Beatus seruus. fo. 267. Cõplẽ.

Beati benedicti confessoris tui precibus confidẽtes quesumus clementiam tuã: vt per ea que sumpsimus: eterna remedia capiamus. Per dominum nostrum iesum. ¶ In annũciatione btẽ marie v̄. Int.

Rorate celi desuper: ⁊ nubes pluãt iustũ: apiat terra ⁊ germinet saluatorem. ps̄. Celi enarrãt gloriam dei ⁊ opera manuum eius annũciat firmamentum. Oratio.

Deus q hodierna die verbum tuum beate marie v̄ginis aluo coadunare voluisti p ei⁹ intercessionem fac nos ita dominica sacramenta peragere: vt tibi placere valeamus. Per eundem. Uel alia Deus q de

beate marie virginis vteroff. 1. Lcō. Locutus est dominꝰ ad achaz. soli. 5. vel alia. Lectio. ezechie p. XLIIII.

Facta est sup me manus domini: et eduxit me in visionibus dei in terram israel. Et dimisit me sup montem excelsum nimis: super quē erat quasi edificium ciuitatis ver gētis ad austruz. Et introduxit me illuc: et conuerti me ad portaz que respiciebat ad orientez et erat clausa. Et dixit dns ad me. Porta hec clausa erit: et non aperietur: et vir non transibit p eam: qm dns deus isrl ingressus est p eā: erit qz clausa principi. Princeps ipse sedebit in ea: vt comedat panē coram dño. Per viā vestibuli porte ingrediet: et p viaz eius egrediet. Ra. Tollite portas principes vras et eleuamini porte eternales et introibit rex glie. ℣. Quis ascendet in mōtem dñi: aut qs stabit in loco scō eius: innocens manib⁹ et mundo corde. Tractus. Audi filia et vide et incli. fo. 270. Ite zi quingeret hoc festū celebrari post resurrectionem dñi tunc non dicat tractus et gradua. sed dicunt duo Alla de festo p dicto videlicet. Alla. ℣. Prophete scī predicauerūt natiuitatem saluatorem de virgine matre scā maria. Alla. ℣. Gabriel angelꝰ nunciauit marie q intacta peret iesum. ℣. Rndit aūt maria: ecce ancilla dñi fiat mihi fm verbum tuum. Vel Alla. ℣. Aue maria g. Seq Mittit ad virginē. fo. 278. C Rotandum de festis q post octām pasche celebrant in fine cuiusli bet introitus offertorij et communionis adiungitur alleluia. et hoc obseruat in omnibus festis que celebrant infra pascha et pēte. Euā. Missus est angelus gabriel. fo. 5. Credo. Offerto. Aue maria gratia plena dominus tecū: benedicta tu in mulieribꝰ et bn̄dict⁹ fructus vētris tui. Secreta.

Ta mentibus nris qs dne vere fidei sacra ꝓfirma: vt qui ꝓceptum de virgine deum vez et hoiem ꝓfitemur: p eius salutifere resurrectionis potētiam ad eternā mereamur puenire leticiā. Per. Prefatio. Et te in annunciatiōe. C ōmunio. Ecce virgo concipiet et pariet filiū et vocabit nomē eius emanuel. cōp.

Gratiam tuā domine mētibus nostris infunde: vt q angelo annūciante christi filij tui incarnationē cognouimus per passionem eius et crucez ad resurrectionis gloriā perducamur. Per eundem. C Feria tanen ruperti pleno. et pomiā eis. Introitus. ad placatus. Statuit ei dominus. fo. 263. Oratio.

Deus qui nos dono beati rudperti ꝯfessoris tui atq; pōtificis ad agnitionez tui sci nois vocare dignat⁹ es: concede ꝓpitius: vt cui⁹ solēnia colimus: eius patrocinia sentiamus. Per dominum. Lectio. Ecce sacerdos ma. fo. 264. Gr. Iuueni dauid. fol. 265. Tractus. Btūs vir qui timet. fo. 266. Euā. Cōfitebor tibi pr̄. fo. 259. Off. Veritas mea. fo. 267. Secreta.

Hostias tibi dñe laudis tuis altarib⁹ adhibemus: q̄s eius pr̄ocinio tibi credimus cōmendandas: cuius nos voluisti votis ad tue pietatis peruenire notitiā. Per dominū. Cō. Dñe quinq;. fo. 267. Cōplenda

Beati rudperti cōfessoris tui atq; pontificis domine p̄cibus confidentes: q̄s clementiā tuam: vt per ea q̄ sumpsimus: eterna remedia capiamus. Per. ¶ In festo sanctaꝝ agape ciconie ⁊ hyrene virginum ⁊ martyꝝ. Introitus. Sapientiā scōꝝ. fo. 253. Oro.

Deus q nos in tantis periculis ꝯstitutos ꝓ humana scis fragilitate nō posse subsistere: da nobis ꝑ merita scāꝝ virginū ac martyꝝ tuaꝝ agape ciconie ⁊ hyrene salutem mentis ⁊ corporis: vt ea que pro peccatis nostris patimur: te adiuuante vincamus. Per. Epistola. Sācti per fidem. folio. 255. Grad. Gloriosus deus f. 255. Vel. All. de cōmuni martyrū. Trac. Qui seminant. fo. 257. Euangelium. Cū audieritis pre. fo. 257. Of. Offerent̄. minus. fo. 271. Secre.

Sanctaꝝ virginū ac martyrum tuaꝝ agape ciconie ⁊ hyrene quesumus dñe precibus ⁊ meritis deuotio nostra tibi complaceat: ⁊ obsequia munerum nostroꝝ: earum oratiōe fiant accepta. Per. Cōmunio Quinq; prudentes. fo. 271. Cōpl.

Adiuuent nos dñe quesumus merita ⁊ intercessiones sanctaꝝ virginū ac martyrum tuaꝝ agape ciconie ⁊ hyrene: vt qui eaꝝ venerandam agimus solēnitatem: earū suffragio mereamur ab oīb⁹ exui malis: ⁊ te largiēte sempiternis perfrui bonis. Per dñm nr̄m.

¶ Marie egyptiace. Introit⁹. de cōi virginum. Oratio.

Infunde quesumus domine cordib⁹ nostris illius cōuersionis affectum: quem beate marie egyptiace a tua gratia nouimus infusum. Per. Lctō. In lectulo meo ꝑ noctē quesiui. fo. 225. Euāgeliū. Erāt appropinquantes. fo. 160. Secre.

Sacrificium dñe quod desiderāter offerimus: gratū tibi beata maria egyptiaca suffragatrix efficiat. Per. Cōpl.

Beate marie egyptiace domine suffragijs exoram⁹ vt ꝑcepti sui sacr̄i nos virtute defendas. ꝑ. ¶ In inuētiōe scōrum corpoꝝ cancij canciani et cancianille ⁊ crisogoni. Intro. Intret in ꝯspectu. fo. 252. Oratio

O Mp̄s sempiterne deus q hodierna die mēbra sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ cancij canciani cācianille crisogoni anastasie ⁊ prothi nobis famulis tuis reuelare dignat⁹ es ꝯcede ꝓpitius: vt q eoꝝ corpoꝝ translationē venerando colimus: ip̄orum beatitudini te concedente adiungi mereamur. Per. Gra. Gloriosus deus. fol. 256. Tract⁹. Qui seminant. fo. 257. Uel All. de cōi mar. sicut tp̄s reqrit. Of. Letamini in dño. fol. 259. Secre.

His q̄s dñe muneribus intende placatus: ⁊ tribue supplicatiōe btōꝝ martyꝝ cancij canciani cācianille crisogoni anastasie atq̄ prothi: nos a peccatis omnibus absolui: ⁊ celesti gratia ditari. Per. Cōmu. Multitudo languētiū. f. 259. cōpl.

Refecti vitalib⁹ alimentis q̄s dñe deus nr̄: vt intercedentibus scis tuis cancio cāciano cācianilla crisogono anastasia atq̄ protho qd̄ ore sumpsimus: pura mēte capiamus. ꝑ dñm. ¶ In festo scōꝝ tyburtij valeriani ⁊ maximi. Introi.

P Sci tui dñe. fo. 208. Oro. Resta q̄s op̄s deus: vt q scōꝝ martyꝝ tuoꝝ tyburtij valeriani ⁊ maximi solennia colimus: eoꝝ etiam virtutes imitemur. ꝑ. Lcō. Ligua sapientiuꝫ. fo. 256. Alla. ℣. Preciosa in ꝯs. fo. 256. Scdm. Alla. de resurrectione dr̄ vꝫ. Chr̄s resurgens. fo. 102. Uel aliud Alla. ℣. Surrexit pastor. fo. 105. Euangeliuꝫ. Cum audieritis. fo. 257. Offe. Cōfitebunt̄ celi. fo. 208. Secreta

Hec hostia qm̄s dñe quaꝫ scōꝝ tuoꝝ natalitia recensentes offerimus: ⁊ vincula nr̄e prauitatis absoluat: ⁊ tue nobis misericordie dona conciliet. Per dominum. Cōmunio. Gaudete iusti. fo. 260. Compl.

Sacro munere satiati te supplices dñe dep̄camur vt quod debite seruitutis celebramus officio: saluationis tue sentiamus augmento. Per d. ¶ Notandū si predicta festa videlicet scōrū agape ciconie ⁊c. cum alijs vt supra venerīt post festum resurrectionis domini seu officium eorū post dictum festuꝫ celebrari cōtigerit omnia de ipsis fiant sicut de scis infra da scha per totum vꝫ Sancti tui dñe. Require. fo. 208. in comuni. Oratiōes v̄o dictorū festoꝝ dicant̄ vt supra. Insup notandum q̄ in festiuitatibus taꝫ du-

plicibus q̃z. ix. lec. vel trium interuenientibus ab octã pasche vsq̃z ad octãm pẽth. duo Alla. dicunt̃ pretermisso gradua. primum de festo. scd̃z de resurre. ¶ Sed est sciendũ q̃ si aliquod festum contigerit celebrandum anteq̃z impositum sit officium dominice in albis videlicet. Quasi modo geniti. pro secũdo. Alla. ℣. Christus resurgẽs. foli. 102. Vel Alla. ℣. Oportet christũ. Sed postq̃z impositum fuerit p̃dictũ offm̃: tũc p scd̃o dicit̃. Alla. ℣. Surrexit pastor. folio. 105. Et deinceps dicit̃ vsq̃z ad ascensi. dñi nisi aliud signet̃. Ab ascẽ. v̄o vsq̃z ad pẽt. loco all. ℣. Surrexit pastor. dicit̃ aliud Alla. ℣. Ascendit deus in iubilatione. Vel Alla. ℣. Ascẽdo ad patrẽ. Et terminantur ad penthecosten. A pẽthecosten vero vsq̃z vt supra loco. Alla. ℣. Ascẽdit deus in iubilatione. Vel loco All. ℣. Ascẽdo ad patrẽ. dicit̃ Alla. de communi. pro secũdo vt festum requirit. Insuper notandum q̃ sequentia. Victime paschali. folio. 103. dicitur in festis duplicibus ꝛ. ix. lec. nisi alia assignetur ab octaua pasche vsq̃z ad ascensionẽ ab ascensione v̄o vsq̃z ad octauaz penthecosten dicatur de communi vt festum requirit. ¶ In festo sancti georgij martyris. Introit⁹.

Protexisti me deus a conuẽtu malignantiũ alleluia: a mltitudie operantium iniq̃tatem alleluia alleluia. ps. Exaudi deus orationẽ meã cuz deprecor: a timore inimici eripe aĩaz meã. oro

Deus qui nos beati georgij martyris tui meritis ꝛ intercessione letificas: concede ꝓpitius: vt q eius beneficia poscimus: dono tue gratie consequamur. Per dominum. Lectio. Justum deduxit domin⁹. fo. 261. Alla. ℣. Beatus vir q̃ timet. fo. 261. Scd̃m. Alla. De resurrectione vt tempus requirit vide supra. f. 102. ꝫz mar. VIII

In illo tpe. Cõuocata turba iesus cuz discipulis suis: dixit ei. Si quis vult me sequi: deneget semetipsuz: ꝛ tollat crucem suaz ꝛ sequatur me. Qui enĩ voluerit aĩam suam saluam facere perdet eam. Qui autem ꝑdiderit aĩam suam ꝓpter me et euangelium: saluã eam faciet. Quid enim ꝓderit homini si lu

cretur mundum totum: ꝛ detrimentū anime sue faciat: aut qd dabit homo cōmutationis pro anima sua: Qui eni me ꝛfessus fuerit ꝛ verba mea i generatione ista adultera ꝛ peccatrice: ꝛ filius hominis confitebitur eū cū venerit in gloria patris sui cum angelis suis. Offertoriū.

Confitebuntur celi mirabilia tua dom ine: ꝛ veritatem tuā in ecclesia sanctoꝝ um alla alla. Secreta.

MUnera dñe oblata sanctifica: ꝛ intercedēte beato georgio martyre tuo: ꝓ bec a peccatoꝝ nostroꝝ maculis nos emunda. ℣per do. Cōmu. Letabitur iustus. fo. 263. Cōplē.

SUpplices te rogamus oi potens deus: vt quos tuis reficis sacramētis: intercedente beato georgio martyre tuo: tibi etiā placitis moꝛib⁹ dignanter tribuas deseruire. ℣per dominum nostrum iesum christū filium tuum: Qui tecum viuit. Si autem festum sancti georgij contigerit ante resurrectionē dñi celebrari: tunc fiat vt infra. Ad missam. Introitus. Justus non ꝛtur. fo. 261. Oratio ꝛ epistola vt supra. Gra. Justus vt pal. fo. 261. Tract⁹. Desiderium aie. Euāge. vt supra. Off. In virtute tua. fo. 262. Secreta vt s. Cō. Magna est glo. fo. 263. Comp. vt supra. ℂ In festo plurimorum martyrum infra pascha ꝛ pentbecost. cadente. Introit⁹.

SAncti tui domine benedicent te: gloriā regni tui dicent alla. ℣. Exaltabo te deus me⁹ rex ꝛ benedicam nomini tuo i seculum ꝛ in seculū seculi.

Lectio libri Sapientie. V.C.

STabunt iusti i magna cōstātia aduersus eos q se angustiauerunt ꝛ qui abstulerūt laboreseorū. Videntes turbabuntur timore horribili: ꝛ mirabuntur in subitatione insperate salutis: dicentes intra se penitētiaꝝ agentes: ꝛ pre angustia spiritus gemētes. Hi sunt quos ali quando habuimus in derisuꝝ: ꝛ in similitudinem improperij. Nos insensati vitam illoꝝ estimabamus insaniam: ꝛ finem illoꝝ sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios dei: ꝛ inter sanctos sors illoꝝ est. Alleluia. ℣ Gaude te iusti. Alleluia. ℣ Surrexit pastor. fo. 105. Sequentia. Victie

paschali. fo. 103. Euangelium. Ego sum vitis. fo. 250. Offert. Confitebunt. fo. 263. Cō Gaudete iusti in dño. fo. 260. ¶ In festo sci marci euange. Int. Protexisti me d. fo. 207. Oro.

Deus q bm̄ marcū euangelistā tuuz euāgelice p̄dicationis gratia sublimasti: tribue q̄s eius nos semp eruditione ꝓficere: ⁊ oratione defendi. Per. Lcō. Silitudo vultus. foli. 251 Alla. ℣. Btūs vir. fo. 262. Vel aliud Chr̄s resurgens. f. 102. Vel aliud. Oportet pati chr̄m. Vel Surrexit pastor. fol. 105. Secundum Marcum. X. C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Facilius est camelum per foramē acus transire: q̄ diuitē itrare regnū dei. Qui magis admirabant dicētes ad semetipsos. Et qs potest saluus fieri? Et intuēs illos iesus ait. Apud homies impossibile est: sed non apud deum. Omnia enim possibilia sunt apud deuz. Et cepit ei petrus dicere. Ecce nos dimisimus oīa: ⁊ secuti sumus te. Respondens iesus ait. Amen dico vobis nemo est qui reliquerit domū aut fratres aut sorores: aut patrē: aut matrez: aut filios: aut agros ꝓpter me ⁊ euāgelium: q non accipiet centies tm̄ nunc in tēpore hoc: domos ⁊ fratres ⁊ sorores: ⁊ patres ⁊ matres: ⁊ filios ⁊ agros cum ꝑsecutionibus: ⁊ in futuro seculo vitam eternam. Offer. Confitebunt celi. fo. 263. Secre.

Hanc q̄s dñe oblationem pro cōmemoratione beati marci euāgeliste oblataz: btō contuere intuitu: ⁊ presta: vt et nomini tuo ad gl'iam: ⁊ nobis ꝓficiat ad medelam. ꝑ. Cōmu. Letabit iustus. fol. 263. Cōplen.

Pasti cibo spiritalis alimonie qm̄s dñe deus nr̄: vt qd̄ mysterio celebramus: intercedente btō marco euangelista atq̄ pōtifice: plena veritate cōsequamur. Per. ¶ In letania maiori videlicet in festo sancti marci euangeliste fit processio per omnes ecclesias ciuitatis Aquileyeñ. hoc modo. Cantata missa beati marci procedat sacerdos indutus cappa serica cum reliquijs sanctorum: vexillis: cruce: candelabris: subdiacono ⁊ diacono: ⁊ illis stantibus ante ambonem incipiat chorarius. Exurge dñe adiuua nos: ⁊ libera nos ꝓpter nomē tuum alla. ℣. Deus auribꝰ nostris audiuimus p̄res nostri annunciauerūt nobis. Gloria p̄ri. Exurge domine. Deinde Kyrieleison. christeleysō. kyrieleison. Quo finito dicat sacerdos. Oremus. Oro.

Mente familie tue q̄s domine intercedēte gloriosa sem-

perq̄ virgine dei genitrice maria: cum istis ⁊ oibus sanctis ⁊ electis tuis: ⁊ munere compunctionis aperi: ⁊ largitate pietatis exaudi. Per chr̄m dn̄z nr̄z. Respondetur. Amen. Qua finita incipiant chorarii in exitu ecclesie ãtiphõa. Ego sum deus. cum reliquis per ordinem vt in processionali continetur. Finita processione cantetur missa de letania vt supra per totũ. ¶ In festo sancti vitalis martyris. Introitus. Protexisti me deus. folio. 207. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt intercedente beato vitale martyre tuo: ⁊ a cunctis aduersitatibus liberemur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per. Lcõ. Justus si morte. fo. 260. All'a. ℣. Beatus vir fo. 262. All'a. ℣. Surrexit pastor fo. 105. Euangelium. Ego suz vitis. fo. 250. Offertorium. Repleti sumus. fo. 259. Secreta.

ACcepta sit in conspectu tuo domine nostra deuotio: ⁊ eius nobis fiat supplicatione salutaris pro cuius solennitate defertur. Per. Cõmũio. Ego sum vitis. fo. 253. Cõplẽda.

REfecti participatiõe muneris sacri quesumus domine deus noster: vt cuius exequimur cultum: sentiamus effectum. Per dominum. ¶ In festo philippi ⁊ iacobi apl'oꝝ. itr.

EXclamauerunt ad te domine in tempore afflictionis sue: ⁊ tu de celo exaudisti eos alleluia alleluia. ps̄. Exultate iusti in domino rectos decet collaudatio. Oratio.

DEus q nos annua apl'orum tuorũ philippi ⁊ iacobi solẽnitate letificas: presta qm̄s vt quorũ gaudem⁹ meritis: istruamur exẽplis. p. Lcõ. Stabũt iu. fo. 208. All'a. ℣. Stabũt iusti in magna ꝯstantia aduersus eos qui se angustiauerũt. All'a. ℣. Surrexit pastor. fo. 105. Post ascẽsionem. All'a. ℣. Ascendit deus in iubila. fo. 112. Scdz Jo. XIIII. C.

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Non turbet cor vr̄z: creditis in deũ ⁊ in me credite. In domo patris mei: mãsiones multe sunt. Si quo minus dixissem vobis q: vado parare vobis locũ. Et si abiero ⁊ preparauero vobis locũ: iterũ

veniam ⁊ accipiã vos ad mei/
psum ⁊ vbi sũ ego ⁊ vos sitis.
Et quo ego vado scitis: ⁊ viaz
scitis. Dicit ei thomas. Dñe ne
scim⁹ quo vadis: ⁊ qũo possu/
mus viam scire? Dicit ei iesus.
Ego sũ via: ⁊ v̄itas ⁊ vita. Ne/
mo venit ad p̄rem: nisi per me.
Si cognouissetis me ⁊ p̄rez me
um vtiqz cognouissetis. Et am
modo cognoscetis eum: ⁊ vidi
stis eũ. Dicit ei philippus. Do
mine oñde nobis p̄rem ⁊ suffi/
cit nobis. Dicit ei iesus. Tanto
tp̄e vobiscũ sum: ⁊ non cogno/
uistis me? Philippe qui videt
me: videt ⁊ p̄rem. Qũo tu dicis
ostende nobis p̄rem? Non cre/
dis qr ego in p̄re: ⁊ pater in me
est? Verba que ego loquor vo
bis a meipso nõ loquor: p̄ aũt
in me manens: ipse facit opera.
Non creditis: qr ego in patre ⁊
p̄ in me est? Alioquin: propter
opa ipsa credite. Amẽ amẽ di/
co vobis: q credit in me: opera
que ego facio ⁊ ip̄e faciet: ⁊ ma
iora hoꝝ faciet: qr ego ad patrẽ
vado: ⁊ quodcũqz petieritis pa
trem in noĩe meo hoc faciam.
Offerto. Confitebuntur celi mi/
rabilia tua dñe: ⁊ veritatem tuaz in
ecclesia sanctoꝝ alla alla. Secreta.
Munera dñe que pro apo
stoloꝝ tuoꝝ philippi ⁊
iacobi solẽnitate deferim⁹: ꝓpi
tius respice: ⁊ mala omnia q̄ iu
ste meremur auerte. per. Pre/
fatio de aplis. Cõ. Tanto tem/
pore vobiscũ sum ⁊ non cognouistis
me: philippe que videt me videt et
patrem alla alla. Compl.
Quesumus dñe salutari/
bus repleti mysterijs: vt quoꝝ
solennia celebramus: eoꝝ ora/
tiõibus adiuuemur. p. ¶ In fe
sto sci sigismundi regis ⁊ mar.
Int. Protexisti me deus. 207. or.
Deus q beatũ sigismũduz
regẽ vtroqz dyadema/
te cũ desiderata corona marty
rij honorare dignat⁹ es ⁊ eius
reliquias ex ꝓfundo gurgite ad
celebrandum fidelibus reuela/
sti: tribue q̄s: vt qui eius meri/
ta in terra veneramur: ipsius in
tercessionibus ab oibus semper
muniamur aduersis. per. Lcõ.
Justuz deduxit dñs. folio. 261.
Alla. ℣. Qui ꝓ christo fundis vi
tam: funde p̄ces pro imundis vt te
mũdo sigismundo in hoc tã immun
do mũdo tibi p̄ces corde mundo de
mus ⁊ ore letabũdo. All. ℣. Sur
rexit pastor. fo. 105. Post ascẽ/
sionem. Alla. ℣. Ascendit deus
in iubilatione. fo. 112. Sequentia.
Clarus dies ⁊ decorus nobis
fulsit psallat chor⁹ natali cõ/
cordia. Psallant oẽs letabundi ad
bti sigismundi festiua solẽnia. Qui
secutus chr̄i ducem nouuz nou⁹ mi/
les crucẽ suis figit humeris. Pau/
ꝑtatis intrat scolã ⁊ regalẽ ponit sto/

laz spe diuini muneris. Rex ad bonum aīatus vt sit regū regi gratus thebas martyrib⁹. Offert pio voto mētis regnum suū ⁊ non gētis victū parat fratrib⁹. Cuz vir bon⁹ cedit malis sup mōtē vere salis struit domiciliū. Spernit mūdum sitit deū tandē deus vocat euz ad se per martyriū. Morti dat̄ sed post mortē scūs in scōꝝ sortē transit agenensium. Quibus viu⁹ deseruiuit cū his ⁊ post mortē viuit in terra viuentiū. In qua sanctis adequat̄: ⁊ btūs coronat̄ martyr cuz martyrib⁹. Nec indigne: qꝛ datur: vt ꝑ christo patiat̄ perfidis tortoribus. Ob qd̄ donis illustrat̄: mira qbus operatur virtute deifica. Nam qui mundus hunc precatur: votis suis nō frustrat̄ per ipsius merita. Sigismunde martyr dei: ora deum vt nos rei mereamur veniā. Nos īmundos mundi fece: duc demundatos tua prece ad celestem p̄riam amen. Euangeliū. Ego sum vitis ve. fo. 250. Of. Confitebunt̄ celi. fo. 263. Secre.

Concede q̄s rex eterne: vt huius sacrificij mun⁹ interuentu sci sigismundi regis ⁊ martyris tui fragilitatez nr̄am ab omni aduersitate semꝑ protegat ⁊ muniat. Per. Cōmu. Letabit̄ iustus. fo. 263. Cōplen.

Purificēt nos q̄s rex eterne tua ꝑcepta sacr̄a: ⁊ intercessiōe beati sigismūdi regis ⁊ martyris tui expiatos: ab oī malo tibi nos reddāt acceptos. Per dominum nostrū. ¶ In inuentione scē crucis. Introit⁹.

Nos āt gloriari oportet ī cruce dñi nr̄i iesu chr̄i: in q̄ ē salus vita ⁊ resurrectio nostra: ꝑ quē saluati ⁊ liberati sumus all̄. ps. De⁹ misereat̄ nr̄i ⁊ bn̄dicat nobis illuminet: vultū suū sup nos ⁊ misereatur nr̄i. Oro.

Deus q in p̄clara salutifere crucis īuentiōe passiōis tue miracula suscitasti ꝯcede q̄s: vt vitalis ligni precio eterne vite suffragia ꝯseq̄mur. Per dñm. ¶ Alia ꝑ scis alexandro euetio theodolo ⁊ iuuenali. Oratio.

Presta q̄s op̄s deus: vt q scōꝝ martyruz alexandri euentij theodoli atqz iuuenalis natalitia colimus: a cunctis malis īminentibus: eoruz intercessionibus liberemur. Per dominum nostrum iesum christū filium. Ad galathas. V.C.

Fratres: Confido de vobis in domino iesu: ꝙ nihil aliud sapiatis. Qui autem conturbat vos: portabit iudicium: quicūqꝫ est ille. Ego autem

fratres si circūcisionem adhuc
prædico: qd adhuc pſecutionez
patior? Ergo euacuatū est scan
dalū crucis: vt & abscindant q
vos cōturbāt. Quicūq; volūt
placere in carne: hi cogūt vos
circuncidi tm̄: vt crucis chri pſe
cutionē non patiant. Neq; eni
q circuncidunt legem custodiūt
sz volūt vos circūcidi vt in car
ne vra glorient. Mihi autē ab
sit gl'iari: nisi in cruce dñi nostri
iesu christi. Per quē mihi mū
dus crucifixus ē: & ego mundo.
All. ℣. Dulce lignū dulces cla
uos dulcia ferēs pondera q̄ sola fui
sti digna sustinere regem celoz & ho
minū. Alla. ℣. Chr̄s resurgēs. fo.
102. Post ascēsionez. All. ℣.
Ascēdit in iubilatione. fo 112. Hel
Alleluia. ℣. Ascendo ad patrem
meum. fo. 112. Sequentia.
Salue crux scā arbor digna cu
ius robur pciosum mūdi fert talētū:
vt hostis p lignū victor ligni reuice
ret. Quicq exortus mortis primis
terrigenis paradiso ppulsis. Cau
sa ēt vite foret cūctis chri mortis ve
re viuificādis horrificiū tue signum
semper inimicis crux sacra seuis.
Quā mors pauet ifernusq timet q̄
christo suo reconsignet. Qui laus
sit in euū. Amen. Fm Joan. III.
In illo tempore: Erat ho
mo ex phariseis nicode-
mus nomine princeps iudeo-
rum. Hic venit ad iesum nocte
& dixit ei. Rabbi: scimus quia a
deo veniſti magister. Nemo. n.
potest hec signa facere que tu
facis: nisi fuerit deus cū eo. Re
spondit iesus & dixit ei. Amen
amē dico tibi: nisi qs renat9 fue
rit denuo: nō pōt videre regnū
dei. Dicit ad eum nicodemus.
Quō potest hō renasci cū sit se-
nex? Nūquid pt in ventrē mr̄is
sue iterato itroire & renasci. Re
spōdit iesus. Amē amen dico ti
bi: nisi qs renat9 fuerit ex aqua
& spū sancto: non pōt introire in
regnū dei. Quō natuz ē ex carne
caro est: & qō natuz ē ex spiritu:
spūs est. Nō mireris: q̄ dixi tibi
oz vos nasci denuo. Spūs vbi
vult spirat: & vocē eius audis:
sz nō scis vnde veniat aut quo
vadat. Sic est ois q natus ē ex
spiritu. Respondit nicodemus
& dixit ei. Quomō possunt hec
fieri? Respondit iesus & dixit
ei. Tu es magister in israel: et
hec ignoras. Amē amē dico ti
bi: q̄ qō scimus loquimur: & qō
vidimus testamur: & testimoni
um nostrū non accipitis. Si ter
rena dixi vobis & non creditis
quomō si dixero vobis celestia
credetis. Et nemo ascendit i ce
lum: nisi qui descendit de celo: fi
lius hominis qui est in celo. Et
sicut moyses exaltauit serpen-
tez i deserto: ita exaltari oz filiū
hois: vt ois q̄ credit in ipso nō

p̃ereat: sed habeat vitam eternam. Q̃redo. dicitur. Offert. P̃rotege dñe plebem tuam per signū sancte crucis ab oībus insidijs inimicoꝝ oīuꝫ vt tibi gratā exhibeamus seruitutem ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificium nostrum alia. Secr.

HEc oblatio dñe ab oībus nos purget offensis: que i ara crucis immolata etiam totius mundi tulit offensā. P̃er.

¶ De sanctis. Secreta.

SUp bas qñs dñe hostias bñdictio copiosa descēdat: que ⁊ sanctificationē nobis clemēter operet: ⁊ de martyꝝ nos solēnitate letificet. P̃er. Prefatio. Qui salutem. Communio

NOs aūt gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi alia. Cōplē.

REfecti cibo potuq̃ celesti qñs op̃s deus: vt ab hostiuꝫ defendas formidine quos redemisti p̃cioso sanguine filij tui dñi nostri iesu chr̃i. Qui te. ¶ De sanctis. Complēda.

REfecti participatione: celesti muneris sacri quesu/mus dñe deus nr̃: vt cuius exequmur cultū: sentiamus effectū. P̃er dñꝫ. Eodem die missa sanctoꝝ Alexādri Euentij Theodoli atq̃ Juuenalis. Introit.

Clamauerūt iusti. folio. 253. Lcō. Sancti per fidem. folio. 255. Alia. P̃reciosa in ꝓspectu. f. 256. Alia. Surrexit pastor. f. 105. post ascēsionē Alia. Ascēdit deus in iubilatione. foli. 112. Euāgelium. Ego sum vitis. fo. 250. Offert. Repleti sumus. fo. 259. Commu. Justorum anime. f. 250. Alia vt supra. ¶ In festo scti floriani m. Int. P̃rotexisti me. f. 207. Oro

DEus q̃ nos annua beati floriani martyris tui glorioſe passiōis solēnitate letificas solita pietatis largitate ꝓcede benignus: vt cuius famosuꝫ victorie triūphū pio amore veneramur in terris: societatis eius letitiā adipi sci te largiente mereamur in celis. P̃er. Lectio. Justum deduxit dō. folio. 261. Alia. Beatus vir. fo. 261. secundum de resurrectiōe. Alia. Surrexit pastor. f. 105. post ascēsionē Ascēdit deus in iubilatione. fol. 112. vel aliud. Ascēdo ad patrē. f. 112. Euāg. Ego sum vitis ve. f. 250 Off. Cōfitebūtur celi. fo 263. Sec.

HAnc in ꝓspectu gl̃iose magnitudis tue hostiā qñs dñe pater op̃s bti floriani martyris tui digna cōmēdet oīo: q̃ scē bonitatis tue deuictus amore ꝓpriam sui corpis hostiaꝫ in odorē suauitatis tibi obtulit viuam. P̃er dñm. Cummunio. Letabitur iustus. fo. 263. Cōplē.

SAncta nos q̃ns dñe sacrāmēti celestis ꝑticipatio ⁊ ab hostis callidi tueat incursu: ⁊ scō itercedēte floriano aīa

rum nobis remedia ꝯferat sem piterna. Per dñz. ¶ In festo io annis añ portam latina. Intr. Protexisti me. fo 207. Oratio.

DEus q cōspicis: qꝛ nos vndiq; mala nr̄a ꝑtu rbant: presta q̄s vt beati ioānis apl̄i tui ⁊ euangeliste itercessio gl̄iosa nos protegat. Per. Lectio. Qui timet deum. foli. 15. All̄a. Beatus vir qui ti. folio. 262 scd̄m de resurrectōe. All̄a. Surrexit pastor bonus. foli. 105. post ascēsionē. Alla. Ascēdit deus in iubilatione. fo. 112. vel. All̄a. Ascēdo ad patrē. Sequentia.

DErbū dei deo natū qd̄ nec factū nec creatū venit ad celestibus. Hoc vidit hoc attrectauit hoc de celo reserauit ioānes hoibus. Inter illos p̄mitiuos veros veri fontis riuos ioānes exilijt. Toti mundo ꝓpinare nectar illud salutare quod de throno ꝓdijt. Celū transit veri rotam solis ibi vidit totā mentis figēs aciez. Speculator spiritalis quasi seraphin sub alis dei videt faciem. Audit in gyro sedis qd psallāt cuz cytharedis q̄ter seni proceres. De sigillo trinitatis nr̄e nummo ciuitatis ipressit caracteres. Iste custos virginis arcanū originis diuinū mysteriū scribens euāgelium mūdo designauit. Celi cui sacrariū christꝰ suum liliuz filio tonitrui sub amoris mutui celo cōmendauit. Haurit virus hic letale vbi corpus v̄ginale virtus seruat fidei. Pena stupet quod in pena sit ioānes sine pena bulliētis olei. Hic naturis iperat vt ⁊ saxa trāsferat in decus gēmaꝝ. Quo iubente riguit auꝝ fuluum induit virgula syluaꝝ. Obstruit q̄ hebeon ⁊ cherithus ⁊ marcion ꝑfide latrauit. Volat auis sine meta qd̄ nec vates nec ꝓpheta euolauit altius. Tam iplenda q̄ impleta nunq̄ vidit tot secreta purus hō purius. Sponsus rubra veste tectus visus sz non intellectus redit ad pallatiū. Aglā ezechiel sponse misitq; de celis referre mysterium. Dic dilecte de dilecto qualis hic sit ex dilecto spōsus sponse nūcia. Dic qs cibus angeloruz q̄ sunt festa supnoꝝ de sponsi p̄ntia. Veri panis itellectus cenā christi supra pectus sumptā nobis resera. Vt cantemus de p̄rono corā agno corā throno laudes sup ethera. euāgeli. Dixit iesus petro seq̄ me. fo. 15. Of. Cōfitebūt ce. 263. Sec.

MUneribus nr̄is q̄s domine p̄cibusq; susceptis: ⁊ celestibus nos mūda mysterijs: ⁊ clementer exaudi. Per. Prefatio de aplis vel de pascha. Cō. Letabit̄ iustus. fo. 263. Cōplen.

REfecti dñe pane celesti intercedēte btō ioanne apostolo tuo ⁊ euangelista qm̄s: vt ad vitā nutriamur eternā. per. ¶ In festo apparitiōis sancti michaelis archāgeli sit totū officium sicut in festiuitate eiꝰ: ex-

cepto q̃ Gra. premittit̃ ⁊ duo Alla. dicunt̃ primũ de festo: secundũ de resurrectiõe. Et hoc si ꝯtigerit celebrari post festum ascẽsionis tunc pro scdo dicat̃. Alla. Ascẽdit deus in iubilatione. fo. 112. vel Alla. Ascẽdo ad patrẽ. fol. 112. ¶ In festo sanctorum gordiani ⁊ epimachi mar. Int.

Q Scti tui dñe. fo. 208. Oro. Uesumus op̃s deus: vt q btõꝝ martyꝝ tuoꝝ gordiani ⁊ epimachi solẽnia colim⁹: eorũ apud te itercessiõib⁹ adiuuemur. Per dominum. Lectio. Rememoramini pristi. fol. 255. Alla. Gaudete iusti. fol. 257. scdz de resurrectiõe. Alla. Surrexit pastor. fol. 105. Si ãt hoc festuz contingat celebrari post ascẽsionem domini tunc ꝓ scdo Alla. dicat̃ de ascẽsi. vt supra signatũ est. Euãge. Ego suz vitis vera. f. 250. Si v̄o dictũ festũ post festũ trinitatis celebrari ꝯtigerit fiat vt ifra. Finita epl̃a loco all̃. legat̃. Gr̃. Justoꝝ anime. fo. 256. Alla. Gaudete iusti. fo. 257. Euã. de cõi plurimoꝝ mar. Offerto. Mirabilis deus. fo. 259. Secre.

H Ostias tibi dñe btõꝝ martyꝝ tuoꝝ gordiani ⁊ epimachi dicatas meritis benign⁹ assume: ⁊ ad ꝑpetuum nobis tribue ꝓuenire subsidiũ. ꝑ. Com.

Q Gaudete iusti f. 260. cõp. Uesum⁹ op̃s deus: vt q celestia alimẽta ꝑcepim⁹: intercedẽtibus sctis martyrib⁹ tuis gordiano ⁊ epimacho ꝑ hec cõtra oia aduersa muniamur. ꝑ. ¶ In festo scĩ nerei achillei. itr.

S Ecce oculi dñi. fo. 253. oro. Semꝑ nos dñe martyrum tuoꝝ nerei ⁊ achillei foueat q̃s btã solẽnitas ⁊ tuo dignos reddat obsequo. Per. Lectio Justi autem in perpetuum. foli. 254. Alla. Preciosa in ꝯspe. f. 256. aliud de resurrectõe. Surrexit past. fo. 105. Si post ascẽsionem venerit dicatur pro secundo Alla de ascẽsio. vt s̃ Ego sum vitis. fo. 250. Si v̄o ꝑdictũ festũ cõtigerit celebrari post festũ trinitatis loco ꝑmi Alla. dicat̃ Gra. Clamauerũt iusti. f. 256. All̃. Preciosa in ꝯs. fo. 256. euã. d̃ mar. Of.

S Cõfitebũtur ce. f. 263. Sec. Cõꝝ tuoꝝ nerei ⁊ achillei tibi grata ꝯfessio: ⁊ munera nr̃a cõmẽdet: ⁊ tuã nob̃ idulgẽtiã semꝑ obtineat. Per. Com.

Q Justoꝝ anime. f. 250. cõp. Uesum⁹ dñe vt btõrum martyꝝ tuoꝝ nerei ⁊ achillei d̃ dcatiõib⁹ sacr̃a scã que sumpsim⁹ ad tue nob̃ ꝓficiãt placatõis augmẽtũ. ꝑ. Eodẽ die fit de scõ

P pãgratio vt d̃ vno m̃. oro Resta q̃s op̃s de⁹ vt q btĩ pãcratiij martyris tui natalitia colim⁹ a cũctij mal̃ iminẽtib⁹ ei⁹ itercessiõib⁹ libemur. ꝑ. Secr.

Munera qm̄s dn̄e tibi dicata sanctifica: ⁊ intercedente btō pancratio martyre tuo per eadē nos placatus intende. Per dominū. Complē.

Beati pancratij martyris tui dn̄e intercessione placatus: presta qm̄s vt que tpali celebram⁹ actione ꝑpetua saluatione capiamus. ꝑ. ¶ Potētiane vir. fiat vt de virg. per totū. De sancta helena fiat vt in cōmuni de viduis ꝑ totum. Oro

Deus q̄ oēs sanctos ⁊ electos tuos ꝓ suis meritis honorare disponis: presta qm̄s vt scē helene regine cuius religionē ⁊ studiū in scē crucis manifestatione veneramur apud tuā misericordiā meritis ⁊ p̄cibus adiuuemur. Per d. Sec.

Munera ppl̄i tui dn̄e placabilis dextera suscipiat: ⁊ sancte helene regie suffragantibus meritis: deuotiōi nostre ꝓficiāt ⁊ saluti. Per. Cōpl

Resecti corpis sacri preciosiq̄ sanguinis libamīe quesumus op̄s deus: vt intercessionibus sancte helene regine cuius festiue gratulamur officio: cūctis maloꝝ nr̄orum sordib⁹ exuamur. Per. De sancto vrbano n̄ ꝯtingat celebrari ante trinitatis. Introitus. Protexisti me. fo. 207. Oratio.

Da qm̄s op̄s deus: vt qui sancti vrbani martyris tui atq̄ pōtificis solēnia colimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. ꝑ. Lectio. Plures fci. fo. 264. All'a. Jurauit dn̄s. fo. 265 scōm All'a. de resurrectiōe aut ascēsione vel Grad. Si post pēthe. cōtigerit celebrari. Euāg. Ego sum vitis. fo. 250. vel Hō quidam peregre. fo. 266. Offer. Veritas mea. fo. 267. Secreta.

Hec hostia qm̄s dn̄e clemēter expurget nr̄a delicta ⁊ ad sacrificium celebrandū subditorum tibi corpora mentesq̄ sanctificet. Per. Communio. Fidelis seruus. fo. 267. Cōplēda.

Refecti ꝑticipatione muneris sacri qm̄s dn̄e de⁹ noster: vt cuius exeqmur cultum sentiamus effectū. Per. Si aūt hoc festū euenerit post penthe. tūc dicatur hoc offm̄. Sacerdotes tui dn̄e. fo. 263. ꝑ totuz vt de scō siluestro papa. In festo scōrum marty. cancij cāciani ⁊ cācianille si venerit infra pascha ⁊ pentheco. Introitus. Clamauerūt. fo. 253. Oratio.

Omp̄s deus: qui quanto nos īfirmiores eē preuidisti: tāto scōꝝ tuoꝝ cancij canciani et cācianille copiosiori munisti suffragio: da vt sub his defensoribus ꝯstituti: nec addamur vitiis nec deficiamus aduersis. per. Lectio. Stabunt iusti. fol. 208.

All'a.

Alla. Preciosa in ꝯspect. fo.256. scōm de resurre. Alla. Surrexit pastor. fol.105. vel de ascēsiōe. Alla. Ascendit deus in iu. fol.112. Euang. Ego sū vitꝫ v̄a ⁊ pr̄. fo. 250. Euang. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites. fo.250. Off. Repleti sumus. fo.259. Secreta.

SUscipe hāc oblationē in hac hora mitissime deus quaꝫ tibi sup̄ sanctā tuam mensam appositaꝫ offerre presumimus: p̄ quam ēt nobis oībus in tua misericordia ꝯfidentibus ⁊ persequentibus hostis insidias supar̄: ⁊ eternis gaudijs ineuitabil̄r tribuas inherere. Per. Cō. Justoꝝ aīe. fo.250. Cōplenda.

TRibue nobis q̄s op̄s ⁊ misericors deꝰ scōꝝ martyrū tuoꝝ cācij ⁊ cāciani ⁊ cācianille intercessionibus ⁊ meritis vbiq̄ muniri: ⁊ tā eoꝝ q̄ꝫ omnium scōꝝ incessabiliter boni operis exempla imitari. p̄. Si vero predictū festum fuerit post penthe. cantetur offm̄ infrascriptū. Justi epulent̄. fo.254. Oīo vt supra Epl̄a de cōi plurimoꝝ m̄. Gra. Justoꝝ aīe. fo.256. Alla. Letamini. fo.256. Euā. de cōi plurimorum mar. Off. Gloriabunt̄ in te. fo.254. Communio. Et si corā. f.260. ¶ Marcellini ⁊ petri m̄. Clamauerūt iu. fo.253. Oratio.

DEus q̄ nos annua btōrū mar. tuoꝝ marcellini et petri solēnitate letificas: p̄sta q̄s: vt quoꝝ gaudemus meritis p̄uocemur exēplis. Per. Lectio. Rn̄dit vnus de senioribꝰ. f.256 Gr. Clamauerūt iusti. f.256. Alla. Sancti tui. Si hoc festū euenerit infra pascha fit vt supra. Euāg. Cum persequentur. f.258. Off. Letamini in dn̄o. fo.259. Secre.

HEc hostias q̄s dn̄e quā scōrum tuoꝝ natalitia recensentes offerimꝰ: ⁊ vincula nr̄e prauitatis absoluat ⁊ tue nobis misericordie dona ꝯciliet. p̄. Cō. Justoꝝ aīe. fo.250. Cōplenda.

SAcro munere satiasti supplices te dn̄e dep̄camur: vt qd̄ debite seruitutis celebramus offō saluatiōis tue sentiamus augmento. p̄. ¶ In festo erasmi ep̄i ⁊ martyris. Introi. Letabit̄ iustus. fol.260. Oratio.

DEus q̄ btm̄ erasmū martyrē tuuꝫ atq̄ pontificē a tormētis ereptū angelico pane satiasti: tribue nobis qm̄s vt eius meritis ⁊ p̄cibus ab hostibus aīe ⁊ corp̄is triūphare valeamꝰ: ⁊ eterna dulcedine perfrui mereamur. Per. Epl̄a de cōi mar. Gra. Dn̄e preuenisti. fo. 261. Alla. ℣ O lucerna martyꝝ scē erasme q̄ de celo vocatꝰ gaudens reddidisti sp̄m̄ pro nobis roga ipsuꝫ dn̄ꝫ. Seq̄ntia legat̄ ad placitū.

LAudes chr̄o soluat letas oīs sexus necnō etas laus sit oris

hostiaz. Duz erasmus pr̃ bon⁹ pi-
us paupeꝝ patronus transit ad cele
stia. Hic presul antiochenus gr̃a
diuina plen⁹ pietatis speculum. Pa
stor gregis chr̃i sidus doctor legis ve
lut sidus illustrauit scl̃m. Prudẽs
castus ⁊ pudicus dei seruus ⁊ ami-
cus gratus erat morib⁹. In deser/
tũ turbas fugit ibi mel de petra su/
git caput ornãs floribus. Inter ce
li volat aues cantus modulans sua
ues spũ dulcedine. Inter lilia seu
rosas paradisi speciosas florens soli
tudine. Coruo pascit̃ helias sctũs
puer hieremias ad docendũ mittit̃.
Hic pascitur ⁊ euocatur preco re/
gis vt loquatur verbũ quod cõmitti
tur. Euocatus vir appet forti pu/
gna multis claret signis ⁊ virtutib⁹.
Tortorqz diocletian⁹ succedit ma
ximianus seuis cruciatibus. Quo
rũ rabies cassatur dũ nec sentit nec
mutatur bis ereptus vinculis. Mul
ti credunt baptizant̃ multi passi co/
ronantur visis tot miraculis. Tan
dem de celo vocat⁹ gloriose corona-
tus celo reddit spiritũ. Inde sup-
plices precamur vt saluari merea-
mur per erasmi meritũ. Euange-
lium. Siquis vult. fo. 262. Off.
Posuisti dñe. fo. 263. Secreta.

Accepta sit in ꝯspectu tuo
q̃s dñe nostre humilitatis
oblatio: ⁊ sancti erasmi marty
ris tui atqz pontificis interces-
sione fiat salutaris: pro cuius so
lennitate defertur. Per. Com.
Magna est. fo. 263. Cõplenda.

Supplices te rogamus oĩ
potens deus vt intercedẽ
te beato erasmo martyre tuo
atqz pontifice in cuius solenni
tate hec celestia sumpsimus sa
cramẽta: tua nobis dona mul-
tiplices semper: ⁊ vitã nostram
ab omni aduersitate custodi//
as. Per dñm. ¶ In festo san-
cti quirini martyris. Intro. Le
Qtabit̃ iustus. fo. 260. Oro.
Oncede q̃s op̃s de⁹: vt
beati qrini martyris tui atqz põ
tificis frequẽtata solennitas ad
ꝑpetuam ppl̃o tuo ꝓficiat salu/
tem: ⁊ quẽ sepius veneramur ĩ
terris semper mereamur habe
re patronum in celis. Per. Gr.
Posuisti dñe. folio. 261. Alla.
Btũs vir. fo. 261. Offertorium.
Gl̃ia ⁊ honore. fo. 250. Secre.

Hostias dñe tuis altarib⁹
adhibemus q̃s eius pr̃o/
cinio tibi credimus cõmendan-
das: cuius nos voluisti votis
ad tue pietatis peruenire notiti
am. Per dominum. Cõmu.
Qui vult. fo. 263. Cõplenda.

Beati qrini martyris tui
atqz pontificis dñe preci
bus ꝯfidentes q̃s immensaz cle
mentiã tuaz vt ꝑ ea que sumpsi
mus: eterna remedia capiam⁹.
Per. Notandũ ꝙ si festum sc̃i
quirini ꝯtingeret celebranduz
infra ascen. dñi ⁊ pent. ad missã

oīa dñr sicut de vno martyre i fra pascha ⁊ penteco. vt supra. In festo sctōꝝ primi ⁊ feliciani m̄. Int. Sapiam scōꝝ. fo. 253. dr̄o

FAc nos q̄s dñe scōꝝ martyꝝ tuoꝝ primi ⁊ feliciani semp festa sectari: quoꝝ suffragijs ꝓtectiōis tue dona sentiamus. Per. Lcō. Bñdictus deus ⁊ pr̄. folio. 255. Graduale. Justoꝝ aīe. fo. 256. Si aūt hoc festum ꝯtigerit celebrari infra festum ascen. ⁊ pent. fiat vt supra Euā. Uidete ne q̄s vos. f. 259. Of. Mirabilis deus. f. 259. Sec.

SAcrificiū dñe ꝓ scis martyrib⁹ tuis p̄mo ⁊ feliciano ꝓponit nr̄a deuotio ⁊ eoruz merita nobis augeatur te donante suffragium. Per. Com. Ego vos elegi. fo. 259. Cōplēd.

SUmpti sacr̄i dñe ꝑpetua nos tuitio nō derelinq̄t: ⁊ itercedētibus scis tuis primo ⁊ feliciano noxia semper a nobis cuncta depellat. Per. ¶ In festo sci barnabe apostoli. Intro.

COs iusti. fo. 263. Oratio. Oncede q̄s op̄s deus bt̄i apl̄i tui barnabe solēnitatē honore ꝯgruo celebrare: ⁊ digna suscipere deuotione. Per dñz nostrū. Lectio actuū apl̄oꝝ. XI

IN diebus illis. Cū introissent discipuli antiochiā: loquebant̄: ⁊ ad grecos ānunciantes dñm iesum. Peruenit aūt sermo ad aures eccl̄ie que erat hierosolymis: ⁊ miserūt barnabam vsq̄z ad anthiochiā. Qui cū peruenisset ⁊ vidisset gr̄am dei gauisus ē: ⁊ hortabat̄ oēs in ꝓposito cordis ꝑmanere in domino: q̄r erat vir bonus ⁊ plenus spūsancto ⁊ fide. Et apposita est turba multa dño. Profectus est aūt tharsum vt quereret saulū. Quez cū inuenisset ꝑduxit antiochiā ⁊ annū totum ꝯuersati sunt ibi in eccl̄ia: ⁊ docuerūt turbam multā: ita vt cognominarent̄ primum antiochie discipuli chr̄iani. Gradua. Btūs vir q̄ ti. fo. 265. All̄a. Jam nō estis hospites. fo. 252. Euang. Hoc ē p̄ceptū. f. 252. Credo. dr̄. Of. Gl̄ia ⁊ hono. f. 250. Sec.

PResentia munera q̄s dñe ita serena pietate ītuere: vt sci spūs ꝑfundant̄ bñdictiōe ⁊ in cordib⁹ nr̄is eā dilectionez validā infundāt: ꝑ quā scūs barnabas apl̄s oīa mūdi oblectamēta deuicit. Per dñm eiusd. Prefatio de apostolis. Com. Magna ē gl̄ia. fo. 250. Cōplēd.

BEati barnabe apl̄i tui q̄s nos dñe festa tueant̄: ⁊ ei⁹ tue maiestati cōmēdet or̄o venerāda. ꝑ. Qñ hoc festū venerit ifra pascha ⁊ pēt. fiat vt s̄ d̄ vno m̄. Excepta or̄one ⁊ epl̄a. ¶ In festo ātonij ꝯfe. ordi. mi. Intro. Os iusti meditabit̄. fo. 263. Or̄o.

Eccleſiã tuam deus bti antonij ꝓfeſſoris tui ſolennitas votiua letificet: vt ſpiritalibus ſemp nutriatur auxilijs: r gaudijs ꝑfrui mereat eẽnis. p. Gra. Dñe preueniſti. fo. 261. Alleluia. V. Air antoni ſapiẽs franciſci pẽis gloria mũdi pompã deſpiciens pro pauptate chriſti fac nos vitare noxia r tẽdere ſupnis quo tu iã pueniſti. Seqntia de cõi ꝓf. Off. Veritas mea. fo. 267. Secreta.

Preſens oblatio fiat qñs dñe ppl'o tuo ſalutaris ꝑ quõ dignat⁹ es patri tuo te boſtiaz imolare viuẽtẽ. Qui cũ p. Cõ. Dñe gnqz fo. 267. Cõplẽ.

Quinis dñe muneribꝰ ſanciati: qs: vt bti ãtonij cõfeſſoris tui meritis glioſis ſalutaris victime deſideratũ ſentiamus effectum. Per. C In feſto ſancti protbi marty. Intro. In virtute tua. fo. 260. Oratio.

Da nobis qñs dñe beati martyris tui ꝓthi paſſione gloriari: vt eius patrocinijs confidamus: r fidem congrua deuotione ſectemur. p. Gred. Glia r honore. fo 261. Alla. Letabit iuſtus. Seqẽtia de cõmuni vnius martyris. Offertoriũ. In virtute tua. fo. 263. Secreta.

Preſta qs dñe: vt bti martyris tui ꝓthi ſuffragijs in nobis tua munera tuearis ꝑ cuius veneranda ꝓfeſſione boſtias tibi laudis offerim⁹. p. Cõ. Poſuiſti dñe. fol. 263. Complẽ.

Preſta qs dñe vt ſacri tui participatiõe vegetati ſci quoqz martyris tui ꝓthi precibus adiuuemur. p. C Aiti modeſti r creſcentie marty. Intro. Clamauerũt. fo. 253. Sio Artyz tuoz viti r modeſti r creſcẽtie nos tibi qs dñe interceſſio glioſa cõmendet: vt qõ nris actibus nõ meremur eoz precibus ꝓſequamur. p. Lectio. Lingua ſapientium. f. 256 Gra. Gliosus deus. fo. 256. Alla Voz exultationis. fo. 272. Sequentia de mar. Euã. Cũ audieritis. fo. 257. Offertorium. Mirabilis deꝰ. fo. 259. Secreta.

Hec munera qs omnipotens deus ꝑ tui nois inuocationẽ ſanctifica: r ꝑ ſanctoz martyz tuoz viti modeſti r creſcẽtie interceſſionẽ nos a pctõrũ noſtrorũ maculis emunda: vt tuis digni cõſpectibus ſemper exiſtere mereamur. p. Cõmu. Juſtoz aie. fo. 250. Cõplẽ.

Jt nobis dñe libatio ſacri tui certa ſaluatio: q cum beatorum martyrum tuoz viti modeſti r creſcẽtie meritis implo/ratur. Per. C In feſto ſcõrum virg. r mar. cirie r muſce. Intr. Salus aũt. f. 253. Oratio.

Deus q nos in tantis periculis ꝓſtitutos ꝑ humana ſcis

fragilitate nō posse subsistere: da nobis ꝑ merita scāꝝ virginū ac martyꝝ tuarū cirie ⁊ musce salutem mentis ⁊ corꝑis: vt ea que ꝓ peccatis nr̄is patimur te adiuuante vincam⁹. Per. Epistola de mar. Gra. Gl̄iosus de. fo. 256. All'a. Te martyꝝ candidatus. Sequentia de mar. Euan. de martyribus. Offertorium. Mirabilis deus. fo. 259. Secre.

Concede q̄s op̄s deus: vt huius sacrificij mun⁹ oblatum: fragilitatem nostraꝫ ab omni malo purget semper et muniat. Per dominū. Cōmu. Justoꝝ aīe. fo. 250. Complēda

Munera tua nos de⁹ supplicatione scāꝝ virginū ac martyꝝ tuaꝝ cirie ⁊ musce a delectationibus terrenis expediant: ⁊ celestibus semꝑ instruant alimentis. Per. ¶ Marci ⁊ marcelliani martyrum. Intro. Salus aūt. fo. 253. Oratio.

Presta q̄s op̄s deus: vt q scōꝝ martyꝝ tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalitia colim⁹: a cūctis malis iminentibus eorum ītercessiōibus liberemur. ꝑ. Lcō. Sancti ꝑ fidem. fo. 255. Gra. Aīa nr̄a. fo. 256. All'a. Te martyꝝ candida. fo. 257. Euang. Descēdens iesus de mōte. f. 258 Offer. Aīa nr̄a. fo. 259. Secre.

Munera q̄s dn̄e tibi dicata scīfica: ⁊ intercedētib⁹ sanctis martyribus tuis marco ⁊ marcelliano ꝑ eadē nos placatus intēde. Per dominum. Communio. Amē dico vobis ꝙ vni ex mi. fol. 268. Cōplē.

Salutaris tui dn̄e repleti libamine supplices exoramus vt cuius letamur gustu: renouemur effectu. Per. ¶ In festo geruasij ⁊ ꝓthasij marty. Intr. Loquetur dn̄s. fo. 254. Oratio.

Deus q nos ānua scōrum martyꝝ tuorū geruasij ⁊ ꝓthasij solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt quorum gaudemus meritis accendamur exēplis. Per. Lcō. Sancti ꝑ fidē. fo. 255. Gra. Gl̄iosus deus. f. 256 All'a. Corpora scōꝝ. fo. 256. Sequentia de mar. Euangelium. Uidete ne quis. fo. 259. Offer. Letamini in dn̄o. fo. 259. Secre.

Oblatis q̄s dn̄e placare muneribus ⁊ ītercedentibus scīs martyribus tuis a cūctis nos defende ꝑicul'. ꝑ. Cō. Posuerūt mor. fo. 259. Cōplen.

Hec nos cōio dn̄e purget a crimine: ⁊ ītercedentib⁹ tuis celestis remedij faciat esse ꝯfortes. Per. ¶ In festo achacij ⁊ sociorum eius. Introitus. Justi epulent'. fo. 254. Oratio.

Deus īfinite misericordie ⁊ maiestatis īmense qui btm̄ achatium cū decez milib⁹ ꝯtubernalibus suis crucis pati

bulum subire fecisti: tribue q̃s: vt eius sacris petitionibus fructũ crucis in nobis cõseq valeamus. Per. Epl'a de martyribus. Gra. Gl'iosus deus in. fo. 256 All'a. Letamini in dño. f. 256. Sequẽ. de cõi plurimoꝝ mar. Of. Mirabilis deus. fo. 259. Secre.

OBlatis q̃s dñe placare muneribus: ⁊ iterceden tib⁹ sanctis tuis achatio cũ socijs suis: a cunctis nos defende periculis. Per. Commu.

AIustoꝝ aĩe. fo. 250. Cõpl. Auxiliatrix sit nobis virt⁹ spũs sancti q̃ sanctum suũ achatium cũ suis sodalibus in crucis patibulo roborauit te chr̃e supplicitter exoram⁹: vt quoꝝ natalitia colim⁹: eodẽ spiritu adiuuante: eterna beatitudine cõsolemur. Per eius. ¶ In vigi. natiui. sci ioãnis bapti. Introi.

NE timeas zacharia exaudita ẽ oratio tua ⁊ elisabeth vxor tua pariet tibi filiuz ⁊ vocabis nomẽ eius ioannes hic erit magnus coram domino ⁊ spiritu scõ replebit̃ adhuc ex vtero mr̃is sue ⁊ multi in natiuitate eius gaudebunt. ps. Domine in virtute tua letabitur rex ⁊ sup salutare tuuz exultabit vehemẽter. Oratio.

PResta q̃s op̃s deus: vt familia tua ꝑ viam salutis ĩcedat ⁊ beati ioãnis precursoris hortamẽta sectando ad euz quez predixit secura perueniat. Per. Lectio hieremie prop. I.

IN diebus illis. Factuz est verbũ domini ad me dicens. Priusq̃z te formarem in vtero noui te: ⁊ anteq̃z exires ꝺ vulua sanctificaui te: ⁊ ꝓphetã in gẽtib⁹ dedi te. Et dixi. A. a. a dñe deus ecce nescio loq: quia puer ego sum. Et dixit dñs ad me. Noli dicere: qꝛ puer ego sũ: qm̃ ad oĩa que mittam te ibis: ⁊ vniuersa que mãdauero tibi loq̃ris. Ne timeas a facie eoꝝ qꝛ ego tecũ sum: vt eruaz te dicit dñs. Et misit manũ suam: ⁊ tetigit os meuz. Et dixit dñs ad me. Ecce dedi v̄ba mea in ore tuo: ecce ꝯstitui te hodie super gentes ⁊ regna: vt euellas ⁊ destruas ⁊ disperdas: ⁊ edifices ⁊ plãtes dicit dñs omp̃s. Grad.

FUit homo missus a deo cui nomẽ ioannes erat hic venit. ℣. Ut testimonium perhiberet de lumine ⁊ pararet domino plebem perfectã. Initium sancti euangelij. Secundum Lucam. I. C.

FUit in diebus herodis regis iudee sacerdos quidam no

mine zacharias de vice abia: ⁊ vxor illi de filiabus aaron ⁊ nomen eius elisabeth. Erant autē ambo iusti ante deum: incedentes in oibus mandatis ⁊ iustificatiōibus dñi sine querela. Et non erat illis filius: eo ꝙ esset elisabeth sterilis: ⁊ ambo processissent in diebus suis. Factū est autem cum sacerdotio fungeret zacharias in ordine vicis sue ante deum ſm consuetudinem sacerdotij sorte exijt vt incensum poneret ingressus in tēplum dñi. Et omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. Apparuit aūt illi angelus domini: stās a dextris altaris incensi. Et zacharias videns turbatus est: ⁊ timor irruit sup eū. Dixit autem ad illum angelus. Ne timeas zacharia qm̄ exaudita est deprecatio tua: ⁊ vxor tua elisabeth pariet tibi filium: vocabis nomē eius ioānes. Et erit gaudium tibi ⁊ exultatio: ⁊ multi in natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coram dño: ⁊ vinum ⁊ syceram non bibet: ⁊ spiritu sancto replebitur: adhuc ex vtero matris sue: et multos filioꝝ israel conuertet ad dominum deum ipsorum. Et ipse precedet ante illum in spiritu ⁊ virtute helie: vt conuertat corda patrum in filios: ⁊ incredulos ad prudētiā iustorū parare domino plebem perfectā.

Off. Gloria ⁊ honore. f. 263. Sec.

QUnera dñe oblata sctifica ⁊ intercedente btō ioanne baptista nos ꝑ hec a peccatorū nr̄orū maculis emūda. Per dominum nr̄m iesuꝝ christum filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ regnat. Communio. Magna est gloria. fo. 263. cōpl.

BEati ioānis baptiste nos domine preclara comitetur oratio: ⁊ quem venturū esse predixit: poscat nobis fauere placatum. Dominum nostruꝝ iesum christum filium tuum. In die sancto ad priorem missaꝝ. Introitus. Justus vt palma fo. 263. Oratio.

QOncede q̄s ops deus: vt qui bti ioannis baptiste solēnia colimus: ei⁹ apud te intercessionibus adiuuemur. Per. Lcō. Memoria iusti. fo. 236. Require in decollatione ipsius. Gra. Justus vt palma. fol. 261. H Alla. v. Ipse precedet āte illū in spū ⁊ virtute helie parare dño plebē pfectā.

Secundum Lucam. I.C.

IN illo tempore: Respondēs zacharias dixit ad angelum. Unde hoc sciā. Ego eni sum senex: ⁊ vxor mea processit i dieb⁹ suis. Et rndēs āgelus dixit

ei. Ego sum angelus gabriel q asto ante deum: ⁊ missus suꝫ lo qui ad te ⁊ hec tibi euãgelizare. Et ecce eris tacens ⁊ non poteris loqui vsqꝫ in diem quo hec fiant pro eo ꝙ nõ credidisti ver bis meis q̃ implebunt̃ in tẽpore suo. Et erat plebs expectãs zachariam: ⁊ mirabant̃ ꝙ ipse tardaret in tẽplo. Egressus au tem non poterat loqui ad illos. Et cognouerũt ꝙ visionem vi disset in templo. Et ipse erat in nuens eis: ⁊ ꝑmansit mut⁹. Et factũ est vt impleti sunt dies of ficij eius: abijt in domum suaꝫ. Post hos autẽ dies concepit elisabeth vxor eius ⁊ occulta bat se mensibus quinqꝫ dicẽs. Quia sic fecit mihi dñs in die bus quibus respexit auferre ob probrium meũ inter homines.

Credo. nõ dicitur nec ad missam maiorez nisi venerit in do minica. Offertorium. In virtu te tua domine. fo. 263. Secreta.

Munera dñe oblata sanctifica: ⁊ ĩtercedente bea to ioanne baptista: nos per hec a peccatoruꝫ nostrorum macu lis emunda. Per. Cõmunio. Posuisti dñe. fo. 263. Complen.

Presta q̃s omnipotẽs de us: vt qui celestia alimen ta percepim⁹: intercedente bea to ioanne baptista: per hec cõtra oĩa aduersa muniamur. ꝑ.

¶ In die sancto ad publicam Missam. Introitus.

De ve tre ma tris mee vo ca uit me dñs noĩe meo: et posuit os me um vt gladiũ acutuꝫ sub te gumẽto ma nus sue prote xit me posuit me quasi sa gittã ellectaꝫ. ps. Bonũ est ꝯfiteri domino ⁊ psallere noĩ tuo altissime. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Deus qui presentem diẽ honorabilẽ nobis in bea ti ioannis baptiste natiuitate fe cisti: da populis tuis spũalium gr̃am gaudiorũ ⁊ oĩum fideliuꝫ mẽtes dirige in viã salutis eter ne. ꝑ. Lcõ esaie ꝓphete. XLIX.

Hec dicit dñs deus. Audi te insule ⁊ attẽdite ppli d̃ longe. Dñs ab vtero vocauit me: de ventre mr̃is mee recor datus est noĩs mei. Et posuit os meũ quasi gladiũ acutum: sub vmbra man⁹ sue ꝓtexit me. Et posuit me quasi sagittã electaꝫ in pharetra sua abscõdit me: et dixit mihi. Seruus meus es tu israel qꝛ in te glĩficabor. Et nũc hec dicit dñs. Formans me ex vtero seruũ sibi. Dedi te in lu

cem gentiũ: vt sis salus mea vsq; ad extremũ terre. Reges videbunt: ⁊ consurgent pricipes: ⁊ adorabunt dñm deum tuuz: ⁊ sanctum israel qui elegit te. Gra. Priusq̃ te formarez in vtero noui te ⁊ anteq̃ exires de ventre scificaui te. ℣. Misit dñs manuz suam ⁊ tetigit os meũ ⁊ dixit mihi: priusq̃ te formarez i vtero noui te ⁊ anteq̃ exires de vẽtre scificaui te. Alleluia. ℣. Tu puer propheta altissimi vocaberis preibis ante faciem dñi parare vias eius. Sequentia.

Sancti baptiste christi preconis. Solennia celebrantes moribus ipsum seq̃mur. Vt ad viam quã predixit asseclas suos pducat. Deuoti te sctissime hominum amice iesu chr̃i flagitamus vt gaudia pcipiam⁹. Apparensq; zacharie gabriel repromisit q tuaz celebrarent obseqis natiuitatez. Vt p hec festa eterna gaudia adipiscamur. Qua sci dei sacris letitijs leti congaudent. Tu q preparas fidelium corda. Ne qd deuium vel lubricũ deus in eis iueniat. Te deposcim⁹ vt crimina nr̃a. Et facinora continua p̃ce studeas absoluere. Placatus vt ipse suos semper inuisere fideles. Et mansionẽ in eis facere dignet̃. Et agni vellere quẽ tuo digito. Mundi mõstraueras tollere crimina nos velit induere. Vt ip̃z mereamur angelis associj. In alba veste seq per portã clarissimam.

Amice christi ioannes. Sm lucã. I

In illo tẽpore: Elisabeth impletuz est tẽpus pariendi ⁊ peperit filium. Et audierũt vicini ⁊ cognati eius: qꝛ magnificauit dominus misericordiã suã cum illa ⁊ ꝯgratulabantur ei. Et factũ est in die octauo venerunt circũcidere puerũ: ⁊ vocabant eum nomine patris sui zachariam. Et respondens mr̃ eius: dixit. Nequaquã: sed vocabit̃ ioannes. Et dixerũt ad illã. Quia nemo est in cognatione tua qui vocet̃ hoc noie. Innuebant aũt patri eius quem vellet vocari eũ. Et postulans pugillarẽ scripsit dicẽs. Joannes est nomẽ eius. Et mirati sũt vniuersi. Apertũ est autẽ illico os eius ⁊ lingua ei⁹: ⁊ loquebatur benedicẽs deum. Et factus ẽ timor sup omnes vicinos eoruz: ⁊ super oia montana iudee: diuulgabãtur oia verba hec. Et posuerũt omnes q audierãt in corde suo dicẽtes. Quis putas puer iste erit? Etenĩ manus domini erat cum illo. Et zacharias pater eius impletus est spiritu sancto ⁊ pphetauit dicẽs. Bñdictus dñs de⁹ israel: qꝛ visitauit ⁊ fecit redemptionem plebis sue. Offertorium.

Iustus vt palma florebit sicut cedrus q̄ i libano ē mltiplicabit. Sec.

Tua dñe muneribus altaria cumulamus illius natiuitatē honore debito celebrātes: qui saluatorem mundi ⁊ cecinit affuturum: ⁊ adesse monstrauit. Dominum nostrū. Cōmunio. Tu puer propheta altissimi vocaberis preibis enim ante faciem dñi parare vias eius. Cōplē.

Sumat ecclesia tua de⁹ btī ioannis baptiste generatione letitiā: per quem iue regeneratiōis cognouit auctorem. Dñm nr̄ m. Infra octām nati. beati ioannis baptiste fit idem offm̄ quod in die nisi dñicus dies seu duplex vel nouez lectionum occurrat. In festo sanctorū ioānis ⁊ pauli mar. Introit⁹ Multe tribu. fo. 254. Oratio.

Quesumus op̄s deus vt nos geminata letitia hodierne festiuitatis expiat: q̄ de btōrum ioannis ⁊ pauli glificatione ꝓcedit: quos eadem fides ⁊ passio vere fecit esse germanos. Per. Deinde fit cōmemoratio de octā beati ioānis baptiste. Lcō li. sapiētie eccl̄i. XLIIII

Hi sunt viri misericordie quorū iustitie obliuionez non acceperunt: cuz semine eorum permanent bona: hereditas sancta nepotes eorum: ⁊ in testamentis stetit semen eorū: ⁊ filij eorum propter eos vsq̄ ineternum manent: generatio eorum ⁊ gloria eorum non derelinquetur. Corpora eorum in pace sepulta sunt: ⁊ nomina eorum viuent in secula. Sapientiam eorum narrabunt omnes populi: ⁊ laudem eorum ꝓnunciat omnis ecclesia scōruz. Gra. Ecce quā bonū. fo. 256. Alleluia. ℣ Hec est vera fraternitas que vicit mūdi crimina christū secuta est inclyta tenens regna celestia. Sequentia de martyrib⁹. Euāgelium. Uidete ne quis vos. folio. 259. Offertorium. Gloria būtur in te oēs. fo. 259. Secreta.

Hostias tibi domine sanctorum tuorum ioannis et pauli dicatas meritis benign⁹ assume: ⁊ ad perpetuum nobis tribue prouenire subsidiū. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Cōmunio.

Set si corā. fo. 260. Compl.

Sumpsimus domine sanctorum martyrum tuoruz ioannis ⁊ pauli solennia celebrātes sacramenta celestia: presta quesumus: vt quod temporaliter gerimus: eternis gaudijs consequamur. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti deus: Per omnia. ¶ In vigil. apostolorum petri ⁊ pauli. Introi.

Dicit dom nus petro cũ esses iunior cĩ gebas te et ambulabas vbi volebas cum autez se nueris extendes man⁹ tuas ⁊ alius te cinget ⁊ ducet te quo tu nõ vis: hoc aũt dixit significans qua morte clarificaturus eẽt deum. ps. Celi enarrant gloriam dei ⁊ opera manuuz eius annunciat firmamentum. Oratio.

Presta q̃s op̃s deus: vt nullis nos ꝑmittas ꝑturbatiõibus ꝯcuti quos in apl'ice ꝯfessionis petra solidasti. Per dominum nostrum iesum christũ filium tuum: Qui tecum viuit.

Lectio actuum apostolorũ. III

In dieb⁹ illis. Petrus ⁊ ioannes ascẽdebant in tẽplũ ad horã orationis nonã. Et quidam vir q erat claudus ex vtero mr̃is sue baiulabat̃ quez ponebant quotidie ad portã templi q̃ dr̃ speciosa: vt peteret elemosynam ab itroeũtibus in tẽplum. Is cũ vidisset petrũ ⁊ ioannẽ: incipientes introire in tẽplum: rogabat vt elemosynaz accipet. Intuens aũt in euz: petrus cũ ioanne dixit. Respice ĩ nos. At ille itẽdebat in eos sperans se aliqd accepturũ ab eis. Petrus aũt dixit. Argentuz ⁊ aurũ non est mihi: qd̃ autẽ habeo hoc tibi do. In nomie iesu chr̃i nazareni surge ⁊ ambula. Et apprehensa eius manu dextra alleuauit eum. Et ꝓtinus cõsolidate sunt bases eius ⁊ plãte: ⁊ exiliẽs stetit ⁊ ambulabat. Et intrauit cũ illis in tẽplum: ãbulans ⁊ exiliẽs ⁊ laudãs deuz. Et vidit eum omnis populus ambulantem ⁊ laudantem deuz. Cognoscebant autem illum: quoniam ipse erat q ad elemosynã sedebat ad speciosam portã tẽpli. Et repleti sũt oẽs stupor̃ ⁊ extasi: i eo qd̃ ꝯtigerat illi

Gra. In oẽm terrã. fo. 252. Secundum Joannẽ. C. vlti.

In illo tpe. Dixit iesus petro. Symon Joãnis diligis me plus his? Dicit ei. Etiaz dñe tu scis qr amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterũ. Simõ Joãnis diligis me? At illi. Etiã dñe: tu scis qr amo te. Dicit ei iterũ. Pasce agnos meos. Dicit ei tr̃tio. Symõ ioãnis amas me? Cõtristat⁹ ẽ petr⁹: qr dixit ei tr̃tio amas me: ⁊ dicit ei. Dñe: tu oĩa nosti: tu scis qr amo te. Dicit ei. Pasce oues meas. Amẽ amẽ dico tibi: cũ esses iunior cĩgebas te et ambulabas vbi volebas: cum autem senueris extendes manus tuas: ⁊ ali⁹ te cĩ-

get:⁊ ducet quo tu nō vis. Hoc aūt dixit significans qua morte clarificaturus esset deū. Offer. Adibi aūt. fo. 253. Secreta.

QUanus populi tui qñs dñe aplica intercessiōe sanctifica: nosq; a peccatorum nostrorum maculis emunda. p. Prefatio quotidiana. Cō. Symon ioannis diligis me plus his: domine tu omnia nosti: tu scis q; amo te. Complēda.

QUos celesti dñe alimento satiasti: aplicis intercessionibus ab omni aduersitate custodi. Per. C In die scō. Introi.

NUnc scio vere q; misit dominus angelum suū ⁊ eripuit me ō manu herodis ⁊ de oi expectatiōe plebis iudeorum. ps. Dñe probasti me ⁊ cognouisti me tu cognouisti sessionem meam. Oratio.

DEus q hodiernā diē apostolorū tuorū petri ⁊ pauli martyrio ꝓsecrasti: da ecclesie tue eorū in oibus seq; preceptū per quos religiōis sumpsit exordium. p. Et nota q; hac die ⁊ die sequenti nulla fit cōmemoratio de sancto ioanne baptista. Lectio actuum apl̄orū. XII.

IN diebus illis. Misit herodes rex manus: vt affligeret quosda de eccl̄ia. Occidit aūt iacobū fratrem ioānis gladio. Videns aūt q; placeret iudeis: apposuit ap̄hendere ⁊ petrū. Erant aūt dies azimorū. Quē cum apprehendisset misit i carcerem tradens q; quatuor quaternionibus militum ad custodiendū: volens post pascha p̄ducere eum pp̄lo. Et petrus quidem seruabat in carcere: oratio aūt fiebat sine intermissiōe ab ecclesia ad deū p eo. Cū aūt eū p̄ducturus eēt herodes: in ipa nocte erat petr⁹ dormiens inter duos milites: victus cathenis duab⁹. Et custodes añ ostiū custodiebāt carcerē. Et ecce āgelus dñi astitit: ⁊ lumē refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eum dicēs. Surge velocit. Et ceciderūt cathene ō manib⁹ ei⁹. Dixit aūt angel⁹ ad eū. Precingere ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circūda tibi vestimētū tuū: ⁊ seq̄re me. Et exiēs seq̄bat eū. Et nesciebat: q; verū est qđ fiebat p āgelū estimabat aūt se visū videre. Trāseūtes aūt primā ⁊ scdā custodiā: venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē q̄ vltro apta ē eis. Et exeūtes p

cesserũt vicũ vnũ ⁊ ꝯtinuo discessit ãgelus ab eo. Et petrus ad se reuersus dixit. Nũc scio v̄e: qꝛ misit dñs ãgelũ suũ ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de oĩ expectatione plebis iudeoruz. Gra.

Constitues eos pricipes sup omnẽ terrã memores erunt nois tui dñe. ℣. Pro pr̃ibus tuis nati sunt tibi filij ꝓpterea populi ꝯfitebuntur tibi. Alla. ℣. Tu es petrus ⁊ sup hãc petram edificabo ecclesiã meaz ℣. Btũs es symon petre qꝛ caro ⁊ sanguis non reuelauit tibi sꝫ pater meus qui est in celis. Sequentia.

Petre summe christi pastor ⁊ paule gentium doctor. Ecclesiam vestris doctrinis illuminatam. Per circulum terre precatus adiuuet vester. Nam dñs petre celoꝝ tibi claues dono cedit. Amigerum beniami christus te scit suũ vasqꝫ electum. Mare plancta te petre christus ꝯculcare tue dedit charitati. Umbrã tui corporis ĩfirmis debilibusqꝫ fecit medicinã. Doctilogos philosophos te paule christꝰ dat vincere sua voce. Multiplices victorias tu paule christo per populos acquisisti. Postremo victis oĩbus barbaris ad arcem summi pergitis culminis. Germanos discordes sub iugum christi pacatos iam coacturi. Ibi neronis feritas pricipis apostoloꝝ prelijs plurimis. Victores diuersc te petre ⁊ paule adixerat pene mortis. Te crux associat te vero gladius cruentus mittit christo.

Secunduz Mattheũ. XVI. C

In illo tẽpore: Uenit iesus in ptes cesaree philippi: ⁊ iterrogabat discipulos suos dicẽs. Quem dicunt homines esse filiũ hominis? At illi dixerunt: alij ioannẽ baptistaz: alij heliam: alij vero hieremiam: aut vnũ ex prophetis. Dicit illis iesus. Uos aũt quez me esse dicitis. Rñdens simon petrus dixit. Tu es christus filius dei viui. Rñdens autez iesus dixit ei. Beatus es simõ bariona: qꝛ caro ⁊ sanguis nõ reuelauit tibi: sꝫ pater meus q in celis est. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrꝰ ⁊ sup hanc petraz edificabo ecclesiam meã. Et porte inferi nõ preualebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorũ. Et qdcũqꝫ ligaueris sup terraz erit ligatum ⁊ in celis. Et qdcũqꝫ solueris sup terram: erit solutũ ⁊ in celis. Credo. dr̃. Off.

Constitues eos. fo. 253. Secrete.

Hostias dñe quas nomini tuo sacrandas offerimus apostolica prosequatur oratio per quã nos expiari tribuas et defendi. Per dñm. Prefatio de aplis dicit per octãm. Com.

Tu es petrus ⁊ super hanc petraz

edificabo eccleſiã meã. Complẽ.

QVos celeſti oñe alimẽto ſatiaſti: apl̃icis interceſſionib⁹ ab oĩ aduerſitate cuſtodi. ℂ In cõme.sci pauli. Intr.

SCio cui credidi ⁊ cert⁹ ſũ: q̃ potẽs eſt depoſitũ meum ſeruare in illũ diem. ℘. Celi enarrãt gl̃iam dei ⁊ opa manuũ eius annunciat firmamẽtũ. Oio

DEus q̃ multitudinẽ gentium bt̃i pauli apl̃i tui p̃dicatiõe docuiſti: da nobis q̃s: vt cuius natalitia colimus: eius apud te p̃tocinia ſentiam⁹. per.

Ad galathas. 1. C.

FRatres: Notũ vobis facio euangelium quod euangelizatum eſt a me: q̃ non eſt ſm̃ homines. Neq̃ enim ego ab homine accepi illud neq̃ didici: ſed per reuelationem ieſu chriſti. Audiſtis enim conuerſationem meam aliquãdo in iudaiſmo quoniam ſup̃a modum perſequebar eccleſiam dei: ⁊ expugnabã illam: ⁊ p̃ficiebaz in iudaiſmo ſup̃a multos coetaneos meos in genere meo: abũdanti⁹ emulator exiſtens paternaruz mearum traditionum. Cum autem placuit ei qui me ſegregauit ỏ vtero matris mee: ⁊ vocauit p̃ gratiam ſuam: vt reuelaret filium ſuum in me vt euãgelizarẽ illum in gentibus: cõtinuo non acquieui carni ⁊ ſanguini. Neq̃ veni bieroſolymam ad anteceſſores meos apoſtolos: ſed abij in arabiam: ⁊ iteruz reuerſus ſum damaſcũ. Deinde poſt annos tres veni bieroſolymã videre petrum ⁊ mãſi apud eũ diebus q̃ndecim. Alium autem apoſtolor̃ vidi neminẽ niſi iacobum fratrem domini. Que autem ſcribo vobis: ecce coram deo: quia non mentior. Graõ.

QUi opatus eſt petro in apoſtolatu operatus eſt ⁊ mihi inter gentes ⁊ cognouerunt gratiã dei que data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua non fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. Alleluia. Celi enarrant. Sequentia. Clare ſanctorum. fo. 252.

Secundum Matthẽum. XIX

IN illo tpe: Dixit ſimõ petrus ad ieſum. Ecce nos reliquimus oia ⁊ ſecuti ſumus te. Quid ergo erit nobis? Ieſus autez dixit illis. Amẽ dico vobis ꝙ

vos q secuti estis me in regene ratione cuz sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos sup sedes duodeci: iudi/cantes duodecim tribus israel. Et oīs qui reliquerit domū vel fratres aut sorores: aut patrez aut matrē: aut vxorē: aut filios aut agros propter nomen meum centuplum accipiet ⁊ vitaz eternam possidebit. Offertori. In oēm terrā. fo. 253. Secreta.

Ecclesie tue q̄s domine p̄ces ⁊ hostias apostolica tibi cōmendet oratio: vt quod ꝓ illorum gloria celebramus nobis proficiat ad medelaz. Per. Cōmunio. Amen dico vobis ꝙ vos. fo. 253. Complē.

Perceptis dñe sacr̄is subdito corde rogamus ⁊ petimus vt itercedēte beato paulo apostolo tuo nobis proficiat ad medelam que pro illius gesta sunt passione. Per dñm nostrum.

¶ In octa. sancti ioannis baptiste omnia dicūtur: vt supra in die sancto preter orationem secretā ⁊ complendam. Oro.

Presta quesumus omni/potens deus: vt ecclesia tua que iteratam natiuitatem precursoris filij tui domini nostri iesu christi ⁊ baptiste in octauo videlicet die veneratur ipo pro ea apud tuam misericordiam preueniente a peccatis oībus te miserante liberari mereatur. Per dominū. Secreta

In tuo conspectu domine quesumus talia sint munera nostra: qui interueniente beato ioanne baptista: ⁊ que placere valeant ⁊ nos tibi placere ꝑficiant. Per. Complenda.

Deus qui nos beati ioannis baptiste solennia frequentare concedis presta quesumus vt deuotis eadem mentibus celebremus: vt eius patrocinio promerente plenū capiamus saturitatis augmentū. Per dominum nostrum iesuz christum filium tuum. Notanduz quod in priuata octaua natiuitatis sancti ioānis baptiste fit commemoratio de octaua apostolorum petri ⁊ pauli oratio secreta ⁊ complenda vt supra in die ipsorum. ¶ In vigilia visitationis gloriose virginis Marie. Introitus.

Rorate celi desuper ⁊ nubes pluant iustuz apiat terra ⁊ grrminet saluatorem. ℣. Celi enarrāt gloriā dei et opa manuuz ei⁹ ānūciat firmamētū. Or.

Te sanctificationis arche marie domine deus que te nouem mensibus baiulauit fac nos debita veneratione festa peragere in qua ipse dignatus es clausum pphetaꝫ in vtero elisabeth visitaꝛ. Qui cũ de. Lcõ li. apocal. bri ioã. apli. XII

Signũ magnũ apparuit i celo. Mulier amicta sole ꝛ luna sub pedib⁹ eius: ꝛ in capite eius corona stellaꝝ duodeci. Et in vtero habẽs: ꝛ clamabat parturiens ꝛ cruciatur vt pariat. Et visũ est aliud signũ in celo. Et ecce draco magnus rufus hñs capita septez ꝛ cornua decem: ꝛ in capitibus suis septẽ diademata ꝛ cauda eius trahebat tertiam partẽ stellaruꝫ celi ꝛ misit eas in terrã. Et draco stetit ante mulierez que erat paritura: vt cũ peperisset filiuꝫ ei⁹ deuorꝛaret. Et peperit filiuꝫ masculũ: qui recturus erat oẽs gẽtes in virga ferrea: ꝛ rapt⁹ẽ filꝰ ei⁹ ad deũ ꝛ ad thꝛonũ ei⁹. Sꝛa. Benedicta ꝛ venerabilis. fo. 279. Secundum mattheum.

In illo tempoꝛe. Cuꝫ esset desponsata mater iesu maria ioseph: anteqũ conuenirent inuenta est in vtero habens de spũ sancto. Joseph autem vir eius cum esset iustus ꝛ nolet eam traducere: voluit occulte dimittere eam. Hec autez eo cogitante: ecce angelus domini in somnis apparuit ei dicẽs: Joseph fili dauid: noli timere accipere mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum est: de spiritusancto est: pariet autem filium: ꝛ vocabis nomen eius iesus. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eoꝝ. Offertoꝛium. Recordare virgo mater dum steteritis in conspectu dei: vt loquaris pro nobis bona: ꝛ vt auertat idignationem suam a nobis. Secreta.

Ojsita nos in salutari tuo domine qui marie viscera tua dignatus es p̃sentia visitare ꝛ per glorioſam matris tue que elisabeth visitauit exultationem: nos ad perennem digneris perducere habitationẽ. Qui cum. Prefatio quotidiana. Communio. Beata viscera marie. folio. 278. Complenda.

Satiati ꝛ inebriati celestibus alimentis: fac nos q̃sumus domine eterna fruitione consequi que mysticis sumpsimus sacramentis. Per dominum nostrum iesum christũ filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate spiritus sancti deus: Per omnia secula seculoꝝ. Amen.

¶ In die visitationis btē Marie. Intr.

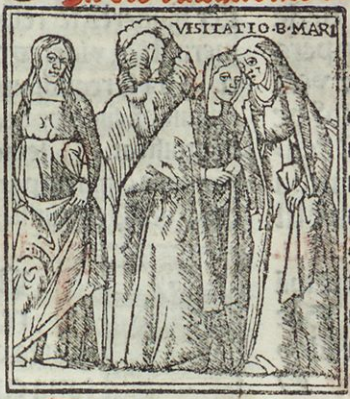

Gaudeamus oēs ī domino diē festū celebrantes in honore marie virginis: de cuius visitatiōe gaudēt angeli: ⁊ collaudant filium dei. ps. Cātate domino canticum nouum qꝛ mirabilia fec̄. or.

Omnipotēs sempiterne deus q ex abundātia charitatis btām mariā tuo filio ipregnatā ad salutationem elisabeth inspirasti: presta q̄s: vt per eius visitationem donis celestibus repleamur: ⁊ ab omnibus aduersitatibus eruamur. Per eun. Lectio libri sapien. Canti. II.

Ecce venit saliens in montibus: trāsiliens colles. Similis est dilectus meus capree: hynnuloqꝫ ceruoꝝ. En ip̄e stat post parietē nostrū respiciens per fenestras, ꝓspiciēs per cācellos. En dilectꝰ meus loquit̄ mihi. Surge ꝓpera amica mea columba mea formosa mea ⁊ veni.

Jam eni byems transijt ymber abijt ⁊ recessit: flores appuerũt in terra nr̃a: tempus putationis aduenit. Vox turturis audita ẽ in terra nr̃a: fic⁹ ptulit grossos suos: vinee florentes dederunt odorẽ suũz. Surge, ppera amica mea speciosa mea ⁊ veni columba mea in foraminib⁹ petre in cauerna macerie. Ostende mihi faciẽ tuã: sonet vox tua in auribꝰ meis. Vox eni tua dulcis ⁊ facies tua decora. Gradu. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurẽ tuã q̃ ꝙcupiuit rex speciẽ tuaz. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: itende, p spere, pcede ⁊ regna. Alla. ℣. O maria mr̃ xp̃i montana q̃ adisti ⁊ cognatã saluasti ꝙ filij mater casti audi nos pia ⁊ dulcis nobis filiuz reconcilia. Sequentia.

Decet huius cũctis horis festi voce dulciori facere memoriam. Nec indignũ sed benignũ voci cor de dare signũ marie in gliam. Innouemꝰ mente mr̃ petit q̃ montana salutare grauidaz. Qua ranympho comitata fuerat quo salutata senem mulcet pauidã. Rem mirat̃ ꝙ matrona vñ inquit tanta dona mihi dãtur hodie. Ad me veniret q̃ illa mr̃ dei ⁊ ancilla sceptruz ois glorie. Laudet clausus sua mr̃e sentit, plẽ fine p̃e agnum dei predicat. Exit magnus ifans rite regẽ celi agnũm vite clausus plausu idicat. Nequit senex imorari rapit manꝰ manu pari ⁊ nimis celeriter. Exultabat mõ miro circũplexa ac in giro salutãdo dulciter. Clamat senex voce clara amplexata tot p̃clara insignia ꝺo chara voce pãdens veteri. Salus iter mulieres te respexit celi heres meruisti q̃ videres casta fructũ vteri. Illa ꝙ repudiauit laudẽ deo affignauit qñ supplex decãtauit ꝙtinens magnificat. Clemens vgo pia tu nos foue o maria partꝰ nãq̃ almos quia sola spes vinificat. Amen. Secundũ lucam. I.C.

In illo tempore: Exurgens maria abijt in montana cuz festinatiõe in ciuitatẽ iuda: ⁊ intrauit in domum zacharie et salutauit elisabeth. Et factũ est vt audiuit salutationẽ marie elisabeth: exultauit ifans in vtero eiꝰ. Et repleta est spũsancto elisabeth ⁊ exclamauit voce magna ⁊ dixit. Bñdicta tu inter mulieres: ⁊ benedictus fructꝰ ventris tui. Et vñ hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me. Ecce eni vt facta est vox salutatiõis tue in auribus meis: exultauit infãs in vtero meo. Et btã que credidisti q̃m perficient̃ in te ea que dicta sunt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat aia mea dñm. Et exultauit spũs meus in deo salutari meo. Quia respexit hu

nilitatē ancille sue: ecce eni ex hoc beataz me dicēt omnes generatiōes. Quia fecit mihi magna q potens ē ⁊ sanctū nomē eius. Et misericordia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies timentibus euz. Fecit potētiam in brachio suo: dispsit superbos mente cordis sui. Deposuit potētes de sede: ⁊ exaltauit humiles. Esuriētes ipleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes. Suscepit isrl' puer̄ suuz recordat⁹ ē misicordie sue. Sicut locutus est ad patres nr̄os abraam ⁊ semini eius in secula. Mansit aūt maria cū illa quasi mensibus tribus: ⁊ reuersa ē in domum suā. Credo. Offert.

Aue maria gr̄a plena dn̄s tecum benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus ventris tui. Secreta.

Omnipotens sempiterne deus q curam de oībus in te ꝯfidentibus semp habes: presta q̄s vt p oblationē quam tibi offerim⁹: visitationez spūalem btē virginis marie in nr̄is necessitatibus sentiamus. Per dn̄m nr̄m iesum chr̄m. Cōmu.

Diffusa est gratia in labijs tuis ꝓpterea bn̄dixit te de⁹ in eternū. cōp.

Omnipotens sempiterne deus q cōmemorationē visitationis btē marie mr̄is dei fieri voluisti: presta q̄s vt p hoc sacrificiū quod sumpsim⁹ ab ei⁹ visitationis gr̄a nullatenus excidamus. Per eundē dominū nr̄m iesum chr̄m filium tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vni.

Et nota q̄ non fit commemoratio de octaua apostoloruz in predicta missa festi visitatiōis.

¶ Infra octām apostolorum petri ⁊ pauli ad missam oīa dicuntur de cōi apostolor̄ orationem q̄ dicit̄ sicut in die videlz. Deus q ho. cum secre. ⁊ cōplē. De festiuitatibus v̄o. ix. lec. q̄ infra predictam octām veniunt agit̄ cum cōme. octaue apostolor̄. Si v̄o infra p̄dictam octāz occurrerit dies dn̄ica agat̄ de dn̄ica cum cōme. octaue: de festo visitatōis ⁊ in die octauo fit idem offm̄ quod in die. De festiuitatibus que infra octām veniunt nihil tūc agitur: sz post octauā celebrant̄. De octaua apl'or̄ petri ⁊ pauli fit eo die quo cadit cum cōme. octaue visitationis: p̄dicta rubrica in aliqbus locis obseruat̄ in aliquibus vero non. ¶ In festo scōr̄ processi ⁊ martiniani martyrum. Intr. Judicant sci gen. fo. 254. Oratio

Deus q nos scōr̄ martyr̄ tuor̄ ꝓcessi ⁊ martiniani ꝯfessionib⁹ gloriosis circūdas ⁊ ꝓtegis: da nobis ⁊ eor̄ imitatione ꝓficere: ⁊ itercessione gaudere. p. Lcō. Expectatio iusto. fo. 255. Gra. Exultabūt sci i gl'ia. fo. 256. Justi epulent̄. fo. 256. Se

quentia de mar. Euangelium. Cum audieritis. fo. 257. Offe. Gloriabunt. fo 259. Secreta.

SUscipe dñe preces ⁊ munera q̄ vt tuo sint digna ꝯspectui scōr̄ tuor̄ ꝓcessi ⁊ martiniani precibus adiuuemur. p. Cō. Anima nr̄a. fo 259. Cōple.

CORporis sacri ⁊ preciosi sanguinis repleti libamine: q̄s dñe deus nr̄: vt quod pia deuotione gerim⁹ cert a redemptione capiamus. p. ¶ In festo vdalrici episcopi. Introitus.

AStatuit ei. fo. 263. Oratio Desto dñe popl'o tuo vt beati vdalrici ꝯfessoris tui atq̄ pontificis merita p̄clara suscipiens ad ipetrandaz misericordiā tuam semper eius patrocinijs adiuuetur. Per dominuz. Lectio Omnis pontifex. 264 Gra. Jurauit dñs. fo. 265. Alla. Jurauit dñs. fo. 265. Sequentia de communi pontificis. Euan. Sint lumbi vr̄i pre. fo. 266. Off.

HPosuisti. fo. 263. Secre. Ec munera q̄s dñe suscipe ⁊ intercedente btō vdalrico ꝯfessore tuo atq̄ pō tifice nobis salutaria eē ꝯcede. Per. Com.

GDñe qnq̄z. fo. 267. Cōplē. Ustu salutaris hostie recreati omnipotentiā tuam domine supplicit exoramus vt intercedentib⁹ sancti vdalrici confessoris tui atq̄ pontificis meritis nos interius exteriusq̄ custodias. Per. ¶ In octā apostolorum petri ⁊ pauli. Introi. Sapientiā scōr̄. fo. 253. Oratio.

DEus cuius dextera beatum petrū apostolū ambulantē in fluctibus ne mergeret erexit: ⁊ coapl'm eius paulū tertio naufragantē de profundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpitius ⁊ ꝯcede vt ambor̄ meritis eternitatis gloriam consequamur. Per. Ad galatu II.

FRatres: Deus ꝑsonam hominis non accipit: mihi aūt qui videbantur aliquid eē nihil ꝯtulerunt: sed econtra cum vidissent q̄ creditum est mihi euangeliuz preputij sicut petro circūcisionis. Qui eni operatus est petro in apl'atu circūcisionis opatus est ⁊ mihi inter gentes. Et cū cognouissent gratiā que data est mihi iacobus ⁊ cephas ⁊ ioannes q videbantur colūne esse. Dextras dederunt mihi ⁊ barnabe societatis: vt nos in gentes ipsi autez in circuncisiōe tm̄ vt pauperuz memores essemus. Quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere in christo iesu domino nostro. Graduale. Justor̄ aie. fo 256. Alleluia. Jam non estis. fo. 252. Sm mat. XIIII

In illo tpe: Jussit iesus discipulos suos ascendere in nauiculaz: ⁊ precedere eū transfretū: donec dimitteret turbas. Et dimissa turba ascēdit in mōtem solus orare. Uespere autē facto solus erat ibi: nauicula āt in medio mari iactabatur fluctibus. Erat enī contrarius vētus. Quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans super mare. Et vidētes euz super mare ambulantem turbati sūt dicentes: qꝛ fantasma est: ⁊ pre timore clamauerūt. Statimqꝫ iesus locutus est eis dicens: habete fiduciam: qꝛ ego sum: nolite timere. Respondens autem petrus dixit. Domine: si tu es iube me venire ad te sup aq̄s. At ipse ait. Ueni. Et descendēs petrus de nauicula: ambulabat super aquas vt veniret ad iesum: videns vero ventuz validum timuit. Et cum cepisset mergi clamauit dicens. Domine: saluuz me fac. Et continuo iesus extendens manuz apprehendit eum: ⁊ ait illi. Modice fidei quare dubitasti? Et cum ascendisset in nauiculam: cessauit ventus. Qui autem in nauicula erant venerunt ⁊ adorauerunt eum dicentes. Uere filius dei es. O redo in. Offertoriuz.

O Exultabūt scti. f. 259. Sec. Fferimus tibi domīe preces ⁊ munera que vt tuo sint digna ꝯspectui apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli precibus adiuuemur. p. Cō. Justoꝝ animef. 259 Cōplē.

Protege dñe populuz tuum: ⁊ apl'oꝝ tuoꝝ patrocinio ꝯfidentem ꝑ hec sumpta mysteria ꝑpetua defensione cōserua. Per. ¶ In festo septez fratrum martyrum. Introit⁹. Laudate pueri. fo. 254. Oratio.

Presta q̄s omnipotens d̄us vt qui gloriosos martyres fortes in sua ꝯfessione cognouim⁹: pios apud te in nr̄a ītercessione sentiamus. Sapientie prouerbiorū. XXXI.

Mulierem fortē quis inueniet procul ⁊ de vltimis finib⁹ precium eius. Cōfidit in ea cor viri sui: ⁊ spolijs non indigebit. Reddet ei bonū ⁊ non maluz: oībus diebus vite sue. Quesiuit lanā ⁊ linum: ⁊ opata est cōsilio manuum suaꝝ. Facta est q̄si nauis institoris: de longe portās panē suuz: de nocte surrexit: deditqꝫ predā domesticis suis ⁊ cibaria ancillis suis. Cōsiderauit agrū ⁊ emit eū: de fructu manuum suaꝝ plantauit vineā. Accinxit fortitudine lūbos suos ⁊ roborauit brachium suuz. Gustauit ⁊ vidit qꝛ bona est negociatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius: manum suam misit ad fortia ⁊ digiti eius

apprehenderunt iusum: manū suam aperuit inopi: ⁊ palmas suas extendit ad pauperē: non timebit domui sue a frigoribus nivis: oēs enī domestici eiꝰ vestiti sunt duplicibꝰ: stragulataꝫ vestē fecit sibi: bissus ⁊ purpura indumentū eius: nobilis in portis vir eius qñ sederit cum senatoribꝰ terre sindonē fecit ⁊ vendidit: ⁊ cingulū tradidit chananeo. Fortitudo ⁊ decor indumētum eius: ⁊ ridebit in die novissimo. Os suū aperuit sapientie: ⁊ lex clemētie in ligua eiꝰ. Cōsiderauit semitas domus sue et panē ociosa nō comedit. Surrexerunt filij eius ⁊ beatissimā predicauerunt: vir eiꝰ ⁊ laudauit eā. Multe filie cōgregauerunt divitias: tu super gressa es vniuersas. Fallax grā ⁊ vana ē pulchritudo: mulier timens deum ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum ⁊ laudent eam in portis opera eius. Gra. Vindica dñe. fo 256. Alla. Laudate pueri dominum. fo. 256.

Secundum Matthēum. XII.

In illo tpe. Loquente iesu ad turbas. Ecce mater eiꝰ ⁊ frēs stabāt foris q̄rētes loq ei. Dixit aūt ei qdā. Ecce mr̄ tua et frēs tui foris stāt querētes te: At ipse rndens dicēti sibi ait. Que est mr̄ mea: ⁊ q̄ sunt frēs mei? Et extēdens manū in discipulos suos dixit. Ecce mat mea ⁊ fratres mei: quicūqꝫ enī fecerit voluntatē p̄ris mei q in celis ē: ipse me frater soror ⁊ mater est.

Of. Ala nr̄a fo. 259. Secreta.

Sacrificijs p̄ntibus quesumus dñe intende placatꝰ ⁊ intercedētibus scis tuis duotiō nr̄e pficiant ⁊ saluti. Per. Cō. Quicūqꝫ fecerit vol. 259. cōp.

Quesumus op̄s deus vt illiꝰ salutaris capiamus effectū cuius p hec mysteria pignus accepimꝰ. p. ℂ In festo sācti pū pape ⁊ martyr. Introit. Justus vt palma. fo. 263. Oratio

Glorioſi martyris tui atqꝫ pōtificis pij da nobis quesumus dñe solēnitatibꝰ gloriari: ⁊ a cūctis mentis ⁊ corporis periculis eius pia intercessiōe misericorditer liberari. per. Gr. Justus nō turbabit. fo. 261. Alla. Beatus vir. fo. 262. Offer.

Sinuēi dauid. fo. 267. Sec.

Uscipe dñe munera propitius oblata que maiestati tue beatus pius martyr ⁊ pontifex commendet. Per. Cōmunio Dñe quiqꝫ. fo. 266. Complēda.

Beati martyris tui atqꝫ pōtificis pij domine intercessione placatus: p̄sta quesumus: vt ea que tēporali celebramus

actione perpetua saluatiõe capiamus. Per. Eodem die fit de vigilia sanctoꝝ hermachore ⁊ fortunati marty. Introit⁹. Intret i ꝯspectu. fo. 253. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus: da nobis sanctorũ martyrum tuoꝝ hermachore ⁊ fortunati precibus adiuuari: vt quoꝝ festa preuenimus eorum auxilium capiamus. Per dominum nostrum iesum christum. Lectio. Justoꝝ aĩe. f. 255 Gra. Uidica dñe. fo. 256. Euan. Attendite a fermẽto. f. 258. Of.

A Gloriabũt. fo. 259. Secre. Altare tuũ dñe muneribꝰ cumulamꝰ oblatis: da q̃s: vt ad salutẽ nr̃am beatoꝝ martyruz tuoꝝ hermachore ⁊ fortunati precatione proficiant quorũ solennia precurrimus. Per. Cõ. Posuerũt mortalia. fo. 259. Cõp.

Magnifica dñe btõꝝ martyrũ tuoꝝ hermachore ⁊ fortunati solennia recẽsentes que promptis cordibus ambiẽtes ⁊ suscipimus: ⁊ preuenimꝰ. Per. ¶ In die sancto. Introi.

Usti epulentur ⁊ exultent in conspectu dei ⁊ delectent̃ in letitia. ps. Exurgat dꝰ us ⁊ dissipentur inimici eius et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oratio.

Deus qui nos hodierna die beatissimoꝝ martyrum tuoꝝ hermachore ⁊ fortunati: multiplici facis celebritate gaudere: tribue q̃s eoꝝ nos semp̃ pijs defensionibus muniri ⁊ or̃onibus adiuuari. Per. Predicta or̃o dicitur solumodo in festo ⁊ p̃ octauã eoꝝ: alie vero or̃ones dñr alijs tp̃ibus anni. Lectio. Sci per fidẽ. f. 255 Gra. Timete dñm oẽs sancti eius qm̃ nihil deest timentibus euz. ℣. Inqrentes aũt dñz non deficient oĩ bono. All. ℣. Scẽ pr̃ hermachora tuuz soue ppl̃m ⁊ celi regina ora eiusqz filiũ vt piuz in mortis hora nobis dent subsidiũ. Sequen.

Plebs fidel̃ hermachore gratulet̃ in honore de q̃ marci successore gaudet aqleya. Qui⁹ ꝯsors fortunat⁹ naz cũ illo coronat⁹ passiõe socia. Gẽtẽ culpa veterẽ reddẽs fide puberẽ afflict⁹ in carcerẽ hermachora mittit̃. Qui ꝯtẽptis oĩb⁹ penis ⁊ tortorib⁹ nõ minis non p̃cib⁹ nec terrore frãgit̃. Quo p̃cãte dñm p̃ se ⁊ p̃ cetis fulget pr̃ luminum in occl̃to carceris. Põcian⁹ igit̃ lumẽ missũ celit⁹ videt ⁊ efficit̃ tẽplũ scissimus. Fama lucis nũciat̃ ceca lumẽ contemplatur fide patris liberatur puer a demonio. Unde multi baptizati manu scti fortunati dant honorez trinitati crednnt dei filio. Quem seuastus nomine seu se vastans crimine

pro christi certamine victum tradit carceri. Ubi simul socias scas reddunt gras illatas iniurias asscribentes muneri. Noctu quoq; opere die scit religio decollant in carcere prefigurat glorie. Amen. Euangeliu. Cũ audieritis. f. 257. Credo. Of. Letamini in dño. 259. Secr.

MUnera humilitatis nre q̃ pro scorũ martyrum tuorũ hermachore ⁊ fortunati gliosa passione ⁊ solẽnitate offerimus q̃s clementiã tuam: respicere dignare ⁊ ipsorũ intercessione tã ad pfectũ vite quam aie salutari nobis pfueta miseratione puenire pcede. p. Cõ. Et si coꝛã hoibus. fo. 260. Cõplẽ.

SUmentes dñe celestis dona mysterij q̃s: vt scorum martyrũ tuorũ hermachore et fortunati adiuuemur meritis quorũ solennitatẽ celebramus. Per. Offm̃ de dedicatione regre post cõe scorum. folio. 272. Nota infra octãm ⁊ in die octauo scorũ martyrũ hermachore ⁊ fortunati in missa fit idẽ offm̃ q̃ in die. De festiuitatib⁹ vero. ix. lec. que infra predictaꝫ octãm occurrunt agit cum memoria octaue. Et si dies dñica infra prefatã octãm venerit agatur de dñica cum cõme. octaue oꝛationis infrascripte dicantur de martyribus hermachore et fortunato alijs tẽpoꝛibus. oño.

INteruenientibus q̃s dñe scis martyribus tuis hermachore ⁊ fortunato ecclie tue voces placatus admitte vt de structis aduersitatibus ⁊ erroꝛibus vniuersis secura tibi deseruiat libertate. Per. Secreta

LAudis tue domine hostias imolamus in cõmemoratione scorum martyrũ tuorũ quibus nos ⁊ pñtibus exui malis pfidimus ⁊ futuris. p. Cõp.

PResta q̃s domine vt btõrum martyrũ tuorũ hermachore ⁊ fortunati: nos semp adiuuet oꝛoꝛ tua nos semp custodiat protectio. Per. In diuisione apostolorũ. Introit⁹. Mihi aũt nimis. fo 251. Oratio.

DEus q vniuersum mundũ beatorũ ap'oꝝ tuoꝝ pdicatione docuisti: da nobis qñs vt quorũ hodie diuisionẽ colimus: p eorum ad te exẽpla gradiamur. Per. Lectio. Jam nõ estis hospites. fol. 251. Ista. In oẽm terrã. fo. 252. Alia. Non vos me elegistis. 252. Seqn.

QEli enarrãt gliam dei filij vbi icarnati facti de terra celi. Nec eni glia soli dño est pgrua. Nomẽ est cuius magni pfilij angelus. Istud pfilũ lapso hoi auxiliuꝫ est antiquũ ⁊ pfundũ ⁊ vex factũ solis tm̃ scis cognitũ. Cum angelus iste hõ natus ex muliere imortalẽ ex mortali de terra: celũ fecit ex homie

angelū. Hic est dñs exercituū deus cui⁹ sunt angeli missi in terrā apostoli. Qui⁹ seipsū vnū prebuit resurgēs in multis argumētis pacē victor mortis nuncians. Pax vobis ego sū ingt nolite iā timere predicate verbū dei creature oi corā regib⁹ z principib⁹. Sicut misit me pr̄ et ego mitto vos in mundū estote ergo prudētes sicut serpētes: estote vt colūbe simplices. Hinc petr⁹ romaz aplox princeps adijt. Paul⁹ gr̄am vbiqz docēs gr̄am ter quatuor alij ꝓceres in plagis terre quatuor euā/gelizantes trinū z vnum. Andreas iacobus vterqz philippus bartholomeus symō tadeus ioānes thomas z mattheus duodecim iudices nō ab vno sz in vnū diuisi per orbez diuisos in vnū colligunt. In omnē terrā exiuit sonus eox. Et in fines orbis terre vba eox. Quaz specio/si pedes euangelizantium bonū predicantiū pacem. Sanguine christi redēptis ita dicentiū syon regnabit deus tuus. Qui vbo secula fecit qō ꝓ nobis verbum caro factū est in fine seculoz. Hoc verbū qd predicamus chr̄m crucifixum q viuit z regnat deus in celis. Hi sunt celi in q bus chr̄e habitas in quoz verbis tonas fulguras signis roras gratiam. His dixisti rorate celi desupz nubes pluant iustū aperiat terra germinās. Germen iustuz suscita terram nr̄am quam aplicis verbis serens germinare facias. Quoz verbis verbū patris tenentes in patientia fructum ferre fac nos tibi domine. Hi celi quos magni ꝓfilij angelus inhabitas quos nō seruos sz amicos appellas qbus omnia q audisti a pr̄e notificas. In quoz diuisione collectum gregē custodias in diuisū z in vinculo pacis vnū vt in te vnuz simus sicut in pr̄e tu es vnus. Miserere nobis tu q habitas rex i cel. Euāg. Conuocatis ihesus duodecim aplis. fol. 120. Requiere quinta feria post pente. Offert. Qui in oēz ter. fo. 253. Sec. Qui te q̄s domine spiritū sanctum q scōrū aplorū tuoruz linguas ad p̄dicanduz fecit disertas: vt z hec pñtia munera scificet: z ad hec ꝓcipienda corā/dium nr̄oruz purget habitacula. Per eius. Prefatio de apostolis. Cō. Ego vos elegi. 259. cōp Presta q̄s op̄s deus vt sicut beatos aplos tuos p̄dicatio scā in tota ecclesia fecit gliosos: ita z p hec sacra q̄ sumpsimus z eorū sequi documenta z vt gaudia conseq̄mur eterna. Per. Be festo sci alexij. Intro. Os iusti meditabit. f. 263 per totum de cōi ꝓfes. Oratio. Deus q beato alexio cōfessori tuo tribuisti: vt et noua mundū arte deluderet: z de hoste generis humani mirabiliter triūpharet concede ꝓpitius vt eius muniamur auxi

lijs: cuius salutiferis erudiamur exemplis. Per. Secreta.

HOstias tibi dñe pro sancti alexij ꝯfessoris tui cōmemoratione supplices deferim⁹ humil'r deprecātes: vt indulgētiam nobis conferant ⁊ salutē. Per dominum. Complenda.

CElestib⁹ epulis recreati q̄s omnipotēs deus ⁊ intercedente btō alexio ꝯfessore tuo salutare mysterium qd̄ largiente percepim⁹ te custodiente seruem⁹. ¶ Margarethe v̄gi. Int. Loq̄bar de. f. 268. Oro.

DEus q btāz margarethā virginē ac martyrez tuam hodierna die per martyrij palmaz ad celos venire fecisti: da nobis q̄s vt eius exēpla sequētes ad te venire mereamur. Per. Lcō. Dñe deus. fol. 269. Br. Diffusa. f. 270. Alla. Egregia sponsa. fol. 270. Seq̄ntia de communi virginū. Euāgeliuz. Sile ē regnū celoꝝ th. Of. Offerent regi. fo. 271. Secreta.

HEc hostia q̄s dñe ꝓ beate margarethe virginis tue martyrio oblata: ⁊ mentiuz nobis scitatē ⁊ corporuz obtineat sanitatem. Per. Communio. Sile ē regnū ce. fo. 271. Cōplen.

HUius dñe ꝑceptione sacr̄i ⁊ btē margarethe v̄ginis ac martyris tue itercessione et tu in nobis manere dignare: ⁊ nos vicissim in te manere ꝯcede. p. ¶ Braxedis virgi. Intr. Loq̄bar de testi. fol. 268. Oratio.

DEus q nos btē braxedis virginis tue annua solēnitate letificas ꝯcede ꝓpiti⁹: vt eius adiuuemur meritis: cuius castitatis irradiamur exēpl'. p. Gra. Dilexisti iusti. fo. 270. Alla. Diffusa ē. folio. 270. Offertori. Diffusa ē. fo. 271. Secre.

HOstias tibi dñe beate braxedis virginis tue dicatas meritis benignus assume: ⁊ ad ꝑpetuum nobis tribue proueni/re subsidium. Per. Comunio. Sile est re. fol. 271. Cōplē.

ADiuuēt nos q̄s dñe ⁊ hec mysteria q̄ sumpsimus ⁊ beate braxedis virginis tue itercessio venerāda. Per. ¶ In festo marie magdalene. Intro. Gaudeam⁹ oēs. fo. 269. Oratio.

DEus q per btām mariaz magdalenā dñice resurrectiōis gaudiū sanctis apl'is innotescere voluisti: tribue q̄s vt eius p̄sidijs īfirmitas nostra roboret in terris: de cui⁹ profectu angeli gratulantur in celis. Per eū. fola. Lcō libri sapiē. Canti. III.

IN lectulo meo ꝑ noctem q̄siui quem diligit aīa mea quesiui illū ⁊ nō inueni. Surgā ⁊ circuibo ciuitatē: per vicos et plateas q̄rens quem diligit aīa mea. Quesiui illū ⁊ non inueni.

Inuenerũt me vigiles q̃ custo-
diũt ciuitatem. Nũ quem dili-
git aia mea vidistis? Paululũ
cum ptransissẽ eos: inueni quẽ
diligit aia mea. Tenui eum nec
dimittam: donec introducaz il
lum in domũ matris mee ⁊ in
cubiculũ genitricis mee. Ora.
Adiuuabit eam deus vultu suo: de
us in medio eius non commouebi-
bitur. folio. 270. Alleluia. V.
Maria hec ẽ illa cui dimisisti mul-
tum domine ieſu chr̃e q̃ dilexit mul
tum. Sequentia.

Laus tibi chr̃e q̃ es creator et
redẽptor idem ⁊ saluator. Q eli ter
re maris angelor ⁊ bonum. Q uez
solũ deum ꝙfitemur ⁊ dñm. Q ui
peccatores venisti vt saluos faceres
Sine pcõ pcti assumens formulaz.
Q uor de grege vt chananeã ma-
riam visitasti magdalenã. Q adẽ
mensa vbi diuini illã mitis hãc refo
uẽs poculis. In domo simõis lepro
si quiuijs accubãs tipicis. M urmu
rat phariseus vbi plorat femine cri
minis ꝙscia. P eccator ꝙtemnit cõ
peccantẽ peccati nescius penitentem
exaudis emundas fedã adamas vt
pulchrã facias. P edes amplectit
dñicos lachrymis lauat tergit crini
bus lauanda tergẽdo vnguento vn-
xit osculis circuit. H ec sũt cõuiuia
que tibi placent o patris sapientia.
N atus de virgine qui nõ dedigna
ris tangi de peecatrice. A phariseo
es inuitatus marie ferculis saturat?
Q ultum dimittis multum amanti
nec crimen postea repetẽti. D emo
nijs eam septem mundans septifor
mis spiritus. Q ꝛ mortuis resurgẽ
tem das cunctis videre priorem.
H anc christe proselitam signas ec
clesiam quam ad filiorum mensam
vocas alienigenam. Q uam inter
conuiuia legis ⁊ gratie spernit pha-
riseus fastus lepra vexat heretica.
Q ualis sit tu scis tangit te quia pec
catrix quia venit optatrix. Q uid
nam haberet egra si non accepisset
si non medicus adesset. R ex reguz
diues in omnes nos salua peccato-
rum tergens cuncta crimina sancto
rum spes ⁊ gloria. Euangelium.
Rogabat ieſum quidam pha-
riseus. folio. 180. Offertorium.

Q Filie regum. fo. 271. Sec.
Vnera q̃s dñe beate ma
rie magdalene gloriosis meri-
tis tibi reddant accepta cuius
oblationis obsequium vnige-
nitus filius tuus clementer su-
scepit impensum. Qui cũ. Cõ.
Dilexisti iustitiã. fo. 271. Cõplen.

Sumpto domine salutari
ac singulari remedio cor
poris sacri ⁊ precios sanguinis
domini nostri ieſu christi filij
tui ab omnibus quesumus ma
culis vetustatis beate marie
magdalene patrocinijs exua-
mur. Per eundem. ¶ Apol-
linaris martyris. Introit. Sa
cerdotes dei. folio. 263. Oratio.

Oncede qs ops deus vt q beati apollinaris martyris tui atq; pontificis solēnia colimus: eius adiuuemur meritis ⁊ instruamur exēplis. Per do. Lcō. Doctrinis varijs. f. 265. Gra. Inueni dauid. fol. 265. Alla. Iste scūs digne. Sequentia de vno mar. Euang. Facta est contentio inter discipulos ie. Regre bartholomei apli. Off. Veritas mea. fo. 167. Secreta.

Sacrificiū tibi dne laudis offerimus p sancta celebritate apollinaris martyris tui atq; pontificis vt ppitiationē tuā quam nris opibus non meremur pij suffragatoris tui intercessione assequmur. Per d. Lcō. Semel iurauī. fo. 268. Cōpleda

Presentent nobis dne qnis tua scā presidiū ⁊ interuenientibus beati apollinaris martyris tui atq; pontificis meritis ab oibus nos absolue peccatis. Per. C Cbristine virgi. Intr. Sloqbar de. fo. 268. Oratio

Sancte cristine virginis ⁊ martyris tue dne qs supplicationibus tribue nos foueri: vt cuius venerabilē solēnitatē obsequo agimus eius intercessiōib⁹ cōmendemur ⁊ pcibus. Per. Gra. Specie tua. foli. 270. Alla. Adducent. foli. 270. Sequentia de cōi virginum. Offert. Filie regum. folio. 271. Secreta.

Misericordiā tuam qs domine nobis clemēter impende ⁊ scē cristine virginis ⁊ martyris tue nobis placat⁹ pfidijs existas. Per. Cōmunio. Feci iudici. fo. 271. Cōplenda.

Sacramētorum tuorū qs dne pceptio ⁊ btē cristine vginis ⁊ martyris tue intercessio vite pētis subsidiū ⁊ eterne vite nobis obtineat premium. Per. C In vigil. sancti iacobi apli Intro. Ego aūt sicut. fo. 249 per totū. Epla. Beatus vir q inuentus. folio. 249. Prefatio quotidiana C In die scō. Intr. Mihi aūt nimis. fo. 251. Oratio

Esto qs dne plebi tue sanctificator ⁊ custos: vt apli tui iacobi munita pfidijs ⁊ conuersatione tibi placeat: ⁊ secura mēte deseruiat. Per. Lcō. Bndictus deus ⁊ pr oiuz. f. 251 Gra. Cōstitues. f. 251. Alla. Non vos me. fo. 252. Sequentia. Clare scōz. fo. 252. Sm matt. XX. C.

In illo tempore: Accessit ad iesum mr filiorū zebedei cuz filijs suis: adorās ⁊ petens aliqd ab eo. Qui dixit ei. quid vis? Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei: vnus ad dexteraz tuam: ⁊ vnus ad sinistraz in regno tuo. Respondens autem

iesus dixit. Nescitis qd petatis. Potestis bibere calicem quez ego bibitur⁹ sum: Dicũt ei: possum⁹. Ait illis. Calicem quidẽ meum bibetis: sedere autez ad dexteram meaz ⁊ sinistram nõ est meum dare vobis sed qbus paratuz est a pr̃e meo. Q redo. Of. In oẽm ter. fo. 253. Secre.

Sacrandũ tibi dñe munus offerimus quo beati iacobi apl̃i tui solẽnia recolẽtes purificationẽ quoqz nostris mẽtibus imploremus. Per domi. Prefatio de apl̃is. Cõmunio. Amen dico vobis. fo. 257. cõplẽ.

Perceptis dñe deus salutaribus sacramẽtis supplicit̃ exoram⁹: vt intercedente btõ iacobo apl̃o tuo que ꝑ illi⁹ venerãda gerimus passiõe nobis ꝓficiant ad medelaz. Per. ¶ Anne mr̃is marie. Introit⁹. Dilexisti iustitiã. fo. 268. Oratio.

Deus q beate anne tantã gratiam ꝯferre dignat⁹ es vt mariã matrem tuã in vtero portare meruit da nobis ꝑ intercessionẽ matris ⁊ filie tue ꝓpitiationis abundantiam: vt quaꝝ memoriã pio amore amplectimur: eaꝝ precibus ad celestem hierl̃m peruenire valeamus. Qui cũ deo. Lectio. Gratia mulieris. fo. 269. Gradua. Dilexisti iustitiã. fo. 269. Alleluia. ℣. Aue mater gratie anna dauidis stirpe genita suscipe tuoruz deuotas laudes seruorum. Sequentia.

Celi regẽ attollamus ⁊ in voces erumpamus laudum ꝑ cantica. Qui per annam radiare sydus fecit salutare i matre deifica. Anna nãqz deo grata gr̃osa sit vocata diu mãsit sterilis. Qũ merito ꝯuersata ꝓlis pene spe frustrata ꝯsternat̃ flebilis. Ambo sic infructuosi viuũt tanq̃ odiosi suis ꝯtribulibus. His negat̃ his nature multis ãnis geniture nã carebãt vsibus. Sepe quoqz redarguti sunt ab ipsis quasi muti tẽpli sacerdotib⁹. Hinc pudore rubricati tẽpluz petũt adunati culpas flentes scelerum. Votum illic emiserunt dare deo promiserunt nasciturum pueꝝ. Vox in fletu ꝯsolãtur bona qꝛ nunciant̃ affatu angelico. Anna tandẽ grauidatur ⁊ maria generat̃ ordine mirifico. Que ꝯclusit in se deũ ac de se creauit eum virgo partu mystico. Ergo tu cuz pr̃e nata dulci nexu federata culpis nos absolite. Tu nepoti tuqz nato carnis hoste ꝓpl̃sato iteruẽtu iũgite. Euã. Liber gñatiõis. 159. Off.

Hostias tibi dñe btẽ anne mr̃is marie dicatas meritis benign⁹ assume: ⁊ ad ꝑpetuũ nob̃ tribue ꝓuenire subsidiuz. ꝑ. Cõ. Diffusa est. fo. 271. Cõpl.

Deus q regio semie btẽ anne mũdũ gr̃a celũ gl̃ia replesti: da nob̃ i eiusdẽ filie fructu vẽtri

Chrioferi m̄. Pātaleonis m̄. Marthe hospite xp̄i

bn̄dictione spūal'r refici: ⁊ eternaliter repleri. Per dominuz.

¶ Christoferi martyris. Intr. In virtute tua. fo. 260. Oratio.

Tuis q̄s dn̄e adesto supplicibus ⁊ mundane prauitatis insidias auerte: ⁊ itercedēte beato christofero martyre tuo fragilitatez nostrā sempiterna pietate prosequere. Per. Gradu. Dn̄e p̄uenisti. fo. 261. All'a. Btūs vir'q ti. fo. 261. Seq̄ntia de vno martyre. Offertorium. Posuisti dn̄e. fo 263. Secreta.

Sancti martyris tui domine christoferi nobis pia or̄o nū q̄z desit que ⁊ munera nr̄a tibi ꝯciliet: ⁊ tuā nobis indulgentiam semp̄ imploret. Per. Com. Qui vult venire. fo. 263. Cōplen.

Vt salutē mentis ⁊ corporis nobis dn̄e tribuāt sacramēta beatissim⁹ martyr tu⁹ christoforus cuius solēnia agimus icessanter p̄cator existat. Per. ¶ Pātaleonis m̄. Int. Gl'ia ⁊ ho. f. 260. Oratio.

Deus q btm̄ panthaleonem martyrē tuū inter vincula liberꝝ: inter tormēta secuꝝ gratie tue vbertate fecisti: q̄s clemētiam tuā: vt in nobis flammas corporaliū passionū misericordie tue ibre restringas ⁊ rorem btē charitatis semp̄ accēdas. p. Gra. Posuisti dn̄e. fo. 261. All'a Letabit̄ iustus. fo. 261. Seq̄n. de vno m̄. Ol. Posuisti. f. 263. Sec.

Presentia munera q̄s domine ita serena pietate ītuere: vt sci spiritus p̄fundant̄ bn̄dictione ⁊ in nr̄is cordib⁹ eaz dilectionē validius īfundant p̄ quā sanctus martyr tuus panthaleō omnia corporis tormēta deuicit. Per eiusd. Cōmu. Posuisti dn̄e. fo. 263. Complen.

Sumpsimus dn̄e p̄ sancti pāthaleonis martyris tui solennitate celestia sacr̄a cui⁹ suffragijs q̄s gratiā largiaris: vt quod temporaliter gerim⁹ eternis gaudijs cōsequamur. Per dn̄m. ¶ Marthe hospite christi. Int. Gaudeam⁹. f. 269. or̄o.

Omp̄s clementissime de⁹ cuius fili⁹ in ede btē marthe hospitari dignat⁹ est: da nobis q̄s: vt eius precibus q̄ illuz placide suscepit in ede poloruz misericorditer hospitari valeamus. Per eundem. Lcō. Gratia mulieris. fo. 269. Gradua. Specie tua. fo. 270. All'a. Diffusa est gr̄a. Sequentia. Exultent filie syon. fo. 270. vt supra de virginibus. vel sequentia propria

Mundi decor mūdi forma q̄ viuēdi datur norma in vita sollicita. Ad hec festa tam sacrata nos inuitat christo grata iusta dei hospita. Regem regum quez portauit virgo mater quē lactauit proprijs vberibus. Totis hunc huma

nitatis recolende pietatis excepit vi
sceribus. Nuius deo seruientis cu
ius mentis tam feruentis circa mini
sterium. Amoris vim honoremus
iesu domos preparem⁹ ⁊ cordis ho
spitium. In laboris actione mens
in contēplatione requiescat dulciter.
Ut administrans sedentē satagēs/
q̄z ministrantē adiuuet fidel'r. Sic
fit amor cum labore q̄ se labor cum
amore mutuo respiciant. Tanq̄ so
ror cū sorore hic ne maior cū minore
i via deficiāt. Ad superna dū respi
rat illa frequens hec perquirat que
sunt necessaria. Dum laudatur ps
sedentis num ad opus satagentis re
probatur alia. Eius adeo accepta
cura deo: vt adepta sit felici munere.
Ipsius se sepulture hospitali quo-
dam iure quod dignatur iungere.
Hospes sua in hospita cum in mor
te cum in vita presens esse voluit.
Ostendit que quāta qualis talis vir
tus esset hospitalis que quantū pro-
meruit. Sūmi regis bonitatē iesu
christi pietatem curemus expetere.
Post presentis finē vite dulce mite
quo venite nobis velit dicere. In-
uocemus sanctitatē imploremus cha
ritatē care christi hospite. Tandez
cursu nos pfecto in offenso pede re-
cto expedite semite. Ad se ducat ⁊
perducat martha duce vera luce lu
minoso limite. Amen. Euangeliū
Intrauit iesus in quoddā. f. 234.
Require infra in festo assum-
ptionis marie. Offertorium.

Filie regū. fo. 271. Secreta.
Suscipe ⁊ sanctifica ado-
nay deus hoc mun⁹ obla
tum ⁊ concede vt ad salutē no
straz caro ⁊ sanguis fiat filij tui
meritis illius que illū gratāter
hospitio suscepit. Per. Com.
Dilexisti iustitiā. fo 271. Cōplen.
Quesumus op̄s deus vt
sacramentis pijs que sū
psimus ⁊ meritis beate marthe
filij tui hospite digne hic ⁊ in fu
turo viuamus. Per. ¶ Abdō
⁊ sennen martyrum. Introit⁹.
Intret in ꝯspectu. fo. 253. Oratio
Deus qui sanctis tuis ab-
don ⁊ sennē ad hanc glo
riam veniendi copiosum mu-
nus gratie contulisti: da famu/
lis tuis suoꝝ veniam peccato-
rum vt sanctoꝝ tuoꝝ interce-
dentibus meritis: ab omnibus
mereantur aduersitatibus libe
rari. Per. Epistola Gratias
agere debemus. fo. 191. Req-
re feria. iiij. post dominicā. xxv.
post pente. Gra. Gl'iosus deus.
fo. 256. All'. Preciosa in ꝯspectu.
Off. Mirabilis. fo 259. Secre.
Hec hostia quesumus dn̄e
quam sanctoꝝ tuoꝝ nata
litia recēsentes offerimus: ⁊ vi-
cula nostre prauitatis absoluat
⁊ tue nobis misericordie dona
conciliet. Per d. Communio.
Posuerunt mor. 259. Cōp.
Per huius dn̄e operatiōez

mysterij: ⁊ vitia nr̄a purgentur ⁊ iusta d̄sideria cōpleant. Per. ¶ Ad vincula sci petri. Intro. Nūc scio vere. folio. 218. vt supra in die eius. Oratio

Deus q beatum petrum apostolū a vinculis absolutuz illesuz abire fecisti: nr̄oꝝ quesumus absolue vincula pcōruz ⁊ omnia mala ꝓpitiatus a nobis auerte. Per. Epistola. Misit herodes rex. fo. 218. Gradua. Cōstitues eos. fo. 251. Alla. Tu es petrus. fo 219. Sequentia vt supra in festo eiusdē. Euan. Uenit iesus in partes. folio. 219. vt supra in die. Offertorium. Cōstitues eos. fo 253. Secreta.

Oblatū tibi dn̄e sacrificiū intercedente btō petro apostolo tuo viuificet nos semꝑ ⁊ muniat. Per dn̄m nostrum. Prefatio de apostolis. Cōmunio. Tu es petrus. fo. 219. Cōplēda.

Corporis sacri ⁊ preciosi sanguinis repleti libamine quesumus domine deus noster: vt quod pia deuotione gerimus: certa redemptione capiamus. Per dominum nr̄m. ¶ In festo septem machabeorum fiat offm̄ sicut de m̄. Oro.

Fraterna nos dn̄e martyrum tuorum corona letificet: que ⁊ fidei nr̄e prebeat incitamenta virtutū: ⁊ multiplici nos suffragio ꝯsolet. ꝑ. Secre.

Votiua dn̄e mysteria per martyꝝ tuoꝝ honore deuota mēte tractam⁹: qb⁹ nobis ⁊ p̄sidiū crescat ⁊ gaudiū. ꝑ. cōp.

Presta q̄s op̄s de⁹ vt quorū memoriā sacr̄i participatiōe recolim⁹: fidem quoqꝫ ꝓficiēdo sectemur. Per. ¶ Stephani pape ⁊ marty. Introit⁹.

Justus vt. fo. 263. Oro.

Deus q nos bti stephani martyris tui atqꝫ pōtificis annua solēnitate letificas: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt cui⁹ natalitia colim⁹: de eius ēt ꝓtectiōe gaudeam⁹. per. Epla. Ecce sacerdos ma. fo 264. Gra. Justus nō ꝯturbabitur. fo. 261. Alla. Beat⁹ vir qui t. Euā. Sint lūbi vr̄i pre. 266. Of. Inueni dauid. fo. 267. Secreta.

Munera tibi dn̄e dicata sāctifica: ⁊ itercedente beato stephano martyre tuo atqꝫ pōtifice ꝑ eadem nos placatus intende. Per d. Communio. Dn̄e quiqꝫ. fo 267. Complenda.

Hec nos cōio dn̄e purget a crimine ⁊ itercedēte btō stephano martyre tuo atqꝫ pōtifice: celestis remedij faciat eē ꝯsortes. Per. ¶ In iuentione sancti stephani ꝓthomar. Int. Eteni sederūt. fol. 14. Oratio.

Deus q nos sctōꝝ tuoruz splēdor mirabilis quiqꝫ hodierna die bti stephani ꝓthomartyris tui scōrūqꝫ nicodemi gamalielis

gamalielis atq; abibe venerãdas reliqas reuelasti: da nobis in eterna letitia de eoꝝ societate gaudere. Per dñm nostrũ. Epistola. Stephanus aũt. fo. 14. Gra. Sederũt principes. foli. 14. Alla. Uideo celos aptos. foli. 14. Require in die eius circa natiuitatem domini. Sequentia.

Splendor scõꝝ patris vnice q tuis in sanctis mirabilis iure crederis. De qb⁹ sunt isti vestigia tua secuti stephanus nicodemus gamaliel atq; abibas fili⁹ eius. Corpora quoꝝ sancta pres bro sunt luciano sic reuelata tres aurei calati ⁊ q̃rtus ex argẽto refert⁹ erat croco. Sz duo rosis albis ⁊ vn⁹ rubeis est stephan⁹ leuita. Feruidus spũ scõ plenus gr̃a plurima faciẽs signa ⁊ ꝓdigia. Et nemo poterat spiritui resistere q loquebat̃ in illo. Sed plebs dissecabat̃ cordibus iudaica stridẽs dentibus in euz. Mox aures obturãt lapidibus eũ cedunt. Intuẽtes in eũ splendidũ velud angelũ ⁊ ille clamat dñe iesu chr̃e lapidantibus parce spũm meũ suscipe. Protho/martyr surgis q sedes ⁊ regnas virtutẽ certanti ministras. Stantez a dextris pr̃is te filiuz hoĩs das cernere celis aptis. Et cum tanti meriti apud te sit hic seruus dñi. Corpus eius bestijs lacerandum datur a bestijs. Quẽ non tetigit bestia tua positũ sub custodia. Sed humil̃r sepultum mire cũ tribus sctis translatum. Nunc tenet eccl̃ia per quorũ merita. Discedãt ꝓhãtasmata nos lapidãtia. Ut in sanctoꝝ memoria semper sit tibi gloria. Euangeliũ. Dicebat iesus turbis iudeorũ. f. 14. Of. Elegerunt apl̃i. 14. Sec

Munera tibi dñe nr̃e deuotiõis offerimus que ⁊ ꝓ tuoꝝ tibi grata sint honore scõꝝ ⁊ nobis salutaria te miserante reddant̃. Per dñz. Cõ.

Uideo celos. fo. 15. Cõpl.

Sumpsimus dñe scõꝝ tuorũ stephani nicodemi gamalielis atq; abibe solẽnia celebrantes sacr̃a celestia: presta qm̃s vt qd̃ tꝑaliter gerim⁹ eternis gaudijs ꝯsequamur. Per dñm no.

¶ In festo niuis gloriose virginis Marie. Introitus.

Salue sãcta parẽs enixa puerpera regez q celuz terrãq; regit in secula scl̃oꝝ. ps̃. Sentiant oẽs tuuz adiuuamen quicũq; celebrant tuam festiuitatem. Oratio.

Deus q ad laudez beatissime marie virginis matris tue

eius ecclesiam per demonstra-
tionez ninis fundari voluisti cō
cede nobis famulis tuis huius
modi festum recolentibus vi-
tam habere perpetuaz. Qui vi
uis. Lectio libri sapientie. Ab
initio: et ante secula creata sum
et vsq; ad futurum seculū non
desinam: et in habitatione san-
cta coram ipso ministraui. Et
sic in syon firmatus sum. fo. 276. Gradua.
Propter veritatem. fo. 270. Al-
leluia. Post partum virgo. Se-
quentia. Hodierne lux diei. f. 277.
Euangeliuz. Loquente ihesu ad
turbas. fo. 278. Offertorium.
Aue maria gratia plena dominus
tecum benedicta tu in mulieribus et
benedictus fructus vētris tui. Sec.
Presentibus sacrificijs q̄-
sumus domine feruor no
stri praui desiderij mitigetur: et
intercedente beata virgine dei
genitrice maria candore virtu
tuz niueo induamur. Per. Cō
munio. Beata viscera marie. fo
lio. 278. Complenda.
Per huius virtutem my-
sterij et vitia nostra purgentur:
vt intercedente beata virgine
dei genitrice maria candidatu
virtutum decorati gloriā eter-
nam consequi mereamur. Per
¶ Incipit missa de transfigu-
ratione domini instituta de nō-
uo per sanctissimum dominuz
calixtum papam tertium. Int.

Audierunt
ingressus tu-
os deus in-
gressus dei
mei regis mei
qui est in san
cto. ps. Illu
xerunt choru
scationes tue
orbi terre mo-
ta est et tremu
it terra. Gratio.
Deus qui fidei sacramen
ta in vnigeniti tui gl̄iosa trans-
figuratiōe patrum testimonio
roborastiz et adoptionē filiorum
pfectam voce delapsa in nube
lucida mirabil̄r pręsignasti con
cede propitius vt ipsius regis
gl̄ie nos coheredes efficias: et
eiusdē glorie tribuas esse cōsor
tes. Per eundem d. Lectio epi
stole bti petri apostoli. I. epi. ij.

Carissimi:
Nō enim ido
ctas fabulas secuti.
Notam facim⁹ vo-
bis domini nostri ie
su christi virtutez et
prescientiaz: sed spe-
culatores facti illi⁹
magnitudinis. Accipiens en
a deo patre honorē et gloriam
voce de celo lapsa ad eum hu-
iuscemodi a magnifica gloria:
hic est filius meus dilectus in

quo mihi complacui: ipsuꝫ audite. Et hāc vocem nos audiuimus de celo allatā: cum essem⁹ cū ipso in monte sancto. Et habemus firmiorē propheticum sermonē cui benefacitis attendentes q̄si lucerne lucenti in caliginoso loco: donec dies elucescat ⁊ lucifer oriat̄ in cordibus vestris hoc primū intelligentes: qd̄ omnis prophetia scripture propria īterpretatione non fit. Non enim voluntate humana allata est aliquando prophetia sed spiritu sancto inspirati: locuti sunt sancti dei hoīes. Gradu.

Cantate dño ⁊ benedicite nomen eius: annunciate de die in diem salutare eius. ℣. Annunciate inter gētes gloriaꝫ eius in oībus populis mirabilia eius. Alleluia. ℣. Candor est lucis speculuꝫ eterne sine macula: ⁊ imago bonitatis illi⁹ Seq̄n.

Adest dies celebris quo pacatus miseris deus demonstratur. Eius vnigenitū profert naꝫ in medium luce transformatū. Mentes vt allitiat infirmat ⁊ ꝓuocat in supernuꝫ statū. Vbi nexu liberi mortis facti lucidi scī gloriantur. Conformati lumini tanto sacro numine inebriati. Obsequunt̄ laudibus intentisq̄ vultibus semper speculātes. Hec pandunt̄ hodie montis in cacumine chr̄o rutilante. Vocantur pr̄icij vatum ⁊ apl̄i ad tantum aspectum. Declarat se dñm mortis et viuentiū priscis nūciatum. Aliantur ceteri morte plecti auide quā satis formidarūt. Aiūt testes solidi dignitatis dñi quaꝫ nempe ꝓbarunt. Coheredes filios ad grādes ⁊ paruulos pr̄i aggregāduꝫ. Quibus tabernacula p̄standa in gl̄ia sunt p̄parata. Quoꝝ nos efficiat consortes q̄ premiat in vita beata amē. Euangelium. Assumpsit iesus petrū iacobum. fo. 43. Credo. Off.

Gl̄ia ⁊ diuitie ī domo ei⁹: ⁊ iustitia eius manet in scl̄m scl̄i all̄a. Sec.

Oblata q̄s dñe munera gl̄iosa vnigeniti tui trāsfiguratōe scīficata: nosq̄ a peccatoꝝ nr̄oꝝ macul̄ splēdoris illius illustratiōe emūda. ꝑ eūdē. Prefa. Quia ꝑ incarnati. Cō.

Viderunt oēs fines terre salutare dei nostri alleluia. Compl.

Presta q̄s op̄s deus: vt sacroscā mysteria q̄ in gl̄iosa vnigeniti filij tui transfiguratōe solēni celebramus officio: purificate mētis intelligētia conseq̄mur. Per eundem. ¶ Dominici confessoris. Introitus. In medio ecclesie. fol 15. Oratio.

Deus q̄ ecclesiaꝫ tuā beati dominici ꝯfessoris tui illuminare dignat⁹ es meritis ⁊ exemplis: ꝯcede propitius: vt eius intercessione temporalib⁹ non destituatur auxilijs: ⁊ spiritualibus semper proficiat incrementis. Per dominū. Epl̄a

Testificor corā deo. fo. 265. Gr. Dñe preuenisti. fo. 261. Alleluia. ℣. Pie pr̄ dominice tuoꝝ memor operꝝ: sta coram summo iudice ꝑ tuo cetu pauperꝝ. Sequentia de simplici ꝯf. Euā. Uos estis sal ter. fo. 266. Offertorium. Desideriū

Maie. folio. 263. Secreta. Munera tibi dñe dicata sanctifica: ⁊ meritis beati dominici confessoris tui proficiant ad medelam. Per dñm. Com. Fidelis seruus. fo. 267. Cōplen.

Concede q̄s op̄s deus: vt qui peccatoꝝ nostrorum pondere premimur: beati dñici ꝯfessoris tui patrocinio subleuemur. Per dominum. ¶ In festo beati sixti pape ⁊ m̄. Intr. Sacerdotes dei. fo 263. Oratio.

Deus q ꝯspicis qꝛ ex nulla nostra virtute subsistimus: ꝯcede ꝓpitius: vt intercessione beati sixti martyris tui atq; pontificis contra oīa aduersa muniamur. Per dñm nr̄m. Epistola. Omnis pontifex. fo. 264. Gra. Sacerdotes eius. f. 265 Alla. ℣. Euge serue bone ⁊ fi. fo. 265. Euā. Sint lūbi vr̄i. fo. 266. Of. Inueni dauid. fo. 267. Secr.

Sacrificijs pñtibus q̄s domine ītende placatus: vt ⁊ deuotioni nostre proficiāt ⁊ saluti. Per dñm. Communio

Fidelis ser. fo. 267. Cōpl. Presta q̄s op̄s deus: vt cuius nobis festiuitate votiua sūt sacr̄a: eius nobis salutaria intercessione reddātur. Per. ¶ Eodem die felicissimi ⁊ agapiti m̄. Int. Salus aūt. fo. 253. Oratio

Deus q nos ꝯcedis sanctorum martyꝝ tuoruz felicissimi ⁊ agapiti natalitia colere: da nobis in eterna letitia de eoruz societate gaudere. Per do. Epl̄a. Rememoramini. fo. 255. Gra. Justoꝝ aie. folio. 256. Alla. ℣. Sci tui. Offertoriuz. Gl̄iabunt̄. fo. 259. Secreta.

Munera dñe nr̄e deuotionis offerimus: q̄ ꝑ tuorum tibi grata sint honore sanctorum: ⁊ nobis salutaria te miserante reddantur. Per. Cō. Ego vos elegi. fo. 259. Cōplēd.

Presta nobis dñe q̄s intercedentibus scis tuis felicissimo ⁊ agapito: vt qd̄ ore cōtingimus: pura mēte capiam⁹. Per. ¶ Donati mar. Oratio.

Deus tuorū gloria sacerdotū: presta q̄s: vt q beati donati martyris tui atq; pōtificis festa celebramus ei⁹ auxiliū sentiamus. Per d. Secreta

Super has q̄s dñe hostias deuotiōis nostre ꝓpitius respice: ⁊ peccatorū nr̄oruz vincula beati donati martyris tui atq; pontificis meritis clementer absolue. per d. Cōp.

Deus q nos spiritali cibo

potuq̃ celesti recreasti: concede nobis q̃s intercessione beati donati martyris tui atq̃ pōtificis ab oībus absolui peccatis: ⁊ ab omnibus aduersitatibus liberari. Per dominū no.

¶ Affre ⁊ sodaliū eius. Introi. Intret in ꝯspectu. fo. 253. Oro.

Intercessio nos q̃s domine sctē affre martyris tue sociarūq̃ eius tibi cōmendet: q̃ in ꝯfessione tibi placere meruerunt: tuaq̃ ꝯfessione ⁊ ignis crematione coronā vite sunt ꝯsecute. Per. Epl'a. Reddet de. fo. 255. Gr. Gloriosus deus. fol. 256. Alla. ℣. Gaudete syon filie terra plaudet hodie: gaudium est angelis in conspectu principis sup̄ vno peccatore penitentiam agente. Sequentia ad placitum.

Grates deo ⁊ honor sit p̄ secula. Qui in sanctis suis facit mirabilia. Quius ab eterno ⁊ ex antiquis ordinata sapientia. Quis p̄dita et misericorditer est iuenta ⁊ diligēter domo euersa rep̄ta est dragma decima in beatissima dei martyre affra. Hodie cuiusdam ⁊ vere singularis immo celestis hominis filia. Accepta sed dissipata nature ⁊ rationis substantia viuēdo luxuriose solenniter reuertitur de regione longinqua. Hodie eadez pulcherrima filia populi sui ⁊ domum patris oblita flāma sancti spiritus incitata: sed igne materiali consummata. Aure cordis ad fidem inclinauerat: ⁊ iam intus pregustando dextros amplexus viderat q̄ rex speciem eius cōcupierat. Nam illa sunamitis ⁊ filia audierat: q̄r celestis pater illam vt reuerteretur reuocauerat. Sancto igitur narcisso illi predicante statim ad mensam patris redijt. Et ciuē illum cui male adhesit deseruit. Et qua centum cados olei domino suo reddere debuit. Accepta cautione sacramentoruz scripsit sibi quinquaginta ⁊ promeruit eē filia. Sic multi in retroactis etatibus rediere a suis erratibus. Sic maria magdalena: sic mulier illa chananea. Et petrum postq̄ christum negauerat redijt. Et paulus christi voce prostratus resipuit. Mattheus a theloneo ipsius patris redijt preconio. Zacheus dat dimidium bonorum: ⁊ fraudato reddit quadrupluz. Eodem modo diuina gratia post excessus nostros faciat nos redire ad xp̄i conuiuia. Tuo interuentu o beatissima dei martyr affra. Euangeli. Erant appropinquātes fo. 160 Regre dominica. iij. post pēth. Of. Mirabilis deus fo. 259. Sec.

Sacrificium quod desideranter offerimus gratuz beata affra cum sodalibus suis suffragatrices efficiāt. p̄. Com. Dico vobis gaudiū est angelis dī sup̄ vno pctōre penitētiā agēte. cōp.

Beate affre martyris tue sodaliumq̃ eius domi/

ne confisi suffragijs exoramus: vt percepti tui sacri nos virtute defendas. Per dñm. ¶ Cyriaci ⁊ sociorum eius. Introitus. Timete dñz. fol. 254. Oratio.

DEus qui nos annua beati cyriaci martyris tui sociorumq; eius solennitate letificas: concede propitius: vt quorum natalitia colimus: virtutez quoq; passionis imitemur. Per dominum nostrum iesuz christum filium tuuz: Qui. Gr. Timete dñz. fo. 256. Alla. ℣. Iusti epulent. fo. 266. Offertorium. Letamini. fo. 259. Secreta.

ACcepta sit in conspectu tuo domine nostra deuotio ⁊ eoruz nobis fiat supplicatiõe salutaris: pro quorum solẽnitate defertur. Per d. Communio. Signa eos qui crediderit. fo. 259. Complenda

REfecti participatiõe muneris sacri q̃sumus dñe deus nr̃: vt quorum exequimur cultuz: sentiamus auxiliũ. Per dñz. ¶ In aliquibus vero ecclesijs sancte Aquileyen. ecclesie i spiritualibus suffragium in predicta missa scilicet scõrum martyrum cyriaci ⁊ sociorum eius legit epla. Benedictus deus ⁊ pat dñi nr̃i iesu christi pater misericordiarum. fo. 260. cum euange. Euntes in mundum. folio. 113. ¶ In vig. sancti laurẽtij. Int.

DIsp/sit dedit pauperibus iustitia eius manet in seculum seculi cornu ei⁹ exaltabit in gloria. ps. Beatus vir qui timet dominũ: in mandatis eius volet nimis. Oratio.

ADesto dñe supplicationibus nostris: ⁊ intercessiõe beati laurentij martyris tui perpetuam nobis misericordiam benignus impende. Per do. Epla. Cõfitebor tibi dñe rex. foli. 269. Regre de virginibus. Gradu.

DIspersit dedit pauperibus: iustitia eius manet in sclm scli. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur. Euang. Si quis vult post me ve. fo. 262 Require in cõmuni. Offertori.

Oratio mea munda est: ⁊ ideo peto vt detur locus voci mee in celo: q̃ ibi est iudex meus ⁊ ꝯscius meus: in excelsum ascendat ad dominum deprecatio mea. Secreta.

HOstias dñe quas tibi offerimus ꝓpitius suscipe: ⁊ intercedente btõ laurentio martyre tuo vincula pctõrum nr̃orum absolue. Per dñm nr̃m. Com. Qui vult venire. fo. 263. Compl.

Da q̄s dñe deus nr̄: vt sicut beati laurētij martyris tui cōmemoratōe tpali gratulamur offō: ita ppetuo letemur aspectu. p. d. ¶ In die scō. Officium.

Confessio ⁊ pulchritudo in ꝯspectu ei⁹: sanctitas ⁊ magnificētia in sctificatione eius. ps. Cantate dño canticum nouum: cantate domino omnis terra. Oratio.

Da nobis q̄s op̄s deus vitioꝝ nr̄oꝝ flāmas extinguere: q btō laurentio martyri tuo tribuisti tormentoꝝ suoruz incendia superare. Per dñm.

Ad corinthi. IX. C. epi. ij

Rēs: Qui parce seminat: pce ⁊ metet. Et q seminat in bñdictiōibus: de benedictiōibus ⁊ metet. Unusqsq; put ōstinauit in corde suo: nō ex tristitia aut necessitate. Hilarē eni datorem diligit de⁹. Potēs ē āt de⁹ oēz gr̄az abūdare facere in vobis: vt in oībus semp oēm sufficientiā hñtes abūdetis in oē opus bonū: sicut scriptuz est. Dispsit dedit paupibus: iustitia ei⁹ manet in scl̄m scl̄i. Qui aūt administrat semen seminanti: ⁊ panē ad māducādū p̄stabit. Et multiplicabit semē vr̄m: ⁊ augebit i cremēta frugū iustitie vr̄e. Gr. Probasti dñe cor meuz ⁊ visitasti nocte. ℣. Igne me examinasti: et nō est inuenta in me iniqtas. Alleluia. ℣. Laurentius bonum opus operatus est: qui per signum crucis Licecos illumiauit. Sequentia

Laurēti dauid magni martyr milesq; fortis. Tu impatoris tribunal. Tu man⁹ tortoꝝ cruētas. Sp̄uisti secut⁹ ōsiderabilē atq; māu fortē. Qui sol⁹ potuit r̄gna supare tyrāni crudel̄. Cuiusq; scūs sāguis pdigos facit amor milites ei⁹. Dū mō illū liceat cernē dispēdio vite pñtis. Cesaris tu phasces ꝯtēnis ⁊ iudicis minas ōrides. Carnifex vngulas ⁊ vstor craticula vane consumūt. Dolet ipi⁹ vrbis p̄fect⁹ vict⁹ a pisce assato chr̄i cibo. Laudet dñi ꝯuiua fauo ꝯresurgēdi cū ip̄o saturatus. O laurēti militū dauid iuictissime regis et̄ni. Apd illū s̄uul̄ ipsius dep̄care veniā semp. Martyr miles foris. Scōz Ioā. XII. C.

Nil. tē. Di. ie. di. su. Amen amē dico vobis. Nisi granū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit: ip̄m solū manet. Si āt mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aīaz suā pdet eā. Et q odit aīaz suā i hoc mūdo: i vitā et̄nā custodit eā. Si qs mihi mīstrat: me seq̄t. Et vbi sū ego:

illic ⁊ minister meus erit. Si qs mihi ministrauerit: honorificabit eum pr̄ meus qui ē in celis. Offer. Confessio ⁊ pulchritudo in conspectu eius scitas ⁊ magnificētia in sanctificatione eius. Sec.

Accipe q̄s domine munera dignāter oblata: ⁊ beati laurentiij martyris tui suffragātibus meritis: ad nostre salutis auxilium ꝓuenire ꝯcede. Per. Commu. Qui mihi ministrat me sequatur: ⁊ vbi ego sum: illic ⁊ minister meus erit. Complen.

Sacro munere saciati supplices te dñe deprecamur: vt quod debite seruitutis celebramus officio: intercedente beato laurentio martyre tuo: saluatiōis tue sentiamus augmētum. Per dñm nr̄m. ¶ Infra octauam sancti laurentij fit idē offm̄ sicut in die. Et notandum q̄ infra predictā octauam beati laurētij singulo die in missa fit memoria de festo: nisi festum duplex occurrat. Et si occurrerit dies dñica infra p̄fataꝫ octauam agatur de dñica cum commemo. festi predicti ¶ In festo sancti tyburtij martyris. Intr. Justus vt palma flo. f. 263. Oro

Beati tyburtij nos domine foueant continuata p̄sidia: q̄ non desinis ꝓpitius intueri: quos talibus auxilijs ꝯcesseris adiuuari. Per. Epistola. Creans te iacob. fo. 198. Reqre in festo sancti vincentij. Gr. Os iusti medi. fo. 265. Alla. Ꝟ. Letabit̄ iustus. fo. 291. Euangel. Si quis venit. fo. 262. Offerto. In virtute tua. fo. 263. Secreta.

Adesto dñe precibus populi tui: adesto muneribꝰ vt que sacris sunt oblata mysterijs: tuoꝝ tibi placeant intercessione scōꝝ. Per dñm nr̄m. Cō. Posuisti dñe. fo. 263. Complē.

Sumpsimus dñe pignꝰ redēptionis eterne: sit nobis quesumus iterueniente btō tyburtio martyre tuo vite presentis auxilium pariter ⁊ future. Per dñm nostrum. ¶ Hypolyti ⁊ sociorum eius. Introitus. Justi epulent̄. fo. 254. Oratio.

Da q̄s omnipotens deꝰ: vt beati Hypoliti martyris tui sociorūq̄ eius venerāda solēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutez. Per. Lectio. Justi in perpetuū vi. f. 254. Gr. Justoꝝ anime. fo. 256. Alla. Ꝟ. Te martyꝝ cādidatꝰ. fo. 257. Euā. Attendite a fermento. fo. 258. Off. Aia nostra. Secreta.

Respice domine munera populi tui sanctoruꝫ martyrum tuorum hypoliti sociorum eius solennitate votiua: ⁊ tue testificatio veritatis nobis proficiat ad salutem. Per. Cōmu. Dico aūt vobis amicis meis.

fo. 259. **Complenda.** Sacramentorum tuorꝝ domine sumpta communio nos saluet: ⁊ in tue veritatis luce cõfirmet. Per dominum nostrũ. ℂ **Felicis ⁊ fortunati martyrum. Introitus.** Justi epulẽtur. fo. 254. **Oratio.** Sancti tui dñe felix ⁊ fortunatus sua nos intercessione letificent: ⁊ pia faciant solennita te gaudere. Per dominũ. **Gr.** Justoꝝ aie. fo. 256. **All'a. ℣.** Hec est vera fraternitas. **Sequentia ó martyribus. Offerto.** Letamini. folio. 259. **Secreta.** Grata tibi sit domine nr̃e seruitutis oblatio: que in honore sanctorũ martyrum tuorũ felicis ⁊ fortunati festiuitate nos letificet: presta qs: vt quorũ solẽnitate gaudem⁹: presidio muniamur. Per dñm nostrũ. **Cõ.** Justoꝝ aie. fo. 250. **Complen.** Celebrantes que pro beatorum martyrum tuorũ felicis ⁊ fortunati beata passione peragimus: ipsorum nobis quesumus fiat intercessione salutaris: in quorũ natalitijs sũt exultanter impleta. Per dñm. ℂ **In vigilia assũptionis beate marie virginis. Introitus.** Salue sctã parẽs. fo. 276. **Oro.** Deus qui virginalem aulam beate marie in qua habitares eligere dignatus es: da quesumus: vt sua nos defẽsione munitos: iucundos faciat sua interesse festiuitati. Qui cũ do. **Lcõ.** Sapiẽtia laudabit. fo. 269. **Gra.** Bñdicta ⁊ venerabilis. fo. 276. **Scõm Lucaꝝ.** XI.

In illo tempore: Extollens vocem quedaꝝ mulier de turba: dixit ad iesum. Beat⁹ vẽter qui te portauit: ⁊ vbera q̃ suxisti. At ille dixit. Quinimo: beati qui audiunt verbum dei: ⁊ custodiunt illud. **Offertoriũ.** Felix nãq. fo. 278. **Ael** Recorda re vgo. fo. 278. **Secreta.** Munera nostra quesum⁹ domine apud tuam clementiã dei genitricis commendet oratio: quam idcirco de presenti seculo transtuliste: vt apud te pro peccatis nostris fiducialiter intercedat. Per dominum nr̃m iesum christum filium tuũ: Qui tecũ. **Prefatio quotidiana. Cõ.** Btã viscera. fo. 278. **Complẽd.** Concede misericors de⁹ fragilitati nostre presidium: vt qui sancte dei genitricis marie requiem celebramus: intercessionis eius auxilio a nr̃is iniquitatibus resurgam⁹. Per eundem dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum. ℂ **In die sancto. Intro.**

Cultuz tuum ꝺ̄ precabuntur omnes diuites plebis: adducētur regi virgines post eā proxime ei⁹: adducent̄ tibi in letitia ⁊ exultatōe. ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oro

Famulorꝫ tuorꝫ q̄s dñe delictis ignosce: vt q tibi placere de actib⁹ nr̄is nō valemus: genitricis filij tui dñi dei nr̄i intercessiōe saluemur. Qui te. vi. Lectio li. sapiētie. Eccle. XXIIII. C

In oībus reqem q̄siui: ⁊ in hereditate dñi morabor. Tunc p̄cepit ⁊ dixit mihi creator oium: ⁊ q creauit me reqeuit in tabernaculo meo: ⁊ dixit mihi. In iacob ibabita: ⁊ in israel hereditare: ⁊ in electis meis mitte radices. Et sic in syon firmata sum: ⁊ in ciuitate scificata sil̄r requieui: ⁊ in hierl̄m potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illi⁹: ⁊ in plenitudine scōꝝ detētio mea. Quasi cedrus exaltata sum in libano ⁊ quasi cipressus in mōte syon. Quasi palma exaltata sū in cades: ⁊ quasi plantatio rose i hierico. Quasi oliua speciosa in cāpis: ⁊ quasi platanus exaltata sum iuxta aquaz in plateis. Sicut cinnamomum ⁊ balsamum aromatizans: odorem dedi. Quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Graduale. Propter veritatem. fo. 270. Alleluia. ℣. Assumpta est maria in celū: gaudet exercit⁹ āgeloꝝ. Seq̄n.

Congaudent angeloꝝ chori gloriose virgini. Que sine virili cōmixtione genuit. Filium q suo mundū cruore medicat. Nam ipsa letat̄ ꝙ celi iam cōspicat̄ principem. In terris cui quondā sugendas virgo māmillas prebuit. Quā celebris angelis maria iesu mr̄ creditur. Qui filij illius debitos se cognoscunt famulos. Qua gloria in celis ista virgo colitur. Que dño celi prebuit hospitiuz sui sanctissimi corpis. Quam splendida polo stella maris rutilat. Que oium lumen astroꝝ ⁊ hominū atqz spirituum genuit. Te celi regina hec plebecula pijs concelebrat mētibus. Te cantu melodo sup ethera vna cuz angelis eleuat. Te libri virgo concinnūt prophetaꝝ: chorus iubilat sacerdotum: apostoli christiqz martyres p̄dicant. Te plebis sexus seqtur vtriusqz vitā diligens virginalē celicolas in castimonia emulans. Eccle

sia ergo cūcta te cordibus teqz carminibus venerans. Tibi suā manifestat deuotionē precatu te supplici iplorans maria. Ut sibi auxiliuz circa christum dominum esse digneris per euum. Scdm Lucam. X.C.

In illo tpe: Intrauit iesus in quoddā castellum: ⁊ mulier quedā martha noīe excepit illū in domum suaz. Et huic erat soror: nomine maria. Que etiam sedens secus pedes dñi: audiebat verbum illius. Martha aūt satagebat circa frequēs ministeriū. Que stetit ⁊ ait Domine: non est tibi cure q̄ soror mea reliqt me solā ministrare? Dic ergo illi vt me adiuuet. Et rñdens dixit illi dñs Martha martha sollicita es: ⁊ turbaris erga plurima. Porro vnū est necessariū. Maria optimaz ptē elegit q̄ non auferet ab ea. Offe. Aue maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribꝰ ⁊ bñdictꝰ fructꝰ vētris tui. Sec.

Intercessio q̄sumus domine beate marie semp virginis munera tibi commendet: nosqz in eius veneratōe maiestati tui reddat acceptos. Per. Cō. Dilexisti iustitiā. 271. Cōpl.

Mense celestis participes effecti: imploramus clementiā tuam dñe deus nr̄: vt q festa beate marie dei genitricis colimus: a malis iminentibus eius intercessiōibus liberemur. Per eundem dñm nr̄z. Infra octām assumptionis beate marie: ⁊ in die octaue fit idem officium ad missaz quod in die. Et dicitur secunda oratio de sancto laurentio: tertia ad placitū.

¶ In octaua sci laurentij. Int.

Probasti dñe cor meuz ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti ⁊ nō est inuenta in me iniqtas. ps. Exaudi dñe iustitiam meā: itēde ōp̄catōez meaz.

Excita dñe in ecclesia oro tua spiritum cui beatus laurentius leuita seruiuit: vt eodem nos replēte spiritu studeamus amare qd̄ amauit: ⁊ opere exercere qd̄ docuit. Per eūdem. Epl̄a. Qui pce seminat. folio. 231. Gra. Iustus non cōturba. folio. 261. Alleluia. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti. Euangelium. Nisi granum frumenti. folio. 232. Offertorium. In virtute tua domine letabitur iustus: ⁊ super salu. folio. 263. Secreta.

Sacrificiuz nr̃m tibi dñe quesumus: ut huius sancti agapiti martyris tui ꝓfessionis: atq; beati laurentij ꝓcatio sancta ꝓficiat: ꝛ cuius bonore solēniter exhibet: meritis eius efficiat acceptū. ꝑ. Com. Qui vult venire. fo. 263. Cōplen.

Supplices te rogamus oi potens de⁹: vt quos donis celestib⁹ satiati: intercedente bt̃o laurentio martyre tuo: ꝑpetua ꝓtectione custodias. ꝑ dn̄m. ℭ Agapiti marty. Introit. Letabit̃ iustus in dn̄o. fo. 260. Oio.

Letetur ecclesia tua deus: beati agapiti martyris tui ꝓfessa suffragijs: atq; eius precibus gl̃iosis ꝛ deuota permaneat: ꝛ secura consistat. ꝑ. Gra. Posuisti dñe. foli. 261. Alla. ℣. Bt̃us vir q timet dn̄m. Offertor. In virtute tua. fo. 263. Secreta.

Suscipe dñe munera que i eius tibi solēnitate deferimus: cuius nos ꝓfidimus patrocinio liberari. ꝑ dn̄z. Com. Magna est gl̃ia. fo. 263. Cōplē.

Satiasti dñe familiam tuam muneribus sacris: et⁹ quesumus semp interuentione nos refoue: cuius solēnia celebramus. ꝑ dominum nr̃m. ℭ Bernardi confessoris. Int. Os iusti medita. fo. 263. Gradu. Bñe preueniſti. fo 261. Alla. ℣. Inuem dauid. fo. 266. Offe. Desiderium aie. foli. 263. Commu. Bt̃us seruus. fol. 267. Oratio et cetera oia de communi vnius simplicis confessoris. ℭ In festo donati ꝛ socioꝝ eius martyrū. Epla. Sapientiā antiquoꝝ. fo. 256. Gra. Justoꝝ aie. f. 256. Alla. ℣. Corpa sanctoꝝ. fo. 256. Off. Letamini in dn̄o. f. 259. Cō. Justoꝝ aie. fo. 250. Cetera de cōmuni plurimoꝝ martyꝝ. ℭ In octaua assumptionis omnia vt supra in die scō. ℭ In festo scōrum hermogenis ꝛ fortunati. Int. Justi epulent̃. fol. 254. Oio

Omnipotens sempiterne deus: propitiare nobis famulis tuis per beatorum martyrum tuorum hermogenis ꝛ fortunati: quorum corpora in aquileyensi ecclesia requiescunt merita gloriosa: vt eoꝝ pia intercessione ab oibus protegamur aduersis: ꝛ celestibus muniamur auxilijs. ꝑ dominum nostrum iesum christum filium tuum: Qui tecum vivit ꝛ regnat in vnitate spiritus sancti deus: ꝑ omnia. Graduale. Justorum anime. fo. 256. Alleluia ℣. Corpora sanctorū. folio. 256. Offertorium. Letamini in dn̄o. fol. 259. Secreta.

Oblatis qs̃ domine placare muneribus: ꝛ intercedentibus sanctis tuis hermogene ꝛ fortunatoꝛa cunctis nos defende periculis. ꝑ. Cōmunio. Justorum anime. fo. 250. Cōplē.

HEc nos domine communio purget a crimine: et intercedentibus scis martyribus tuis hermogene et fortunato: celestis remedij faciat esse consortes. Per dominū. ¶ In vigilia sancti bartholomei apostoli omnia per totum vt in cōmuni habet. ¶ In die scō. Introi. Mihi aūt nimis. fo. 251. Oro. OMnipotens sempiterne deus: qui huius diei venerandam sanctamq; letitiam in beati bartholomei apostoli tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue quesum⁹ id amare quod credidit: et predicare quod docuit. Per dominum nostrum iesum. Epistola. Scimus quoniam diligentibus. fo. 251. Gr. In omnem terram. fo. 252. Allelu/ia. ℣. Non vos. Sequētia. Clare sanctorum senatus apostolorum. fo. 252. Secūdū Lucā. XXII. C.

IN illo tempore. Facta est cōtentio inter discipulos iesu: quis eorum videretur esse maior. Dixit autem eis. Reges gentium dominantur eorum: et qui potestatem habent super eos benefici vocātur. Vos autem non sic: sed qui maior est in vobis fiat sicut iunior: et qui precessor est sicut ministrator. Nam quis maior est: qui recumbit an qui ministrat? Nonne qui recūbit. Ego autez in medio vestrū sum: sicut qui ministrat. Vos autem estis qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis: sicut disposuit mihi pater meus regnum: vt eatis et bibatis super mensā meam in regno meo: et sedeatis super thronos iudicantes duodecim tribus israel. Credo. Offe. In oēm ter. fo. 253. Secre. BEati apostoli tui bartholomei cuius solennia recensemus: quesumus domine: vt auxilio eius tua beneficia capiam⁹: pro quo tibi hostias laudis offerimus. Per do. Com. Vos qui secuti. fo. 253. Cōplen. BEati apostoli tui bartholomei quesumus domie intercessione nos adiuua: pro cuius solennitate percepimus tua sancta letantes. Per dñm. ¶ Timothei et simphoriani. Introitus ad placitum. Salus autem. fo. 253. Oratio. AUxilium tuum nobis domine placatus intende: et intercedentibus beatis martyribus tuis timotheo et simphoriano dexteram super nos tue propitiationis extende. Per. Grad. Justorum anime. fo. 256. Alleluia ℣. Justi autem. fo. 257. Offerto. Mirabilis. fo. 259. Secreta.

ACcepta tibi sit dñe sacrate plebis oblatio: pro tuorum honore sanctoꝝ: quoruꝫ semeritis ꝑcepisse de tribulatione cognoscit auxilium. p. Cõ. Ego vos elegi. fo. 259. Cõplen.

DIuini muneris largitate satiati q̃s dñe deꝰ noster: vt ĩtercedẽtibꝰ beatis martyribꝰ tuis timotheo ⁊ simphoriano eoꝝ semper participatione viuamus. Per dñm nr̃m.

¶ In translatione sanctorum martyruꝫ hermachore ⁊ fortunati. Int. Justi epulẽtur. 254. oro

DEus q̃ hodierna die gl̃iosa beatoꝝ martyꝝ tuorum hermachore ⁊ fortunati membra nobis famulis tuis reuelare dignatus es: ꝯcede propitius: vt q̃ eoꝝ corpoꝝ translationem venerando colimus: ipsoꝝ beatitudini te concedente adiũgi mereamur. Per dominum. ¶ Deinde fit memoria de sanctis hermete ⁊ pelagio marty. Oratio.

DEus qui beatos martyres tuos hermetem ⁊ pelagiuꝫ virtute constantie in passiõe roborasti: ex eorum nobis imitatione tribue pro amore tuo ꝓspera mundi despicere: ⁊ nulla eius aduersa formidare. Per dominum nostrum iesuꝫ chr̃ꝫ.

¶ De scõ Daniele. oro

OMnipotens sempiterne deus: qui sedatis leonuꝫ cruentis faucibus famulum tuum danielem illesum ꝯseruare dignatus es: quiq̃ eoꝝ dentibus eos ad deuorandũ tradidisti: q̃ prophetam tuuꝫ falsis assertionibus extinguere nitebantur: da ecclesie tue de tanto gaudere patrono: quem celi participẽ fecisti esse in regno. Per dominum nostrum iesum chr̃m fili. Gra. Gloriosus deus. fo. 256. Alleluia. ℣. Corpora sanctorum. Sequentia. Agone triũphali. f. 257. Off. Exultabunt sancti. 259. Sec.

MUnera humilitatis nostre dñe sanctoꝝ martyrum tuoꝝ hermachore ⁊ fortunati gl̃iosa solennitate atq̃ trãslatione offerentes quesumꝰ ꝓpitius respicere dignare: ⁊ ip̃orum intercessione tam ad profectum vite q̃ꝫ anime salutari nobis cõsueta miseratione prouenire concede. Per dominũ nr̃m iesum chr̃ꝫ. ¶ De sanctis hermete ⁊ pelagio. Secreta.

SAcrificium laudis tibi domine offerimus: in tuorũ commemoratione sanctorum: quesumus: vt quod illis contulit gloriam: nobis prosit ad salutem. Per dominum nostruꝫ iesum christum filium tuum. Qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deꝰ Per oĩa secula. ¶ De scõ daniele. Secr.

In conspectu diuine maie/statis tue domine hāc placationis hostiā beati danielis intercessio veneranda commēdet: que quidem angelicis tibi manibus oblata tuaq; dextera benedicta ab omni nos reddat pcōrum labe purgatos. Per d. Cō. Et si coram. 260. ¶ De scis hermachora ⁊ fortunato. Cōp.

Sumentes dñe celestis dona mysterij q̄s: vt sanctorum martyr̄ tuor̄ hermachore ⁊ fortunati adiuuemur meritis: quorum solēnitatez debita veneratione celebramus. Per dominum. ¶ De sancto hermete ⁊ pelagio. Complenda.

Repleti dñe benedictione celesti: quesumus clementiā tuam: vt itercedētibus sctis martyribus tuis hermete ⁊ pelagio q̄ humiliter gerim⁹: salubriter sentiamus. Per dñm n. ¶ De sancto daniele. Cōplen.

Sacri corporis ⁊ preciosi sanguinis tui libamen sumentes: q̄s clementiā tuam: vt itercedente btō ꝓpheta tuo daniele: per hospitiū in te nos manere facias recte viuendo: ⁊ te in nobis manifestes semper solatium exhibendo. Qui cū deo patre ⁊ spiritu sancto. ¶ Augustini episcopi. Introitus. In medio ecclesie. fo. 15. Oratio.

Adesto supplicationibus nr̄is op̄s deus: vt q̄bus fiduciā sperande pietatis indulges: itercedēte beato augustino cōfessore tuo atq; pōtifice: ꝯsuete misericordie tribue benign⁹ effectū. Per dominum nostrum iesuz christum filium tuum: Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spiri. Epistola. Testificor. folio. 265 Gra. Ecce sacerdos. fo 265. All. ℣. Jurauit dñs. f. 265. Sequen.

De profundis tenebraꝝ mūdo lumen exit clarum ⁊ scintillat hodie. Olim quidem vas erroris augustinus vas honoris dat⁹ est ecclesie. Verbo dei dum obedit: credit errans ⁊ accedit ad baptismi gratiam. Quam in primis tuebatur verbis scriptis execratur erroris fallaciam. Firmans fidez firmans mores legis sacre peruersores verbi nectit gladio. Obmutescit fortunatus cedunt manes ⁊ donatus tante lucis radio. Mundus marcens ⁊ inanis: ⁊ doctrinis tritus vanis per pestem hereticaz. Multum cepit fructum ferre dum in fines orbis terre fidem sparsit vnicā. Clericalis vite formam conquadrauit iuxta normam cetus apostolici. Qui quippe nil habebant tanq̄ suum sed viuebant in cōmuni clerici. Hic multorum pro salute diu viuens in virtute: tandem bona senectute dormiuit cum patribus. In extremis nil legauit qui nil suum estimauit immo totum reputa-

uit commune cum fratribus. Salue gemma ꝯfessorum lingua christi vox celorum: scriba vite lux doctoꝝ presul beatissime. Qui te patrē venerantur te ductore consequant̄ vitam in qua gloriantur beatoruꝫ aīe. Euan. Uos estis sal ter. f. 266. Regre in cōi. Credo. Offert. Inueni dauid. fo. 267. Secreta.

Sancti augustini ꝯfessoris tui ⁊ ep̄i nobis dn̄e pia nō desit oratio: q̄ ⁊ munera nostra tibi ꝯciliet: ⁊ tuā nobis indulgētiam semper obtineat. Per d. Cō. Btūs seruus. fo. 267. Cōpl.

Ut nobis dn̄e tua sacrificia dent salutē: btūs confessor tuus ⁊ pontifex augustinus q̄s precator accedat. Per.

¶ In decollatione sancti ioannis baptiste. Introit⁹ Justus vt palma florebit. fol. 263. Oratio.

Sancti ioannis baptiste ⁊ martyris tui dn̄e quesumus venerāda festiuitas salutaris auxilij nobis prestet augmētum. Per. Lectio libri sapientie. ecclesia. XLIX. C

Memoria iusti in cōpositione odoris facti op⁹ pigmentarij. In oī ore quasi mel indulcorabitur eius memoria: ⁊ vt musica ī conuiuio vini. Ipse est directus diuinitus in penitentiam gētis: ⁊ tulit abominationes impietatis: ⁊ gubernauit ad dominum cor suum: ⁊ in diebus peccatorum corroborauit pietatē. In diebus suis manauerunt putei aquaruꝫ: ⁊ quasi mare adimpleti sunt supra moduꝫ. Qui curauit gentem suā: ⁊ liberauit eaꝫ a perditiōe. Qui preualuit amplificare ciuitatem: qui adeptus est gloriā in conuersatione gentis: ⁊ ingressum domus ⁊ atrij. Nam male tractauerunt illuꝫ: qui a ventre matris consecrat⁹ est propheta. Euertere ⁊ eruere ⁊ perdere: ⁊ iterum edificare et renouare. Amplificatus est q̄si stella matutina in medio nebule: ⁊ quasi luna plena in diebus suis lucet: ⁊ quasi sol refulgens: sic ille refulsit in tēplo dei. Gra. Justus vt palma. fo. 261. Alleluia. W. Justus germinabit: sicut lilium: ⁊ florebit in eternum ante dominum. Sequentia.

Psallite regi nr̄o psallite psallite psallite prudenter. Nā psalterium est iucundū cum cythara. Nato v̄ginis quo psallens natus sterilis. Cytharaꝫ carnis pcussit in domo domini. Dum qd̄ sonabat clamando: docuit viuendo. Mortificando que super terram sunt mēbra ⁊ hoc alios docendo. Preparans christo plebem perfectam ioannes vox clamantis in deserto. Sed vox hec īpium herodem quem corripit minime corrigit.

me corrigit. Haud tñ tacuit: sz ad/usqz sanguinẽ sceleri restitit. Non lz inqt te fris tui hẽre ꝯiugẽ raptã sibi peccasti qesce penitẽtib⁹ sic p̃cepit dñs. Vocẽ icãtãtis sapienter herodes vt aspis surda spnit ⁊ iustũ sctm̃ ioãnẽ timet quẽ vinxit in carcerem. Sedet i tenebris lucerna lucis amicus dei oipotentis. Studet delitijs mũdi hui⁹ p̃nceps fili⁹ pditõis. Meretrix suadet: puella saltat: rex iubet scm̃ d̃collari. Dat rex saltãti caput ioãnis q scũs añ fit q̃ nat⁹. En q̃mõ perit iust⁹: q̃si nõ sit deo dilect⁹. Dũ sit ei⁹ p̃ciosa mors hec in ꝯspectu dñi. Nos corde pcepim⁹ talis ac tãtus est: qr ꝯuicin⁹ dignitate xp̃o sit ⁊ morte. Naz morte turpissima dãnatur spõsus spõsi ⁊ amicũ damnat morte recte turpissima. Carcere carnis eductũ quez ferũt psallẽdo celis angeli angelũ. Et nos in terris tibi psallere fac chr̃e in memoriã baptiste. Herodis spreta quo mensa altaris tui mẽsa ip̃z te dũ sumim⁹ semp tibi psallam⁹. Sz mar. VI.C.

In illo tpe: Misit herodes rex man⁹ ac tenuit ioãnẽ: ⁊ vinxit eũ i carcerẽ: ꝓpter herodiadem vxorẽ philippi fris sui: qr duxerat eam. Dicebat enim ioãnes herodi. Nõ licet tibi habere vxorẽ fratris tui. Herodias aũt insidiabat illi: ⁊ volebat eũ occidere nec poterat. Herodes aũt metuebat ioãnẽ: sciens eũ viꝝ iustuz ⁊ scm̃: ⁊ custodiebat eũ. Et audito eo multa faciebat: ⁊ libẽter eũ audiebat. Et cũ dies oportunus accidissz: herodes natali suo cenã fecit principib⁹ ⁊ tribunis ⁊ primis galilee. Cũqz itroisset filia ipsi⁹ herodiadis: ⁊ saltasset ⁊ placuisset herodi simlqz recumbẽtib⁹: rex ait puelle. Pete a me qd vis: ⁊ dabo tibi. Et iurauit illi: qr quic qd petieris dabo tibi: lz dimidiuz regni mei. Que cũ exisset: dixit mr̃i sue. Quid petã? At illa dixit. Caput ioannis baptiste. Cũqz itroisset stati cũ festinatione ad regẽ: petiuit dicẽs. Volo vt ꝓtinus des mihi in disco caput ioãnis baptiste. Et ꝯtristatus ẽ rex: ꝓpter iusiurãduz: ⁊ ꝓpter simul discumbẽtes noluit eã ꝯtristare: sz misso spiculatore p̃cepit afferri caput ioãnis in disco. Et decollauit eũ in carcere. Et attulit caput ei⁹ in disco. Et dedit illd̃ puelle: ⁊ puella dedit mr̃i sue. Quo audito discipuli eius: venerunt ⁊ tulerunt corpus eius et posuerunt illud in monumento. Offertorium. Gloria ⁊ honore. fo. 263. Secre.

In tuoꝝ dñe p̃ciosa morte iustoꝝ sacrificiũ illud offerim⁹: de quo martyriũ sumpsit oẽ principium. Per. Cõmu.

Magna est gl̄ia. fo. 263. Cōplē.

Concede q̄s op̄s deus: vt q in sc̄i ioānis baptiste et martyris tui passiōe dona sacr̄i ꝑcepim⁹: eius interuētu auxilium tuū sentiam⁹. ꝑ dn̄z. ¶ In festo iuliani martyris. Introi. Iustus nō ꝯtur. fo. 260. Oratio.

Propitiationē tuam domie supplices dep̄camur vt gl̄iosū martyrē iulianū triūpho nobili hodierna die ad celos euectū hēam⁹ itercessorem: quē ꝑ te veneramur victorem. dn̄m nr̄m iesum christuz. Gra. Iustus nō ꝯtur. fo. 261. all̄. ℣. Iustus germinabit. fo. 263. Sequē. Spe mercedis. f. 262. Euā. Si qs vult venire post me. fo. 262. Of.

Posuisti dn̄e. fo. 263. Sec.

Resta nobis q̄s op̄s de⁹: vt nr̄e humilitatis oblatio: ⁊ ꝑ tuoꝝ tibi grata sit honore sctōrū: ⁊ nos emūdet corpe pariter ⁊ sanctificet. Per dn̄m. Com. Qui vult venire. fo. 263. Cōplē.

Sumptis dn̄e sacr̄is q̄s: vt intercedēte beato iuliano martyre tuo: ad redēptiōis eterne proficiamus augmētū. Per dn̄m. ¶ Felicis ⁊ adaucti martyrum. Introitus. Sapientiam sanctorum. fol. 253. Oro.

Maiestatē tuā dn̄e supplices dep̄camur: vt sicut nos iugiter scōꝝ tuoꝝ felicis ⁊ adaucti cōmemoratiōe letificas: ita semꝑ eoꝝ supplicatōe defēdas. ꝑ. Epl̄a. Ligua sapientiū. f. 256. Gra. Gl̄iosus deus. fo. 256. All̄a. ℣. Sancti tui dn̄e. Euangeliuz. Descendēs iesus de mō. f. 258. Off. Letamini in dn̄o. f. 259. Sec.

Hostias dn̄e tue plebis itēde ⁊ q̄s i honoꝛ scōꝝ tuoꝝ deuota mēte celebrat ꝓficere sibi sentiat ad salutē. Per d. Cō. Qd dico vobis. fo. 260. Compl.

Repleti dn̄e muneribus sacris q̄s: vt itercedētibus scis tuis in gr̄aꝝ tuaꝝ semper actione vincam⁹. Per. ¶ Egidij ꝯfessoris. Introitus. Os iusti medi. fo. 263. Oratio.

Deus q famulū tuū egidiuz misericordē fecisti itercessorē ꝑ pcis oiuz: da nobis iteruentu ipsi⁹ nr̄oꝝ veniā pcōꝝ: ⁊ eterne btitudinis optabilē letitiaz. ꝑ. Epl̄a. Dilect⁹ deo ⁊ hoib⁹. fo. 265. Gr. Dn̄e p̄uenisti. fo. 261. All̄a. ℣. Iste scūs. Seq̄ntia de simplici ꝯf. Euā. Ecce nos reliquimus omnia. fo. 219. Offert.

Posuisti dn̄e. fo. 263. Sec.

Beati egidij famli tui dn̄e tibi grata p̄catio, ⁊ munera nr̄a cōmēdet: ⁊ tuā nobis idulgētiā semꝑ imploret. Per dn̄z. Cō. Fidelis seruus. fol. 267. Cōplen.

Quesum⁹ dn̄e vt bt̄i egidij ꝯfessoris tui dep̄catiōe sacr̄a q̄ sūpsim⁹: ad tue nobis ꝓficiāt placatōis augmētū.

¶ In natiuitate marie virgi. Introitus.

Gaudea/ mus oēs i dño diem festum celebrantes i hoore marie virginis de cuius natiuitate gaudēt angeli z collaudant filium dei. ℣. Eructauit cō me um verbum bonuz dico ego opera mea regi. Oratio.

Famulis tuis dñe celestis gre munus ipartire: vt quibus beate marie virginis: partus extitit salutis exordiū: natiuitatis ei⁹ votiua solēnitas pacis tribuat icremētū. p. Epla. Dñs possedit me. so. 194. Gra. Propter veritatē z māsuetudinē z iustitiā: z deducet te mirabilr ōptera tua. ℣. Audi filia z vide z iclina aurē tuam: qz cō cupiuit rex speciē tuam. Alleluia. ℣. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrae orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Seq.

Stirpe maria regia pcreata regem genitrans iesum. Laude digna angelorz icō

rum. Et nos peccatores tibi deuotos intuere benigna. Tu pios patrū mores ostentas in te: sed excellis eosdē. Patris tui salomonis in te lucet sophia. Et ezechie apud deū cor rectū; sed nunq̄ in te corrūpendum. Patris iosie adipleuit te religiositas. Sūmi etiam patriarche te fides totā possedit pīs tui. Sed quid nos istos recensemus heroas. Cū tuus natus oēs precellat illos atq̄ cunctos p orbē. Nos hac die tibi gregatos serua vgo in lucē mundi qua pdisti paritura celoz lumen. **Euangelium** Liber generationis iesu christi. folio. 195. **Offe.** Aue maria gra. folio. 278. **Sec.**

Oblatis dne placare muneribus: z intercedente bto adriano martyre tuo: a cunctis nos defende periculis. Per. **Cō.** Posuisti dne. fo. 263. **Complen.**

Oblatis dne nobis succurrat humanitas: vt q natus de virgine matris integritatē non minuit sz sacrauit: i natiuitatis ei⁹ solēnijs a nostris nos piaculis exuens: oblationē nostram sibi faciat acceptaz iesus chīs dns noster. Qui tecū vi. **Prefatio.** Et i natiui. **Cō.** Diffusa est gra. fo. 171. **Cōplen.**

Oblatis dne nobis succurrat humanitas: vt q natus de virgine matris integritatē non minuit sz sacrauit: i natiuitatis ei⁹ solēnijs a nostris nos piaculis exuens: oblationē nostram sibi faciat acceptaz iesus chīs dns noster. Qui tecū vi. **Prefatio.** Et i natiui. **Cō.** Diffusa est gra. fo. 171. **Cōplen.**

Sumpsimus dne celebritatis annue votiua sacramēta: presta q̄s: vt intercedēte beata dei genitrice maria tpalis vite nobis remedia prebeāt z eterne. Per eūdem. ¶ **Eodez die adriani martyris. Introitus.** Letabit iustus. fol. 260. **Oratio.**

Adesto dne supplicationibus nris: z intercessione

Protbi z iacinthi m.

bti adriani martyris tui ppetuaz nobis misericordiā benign⁹ impende. Per do. **Graduale.** Dne preuenisti. fo. 261. **All. W.** Btūs vir q timet d. **Offertoriuz.** Oblatis dne placare muneribus: z intercedente bto adriano martyre tuo: a cunctis nos defende periculis. Per. **Cō.** Posuisti dne. fo. 263. **Complen.**

Oblatis dne nobis succurrat humanitas: vt q natus de virgine matris integritatē non minuit sz sacrauit: i natiuitatis ei⁹ solēnijs a nostris nos piaculis exuens: oblationē nostram sibi faciat acceptaz iesus chīs dns noster. Qui tecū vi. **Prefatio.** Et i natiui. **Cō.** Diffusa est gra. fo. 171. **Cōpl

ploret oratio. Per dñm. ¶ In festo septem dormientiū. Intr. Judicant sancti. fo. 254. Oratio

Deus q gloriosos resurrectiōis tue p̄cones septez dormiētes maximianum: malchū: martinianū: dionysiū: ioā/nē: serapionē ⁊ ꝯstantinum magnifice decorasti: presta q̄s: vt eoꝝ precibus resurrectionē sanctam q̄ in illis mirabil'r ostensa est ꝯsequamur. Qui viuis. Sec. ⁊ cōpl. de cōi mar ¶ In festo exaltationis scē crucis. Intro.

Nos autez gl'iari oportet in cruce domini nostri iesu chr̄i in quo ē salus vita et resurrectio nostra: per quez saluati ⁊ liberati sum⁹. ℣. Deus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis illu/minet vultum suum super nos ⁊ misereatur nostri. Oratio.

Deus qui nos hodierna die exaltationis scē crucis annua solēnitate letificas p̄sta: vt cuius mysteriuz in terra cognouimus: ei⁹ redemptiōis premia in celo consequi mereamur. p. Epta. Hoc enim sentite fo. 72. Gra. Christus factus est pro nobis obediens vsqz ad mortem: mortem autem crucis. ℣. Propter qd̄ ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomen quod est sup omne nomē. Alleluia. ℣. Dulce lignuz dulces clauos dulcia ferens pondera que sola fuisti digna sustinere regem celoruz ⁊ hominum. Sequentia.

Laudes crucis extollam⁹ nos qui crucis exultamus speciali gloria. Dulce melos tāgat celos dulce lignū dulci dignū canimus melodia. Voci vita non discordet dum vox vitā non remordet dulcis est simphonia. Serui crucis crucem laudāt: qui per crucē sibi gaudent vite dari munera. Dicant omnes ⁊ dicāt singuli aue salus totius seculi arbor salutifera. O q̄ felix q̄ preclara fuit hec salutis ara rubens agni sanguine. Agni sine macula q mundauit secula ab antiquo crimine. Hec est scala peccatoꝝ per quā christus rex celoruz ad se traxit omnia. Forma cuius hec ostendit que terraꝝ cōprehendit quatuor confinia. Non sunt noua sacramenta nec recenter est inuenta crucis hec religio. Ista dulces aquas fecit per hanc silex aquas iecit moysi officio. Nulla salus est in domo nisi cruce muniat homo super liminaria. Neqz sensit gladiuz nec amisit filium quisquis egit talia. Ligna legens in sarepta spem salutis est adepta pauper muliercula. Sine linguis fidei nec lechitus olei valet nec farinula. In scripturis

sub figuris ista latent sed iam patēt crucis bñficia. Reges credunt hostes cedunt sola cruce christo duce pauci fugant milia. Roma naues vniuersas in profundo vidit mersas vna cū maxentio. Hrixi traces cesi pse cedis partis dux aduerse victus ab heraclio. Ista suos fortiores semp facit ⁊ victores morbos sanat ⁊ languores reprimit demonia. Dat captiuis libertatē vite confert nouitatē ad antiquaz dignitatē crux reduxit omnia. O crux lignū trium phale mundi vera salus vale iter ligna nullū tale fronde flore germine. Medicina christiana salua se nos egros sana quod non valet vis humana fit in tuo nomie. Hssistentes crucis laudi consecratoz crucis audi atqz seruos tue crucis post hanc vitam vere lucis transfer ad pallatia. Et quos crucem vis subire fac torm̄enta non sentire: sed cum dies erit ire nobis confer ⁊ largire sempiterna gaudia. Scōm Joan. XII. C.

In illo tpe: Dixit ihesus turbis iudeoz. Ego si exaltatus fuero a terra: oia trahā ad meipz. Hoc aūt dicebat significās q̄ morte eēt moriturus. Rñdit ei turba nos audiuim⁹ ex lege: qz chīs manet in eternuz ⁊ quō tu dicis: oz exaltari filiū hominis? Quis est iste filius hois? Dixit ergo eis ihesus. Adhuc modicū lumē in vobis ē. Ambulate dū lucem hētis: vt nō tenebre vos cōprehendāt. Et q ambulat in tenebris: nescit quo vadat: dum lucē habetis: credite in lucē vt filij lucis sitis. vel euang. Erat hō ex phariseis. 210. Are. Of. Protege dne. fo. 211. Secr. Ec oblatio q̄s dne ab oibus nos purget offensis que ara crucis imolata ēt toti⁹ mūdi tulit offensam. Per. Com. Nos aūt gloriari oportet in cruce dñi nr̄i ihesu christi. Compl. Refecti cibo potuq̄ celesti q̄s ops deus vt nos ab hostiū defendas formidine: quos rede misti precioso sanguine filij tui dñi nr̄i ihesu christi. Qui tecum.

Cornelij ⁊ cipiani m̄. Intr. Salue aūt. fo. 253. Oratio. Firmitatē nr̄am q̄s dne ppitius respice ⁊ mala oia que iuste meremur sctōz tuoz cornelij ⁊ cipiani itercessiōe placatus auerte. Per. Epla. Zigua sapien. folio. 266. Graduale. Justoz ae. f. 256. Alr. Exultēt iu. Euangelium. Ae vobis q edificatis. folio. 259. Offertoriuz. Mirabilis. fo. 259. Sec. Lebis tue domine munera benignus itende: que mactestati tue p̄ sanctoz martyruz tuoz cornelij ⁊ cypiani solēnitate sunt dicanda. Per. Cōmu.

Justoꝝ aie. folio. 250. Complē.

Quesumus oīpotens deus salutaribus repleti mysterijs vt quoꝝ solennia celebramus: eoꝝ orationibus adiuuemur. Per. ¶ In octaua btē virginis oīa vt in die. ¶ Lucie Eufemie ⁊ Geminiani martyrum. Introit⁹. Sapiētiā sctōꝝ.

P folio. 253. Oratio.

Presta q̄s domine precibus nr̄is cum exultatione profectum: vt quoꝝ diem passiōis annua deuotiōe recolim⁹: ēt fidei ꝯstātiā subseq̄mur. p. Gra. Justoꝝ aie. fo. 256. Justi aūt. f 257 Gra. Gloriabūt. fo. 259. Secr.

Dota populi tui dn̄e propiciat⁹ intende: ⁊ quoruz nos tribuis solennia celebrare fac gaudere suffragijs. Com.

E Justoꝝ aie. fo. 250. Comp.

Exaudi dn̄e preces nr̄as ⁊ sanctorum tuoꝝ quoꝝ solennia celebram⁹ foueamur auxilijs. p. ¶ Lāperti ꝯfessoris. Oratio

Deus q nobis salutarem hodierna die in bti lamperti martyris tui atq̄ pontificis festiuitate dedisti letitiā presta q̄s: vt ⁊ conuersationis eius experiamur insignia: ⁊ ītercessione eius placita tibi mente iugiter famulemur. Per. Secre.

Sicut ad munera abel domine deus vultu placido resp existi: ita q̄s sacrificia ista tibi sint placabilia vt beati lamperti martyris tui atq̄ pontificis digne peragamus votiua solennia. Per. Compl.

Sicut dedisti dn̄e manna in deserto munere gratuito immeritis ⁊ ingratis ita ⁊ nobis p̄cibus beati lamperti martyris tui atq̄ pontificis tribue cibuz salutis eterne. Per. ¶ In festo scāꝝ v̄ginū ac marty. eufemie dorothee tecle ⁊ erasme. Intr.

Gaudeamus oēs in domino diē festuz celebrantes in honore scārū martyꝝ de cui⁹ passiōe gaudēt angeli ⁊ collaudāt filiū dei. ps. Exultate iusti i dn̄o rectos d̄cet collaudatio. Oro imediate seq̄ns cōpetit soluz ipsi festo ⁊ vsq̄ ad octauaz.

Deꝰ q scāz nobis hui⁹ diei solēnitatē p btāꝝ v̄ginū ac martyꝝ tuaꝝ eufemie dorothee tecle ⁊ erasme gl̄iosa passione d̄disti adesto familie tue p̄cib⁹ ⁊ da vt q̄rū merita veneramur eaꝝ oronib⁹ adiuuemur. Per. Alia oro cōis q̄ quolibet tpe dr̄.

OMnipotēs sempiterne deus ppitiare nobis famulis tuis p btāz virginum ac martyruz tuarū eusemie vozo thee tecle ⁊ erasme quarū corpora in pñti regescūt eccl̄ia merita gl̄iosa: vt eaz pia intercessione ab oībus protegamur ad uersis ⁊ celestibus muniamur auxilijs. Per dominū. Grad. Gl̄iosus deus. fo. 256. Alla. Adducēt. fo. 270. Sequētia. Agone triūphali. fo. 257. Of. Offerētur. f. 271. Sec. p ambab⁹ collectis.

PResentia munera q̄s domine ita serena pietate ituerē vt sci spūs pfundant bñdictiōe ⁊ nr̄is cordib⁹ eam dilectionē infundāt p quā sctāz virginū ac martyz tuaz cōstātia oīa corpis ouicit tormēta. p. Cō. Quiqz prudētes. fo. 271. Cōplen.

SUmpsim⁹ dne i scārū virginū martyrūqz tuarū solēnitate celestia sacr̄a q̄ruz suffragiū nobis q̄s dne largiaris: vt qō tpal̄r gerim⁹ eternis gaudijs ꝓsequamur. Per. ℭ Eustachij ⁊ sociorū ei⁹. Dio Eatissimorū nos q̄s dne martyrū tuorū eustachij cū socijs suis venerāda passio tueat: vt sicut illos a ferarū morsibus igniūqz cruciatibus eruisti ita nos quoqz a spiritalibus bestiis noxijsqz incendijs liberare digneris. Per. Secreta.

SIt tibi pf̄ op̄s hoc holocaustū sicut qō tibi obtulit q pctā nr̄a in cruce ptulit ⁊ sctō eustachio cū socijs suis intercedēte ad sancta sumēda dignos ꝓpreparet. Per. Cōplē.

SIcut btūs eustachius cū socijs suis dne in celesti claritate pur⁹ rutilat sic scā q̄ sumpsimus intercedētibus illis puros tibi nos efficiant. p. ℭ In vig. matthei apli ⁊ euāgeli. Introi. Ego aūt sicut. fo. 249. Oratio.

DA q̄s op̄s de⁹ vt bti matthei apli tui ⁊ euāgeliste quā preuenim⁹ veneranda solēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutē. Per. Epla. Beat⁹ vir q inuent⁹ est sine. fo. 249. Cetera de cōi. Scōm Lucam. V.

IIllo tpe: Vidit ihesus publicanū noīe leui sedentē ad theloneū: ⁊ ait illi. Sequere me. Et relictis oib⁹ surgēs secutus est eū. Et fecit ei ꝓuiuiū magnū leui i domo sua: ⁊ erat turba multa publicanoz̄ ⁊ alioz̄ q cū illis erāt discūbētes. Et murmurabāt pharisei ⁊ scribe eoz̄ dicētes ad discipulos ei⁹. Quare cū publicanis ⁊ pctōrib⁹ mānducatis ⁊ bibitis: Et rñdens ihesus dixit ad illos. Non egent q sani sunt medico: sed qui male habēt. Non eni veni vocare iustos: sed peccatores ad penitentiam. Secreta.

Sacrandū tibi dñe munus offerim⁹ quo btī matthei apl̄i tui ⁊ euāgeliste solennia recolētes purificatōez quoqꝫ nr̄is mētib⁹ iplorem⁹. Per. Cōplē.

Beati matthei apl̄i tui et euāgeliste q̄s dñe supplicatiōe placat⁹ intēde ⁊ veniam nobis tribue ⁊ remedia sempiterna. ¶ In die scō. Introitus. Os iusti meditabit̄. fo. 263. Oro.

Beati matthei apl̄i ⁊ euāgeliste dñe p̄cibus adiuuemur: vt qd̄ possibilitas nr̄a ñ obtinet: ei⁹ nobis intercessione donetur. Per. Epistola. Unicuiqꝫ nostrū data. fo. 112. Gra. Btūs vir. f. 265. All̄a. Jam non estis. fo. 252. Sequētia. Plausu chorus leta. fo. 252. ſꝫ mat. IX.

In illo tpe: Vidit iesus hominem sedentē in theloneo mattheū nomine: ⁊ ait illi. Seq̄re me. Et surgēs secutus est eū. Et fcm̄ est discūbente eo in domo: ecce multi publicani et pctōres veniētes discūbebant cū iesu ⁊ discipuli ei⁹: ⁊ vidētes pharisei dicebāt discipuli eius: quare cū publicanis ⁊ pctōrib⁹ māducat magr̄ vester: At iesus audiēs ait. Nō ē opus valētib⁹ medic⁹: ſꝫ male hñtibus. Eūtes āt discite: qd ē misericordiā volo: ⁊ nō sacrificiū. Nō enī veni vocare iustos ſꝫ pctōres. Ore. Of. Inueni da. fo. 267. Secre.

Supplicatiōib⁹ apl̄icis btī matthei apl̄i tui ⁊ euāgeliste qm̄s dñe eccl̄ie tue cōmēdetur oblatio cui⁹ magnificis p̄dicatiōibus eruditur. Per. Prefatio de apl̄is. Cō. Magna est gloria. fo. 263. Cōplenda.

Perceptis dñe sacr̄is btō mattheo apl̄o tuo ⁊ euāgelista iterueniēte dep̄camur: vt que ꝓ illius celebrata sunt gloria nobis proficiāt ad medelā. Per. ¶ Mauritij ⁊ sociorū. Int. Judicāt sci gētes. fo. 254. Oro.

Adsit nobis qm̄s dñe beatorū martyrū tuorū mauritij ⁊ sociorū ei⁹ scā p̄catio: que nos ⁊ a terrenis affectib⁹ incessabilit̄ expediat ⁊ celestia semp̄ desiderare perficiat. Per. Epl̄a. Rñdit vnus. folio. 256. Graduale. Exultabūt. fo. 256. All̄a. Hec ē vera fra. folio. 257. Euangelium. Cum audieritis. fo. 257. Offe.

Saia nr̄a. folio. 259. Sec.

Suscipe dñe sacrificiū placatiōis ⁊ laudis qd̄ nos iterueniētibus scis tuis offerimus ⁊ ad veniā p̄ducat ⁊ in p̄petuam gr̄arū actionē ꝯstituat. p. Cō. Dico aūt vobis. fo. 259. Cōplen.

Quesumus dñe deus nr̄ vt iterueniētibus scis tuis sacrosciā mysteria que sūpsi-

mus fide ⁊ actione subsequa/mur. Per. ¶ Rudberti confessoris ⁊ episcopi. Oratio.

PRopitiare q̄s dñe nobis famul' tuis ꝑ bti rudberti ꝯfessoris tui atq; pōtificis merita glio sa vt ei⁹ pia itercessiōe ab oib⁹ ꝓtegamur aduersis. ꝑ. Secre.

SUscipiat clemētia tua domine de⁹ q̄s de manib⁹ nostris mun⁹ oblatū: vt ꝑ hui⁹ sci ꝯfessoris tui atq; pōtificis rudberti intercessionē ab oibus nos emundet pctis. Per. Cōplen.

DIuina libātes mysteria q̄ ꝓ sancti confessoris tui atq; pōtificis rudberti veneratōe tue obtulim⁹ maiestati p̄sta q̄s dñe vt ꝑ ea veniam mereamur pcōꝝ ⁊ celestis gr̄e donis reficiamur. ꝑ. ¶ In octā q̄tuor v̄ginū fit vt in die supra. ¶ In festo cosme ⁊ damiani m̄. Intr. Sapiam sanctoꝝ. fo. 253. Oratio

ADesto nobis dñe scōrum martyꝝ tuoꝝ cosme ⁊ damiani itercessiōe placat⁹ ⁊ quos pati ꝓ tuo noīe tribuisti: fac tu/is fidelibus suffragari. Per d. Epl'a. Qui timet deū. folio. 15. Gra Clamauerūt. fo. 256. All'a. Justi epulent. fo. 256. Euangeli. Descēdēs iesus de mō. fol 258. Off. Gl'iabuntur. fo 259. Secr.

SAnctorū tuorū dñe nobis pia nō desit oīo: q̄ ⁊ munera nr̄a tibi ꝯciliet ⁊ tuā nobis indulgētiā semꝑ obtineat. ꝑ. Cō. Posuerūt mortalia. fo. 259. cōp.

PRotegat q̄s dñe ppl'z tuum ⁊ ꝑticipatio celestis ī dulta ꝯuiuij ⁊ dep̄catio collata sanctorū. Per. ¶ Michaelis archangeli. Introitus.

BEne/dicite dño oc̄s āgeli eius potentes virtutes q̄ facitis verbum eius ad audiēdā vocē ꝑmonuz eius. ps. Bñdic aīa mea domino ⁊ oīa que ītra me sūt noī sancto eius. oīo

DE⁹ q̄ miro ordine āgelorū misteria hoīumq; dispēsas: ꝯcede ꝓpiti⁹ vt a qb⁹ tibi ministrātib⁹ in celo sꝑ assistit: ab his in terra vita nr̄a muniat ꝑ d. Lcō. li. apoca. bti ioā. apli. XII.

IN dieb⁹ ill'. Fcm̄ ē p̄liū magnū i celo: michael ⁊ āgeli ei⁹ p̄liabant cū dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ āgeli ei⁹ ⁊ non valuerūt: neq; loc⁹ īuēt⁹ ē eorū āpli⁹ i celo. Et ꝓiect⁹ est draco ille magn⁹: serpēs ātiqu⁹: q̄ vocat diabolus: ⁊ sathanas qui seducit vniuersū orbē: ꝓiect⁹ ē interā: ⁊ āgeli ei⁹ cū eo missi sunt. Et audiui vocē magnā de celo

dicẽtẽ. Nũc fcã ẽ ſalus ⁊ virt⁹ ⁊ regnũ dei nr̃i ⁊ ptãs chr̃i eius qz ꝓiect⁹ ẽ accuſator fratrũ nr̃o rũ: q accuſabat illos ante ꝓſpectũ dei noſtri die ac nocte. Et ipſi vicerũt illũ ꝓpter ſanguinẽ agni: ⁊ ꝓpter verbũ teſtimonij ſui: ⁊ non dilexerũt aĩas ſuas vſq ad mortẽ. Ꝓpterea letamini celi ⁊ qui habitatis in eis.

℣. Bñdicite dño oẽs ãgeli eius potẽtes virtutes q facitis verbũ ei⁹.

℟. Bñdic aĩa mea dño ⁊ oĩa interiora mea nomẽ ſcm̃ eius. Alleluia.

℣. Cõcuſſum eſt mare ⁊ cõtremuit terra vbi archãgelus michael deſcendebat de celo.

Sequentia.

AD celebres rex celice laudes cũcta. Pãgat canora cater ua ſymphonia. Odas atq ſoluat ꝓcio tibi nr̃a. Cum iã renouantur michaelꝫ inclita valde feſta. Per q̃ letabũda poznaꝫ machina mũdi tota. Nomes diſticta pneumatũ ſũt agmina p te fctã. Qz cuz vis facis hec flamea per angelicas officinas. Inter primeua ſũt hec nam creata tua cũ ſimus nos vltia factura ſed imago tua. Theologica cathegorizãt ſymbola nobis hec ter tripartita p priuata officina. Plebs ãgelica phalanx ⁊ archãgelica pricipãs turma virtus vranica ac ptãs almiuoma. Dominantia numina diuina q̃ ſubſellia cherubi etherea ac ſeraphin ignicoma. Vos o michael celi ſatrapa gabrielq̃ vera dans vbi nũcia. Atq rapbael vite vernula tranſferte nos intra paradiſicolas. Per vos pr̃is cũcta cõplenꝫ mãdata que dat eiuſdẽ ſophia cõpar quoq pneuma vna pmanẽs inuſia cui eſtis adminiſtrãtia deo milia milũ ſacra. Vices p bis qnas bis atq gngẽta veſtra centena millena aſſiſtunt in aula ad quẽ rex ouem cẽteſimã verbigena dragmãq decimam vĩa duxit ad algamatha. Vos p ethra nos p rura terrea pars electa armonie vota demus hinc p lyricas cytharas. Quo poſt bella michaelis iclita nr̃a deo ſint accepta aureã ſup arã thimiamata. Quo ichoea iã glia. Cõdecãtemus alleluia.

Secundum. Matthẽũ. XVIII.

IN illo tẽpore: Acceſſerũt diſcipuli ad ieſũ dicẽtes. Quis putas maior ẽ in regno celorũ? Et aduocans ieſus paruulũ: ſtatuit eũ in medio eorũ ⁊ dixit. Amẽ dico vobis: niſi conuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli ñ intrabitis in regnũ celorũ. Quicũq enĩ humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic maior eſt in regno celorũ: ⁊ q ſuſceperit vnũ puerũ talez in noie meo me ſuſcipit. Qui ãt ſcandalizauerit vnũ de puſillis iſtis q in me credunt expedit ei vt ſuſpẽdatur mola aſinaria in collo eius: ⁊ di

mergat in pfundū maris. Ue mūdo a ſcandalis: Neceſſe eſt enī vt veniāt ſcādala: Uerum tamē ve hoi per quē ſcandalū venit. Si aūt manꝰ tua vel pes tuus ſcādalizat te: abſcide eū ⁊ pīce abs te. Bonū eſt tibi ad vitā ingredi debilē vel claudū q̄ duas manus vel duos pedes hn̄tez mitti in ignē eternū. Et ſi oculus tuus ſcādalizat te: erue eū ⁊ pīce abs te. Bonum ē tibi vnū oculum hn̄tem in vitam itrare: q̄ duos oculos hn̄ tem mitti in gehēnaz ignis. Uidete ne ꝓtemnatis vnū ex his puſillis: dico enī vobis: q̄ angeli eoꝝ in celis ſemper vident faciez patris mei q̄ in celis eſt. Q redo in vnum. Offertoriū. S tetit angelus iuxta aram templi hn̄s thuribulū aureum in manu ſua ⁊ data ſunt ei incenſa multa ⁊ aſcendit fumus aromatum in conſpectu dei alleluia. Secreta. H Oſtias tibi dn̄e laudis offerimus ſuppliciter dep̄cantes: vt eaſdē ꝓ nobis angelico iterueniēte ſuffragio ⁊ placatus accipias: ⁊ ad ſalutez noſtrā puenire concedas. Per. Cōmu. B enedicite omnes angeli domini domino hymnum dicite ⁊ ſuperexal B tate eum in ſecula. Comp. B Eati archangeli tui michaelis iterceſſiōe ſuffulti ſupplices te domine dep̄camur: vt quos bonore pſequmur ꝓtingamus ⁊ mēte. p. ¶ Hieronymi pl. Int. Os iuſti. fo. 263. Oratio O Eus q̄ nobis p btm̄ hieronymū ꝓfeſſorē tuū ſcripture ſacre myſtica ſacra reuelare dignatus es ꝓcede, ppitiꝰ vt cuius natalitia colimus eius sē p erudiamur doctris ⁊ meritis adiuuemur. p. Epla. Teſtificor coram deo ⁊. f. 265. vel Sapientia laudabit aiam. fo. 265. Gra. Os iuſti meditabit. fo. 265. Alla. Euge ſerue bone. fo. 265. Sequē tia ſci cōi confeſſo. Euangeliū Uos eſtis ſal ter. fo. 266. Offe. A Deſiderū. fo. 263. Sec. C Cepta ſit in cōſpectu tuo dn̄e nr̄a deuotio: ⁊ nobis fiat eius ſupplicatōe ſalutaris p cuius ſolēnitate deferī. p. Com. Fidelis ſeruus. fo. 267. Complē. R Epleti alimonia celeſti q̄s dn̄e vt iterueniēte btō hieronymo ꝓfeſſore tuo miſericordie tue gr̄az cōſeq mereamur. Per. ¶ Remigij germani et vedaſti antiſtitum. Intꝛoitus. G Statuit ei dn̄s. fo. 263. Oio. X audi dn̄e ppl̄z tuū ⁊ ſcōrū tuoꝝ remigij germani ⁊ vedaſti ātiſtitū ſolēnia celebrātē: ⁊ tpal̄ vite nos tribue pace gaudere: ⁊ eternū repire ſubſidium. p. Epla. Dis pōti. f. 264. Gra. Jurauit dn̄s. f. 265. Alla. Elegit te. f. 266. Euā. Sit lūbi ve. fo. 266

Off. Veritas mea. fo. 267. Sec.

PReces nr̃as quesum⁹ domine ⁊ tuoꝝ propitius respice oblatiões fidelium: vt tibi grate sint in tuoꝝ festiuitate sãctoꝝ: ⁊ nobis ꝯferant tue ꝓpitiationis auxilium. Per do. Cõ. Fidelis seruus. fo. 267. Cõplen.

REfecti sacr̃i reparationis humane: p̃sta quesumus domine vt ꝑ ea que nobis munere celesti prebere dignat⁹ es: per hec eadẽ nobis tribuas inherere donis celestibus. Per do. ¶ Frãcisci ꝯfess. Introitus. Os iusti meditabit̃. fo. 263. Oro.

DEus qui ecclesiã tuaꝫ bti francisci meritis fetu noue prolis amplificas tribue nobis ex ei⁹ imitatione terrena despicere: ⁊ celestium donoꝝ semper participatione gaudere. ꝑ. dominum. Ad galathas. VI

FRatres: Mihi autẽ absit gloriari nisi in cruce dñi nostri iesu christi ꝑ quem mihi mũdus crucifixus est ⁊ ego mũdo. In christo enĩ iesu neqꝫ circũcisio aliquid valet neqꝫ prepucium: sed noua creatura: ⁊ q cũqꝫ hanc regulã secuti fuerint pax ⁊ misericordia dei sup̃ israel. De cetero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata domini iesu in corpore meo porto. Gratia dñi nostri iesu christi cũ spiritu vestro amen. Gra. Dñe preuenisti. fo. 261. Alleluia. O patriarcha paupeꝝ francisce tuis precibus auge tuoꝝ numerum in charitate chr̃i quos ꝯcellatis manibus excutiens vt moriens iacob bñ dixisti. Sequẽtia de simplici cõfessore. Euã. Confitebor tibi pr̃. fo. 259. Regre in cõmuni. Off. Desideriũ aĩe. fo. 263. Secreta.

MUnera tibi domĩe dicata sanctifica: ⁊ intercedẽte beato francisco corda nostra ab omni culparum labe purifica. Per dominum. Cõmunio. Posuisti dñe. fol. 263. Cõplen.

ECclesiam tuam q̃s domine celestis gr̃e mun⁹ amplificet quã beati frãcisci illuminare voluisti gloriosis meritis ⁊ exemplis. Per dominuꝫ no. ¶ Fidis virginis ⁊ marty. ꝑ totum vt in cõi de v̄gine ⁊ mar. ¶ In festo sc̃i marci pape. In. Statuit ei dñs. fo. 263. Oratio.

EXaudi dñe preces nr̃as ⁊ iterueniẽte btõ marco cõfessore tuo atqꝫ põtifice supplicationes nr̃as placat⁹ intende. Per. Epla. Plures facti sũt. fo. 264. vt in communi. Grad. Inueni dauid. fo. 265. Alla. Iurauit dñs. fol. 265. Sequen. de cõi ꝯfes. vel pontifi. fol. 261. Euan. Hõ quidã peregre. fo. 266. Of. Veritas mea. fo. 267. Secreta.

ACcepta sit tibi dñe sacrate plebis oblatio ꝓ tuorũ

honore scõr quor se meritis p cepisse de tribulatione cognoscit auxilium. Per. Cõmunio. Magna est glia. fo. 263. Cõplẽ.

OA ãs dñe fidelibus populis scõr tuorũz semp veneratiõe letariz eorũ perpetua supplicatõe muniri. Per. C Dionysij r sociorũ ei⁹. Int. OTimete dñm. f. 254. Oio

Eus q hodierna die beatũ dionysiũ martyrẽ tuũ virtute pstãtie in passiõe roborasti: q/ ãs illi ad pdicãdũ gẽtib⁹ glĩam tuã rusticũ r eleutheriuz sociare dignat⁹ es: tribue nobis ãs ex eorũ imitatiõe p amore tuo prospera mundi despicere r nulla ei⁹ aduersa formidare. p. Epla. Bñdict⁹ de⁹ r pr̃. f. 255. Euãg. Si quis vult. fo. 262. Secreta.

Hostias ãs dñe ãs scõruz tuorum dionysij rustici et eleutherij natalitia recẽsentes offerim⁹: r vicula nr̃e prauitatis absoluãt r tue nobis misericordie dona pciliẽt. p. Compl.

Quesum⁹ ops de⁹ vt q celestia alimẽta pcepim⁹ intercedẽtib⁹ scis martyrib⁹ tuis dionysio rustico r eleutherio p hec pstra oia aduersa muniamur. Per. C Gereõis r sociorum eius. Introitus. Sapiam sanctor. fo. 253. Oio.

Presta ãs ops de⁹ vt sicut ppls chr̃ianus martyrũ tuorũ gereõis sociorũq; ei⁹ tpali solẽnitate pgaudet: ita pfruat eterna: r qõ votis celebrat pio effectu comphendat. Per. Epla. Spectaculũ facti. fo. 254. Gra. Exultabũt sancti. fol. 256. Alla. Corpora scõr. fo. 256. Sequẽtia. Agone triũphali. fol. 257. Euan. Cum psequentur. Offertoriũ. Letamini in. fol. 259. Sec.

Ec hostia ãs dñe solenniter imolãda p tuorũ cõmemoratõe scõrũ pscientias nr̃as emũdet semp r ptegat. Per. Cõ.

Justor aie. fo. 250. Cõp.

Uesumus ops deus: vt q celestia alimẽta pcepim⁹ intercedẽtib⁹ scis martyrib⁹ tuis per hec contra oia aduersa muniamur. p. C Calixti pape r mar. fiat vt de scõ marco papa. oio.

Deus q pspicis ex nr̃a infirmitate nos deficere ad amorẽ tuũ nos misericorditer p scõrũ tuorũ exempla restaura.

Per dominũ. Secreta.

Ystica nobis pfit dñe oblatio ãs nos r a reatib⁹ nr̃is expediat r ppetua saluatiõe confir/met. Per. Cõplẽda.

Quesumus ops deus: vt reatũ nr̃m munera sacrata purificẽt: r recte viuẽdi: nobis operentur effectũ. p. C Galli abbatis. Int. Just⁹ vt pal. fo. 263. oio

Oncede ãs ops de⁹ vt sicut bti galli pfessoris tui

solēnia agim⁹: sic ad tua bñficia ꝓmerenda maiestatē tuā ipse ꝓ nobis preueniat. Per. Epl̄a. Dilectus deo ⁊ hoīb⁹. fo. 265. Gra Dñe p̄uenisti. fo. 261. Alla. Justus vt palma. fo. 263. Seqn. Dilect⁹ deo. fo 268. Euangeliū. Facilius ē camelū. fo 208. Off.

Hosuisti dñe. fo 263. Sec. Ostias dñe q̄s noi tuo sacrādas deferim⁹ sci galli ꝯfessoris tui ꝓsequatur oro ꝑ quā nos expiari tribuis ⁊ defēdi. ꝑ. Cō. Fidelis seruus. fo 267. Cōplen

Repleti dñe bñdictiōe celesti q̄s clemētiā tuā vt intercedēte btō gallo ꝯfessore tuo q̄ humiliter gerim⁹ salubriter sentiamus. ꝑ. ¶ Luce euāgeliste. Int. Os iusti meditabi. f. 263. oro

Interueniat ꝓ nobis q̄s domine scūs tu⁹ lucas euangelista q crucis mortificationē iugiter in suo corpore ꝓ tui nominis honore portauit. Per. Epl̄a Sil̄itudo vultus. f. 251. Gr. Os iusti medi. fo. 265. Alla. Celi enarrāt. fo. 252. Sequentia. Plausu chorus. fo. 251. Euāge. Cōuocatis iesus di. su. fo. 120. Offer Desideriū aie. fo 263. Sec

Da quesumus op̄s deus: vt munera q̄ sacramus interueniente btō luca euangelista tuo ⁊ medelam nobis operentur ⁊ gloriā. Communio. Magna est. fo 263. Complen.

Presta q̄s omnipotēs deus vt id quod de scō altari tuo ꝑcepimus precibus beate euangeliste tui luce aias nostras ⁊ corpora nr̄a sanctificet. Per. ¶ Undecim miliuz virginū ⁊ mar. Int. Gaudeamus. fo. 269. ps. Exl̄tate iusti. Oratio

Da nobis dñe deus noster sanctaꝝ virginū ac martyrum tuarū palmas incessabili deuotione venerari: vt quas digna mēte celebrare nō possumus humilibus saltē frequentem⁹ obsequijs. Per. Epistola Sancti ꝑ fidem. fol. 255. Gr Gloriosus deus. folio. 256. Alla. Adducent̄. fo. 270. Sequē. de cōi martyrum. Euangeliuz. Cum audieritis. fo. 257. Off.

Offerēt̄. fo. 271. Secreta. Suscipe q̄s domine ob honorem sanctaruz virginum ac martyrū tuarum munus oblatum ⁊ qd̄ nostris meritis nō valemus earū intercessionib⁹ largire supplicibus. Communio. Quinqz prudētes. fo. 271. Cōplē.

Sacramentis quesum⁹ domine muniamur acceptis ⁊ sanctarum martyrum tuarū intercessione contra omnes nequitias irruentes armis celestibus protegamur. Per dominum nostrum. ¶ In vigilia symonis ⁊ iude. Introitus. Intret ꝯspectu. fo. 253. Oratio.

In vigil. symonis ⁊ iude. Vuolfgangi epi. In vig. oiuz scōrū

Concede q̄s op̄s deus: vt sicut apl'oꝝ tuoꝝ symōis ⁊ iude gl'iosa natalitia preuenim⁹ sic ad tua bn̄ficia ꝓmerēda maiesttē tuam ꝓ nobis ipñ preueniant. Per dñm. Epistola. Justoꝝ aie. fo. 255. Gra. Vidica. fo. 256. Euā. Ego sū vitis vera. fo. 250. Of. Exl'tabūt. 259. Sec.

Mūnerib⁹ nr̄is dñe apl'oꝝ tuoꝝ symonis ⁊ iude festa p̄cedētes q̄s: vt q̄ consciētie nr̄e prepediūtur obstacul': illoꝝ meritis tibi grata reddātur. p. Cō. Justoꝝ aie. fo. 250. Compl.

Sumptis dñe sacr̄is supplicit dep̄camur vt itercedētibus scis apl'is tuis q̄ tp̄aliter gerim⁹ ad vitā capiamus eternam. Per. ¶ In die scō. Intr.

Dimibi aūt. f. 251. Oratio.

Deus q nos ꝑ btōs apl'os tuos symonē ⁊ iudā ad agnitionē tui nois vēir̄ tribuisti: da nobis eoꝝ gloriā sempiternā ⁊ ꝓficiēdo celebrare: ⁊ celebrādo ꝓficere. p. Epl'a. Scim⁹ qm̄ dili. f. 251. Gra. Nimis bono. fo. 252. Alleluia. Nō vos me elegistis. fo. 252. Sequē. Clare sāctoꝝ. fo. 252 Euāgelium. Hoc est preceptuz. fo. 252. Credo in vnum. Offerto.

In oēz terrā. fol. 253. Sec.

Gloriā tibi dñe sanctoruz apl'oꝝ tuoꝝ perpetuā recensentes memoriaz quesumus vt eādem sacris mysterijs expiati dignius celebremus. Per. Cō. Vos qui secuti. fo. 253. Cōplen.

Perceptis dñe sacr̄is supplicit exoram⁹ vt itercedentib⁹ beatis apl'is tuis q̄ ꝓ illorū venerāda gerimus passione: nobis ꝓficiant ad medelaz. Per dominum nr̄m. ¶ Vuolfgangi episcopi oro ad placitū.

Omp̄s sempiterne deus q ppl'o tuo btm̄ vuolfgangū ꝯfessorē tuuz atqz pōtificē ad eterne salutis mysteriū ꝯstituisti: presta q̄s: vt quē doctorē vite habuimus in terris itercessorē apud te semper hēre mereamur in celis. p. Secreta.

Has hostias q̄s dñe quas maiestati tue ꝯsecrādas offerimus iterueniēte btō vuolfgango ꝯfessore tuo atqz pōtifice ad ꝑpetuā atqz pñtez fac nobis venire salutē. Per. Cōplē.

Sacr̄a salutis nr̄e suscipiētes quesumus misericors deus: vt beati vuolfgangi confessoris tui atqz pontificis nos vbiqz oro adiuuet: in cuius veneratione hec tue obtulim⁹ maiestati. Per. ¶ In vigi. omniū sanctorum. Introitus. Timete dñz. folio 254. Oratio.

Domine deus noster multiplica super nos gratiā tuaz ⁊ quorum p̄uenimus gloriosa solennia tribue subsequi in sancta professione letitiaz. Per dñm.

Lectio

Lectio libri apocalypsis beati ioannis apostoli. V.C.

IN diebus illis. Ecce ego ioānes vidi in medio throni et quatuor aīalium ⁊ in medio seniorꝝ: agnū stantem tanq̄ occisum hn̄tem cornua septē ⁊ oculos septē: qui sūt septez spūs dei missi in oēm terrā: ⁊ venit ⁊ accepit de dextera sedētis i throno librū. Et cum apuisset libruz quatuor aīalia ⁊ viginti q̄tuor seniores ceciderūt coraz agno hn̄tes singuli cytharas ⁊ phialas aureas plenas odoramentorꝝ que sunt orōnes scōruz. Et cantabāt canticū nouū dicētes. Dignus es dn̄e accipe librū: et aperire signacula eius: qm̄ occisus es ⁊ redemisti nos deo in sanguine tuo: ex oī tribu ⁊ lingua ⁊ ppl'o ⁊ natione: ⁊ fecisti nos deo nr̄o regnū ⁊ sacerdotes: ⁊ regnabimus sup terrā. Et vidi ⁊ audiui vocē angelorum multorꝝ in circuitu throni ⁊ aīalium ⁊ seniorꝝ. Et erat numer⁹ eorꝝ milia miliuz: voce magna dicentiū. Dignus ē agnus qui occisus est accipe virtutē ⁊ diuinitatē ⁊ sapientiā ⁊ fortitudinē ⁊ honorē ⁊ gl'iaz ⁊ bn̄dictionem in secula seculorꝝ. Amen.

Gra. Exultabūt iusti. f. 256. Euā. Descendēs iesus. fo. 258. Off. Mirabilis. fo. 259. Sec.

ALtare tuum dn̄e de⁹ muneribꝰ cumulamus oblatis: da q̄s: vt ad salutem nr̄am oīum sanctorꝝ tuorꝝ precatione ꝓficiant: quorꝝ solēnia vētura preuenimus. Per dn̄m. Cōmunio.

SIustorꝝ aīe. fo. 250. Cōpl.

Sacr̄is dn̄e ⁊ gaudijs optate celebritatis repleti q̄s vt eorū precib⁹ adiuuemur: quorꝝ recordatōib⁹ exhibentur. Per d.

¶ In die sancto. Introitus.

Gaudeamus oēs in domino diem festū celebrātes in honore scōrū oīum de quorꝝ solēnitate gaudent angeli ⁊ collaudāt filiū dei. ps. Exl'tate iusti i dn̄o r̄ctos d̄cet collaudatō. Psal. 32.

OGloria in excelsis. Oīo.

Mp̄s sempiterne deus: q nos oīum sctōꝝ tuorꝝ merita sub vna tribuisti celebritate venerari q̄s vt d̄sideratam nobis tue ꝓpitiatiōis abūdātiaz: multiplicatis ītercessorib⁹ largiaris. Per. L. li. apoc. bti ioā. ap. VII

IN dieb⁹ illis. Ecce ego ioannes vidi alterꝝ angeluz ascēdētē ab ortu solis hn̄tem si

gnū dei viui: ⁊ clamabat voce magna q̄tuor ãgelis: qb⁹ datū est nocere terre ⁊ mari dicens. Nolite nocere terre ⁊ mari: neq; arborib⁹: quoadusq; signemus seruos dei nr̄i in frōtib⁹ eorū. Et audiui numeꝝ signatoꝝ centū q̄draginta q̄tuor milia signati ex oī tribu filioꝝ isrl'. Ex tribu iuda: duodecī milia signati. Ex tribu rubē: duodecī milia signati. Ex tribu gad: duodecī milia signati. Ex tribu aser: duodecī milia signati. Ex tribu neptali duodecī milia signati. Ex tribu manasse duodecī milia signati. Ex tribu symeō duodecī milia signati. Ex tribu leui duodecī milia signati. Ex tribu ysachar duodecī milia signati. Ex tribu zabulō duodecim milia signati. Ex tribu ioseph duodecī milia signati. Ex tribu beniamī duodeciz milia sig̃ti. Post hec vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex oib⁹ gētib⁹ ⁊ tribub⁹ ⁊ ppl'is ⁊ liguis stā/tes añ thronū ⁊ i ꝯspectu agni amicti stol'albis: ⁊ palme i māib⁹ eoꝝ ⁊ clamabāt voce magna dicentes. Sal⁹ deo nr̄o: q sedet sup thronū ⁊ agno. Et oēs ãgeli stabāt in circuitu throni: ⁊ senioꝝ: ⁊ q̄tuor aīaliū: ⁊ ceciderūt i ꝯspectu throni i facies suas: ⁊ adorauerūt deū dicētes. Amē. Bñdictio ⁊ claritas ⁊ sapia et gr̄aꝝ actio honor ⁊ vt⁹ ⁊ fortitudo deo nr̄o: i scl'a scl'oꝝ. amē. Gra. Timete dñz oēs sci eius: qm̄ nihil deest timētibus eū. ℣. Inqrētes aūt dñm nō deficiēt oī bono. Alleluia. ℣. Vox exultatiōis ⁊ salutis in tabernaculis iustoꝝ. Sequētia.

Omnes sci seraphin cherubi throni quoq; dñatōesq; p̄ncipatus ptātes v̄tutes. Archãgeli angeli vos decet laus ⁊ honores. Ordines noueni spūum btōꝝ. Quos in dei laudibus firmauit charitas. Nos fragiles hoīes firmate p̄cib⁹. Vt spiritales prauitates vr̄o iuua/mīe vīcētes fortit'. Nūc ⁊ in euū ve/stris simus digni solēnijs iteresse sacris. Vos quos dei gr̄a vīcere ter/rea. Et angel' socios fecit esse polo. Vos pr̄iarche ꝓphete apl'i ꝯfesso/res martyres monachi v̄gines. Et viduaꝝ scāꝝ oīumq; placētiū ppl'o sup̄mo dño. Nos adiutoriū. Nūc ⁊ penniter. Foueat ꝓtegat vt vr̄m i die poscimus gaudioꝝ vr̄oꝝ. Euā. Vidēs iesus tur. fo. 257. Cred. Off. Letamini in dño ⁊ exultate iusti ⁊ gl'iamini oēs recti corde. Sec.

Munera tibi dñe nr̄e deuotiōis offerim⁹: ⁊ q̄ ꝓ tuoꝝ tibi grata sint honore scō/rum ⁊ nobis salutaria te miserā te reddantur. Per. Cōmunio.

Benedicite oēs sci dñi dño hym//

Dnū dicite deo all'a. Cōplē.

A q̄s dñe fidelib⁹ ppl'is oīum scōꝝ tuorū semp venera

tõe letari ꝛ eorũ ꝑpetua suppli catiõe muniri. ꝑ. ℂ Justi mar. Int. Letabit iustus. fo. 260. Oꝛio

DEus q iustitiã diligis et eqtatẽ desiderat vultus tu⁹ ꝓcede, ꝑpiti⁹ nobis bti iusti martyris tui sic iuste viuer̃ me ritis ꝛ exẽplis vt opib⁹ iustitie itẽti ad iustorũ gl̃iã veniam⁹. p. Gra. Justus vt pal. fo. 261. Alia Letabit iustus. Seq̃n. de cõmu. martyruz. Offertorium. Justus vt pal. fo. 267. Secreta.

SAncti martyris tui iusti q̃ sumus domine veneranda festiuitas salutaris auxiliũ nobis ꝑstet augmentum. ℙer. Cõ.

SPosuisti dñe. fo. 263. Cõp.

SAmptis dñe sacris q̃s vt intercedẽte btõ iusto martyre tuo: ad redẽptiõis eterne, ꝓficia m⁹ augmẽtũ. ꝑ. ℂ Leonardi ꝯf. Int. Os iusti medi. fo. 263. Oꝛio.

MAiestati tue q̃s dñe scti leonardi ꝯfessoris tui nos pia iugit cõmẽdet oꝛo. vt quez denoto veneramur offõ: ipsi⁹ semper suffragio subleuemur optato. p. Epla. Dilect⁹ deo. f. 265. Gra. Os iusti. fo. 265. Alia Iste scũs. Sequẽ. de cõi ꝯf. euã. Si qs vult venire. fo. 262. Off. Veritas mea. fo. 267. Secreta.

MAnerib⁹ sacris ꝛ ꝑcibus bti leonardi nobis domi ne succurre placat⁹ ꝛ prẽsta vt quod fideliter petimus efficaci ter ipetremus. ℙer. Cõmu. Btũs seruus. fol. 267. Cõplẽda.

PUrificet semp ꝛ muniat tui nos deus susceptio sa cramẽti ꝛ itercessiõe scissimi cõ fessoris tui leonardi ꝑpetuis me reamur gaudijs adipleri. per. ℂ Quatuor coronatorũ. Intr. Intret in ꝯspectu. fo. 253. Oratio

PResta q̃s oꝑs deus vt q gl̃iosos martyres claudi um nicostratũ castorium atq; simpliciũ fortes in sua ꝯfessiõe cognouim⁹: pios apũd te etiã in nr̃a itercessiõe sentiam⁹. ℙer. Epla. Sci ꝑ fidem. fo. 255. Gr. Uidica dñe. fo. 256. Alia. Sci tui. fo. 256. Sequentia de cõi mar ty. Euã. Nihil optũ. fo. 262. Of.

BEnedictio tua dñe larga descẽdat que ꝛ munera nr̃a de precantib⁹ sanctis tuis reddat accepta: ꝛ nobis sacr̃a redem ptionis efficiat. ℙer. Cõmu.

OPosuerũt. fo. 259. Cõplẽ.

SAlestibus refecti sacr̃is ꝛ gaudijs supplices te dñe depca mur vt quorum gl̃iamur trium phis protegamur auxiliũs. per dominum nostrum iesũ cbr̃m. ℂ Theodori martyris. Intro. In vtute tua. folio. 260. Oratio.

DEus qui nos beati theo dori martyris tui confes sione gl̃iosa circũdas ꝛ protegis ꝑpta nobis q̃s: eius intercessio

ne ꝓficere ⁊ orone fulciri. Per. Epla. Just⁹ cor suũ. fo. 261. Gr. Dñe ꝑuenisti. f. 261. Alla. Btũs vir q. folio. 261. Euangelium. Nemo accẽdit lucer. foli. 267. Of. Glia ⁊ ho. fo. 263. Secreta.

SUscipe dñe fideliuz ꝑces cũ oblatõib⁹ hostiaꝝ ⁊ iter cedẽte btõ theodoro martyre tuo ꝑ hec pie deuotiõis officia ad celestẽ gliã trãseam⁹. ꝑ. Cõ.

P Posuisti dñe. fo. 263. Cõp. Resta nobis q̃s dñe iter cedente btõ theodoro martyre tuo vt q̃ ore ꝯtigim⁹ puramẽte capiam⁹. ꝑ. ¶ Martini epi. Introi. Statuit ei. fo. 263. Oratio.

DEus q ꝯspicis qꝛ ex nulla nr̃a virtute subsistimus: ꝯcede ꝓpiti⁹ vt itercessiõe beati martini ꝯfessoris tui atqꝫ põtificis ꝯtra oia aduersa mũiamur ꝑ. Epla. Ecce sac. fo. 264. Gra. Inueni dauid. fo. 265. All. Iurauit dñs ⁊ non penitebit. Seq̃ntia.

SAcerdotẽ chr̃i martinũ cũcta ꝑ orbẽ cãtat ecclesia pacis catholice. Atqꝫ illius nomẽ oĩs hereticus fugiat pallidus. Pãnonia letet̃ genitrix tal̃ filij. Italia exultet alitrix tãti iuuenis. Et gallie trina diuisio sacro certat litigio cuius esse debeat p̃sul. Sꝫ parit̃ hẽre se patrẽ oẽs gaudeãt turoni soli eius corpus foueãt. Huic frãcoꝝ atqꝫ germanie plebs oĩs plaudat. Quibus vidẽdũ inuexit dñs in sua veste. Hic celebris ẽ egypti ꝑtibus grecie quoqꝫ cũctis sapiẽtibus. Qui ĩpares se martini meritis sẽtiũt atqꝫ ei⁹ medicami. Nã febres sedat demõesqꝫ fugat palytica mẽbra glutinat. Et mortuoꝝ sua p̃ce triũ reddit corpora vite p̃stine. Hic ritus sacrilegos d̃struit ⁊ ad chr̃i gliã dat ignibus idola. Hic nudis mysteria brachijs cõficiẽs p̃dit⁹ ẽ celesti lumĩe. Hic oculis ac mãibus i celuz ⁊ totis viribus suspẽsus t̃rena cũcta respuit. Etus ori nũq̃ chr̃s abfuit siue iustitia vel qcqd ad verã vitã ꝑtinet. Igitur te cũcti poscimus o martine vt q mlta mira hic oñdisti. Etiã de celo gr̃aꝫ chr̃i nobis supplicatu tuo semꝑ infũdas. Scdm Lucam. XII. C.

IN illo tpe: Dixit iesus discipul̃ suis. Nolite timere pusill⁹ grex qꝛ cõplacuit pr̃i vr̃o dare vobis regnũ: vẽdite q̃ possidetis ⁊ date elemosynã. Facite vobis sacculos q nõ vetera scũt thesauꝝ nõ d̃ficiẽtem i cel̃: quo fur ñ appropiat neqꝫ tĩea corrũpit: vbi eni ẽ thesaur⁹ vester: ibi ⁊ cor vr̃m erit. Sit lũbi vr̃i p̃cicti: ⁊ lucerne ardẽtes in mãib⁹ vr̃is: ⁊ vos sil̃es hoĩbus expectãtib⁹ dñm suũ: qñ reuertat̃ a nuptijs: vt cũ venerit ⁊ pl̃sauerit ꝯfesti apiant ei. Bti serui illi: quos cũ venerit dñs iuenerit vigilãtes. Amẽ dico vobis q ꝑciget se ⁊ faciet illos discũbere ⁊ trãsiẽs mĩstrabit illis

ꝛ si venerit in scḋa vigilia: ꝛ si i tertia vigilia venerit ꝛ ita inue nerit: btī sunt serui illi. Hoc aūt scitote qm si sciret pfamilias q̄ hora fur veniret: vigilaret vti/ q̄z: ꝛ nō sineret pfodi domū su/ am. Et vos estote parati: qz q̄ hora nō putatis filiꝰ hoīs vēiet. Off. Uer itas mea. fo. 267. Sec.

TA misericors deꝰ vt hec salutaris oblatio ꝛ a,p/ prijs nos reatibus indesinenter expediat ꝛ ab omnibus tueatur aduersis. Per dominū. Com.

PDne qnq̄z. fo. 267. Cōpl.

Resta q̄s dne deus nr̄ vt quoz festiuitate votiua sunt sa/ cramēta: eius nobis salutaria i tercessiōe reddant. Per. C Eo dē die menne mart. Introitus. In vtute tua dne. fo. 260. Oratio

PResta q̄s ops deus: vt q beati mēne martyris tui natalitia colimus intercessio/ ne eius in tui nominis amore roboremur. Per dnm. Grad. Dne pueniſti. fo. 261. Alla. Btus vir q. Sequētia de cōi. Offert.

WGlia ꝛ ho. fo. 263. Secr.

Uneribus nr̄is q̄sumus domine pcibusq̄ susceptis: ꝛ ce lestibꝰ nos mūda mysterijs ꝛ cle menter exaudi. Per dnm. Cō. Btus seruus. fo. 267. Cōplen.

TA q̄s dne deus nr̄ vt si cut tuoz cōmemoratio ne sctōz tpali gratulamur offō ita eoz perpetuo letemur aspe ctu. Per dnm. C Briccij epi. Introitus. Sacerdotes dei. fol. 263. Dio vt in cōi de pfessore ꝛ pō/ tifice. Epla. Doctrinis varijs. fo. 265. Gra. Ecce sacerdos. fol. 265. Alla. Jurauit. fo. 265. Euā. Dō qdam peregre. fo. 266. Of. Jnueni dauid. fo. 267. Commu. Btus seruus. fol. 267. C Othmari abbatis. Oratio.

BEati othmari cōfessoris tui supplicatione q̄s dne plebs tua bndictionē participet: vt ō eius meritis ꝛ felicibꝰ actibꝰ: et ne societatis letitia gliek. p. Sec.

HEc in nobis sacrificia deus btō othmaro pfessore tuo iterueniēte ꝛ actiōe perma neant ꝛ operatione firmentur. Per dominum. Complenda.

HEc nos dne cōio purget a crimine ꝛ intercedente btō othmaro pfessore tuo: cele stis remedij faciat esse pfortes. p. C In octaua sancti martini p oia vt in die. C In festo eli/ sabeth vidue. Introitus. Gau/ deamus. fo. 269. Oratio.

TUoz corda fideliū deꝰ mi seratoz benignꝰ illustra: ꝛ btē eli sabeth pcibus gliosis: fac nos p/ spera mūdi despicere: ꝛ celesti semp consolatione gaudere. p. Lectio Mulierem fortē. f 223. Grad. Audi filia. fo. 270. Alla. Dis glia. fol. 270. Sequentia.

Gaude sy̆ qō egressus a te decor z depressus tui fulgur speculi. Redimina luce redit o z alpha qō accedit iaz in fine seculi. Poma pria primitiuos deus scōs adhuc viuos vidit in cacumie. Ut extremos addat primis quāuis stantes nos in imis suo visit lumine. Sz pmultis te respexit odor tuus hāc allexit z sapor z puritas. Et de regū ramis nata iuste v̄e sis vocata tu dei saturitas. Gaudēt astra matutina qō in hora vesptina ortu noui syderis. Qeli sydus illustrat in quo terre designat noui signū federis. Uere sydus tu pclaz qō a sole differt paz z luna lucidius. Tu qō sole sis amicta carne pbat hec relicta lucis tue radius. O quā dignis fulges signis vasa rapis a malignis possessa demōijs. Lep mūdas labe tactos claudos ponis z attractos i pedū officijs. Q ō negatū ē nature tu v̄tutum agis iure z potes ex gra. Ut ita fūctos tu reducis cecis visū mēbra lucis z mēbrorum spacia. Et ya mr nos agnosce libro vite nos deposce cū electis iferi. Ut consortes tue sortis z a penis z a portis eruamur inferi. Euangelium. Sīle est regnū ce. the. f. 270. Of. Q Filie regū. foli. 271. Sec. Uenera tibi dñe nr̄e ḋuotiōis offerimus: vt tibi grata z nobis salutaria beate elisabeth pia supplicatōe reddant. p. Cō. Q Diffusa est. fo. 171. Cōpl. Uesumus op̄s deus: vt quos salutarib⁹ dignat⁹ es eruditre mysterijs btē elisabeth iercessio gliosa celestib⁹ reficiat alimentis. Per. C Mauri abbatis. Int. Justus nō cōtur. 260. oīo O Eus q btō mauro sacerdoti z martyri tuo v̄tutez atq; victoriā tribuisti p̄sta q̄ sumus vt dū ei⁹ merita venerāmur imitari studia valeam⁹. p. Epla. Justum deduxit. folio. 261. Gr. Posuisti dñe. folio 261. Alla. Btūs vir q suf. f. 262. Euā. Nisi granū frumēti. f. 232. Offe. S Posuisti dñe. fo. 263. Sec. Ascipe dñe munera dī/gnanter oblata: z bti mauri sacerdotis z martyris tui suffragātib⁹ meritis ad nr̄e salutis auxiliū, puenire cōcede. p. Com. S Magna ē glia. fo. 263. cōp. Ampta dñe celestis remedij sacra ad ppetuā nobis puenire medicinā btūs maur⁹ sacerdos z martyr obtineat. p. C Cecilie v. it. Loqbar de te. 268. oīo O Eus q nos ānua btē cecilie martyris tue solēnita te letificas: da vt quam veneramur offō: ēt pie p̄suersatōis sem p̄ seq̄mur exēplo. Per. Epla. De v̄ginib⁹ p̄ceptū. fo. 269. Gr. Audi filia. f. 270. Alla. Diffusa ē. fo. 270. Sequētia de communi virgi. Euāg. Simile est regnū celoz decem. fo. 270. Offerto. Offerent. fo. 271. Secreta.

HEc hostia q̄s dñe placatiōis ⁊ laudis q̄s ⁊ ĩtercedēte btā cecilia martyr̄ tua nos ꝓpitiatōe dignos sēp efficiat. p. Cō. Cōfundant̄ sup. fo. 271. cōp.

SAtiasti dñe familiā tuam munerib⁹ sacris ei⁹ q̄s sem p ĩteruētiōe nos refoue cui⁹ solēnia celebram⁹. p. ¶ Felicitatis m̄. Int. Gaudeamus. 269. Oro

PResta q̄s op̄s de⁹ vt btē felicitatis martyris tue solēnia recēsentes meritis ipsi⁹ ꝓtegamur ⁊ p̄cib⁹. Per dñz no. Epl'a. Mulierē fortē. f. 223. Reqre supra in die septē fratrum. Gra. Justoꝝ aīe. foli. 256. All'a. Preciosa in cō. Sequētia. Agone triūpha. fo. 257. Euangeliuz. Loquēte iesu ad tur. f. 243. Of.

VFilie regū. fo. 271. Secre. Ota ppl'i tui q̄s dñe ꝓpitiat⁹ intēde: ⁊ quoꝝ nos tribuis solennia celebrare fac gaudere suffragijs. Per. Cōmunio. Qui me dignatus ē. fo. 271. Cōp.

SUpplices te rogam⁹ op̄s de⁹ vt ĩtercedētib⁹ scis tuis ⁊ tua in nobis dona multiplices: ⁊ tpa nr̄a in pace disponas. p. ¶ Crisogoni marty. Intro. Justus nō cōtur. fo. 260. Oro.

ADesto dñe supplicationibus nr̄is vt q ex iniqtate nr̄a reos nos eē cognoscimus beati crisogoni martyris tui intercessione liberemur. p. Epl'a. Memor esto. foli 261. Grad. Gl'ia ⁊ ho. fo. 261. All'a. Iste scūs. fo. 261. Sequētia de vno mar. Euā. Si qs vult post me veni. f. 262. Of. Desideriū aīe. 263. Sec.

OBlatis q̄s dñe placare munerib⁹ ⁊ intercedente beato crisogono martyre tuo a cūctis nos defende ꝑicul'. p. Cō.

TPosuisti dñe. fo. 263. Cōp. Ui q̄s dñe ꝑceptōe sacr̄i ⁊ nr̄is mūdemur occultis ⁊ ab hostiū liberemur ĩsidijs. p. ¶ Chatherine v̄. Int. Gaudea 269. Oro

DEus q dedisti legē moysi in sūmitate montis synai: ⁊ in eodē loco corp⁹ btē chatherine virgis ac martyris tue p scōs āgelos tuos mirabil'r collocasti: ꝯcede q̄s: vt ei⁹ meritis ⁊ intercessione: ad montē virtutum q chr̄s ē ꝑuenire valeam⁹. p eū. Epl'a. Cōfitebor tibi. fol. 269. Gr. Specie tua. fo. 270. Alleluia. V̄. O chaterina virginū precelsa fulgēs aurea fūde p̄ces ad dñz ꝓ nobis sponsa chr̄i ꝓ cuius fide tropheum in manus gentilium martyr occubuisti. Sequentia.

SAnctissime v̄gis votiua festa recolamus. Venerātes hāc diē preclarā oēs concinamus. Concrepet organicis modul' ⁊ cāticis laude digna. Proferat hec cōtio laudes et deuotio sit sincera. Hāc fuisse filiaz costi regis vnicā tradūt scripta. Annis puerilib⁹ artibus sophisticis fuit

clara. Turbā philosophicā vicit et rethoricā disputādo. Hic regia credidit deos vanos respuit venerari. Fit penal' machia pereūt ac milia dū rotat' agmia paganoꝝ. Mox p̄uat' capite adsūt turbe celice sepelit' v̄tice mōte syna. Ora ꝑ ppl'o p̄care ꝑ clero martyr xp̄i chateria. Astā tē ppl'z laudātē te cleꝝ foue r̄ge ꝑ scl'a Euā. Sil'e ē regnū celoꝝ the. f. 271. Off. Offerentur. f. 271. Sec.

Munera dñe sacrificij presentis q̄ tibi offerim⁹ i honore scē chatherine v̄ginis ac martyris tue fiāt nobis q̄sum⁹ eius precibus vita ꝑpetua ⁊ te donāte salus infinita. ꝑ. Com.

Diffusa ē. fo. 271. Cōplē.

Sumptis dñe salutis nr̄e subsidijs supplicit' dep̄camur vt sicut liquor q de mēbris btē chatherie v̄gis ac martyris iugiter manat: ⁊ lāguidoꝝ corpa sanat sic ei⁹ oro cūctas a nobis iniqtates expellat. ꝑ. ¶ Clemētis pape. Introi.

Dicit dominus sermōes meos quos d̄di in os tuum nō deficiēt de ore tuo: adest enim nomen tuum ⁊ munera tua accepta erunt sup altare meuz. ps. Misericordias domini in eternum cantabo. Oratio.

Deus q nos ānua btī clemētis martyris tui atq̄ pōtificis solēnitate letificas: cōcede ꝓpiti⁹: vt cuius natalitia colim⁹ virtutē quoq̄ passionis imitemur. ꝑ. Ad philip. IIII. C

Frēs mei charissimi ⁊ desideratissimi gaudiū meū ⁊ corona mea sic state i dño charissimi. Euchodiam rogo ⁊ sinthicē deprecor idipsum sapere i dño. Etiam rogo ⁊ te germane cōpar: adiuua illas q̄ mecuz laborauerūt in euāgelio cum clemēte ⁊ ceteris coadiutorib⁹ meis q̄ꝝ noia sūt scripta in libro vite Gra. Inueni dauid. fo. 265. All'a Serue bone. fo. 265. Sequentia Ad laudes saluatoris. f. 266. Euā. Nemo accendit lucer. fol. 267 Off. Ueritas mea. fo. 267. Sec.

Munera dñe oblata sanctifica ⁊ ītercedente btō clemente martyre tuo atq̄ pōtifice: per hec nos a peccatorū nostrorum maculis emūda. ꝑ. Cō. Btūs seruus. fo 267. Cōp.

Corporis sacri ⁊ preciosi sanguinis repleti libamine quesumus dñe deus noster: vt qd̄ pia deuotione gerimus: ītercedente beato clemēte martyre tuo: certa redemptione capiamus. Per dominum nr̄m iesum christum filium tuuz. ⁊c.

¶ Incipit commune sanctorum: et prio in vigilia vnius apostoli. Introitus.

EGo autez sicut oliua fructificaui in domo dñi spaui in misericordia dei mei: et expectabo nomẽ tuũ qm̃ bonũ est añ conspectuz sanctorũ tuorum. ℘. Quid gloriaris in malitia qui potens es iniquitate. Gloria patri et filio et. Oratio.

AOncede qs ops deus venturam bri. M. apli tui solẽnitatẽ congruo preuenire honore: et veniẽtẽ digna celebrare deuotiõe. p. Lli. sapiẽ. eccli. XXXI.

BEat9 vir q inuentus est sine macula et q post aurum nõ abiit: nec sperauit in pecunie thesauris. Quis ẽ hic et laudabimus eũ: fecit enim mirabilia in vita sua: Quis pbatus ẽ in illo et pfectus iuentus ẽ: Et erit illi gl̃a eterna. Qui

potuit trãsgredi: ⁊ nõ est transgressus: facere mala ⁊ nõ fecit. Jõ stabilita sunt bona illi⁹ i domino: ⁊ elemosynas illius enarrabit oĩs ecclesia sanctorũ. Lectio libri sapien. eccles. XLIIII.

BEnedictio dñi sup caput iusti: iõ dedit illi dñs hereditatẽ: ⁊ diuisit ei partẽ in tribubus duodecim: ⁊ inuenit grãz in ꝓspectu oĩs carnis. Et magnificauit eũ in timore inimicoꝝ: ⁊ i vbis suis mõstra placauit. Glorificauit eũ in ꝓspectu regũ: et ostendit illi gl̃iam suã. Jn fide ⁊ lenitate ipsius scĩm fecit illum ⁊ elegit eũ ex oi carne: ⁊ audit illi cor: ad precepta ⁊ legẽ vite et disciplinę ⁊ excelsuz fecit illuz. Statuit illi testm̃ eternum ⁊ circũcinxit eũ corona iustitie. Et induit eum dñs coronam glorie. Lectio actuuz apl̃oruz. IIII. C.

IN diebus illis: Orauerũt apostoli dicentes. Dñe qui fecisti celum et terram mare: ⁊ omnia que in eis sunt. Qui in spiritu sctõ per os patris nostri dauid pueri tui dixisti. Quare fremuerunt gentes: ⁊ ppli meditati sunt inania. Astiterũt reges ⁊ principes cõuenerunt in vnum: aduersus dñm ⁊ aduersus chr̃istum eius. Cõuenerunt enĩz vere in ciuitate ista aduersus sanctum puerum tuum iesum quez vnxisti: herodes ⁊ põtius pilatus cum gentibus ⁊ populis israel facere que man⁹ tua ⁊ cõsilium tuum decreuerũt fieri. Et nũc domine respice in minas eorum: ⁊ a seruis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum. Jn eo qõ manum tuam extendas ad sanitates. Et signa ⁊ ꝓdigia fieri per nomen sancti filij tui iesu. Et cum orassent motus est locus in quo erant congregati: ⁊ repleti sũt oĩs spũ scõ ⁊ loq̃bant verbũ dei cũ fiducia. Gra. Justus vt palma florebit sicut cedrus libani multiplicabit in domo dñi. ℣. Ad annunciandum mane misericordiam tuam: ⁊ veritatez tuam per noctem. Sm̃ matt. X. C.

IN illo tpe. Adhibit iesus duodecim discipulos suos: precipiens eis ⁊ dicens. Jn viam gentium ne abieritis: et in ciuitates samaritanorum ne intraueritis: sed potius ite ad oues que perierunt domus israel. Eũtes autem predicate dicentes: quia appropinquabit enim regnum celorum. Jnfirmos curate: mortuos suscitate leprosos munda te demones eĳcite. Gratis accepistis: gratis date. Secundũ

Joannem. XV.C. In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Ego sum vitis vera: et pater meus agricola est. Omnem palmitem in me nõ ferentem fructum tollet eum: ⁊ omnem qui fert fructum purgabit eum: vt fructum plus afferat. Jam vos mundi estis ꝓpter sermonem quem locutus sum vobis: manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes non potest facere fructum a semetipso: nisi manserit in vite: sic nec vos nisi in me manseritis. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo: hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me nõ manserit: mittetur foras sicut palmes ⁊ arescet: ⁊ colligent eũ ⁊ in ignem mittent ⁊ ardet. Si manseritis in me: ⁊ verba mea in vobis manserint: quodcũq; volueritis petetis ⁊ fiet vobis. Offertorium. Gloria ⁊ honore coronasti eum: ⁊ constituisti eum super opa manuũ tuaꝝ dñe. Secre. Accepta sit tibi domie nostre devotionis oblatio: ⁊ ad apostolicam puriores nos faciat venire festiuitatez. Per. Prefatio quotidiana preter in vigilia sancti petri ⁊ pauli. Cõ. Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam ⁊ magnum decorez impones super eum domine. Cõplẽ. Presta nobis eterne felicitatis largitor vt ꝑ hec sancta que sumpsimus: eius vbiq; protegamur auxilio: cuius natalitia preuenimus obsequio. Per dominum nr̃m. ℂ In vigilia plurimoꝝ apl̃oꝝ. Introi.

Tatret in conspectu tuo domine gemit⁹ cõpeditorũ: redde vicinis nostris septuplũ in sinu eorum: vindica sanguinem sctõꝝ tuorum qui est fusus est. ꝓ. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt hierusalez pomorum custodiam. Oratio. Oncede quesumus omnipotens deus: vt sicut apostolorum tuorum N.⁊ N. gloriosa natalitia preuenim⁹: sic ad tua beneficia promerenda maiestatem tuam pro nobis ipsi preueniant. Per dominum nostrum ihesum christum filium tuũ: Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritus sancti de⁹: Per oia. Lectio actuum apl̃orum. V.C.

In diebus illis. Per man⁹ autem apostoloruꝫ fiebant signa ⁊ prodigia multa in plebe. Et erant vnanimiter omnes in porticu salomonis. Ceterorum aũt nemo se audebat coniungere illis: sed magnificabat eos populus. Magis autẽ augebatur credentium in domino multitudo virorũ ac mulierum: ita vt in plateis eijcerẽt infirmos: ⁊ ponerẽt in lectulis ⁊ grabatis: vt veniente petro: saltem vmbra illius obumbraret quemq̃ illorum: ⁊ liberarẽtur omnes ab infirmitatibus suis. Concurrebat autem ⁊ multitudo vicinarum ciuitatuꝫ hierusalem afferentes egros: ⁊ vexatos a spiritibus ĩmundis: qui curabantur omnes. Epistola Benedictus deus ⁊ pater domini nostri iesu christi qui benedixit nos. Require infra in natali plurimorum apostoloruꝫ. Alia epistola. Spectaculuꝫ facti sumus mundo. Require in natali plurimorum martyruꝫ. Graduale. Vindica domine sanguinem sanctorum tuorum qui effusus est. ℣. Posuerũt mortalia seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre. Scõm Joannez XIIII. C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Qui habet mandata mea ⁊ seruat ea: ille est qui diligit me. Qui aũt diligit me: diligetur a patre meo. Et ego diligam eũ: ⁊ manifestabo ei meipsum. Dicit ei iudas nõ ille scariothis. Dñe quid factuꝫ est: quia manifestaturus es teipsum nobis: ⁊ nõ mundo. Respondit iesus ⁊ dixit ei. Si quis diligit me: sermonẽ meum seruabit. Et pater me⁹ diliget euꝫ: ⁊ ad eũ veniemus: ⁊ mansionẽ apud eũ faciem⁹. Qui non diligit me: sermões meos ñ seruat. Offer. Exultabunt sancti in gl'ia: letabũtur in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eorum. Secre.

Muneribꝰ nr̃is dñe scõruꝫ apl'oꝝ tuoꝝ. N. ⁊. N. festa p̃cedim⁹: te supplicit dep̃cãtes: vt q̃ ꝯsciẽtie nr̃e prepediuntur obstaculis: illoꝝ meritis grata reddantur. Per. Commu. Iustoꝝ aĩe in manu dei sũt: ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malitie: visi sũt oculis ĩsipiẽtiũ mori: illi ãt sũt ĩ pace. cõp

Sumpto dñe sacr̃o suppliciter deprecamur: vt intercedentibus beatis apostolis tuis. N. ⁊. N. quod temporaliter gerimus: ad vitam capiamus eternam. Per dominum nr̃ꝫ.

¶ In natali apl'or. Introitus.

Mihi autez nimis honorati sũt amici tui deus: nimis confortatus ẽ pricipatus eor. ps. Dñe pbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meã ⁊ resurrectionẽ meã. Oro.

Beatus apl's tuus. N. quesumus dñe pro nobis iugiter imploret: vt a nostris reatibus absoluti: a cunctis etiam periculis exuamur. Per. Sec.

Beati apl'i tui. N. dñe solẽnia recensentes q̃s: vt eius auxilio beneficia capiam⁹ pro quo tibi hostias laudis offerimus. Per. Cõplẽ.

Beati apl'i tui. N. q̃s dñe itercessiõe nos adiuua: ꝓ cuius solẽnitate ꝑcepimus tua sctã letantes. Per dñm. ¶ In natali plurimorum apostolorũ. oro

Exaudi nos deus salutaris noster: ⁊ apostolorũ tuorum tuere ꝑsidijs: quorũ donasti fideles esse doctrinis. ꝑ. Sec.

Respice q̃s dñe munera q̃ in sanctorũ apostolorum tuorũ commemoratiõe deferimus: vt quoruz tibi grata sunt honore: eorũ nobis fiãt itercessiõe salutaria. Per do. Cõplẽ.

Quesumus dñe salutaribus repleti mysterijs: vt apostolorũ tuorũ. N. quorũ solẽnia celebramus: orationibus adiuuemur. Per dominuz nostrum. Ad ephesios. II. C.

Frẽs: Jã non estis hospites ⁊ aduene: sz estis ciues scõrũ ⁊ domestici dei: supedificati supra fũdamẽtũ apl'orum ⁊ prophetaruz. Ipso sũmo angulari lapide chr̃o iesu: in quo oĩs edificatio ꝯstructa crescit in tẽplũ sanctum in dño. In quo ⁊ vos edificamini inhabitaculum dei in spũ sancto. Ad ephesi. I. C

Fratres: Bñdictus deus ⁊ pater dñi nostri iesu chr̃i qui benedixit nos in oĩ benedictione spiritali in celestibus in christo: sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem: vt essemus sancti ⁊ ĩmaculati ĩ cõspectu eius in charitate. Qui predestinauit nos in adoptiõez filiorũ per iesum christũ in ip̃z: ꝑm propositũ voluntatis sue: ĩ laudem glorie gratie sue. In q̃ gratificauit nos in dilecto filio suo: in quo habem⁹ redemptionem per sanguinẽ eius: ⁊ remissionem peccatorum ꝑm diuitias gr̃e sue: que superabũdauit ĩ nobis. Per iesum christũ dñm nr̃m. Ad romanos. VIII. C.

Fratres: Scimus quoniaꝫ diligentibus deum omnia cooperan/tur in bonum: his qui secundum pro/positum vocati sunt sancti. Nam quos prescivit ⁊ predestinavit con/formes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem prede/stinavit hos ⁊ vocavit: ⁊ quos vocavit hos ⁊ iustificavit quos autē iustificavit illos ⁊ magni/ficavit. Quid ergo dicemus ad hec? Si deus pro nobis quis contra nos? Qui etiaꝫ proprio filio suo nō pepercit: sed pro no bis omnibus tradidit illū. Quo modo non etiam cum illo oīa nobis? Quis accusabit aduer/sus electos dei? Deus qui iusti ficat. Quis est qui condemnet? Christus iesus qui mortuus est immo ⁊ qui resurrexit: qui ē ad dexteram dei: qui etiam inter/pellat p nobis. Quis ergo nos separabit a charitate christi: tri bulatio: an angustia: an perse/cutio: an fames an nuditas: an periculum: an gladius? Sicut scriptum est. Quia propter te mortificamur tota die estimati sumus vt oues occisionis. Sed in his omnibus superamus p pter eum qui dilexit nos. Cer/tus sum enim quia neqꝫ mors: neqꝫ vita: neqꝫ angeli: neqꝫ pri cipatus: neqꝫ potestates: neqꝫ virtutes: neqꝫ instantia: neqꝫ fu tura: neqꝫ fortitudo: neqꝫ altitu do: neqꝫ profundum: neqꝫ crea tura alia poterit nos separare a charitate dei: que ē in christo iesu domio nostro. Lectio ezechielis proph. I.C.

Similitudo vul tus q̄tuor aniꝫ malium facies ho/minis ⁊ facies leo/nis a dextris ipsoꝝ quatuor. Facies au tem bouis a sinistris ipsorum quatuor ⁊ facies aquile desuper ipsoruꝫ quatuor. Et facies eorum ⁊ penne eoruꝫ ex tente desuper. Due penne sin/gulorum iungebantur: ⁊ due te gebant corpora eoruꝫ. Et vnū quodqꝫ eorum coram facie sua ambulabat. Vbi erat ipetus spi ritus illuc gradiebantur: nec re uertebantur cum ambularent. Et similitudo animalium ⁊ aspe/ctus eorū quasi carbonū ignis ardentium: ⁊ quasi aspect' lam padaruꝫ. Hec erat visio discur rens in medio animalium: splē dor ignis: ⁊ ō igne fulgur egre diens. Et animalia ibant ⁊ re/uertebantur in similitudinem fulguris chorusc antis. Gradu. Constitues eos principes super oēs

terram: memores erunt nominis tui domine. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: propterea populi confitebuntur tibi. Graduale. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos: super arenaz multiplicabuntur. Graduale. In omnem terram exiuit sonus eorum: z in fines orbis terre verba eorum. ℣. Celi enarrant gloriaz dei: z opera manuum eius annunciat firmamentum. Alleluia. ℣. Jam non estis hospites z aduene: sed estis ciues sanctorum z domestici dei. Alleluia. ℣. Non vos me elegistis: sz ego elegi vos z posui vos: vt eatis z fructum afferatis z fructus vester maneat. Alleluia. ℣. Per manus apostoloruz fiebant signa z prodigia multa in plebe. Alleluia. ℣. Te glorioſus apostolorum chorus laudat domine. Alleluia. ℣. Celi enarrant gloriam dei z opera manum ei⁹ ãnunciant firmamentũ. Alleluia. ℣. Ego vos elegi de mundo: vt eatis z fructum afferatis: z fructus vester maneat. Alleluia. ℣. Nimis honorati sũt amici tui deus: nimis confortatus est pricipatus eorum. Alleluia. ℣. Vos estis qui permansistis mecum in tentationibus meis: ego autem in mediо vestrum sicut qui ministrat.

Sequentia.

Clare sanctoruz senatus apostolorum: princeps orbis terrarum rectorqz regnorum. Ecclesiarum mores z vitam moderare. Que per doctrinam tuam fideles sunt vbiqz. Antiochus z remus cõcedunt tibi petre regni solium. Tyrannidem tu paule alexandriam inuasisti greciam. Ethiopes horridos matthee agnelli vellere. Qui maculas nesciat aliquas vestisti candido. Thoma bartholomee iohannes philippe symõ iacobiqz pares. Andrea thadee dei bellatores incliti. An vos occidens et oriens immo teres mundi circulus se patres habere gaudet z expectat iudices. Et idcirco mũdus omnis laudes vobis: z honorem sanctis debituz supplex impendit. ℣ De euangelistis. Alleluia. ℣. Horsa eorum plena sunt oculis: z scintille ac lampades in medio discurrentes.

Sequentia.

Plausu chorus letabũdo hos attollat per quos mundo sonant euãgelia. Voce quoruz salus fluxit nox preceſſit z illuxit sol illustrãs omnia. Cura gerens sui gregis pastor bonus auctor legis quatuor instituit. Quadri orbis ad medelam: formam iuris z cautelam per quos scribi voluit. Circa thema generale habet quisqz speciale stili priuilegium. Quos designat in propheta forma pictus sub discreta vultus animalium. Pellens nubem nostre molis intuetur iubar solis ioannes in aquila. Supra celos dum

conscendit: sinu patris deprehendit natum ante secula. Os humanum est matthei in humana forma dei dictantis prosapiã. Cuius genus sic contexit: quod a stirpe dauid exit p carnis materiam. Rictus bonis luce datur: in qua forma figuratur noua christus hostia. Ara crucis mã suetus hic mactatur: sic ꝛ vetus trã/sit obseruantia. Est leonis rugientis marco vultus resurgẽtis quo claret potẽtia. Voce patris excitatus surgit christus laureatus immortali gloria. His quadrigis deportatur: mundo deus sublimatur istis archa vectibus. Paradisi hec fluenta: noua fluunt sacramenta que irrorant gentibus. Non est domus ruitura hac subnixa quadratura, hec est domus domini. Gloriet in hac domo: qua beatus viuit homo deus iũctus homini. Scõm Joã. XV. C.

In illo tempore: Dixit dominus ihesus discipulis suis. Hoc est preceptum meum: vt diligatis inuicẽ sicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionẽ nemo habet: vt animam suaz ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis: si feceritis que precipio vobis. Jam non dicã vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eiꝰ. Vos autem dixi amicos: quia omnia quecunꝙ audiui a pre meo: nota feci vobis. Non vos me elegistis: sed ego elegi vos: et posui vos vt eatis ꝛ fructuz afferatis: ꝛ fructus vester maneat. Et quodcũꝙ petieritis patrez in nomine meo det vobis.

Secundum Joannem. XV. C.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicem. Si mundus vos odit: scitote: quia me porem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis: mũdus quod suum erat diligeret. Quia vero de mundo nõ estis: sed ego elegi vos de mundo: propterea odit vos mundus. Memẽtote sermonis mei quẽ ego dixi vobis. Non est seruus maior domino suo. Si me persecuti sunt ꝛ vos persequentur. Si sermonem meum seruauerunt: ꝛ vestrum seruabunt. Sed hec omnia facient vobis propter nomen meum: quia nesciunt eum qui misit me. Si non venissem ꝛ locutus eis nõ fuissem: peccatum non haberent. Nunc autem excusationem nõ habent de peccato suo. Qui me odit: ꝛ patrem meum odit. Si opera non feci in eis q̃ nemo alius fecit: peccatuz non haberent.

haberent. Nunc autem ꝛ viderunt ꝛ oderunt me: ꝛ patrē meuꝫ. Sed vt impleatur ſermo qui in lege eoꝝ ſcriptus eſt. Quia odio habuerunt me gratis. Sc

cundū Matt X.C

In illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio lupoꝝ. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes: ꝛ ſimplices ſicut columbe. Cauete autez ab hominibus. Tradēt enim vos in cōcilijs: ꝛ in ſynagogis ſuis flagellabunt vos. Et ad reges et preſides ducemini: propter me in teſtimonium illis ꝛ gentibuſ. Cum autem tradent vos: nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora: quid loquamini. Non enim vos eſtis qui loquimini: ſed ſpiritus patris veſtri qui loquitur in vobis. Tradet autem frater fratrez in mortē: ꝛ pater filium. Et inſurgent filij in parētes: ꝛ morte eos afficiēt. Et eritis odio omnibus hominibus: propter nomen meum. Qui autem perſeuerauerit vſq; in finem: hic ſaluus erit. Euā gelium. Ego ſum vitis vera: ꝛ pater meus agricola eſt. folio. 250. Secundum Matt XIX.C

In illo tempore: Dixit ſymon petrus ad ieſum. Ecce nos reliquimus omnia: ꝛ ſecuti ſumus te. Quid ergo erit nobis? Jeſus autem dixit illis. Amen dico vobis: ꝙ vos qui ſecuti eſtis me in regeneratione cum ſederit filius hominiſ i ſede maieſtatis ſue: ſedebitis et vos ſuper ſedes duodecim iudicantes duodeciz tribus iſrael. Et omnis qui reliquerit domum vel fratres: aut ſoroꝛes: aut patrē: aut matreꝫ: aut vxorem: aut filios: aut agros propter nomen meum centuplum accipiet: ꝛ vitam eternam poſſidebit. Subſcriptum euangelium dicitur tm̄ de euangeliſtis.

Scōm lucaz. X.C.

In illo tempore: Deſignauit dominus ieſus ꝛ alios ſeptuaginta duos: ꝛ miſit illos binos ante faciem ſuam in omnem ciuitatem ꝛ locuꝫ quo erat ipſe vēturus. Et dicebat illis. Meſſis qdem multa: operarij aūt pauci. Rogate ergo dominuꝫ meſſis: vt mittat operarios in meſſem ſuam. Jte. Ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſaccullum neq; peram: neq; calciamenta: ꝛ neminem per viam ſalutaueritis.

In quācūq; domuz ītraueritis: p̄mū dicite. Pax huic domui. Et si ibi fuerit filius pacis: reqescet super illū pax vestra. Sin autem: ad vos reuertet̄. In eadem autem domo manete edētes ⁊ bibentes q̄ apud illos sūt. Dignus est enī operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. Et in quamcūq; ciuitatem intraueritis ⁊ susceperint vos: manducate que apponuntur vobis. Et curate infirmos qui in illa sunt: ⁊ dicite illis. Appropinquabit in vos regnum dei. Offertorium.

Mihi autē nimis honorificati sunt amici tui deus nimis confortatus ē principatus eoꝝ. Aliud. Constitues eos principes super oēm terrā: memores erunt noīs tui domine in omni ꝓgenie ⁊ generatione. Aliud.

In omnē terram exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. Cōmu. Amen dico vobis q̄ vos qui reliqstis oīa ⁊ secuti estis me cē/tuplū accipietis: ⁊ vitā eternam possidebitis. Alia. Vos q̄ secuti estis me: sedebitis super sedes iudicantes duodecī tribus isrl̄ dicit dn̄s. Alia.

Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites: qui manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructum multum alleluia alleluia. Alia. Ego vos elegi de mundo vt eatis ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus vester maneat. ¶ In nataliti is plurimoꝝ marty. Introitus.

Intret in ꝯspectu tuo domine gemitꝰ cōpeditoꝝ: redde vicinis nostris septuplū in sinu eoruz vindica sanguinē scōrum tuoꝝ qui effusus ē. ps. Deus venerūt gentes in hereditatē tuā polluerūt tēplū sanctū tuū. Introi.

Ecce oculi dn̄i sup metuentes eum sperātes in misericordia eius all̄a: vt eripiat a morte aīas eorum: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector noster est all̄. all̄. ps. Exultate iusti in domio: rectos decet collaudatio. Introi.

Clamauerūt iusti ⁊ dn̄s exaudiuit eos: ⁊ ex oībꝰ tribulationibꝰ eoꝝ liberauit eos. ps. Bn̄dicā dn̄m in oī tpe: semp laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri ⁊ Introi.

Sapientiā scōꝝ narrent ppl̄i: ⁊ laudes eoꝝ nūciet eccl̄ia: noīa āt eoꝝ viuēt in scl̄m scl̄i. ps. Exultate iusti in dn̄o: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri ⁊ fi. Introi.

Salus aūt iustoꝝ a dn̄o: ⁊ protector eoꝝ est in tpe tribulationis. ps. Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris facientes iniq/tatem. ℣. Gloria patri. Introi.

Loquetur dominus pacem in plebem suam: ⁊ super sanctos

suos: ⁊ in eos qui ꝯuertuntur ad ip̄z. ps̄. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Introi.

Multe tribulationes iustoꝝ ⁊ de his oībus liberauit eos dn̄s: dn̄s custodit oīa ossa eorum vnum ex his non conteret̄. ps̄. Benedicam dn̄z in omni tempore: semper laus ei⁹ in ore meo. ℣. Gloria patri. Intro.

Iudicant sancti gentes ⁊ dominant̄ populis: ⁊ regnabit dn̄s deus illoꝝ in perpetuum. ps̄. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria pa. Introi.

Laudate pueri dominū: laudate nomen domini: qui habitare facit sterilez in domo: matrez filiorum letantem. ps̄. Sit nomē domini benedictum: ex hoc nūc ⁊ vsqz in seculum. ℣. Gloria pa. Introi.

Timete dn̄m omnes sancti ei⁹: qm̄ nihil deest timentibus eū: diuites eguerunt ⁊ esurierunt: inquirentes autē dominum non deficient omni bono. ps̄. Benedicam dn̄m in omni tempore: semper laus eius i ore meo. ℣. Gloria pa. Introi.

Iusti epulentur ⁊ exultent in cōspectu dei: ⁊ delectentur in letitia. ps̄. Exurgat deus ⁊ dissipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderūt eū a facie eius. ℣. Gloria. Oīo pria

Omnipotens sempiterne deus q per gloriosa bella certaminis imortalitatis triumphos martyribus contulisti: da cordibus nostris dignaz pro eorum commemoratiōe letitiam vt quorum gaudem⁹ triumphis: prouocemur exēplis. Per dominum nr̄m. Secreta.

Hec hostia quesumus domine solēniter immolanda pro tuoꝝ commemoratione sanctorum consciētias nostras emūdet semper ⁊ ꝓtegat. Per dominum nostrum. Cōplēda.

Quesumus op̄s deus: vt qui celestia alimenta ꝑcepimus itercedentib⁹ scīs martyribus tuis: per hec ꝯtra oīa aduersa muniamur. Per d. Oīo.

Deus qui nos ꝯcedis sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ. N. ⁊ N. natalitia colere: da nobis i eterna beatitudie de eoꝝ societate gaudere. Per dn̄z. Sec.

Munera tibi domine nostre deuotionis offerim⁹ que ⁊ pro tuorum tibi grata sint honore iustoꝝ: ⁊ nobis salutaria te miserante reddant̄. Per dominum nostruz. Cōplenda.

Presta nobis q̄s dn̄e intercedentibus sanctis tuis. N. ⁊ N. vt q̄ ore ꝯtingimus: pura mēte capiamus. Per. Oīo.

Deus q nos annua scōrū martyrum tuorum. N. ⁊ N. solennitate letificas: cōcede propitius: vt quorum gaudemus meritis: instruamur exemplis. Per dominum. Secreta.

OBlatis q̃s dñe placare muneribus: ⁊ intercedẽtibus sanctis tuis. N. ⁊. N. a cũtis nos d̃fẽde ꝑicul'. ꝑ. Cõplẽ.

HEc nos cõmunio io domine purget a crimie: ⁊ intercedẽtib⁹ scis tuis. N. ⁊. N. celestis remedij faciat esse consortes. Per dominum. Si fuerit vtriq; pontifices. Or̃o.

BEatoꝝ martyrum tuorũ pariterq; pontificum. N. ⁊. N. nos q̃s dñe festa tueãtur: ⁊ eorum comendet oratio venerãda. Per dominum. Secreta.

ADesto dñe supplicationibus nostris quas in sctõꝝ tuorum cõmemoratione deferimus: vt qui nostre iustitie fiduciam non habemus: eoꝝ qui tibi placuerunt meritis adiuuemur. Per dominum. Cõplẽ.

QUesumus dñe salutaribus repleti mysterijs vt quorum solennia celebramus: eoꝝ orationibus adiuuemur. Per domi nũ nostrum. Lectio libri sapientie. Ecclesiasti. II. C.

METuẽtes dominum sustinete misericordia ei⁹: ⁊ non flectatis ab illo necadatis. Qui timetis dñm credite illi: ⁊ non euacuabit̃ merces vestra. Qui timetis dñm sperate in illũ: ⁊ in oblectatiõe veniet vobis misericordia. Qui timetis dominuꝫ diligite illũ: ⁊ illuminabunt̃ corda vestra. Respicite filij nationes hominũ: ⁊ scitote q̃ nullus sperauit in domino ⁊ confusus est. Quis enim permãsit in mãdatis eius: ⁊ derelictus ẽ. Aut quis inuocauit eum: ⁊ despexit illum? Qm̃ pius ⁊ misericors ẽ dominus deus noster. Ad corinthios. IIII. C. epistole secunde

FRẽs: Spectaculum facti sumus mũdo: ⁊ angelis ⁊ hominib⁹. Nos stulti ꝓpter christuꝫ: vos autẽ prudẽtes in christo. Nos ĩfirmi: vos aũt fortes. Vos nobiles: nos ãt ignobiles. Vsq; in hanc horã esurimus ⁊ sitim⁹ ⁊ nudi sum⁹: ⁊ colaphis cedimur: ⁊ ĩstabiles sumus: ⁊ laboramus opantes manib⁹ nostris. Maledicimur ⁊ bñdicim⁹ ꝑsecutionẽ patimur: ⁊ sustinemus: blasphemamur ⁊ obsecramus: ⁊ tanq̃ purgamẽta hui⁹ mũdi facti sumus: oĩuꝫ ꝑipsema vsq; adhuc. Nõ vt ꝯfundã vos hec scribo: sꝫ vt filios meos charissimos moneo: ĩ chr̃o iesu domino nr̃o. Lcõ lib. sapie. V. C.

IUsti aũt in ꝑpetuuꝫ viuẽt ⁊ apud dñm est merces eorum: ⁊ cogitatio eoꝝ apud altis

simũ. Ideo accipient regnũ de coris: ⁊ diadema speciei de manu domini. Quoniam dextera sua teget eos: ⁊ brachio sancto suo defendet illos. Accipiet armaturaz zelus illius: ⁊ armabit creaturam ad vltionem inimicorum. Induet pro thorace iustitiam: ⁊ accipiet pro galea iudicium certum. Sumet scutuz inexpugnabile equitatem: ibũt directe promissiones. Et ad certum locum deducet illos. Dominus deus noster. Lectio libri sapientie. Ecclesiastici. II.C.

Qui timent dominum inquirent que beneplacita sunt illi: ⁊ qui diligunt illum implebuntur lege ipsius. Qui timent dominuz preparabũt corda sua: ⁊ in conspectu illius sanctificabunt animas suas. Qui timent dominum custodiũt mãdata illius: ⁊ patientiam habebunt vsqꝫ ad inspectionem illius. Epistola beati petri apostoli prima C.I.

Benedictus deus ⁊ pater domini nostri iesu christi: qui ſm magnam misericordiã suã regenerauit nos in spem viuam: ꝑ resurrectõez iesu chr̃i ex mortuis in hereditatẽ incorruptibilẽ ⁊ incõtaminatã: ⁊ imarcessibilẽ conseruataz in celis in vobis: qui in virtute dei custodimĩ per fidẽ in salutẽ paratam reuelari in tpe nouissimo. In quo exultabitis modicũ nunc si oportet ꝯtristari ĩ varijs tentationibus: vt ꝓbatio vestre fidei multo p̃ciosior sit auro: qđ per ignẽ ꝓbat̃. Christo igit̃ passo in carne: ⁊ vos eadez cogitatiõe armamini. Quia q passus est in carne desijt a peccatis: vt iam nõ hoĩum: desiderijs: sed voluntate dei quod reliquum est in carne viuat tpis. Lectio libri sapientie. III.C.

Iustorum aĩe in manu dei sunt: ⁊ nõ tanget illos tormentũ mortis. Visi sunt oculis insipientiũ mori: ⁊ estimata ẽ afflictio exitus illoꝝ: ⁊ qđ a nobis est iter exterminij illi autẽ sunt in pace. Et si corã hominib⁹ tormẽta passi sunt spes illoꝝ ĩmortalitate plena est. In paucis vexati: in multis bene disponentur: qm̃ deus tentauit eos: ⁊ inuenit eos dignos se. Tanq̃ aurum in fornace probauit illos: ⁊ quasi holocausta accepit illos: ⁊ in tpe erit respectus illoꝝ. Fulgebunt iusti: ⁊ tanq̃ scintille in arundineto discurrent. Iudicabunt nationes ⁊ dominabũtur populis: ⁊ regnabit dñs illoꝝ ĩ ꝑpetuũ. Lectio li. sapientie X.C

Expectatio iustoruz letitia: spes aũt impioꝝ peribit.

Fortitudo simplicis via domini: et pauor his qui operant malum. Justus in eternū non commouebitur: impij autem nō habitabūt in terra. Os iusti parturiet sapientiā: lingua prauorum peribit. Labia iusti considerant placita: et os impiorum peruersa. Simplicitas iustorum diliget eos: et supplantatio peruersorum vastabit illos. Non proderunt diuitie in die vltiōis: iustitia autem liberabit a morte. Justitia simplicis diriget viam eius: et impietate sua corruet impius. Justitia rectorum liberabit eos: et insidijs suis capiētur iniqui. Justus de angustia liberatus est: tradetur impius pro eo. Simulator ore decipit amicum suum: iusti autez liberabūtur scientia. In bonis iustorum exaltabitur ciuitas: et in perditione impiorum erit laudatio. In benedictione iustoꝝ exaltabit ciuitas. **Lcō libri sapient.** X.C.

Reddet dñs mercedē laborꝝ sanctorꝝ suorū: et deducet eos in via mirabili. Et fuit illis in velamēto diei: et in lumine stellarum nocte. Transtulit illos per mare rubrū et transuexit illos per aquā numā. Inimicos aūt illorū demersit in mare: et ab altitudine iferoꝝ edurit illos. Jō iusti tulerūt spolia impiorum: et decātauerūt domine nomen sanctum tuum. Et victricē manum tuā laudauerūt: pariter domine deus nr.

Ad hebreos. X.C. Frēs: Memoramini aūt pristinos dies in quibus illuminati magnū certamen sustinuistis passionū: et in altero quidem obprobrijs et tribulatiōibus spectaculū facti in altero autē socij taliter conuersantiū effecti. Nam et vinctis cōpassi estis: et rapinam bonorū vestrorū cū gaudio suscepistis: cognoscentes vos habere meliorē et manentē substātiam. Nolite itaqꝝ amittere cōfidentiā vestram: que magnam habet remunerationē. Patientia enim vobis necessaria ē: vt voluntatē dei facientes reportetis repromissionē. Adhuc enī modicū aliquantulum qui venturus est veniet: et nō tardabit. Justus autē ex fide viuit. **Epistola ad Hebreos.** XI.C. Frēs: Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiam: adepti sūt repromissiones. Obturauerūt ora leonū: extinxerunt impetum ignis: effugerunt acies gladij: conualuerūt de infirmitate: fortes facti sunt in bello: ca/

stra verterunt exterorũ: acceperunt mulieres de resurrectiõe mortuos suos. Alij autẽ distenti sunt nõ suscipiẽtes redẽptio/nem: vt meliorẽ inuenirent resurrectionem. Alij vero ludibria ⁊ verbera expti: insuper et vincula ⁊ carceres: lapidati sũt: secuti sunt: tentati sunt: in occisione gladij mortui sunt. Circuierunt in melotis: ⁊ in pellib⁹ caprinis egentes angustiati: afflicti: quibus dignus nõ erat mũdus. In solitudinibus errãtes: in montibus ⁊ in speluncis ⁊ i cauernis terre. Et hi omnes testimonio fidei probati inuenti sunt. In christo ihesu domino nostro. Lectio libri apocalypsis beati Joãnis apostoli. VII.C

In diebus illis: Respondit vnus de senioribus dicẽs mihi. Hi qui amicti sunt stolis albis: qui sunt: ⁊ vnde venerũt: Et dixit illi. Dñe mi tu scis. Et dixit mihi. Hi sunt q venerũt ỏ tribulatiõe magna: ⁊ lauerunt stolas suas: ⁊ dealbauerũt eas i sanguine agni. Ideo sunt ante thronũ dei: ⁊ seruiunt ei die ac nocte in templo ei⁹: ⁊ qui sedet in throno habitat sup illos. Non esurient neq; sitient amplius: neq; cadet super illos sol neq; vllus estus: quoniã agn⁹ dei qui in medio throni est reget eos: ⁊ deducet eos ad vite fontes aquaꝝ. Et absterget deus oẽm lachrymã ab oculis eorum. Lcõ lib. sapien. puer. XV

Lingua sapientiũ ornat scientiaz ⁊ os fatuoꝝ ebulit stulticiã. In oi loco oculi domini ꝓtemplant malos ⁊ bonos. Lingua placabil' lignum vite: que autem imoderata est conteret spiritũ. Bonus iusti pluri ma fortitudo: ⁊ in fructibus impij conturbatio. Labia sapientiuz disseminabunt scientiã: cor stultoꝝ dissimile erit. Victime ipiorum abhominabiles domino: ⁊ vota iustorum placabilia. Qui sequit' iustitiã diliget a: domino. Lectio li. sapien. XIIII.C

Hi sunt viri misericordie: quorũz iustitie obliuionẽ non acceperunt. Cum semine eorum permanent: bona hereditas sancta nepotes eorũ. Et in testamentis stetit semen eorũ: ⁊ filij eoꝝ ꝓpter eos vsq; in eternum manet. Generatio eoꝝ: ⁊ gloria eorũ non derelinquet. Corpora eorũ in pace sepulta sunt: ⁊ nomina eorum viuent in secula. Sapientiam eorũ narrent omnes populi: ⁊ laudem eorũ pronunciat ois ecclesia scõrũ. Lcõ li. sapi. XXXIX.C

Sapientiam antiquorũz exquiret sapiẽs: ⁊ in prophetijs vocabit. Narrationem virorum nominatorum conser-

uabit: z in versutias parabola ruz simul introibit. Occulta p uerbioz erquiret: z in absconditis parabolaz conuersabit. In medio magnatoz ministrabit: z in ꝓspectu presidum apparebit: z in terrā alienaz gentiuz p transiet. Bona enim z mala in oibus tentabit. ¶ Item alia require in quarta feria dominice gnte ante natiuita. dñi. Gratias agere. Graduale de plurib⁹. Gloriosus deus in sanctis: mirabilis in maiestate faciēs prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata est in virtute: dextera manus tue confregit inimicos. Gradua. Iustoz anime in manu dei sunt: z non tanget illos tormentū malitie. ℣. Visi sūt oculis insipientiū mori: illi autez sūt in pace. Gradua. Clamauerunt iusti: z dominus exaudiuit eos: z ex oibus tribulationibus eoz liberauit eos. ℣. Juxta est dñs bis qui tribulato sunt corde: z humiles spiritu saluabuntur. Gradua. Iudica domine sanguinem sanctorum tuorum qui effusus est. ℣. Posuerūt mortalia seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre. Gradua. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium. ℣. Laqueus contritus est: z nos liberati sumus: adiutorium nostrum in nomine domini: qui fecit celum z terram. Gradua. Timete dominum omnes sancti eius: quoniam nihil deest timentibus eū. ℣. Inquirentes aūt dominuz non deficient omni bono. Gradua. Ecce q̄ bonum z q̄ iocundū: habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguentum in capite quod descendit in barbam aaron. Gradua. Exultabūt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. ℣. Cantate domino canticuz nouum: laus eius in ecclesia sanctorum. Gradua. Preciosa in cōspe/ctu dñi mors sanctoz eius. ℣. Credidi propter quod locutus sum: ego autē humiliatus nimis. Gradua. Confitebunt celi mirabilia tua domine: z veritatem tuam in eccl'ia sanctoruz. ℣. Misericordias tuas domine in eternum cantabo: in generatione z progenie. Alleluia. ℣. Corpora sanctorum in pace sepulta sūt: z nomina eoruz viuent in generatione z generationem. Alleluia. ℣. Preciosa in conspectu domi mors sanctorum eius. Alleluia. ℣. Sancti tui domine benedicent te gloriaz regni tui dicent. Alleluia. ℣. Exul/tēt iusti in ꝓspectu dei: z delectent in letitia. Alleluia. ℣. Justi epulentur z exultent in conspectu dei: z delectent in letitia. Alleluia. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi. ℣. Sit nomen dñi benedictum: ex hoc nunc z vsq; in sclm. Alleluia. ℣. Letamini in dño: z exultate iusti: et gloriamini oēs recti corde. Alleluia. ℣. Beati mūdo corde: qm̄ ipsi deum videbūt. Alleluia. ℣. Ful/

gebũt iusti: ⁊ tanq̃ scintille in arũdi neto discurrent in eternũ. Alleluia. ℣. Justi aũt in perpetuũ viuent: ⁊ apud deũ est merces eoꝝ. Alleluia. ℣. Hec ē v̄a fraternitas q̃ vicit mundi crimina: chr̃m secuta est icly ta tenẽs regna celestia. Alla. ℣. Gaudete iusti in dño: rectos decet collaudatio. Alleluia. ℣. Mirabilis deus in sanctis suis. Alleluia. ℣. Te martyꝝ candidatus laudat exercitus dñe. Alla. ℣. Judicabunt sci nationes ⁊ dñabuntur populi: ⁊ regnabit illoꝝ rex in eternuꝫ. Alleluia. ℣. Justoꝝ anime in manu dei sunt: ⁊ nõ tanget illos tormentuꝫ malitie. Alleluia. ℣. Tradiderũt corpora sua ꝓpter deuꝫ ad supplicia: ideo coronant̃ ⁊ accipiunt palmam. Alleluia. ℣. Laudate dñꝫ in sanctis eius: laudate eũ in firmamento virtutis eius. De plurib⁹ marty. Tractus. Qui seminant i lachrymis in gaudio metent. ℣. Euntes ibãt ⁊ flebant mittentes semina sua. ℣. Veniẽtes ãt venient cum exultatione portantes manipulos suos. De pluribus marty. Seq̃ntia.

Agone triũphali militũ regis sũmi dies iste celebris est populis chr̃o regi credulis. Hi delectamentũ respuerãt mundanorum. Et crucem tunc turpẽ quottidie baiularũt. Hos nullius feritas a christo separat. Quin ad eum mortib⁹ millenis properent. Non carcer vllus aut cathena molliũt fortia i christo pectora. Sed nec feraꝝ morsus diri martyꝝ solidũ excauãt animũ. Non iminẽtis capiti gladius territat. Fortissimos milites optimi domini. Nunc manu dei cõplexi ꝑsequentum insultant furoribus quõdã crudelibus. Et plebi christo sola men suppeditant in cunctis laboribus lubrici seculi. Vos christi martyres. Nos valde fragiles. Precibus nos iusto iudici synceris iugiter cõmendare curate. Alia seq̃n.

O Beata beatoꝝ martyꝝ solennia. O deuote recolẽda victoruꝫ certamina. Digni dignis fulgent signis ⁊ florent v̄tutibus. Illos semꝑ condecẽter veneremur laudibus. Fide voto corde toto adheserunt dño. Et inuicti sunt addicti attroci martyrio. Carcerati trucidati tormẽtoꝝ genera. Igne lesi ferro cesi ꝑtulerunt plurima. Duꝫ sic torti cedunt morti carnis ꝑ interitũ: vt electi sunt adepti beatoꝝ premia. Per contemptum mundanorum ⁊ per bella fortia meruerunt angelorũ victores ꝯsortia. Ergo facti coheredes christo in celestibus. Apud ipsum vota nostra promouet precibus. Et post huius finem vite ⁊ post transitoria. In perenni mereamur exultari gloria. In mat. V.C

In illo tempore: Videns iesus turbas: ascendit in mõtem. Et cum sedisset: accesserũt ad eum discipuli eius. Et aperiens os suum: docebat eos di

cens. Beati pauperes spũ: qm̃ ipsorũ est regnũ celorũ. Beati mites: qm̃ ipsi possidebunt terraz. Beati q lugent: qm̃ ipsi cõsolabũtur. Beati qui esuriũt ⁊ sitiũt iustitiam: qm̃ ipsi saturabũtur. Bti misericordes: qm̃ ipsi misericordiã ꝓsequent. Beati mundo corde: qm̃ ipsi deum videbũt. Bti pacifici: qm̃ filij dei vocabũtur. Beati qui persecutionem patiuntur ꝓpter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum celorum. Beati estis cuz maledixerint vobis homines: ⁊ persecuti vos fuerint: ⁊ dixerint omne malum aduersũ vos mentientes ꝓpter me. Gaudete ⁊ exultate: quoniam merces vestra copiosa est in celis.

℣ Secundum lucã. XXI. C.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Cum audieritis prelia ⁊ seditiones: nolite terreri oportet primum hec fieri: sed nondum statiz finis. Tũc dicebat illis. Surget gens contra gentem: ⁊ regnuz aduersus regnum: ⁊ terremotus magni erunt per loca: ⁊ pestilentie: et fames terroresqz de celo ⁊ signa magna erunt. Sed ãte hec omnia inijcient vobis manus suas: ⁊ persequentur tradentes in synagogas ⁊ custodias: trahentes ad reges ⁊ presides ꝓpter nomen meuz. Continget autem vobis in testimonium. Ponite ergo in cordibus vestris non premeditari quemadmodum respondeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ sapientiã: cui non poterunt resistere ⁊ contradicere omnes aduersarij vestri. Trademini autem a parentib⁹ ⁊ fratribus ⁊ cognatis ⁊ amicis ⁊ morte afficient ex vobis. Et eritis odio omnibus hominibus ꝓpter nomen meum. Et capillus de capite vestro nõ peribit. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Secũdum Mar. XIII. C

In illo tempore: Egrediente iesu de templo: ait illi vnus ex discipulis suis. Magister respice quales lapides ⁊ quales structure. Et respondens iesus: ait illi. Vides bas omnes magnas edificationes. Non relinquetur lapis super lapidem qui non destruatur. Et cuz sederet in monte oliuarum contra templum: interrogabant eum separatim petrus ⁊ iacobus ⁊ ioannes et andreas. Dic nobis quãdo ista fient: ⁊ quod signum erit quando hec omnia incipient consummari? Et respondens iesus: cepit dicere illis. Videte: ne quis vos seducat. Multi enim veni-

ent in nõie meo dicentes. Quia ego sum: ⁊ multos seducent. Cũ autem audieritis bella ⁊ opiniones bellorum: ne timueritis. Oportet enim hec fieri: sed nõdum finis. Exurget enim gens contra gentem: ⁊ regnum super regnum: ⁊ erunt terremotus per loca: ⁊ fames initium dolorum hec. Videte autẽ vosmetipsos. Tradent enim vos in conciliis: ⁊ in synagogis vapulabitis. Et ante reges ⁊ presides stabitis propter me: in testimonium illis. Et in omnes gentes primum oportet predicari euangelium. Et cũ duxerint vos tradentes: nolite precogitare quid loquamini: sꝫ quod datum vobis fuerit: in illa hora id loquamini. Non enim vos estis loquentes: sed spiritus sanctus. Tradet autẽ frater fratrem in mortem: ⁊ pater filium: ⁊ insurgent filij in parentes: ⁊ morte afficient eos. Et eritis odio omnibus propter nomẽ meum. Qui autem sustinuerit in finẽ: hic saluus erit. ℣ mat. X.C

In illo tempore: Dixit dominus ihesus discipulis suis. Cum persequentur vos in ciuitate ista: fugite in aliam. Amẽ dico vobis: non consummabitis ciuitates israel donec veniat filius hominis. Non est discipulus super magistrum: nec seruus super dominum suũ. Sufficit discipulo vt sit sicut magister eius: ⁊ seruus sicut dominus eius. Si patrẽfamilias beelzebub vocauerunt: quanto magis domesticos eius. Nec ergo timueritis eos. Nihil enim opertum qõ non reuelabitur: ⁊ occultum quod non sciatur. Qõ dico vobis in tenebris dicite i lumine: ⁊ quod in aure auditis p̃dicate super tecta. Et nolite timere eos q occidũt corpus: animam autem non possunt occidere. Sed potius eum timete: qui põt ⁊ animam ⁊ corpus pdere i gehẽnam. Nõne duo passeres asse veneunt: ⁊ vnus ex illis nõ cadet super terram sine p̃ie vestro. Vestri autẽ capilli capitis: oẽs numerati sũt. Nolite ergo timere multis passerib⁹ meliores estis vos. Omis ergo q ꝓfitebit me coram hoibus: ꝓfitebor ⁊ ego eũ coram p̃ie meo qui est in celis.

Secundum lucam. VI.C.

In illo tpe: Descẽdẽs ihesus de mõte stetit in loco cãpestri et turba discipulorum ei⁹: ⁊ multitudo copiosa plebis ab oi iudea ⁊ hierlm ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sydonis: q venerãt vt audirẽt eũ ⁊ sanarent a languorib⁹ suis. Et q vexabant a spiritib⁹ imundis curabant. Et ois turba q̃rebat eũ tangere: qz virtus de illo exibat ⁊ sanabat oẽs. Et ipe eleuatis oculis i discipulos suos dicebat

Beati pauperes: quia vestrum est regnum dei. Bti q nunc esuritis: qꝛ saturabimini. Beati q nunc fletis: qꝛ ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines: ⁊ cum separauerint vos ⁊ exprobrauerint ⁊ eiecerint nomen vr̃m tanq̃ maluz propter filium hominis. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce eniz merces vestra multa est in celo. Secundũ mat XXIIII

In illo tpe: Sedente iesu sup montem oliueti: accesserunt ad eum discipuli secreto dicẽtes. Dic nobis: quãdo hec erunt? Et qđ signum aduẽtus tui: ⁊ ꝯsummationis seculi? Et rñdens iesus dixit eis. Uidete ne quis vos seducat. Multi enim venient in noie meo: dicentes. Ego sum christus: ⁊ multos seducẽt. Audituri eniz estis prelia ⁊ opiniones preliorum: videte ne turbemini. Oportet enim hec fieri: sz nondum est finis. Consurget enim gens in gentem ⁊ regnuz in regnum: ⁊ erunt pestilentie: ⁊ fames: ⁊ terremotus per loca. Hec autez omnia initia sunt dolorum. Tunc tradent vos in tribulationem: ⁊ occident vos. Et eritis odio omnibus hominib⁹ ꝓpter nomen meum: ⁊ tunc scãdalizabuntur multi: ⁊ inuicem tradent: ⁊ odio habebunt iuicẽ. Et multi pseudo prophete surgẽt ⁊ seducent multos. Et quoniã abundabit iniqtas: refrigescet charitas multoꝝ. Qui autẽ perseuerauerit vsq̃ in finẽ hic saluus erit. Scđm lucam X. C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Qui vos audit me audit: ⁊ q vos spernit me sp̃nit. Qui aũt me spernit: spernit euz q me misit. Reuersi sunt ãt septuagitaduo cum gaudio dicentes. Dñe ẽt demonia in nomie tuo: subijciuntur nobis? Et ait illis. Uidebã sathanam sicut fulgur de celo cadentem. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes ⁊ scorpiões: ⁊ supra oẽm virtutem inimici: ⁊ nihil vobis nocebit. Uerũtamen in hoc nolite gaudere: qꝛ spũs subijciuntur vobis. Gaudete: autem: qꝛ noĩa vestra scripta sunt in celis. Scđz luca XII

In illo tempore: Dixit dominus iesus discipulis suis. Attendite a fermento phariseorum: quod est hypocrisis. Nihil enim opertum est quod non reueletur neq̃ absconditũ quod non sciatur. Quoniam q̃ in tenebris dixistis: in lumine dicentur. Et quod in aure locuti estis in cubiculis p̃dicabitur in tectis. Dico ãt vobis amicis

meis:ne terreamini ab his q oc
cidunt corpus:⁊ post hec nō ha
bent ampli⁹ qd faciāt. Oñdam
aūt vobis quez timeatis. Time
te eum:qui post q̄ occiderit:ha-
bet potestatez mittere in gehē
nam. Ita dico vobis hūc time/
te. Nonne quinq̄ passeres ve/
neunt dipondio? Et vnus ex il
lis:nō est in obliuione corā deo.
Sed ⁊ capilli capitis vestri oēs
numerati sunt. Nolite ergo ti-
mere:multis passeribus pluris
estis vos. Dico autem vobis.
Omnis quicūq̄ confessus fue/
rit me coraz hoībus:⁊ filius ho
minis ꝯfitebitur illum corā an
gelis dei. Scdm lucam. XI.C.

In illo tēpore:
Dicebat iesus
turbis iudeoꝝ:⁊ pri-
cipibus sacerdotuz.
Ue vobis qui edifi-
catis monumēta ꝓ
phetaꝝ. Patres āt
vestri occiderunt il
los. Profecto testificamini q̄
ꝯsentitis opibus patrum vr̄oꝝ:
qm̄ quidem ipsi eos occiderunt.
Uos autē edificatis eoꝝ sepul-
chra. Propterea ⁊ sapiētia dei
dixit. Mittā ad illos ꝓphetas
⁊ apl'os:⁊ ex illis occident ⁊ ꝑ-
sequentur:vt inqratur sanguis
oīum prophetaꝝ qui effusus est
a ꝯstitutiōe mūdi:a generatiōe
ista:a sanguine abel vsq̄ ad sā-
guinē zacharie:qui perijt iter al
tare ⁊ edem. Ita dico vobis:re
quiret ab hac generatione. Ue
vobis legisperitis: qui tulistis
clauē scientie:ipsi nō introistis:
⁊ eos q introibant ꝓhibuistis.
Cum aūt hec ad illos diceret:
ceperunt pharisei ⁊ legisperiti
grauiter insistere:⁊ os eius op-
primere de multis insidiantes
ei:⁊ querentes capere aliqd ex
ore eius: vt accusarent euz. Se
cundum marcum. XIII.C

In illo tempore: Dixit ie-
sus discipulis suis. Uidete ne qs
vos seducat. Multi enim veni
ent in noīe meo dicentes: Quia
ego sū:⁊ multos seducent. Cuz
audieritis aūt prelia:⁊ opinio-
nes bellorum: ne timueritis.
Oportet enim hec fieri:sed nō-
dum finis. Exurget eniz gens
supra gentem:⁊ regnum aduer
sus regnum. Et erunt terremo
tus per loca ⁊ fames. Hec autē
initia sunt dolorum. Uidete āt
vosmetipsos. Tradent eni vos
in concilijs:⁊ in synagogis va
pulabitis. Et ante reges ⁊ presi
des stabitis propter me in testi
monium illis:⁊ in omnes gen-
tes primum oportet predicare
euangelium. Et cum duxerint
vos tradentes. Nolite precogi
tare quid loquamini: sed quod
datum fuerit vobis in illa ho-
ra id loquamini. Non eni estis

vos loquētes: sed spūs sanctus. Tradet aūt frater fratrē in mortem: ⁊ pater filiuz. Et ꝯsurgent filij in parentes: ⁊ morte afficient eos. Et eritis odio omnib⁹ hoībus propter nomen meuz. Qui aūt sustinuit vsqꝫ in finem hic salu⁹ erit. Scdz mat. XI. C

In illo tempore: Rñdens iesus dixit. Cōfitebor tibi pater domie celi ⁊ terre: qꝛ abscōdisti hec a sapientib⁹ ⁊ prudentibus: ⁊ reuelasti ea paruul'. Ita pater quoniam sic placituz fuit ante te. Omnia mihi tradita sunt a patre meo. Et nemo nouit filium nisi pater neqꝫ pr̄em quis nouit nisi filius: ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare. Uenite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati estis: ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugum meum super vos: ⁊ discite a me quia mitis suz ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requiē animabus vestris. Jugum eniz meū suaue est: ⁊ on⁹ meū leue. Offer. Exultabūt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eorum alleluia. Offer. Letamini in domino et exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti corde alleluia. Offer. Mirabilis deus in sanctis suis: deus in israel ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinez plebis sue benedictus deus alleluia. Offer. Gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quoniā tu domine benedicis iustis: domine vt scuto bone voluntatis tue coronasti eos. Offer. Anima nr̄a sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est: ⁊ nos liberati sumus. Offer. Iustorum anime ī manu dei sunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitie: visi sunt oculis insipientium mori: illi autē sunt in pace alleluia. Offer. Repleti sum⁹ mane misericordia tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati sumus all'a. Cōmu. Posuerunt mortalia seruoꝝ tuoruz dñe escas volatilibus celi: carnes sctōruz tuoꝝ bestijs terre: ſm magnitudinez brachij tui possīde filios morti punitorum. Cōmu. Amen dico vobis quod vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis: venite benedicti patris mei possidete regnū quod preparatū est vobis ab initio seculi. Cōm. Ego vos elegi de mūdo: vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fruct⁹ vester maneat. Cōmu. Aīa nr̄a sicut passer erepta est de laqueo venātiū. Cō. Signa eos qui in me credūt hec sequent̄: demonia eijciēt: super egros manus īponēt: ⁊ bñ habebunt. Cō. Dico aūt vobis amicis meis: ne terreamini ab his q vos ꝑsequūtur. Cōmu. Quicūqꝫ fecerit voluntatem pr̄is mei q in celis est: ipse meus frater soror ⁊ mater ē dicit domin⁹. Cōmu. Multitudo languētium ⁊

qui vexabant a spiritibus imundis veniebant ad eũ: qꝛ virt⁹ de illo exibat ⁊ sanabat oẽs. Cõm. Et si coram hoibus tormẽta passi sunt: de⁹ tẽtauit eos tanq̃ auꝝ in fornace probauit eos: ⁊ quasi holocausta accepit eos. Cõmu. Beati mũdo corde: qm̃ ipsi deũ videbunt: beati pacifici: qm̃ filij dei vocabunt: beati qui ꝑsecutionẽ patiuntur ꝓpter iustitiaꝫ: qm̃ ipsoꝝ est regnum celoꝝ. Cõm. Gaudete iusti i dño alleluia rectos decet collaudatio alleluia. Cõmu. Quod dico vobis in tenebris dicite in lumine dicit dñs: ⁊ quod in aure auditis ꝑdicate sup tecta. ¶ De vno mar. ⁊ pontifice. Introi.

Statuit ei dominus. folio. 263.

¶ In festo vnius mar. non põtifi. Introi.

Letabitur iustus in dño ⁊ sperabit i eo: ⁊ laudabunt oẽs recti corde. ps. Exaudi de⁹ oꝛonez meã cũ deprecor: a timore inimici eripe aiam meã. ℣. Glia pa. Introi.

In virtute tua domine letabit iust⁹: ⁊ sup salutare tuũ exultabit vehemẽter: desideriuꝫ aie ei⁹ tribuisti ei. ps. Qm̃ preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. ℣. Gloria pa. Introi.

Iustus nõ ꝯturbabitur: qꝛ dominus firmat manũ eius: tota die miseret ⁊ cõmodat: ⁊ semen eius in benedictione erit in eternũ conseruabit. ps. Noli emulari in malignãtibus: neqꝫ zelaueris faciẽtes iniqtatem. ℣. Gloria patri et. Introi.

Gloria et honore coronasti eũ domine: et constituisti eum super opera manuum tuaruꝫ. ps. Domine dominus noster: q̃ admirabile est nomen tuuꝫ in vniuersa terra. ℣. Gloria patri et filio. Oratio.

Presta quesumus op̃s deus: vt qui beati. N. martyris tui natalitia colimus: intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per. Sec.

Muneribus nr̃is q̃s domine precibusqꝫ susceptis: ⁊ celestibus nos mũda mysteriis: ⁊ clemẽter exaudi. ꝑ. Cõplẽ.

Da q̃s dñe deus noster: vt sicut tuoꝝ cõmemoratione sanctoꝝ temporali gratulamur officio: ita perpetuo letemur aspectu. Per dominuꝫ nostrum iesum chr̃m. Alia oro

Presta quesumus omnipotens deus: vt intercedente beato. N. martyre tuo: ⁊ a cunctis aduersitatibus liberemur in corpore: ⁊ a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per dominum. Secreta

Accepta sit in conspectu tuo domine nostra deuotio: ⁊ eius nobis fiat supplicatione salutaris: pro cuius solēnitate defert. Per. Complen.

Refecti participatiōe mūeris sacri: q̄s domine deus noster: vt cuius exequimur cultum: sentiamus effectum. Per dominum nostruz iesū. Lectio libri sapientie. IIII.C.

Iustus si morte preoccupatus fuerit: in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis ē: non diuturna: neq̄ numero annorum computata. Cani autem sunt sensus hominis: ⁊ etas senectutis vita: imaculata. Placens deo factus dilectus: ⁊ viuens inter peccatores translat⁹ est. Raptus est ne malitia mutaret intellectum eius: aut ne fictio deciperet animam illis. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona: ⁊ inconstantia cōcupiscentie transuertit sensuz sine malitia. Consummatus in breui: expleuit tempora multa. Placita enim erat deo anima illius. Propter hoc properauit educere illum de medio iniquitatum: quoniam gratia dei ⁊ misericordia est in sancto illius: ⁊ respectus sup electos illius. Ad Thim. II.C. epl'e. ii.

Charissime: Nemo militans deo implicat se negocijs secularibus: vt ei placeat cui se probauit. Nā ⁊ qui certat in agone non coronabitur: nisi legitime certauerit. Laborantem agricolam oportet primuz de fructibus percipere. Intellige que dico. Dabit enim tibi dominus in omnibus intellectum. Ad Corinthi. II.C. j.

Fratres: Benedictus deus: ⁊ pater domini nostri iesu christi pater misericordiaruz: ⁊ deus totius consolationis: qui consolatur nos in omni tribulatione nostra: vt possim⁹ ⁊ ipsi consolari eos qui in omni pressura sunt per exhortationem: qua exhortamur ⁊ ipsi a deo: quoniam sicut abundant passiones christi in nobis: ita ⁊ per christum abundat consolatio nostra. Siue autem tribulamur pro vestra exhortatione ⁊ salute: siue consolamur pro vestra consolatione: siue exhortamur pro vestra exhortatione ⁊ salute: que operatur tolerantiam earundem passionuz quas ⁊ nos patimur: vt spes nostra firma sit pro vobis: sciētes quoniam sicut socij passionuz estis: sic eritis ⁊ ꝯsolationis. In christo iesu domino nostro. Ad Thimotheum. II.C. ij. episto.

Charissime

Qbarissime. Memor esto dominū iesum christū resurrexisse a mortuis ex semie dauid scōm euangeliū meū: i quo laboro vsqz ad vincula ąsi male opans: sed verbū dei non est alligatū. Ideo oia sustineo propter electos: vt z ipsi salutē consequantur: que est in chīo iesu cum gloria celesti. Tu aūt assecutus es meā doctrinam: īstitutionē: propositū: fidem: lōganimitatē: dilectionem: patientiam: psecutiones: passiões. Qualia mihi facta sūt antiochie iconio: lystris: qles persecutiões sustinui: z ex omnibus eripuit me dns. Et omnes qui volunt pie viuere in chīo: persecutionē patient. Lectio libri sapientie. Ecclesiastici. XXXIX.C.

Iustus cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad dominum qui fecit illum: z in cōspectu altissimi deprecabitur: aperiet os suum in oratione: z p delictis suis deprecabitur. Si enīz dominus magnus voluerit spiritu intelligentie replebit eum: z ipse tanq̄z imbres emittet eloquia sapientie sue: z in oratione confitebitur domino. Et ipse diriget consilium eius z disciplinam: z in absconditis suis cōsiliabitur: z ipse palam faciet disciplinaz doctrine sue: z in lege testamēti domini gloriabitur. Collaudabūt multi sapientiā eius: z vsqz in seculū non delebit. Non recedet memoria eius: z nomē eius requiret a generatione in generationē. Lectio libri sapientie Prouerbi. III.C.

Beatus hō qui inuenit sapientiā: z qui affluit prudentia. Melior est acquisitio eius negociatione argenti z auri: pmi z purissimi. Fructus eius pretiosior est cunctis opibus: sapientia z omnia q̄ desiderāt huic non valēt comparari. Lōgitudo diez in dextera eius: z in sinistra illius diuitie z gloria. Vie eius vie pulchre: z oēs semite illius pacifice. Lignū vite est bis qui apprehenderint eam: z qui tenuerit eam beatus. Dominus sapientia fundauit terram: z stabiliuit celos prudentia. Sapientiam illius eruperunt abyssi: et nubes rore pcrescūt. Lcō li. sapientie Ecclesiastici. XIIII.C.

Beatus vir q in sapiētia sua morabitur: z qui i iustitia sua meditabit: z in sensu cogitabit circūspectiones dei. Cibauit illuz pane vite z intellectus: z aqua sapiētie salutaris potabit eum. Et firmabitur in illo z nō flectetur: z continebit illum et non confundetur. Et exaltabit

illum apud proximos suos. Et nomine eterne hereditabit illū dominus deus noster. Lectio libri sapientie. X.C.

IUstum deduxit dominus p vias rectas: et ostendit illi regnum dei: et dedit illi scientiam sanctorum. Honestauit illum in laboribus: et cōpleuit labores illius. In fraude circumuenientium illum affuit illi: et honestum fecit illū. Custodiuit eum ab inimicis: et a seductoribus tutauit eum. Et certamen forte dedit illi vt vinceret: et sciret quoniam omniū potentior est sapientia. Hec venditum iustum non dereliquit: sed a peccatoribus liberauit eū. Descenditq; cum illo in foueam: et in vinculis non dereliquit eum: donec afferret illi sceptrum regni et potentiam aduersus eos qui eum deprimebant. Et mendaces ostendit: qui maculauerunt illum. Et dedit illi claritatem eternam: dominus deus noster. ℭ De vno mar. et pontifice. Gra. Inueni dauid seruum meum: oleo sancto meo vnxi eum manus enim mea auxiliabit ei: et brachium meū confortabit eum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis nō nocebit eū. Gra. Posuisti dñe sup caput eius coronā de lapide pretioso. ℣. Desideriū labie eius tribuisti ei: et volūtate labiorum eius nō fraudasti eū. Gra. Beatus vir q timet dñm: in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit semē eius generatio rectorum benedicet. Gra. Gloria et honore coronasti eum dñe: et constituisti eum super opa manuū tuarum. ℣. Quōm elevata est magnificētia tua sup celos. Gra. Iustus nō conturbabit: quia dñs firmat manū eius. ℣. Tota die miseret et cōmodat: et semen eius in benedictione erit. Gra. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit in domo dñi. ℣. Ad annunciandum mane misericordiā tuā: et veritatē tuam p noctē. Gra. Tu dñe posuisti eum in benedictiōibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. ℣. Vitā petijt a te: et tribuisti ei longitudinē dierum in seculum seculi. ℭ De vno marty. et pontifice. Alla. ℣. Tu es sacerdos in eternum secundum ordinē melchisedech. Alleluia. ℣. Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsq; ad mortē et a vbis impiorum non timuit. Alla. ℣. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit in domo dñi. Alla. ℣. Hic est sacerdos quē coronauit dñs. Alla. ℣. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur. Alla. ℣ Letabit iustus in dño et sperabit in eo: et laudabuntur oēs recti corde. Alla. ℣. Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius cupit nimis. Alla. ℣. Posuisti dñe su-

per caput eius coronā: de lapide pre cioso. Alla. ℣. Justus non ꝯturbabitur: qꝛ dñs firmat manuꝫ eius. Alla. ℣. Qui seqtur me non ambulat in tenebris: sed hēbit lumen vite eterne. Alla. ℣. Gloria ꝛ honore coronasti eū domine. Alleluia. ℣. Beatus vir qui suffert tentationem: quoniā cum probatus fuerit accipiet coronam vite. ¶ De vno marty. ꝛ pontifi. Sequen.

Spe mercedis ꝛ corone stetit martyr in agone ad mortem obediens. Morte christū imitatus fide firmus ꝛ firmatus firmo gressu gradiens. Furit furor militaris: vt vir sacer sacris aris imolet hostia. Quem occidunt ꝛ scientes introducunt nescientes ad eterna gaudia. Christi felix hic athleta qui subire mente leta mortem non abhorruit. Vt sit salus infirmorum: ꝛ medela peccatorum gratiā promeruit. Ceci: claudi: surdi: muti sunt ad vsum restituti diuina clementia. Non est morbus quem non curet: dum morbosum non obduret tarda diffidentia. Hostes christi christo cedunt: signa signis duꝫ succedunt argumēto fidei. Ergo martyr inuocetur: vt per eum nobis detur ad supera ꝓuehi. ¶ De vno marty. Tractꝰ.

Desiderium anime eius tribuisti ei ꝛ voluntate labiorum eius non fraudasti euꝫ. ℣. Quoniam preuenisti eum in bñdictōibus dulcedinis. ℣. Posuisti domine super caput eius coronam de lapide precioso. Secūdum Lucam. IX. C

In illo tempore: Dixit dominus iesus discipulis suis. Si qs vult post me venire: abneget semetipsum: ꝛ tollat crucem suam ꝛ sequatur me. Qui enim voluerit animam suam saluam facere: perdet eam. Qui autez perdiderit animam suam propter me: inuenit eam. Quid enī prodest homini si lucretur vniuersum mundum seipsum autem perdat ꝛ detrimentum sui faciat. Naꝫ qui me erubuerit ꝛ meos sermones: hunc filiꝰ hominis erubescet: cuꝫ venerit in maiestate sua ꝛ patris: ꝛ sanctorum angelorum. Dico autem vobis: vere sunt aliqui hic stantes qui non gustabunt mortez: donec videant regnuꝫ dei. Secundum Joannez. XII. C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Amē amē dico vobis: nisi granū frumēti cadēs ī terram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit: multum fructum affert: Qui amat animam suam: perdet eam. Et qui odit animam suam in hoc mundo: in vitam eternam custodit eam. Si quis mihi ministrat me se-

quatur: ⁊ vbi sum ego: illic ⁊ mi
nister meus erit. Si quis mihi
ministrauerit: honorificabit eū
pater meus qui in celis est. Se
cundū matth. X.C.

In illo tempo-
re: Dixit domi
nus ihesus discipulis
suis. Nolite arbi-
trari: q̄ venerim pacē
mittere in terrā. Nō
veni pacem mitte-
re: sed gladiū: veni enim separa
re hoiem aduersus patrē suum
⁊ filiam aduersus mr̄em suam:
⁊ nurum aduersus socrum suā:
⁊ inimici hois domestici eius.
Qui amat patrem aut matrē
plus q̄ me: non est me dignus.
Et qui amat filium aut filiā su
per me: non est me dignus. Et
qui non accipit crucem suam et
sequitur me: non est me dign⁹.
Qui inuenit animā suam: per
det eam. Et qui perdiderit ani
mam suam propter me: inueni
et eam. Qui recipit vos: me re-
cipit: ⁊ qui me recipit: recipit eū
qui me misit. Qui recipit ꝓphe
tam in nomine prophete: mer-
cedē prophete accipiet. Et qui
recipit iustum in nomine iusti:
mercedem iusti accipiet. Et q̄-
cūq̄ potum dederit vni ex mi-
nimis istis calicē aque frigide
tantū in nomine discipuli: amē
dico vobis: non perdet merce-
dem suā. Scōs Lucā. XIIII.C.

In illo tempore: Dixit ie-
sus discipulis suis. Si qs
venit ad me ⁊ non odit patrem
suum: ⁊ matrem ⁊ vxorem ⁊ fi-
lios ⁊ fratres ⁊ sorores: adhuc
autem ⁊ animam suam: nō po-
test meus esse discipulus. Et qui
non baiulat crucem suam: ⁊ ve
nit post me: non potest meus es
se discipulus. Quis enī ex vo
bis volens turrim edificare: nō
ne prius sedens computat sum
ptus qui necessarij sunt: si habe
at ad perficiendum? Ne postea
q̄ posuerit fundamentus: ⁊ nō
potuerit perficere: omnes qui vi
derint incipiant illudere ei di-
centes. Quia hic hō cepit edifi
care: ⁊ non potuit consumma-
re. Aut qs rex iturus committe
re bellum aduersus alium regē:
non sedens prius cogitat si pos
sit cum decem millibus occur-
rere ei: qui cum viginti millib⁹
venit ad se? Alioquin adhuc il
lo longe agente: legationē mit
tēs rogat ea que pacis sūt. Sic
ergo omnis ex vobis qui nō re
nunciat omnibus que possidet
non potest meus esse discipu-
lus. Secundum matthēū X.C.

In illo tpe: Dixit dñs ihesus
discipul' suis. Nihil optus
q̄ non reuelet: ⁊ occultum q̄
non sciat. Quod dico vobis in
tenebris dicite ī lumine: ⁊ quod

in aure auditis predicate super tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpus: animam aũt non possunt occidere. Sz potius eum timete: qui potest ⁊ animam ⁊ corpus perdere in gehẽnam. Nõne duo passeres asse veneunt: ⁊ vnus ex illis nõ cadet sup terrã sine patre vestro. Vestri ãt capilli capitis: oẽs numerati sunt. Nolite ergo timere: mltis passerib⁹ meliores estis vos. Oĩs g̊ q ꝯfitebit̃ me corã hoib⁹ ꝯfitebõ ⁊ ego eũ corã pr̃e meo q in ceils ẽ. Offertorium. Gloria ⁊ honore coronasti eum super opera manuũ tuarum domine. Offer. In virtute tua domine letabitur iustus: ⁊ super salutare tuuz exultabit vehementer: desideriũ anime eius tribuisti ei. Offer. Desiderium aĩe eius tribuisti ei dñe: ⁊ voluntate labioꝝ eius nõ fraudasti eũ: posuisti in capite eius coronã de lapide precioso. Offer. Posuisti domine in capite eius coronam de lapide p̃cioso: vitã petijt a te ⁊ tribuisti ei. Cõmu. Qui vult venire post me abneget semetipsum: ⁊ tollat crucez suam ⁊ sequatur me. Cõmu. Magna est gloria ei⁹ in salutari tuo: gloriam ⁊ magnũ decorem impones sup eum dñe. Cõmu. Qui mihi ministrat me sequat̃: ⁊ vbi ego sum illic ⁊ minister meus erit. Cõmu. Posuisti domine in capite eius: coronaz de lapide precioso. Cõmu. Letabitur iustus in dño ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabuntur oẽs recti corde alleluia alla. ¶ In festo vnius martyris a pascha vsq̃ ad festum pẽthecostes vbi alius specialiter non assignatur. Introitus.

Protexisti me d̃us a conuentu malignantium alla: a mltitudĩe operantium iniqtatem alla al. ps. Exaudi deus orationem meã cuz deprecor a timore inimici eripe aĩam meã. Oratio cõpetens vt supra de vno mar. Lcõ libri sapientie. V.C.

Stabũt iusti in magna cõstantia aduersus eos qui se angustiauerunt: ⁊ qui abstulerunt labores eoꝝ. Vidẽtes turbabunt̃ timore horribili: ⁊ mirabuntur in subitatiõe insperate salutis dicẽtes intra se penitẽtiã agẽtes: ⁊ pre angustia spiritus gemẽtes. Hi sũt quos aliqñ habuimus in derisuz: ⁊ in similitudinẽ ĩproperij. Nos ĩsensati vitã illoꝝ estimabamus insaniã: ⁊ finez illoꝝ sine honore. Ecce qũo cõputati sũt inter filios dei ⁊ ĩter scõs sors illoꝝ est. Alla. ℣. Cõfitebunt̃ tibi celi mi

rabilia tua dñe:⁊ v̄itatē tuā in eccl̄ia sctōꝝ. Al̄la. ℣. Posuisti dñe sup caput ei⁹:coronā de lapide precioso. Al̄la. ℣. Just⁹ vt palma florebit: sicut cedr⁹ libani mlt̄iplicabit̄. Al̄. ℣. Just⁹ germinabit sicut liliū:⁊ florebit in eternū ante dominū. Euā. Ego sum vitis vera. foli. 250. Offer. Confitebunt̄ tibi celi mirabilia tua dñe:⁊ veritatē tuaꝫ in ecclesia sanctoꝝ. Cōmu. Letabit̄ iust⁹ in domino. vt supra. ¶ In natali plurimoꝝ mar. ifra pascha ⁊ pēthe. vbi ali⁹ specialr̄ non assignat̄. Int. Sci tui dñe bñdicēt te. vt supra. Epl̄a Stabūt iust̄. vt supra. Alleluiꝫ. ℣. Sācti tui fl/orebunt. vt supra. Al̄la. ℣. Stabūt iusti in ma. vt supra. Al̄l. ℣. Preciosa in ꝯspectu. vt supra. Al̄. ℣. Mirabilis dñs nr̄ in scis. vt supra. Euā Ego sū vitis. fo. 250. Of. Letamini in dño. fo. 259. Cō. Gaudete iusti in dño. f. 260. ¶ In nat. vnius ꝯfesso. ⁊ pōti. Intro.

Statuit ei dñs testamentum pacis:⁊ prīci/pē fecit eū vt sit illi sacerdotij dignitas ī eternum. ℣. Memēto domine dauid ⁊ oīs māsuetudis ei⁹. Int.

Sacerdotes tui dñe induant iustitiā ⁊ sancti tui exultent:propter dauid seruū tuum non auertas faciē christi tui. ℣. Memento dñe dauid:⁊ oīs mansuetudis ei⁹. Int.

Sacerdotes eius induāt salutare:⁊ sancti eius exultatione exultabunt. ℣. Memento dñe dauid:⁊ oīs mansuetudinis ei⁹. Intr.

Sacerdotes dei benedicite dominuꝫ:sancti ⁊ humiles corde laudate deum. ℣. Benedicite oīa opera domini dño:laudate ⁊ super/exaltate eum insecula. Introitus.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur: plantatus in domo dñi in atrijs domus dei nr̄i. ℣. Bonuꝫ est ꝯfiteri dño:⁊ psallere noī tuo altissime. Int.

Os iusti meditabitur sapientiam:⁊ lingua eius loquetur iudiciuꝫ:lex dei eius in corde ipsius. ℣. Noli emulari in malignantib⁹: neqꝫ zelaueris faciētes iniqtatē. Oro

Da quesumus op̄s deus: vt beati. N. ꝯfessoris tui atqꝫ pontificis veneranda solēnitas:⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutē. Per dñm nr̄ꝫ. Sec.

Sancti tui quesumus domine nos vbiqꝫ letificēt: vt dum eorum merita recolimus:p̄rocinia sentiamus. Per dominum. Complenda

Resta quesumus omnipotens deus: vt de perceptis muneribus gratias exhibentes

intercedente beato. N. confesso re tuo atq; pontifice: beneficia potiora sumamus. Per dominum nostrum. **Alia oratio.**

Exaudi quesumus domine preces nostras quas i beati. N. confessoris tui atq; pontificis solennitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari eius intercedentibus meritis: ab omnibus nos absolue peccatis. Per dominum nostrum iesum christum filium tuū. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculorum. **Secre.**

Sancti. N. confessoris tui atq; pontificis quesumus domine annua solennitas pietati tue nos reddat acceptos: vt per hec pie placationis officia: et illius beata retributio comitetur: et nobis gratie tue dona conciliet. Per dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus Per omnia secula. **Cōplēda**

Deus fidelium remunerator animarum presta: vt beati. N. confessoris tui atq; pontificis: cuius venerandā celebramus festiuitatem precib⁹ eius indulgentiam cōsequamur. Per dominum nostrum. **Das quinq; epistolas sequentes require supra de martyrib⁹ videlicet** Justus cor suum tradet. folio. 261. **Epistola.** Beatus homo qui inuenit sapientiam. folio. 261. **Epistola.** Beatus vir qui in sapientia. fol. 261. **Epistola.** Justum deduxit dominus per vias rectas. fol. 261 **Epistola** Dilectus deo et hominibus. folio. 265. **Alia epistola. Lectio libri sapientie.** L.C.

Ece sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit domum: et in diebus suis corroborauit templum. Templi etiam altitudo ab ipso fundata est: duplex edificatio et excelsi parietes templi. In diebus ipsius emanauerunt putei aquaruz: et quasi mare adimpleti sunt supra modū. Qui curauit gentem suam: et liberauit eam a pernicie. Qui p̄ualuit amplificare ciuitatem: qui adeptus est gloriam in conuersatione gentis. Et ingressū domus et atrū āplificauit. Quasi stella matutina in medio nebule: et quasi luna plena in diebus suis lucet. Et quasi sol resulgens: sic ille refulsit in templo dei. Quasi arcus refulgens inter nebulas glorie: et quasi rosaz flos in dieb⁹ vernis. Quasi lilia que sunt in transitu aque: et quasi thus redolens in odorē

suauitatis. Lectio libri sapientie. Ecclesi. XLIIII. i. XLV. C

Ecce sacerdos magnus q in diebus suis placuit do ⁊ inuētus est iustus: ⁊ in tempore iracundie factus est reconciliatio. Non ē inuentus similis illi: qui conseruaret legem excelsi. Ideo iureiurando fecit illuz dominus crescere in plebez suam. Benedictionē omniū gentium dedit illi: ⁊ testamentū suum confirmauit sup caput ei⁹. Cognouit eum in benedictionibus suis: ꝯseruauit illi misericordiā suam: ⁊ inuenit gr̄am coram oculis domini. Magnificauit eum in conspectu reguz: ⁊ dedit illi coronaz glorie. Statuit illi testamentum sempiternum: ⁊ dedit illi sacerdotiū magnum: ⁊ beatificauit illū in gloria. Fungi sacerdotio ⁊ habere laudez in nomine ipsius: ⁊ offerre illi incensuz dignū in odorē suauitatis. Ad hebre. VII. C.

Fratres: Plures fcī sunt sacerdotes scd̄m legez: id circo q̄ morte prohiberentur permanere. Hic autē eo q̄ maneat i eternū: sempiternū habz sacerdotiū. Unde ⁊ saluare imperpetuū potest: accedens p semetipsum ad deū semp viuēs ad iterpellandū pro nobis. Talis enī decebat vt nobis eēt pōtifex scūs innocens: ī pollut⁹: segregatus a peccatoribus: ⁊ excelsior celis fact⁹. Qui nō habet quotidie necessitatē quēadmodū sacerdotes prius p suis delictis hostias offerre: deinde pro ppl'i. Hoc enī fecit semel se offerendo dn̄s noster iesus christ⁹.

Ad Hebreos. V. C.

Frēs: Oīs pontifex ex hominibus assumptus p hominibus ꝯstituitur in his que sūt ad deum: vt offerat dona ⁊ sacrificia pro pcis. Qui cōdolere possit his q ignorant ⁊ errant: qm̄ ⁊ ipse circūdatus est infirmitate. Et ꝓpterea debet quēadmodum pro populo: ita etiaz ⁊ pro semetipso offerre pro peccatis. Nec quisq̄z sumit sibi honorez: sed q vocat̄ a deo tanq̄z aarō. Sic ⁊ christus non semetipsum clarificauit vt pōtifex fieret: sed q locutus est ad eū. Filius me⁹ es tu: ego hodie genui te: quēadmodum ⁊ in alio loco dicit. Tu es sacerdos in eternū: scd̄z ordinem melchisedech. Lectio malachie ꝓphete. II. C.

Hec dicit dn̄s. Scietis qa misi ad vos mādatum istud: vt eēt pactū meuz cū leui: dicit dominus exercituū. Pactum meum fuit cum eo vite ⁊ pacis. Et dedi ei timorē ⁊ timuit me: ⁊ a facie nomis mei pauebat. Lex veritatis fuit in ore ei⁹: ⁊ iniquitas nō est inuenta in labijs eius.

In pace ⁊ in eqtate ambulauit mecũ: ⁊ multos auertit ab iniq tate. Labia eni sacerdotis custodiunt sciam: ⁊ legem requirunt ex ore eius: qꝛ angelus dñi exercituum est. Ad hebre. vltio. C.

FRatres: Doctrinis varijs ⁊ peregrinis: nolite abduci. Optimũ est enim gr̃a stabilire cor: nõ escis que non profuerunt ambulãtibus in eis. Hẽmus altare: de quo edere nõ habent potestatẽ: qui tabernaculo deseruiũt. Quoꝝ eniz animalium infert̃ sanguis pro peccato in sancta per pontificem: horum corpora cremant̃ extra castra. Propter qd̃ ⁊ iesus vt sanctificaret ꝑ suum sanguinez populũ: extra portam passus est. Exeam⁹ ergo ad eum extra castra: iproperiũ eius portantes. Non eni habemus hic manentem ciuitatẽ: sed futurã inquirimus. Per ipsum ergo offeramus hostiaz semꝑ laudis deo: idest fructum labioꝝ confitentium nomen eius. Beneficentie autẽ ⁊ cõmunicationis: nolite obliuisci. Talibus eniz hostijs promeretur deus. Lectio libri sapientie. Ecclesia. XLVII. C.

DEdit dominus ꝯfessiõez sancto ⁊ excelso: in v̄bo glorie. De omni corde suo laudauit dominuz: ⁊ dilexit deuz qui fecit illũ. Dedit illi contra inimicos potentiũ: ⁊ stare fecit cãtores ꝯtra altare ⁊ in sono eorum dulces fecit modos. Et dedit in celebratiõibus decus: ⁊ ornauit tẽpora eius vsqꝫ ad cõsummationẽ vite: vt laudarẽt nomen scm̃ dei: ⁊ amplificarent mane dñi sanctitatẽ. Christus purgauit peccata ipsius: ⁊ exaltauit in eternuz cornu illius: ⁊ dedit illi testamentũ reguz: ⁊ sedem glorie: ⁊ vsqꝫ in eternuz benedicet̃. Sapiẽtia laudabit animaz suã: ⁊ in dño honorabitur ⁊ in medio ppl̃i sui gloriabitur. Epistola seq̃ns dicenda est ĩ festiuitatibus sanctorũ gregorij hieronymi augustini ⁊ ambrosij. Ad tymotheum. II. C. iiij.

CHarissime: Testificor coram deo ⁊ christo iesu: q̃ iudicaturus est viuos ⁊ mortuos: ⁊ per aduẽtum ipsius: ⁊ regnum ei⁹. Predica verbũ: insta oportune: ĩportune argue: obsecra: ĩcrepa ĩ oĩ patientia ⁊ doctrina. Erit enim tẽpus cuz sanã doctrinã non sustinebunt: sed ad sua desideria coacerua-bũt sibi magr̃os prurientes auribus: ⁊ a veritate q̃dez auditũ auertent: ad fabulas autẽ ꝯuertent̃. Tu vero vigila: in oib⁹ labora: opus fac euãgeliste: ministeriũ tuum imple: sobrius esto. Ego eni iaz delibor: ⁊ tp̃s mee resolutionis instat. Bonũ cer-

tamen certaui:cursum consummaui:fidez seruaui. De reliquo reposita ē mihi corona iusticie: quā reddet mihi dominus in illa die iustus iudex. Non solum autez mihi:sed z his qui diligū aduentum eius. **Lectio libri sapientie.** XXIII.C.

SApientia laudabit aiam suam:z in domino honorabitur:z in medio populi sui gloriabitur. Et in ecclesijs altissimi aperiet os suum:z in ꝓspectu virtutis illius gloriabit. In medio populi sui exaltabitur z in plenitudine scā admirabit:z in multitudine electoꝝ habebit laudez:z inter benedictos benedicetur dicens. Ego ex ore altissimi prodij primogenita ante oēm creaturā. Ego quasi libanus non in cāsus vaporaui habitationē meam:z quasi balsamū non mixtū odor meus. Ego q̄si therebinth⁹ extendi ramos:z rami mei honoris z gratie. **Lectio libri sapientie ecclesiastici.** XLV.C.

DIlectus deo z hominibus: cuius memoria in benedictione est. Similē fecit illum in gloria sanctoꝝ:z magnificauit eum in timore inimicoꝝ:z in verbis suis monstra placauit. Glorificauit illum in conspectu regum:z tulit illi coronam populi sui:z ostendit illi gloriam suam. In fide z lenitate ipsius sanctum fecit illum: z elegit eum ex omni carne. Audiuit enim vocem ipsius z introduxit illū in nube. Et dedit illi coram ꝓcepta:z legem vite z discipline. ℟. Ecce sacerdos magn⁹ qui in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nō est inuentus similis illi q̄ conseruaret legē excelsi. ℟. Sacerdotes ei⁹ induāt salutare:z sci eius exultatione exultabūt. ℣. Illuc ꝓducā cornu dauid:paraui lucernā christo meo. ℟. Iurauit dñs z nō penitebit eū:tu es sacerdos in eternū scoꝝ ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo:sede a dextris meis. ℟. Inueni dauid seruū meum:oleo scō vnxi eum:manus eni mea auxiliabit ei:z brachiū meum cōfortabit eum. ℣. Nihil ꝓficiet inimicus in eo:z filius iniquitatis nō nocebit eum. ℟. Os iusti meditabit sapientiā:z lingua eius loq̄tur iudiciū. ℣. Lex dei ei⁹ in corde ipsi⁹:z non supplantabuntur gressus eius. ℟. Beatus vir q̄ timet dñm:in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potēs in terra erit semen eius:generatio rectoꝝ benedicet. ℟. Alleluia. ℣. Euge serue bone z fidelis: q̄ in pauca fuisti fidelis supra multa te cōstituā intra in gaudiū dñi tui. ℟. Alleluia. ℣. Iurauit dñs z non penitebit eū:tu es sacerdos in eternū scoꝝ ordinē melchisedech. ℟. Alleluia. ℣.

Inueni dauid seruum meum: oleo meo sancto vnxi eum. ℟. Alleluia. ℣. Elegit te dominus sibi in sacerdotẽ magnum: in populo suo. ℟. Alleluia. ℣. Justus germinabit sicut lilium: et florebit in eternum ante dominum. ℟. Alleluia. ℣. Amauit eum dominus et ornauit eum: stola glorie induit eum. ℟. Alleluia. ℣. Tu es sacerdos in eternum: secõm ordinem melchisedech. ℟. Alleluia. ℣. Memẽto domine dauid: et omnis mansuetudinis eius. ¶ De pfes. Tractus Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria et diuitie in domo eius: et iustitia eius manet in seculum seculi. Seqntia.

AD laudes saluatoris vt mẽs incitetur humilis. Sentiat hunc diem iusta de causa celebrem. Gaudeat vt sese sic pia vota soluere. Rodie celorum secreta petijt lux pontificum. Iugiter sanctorum in choro splendens vt sidus aureum. Et gaudium angelis factus est ex aduentu comparis. Fuisse quem angelum domini constat exercituũ. Quicunq; suam tritici dat mensuram. Ad fidei caulas congregãs ouiculas lupi preuidit insidias. Fidelis et prudens credita distribuẽs. Hic dedit ad mensam domini pecuniam vt dignam faceret vsuram. Beatus hic seruus quem cum venerit dominus ita inuenerit. Vero / batum in terra super omnia statuet illum in patria. Ad tantam patris gloriam celebrãdam chorus iubilat laude digna: et populus letis respondeat vocibus. Vicam⁹ omnes cernui tanto patri iungat se suo grex pastori et precibus fusisq; lachrymis clamemus. Pastor bone miserere ecclesie tuisq; precibus refoue. O ẽ ser opem plebi tue preces attende: et pio iunamine maculas dilue. In via nos adiuua: colloca i patria: rede que speramus dona. Secundũ matheũ. XXV. C.

In illo tẽpore: Dixit dominus ihesus discipulis suis parabolaz hãc. Homo quidã peregre proficiscẽs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et vni dedit quinq; talenta: alij autem duo: alij vero vnũ: vnicuiq; scõz p priam virtutem et profectus est statim. Abijt autem qui quinq; talenta acceperat: et operatus est in eis: et lucratus est alia quinq;. Similiter qui duo acceperat lucratus est alia duo. Qui autem vnum acceperat: abiens fodit in terram: et abscondit pecuniaz domini sui. Post multum vero temporis venit dominus seruorum illoz: et posuit rõnem cuz eis. Et accedẽs q quiq; talẽta acceperat: obtu-

lit alia qnqꝫ talenta dicẽs. Dñe quinqꝫ talenta mihi tradidisti: ecce alia qnqꝫ suplucratus suꝫ. Ait illis dominus eius. Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ sup pauca fuisti fidelis: sup multa te constituã. Intra in gaudiũ dñi tui. Accessit aũt ⁊ qui duo talẽta acceperat: ⁊ ait. Dñe duo talenta tradidisti mihi: ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dñs eiꝰ. Euge serue bone ⁊ fidelis: qꝛ sup pauca fuisti fidelis: supꝛa multa te ꝯstituam. Intra in gaudium domini dci tui.

Euangeliũ de doctoribus. Scõꝫ matt. V.C.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Vos estis sal terre: qđ si sal euanuerit in quo salietur ad nihilũ valet vltra nisi vt mittat foras: ⁊ conculcet ab hominibus. Vos estis lux mundi non põt ciuitas supꝛa mõtẽ posita abscondi: neqꝫ accendũt lucernã ⁊ ponunt eã sub modio: sed super candelabꝛum: vt luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coꝛaꝫ hominibus: vt videant opera vestra bona: ⁊ glorificent patrẽ vestruꝫ qui in celis est. Nolite putare quoniã veni soluere legẽ aut pꝛophetas. Non veni soluere: sed adimplere. Amen qp pe dico vobis: donec trãseat celum ⁊ terra: iota vnuꝫ aut vnꝰ apex non pꝛeteribit a lege: donec omnia fient. Qui ergo soluerit vnũ de mandatis istis minimis: ⁊ docuerit sic hoies: minimus vocabit in regno celoꝛuꝫ. Qui fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur i regno celoꝛum.

Scõm matt. XXIIII.C

In illo tpe: Dixit dñs ihesus discipulis suis. Vigilate: qꝛ nescitis q̃ hoꝛa dñs vester venturus sit. Illud aũt scitote: qm̃ si sciret pr̃ familias q̃ hoꝛa fur vẽturus esset: vigilaret vtiqꝫ ⁊ non sineret pfodi domũ suam. Ideo ⁊ vos estote parati: qꝛ nescitis q̃ hoꝛa filius hois venturus est. Quis putas ẽ fidelis seruus ⁊ pꝛudẽs quem cõstituit dñs suus sup familiã suaꝫ: vt det illis cibũ in tpe. Beatus ille seruus: quem cuꝫ venerit dominus inuenerit sic facientem. Amen dico vobis: quoniaꝫ super omnia que possidet constituet eum.

Scõm Lucã. XII.C.

In illo tpe: Dixit dñs ihesus discipulis suis. Sint lũbi vestri pꝛecincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectanti/bus dominum suum: quãdo re-

uertatur a nuptijs: vt cum venerit & pulsauerit: confestim aperiãt ei. Beati serui illi: quos cũ venerit dñs inuenerit vigilantes. Amen dico vobis q̃ præcinget se: & faciet illos discumbere & transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia: et si in tertia vigilia venerit: & ita inuenerit: beati sunt serui illi. Hoc autem scitote: quñ si sciret pater familias qua hora fur veniret: vigilaret vtiq; & non sineret perfodi domũ suaꝫ. Et vos estote parati: q; qua hora nõ putatis filius hominis veniet. Ait autem ei petrus. Domine ad nos dicis hanc parabolam: an & ad omnes? Dixit autẽ dominus. Quis putas est fidelis dispensator & prudens quem constituit dominus supra familiaꝫ suam: vt det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille seruus: quem cum venerit dominus inuenerit ita facientẽ. Amen dico vobis: q̃ super oĩa que possidet constituet eum. Secũdum Lucam. XI. C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Nemo accẽdit lucernã: & in abscondito ponit: neq; sub modio sꝫ super candelabrum: vt q̃ ingrediuntur lumẽ videant. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuꝰ fuerit simplex: totũ corpus tuũ lucidum erit. Si autem nequaꝫ fuerit: etiam corpus tuum tenebrosuꝫ erit. Vide ergo ne lumẽ quod in te ẽ tenebræ sint. Si ergo corpus tuum lucidum fuerit non habens aliquam partẽ tenebrarum: erit lucidum totũ. Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Scoꝫ Lucaꝫ. IX. C.

In illo tpe: Dixit dñs ieſus discipulis suis parabolaꝫ hanc. Hõ quidã nobilis abijt in regionem longinquã: accipere sibi regnuꝫ & reuerti. Vocatis autem decem seruis suis: dedit illis decem mnas: & ait ad illos. Negociamini dum venio. Ciues autem eius oderant illum: & miserunt legationem post illum dicentes. Nolumus hunc regnare super nos. Et factum ẽ vt rediret accepto regno: & iussit vocari seruos quibus dedit pecuniam: vt sciret quantũ quisq; negociatus esset. Venit aũt primus dicens. Domine mna tua: decem mnas acquisiuit. Et ait illi. Euge bone serue: quia i modico fuisti fidelis: eris potestatem habens super decem ciuitates. Et alter venit dicens. Domine mna tua fecit quinq; mnas. Et huic ait. Et tu esto super quinq; ciuitates. Et alter

venit dicēs. Domine ecce mna tua quam habui repositā in sudario. Timui enī te quia homo austerus es: tollis quod non posuisti: ⁊ metis qō non seminasti. Dicit ei. De ore tuo te iudico ꝑue nequam. Sciebas quod ego homo austerus sum: tollens qō non posui: ⁊ metens quod non seminaui. Et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam: ⁊ ego veniens cum vsuris vtiqꝫ exegissem illā. Et astantibus dixit. Auferte ab illo mnā: ⁊ date illi qui decē mnas hz. Dico āt vobis: qꝛ omni habenti dabit ⁊ abundabit. Ab eo autē qui nō habet: ⁊ qō videtur hēre auferet ab eo. Scōm mar. XIII. C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Videte vigilate ⁊ orate. Nescitis enim quando tēpus sit. Sicut homo peregre profectus reliquit domuꝫ suaꝫ ⁊ dedit seruis suis potestatem cuiuslꝫ operis: ⁊ ianitori p̄cepit vt vigilet. Vigilate ergo: nescitis enim quando dominus domus veniat sero: an media nocte: an galli cantu: an mane: ne cum venerit repente inueniat vos dormientes. Qō autem vobis dico: omnibus dico vigilate. Scōm Lucam. XII. C.

In illo tpore: Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusillus grex: quia complacuit patri vō dare vobis regnum. Vendite que possidetis: ⁊ date elemosynam. Facite vobis sacculos qui non veterascunt thesaurum non deficientē in celis: quo fur nō appropiat: neqꝫ tinea corrūpit. Vbi enī est thesaur⁹ tuus: ibi ⁊ cor tuū erit. Offer. Veritas mea ⁊ misericordia mea cū ipso: ⁊ in noie meo exaltabitur cornu eius. Offer. Inueni dauid seruū meuꝫ: oleo sancto vnxi eū: manus enī mea auxiliabit ei: ⁊ brachium meum cōfortabit eum. Offer. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus que in libano est multiplicabit. Offer. In virtute tua domine letabit iustus: ⁊ sup salutare tuum exultabit vehemēter: desiderium aie eius tribuisti ei. Cōmu. Beatus seruus quē cum venerit dñs inuenerit vigilātē: amen dico vobis super omnia bona sua constituet eū. Cōmu. Domine qui qꝫ talēta tradidisti mihi: ecce alia quinqꝫ superlucratus suꝫ: euge serue fidelis qꝛ in pauca fuisti fidel̄ supra multa te constituā: intra in gaudium domini tui. Cōmu. Fidelis seruus ⁊ prudēs quē constituit dominus super familiam suam: vt det illis in tempore tritici mensuraꝫ. Cōmu. Semel iuraui in sancto meo: semē eius in eternum manebit: ⁊ sedes eius sicut sol i

conspectu meo: ⁊ sicut luna perfecta in eternũ ⁊ testis in celo fidel. Cõmu. Amen dico vobis ꝙ vos qui reliquistis omnia secuti estis me centuplum accipietis: ⁊ vitã eternã possidebitis. Cõmu. Amen dico vobis quod vni ex minimis meis fecistis: venite benedicti patris mei possidere preparatũ vobis regnũ ab initio seculi. ¶ In natalitijs vnius confessoris non pontificis Introitus. Os iusti meditabitur. vt supra Alius introitus. Justus vt palma. vt supra. Oro.

Deus qui nos beati. N. cõfessoris tui solennitate letificas: concede propitius vt cuius natalitia colimus: etiam actiones limitemur. Per. Secreta.

Laudis tue domine hostias immolamus in tuorum cõmemoratione sanctoꝝ: quibus nos pñtibus exui malis confidimus ⁊ futuris. Per. Complẽ.

Refecti cibo potuq̃ celesti deus nr̃ te supplices depcamur: vt in cuius hec commemorationẽ percepimus eiꝰ muniamur ⁊ p̃cibus. Per dñz nostrum iesum christum. Alia oro

Adesto dñe supplicationibus nr̃is q̃s in bti confessoris tui solẽnitate deferimus: vt qui nostre iustitie fiduciã nõ habemus eius qui tibi placuit p̃cibꝰ adiuuemur. p. Sec.

Resta nobis q̃s op̃s deꝰ vt nostre humilitatis oblatio: ⁊ pro tuoꝝ tibi sit grata honore sctõꝝ: ⁊ nos corpore pariter ⁊ mente purificẽt. Per. Cõpl.

Quesumus op̃s deus vt qui celestia alimenta pcepimus: intercedente btõ. N. confessore tuo per hec ꝯtra oia aduersa muniamur. Per. Alia oratio si fuerit abbas tũc dicat

Intercessio nos q̃s domie beati. N. abbatis commendet: vt qd̃ nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur. Per. Secreta.

Sanctis altaribus dñe hostias superpositas sanctus. N. q̃s in salutem nobis prouenire deposcat. Per. Comp.

Protegat nos dñe cũ tui pceptiõe sacr̃i beatꝰ. N. abbas p nobis itercedẽte: vt cũ cõuersatõis eiꝰ expediamur insignia. Per. Epl'a si fuerit doctor. Testificor coram deo. folio 265. vt supra. Aliud epistola. Dilectus deo. fo. 265. vt supra. Alia epistola. Dedit dominus confessionẽ. fo. 265. vt supra. Alia epistola. Justus si morte. fo. 260. vt supra. Alia epl'a. Bñdictus deus ⁊ pr̃ dñi. f. 255. vt supra. alia epl'a Spectaculum facti sumꝰ. vt supra. Alia epl'a Sapientia laudabit aĩam. fo. 269. vt infra. Gra. Dñe preuenisti eum. fo. 261. vt supra de vno mar. ⁊ pontifi.

Aliud grad. Os iusti. foli. 261. vt supra in natiuitate vnius cõfessoris ⁊ pōtificis. Alla. Beat⁹ vir qui suffert. foli. 262. vt supra. Alleluia. Amauit eum. fo. 266. vt supra. Sequentia.

Dilectus deo ⁊ hoibus: ⁊ erit angelicus aspectus eius. Verbuz vite lingua eius: ⁊ qui dilexerit eam beatus. Labia eius myrrha probatissima: guttur eius dulcia rutilans aromata. In circuitu dentiuz eius fortitudo: ibi erit sapientia cum consilio. Corpus illius quasi scutũ sculptile ornatum gemmis vndiqz. Via illius via viri simplicis liberator in angustijs. Quis inuenit faciem eius: ipse deus fortis potens et consiliarius. Considerans vultuz illius angelico nihil asserit esse parius. Ora sancte. N. ne damnemur i die iudicij. Qui tenuerit verba sapientie habebit spem vite sempiterne. Euangeliuz si fuerit doctor Vos estis sal terre. folio. 266. Euangelium. Sint lumbi vestri precincti. folio. 266. Euan. Vigilate quia nescitis. foli. 266 Euangelium. Nemo accendit lucernam. folio. 267. omnia vt supra. Offertoriuz. Veritas mea. folio 267. Offertorium. Desiderium anime. foli. 263. vt supra Communio. Beatus seruus. folio. 267. Communio Amen dico vobis. folio. 268. ¶ In natalitijs virginum. Introitus.

Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniqtatez: propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie pre cõsortibus tuis. ps. Eructauit cõ meũ verbum bonum: dico ego opa mea regi. Introitus.

Loquebar de testimonijs tuis in conspectu regũ ⁊ non cõfundebar: ⁊ meditabar in mãdatis tuis que dilexi nimis. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Introitus.

Cognoui dñe qr eqtas iudicia tua ⁊ in vitate tua humiliasti me ꝯfige timore tuo carnes meas a mãdatis tuis nõ me repellas. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Introitus

Me expectauerũt peccatores vt pderent me: testimonia tua dñe intellexi: oĩs consummationis vidi finem latum mandatũ tuum nimis. ps. Beati immaculati in via: q ambulant in lege domini. Introitus.

Vultum tuuz deprecabuntur oẽs diuites plebis: adducentur regi virgines post eam proxime eius: adducentur tibi in letitia ⁊ exultatõe. ps. Eructauit cor meũ vbuz bonũ: dico ego opa mea rgi. Intr.

Gaudeam⁹

Gaudeamus oēs in dño diem festuz celebrantes in honore. M. virginis: de cuius passione gaudēt angeli z collaudāt filium dei. ℣. Eructauit cor meū verbum bonum dico ego opa mea regi. ¶ De virgine z martyre. Oratio pma.

Deus q nos btē. M. virginis ac martyris tue annua solennitate letificas: concede ppitius: vt eius adiuuemur meritis: cuius castitatis irradiamur exēplis. Per d. Alia oīo

Da qs ops deus: vt q beate. M. martyris tue natalitia colimus: z annua solennitate letemur: z tante fidei profitiamus exemplo. Per dñm. ¶ De coniugata. Alia oratio

Deus qui nos btē. M. diē concedis venerari solēnem: fac nos eius suffragantibus meritis: tuis semp obedire mandatis. Per dominuz nz. ¶ De pluribus virginib⁹. oīo.

Da nobis domine de⁹ noster sanctarum virginū ac martyrum tuarum festiuitatez inceſſabili deuotione venerari: vt quas digne mente non possumus celebrare: humilib⁹ saltem frequētemus obsequijs. Per d. Lectio lib. sapien LI.C

Confitebor tibi domine rex: z collaudabo te deū saluatorem meuz. Confitebor nomini tuo magno: quoniā adiutor z protector factus es mihi: z liberasti corpus meum a petitione: a laqueo lingue inique z a labijs operantium mendacium. Et in conspectu astantiuz factus es mihi adiutor: z liberasti me scōm multitudinem misericordie nominis tui: a rugiētibus preparatis ad escam: de manibus querentium animaz meam: z de portis tribulationum que circundederunt me: a pressura flamme que circundedit me: z in medio ignis nō suz estuata. De altitudine ventris inferi: z a lingua coinquinata: z a verbo mendacij: a regie iniquo: z lingua iniusta. Laudabit vsqz ad mortez anima mea dominum: z vita mea appropinquans erat in inferno deorsuz. Circundederunt me vndiqz: z non erat qui adiuuaret. Respiciens eram ad adiutoriuz hominum: z non erat. Memorata sunt misericordie tue domine: z cooperationis tue que a seculo sunt: quoniam eruis sustinentes te: z liberas eos de manu odientium te domine deus noster. Lectio libu sapien. LI.C.

Domine deus meus exaltasti super terram habitationem meaz: z pro morte defluenti deprecata sum. Inuocaui dominum patrem domini mei: vt non derelinquat me in

die tribulationis mee: ⁊ in tpe
superboꝝ sine adiutorio. Laudabo nomen tuū assidue: ⁊ collaudabo illud in ꝓfessione: et exaudita est oꝛo mea. Liberasti me a ꝑditiõe: ⁊ eripuisti me de tpe iniquo. Propterea cõfitebor ⁊ laudem dicã noi tuo deꝰ meꝰ. Lcõ libꝛi sapiẽtie. VIII. C.

SApientia vincit maliciaꝫ. Attingit ergo a fine vsq; ad finez fortiter: ⁊ disponit oia suauiter. Hanc amaui ⁊ exquisiui a iuuẽtute mea: ⁊ q̃siui sp̃sã mihi eã assumere: ⁊ amatoꝛ factus sum forme illiꝰ. Generositatẽ illius gl̃ificat: cõtuberniuꝫ habens dei. Sed et oĩum dñs dilexit eã. Doctrix ẽ enĩ discipline dĩ. Lcõ libꝛi sapiẽ. XIIII. C.

SApientie laudabit aiaꝫ suã: ⁊ in deo honoꝛabit: ⁊ in medio ppli sui gl̃iabit: ⁊ i ecclesijs altissimi aperiet os suũ: i ꝓspectu vtutis illiꝰ gl̃iabit. In medio ppli sui exaltabit: ⁊ in plenitudine sctã admirabit. Et i multitudine electoꝝ habebit laudẽ ⁊ inter bñdictos bñdicet dicẽs. Ego ex oꝛe altissimi ꝑdiui primogenita ante oẽm creaturã. Ego q̃si libanꝰ nõ incisus vapoꝛaui habitatiõem meã: ⁊ quasi balsamum nõ mixtuꝫ odoꝛ meus. Ego q̃si therebinthꝰ extẽdi ramos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ gr̃e. Lcõ libꝛi sapiẽ. XXVI. C

GRatia mulieris sedule delectat virũ suũ: ⁊ ossa illiꝰ impinguabit. Disciplina illius datũ dei. Mulier sensata ⁊ tacita: nõ ẽ immutatio erudite aĩe. Gꝛa sup gratiã: mulier sctã ⁊ pudoꝛata. Omnis aũt põderatio nõ est digna cõtinẽtis aĩe. Sicut sol oriens mundo in altissimis dei: sic mulieris bone species in ornamẽtũ: domꝰ siue. Lucerna splẽdẽs sup candelabꝛuꝫ sanctũ: ⁊ species faciei sup etatem stabilẽ. Columne auree sup baseꝫ argenteas: ⁊ pedes firmi sup plantas stabilis mulieris. Fundamẽta eterna sup petrã solidã: sic ⁊ mãdata dei in coꝛde mulieris sancte. Ad corinthios. II. C. epistole. x.

FRatres: Qui gloꝛiat ⁊ i dño gl̃ietur. Nõ enĩ q se ipsum cõmendat ille ꝓbatus ẽ: sed quẽ deus cõmẽdat. Utinã sustineretis modicũ quid insipientie mee: ⁊ suppoꝛtate me. Emuloꝛ enĩ vos: dei emulatiõe. Despõdi enĩ vos vni viro vginẽcastã exhibeꝛe xp̃o. ad coꝛ. VII. C.

FRatres: De virginibus ꝓceptum domini non

habeo: consiliuz autē do tanq̄ misericordiā cōsecutus a deo: vt sis fidel'. Existimo ergo hoc bonuz eē pp istātez necessitatē: qm̄ bonū ē hoī sic esse. Alligatus es vxori: noli q̄rere solutionē. Solutus es ab vxore: noli querere vxorē. Si aūt acceperis vxorē: nō peccasti. Et si nupserit virgo non peccauit. Tribulatiōem tñ carnis hēbūt huiusmodi. Ego aūt vobis parco: hoc itaq; dico fratres. Tēpus breue ē reliquuz ē: vt etiā qui hñt vxores tanq̄ nō hñtes sint: ⁊ qui flent tāq̄ nō flētes: ⁊ q gaudēt tāq̄ nō gaudētes: ⁊ qui emūt tanq̄ nō possidētes ⁊ qui vtūtur hoc mūdo tanq̄ nō vtātur. Preterit eni figura hui⁹ mūdi. Volo aūt vos sine sollicitudine esse. Qui sine vxore ē sollicit⁹ ē que dñi sunt qūo placeat deo: qui aūt cū vxore est sollicitus ē q̄ sunt mūdi qūo placeat vxori: ⁊ diues ē. Et mulier innupta ⁊ virgo cogitat que dñi sunt: vt sit sctā ⁊ corpore ⁊ spū: in chr̄o iesu domio nostro. Graduale. Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniq̄tatez. ℣. Propterea vnxit te deus tuus oleo letitie. Graduale. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intēde prospere procede ⁊ regna. ℣. Propter v̄itatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iustitiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Grad. Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in medio eius non cōmouebitur. ℣. Fluminis ipetus letificat ciuitatem dei: scīficauit tabernaculū suum altissimus. Graduale. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. ℣. Propter veritatem ⁊ mansuetudinem ⁊ iustitiam ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Graduale. Cōcupiuit rex decorem tuum quoniaz ipse est dominus deus tuus. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam. Graduale. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex speciem tuā. ℣. Specie tua et pulchritudine tua: intēde prospere ꝓcede ⁊ regna. Gra. Propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iustitiam: ⁊ deducet te mirabil'r dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuaz: qr ꝯcupiuit rex speciē tuam. Trac. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā: qm̄ ꝯcupiuit rex spēm tuā. ℣. Vultum tuū deprecabunt oēs diuites plebis: filie regū in honore tuo. ℣. Adducent regi virgines post eā: proxie eius offerent tibi. ℣. Adducent in letitia ⁊ exultatiōe: adducent in templum regis. Alla. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Alleluia. ℣. Egregia sponsa christi implora ꝓ nobis ad dominum iesum christum. Alleluia. ℣. Omnis gloria eius filie regum ab intus in fimbrijs aureis. Alleluia. ℣. Adducentur regi virgines post eam: pro-

xime eius offerentur tibi in letitia. Alleluia. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende ꝓspere procede ⁊ regna. Alleluia. ℣. Loquebar de testimonijs tuis in conspectu reguꝫ: ⁊ non confundar. Alleluia. ℣. Quinqꝫ prudentes virgines acceperunt oleū in vasis suis cū lampadib⁹: media autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venite exite obuiā christo dño. Alleluia. ℣. O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. Alleluia. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam: quia concupiuit rex speciem tuam. Sequentia.

Exultent filie syon in rege suo nescientes thoꝝ delicti: crimine sordidatū. Quaꝝ christe sponsus virginuꝫ virginis es filius. Cuius gratie mira opera in sanctis tuis sunt edita. Ut das cernere hac in virgine cuius hec festa sunt hodie. Que fragili sexu femineo viriliter carnis iure domito. Angelicaꝫ hic vitam duxerat in carne dum preter carnem vixerat. Hoc miratur serpens antiquus calcaneuꝫ eius obseruabat callidus. Qui nocere dum machinatur sub pedibus femine caput eius teritur. Insidias hostis hanc christe docuisti virginem vincere in prima congressione. Dum non consentiret sed illi resisteret vincere q̄ solet tentatus si non repugnet. Quem hec virgo resistens a se fecit fugere. Quo fugato appropinquabat tibi domine. Nunc iter virgines abducta post eamqꝫ mater ē intacta virginum virginis marie digna est pedissequa. Te agnuꝫ sine macula iam sequitur stola candida filium virginis quocunqꝫ virginum flos ierit. Huius intercessione tu nos tuere. Scdm mat. XXV.C.

In illo tempore: Dixit dominus iesus discipulis suis parabolā hāc. Simile est regnum celorum decem virginibus: que accipientes lampades suas exierunt obuiā sponso ⁊ spōse. Quinqꝫ autem ex eis erant fatue: ⁊ quinqꝫ prudentes. Sed quinqꝫ fatue: acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secum. Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cuꝫ lampadibus. Moram autem faciente sponso: dormitauerunt omnes ⁊ dormierunt. Media autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiā ei. Tunc surrexerūt omnes virgines: ille ⁊ ornauerunt lampades suas. Fatue autem sapientibus dixerunt. Date nobis de oleo vestro: quia lampades nostre extinguuntur. Responderunt prudentes dicentes. Ne forte non sufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vendentes: ⁊ emite vobis. Dum autem irēt

emere venit sponsus: et que parate erant intrauerunt cum eo ad nuptias: et clausa est ianua. Nouissime vero veniūt: et reliq̄ virgines dicentes. Dñe domine: aperi nobis. At ille respondens ait. Amē dico vobis: nescio vos. Vigilate itaq̄ quia nescitis diem neq̄ horam. **Secūdum Mat.** XIII. C.

In illo tempore: Dixit dominus iesus discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnum celorum thesauro absc̄dito in agro quē qui inuenit homo abscondit: et pre gaudio illius vadit et vēdit vniuersa q̄ habet: et emit agrum illum. Iterum simile est regnū celorum homini negociatori querenti bonas margaritas. Inuenta autem vna preciosa margarita: abijt et vendidit omnia que habuit et emit eam. Iterum simile est regnum celorum sagene misse in mare: et ex omni genere piscium cōgreganti. Quā cum impleta esset educentes et secus litus sedentes: elegerunt bonos in vasa: malos autem foras miserunt. Sic erit in cōsūmatione seculi. Exibunt angeli: et separabāt malos de medio iustorum: et mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. Intellexistis hec omnia? Dicunt ei. Etiam. Ait illis. Ideo omnis scriba doctus in regno celorum similis est homini patrifamilias: qui profert de thesauro suo noua et vetera. **Offertorium.** Offerētur regi virgines post eam: proxime eius offerentur tibi. **Offertorium.** Diffusa ē gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum et in seculum seculi. **Offertorium.** Filie regum in honore tuo astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. **Offertorium.** Offerentur regi virgines proxime eius: offerent tibi in letitia et exultatiōe: adducent in templū regi domino. **Secre.**

Hostias tibi domine beate. N. virginis et martyris tue dicatas meritis benign⁹ assume: et ad perpetuum nobis tribue prouenire subsidium. Per dominum nostrum iesum. **Sec.**

Hostias tibi domine quas offerimus: propitius suscipe: et intercedēte beata. N. martyre tua: vincula peccatorū nostrorum absolue. Per dominū nr̄m. **Secreta vnius virgate.**

Sacrificium domine quod desideranter offerim⁹ gratum tibi beata. N. suffragatrix efficiat. Per dñm nr̄m. **Secreta plurimar̄ martyr̄ et virginū**

Suscipe quesumus domine ob honorem sanctarum

martyrum tuarum munus ob/
latum: ⁊ quod nostris meritis
assequi non valemus: earuꝫ in/
tercessionibus largire supplici
bus. Per dominum nostruꝫ ie
sum christum filium tuuꝫ. Qui
tecum viuit ⁊ regnat in vnita/
te spiritus sācti deus. Per om/
nia secula seculorum. Amen.
Communio. Diffusa est gratia
in labijs tuis: propterea benedixit te
deus in eternuꝫ. Communio. Fe
ci iudicium ⁊ iustitiam domine: non
calumnientur mihi superbi: ad om/
nia mandata tua dirigebar: omnem
viaꝫ iniquitatis odio habui. Com
munio. Quinqꝫ prudentes virgi
nes acceperunt oleum in vasis suis
cum lampadibus: media autem no/
cte clamor factus est: ecce spōsus ve
nit: exite obuiam christo domino.
Communio. Simile est regnum
celorum homini negociatori queren
ti bonas margaritas: inuenta vna p̄
ciosa margarita: dedit omnia sua et
comparauit eam. Communio.
Qui me dignatus est ab omni pla
ga curare: ⁊ māmillas meas pecto/
ri meo restituere ipsum inuoco deuꝫ
viuū. Communio. Confundan
tur superbi: qꝛ iniuste iniquitateꝫ fe/
cerunt in me: ego autē in mandatis
tuis exercebor in tuis iustificatiōibꝰ
vt non confundar. Communio.
Dilexisti iustitiā ⁊ odisti iniquitatē
propterea vnxit te deus deus tuus.
Communio. Principes persecu
ti sunt me gratis: ⁊ a verbis tuis for
midauit cor meum: letabor ego sup
eloquia tua quasi qui inuenit spolia
multa: concupiuit anima mea testi/
monia tua domine: ⁊ dilexit ea ve/
hementer. Complenda.
Auxilientur nobis domi/
ne sumpta mysteria: ⁊ interce/
dente beata. N. martyre tua: sē
piterna mysteria confirment.
Per dominum nostrum iesuꝫ
christum filium tuum. Qui te/
cum viuit ⁊ regnat in vnitate
spiritus sancti deus. Per om/
nia secula sec. Alia complenda.
Sanctificet nos quesumus
domine tui perceptio sa/
cramenti: ⁊ intereessio btē. N.
martyris tue tibi reddat acce/
ptos. Per dominum nostrum
iesum christum filium tuū: Qui
tecum viuit ⁊ regnat de. Alia
complenda vnius coniugate.
Beate. N. domine suffragi
is exoramus: vt percepti
tui sacramenti nos virtute de/
fendas. Per dominuꝫ nostrū
iesum christum filium tuum.
Alia complenda plurimarum
martyrum ⁊ virginum.
Sacramentis quesumꝰ do
mine muniamur acceptis: ⁊ san
ctarum martyrum tuarum in
tercessione contra omnes neq/
tias irruentes: armis celestibꝰ
protegamur. Per dominū no
strum iesum christum filiū tuū.

¶ In dedicatiõe sancte ecclesie aquilegiensis. Introi.

TErribilis ẽ locus iste: hic domus dei ẽ ⁊ porta celi: ⁊ vocabitur aula dñi. ℘. Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: concupiscit ⁊ deficit aia mea in atria dñi. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto.

Oratio.

DEus q nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis reparas diẽ: ⁊ sacris semper mysteriis representas incolumes: exaudi preces pplũ tui ⁊ presta: vt quisquis hoc templum beneficia petiturus igredi: cuncta se ipetrasse letet. Per dñm. Lectio libri apocalypsis beati ioãnis apostoli. XXI. C

IN diebus illis. Vidi ciuitatẽ sanctã hierlm nouam descendẽtem de celo a deo paratã: sicut sponsam ornatã viro suo. Et audiui vocẽ magnã de throno dicentẽ. Ecce tabernaculũ dei cuz homi

nibus ⁊ habitabit cũ eis. Et ipsi ppl's eius erũt: ⁊ ipse deus cum eis erit eoꝝ deus. Et absterget deus oẽm lachrymã ab oculis eoꝝ: ⁊ mors vltra nõ erit: neqꝫ luctus: neqꝫ clamor neqꝫ dolor erit vltra que p̃ma abierũt. Et dixit qui sedebat in throno. Ecce noua facio omnia. Grad.

Locus iste a deo fact⁹ est inestimabile sacr̃m: irreprehensibilis est. ℣. Deus cui astat angeloꝝ chorus: exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ. Alleluia. ℣. Vox exultatiõis ⁊ salutis: in tabernaculis iustoꝝ. Alla. ℣. Adorabo ad templũ scim̃ tuuz: ⁊ ꝯfitebor noi tuo. ℣. Bñ fundata est dom⁹ dñi: supra firmã petrã. Sequentia.

Psallat ecclesia mr̃ illibata et virgo sine ruga honorẽ huius ecclesie. Hec domus aule celestis ꝓbatur particeps. In laude regis celoꝝ ⁊ cerimonijs. Et lumine cõtinuo emulãs ciuitatez sine tenebris. Et corpora in gremio ꝯfouens animaꝝ que in celo viuunt. Qua dextera ꝓtegat dei. Ad laudem ipsius diu. Hic nouã prolẽ gratia partu/rit fecunda spũ sancto. Angeli ciues visitant hic suos: ⁊ corpus sumitur iesu. Fugiũt vniuersa corporis nocua. Pereunt peccatricis aĩe crimina. Hic vox leticie personat. Hic pax ⁊ gaudia redũdat. Hac domo trinitati laus ⁊ gl̃ia semper resultat. Scd̃z Lucã XIX.C.

In illo tp̃e: Egressus iesus perambulabat hierico. Et ecce vir nomine zacheus: ⁊ hic erat princeps publicanorum ⁊ ipse diues. Et querebat videre iesũ quis esset ⁊ non poterat pre turba: qa statura pusillus erat. Et precurrens ascendit in arborez sycomorum: vt videret illum quia inde erat transiturus. Et cum venisset ad locum: suspiciens iesus vidit illum: ⁊ dixit ad eum zachee festinans descẽde: quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit ⁊ excepit illum gaudens. Et cum viderent omnes murmurabant dicentes: ꝙ ad hominem peccatorem diuertisset. Stans autem zacheus: dixit ad iesum. Ecce dimidium bonorum meorum domine do pauperibus: ⁊ siquid aliquez defraudaui: reddo quadruplum. Ait iesus ad eum. Quia hodie salus domui huic facta est: eo quod ⁊ ipse sit filius abrae. Venit enim filius hominis querere ⁊ saluum facere qd̃ perierat. Offertorium. Domine deus in simplicitate cordis mei letus obtuli vniuersa: ⁊ populum tuum qui repertus est vidi cum ingenti gaudio: de⁹ isrl̃ custodi hãc volũtatẽ. Secr.

Annue quesumus domine precibus nostris: vt qcũqꝫ intra templi huius: cuius anniuersarium dedicationis di

em celebramus: ambitum con/
tinemur: plena tibi atq; perfe/
cta corporis ⁊ anime deuotio/
ne placeamus: vt dum hec vo
ta presentia reddimus ad eter/
na premia te adiuuante perue/
nire mereamur. Per dominũ
nostrum iesum. Communio.
Domus mea domus orationis vo
cabitur dicit dominus in ea omnis
qui petit accipit ⁊ qui querit inuenit:
pulsanti aperietur. Complẽda.
Deus qui ecclesiam tuaz
sponsam vocare digna
tus es: vt que habet gratiaz ꝑ
fidei deuotionem: haberet etiã
ex nomine pietatem: da vt oĩs
hec plebs nomini tuo seruiẽs:
huius vocabuli ꝯsortio digna
esse mereatur: ⁊ ecclesia tua in
templo cuius ãniuersarius de/
dicationis dies celebratur tibi
collecta te timeat: te diligat: te
sequatur: vt dum iugiter ꝑ ve/
stigia tua graditur: ad celestia
promissa te ducente peruenire
mereat̃. Qui vi. Vel alia cõplẽ.
Deus qui de viuis ⁊ ele/
ctis lapidibus eternum
maiestati tue preparas habita/
culum: auxiliare populo tuo
supplicãti: vt quod ecclesie tue
proficit corporalibus spacijs:
spiritualibus amplificetur aug
mentis. Per dominuz nr̃m ie
sum christum filium. ¶ In de
dicatione altaris. Introitus.

Dicit domi/
nus sermões
meos quos d̃
di in os tuuz:
non deficient
de ore tuo: a/
dest enim no
men tuum: et
munera tua
accepta erũt
super altare
meũ. ps. Misericordias domini in
eternum cantabo. Oratio.
Omnipotens sempiterne
deus: altare hoc nomini tuo di
catum celestis virtutis benedi
ctione scĩfica: ⁊ oĩbus in te spe/
rantibus auxilij tui munus oñ
de: vt hic ⁊ sacr̃oꝝ virtus ⁊ vo/
toꝝ obtineatur effectus. Per
do. Lcõ esaie ꝓphete. XIX.C.
Hec dicit dñs deus: In die
illa deferet̃ munus domi
no exercituũ: ⁊ rex fortis dña/
bit̃ eoruz. In illa die erit altare
dño in medio terre: ⁊ cognosce
tur dñs: ⁊ colent eũ in hostijs ⁊
munerib⁹: ⁊ vota vouebũt do/
mino ⁊ soluẽt. Et reuertent̃ ad
dñm ⁊ placabitur eis: ⁊ sanabit
eos. In die illa erit benedictio
israel in medio terre: cui bene/
dixit dominus deus exercituũ
dicens. Benedictus populus
meus: ⁊ opus manuum mea/
rum hereditas mea israel: dicit

dominus omnipotens. Grad. Exultabunt sci in gloria: letabunt in cubilib⁹ suis. ℣ Cantate domino canticū nouum laus eius in ecclesia sanctoꝝ. Alla. ℣ Vox exultationis ⁊ salutis in tabernaculis iustoꝝ. Sequentia. Psallat ecclesia mater. vt supra. Sm mat. V.C. In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Si offers munus tuum ad altare: ⁊ ibi recordatus fueris: q; frater tu⁹ habet aliqd aduersum te: relinq ibi munus tuū ante altare ⁊ vade prius reconciliari fri tuo. Et tūc veniens offeres munus tuū. Off. Sanctificauit moyses altare dño offerens sup illud holocausta: ⁊ immolās victimas: fecit sacrificiū vespertinum in odorem suauitatis dño deo in conspectu filiorum israel. Secre. Presta quesumus omnipotens deus: vt munera que sacris inferunt altaribus: deuotis mentibus ad remedium animarum preparent. Per dñm nostrum ihesum christū. Com. Acceptabis sacrificium iustitie oblationes: ⁊ holocausta super altare tuum domine. Complenda. Omnipotens sempiterne deus effunde super hūc locum gratiam tuam: ⁊ per hec sancta que sumpsimus: omnib⁹: hic inuocantibus te: auxilium tui munus ostende. Per dominum. Dominicis diebus de sancta trinitate. Benedicta sit sancta trinitas. fo. 122. totū officium require in octaua pentecostes.

¶ Feria.ij.de sapientia. Intro. Lex domini irreprehensibilis conuertēs aias testionium dei fidele sapientiā prestās paruulis. ℣. Celi enarrāt gloriam dei ⁊ opa manuum eius annunciat firmamentum. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spi. Oro

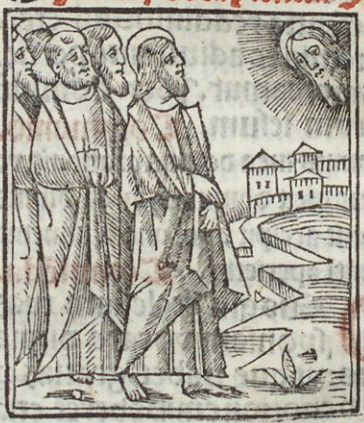

Deus qui p coeternā tibi sapientiam hoiem cum non eēt mirabiliter ꝓdidisti: perditūq; misericorditer reformasti: presta q̄s: vt eadem pectora nostra inspirāte te tota mente amemus: ⁊ ad te toto corde curramus. Per dominum nr̄m. Lectio libri sapientie. IX. C. In diebus illis. Dixit salomō. Deus patrū meoꝝ ⁊ dñe misericordie: q fecisti oia verbo tuo: ⁊ sapientia tua ꝓstituisti hoiem: vt dñaret creature q̄ a

te facta est: vt disponat orbē terrarz in equitate ⁊ iustitia: ⁊ in directione cordis iudiciū iudicet. Da mihi dñe sedium tuarz assistricē sapientiā: ⁊ noli me reprobare a pueris tuis: qm̄ ego seruus tuus sum: ⁊ filius ancille tue.

Grad. Dñe dominus nr̄ q̄m̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra. ℣. Qm̄ eleuata est magnificentia tua sup celos. Alla. ℣. Laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̄diu ero.

Secundum Matthēum. XI.C

In illo tempore: Rñdens dominus iesus dixit. Cōfitebor tib pater dñe celi ⁊ terre: qa abscondisti hec a sapientib⁹ ⁊ prudentibus: ⁊ reuelasti ea paulis. Ita pater qm̄ sic fuit placituz ante te. Oia mihi tradita sunt a p̄re meo. Et nemo nouit filiū nisi pater: neq; p̄rem quis nouit nisi filius: ⁊ cui voluerit filius reuelare. Uenite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati estis: ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugū meum sup vos ⁊ discite a me: quia mitis sum ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meū suaue est ⁊ onus meum leue.

Offertorium. Benedicam dominū qui tribuit mihi intellectum prouidebam dominum in cōspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi ne commouear.

Secreta. Sanctificetur domine que sumus huius nostre oblatiōis munus: tua coopante sapiētia: vt tibi placere possit ad laudez: ⁊ nobis proficiat ad salutē. p̄ d.

Com. Seruite domino in timore et exultate ei cuz tremore: apprehendite disciplinam ne pereatis de via iusta.

Complenda. Infunde cōs domine deus per hec scā que sumpsimus tue lumen sapientie cordibus nostris: vt te veraciter agnoscamus: ⁊ fideli diligamus. Per dō.

Feria.iij.de scō spū. Int.

Spiritus domini repleuit orbem terrarum alleluia: ⁊ hoc quod cōtinet oia: scientiam habz vocis alleluia alleluia alleluia p̄s. Cōfirma hoc deus qd̄ operatus es in nobis: a tēplo sancto tuo qd̄ est in hierusalem. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto.

Alius introitus a septuagesima vsq; ad resurrectionem.

Cum sanctificatus fuero in vobis: congregabo vos de vniuersis

terris: ⁊ effundā super vos aquā mū dam: ⁊ mundabimini ab omnibus ī quinamentis vestris: ⁊ dabo vobis spūm nouuz. ps. Benedicam do mino in omni tempore: semper laus eius in ore meo. Oratio.

Deus cui oē cor patet ⁊ o mnis volūtas loquitur ⁊ quem nullū latet secretū: purifica per infusionem sancti spiritus cogi tationes cordis nr̄i: vt te perfe cte diliger̄ ⁊ digne laudar̄ me reamur. Per eiusdem. Ad co rinthios. XII.C. epistole prie.

Fratres: Unicuiq; datur manifestatio spū ad vtili tatem. Alij qdem ꝑ spirituz da tur sermo sapientie. Alij autez sermo scientie ꝑm eundē spūm. Alteri fides in eodem spū. Alij gratia sanitatum in vno spiri tu. Alij operatio virtutū. Alij prophetia. Alij discretio spiri/ tuum. Alij genera linguaruz. Alij interpretatio sermonum. Hec autem omnia operatur vnus atq; idem spiritus: diui dens singulis prout vult. Gra.

Beata gens cui⁹ est deus eoꝝ ppl̄s quē elegit dn̄s in hereditatem sibi. ℣. Uerbo dn̄i celi firmati sūt: ⁊ spū oris eius oīs virtus eoꝝ. All. ℣. Emitte spiritum tuum ⁊ creabunt̄ ⁊ renouabis faciem terre. Tract⁹. Qui confidunt in domino. Requi re dn̄ica. Letare. fo. 58. In qua dragesima. Scdm ioā. XIIII.C

In illo tpe: Dixit iesus di scipul̄ suis. Si diligitis me mandata mea seruate. Et ego rogabo pr̄ez: ⁊ aliū ꝑaclytū da bit vobis: vt maneat vobiscuz in eternū: spūz v̄itatis quē mū dus non p̄t accipe: q: non videt eum nec scit eum. Uos autē co gnoscetis eū: q: apud vos ma nebit: ⁊ in vobis erit. Offertor.

Emitte spūm tuum ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terre: sit gloria domini in secula. Secreta.

Hec oblatio dn̄e de⁹ nr̄i cor dis nr̄i maculas emūdet: vt sci spiritus digna efficiatur habi tatio. Per dn̄m eiusdē. Cōmu.

Spiritus vbi vult spirat ⁊ vocem eius audis: ⁊ nescis vnde veniat aut quo vadat. Complenda.

Sacr̄m salutis nr̄e sumētes ꝯcede nos dn̄e de⁹ purificatis mentibus sepius tue pietatis ce lebrare mysteriū. Per dn̄z nr̄z.

¶ Feria. iiij. de angelis. Offm.

Adorate deuz omnes ange/ li eius: audi/ uit ⁊ letata ē syon: ⁊ exulta uer ūt filie iu/ de. ps. Dn̄s regnauit exul tet terra: letēt̄ insule multe. Oratio.

PErpetuũ nobis domine tue miserationis p̃sta subsidiũ: quibus ⁊ angelica prestitisti suffragia non deesse. Per.

Lectio libri apocalypsis beati Ioannis apostoli. XIX.C.

IN diebus illis. Dixit mihi angelus. Scribe beati qui ad cenam nuptiarũ agni vocati sũt. Et iterum dixit mihi. Hec verba dei vera sũt. Et cecidi ad pedes eius vt adorem euz: ⁊ dixit mihi. Uide ne feceris. Conseruus tuus sum: ⁊ fratrũ tuoꝝ hñtiũ testimoniũ iesu. Deũ adora. Gra. Benedicite oẽs angeli. foli. 242. Require in die sci michaelis. Alleluia. ℣. Laudate deum oẽs angeli eius: laudate euz oẽs virtutes eius. Tractus. Qui cõfidũt. fo. 58. Require dominica. Letare. fo. 58. Scdm Joannez. V.

IN illo tempore: Erat dies festus iudeoruz: ⁊ ascẽdit iesus hierosolymam. Est autẽ hierosolymis probatica piscina q̃ cognominat̃ hebraice bethsaida: quinq̃ porticus habens. In his iacebat multitudo languentium: cecorum: claudorũ: aridorum expectantium aque motum. Angelus autez domini ꝑm tempus descendebat in piscinam: ⁊ mouebatur aqua. Et qui prior descendebat in piscinam post motionem aque: sanus fiebat a quacũq̃ detinebatur infirmitate. Offertorium. Immittit angelus domini in circuitu timentium meum ⁊ eripiet eos: gustate ⁊ videte qm̃ suauis ẽ dñs. Sec.

HOstias tibi domine laudis offerimus suppliciter deprecantes: vt easdem angelico pro nobis interueniente suffragio: ⁊ placat⁹ accipias: ⁊ ad salutem nostram prouenire ꝯcedas. Per dñm nr̃z. Commu. Benedicite oẽs angeli. fo. 242. Require in die sci michaelis. Cõpl.

REpleti domĩe benedictione celesti: te suppliciter exoramus vt quod fragili celebramus officio: sanctorum archãgelorum nobis prodesse sentiamus auxiliũ. Per dñm nostrũ.

¶ Feria.v.de charitate. Offm.

CHaritas dĩ diffusa est in cordibus vestris ꝑ inhabitantem spiritum eius ĩ vobis. ps. Domine deus salutis mee in die clamaui ⁊ nocte corã te.

OMnipotens sem/ Oro piterne deus: qui iustici/

am tue legis in cordibus credẽ
tiũ digito tuo scribis: da nobis
fidei ⁊ spei ⁊ charitatis augmẽ-
tum: ⁊ vt mereamur assequi qd̃
promittis: fac nos amare qd̃ p̃
cipis. Per dominum nostrum.
Ad corinthios. XIII. epla p̃me

FRatres: Charitas pati-
ens est: benigna est. Cha
ritas nõ emulatur: nõ agit per-
perã non inflatur: non ẽ ambi-
tiosa: non q̃rit que sua sunt: nõ
irritatur: non cogitat malũ: nõ
gaudet super iniqtate. Cõgau-
det aũt veritati. Omnia suffert
omnia credit: oia sperat: oia su-
stinet: charitas ât nũq̃ excidit.
Gra. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocundum
habitare fratres in vnum. ℣. Si-
cut vnguentũ in capite quod descen-
dit in barbam barbã aaron. ℟ Alle-
luia. ℣ Diligam te domine virtus
mea: dñs firmamentũ meum ⁊ refu-
gium meũ. vel ℟ Alla. ℣. Qui po
suit fines tuos pacem ⁊ adipe frumẽ
ti satiat te. Tractus. Qui cõfidunt
in domino. fo. 58. Regre dñica.
Letare. Scõm Joan. XIII. C.

IN illo tpe: Di-
xit ihesus discipulis suis. Filioli:
adhuc modicum vobiscum sum. Queri-
tis me: ⁊ sicut dixi iudeis quo ego va-
do vos nõ potestis venire. Et vobis dico modo.
Mandatum nouum do vobis
vt diligatis inuicem sicut dilexi
vos: vt ⁊ vos inuicẽ diligatis.
In hoc cognoscent omnes ⁊ q̃
mei estis discipuli: si dilectiõem
habueritis ad inuicem. Offert.
Meditabar in mandatis tuis que
dilexi valde: ⁊ leuaui manus meas
ad mandata tua que dilexi. Secr.
Mitte quesumus domine
spũm tuum sanctum qui
⁊ hec munera p̃sentia tuũ no
bis efficiat sacramentum: ⁊ ad
hoc percipiendum corda nr̃a pu
rificet. Per dñm eiusdem. Cõ.
Qui manducat carnem meam ⁊ bi
bit sanguinem meũ in me manet et
ego in eo dicit dominus. Cõplen.
Spũm nobis dñe tue cha
ritatis infunde: vt quos vno
celesti pane satiasti: tua facias
pietate concordes. Per dñm eius
dem spiritus. ¶ Feria. vj. de san
cta cruce. Officium.

NOs autem
gliari oportet
in cruce dñi
nr̃i ihesu chri-
sti in quo ẽ sa
lus vita ⁊ re-
surrectio nr̃a:
p quẽ salvati
⁊ liberati su-
mus. p̃ Deus misereat
nr̃i ⁊ benedicat nobis: illuminet vul-

tũ suũ sup nos ⁊ misereat nr̃i. Oro

DEus q vnigeniti filij tui domini nostri iesu christi ꝑcioso sanguine viuifice crucis vexillum sanctificare voluisti: concede quesumus: vt qui eiusdem sancte crucis gaudent honore: tua quoq; facias vbiq; ꝓtectiõe gaudere. Per eundẽ dominum nostrum. Ad philippenses. II.C.

FRatres. Christus factus est pro nobis obediẽs vsq; ad mortẽ: mortem autem crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illuz ⁊ donauit illi nomen quod est super omne nomen: vt in nomĩe iesu omne genu flectatur celestium: terrestrium ⁊ infernoruz. Et omnis lingua confiteatur: quia dominus noster iesus christus in gloria est dei p̃ris. Gra.

Christus factus est pro nobis obediens vsq; ad mortẽ: mortẽ autẽ crucis. ℣. Propter quod deus exaltauit illum ⁊ dedit illi nomen quod ẽ super omne nomen. Alleluia. ℣. Dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera que sola fuisti digna sustinere regem celorum ⁊ dominuz. Tractus. Sepe expugnauerunt. fo. 66. Require in dominica d̃ passione in quadragesima. Secundum Lucam. XVIII.C.

IN illo tempore. Assumpsit iesus duodecim discipulos suos: ⁊ ait illis. Ecce ascendimus hierosolymã: ⁊ consummabũtur omnia que scripta sunt per prophetas de filio hominis. Tradetur enim gentib⁹ ⁊ illudetur: ⁊ flagellabitur ⁊ cõspuetur. Et postq̃ flagellauerint occident euz: ⁊ tertia die resurget. Offertorium. Protege domine plebem tuam per signũ sancte crucis ab omnibus insidijs inimicorum omnium: vt tibi gratam exhibeamus seruitutem: ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificium nostrum. Secre.

HEc oblatio nos domine ab omnibus purget offensis: que in ara crucis immolata etiam totius mundi tulit offensam: iesus christus domin⁹ noster. Qui. Prefatio de sancta cruce. Communio. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nostri iesu christi. Complenda.

REfecti cibo potuq; celesti quesumus omnipotẽs deus: vt ab hostium defendas formidine: quos redemisti precioso sanguine filij tui domini nostri iesu christi. Qui tecuz viuit ⁊ regnat deus. ¶ Sabbato die de veneratione beate marie virginis. Officium.

Salue scā parēs enixa puer/pa regez q celuz terrā qz regit in secula seculoꝝ. ps. Sentiant oēs tuum adiuuamen quicūqz celebrant tuaz commemorationem. Oro. Concede nos famulos tuos q̄s dñe deus ꝑpetua mētis ⁊ corporis sanitate gaudere: et gl'iosa beate marie semꝑ virginis intercessione a pñti liberari tristitia: ⁊ futura ꝑfrui leticia. Per dñm. Lectio libri sapientie. Ecclesiasti XXIIII. C. Ab initio ⁊ añ secula creata sum: ⁊ vsqz ad futurum seculum non desinam: ⁊ in habitatione sancta coram ipso ministraui. Et sic in syon firmata sū: ⁊ in ciuitate sanctificata similiter requieui: ⁊ in hierusalez potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illius: ⁊ ī plenitudīe scōꝝ detentio mea. Gr. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quē totus non capit orbis: in tua se clausit viscera fact⁹ homo. Tractus. Audi filia ⁊ vide. fo 270. infra septuagesimam ⁊ pascha. Regre in cōi de virgi. Alleluia. alijs tꝑibus sumat ad placitū. Alleluia. ℣. Virga iesse floruit: virgo deum ⁊ hoīem genuit: pacē deus reddidit in se reeoncilians ima summis. Alla. ℣ Aue virgo maria in matre mater: in virgine genitrix eterni regis fer opē miseris. Alleluia. ℣. Hec est speciosior sole: celo sublimior o regina glorie audi preces ecclesie. Alla. ℣. Sctā dei genitrix semper virgo maria: intercede pro nobis ad dominū iesum christum. Alleluia. ℣. Felix es sacra virgo maria ⁊ omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iusticie. Alleluia. ℣. O consolatrix pauperū maria tuis precib⁹ auge virtutuz numeꝝ in charitate christi quos tu de mortis manibus ꝑ filium humilium mater eripuisti. Alleluia. ℣ Dulcis mater dulci nato dulcia prebens vbera que sola fuisti digna generare regem celorum ⁊ hominum. ¶ De btā vir. Seqn. Aue preclara maris stella ī lucem gentiū maria diuinit⁹ orta. Euge dei porta que non operta veritatis lumen ipsum solem iustitie indutum carne ducis in orbem. Virgo decus mundi: regina celi: preelecta vt sol: pulchra lunaris vt fulgur: agnosce omnes te diligentes.

Te plenā

Te plenaz fide virgã alme stirpis iesse nascituram priores desideraue rũt patres ꝛ ꝓphete. Te lignum vi te sancto rorante pneumate pariturã diuini floris amigdaluz signauit gabriel. Tu agnum regem terre dominatorez moabitici de petra deserti ad montem filie syon transduxisti. Tuqz furentem leuiathan serpentem tortuosumqz ꝛ vectẽ colli dens: damnosa crimine mundum exemisti. Hinc gentium nos reliquie tue sub cultu memorie mirum in modũ quem es enixa propitiationis agnuz regnantem celo eternaliter deuotamus ad aram mactandum myste/rialiter. Hinc manna verum israelitis veris veri abrae filijs admirantibus quondam moysi quod typus figurabat iam nunc abducto velo datur perspici: ora virgo nos illo pane celi dignos effici. Hac fontem dulcem quem in deserto petra pre/monstrauit degustare cuz sincera fide renesqz constringi lotos in mari aguem eneum in cruce speculari. Hac igni sancto patrisqz verbo qđ rubus vt flamma tu portasti virgo mater facta pecuali pelle: distinctos pede: mundis labijs cordeqz propiquare. Audi nos nam te filis nihil negans honorat. Salua nos iesu pro quibus virgo mater te orat. Da fontez boni visere: da pure mẽtis oculos in te defigere. Quo hausto sapientie saporẽ vite valeat mẽs intelligere. Christianissimi fidem operibus redimire: btõqz fine ex huius incolatu seculi auctor ad te transire.

Alia sequentia.

Hodierne lux diei celebris in matris dei agit memoria. Decãtemus in hac die semp virginis ma/rie laudes ꝛ p̃conia. Omnis homo oĩ hora hanc adora ac implora eius p̃rocinia. Psalle psalle nisu toto cordis ore voce voto: aue plena gratia. Aue dña celoꝝ inexpta viri thorũ parẽ ꝛ maris nescia. Fecundata sine viro genuisti more miro genitorẽ filia. Florẽs ortus austro flãte: porta clausa post ꝛ ante via viris inuia. Fusa celi rore tellus fusus gedeõis vellus deitatis pluuia. Salue decus firmamenti tui caliginose menti desup irradia. Placa mare maris stella ne inuoluat nos procella ꝛ tempestas obuia.

Alia sequentia.

Verbũ bonum ꝛ suaue psonemus illud aue: p quod christi: fit conclaue virgo mr̃ filia. Per qđ aue salutata mox ꝯcepit fecundata virgo dauid stirpe nata inter spinas lilia. Aue vi salomonis mater vellus gedeonis cui⁹ magi trib⁹ donis laudãt puerperiũ. Aue solẽ genuisti: aue ꝓlem ꝓtulisti mũdo lapso ꝯtulisti vitam ꝛ iperium. Aue spõsa verbi sũmi maris port⁹ signuz dumi: aromatũ virga fumi: angeloruz domina. Supplicamus nos emenda: emendatos nos commenda tuo nato ad habenda sempiterna gaudia.

Alia sequentia.

Salue mr̃ saluatoris vas ele/ctuz vas honoris: vas celestis gratie. Ab eterno vas ꝓuisuz vas insigne vas excisum manu sapientie. Salue verbi sacra parens flos de spina spina carẽs flos spineti gloria. Nos spinetũ nos pcti: spina sumus cruẽtati: sed tu spine nescia. Porta clausa fons hortoꝝ stella custos vn/guentoꝝ cella pigmẽtaria. Cinna momũ calamũ myrrhã thus ⁊ bal-samum supans flagrantia. Salue decus virginũ: mediatrix hoium sa-lutis puerpa. Mirtus tpantie rosa patiẽtie nardus odorifera. Tu con uallis humilis: terra non arabilis q̃ fructũ parturijt. Flos cãpi ꝯualliũ singulare liliũ christus ex te ꝓdijt. Tu celestis ꝑadisus libanusqꝫ non incisus vaporans dulcedinez. Tu cãdoris ⁊ decoris tu dulcoris ⁊ odo/ris hñs plenitudinẽ. Tu thron⁹es salomonis cui nullus par in thronis arte vel materia. Ebur canones castitatis: auꝝ fuluũ charitatis pre-signans mysteria. Palmã prefers singularẽ: nec in terris habes parẽ: nec in celi curia. Laus humani ge neris: virtutũ pre ceteris tenes priui legia. Sol luna lucidior: ⁊ luna sy/derib⁹: sic maria dignior creaturis oĩbus. Lux eclypsim nesciens v̄gi-nis est castitas: ardor ideficiens im mortalis charitas. Salue mr̃ pie-tatis: ⁊ totius trinitatis nobile tricli/nium. Verbi tñ incarnati: speciale maiestati preparans hospitium. O maria stella maris: dignitate singu-laris: super oẽs ordinaris ordines ce lestiũ. In sup̃mo sita poli: nos com menda tue ꝓli: nec terrores siue doli nos supplãtent hostiũ. In ꝓcinctu ꝯstituti: te tuente simus tuti: ꝑuicacis ⁊ versuti: tue cedat vis virtuti dolus ꝓuidentie. Iesu verbũ summi pa/tris: serua seruos tue matris: salua re os salua gratis: ⁊ nos tue claritatis configura glorie. Alia sequentia.

Imperatrix gl̃iosa: potens ⁊ i-periosa: iesu chr̃i generosa: ma ter atqꝫ filia. Radix iesse speciosa: v̄ga florens ⁊ frondosa: quã rigauit copiosa deitatis gr̃a. Auster lenis te perflauit: ⁊ perflando fecundauit: aquilonẽ q fugauit sua cũ potentia. Florẽ ergo genuisti: fructuz ex quo protulisti: gabriel dũ fuisti: paranym pho credula. Ioseph iustus vir ex pauit: ista dũ considerauit: sciens qd̃ non irrigauit florescẽtem virgulam. Bene tñ conseruauit: archanũ nec diuulgauit: sponsaz sed magnifica/uit honorans vt dñaz. Celi quon/dã rorauerunt: nubes ex quo concre uerunt: concreteqꝫ stillauerunt vir-ginis in vtero. Res miranda: res nouella: nã procedit sol de stella: re-gem dum parit puella: viri thori ne scia. Ergo clemẽs ⁊ benigna: cun/ctorumqꝫ laude digna: tuo nato nos consigna pia ꝑ suffragia. Vt mor tali q̃ grauamur: cõpede sic absolua mur: vt soluti transferamur ad ce-li palatia. Alia sequentia.

Terus virgineus thronus ē eburneus regis salomonis. Thronus admirabilis: dispar ⁊ dissimilis: vniuersis thronis. Salomon pacificus: summi regis vnicus hunc elegit thronū. Virgo thronꝰ extitit: cui deus prestitit tā precellēs donū. Hec est sedes gratie: thronꝰ pudicitie: sedes sūmi dei. In hac sede residet dñs qui presidet vniuerse rei. Sicut vellus maduit de celesti rore: sic vēter itumuit seruatoꝝ pudore. Nec vellus corrūpitur ibre pluuiali: nec pudore amittitur in concepcu tali. Hec est aromatica cella creatoris: vtilis ⁊ vnica medela doloris. Nardus odorifera effudit odorem: oliua fructifera virga ferēs florem. Hec vas pigmentarium regale palatium domus est cedrina. Angelorum domina: benedicta femina: celorum regina. O sancta virginitas nostra nequit paruitas te digne laudare. Quotinēs in gremio quem nec celi regio poterit sustentare. Pulchrior syderibus: ⁊ pre mulieribus cunctis benedicta. Placa tuum filium ⁊ purga fidelium omnium delicta. In te pluit: in te fluit deus suam gratiam. Ergo tue nobis pluie gratie clementiam. Ad beati tui nati nos transfer presentiā. Et cunctorum delictorum confer indulgentiam. **Scōm Lucam.** XI. C.

In illo tempore: Loquente ihesu ad turbas. Extollēs vocem quedam mulier de turba: dixit ad ihesum. Beatus venter qui te portauit: ⁊ vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimmo beati qui audiunt verbum dei: ⁊ custodiunt illud. Credo in vnum deum patrem omnipotentem facto. **Offertorium.** Recordare virgo mater dum steteris in conspectu dei: vt loquaris pro nobis bona: ⁊ vt auertat indignationem suam a nobis. **Offertorium.** Felix nanq; es sacra virgo maria ⁊ omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iustitie christus deus noster. **Secreta.**

Tua domine propitiatione: beate marie semper virginis intercessione: ad perpetuū atq; presentem hec oblatio nobis proficiat prosperitatem et pacem. Per dominum nostrū ihesum christum filium tuū: Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnita. **Prefatio.** Et in veneratione. **Communio.** Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filium. **Communio.** Regina mundi ⁊ domina virgo maria perpetua intercede pro nostra pace ac salute que genuisti christum dominum saluatorem omnium. **Communio.** Aue regina celorum: mater regis angelorū: o maria flos virginum velut rosa vel lilium: funde preces ad filiū pro salute fideliū. **cōpl.**

Sumptis dñe salutis nre subsidijs: da qs btē marie

semp virginis patrocinijs nos vbiq; ꝓtegi: in cuius veneratio ne hec tue obtulimus maiesta/ ti. Per. ¶ De btā virgine infra aduentū ⁊ nati. dñi. Offm.

Rorate celi desup: ⁊ nubes pluāt iustum: aperiat terra ⁊ germiet saluatorem. ps. Celi enarrāt gloriam dei: ⁊ opa manuuz ei⁹ ānūciat firmamētū. oro

Deus q beate marie virginis vtero v̄bum tuuz angelo annūciante carnē suscipere voluisti: p̄sta supplicib⁹ tuis: vt q vere eā dei genitricē credimus: ei⁹ apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundez. Epistola. Locutus est dñs ad achaz dicens. fo. 5. Regre feria. iiij. q̄tuor tp̄m in aduentu. Gra. Tollite portas principes vestras ⁊ eleuamini porte eternales: et itroibit rex glorie. ℣: Quis ascendet in montem dñi: aut qs stabit i loco scō eius: innocēs manibus ⁊ mundo corde. Alla. ℣. Prophete sci predicauerūt nasci saluatorē de virgine mr̄e sancta maria. Sequētia.

Mittit ad v̄ginez nō quemuis angelū: sed fortitudinē suam archangelū amator hoīs. Fortem expediat ꝓ nobis nunciū nature faciat vt p̄iudiciuz in ꝑtu virginis. Naturam supat natus rex glie: regnat ⁊ imperat ⁊ zima scorie tollit de medio. Supbientiū terat fastidia: colla sublimiū calcet vi ꝓpria potens in prelio. Foras eijciat mundanū pricipē: matremq; faciat secū participē patris imperij. Exi q̄ mitteris hec dona differe[illegible]: reuela veteris velamen lr̄e virtute nuncij. Accede nūcia dic aue cominus: dic plena gratia: dic tecum dñs: ⁊ dic ne timeas. Virgo suscipias dei depositum: in quo ꝑficias castū propositū ⁊ votum teneas. Audit ⁊ suscipit puella nūcium: credit ⁊ ꝯcipit: ⁊ parit filiuz sed admirabilē. Consiliariū humani generis: ⁊ deum fortiū ⁊ patrē posteris in fide stabilē. Qui nobis tribuat peccati veniā: reatus diluat: ⁊ donet patriā in arce syderū. Euang. Missus est angelus ga. folio. 5 Regre feria. iiij. quatuor tēpoꝝ in aduentu dñi. Offer. Aue maria gratia plena dñs tecū: benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus ventris tui. Secreta.

In mentibus nostris quesumus dñe vere fidei sacramenta ꝯfirma: vt qui cōceptum de virgine deum veꝝ ⁊ hominez ꝯfitemur: per eiusdem salutifere resurrectionis potentiaz ad eternam mereamur peruenire letitiam. Per eundem. Prefa

tio. Et te in ānunciatione. Cō. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē eius emanuel. cōp.

GRatiā tuam qs dñe mentibus nostris infunde: vt q angelo nunciante christi filij tui incarnationē cognouimus per passionē eius ⁊ crucē ad resurrectionis gl'iam perducamur. Per eundem dñm. ¶ De beata vir. a nati. vsq; ad purificationem. Officiū.

VAltū tuum deprecabunt omnes diuites plebis: adducētur regi virgines post eā proxie ei⁹: adducent tibi in letitia et exultatōe. q̄. Eructauit cō meum verbum bonū dico ego opera mea regi. Oratio.

DEus qui salutis etne bt̄ē marie virginitate feeunda humano generi premia prestitisti: tribue qs: vt ipsam p nobis intercedere sentiamus per quam meruimus auctorē vite suscipere. Dñm nr̄m. Ad gal. IIII. C.

FRatres: Quanto tempore heres paruulus est: nihil differt a seruo cum sit dominus oīum: sed sub tutoribus et actoribus est: vsq; ad prefinitū tempus a patre. Ita ⁊ nos cū essemus paruuli: sub elementis mundi huius eramus seruientes. At vbi venit plenitudo tēporis: misit deus filiū suum natum ex muliere: factū sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret: vt adoptionem filiorū dei reciperemus. Quoniaz autem estis filij dei: misit deus spiritū filij sui in corda vestra clamantem: abba pater. Itaq; iaz non seruus est: sz filius. Quod si filius: ⁊ heres per deum. Gr. Speciosus forma pre filijs hominū: diffusa est gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi: lingua mea calamus scribe velociter scribentis. Alleluia. ℣. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede pro nobis. Sequentia.

LEtabūdus exultet fidelis chorus alleluia. Regem regum intacte profudit chorus res miranda. Angelus consilij natus est de virgine: sol de stella. Sol occasum nesciens stella semper rutilans semper clara. Sicut sydus radium profert virgo filium pari forma. Neq; sydus radio: neq; virgo filio fit corrupta. Cedrus alta libani conformatur ysopo valle nostra. Verbum eius altissimi corporali passū est carne sūpta. Et saias cecinit: synagoga meminit: nun/

q̄ tamen definit esse ceca. Si non suis vatibus credat vel gentilibus si billinis versibus hec p̄dicta. Infelix propera crede vel vetera cur dā/naberis gens misera. Natum q̄si/dera quem docet littera ipsum genu it puerpera. Scōm Lucam. II. C.

In illo tēpore: Erant ioseph & maria mr̄ ihesu mi/rantes: super his q̄ dicebant de illo. Et bñdixit illis symeō & dixit ad mariā matrem eius. Ecce positus est hic in ruinaz & resurrectionē multoz in israel: & in si/gnū cui ꝓtradicetur. Et tuā ipsius animā pertransibit gladius: vt reuelent ex multis cordibus cogitationes. O redo in vnū.

Offer. Beata es vgo maria que oium portasti creatorem mundi: genuisti eum qui te fecit: & in eternum permanes virgo. Secreta

Uneribus nr̄is quesum9 domine precibusq̄ susceptis: & celestib9 nos munda mysterijs & clemēter exaudi. Per. Pre/fatio de nati. mediocriter. Cō.

Beata viscera marie vginis q̄ portauerūt eterni patris filiū. Cōpie.

Hec nos cōmunio domine purget a crimie: & intercedente btā maria semp virgine: celestis remedij faciat esse ꝓsortes. Per. ¶ De beata virgine infra paschā & pent. Introitus.

Salue sctā parens enixa puerpera regez: qui celum terrāq̄ regit in secula seculorum. ℣. Sētiant oēs tuuz adiuuamen: quicūq̄ celebrant tuam sctaz cōmemorationē. Oratio.

Deus q̄ per resurrectiōez vnigeniti filij tui dñi nostri ihesu chr̄i familiā tuam letificare dignatus es: concede ꝓpitius: vt per eius venerabilez genitricem virginē mariam perpetue vite gaudia conseq̄mur. Per eū. Lectio libri sapientie Ecclesiasti. XXIIII

Ego quasi vitis fructificaui suauitatē odoris: & flores mei fructus honoris & honestatis. Ego mater pulchre dilectionis: & timoris & agnitiōis & sancte spei. In me omnis gratia vie & veritatis: in me omnis spes vite & virtutis. Trāsite ad me omnes qui concupiscitis me: a generationibus meis adiplemini. Spiritus enim meus super mel dul-

cis: ⁊ hereditas mea sup̄ mel et fauum. Memoria mea in generationes seculoꝝ. Qui edunt me adhuc esurient: ⁊ qui bibūt me adhuc sitient. Qui audiunt me non cōfundentur: ⁊ qui operantur in me nō peccabūt. Qui elucidāt me: vitā eternā hēbūt. Allelnia. ℣. Post partū virgo inuiolata ꝑmansisti: dei genitrix intercede pro nobis. Alleluia. ℣. Subueni mater scā: effunde filio tuo aīaz tuam pro ouibus suis ex quo pro suo grege nasci dignat⁹ est. Sequētia

Virgini marie laudes intonent christiani. Eua tristis abstulit: sed maria ꝓtulit natum qui redemit peccatores. Mors ⁊ vita modulo conflixere mirādo: marie filius regnat viuus. Dic nobis maria virgo clemēs ⁊ pia quomodo sis mater facta tamen permanes virgo intacta. Angelus est testis ad me missus celestis: natus est ex me spes mea sz icredula manet iudea. Credēduz ē magis soli gabrieli forti: q̄ iudeoꝝ praue cohorti. Scim⁹ chr̄z ꝓcessisse ex maria v̄e: tu nobis nate rex miserere. Scdm Joan. XIX

In illo tp̄e: Stabat iuxta crucē iesu mr̄ eius ⁊ soror mr̄is ei⁹ maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cuz vidisset g̊ iesus mr̄ez ⁊ discipulū stantez quē diligebat: dicit matri sue. Mulier: ecce fili⁹ tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce mat̄ tua. Et ex illa hora accepit eā discipul⁹ in sua. Credo in. Offert.

Felix nāqz es sacra v̄go maria: ⁊ oī laude dignissima: qꝛ ex te ortus ē sol iustitie chr̄s deus nr̄ alla. Secr.

Hostias q̄s dn̄e quaz pro gl̄iosa resurrectiōe vnigeniti filij tui deferim⁹: intercedēte beata maria semp̄ virgine: et deuotioni nr̄e proficiat ⁊ saluti. Per eundem. Prefatio. Et te in veneratione. Communio

Beata viscera marie virginis que portauerūt eterni pr̄is filiū. Cōpl.

Munera diuina que sumpsimus domine resurrectio vnigeniti filij tui domini nostri iesu christi in nobis dignāter compleat: ⁊ cōplendo beate marie semp̄ virginis precibus nos in meli⁹ deducat. Per eū.

¶ Missa ꝓ peccatis. Introi.

Si iniquitates obseruaueris domīe: domine quis sustinebit: qꝛ apud te propitiatio est deus israel. ℣. De profundis clamaui ad te domine: domine: exaudi vocem meam. Oratio.

Exaudi q̄s dn̄e supplicuz preces: ⁊ cōfi tētiū tibi ꝑce

peccatis: vt pariter nobis idul gentiam tribuas benign⁹ ⁊ pa cē. Per. Lcō hiere. pp. XIIII.

SI iniqtates nostre ɔtēde rint ɔtra nos. Quesumus fac ppter nomen tuuz: qm̄ mul te sunt aduersiōes nostre. Tibi peccauimus expectatio isrl̄: sal uator nr̄ in tempore tribulatio nis. Tu autem in nobis es do mine: ⁊ nomen sanctum tuuz in uocatum est super nos: ne de/ reliquas nos dñe deus noster. Gra. Propitius esto dñe peccatis nostris: ne qñ dicant gentes vbi est deus eoꝝ. ℣. Adiuua nos deus sa lutaris noster: ⁊ ppter honorē nomi nis tui dñe libera nos. Alla. ℣. De pfundis clamaui ad te domine dñe exaudi vocē meam. Tractus. Domine non sm peccata nostra. fo. 33. Requireferia. iiij. post cine rum. Secundum Mar. XI. C.

IN illo tempo re: Dixit iesus discipulis suis. Ha bete fidez dei. Amē dico vobis: qr quicū qz dixerit huic mō/ ti tollere ⁊ mittere ī mare: ⁊ non hesita/ uerit in corde suo: sed credide rit qr quodcūqz dixerit fiat fiet ei. Propter ea dico vobis: oīa quecūqz orantes petitis: credi te qr accipietis: ⁊ euenient vo bis. Et cū stabitis ad orandū di mittite si quid habetis aduersus aliquem: vt pater vester qui in celis est dimittat vobis pecca ta vestra. Quod si vos non di miseritis: nec pr̄ vester q in celis ē: dimittet vobis peccata vr̄a. Offer. Sicut in holocausta. folio. 166. Require dominica septīa post octauas pentheco. Secr.

HOstias tibi dñe placatio/ nis offerimus: vt ⁊ delicta nostra miseratus absoluas: et nutātia corda tu dirigat. Per dominum nostrum. Cōmunio Intellige clamorē meum: intende voci orationis mee rex meus ⁊ deus meus: qm̄ ad te orabo dñe. Cōpl.

PResta nobis q̄s eterne sal uator: vt percipiētes hoc munere veniam peccatoꝝ: dei ceps peccata vitem⁹. Per do minū. Alia oratio p peccatis.

PArce dñe parce peccatis nr̄is: ⁊ q̄uis incessabiliter delinq̄ntibus ɔtinua pena de beatur: presta q̄s: vt quod ad p petuum meremur exitium: trā seat ad correctionis auxilium. Per dominum. Secreta.

SAcrificia domine tibi cuz ecclesie precibus immolā da quesumus corda nostra pu rificent: que ⁊ indulgentie tue nobis dona cōciliēt: ⁊ de aduer sis p spera sentire pficiāt. Per dominum. Complenda

VItia cordis humani que

sumus domie hec medicina cõ pescat: que mortalitatis nostre venit curare languores. Per. Missa propria sacerdotis. Introitus. Inclina. folio 175. Require dominica. xv. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus tue gratie pietatẽ supplici deuotione deposco: vt omnium malorũ meorum vincula soluas: cunctisq; meis criminibus ⁊ pctis clemẽter ignoscas: ⁊ qꝛ me indignuꝫ peccatorem ad ministeriũ tuum vocare dignatus es: sic me idoneuꝫ tibi ministrũ efficias: vt sacrificium de manib⁹ meis placide ac benigne suscipias: ⁊ electorumq; sacerdotum me participem facias: ⁊ de preceptis tuis in nullo me oberrare ꝑmittas. Per. Lectio libri esdre. IX. C.

IN diebus illis. Dixit esdras. Deus meus confũdor ⁊ erubesco leuare faciem meam ad te: quoniaꝫ iniquitates mee multiplicate sunt sup caput meum: ⁊ delicta mea creuerũt vsq; ad celum: quia peccaui grauiter vsq; ad hanc diem. Obsecro domine: sit auris tua intendens ad orationẽ serui tui: ⁊ dirige seruũ tuum: ⁊ da ei misericordiã tuam ante te. Tu deus ꝓpitius ⁊ misericors: ⁊ longanimis: ⁊ multe miseratiõis: ne derelinq̃s me: qꝛ deus miserationum ⁊ clemens tu es. Gradu. Ab occultis. fo. 52. Reqre feria iij. post dñicam. Oculi. Alleluia. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus ⁊ ab insurgentibus i me libera me domine. Euangelium. Duo homines ascenderunt in tẽplum vt orarẽt. fo 171. Reqre dñica. xj. post pent. Of. Miserere mei. fo. 46. Reqre feria. iij. post dñicã Remini. Sec.

DEus q te precipis a peccatorib⁹ exorari: tibiq; sacrificium ꝯtriti cordis offerri: hoc sacrificiuꝫ qd̃ indignis manibus meis offero acceptare dignare: vt ⁊ ipse hostia tibi ⁊ sacrificium esse merear miseratus concede: quo ꝑ ministerij huius exhibitionẽ oĩum peccatoꝝ percipiã remissionem. Per. Com. Ab occultis. fo. 60. Require feria. ij. post. Letare. Complẽda.

HUius mundi dñe sacr̃i ꝑceptio sit pctõꝝ meoꝝ remissio: ⁊ tue nobis pietatis optata ꝓpitiatio: vt ꝑ hec te opitulãte efficiar sacris mysterijs dignus: q̃ de tua pietate confisus freq̃ntare presumo indignus. Per dominum nostrum iesuꝫ chr̃ꝫ. Alia oro ꝓpa sacerdotis.

SUppl'r te deus pr̃ op̃s qui es creator oĩum reꝝ dep̃-

cor: vt dum me famulum tuuz coram omnipotentia maiestatis tue grauiter deliquisse confiteor manum misericordie mihi porrigas quatenus dū hanc oblationem tue pietati offero qd̄ nequiter admisi clementissime digneris absoluere. Per dn̄m nostrum iesum christuz filium tuum: Qui tecum viuit ⁊ regnat deus: Per omnia secula seculorum. Amen. Secreta.

DEus misericordie: deus pietatis: deus indulgentie: indulge q̄so ⁊ miserere mei sacrificium quoqz pietatis tue gratie humiliter offero: benigne dignare suscipere ⁊ peccata que latentibus vitijs contraxi pius ac propitius ⁊ miseratus indulge: vt loco penitentie ac flumine lachrymaruz mihi concesso: veniam a te merear ꝑcipere delictorum. Per. cōpl.

DEus qui viuorum es saluator omnium: qui non vis mortem peccatorum: nec letaris in perditione morientiuz: te suppliciter deprecor: vt concedas mihi veniaz peccatoruz meorum: vt admissa defleaz: et postmodum non admittaz: vt cum mihi extrema dies finisqz vite mee aduenerit emendatis delictis omnibus me āgeli sanctitatis suscipiant ⁊ in tuo nomine mihi succurrāt. Per. Pro pestilentia. Officium.

REcordar̄ domine testamēti tui ⁊ die angelo percutiēti: cesset iam manus tua ⁊ non desoletur terra: ⁊ ne ꝑdas omnem aīam viuam. ps. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Oratio.

DEus qui non mortez sed penitentiā desideras pctōꝝ: populū tuum q̄s ad te cōuerte ꝓpitiꝰ: vt duz tibi deuotus extitit: flagela tue iracūdie ab eo amoueas. Per dominum. Lcō libri regum. II.C. xxiiij.

IN diebꝰ illis. Immisit deꝰ pestilentiā in israels de mane vsqz ad tp̄s constitutuz: ⁊ mortui sunt ex ppl'o a dan vsqz ad bersabee septuagīta milia virorū. Cūqz extēdisset manū suaz angelus dn̄i super hierl'm vt diperderet eā: misertus est dn̄s super afflictionem: ⁊ ait angelo ꝑcutienti ppl'm. Sufficit nūc: cōtine manum tuā. Erat āt angelus dn̄i iuxta areā: areuna iebusei. Dixitqz dauid ad dn̄m: cuz vidisset angelū cedentē ppl'm. Ego sum q peccaui: ego iniqne

egi: isti q oues sunt qd fecerũt? Uertatur obsecro man⁹ tua cõtra me: ⁊ cõtra domum patris mei. Uenit aũt gad ꝓpheta ad dauid in die illa: ⁊ dixit ei. Ascẽde ⁊ cõstitue altare dño: i area areuna iebusei. Et ascendit dauid iuxta sermonem gad quem preceperat ei dominus. Grad.

Misit dñs verbum suum ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eorum. ℣. Confiteantur dño misericordie eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoĩum. Alleluia. ℣. Congregabo populum in medio hierusalem: ⁊ ero illis in deum in veritate ⁊ iustitia. Secũdum Lucã. IIII. C.

In illo tpe: Surgens iesus de synagoga: itroiuit i domũ symonis. Socrus aũt symonis tenebat̃ magnis febribus: ⁊ rogauerũt iesum pro ea. Et stans sup illam: ĩperauit febri: ⁊ dimisit illaꝫ. Et cõtinuo surgens ministrabat illis. Cum aũt sol occidisset: oẽs q habebant infirmos varijs lãguoribus: ducebant illos ad iesum. Et ille singulis manus iponens: curabat eos. Offerto.

Stetit pontifex iuxta mortuos ⁊ viuentes hñs thuribuluꝫ aureũ in manu sua: ⁊ offerens incensum sacrificij placauit deum: ⁊ cessauit plaga a populo. Secreta.

Subueniat nobis q̃s dñe sacrificij pñtis oblatio q̃ nos ⁊ ab erroribꝰ vniuersis potẽter absoluat: ⁊ a totius perditionis eripiat icursu. p. Com.

Multitudo lãguẽtiuꝫ ⁊ q vexabantur a spiritibus immundis veniebãt ad eum: quia virtus de illo exibat: et sanabat omnes. Compl.

Quesumus dñe vt huius opatio sacr̃i purificet nos semp a pctis: ⁊ ab instantibꝰ muniat piculis. Per. ¶ Missa pro salute viuoꝝ. Introitus.

Salus populi ego sum dicit dñs de qua/cũqꝫ tribula/tiõe clamauerit ad me exaudiã eos: ⁊ ero illoꝝ dñs ĩ ꝑpetu ũ. ps. Attẽdite ppl̃e me⁹ legẽ meã iclinate aurẽ vr̃aꝫ i v̄ba oꝝ mĩ. oro.

Pretẽde dñe fidelibꝰ tuis dxterã celestis auxilj: vt ⁊ te toto corde ꝑquirãt: ⁊ q̃ digne postulãt asseq̃nt̃. p. Ad col. I. C

Frẽs: Nõ cessamus ꝓ vobis orantes ⁊ postulãtes: vt impleamini agnitione voluntatis dei in omni scientia et itellectu spiritali: vt ãbuletis digne deo per oĩa placẽtes: in oĩ

opere bono fructificantes et crescētes in scia dei. In oi virtute cōfortati fm potētiam claritatis eius: in oi patientia ⁊ lōganimitate cū gaudio gratias agentes deo ⁊ pri: qui dignos nos fecit in partē sortis scōrum in lumine. Qui eripuit nos de potestate tenebraꝝ: ⁊ transtulit in regnum filij dilectiōis sue: in quo habemus redemptionē: ⁊ remissionē peccatoꝝ. Per ie sum christum dn̄m nr̄m. Grad. Quouertere dne aliquantulū: ⁊ deprecare sup seruos tuos. ℣. Domine refugiū factus est nobis a generatione ⁊ pgenie. Alla. ℣. Ostēde nobis domine misericordiā tuam: ⁊ salutarē tuum da nobis. Secūduz Joannem. XVII. C

Illo tempore: Subleuatis iesus oculis in celuz dixit. Pr̄ quos dedisti mihi volo vt vbi ego sū ⁊ illi sint mecū: vt videāt claritatē meā quā dedisti mihi: qz dilexisti me añ cōstitutionē mūdi. Pr̄ iuste: mundus te nō cognouit. Ego aūt te cognoui: et hi cognouerunt: qz tu me misisti. Et notū eis fecit nomen tuū ⁊ notū faciā: vt dilectio q̄ dilexisti me in ipsis sit ⁊ ego in ipsis. Offer. Sperent in te oēs qui nouerunt nomē tuuz dne: qm̄ non derelinqs querētes te: psallite dño qui habitat in syon: quoniā non est oblit⁹ orationem pauper. Secreta. Propitiare dne supplicationibus nr̄is: ⁊ has oblatiōes quas tibi p incolumitate fidelium tuoꝝ offerimus benign⁹ assume: ⁊ vt nulli⁹ fit irritū votuz nulli⁹ vacua postulatio: p̄sta q̄sumus: vt qō fideliter petimus: efficaciter consequamur. Per. Com. Amen dico vobis quicqd orantes petitis credite qz accipietis ⁊ fiet vobis. Complēda A fidelib⁹ tuis q̄s dne in tua fide ⁊ synceritate constantiā: vt in charitate diuia his mysterijs firmati: nullis tēptationib⁹ ab eius integritate euellantur. p. C Missa p pace. Introi.

O pacē dne sustinentibus te vt prophete tui fideles inueniant exaudi dne p̄ces serui tui: et plebis tue isr̄l. p̄. Letat⁹ sū in his q̄ dicta sūt mi Tibi in domuz dn̄i ibim⁹. Ofo Eus a quo scā desideria recta consilia ⁊ iusta sunt opera da seruis tuis illā quam mūdus dare non pōt pacē: vt ⁊ coz

da nostra mãdatis tuis dedita: ⁊ hostiũ sublata formidine: tempora sint tua protectione tranquilla. Per. **Lectio libri machabeorum.** II.C. j.

In diebus illis. Dixerunt sacerdotes dũ offerret sacrificiũ pro pplo israel: iona tha inchoãte. Ceteris autez respõdẽtibus ⁊ dicẽtibus. Bñ faciat vobis deus: ⁊ memineritur testamenti sui qõ ad abraã ⁊ isaac ⁊ iacob locut⁹ est seruoꝝ tuoꝝ fideliuꝫ: ⁊ det vobis cor oibus vt colatis eũ: ⁊ faciatis ei⁹ voluntatẽ. Adaperiat dñs cor vestrũ in lege sua: ⁊ in ꝓceptis suis: ⁊ faciat pacẽ. Exaudiat oratione vestrã: ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deserat in tẽpore malo dñs deus vester. **Gra.** Letatus sum in bis q̃ dicta sunt mihi: in domum dñi ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abũdantia ī turribus tuis. **Alla.** ℣. Ostẽde nobis dñe misericordiam tuã: ⁊ salutare tuũ da nobis. **Sm ioã.** XVI.C.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Amẽ dico vobis. Si quid petieritis patrez in noie meo: dabit vobis. Usqz modo nõ petistis quicquid in noie meo: petite ⁊ accipietis: vt gaudiũ vm plenum sit. **Offer.** Populũ humilem saluuꝫ facies domine: ⁊ oculos superboꝝ humiliabis: qm̃ qs deus preter te dñe. **Secreta.** Deus qui credentes in te opplos nullis finis ꝯcuti terroribꝰ: dignare preces ⁊ hostias dicate tibi plebis suscipere: vt pax a tua pietate cõcessa: christianoꝝ fines ab oi hoste faciat esse securos. Per dominũ nostrum iesum. **Communio.** Amen dico vobis quicquid orantes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. **Complenda.** Deus auctor pacis ⁊ amator ⁊ quẽ nosse viuere: cui seruire regnare est: ꝓtege ab oibus ipugnationibus supplices tuos: vt q in defensione tua cõfidim⁹: accepto pignore salutis: nullius hostilitatis arma timeamus. Per dñm nostrum iesuꝫ chriꝫ. ℭ **Missa pro tribulatis. Intr.**

Remi-niscere miserationuꝫ tuaruꝫ dñe ⁊ misericordie tue q̃ a seculo sunt ne vnq̃ dñen̄t nobis inimici nr̄i: li-bera nos deꝰ isrl̄ ex oibꝰ angustijs nr̄is. ℣. Ad te dñe leuaui aiam meã: deus meꝰ in te cõfido nõ erubescã. **Oro.**

Deus q ꝯtritoꝝ non de-
spicis gemitum: ⁊ merē/
tium non sp̄nis affectū: interce
dentibus omnibus sanctis tuis
adesto p̄cibus nr̄is quas tibi ꝑ
tribulatione nostra effundim⁹:
easq; clementer suscipiēs tribu
as: vt qcqd ꝯtra nos diabolice
atq; humane moliunt̄ aduersi
tates ad nihilū redigant̄: ⁊ ꝯsi-
lio tue pietatis allidant̄: quate-
nus nullis aduersitatibus lesi:
sz de oī tribulatiōe ⁊ angustia
erepti: leti in ecclesia tua scā ti/
bi gratias referamus. Per d.
Epistola. Orauit hester ad dn̄z
dicens. Dn̄e rex. fo. 46. Regre
feria. iiij. post Reminiscere. Gra.
Adiutor in oportunitatibus. fo. 28.
Regre in dn̄ica. lxx. Alla. ℣.
Ostende nobis domine misericordi
am tuam: ⁊ salutare tuuz da nobis.
Secundū Lucā XVIII. C
In illo tp̄e: Dixit iesus di-/
scipulis suis ꝑabolaz hāc. Qm̄
oz semꝑ orare ⁊ nō deficere di-
cens. Iudex qdam erat in qua
dam ciuitate: q deum non time
bat: ⁊ hoīem non reuerebatur.
Uidua autē quedā erat in ciui-
tate illa: ⁊ veniebat ad eum di
cens. Uindica me de aduersa-
rio meo: ⁊ nolebat ꝑ multum
tp̄s. Post hec aūt dixit ītra se.
Et si deū non timeo: nec hoīez
reuereor: tn̄ qr molesta est mihi
hec vidua vindicabo illā ne in
nouissimo veniēs suggillet me
Ait aūt dn̄s. Audite qd iudex
iniqtatis dicit. Deus aūt nō fa-
ciet vindictā electoꝝ suoꝝ cla-
mantium ad se die ac nocte: et
patientiā habebit in illis. Dico
vob̄: qr cito faciet vīdictā illoꝝ.
Off. Deus tu ꝯ. fo. 3. Regre do
minica. ij. in aduentu dn̄i. Sec.
Deus q tribulatos corde
sanas: ⁊ mestificatos actu
letificas: ad hāc ꝓpitius hostiā
quā tibi ꝑ tribulatione nr̄a offe
rimus dignāter attende ⁊ acci
pe: discrimina nr̄a depelle mi/
seraꝝ ⁊ angustiaꝝ nr̄aꝝ ammo
ue pressurā: vt exuti oībus que
patimur mal̄: in tuis semꝑ me-
reamur exl̄tari p̄sidijs. Per d.
Com. Redime nos de⁹ israel ex
omnibus angustijs nr̄is. Cōplē.
Dimitte nobis dn̄e pctā
nr̄a: ⁊ retribue nobis mi
sericordiā tuā quā sacr̄i celestis
ꝑticipatiōe exqrimus: ⁊ interce
dentib⁹ oībus sctis tuis humili
tatē nr̄am attēde vincula sol/
ue: delicta dele: tribulationem
inspice: aduersitatē repelle: effe
ctumq; petitionis nostre clemē
ter largire. Per dn̄m. Pro q̄-
cūq; tribulatione. Oro.
Omp̄s sempiterne deus
mestoꝝ ꝯsolatio laborātiuz for/
titudo: ꝑueniant ad te p̄ces de
q̄cūq; tribulatiōe clamātiuz: vt
oēs sibi ī necessitatib⁹ suis mīaz

tuã gaudeant affuisse.p. Secr.

DEus sub cui⁹ oculis oẽ cor trepidat: ⁊ oẽs ꝓsciẽ tie paueſcũt: ꝓpitiare p bas sacras oblatiões oium doloꝛib⁹ gemituum: ⁊ cunctoꝛ medere languoꝛib⁹: vt ſicut nemo nr̃m liber ẽ a culpa: ita nemo ſit alie/nus a venia. ℙer. Cõplẽda.

DEus refugiũ pauperũ: ſpes humiliũ: ſaluſq; miſeroꝛ: ſupplicatiões afflictoꝛũ oium p bec ſcã que ſumpſimus clemẽter exaudi: vt quos iuſtitia vbeꝛ fecit afflictos: abundãtia remedioꝛ faciat cõſolatos. p.C Missa p amico viuẽte. iur.

INclina dñe aurẽ tuã ad me ⁊ exaudi me: ſaluũ fac ſer/uũ tuũ deus me⁹ ſperãtẽz in te miſerere mihi dñe qm̃ ad te clama/ui tota die. ℙs Letifica aiaz ſui tui: qm̃ ad te aiaz meã leuaui. oꝛ.

SPũm vitatis ⁊ pacis ꝙs dñe da famulo tuo. N. vt ⁊ te tota mẽte cognoſcat: ⁊ q̃ ti bi placita ſũt: toto coꝛde ſectet. ℙer. eiuſ. Ad gal. VI. C Rẽs: Si p occupatus fue rit hõ in aliquo ẽlicto: vos qui ſpũales eſtis hmõi inſtruite ir ſpũ lenitatis: ꝓſiderans teipſũ ne ⁊ tu tenteris. Alter alterius onera portate: ⁊ ſic adimplebi/tis legem chriſti. Graduale.

SAluũ fac ſeruũ tuũ de⁹ meus ſperantẽ in te. ℣. Auribus pcipe dñe oꝛonez meã. Alla. ℣. In te dñe ſpaui nõ ꝙfundar in eternũ: in tua iuſtitia libera me ⁊ eripe me: inclina ad me aurem tuaz accelera vt eripias. Euan. Habete fidem dei. f. 280. Regre ſupra in miſſa pro pcis.

Of. DNe exaudi oꝛationem meã: ⁊ clamoꝛ meus ad te veniat. Secr.

IN honoꝛẽ noĩs tui dñe p/ces ⁊ munera offerim⁹ p famꝛo tuo. N. ꝓſta q̃s: vt ꝓueni ent hec agere: ⁊ r̃media illi va leam⁹ obtinere ſẽpiterna. p.d. Cõ. MEmẽto vbi tui ſeruo tuo do mine in q̃ mihi ſpem dediſti: hec me ꝙſolata eſt in humilitate mea. cõpl.

QUeſum⁹ dñe de⁹ nr̃ g u/berna famulũ tuũ. N. et tuis ſẽp accumula bñficijs: vt ⁊ vite pñtis gaudeat ſubſidijs et etne. p. ℙro tẽtatõe carnis. oꝛ.

RE igne ſci ſpũs dñe re/nes nr̃os ⁊ coꝛ nr̃m vt ti bi caſto coꝛpe ſeruiam⁹ ⁊ mũdo coꝛde placeam⁹. p eiuſ. Secre.

DIrũpe dñe vicula pctõ rũ noſtroꝛ: vt ſacrifica/re tibi boſtiam laudis abſoluta libertate poſſimus: tribue que ante tribuiſti: ⁊ ſalua nos per

indulgentiam: quos saluare dignatus es per gr̃am. ꝑ. Cõpl.

SAncti spũs quesumus domine gratia cor nr̃m clementer expurget: ⁊ ꝑ huius mysterij sacr̃m in nobis carnaliuz delectationẽ flãmas potenter extinguat. Per eiusdẽ. ¶ Missa pro infirmis. Introitus.

DE necessitatibus meis eripe me dñe vide humilitatẽ meam et laborẽ meũ: ⁊ dimitte omnia pctã mea. ꝑs. Ad te domĩe leuaui aĩ mam meã: deus me⁹ in te ꝯfido nõ erubescã. Oro.

OMnipotens sempiterne deus: salus eterna credẽtium: exaudi nos ꝓ infirmo famulo tuo: ꝓ quo misericordie tue iploramus auxiliũ: vt reddita sibi sanitate: gr̃aꝝ tibi in ecclesia tua referat actiões. Per. Lcõ epl'e bti iacobi apl'i. V.C.

CHarissimi: Tristat̃ aliquis vr̃m: oret equo aĩo ⁊ psallat. Infirmat̃ quis in vobis: inducat p̃s byteros eccl'ie: ⁊ orent sup eum: vngentes euz oleo in nomine dñi: ⁊ oratio fidei saluabit infirmũ. Et alleuiabit eũ dominus: ⁊ si in peccatis sit dimittẽtur ei. Cõfitemini ergo alter utruz peccata vr̃a: ⁊ orate ꝓ inuicez vt saluemini: multũ enim valet deprecatio iusti assidua. Gra. Miserere mihi dñe qm̃ infirmus sum: sana me dñe. ℣. Cõturbata sunt oĩa ossa mea: ⁊ anima mea turbata ẽ valde. All'. ℣. Qui sanat contritos corde: ⁊ alligat ꝯtritiones eoꝝ. Scõm Lucam. IIII.C

IN illo tp̃e: Surgẽs iesus de synagoga: ĩtroiuit in domũ symonis. Socrus ãt symonis tenebat̃ magnis febribus: ⁊ rogauerũt illum ꝓ ea. Et stans sup illam ĩperauit febri: ⁊ dimisit illã: ⁊ ꝯtinuo surgẽs ministrabat illis. Cuz sol aũt occidisset oẽs qui hẽbant ĩfirmos varijs languorib⁹ ducebãt illos ad eũ At ille singul' manus ĩponens: curabat eos. Exibant ẽt demonia a multis clamãtia ⁊ dicẽtia qꝛ tu es fili⁹ dei. Et increpãs nõ sinebat ea loq: qꝛ sciebant ipsuz esse chr̃m. Facta autẽ die egressus ibat in desertũ locum: ⁊ turbe requirebant eum: ⁊ venerũt vsqꝫ ad ipsum: ⁊ detinebant illũ ne discederet ab eis. Quibus ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibus oz me euãgelizare regnum dei. Offer. Exaltabo te dñe quoniaz suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me: domine clamaui ad te ⁊ sanasti me. Secreta.

Deus

DEus sub cuius nutib⁹ vi
te nr̃e momenta decur
runt: suscipe p̃ces ⁊ hostias fa
muli tui: p quo egrotante mise
ricordiam tuam imploramus:
vt de cuius periculo metuim⁹:
de eius salute letemur. p. Cō.
Intellige clamorē. fo. 40. Regre
feria. iij. post Inuocauī. Cōpl.

DEus infirmitatis huma
ne p̃sidiū: auxiliū tui su
per infirmum famulū tuum oñ
de virtutē: vt hoc singulari re
medio adiutus ecclesie tue scē
incolumis repr̃sentari merea
tur. Per dñm nostrū. ℣ Pro
iter agentibus. Introitus. Esto
mihi in deum protectorē. folio. 35.
Require dñica in. xl. Oratio.

ADesto dñe supplicationi
bus nr̃is: ⁊ viam famulo
rum tuor̃ in salutis tue p̃speri
tate dispone: vt inter oēs huius
vie ⁊ vite varietates tuo semp
protegantur auxilio. p. Lectio
lib. gene. XXIIII. C.

IN diebus illis. Locut⁹ ē abra
am dicens. Domi
nus deus celi qui tu
lit me de domo pa
tris mei: ⁊ de terra
natiuitatis mee: qui
locutus est mihi: ⁊ iurauit di
cēs. Semi tuo dabo terrā hāc:
ipse mittet angelū suū coraz te.
Gra. Angelis suis. fo. 37. Regre
in prima dñica. xl. Alleluia. ℣.
Ostende nobis domine misericordi
am tuam: ⁊ salutare tuuz da nobis.

Scōm Matt. X.C.
IN illo tēpore:
Dixit ihesus di
scipulis suis. Eūtes
predicate dicentes:
quia appropinqua
bit regnum celorū.
Infirmos curate:
mortuos suscitate leprosos mū
date: demones eyicite. Gratis ac
cepistis: gratis date. Nolite pos
sidere aur̃ neq; argentum: ne
q; pecuniam in zonis vestris.
Non perā in via: neq; duas tu
nicas: neq; calciamenta: neq;
virgam. Dignus est eni operā
rius cibo suo. In quamcūq; au
tem ciuitatē aut castellum in
traueritis: interrogate quis in
ea dignus sit: ⁊ ibi manete do
nec exeatis. Intrantes autē do
mū: salutate eā dicentes. Pax
huic domui. Et si quidez fuerit
domus digna: veniet pax vra
sup eam. Si autē non fuerit di
gna: pax vra reuertet ad vos.
Et quicūq; non receperit vos:
neq; audierit sermones vros
exeuntes foras de domo vel ci
uitate: excutite puluerez de pe
dibus vestris. Amen dico vo-
bis: tollerabilius erit terre so
domor̃ ⁊ gomorreorūz in die
iudicij q̃ illi ciuitati.

Perfice gressus meos. Regre dominica in sexagesima. f. 30. Sec.

PRopitiare dñe supplicationibus nr̃is: ⁊ has oblationes q̃s tibi offerimus pro famulis tuis benignus assume: vt viã illoꝝ precedẽte gr̃a tua dirigas: ⁊ subseq̃nte comiteris: vt de actu atq̃ ĩcolumitate eorum ꝑm misericordie tue presidia gaudeam⁹. Per do. Cõ. Tu mandasti. folio. 183. Require dominica. xix. Cõplẽ.

SUmpta dñe sacramẽti celestis mysteria q̃s: vt ad ꝓsperitatẽ itineris famuloꝝ tuoruꝫ ꝓficiant: ⁊ eos ad salutaria cuncta perducãt. Per. ¶ Pro pluuia. Officium. Oia que fecisti nobis. f. 184. Regre dñica. xx. oro

DEus in quo viuim⁹: mouemur ⁊ sumus: pluuiã nobis tribue ꝯgruentez: vt presentibus subsidijs sufficiẽter adiuti: sempiterna fiducialius appetamus. Per dñm nostrum. Lectio hieremie ꝓphe. XIIII.

IN diebus illis. Locutus ẽ hieremias dicens. Nũquid abijciens ꝓiecisti iudam: aut syon abominata est anima tua. Quare ergo ꝑcussisti nos: ita vt nulla sit sanitas. Expectauimus pacem ⁊ nõ est bonum: et tempus curationis: ⁊ ecce turbatio. Cognouimus domine ĩpietates nostras: ⁊ iniq̃tates patrum nr̃oruꝫ: quia peccauimus tibi. Ne des nos in opprobriuꝫ ꝓpter nomen tuum: neq̃ nobis facias contumeliam. Solij glorie tue recordare: ne irrituꝫ facias fedus tuum nobiscum. Nũquid sunt in sculptilibus gẽtiuꝫ qui pluant: aut celi possũt dare imbres nisi tu volueris. Nõne tu es dñe deus nr̃: quem expectauimus? Tu enim fecisti omnia hec dñe deus nr̃. Gra. Oculi oĩum in te. fo. 54. Require feria. v. post. Oculi. Alleluia. ℣. Confitemini dño quoniaꝫ bon⁹ quoniam in scl̃m misericordia eius. Secundum Mattheũ. XV. C.

IN illo tp̃e: Dixit iesus discipulis suis. Misereor turbe: q̃ triduo iã perseuerant mecuꝫ: ⁊ nõ habent q̃d manducẽt. Et dimittere eos ieiunos nolo: ne deficiant in via. Et dixerũt ei discipuli. Unde ergo nobis ĩ deserto panes tantos: vt saturemus turbam tantam? Et ait illis iesus. Quot panes habetis. At illi dixerunt. Septem: ⁊ paucos pisciculos. Et precepit turbe: vt discumberet super terram. Et accipiẽs septeꝫ panes ⁊ pisces: ⁊ gratias agens fregit: ⁊ dedit discipulis suis: ⁊ discipuli dederunt ppl̃o. Et comede-

runt oēs: ⁊ saturati sunt. Et qd̄ super fuit de fragmentis tulerunt septem sportas plenas. Erant autē qui manducauerāt: quasi quatuor milia hoīum: extra paruulos ⁊ mulieres. Off.

Sicut in holocausta arietuz ⁊ thaurorum: ⁊ sicut in milibus agnoꝝ pinguium: sic fiat sacrificium nr̄m in cōspectu tuo hodie: vt placeat tibi: quia non est confusio confidentibus in te domine. Secreta.

OBlatis dn̄e placare muneribus ⁊ oportunuz nobis tribue pluuie sufficiētis auxiliū. p. Cōmu. Tollite hostias ⁊ introite in atria eius: adorate dominuz in aula sancta eius. Complēda

CElestibus refecti sacr̄is quesumus dn̄e vt terrā quam nr̄is videmus iniqratibus tabescētem: ꝯgruentiū facias irrigari inundatiōe pluuiaꝝ. p. Missa p serenitate. Introitus. Misereris omnium. folio. 33. Require feria quarta cinerum. Or̄o.

AD te nos dn̄e clamantes exaudi: ⁊ aeris serenitatē tribue supplicantibus: vt q iuste p peccatis nr̄is affligimur misericordia tua preuēiente clementiam sentiamus. Per dn̄z. Lcō hieremie ppb. Trenoꝝ II

IN diebus illis: Locutus ē hieremias dicēs. Cōsurge. lauda in nocte in principio vigiliaꝝ. Effunde sicut aquaz cor tuū: ante ꝯspectū dn̄i. Leua ad eū manꝰ tuas p animabus paruuloꝝ tuoꝝ: qꝛ defecerūt fame in capite oīum cōpeditoꝝ. Uide domīe ⁊ ꝯsidera: quē vinde miaueris ita. Ergo ne comedāt mulieres fructū suū: paruulos ad mēsuram palme. Lapsa est in lacū vita mea: ⁊ posuerūt lapidē super me. Inundauerūt aq̄ super caput meū: dixi perij. Inuocaui nomē tuuz dn̄e: de lacu nouissimo. Uocē meam audisti: ne auertas aurem tuā a singultu meo ⁊ clamoribꝰ. Appropinquasti in die qn̄ inuocaui te: dixisti ne timeas: Iudicasti domine causam aīe mee: redēptor vite mee: dn̄e deus meus. Gr. Oculi oīuz. vt supra. f. 54. All. ℣. Dn̄e refugiuz factꝰ es nobis: a gn̄atione ⁊ ꝓgenie. Sz Lucā. VIII.

IN illo tpe: Factū ē i vna dierū ⁊ iesus ascēdit in nauiculā ⁊ discipuli eiꝰ. Et ait ad illos. Trāsfretemꝰ trās stagnum. Et ascenderunt. Nauigantibꝰ autem illis: obdormiuit. Et descendit ꝓcella venti in stagnuz ⁊ cōpellebant̄ fluctibus et periclitabant̄. Accedētes āt suscitauerunt euz dicētes. Preceptor perimꝰ. At ille surges: iperauit vento ⁊ tēpestati aq̄ ⁊ cessauit:

⁊ facta est tranqllitas. Dixit aũt illis. Ubi est fides vr̃a? Qui timẽtes mirati sunt ad inuicẽ dicẽtes. Quis putas hic est: qa ⁊ vẽtis iperat ⁊ mari: ⁊ obediũt ei Offer. Sperent in te oẽs. foli. 68. Reqre feria. iij. p⁹ Judica. Sec.

PReueniat nos q̃s domine gratia tua semp ⁊ subsequat: ⁊ has oblatiões quas ꝓ peccatis nr̃is ⁊ aeris serenitate nomini tuo consecrandas deferimus benignus assume: vt per intercessionẽ omnium scõꝝ nobis ꝓficiant ad salutem. Per. Commu. Dominus dabit. fol 1. in prima dominica. ad Cõpl

QUesumus op̃s deus clementiã tuam: vt per hec sumpta mysteria inundantiam coerceas imbriũ ⁊ hilaritatem tui vultus ipartiri digneris. p. Orationes generales incipiũt.

DEus q nos beate marie semper v̄ginis: ⁊ beatorum spũum: patriarchaꝝ: apl'orum: martyꝝ: confessoꝝ: virginum: atq; oĩum simul sanctorũ continua commemoratione letificas presta q̃s: vt quos quotidiano veneramur officio: etiam pie ꝯuersationis semp seq̃mur exemplo. Per do. Secre.

MUnera tibi dñe nr̃e d̃uotionis offerimus: q̃ ⁊ ꝓ tuoꝝ tibi grata sint honore iustoꝝ: ⁊ nobis salutaria te miserante reddant. Per. Cõplen.

PResta nobis dñe quesumus: itercedentibus oĩuz scõꝝ tuoꝝ meritis: vt que ore contingim⁹: pura mente capiamus. p. Oro de oĩbus sanctis.

ACunctis nos qm̃s domine mentis ⁊ corporis defende piculis ⁊ intercedẽte beata ⁊ gloriosa semp virgine dei genitrice maria: cũ beatis apostolis tuis petro ⁊ paulo: ⁊ beatis martyrib⁹ tuis hermachora ⁊ fortunato ⁊ oĩb⁹ sanctis: salutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt destructis aduersitatib⁹ ⁊ erroribus vniuersis: ecclesia tua secura tibi deseruiat libertate. Per dominum. Secreta.

EXaudi nos de⁹ salutaris noster ⁊ per huius virtutem sacr̃i: a cunctis nos mẽtis ⁊ corporis hostib⁹ tuearis: gratiam tribuens in presenti: ⁊ gloriam in futuro. Per. d. Cõplẽ.

MUndet ⁊ mũiat nos quesumus dñe diuini sacramenti munus oblatum: ⁊ intercedente beata ⁊ gloriosa semp virgine dei genitrice maria: cũ beatis apl'is tuis petro ⁊ paulo: ⁊ beatis martyribus tuis hermachora ⁊ fortunato ⁊ oĩb⁹ sãctis: a cunctis nos reddat ꝑuersitatibus expiatos: ⁊ aduersitatibus expeditos. Per eun. do. Alia oratio de omnibus sctis.

OOncede quesumus oipotens deus vt intercessio nos sancte dei genitricis marie sanctorumqz omnium spiritu/um patriarcharum: prophetarum apostolorũ martyruz: confessorũ: virginum: z oiuz electorum tuorum vbiqz letificet: vt oum eoz merita recolim⁹: pio cinia sentiam⁹. Per do. Sec.

OBlatis qs domine placare muneribus: z intercedentibus scis tuis: a cunctis nos defende piculis. p. Cõpl.

SUmpsimus dñe beate marie semper virginis: z oium sanctorum tuorum merita venerantes sacramẽta celestia: presta quesumus: vt quod temporaliter gerimus: eternis gaudijs ꝓsequamur. p. De scis quoruz relige sunt in loco. Orario.

OOncede qs omnipotens deus: vt sancta dei genitrix semp virgo maria: sanctiqz apostoli tui: martyres: cõfesso/res: virgines: atqz omnes sancti quorũ reliquie in ista continentur ecclesia patrocinio nos vbiqz adiuuent: quatenus hic i illorum presenti suffragio: tranquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per dñm. Secre.

MUnera misericors deus tue maiestati oblata: quesumus benigno suscipe intuitu: vt eorum nobis precibus fiant salutaria: quorum sacratissime in hac basilica reliquie sunt recondite. Per. Complenda.

DIuina libãtes mysteria quesumus dñe vt eoruz nos vbiqz intercessio ꝓtegat: quoz hic sacra gaudemus habere patrocinia. Per dominũ.

De icõ qui tbi regescit. Oro.

PRopitiare qs domine nobis famulis tuis per bti. N. martyris tui vel confessoris q in ꝑsenti requiescit ecclesia merita gloriosa: vt eius pia intercessiõe ab omnibus ꝓtegamur aduersis. Per. Secreta.

SUscipiat clementia tua q sumus dñe de manib⁹ nostris munus oblatum: per beati. N. martyris vel confessoris tui orationes ab omnibus nos emundet peccatis. Per. Complẽ.

DIuina domine libantes mysteria que pro beati. N. martyris. vel confessoris tui veneratione tue obtulim⁹ maiestati: presta qs: vt per ea veniam mereamur pcõruz z celestis gre donis reficiamur. Per d.

Pro omni gradu ecclesie. oro.

EXaudi qs domine pro oi gradu ecclesie supplicuz preces: z deuoto tibi pectore famulantes: perpetua defensio/ne custodi: vt nullis perturbationibus impediti: liberam seruitutem tuis semper exhibea/

mus officijs. Per. Secreta.

SUscipe dñe preces ⁊ hostias ꝓ omni gradu ecclesie tue sancte: eosq; sanctoruz tuorum precibus in cunctis ꝓtege bonis. Per dñm. Cōpl.

TUa nos dñe medicinalis opatio a cunctis eximat clemēter periculis: ⁊ famulos tuos ī cūctis sacris officijs ꝯstitutos: tuis faciat semper inherere mādatis. Per dominum. ¶ Pro vniuersis sacris ordinib⁹. oīo.

OMnipotens sempiterne deus: cui⁹ spiritu totum corpus ecclesie scīficatur ⁊ regitur: exaudi nos ꝓ vniuersis ordinibus supplicātes: vt gr̄e tue munere ab oībus tibi gradibus fideliter seruiatur. Per. Secr.

PRo nostre seruitutis augmento sacrificium tibi domine laudis offerimus: vt qd̄ in meritis cōtulisti: propitius exequaris. Per. Comple.

LIbera quesumus domine ꝑ hec sumpta sacr̄a: a peccatis ⁊ hostibus tibi famulos supplicantes: vt in scā conuersatione viuētes: nullis afficiant̄ aduersis. Per dominum nostrum. ¶ Pro papa nostro. Oratio.

DEus oīum fideliū pastor ⁊ rector: famulum tuuz. N. quē eccl̄ie tue p̄esse voluisti: ꝓpitius respice: ad ei⁹ qm̄s verbo exēploq; qbus p̄est ꝓficere vt ad vitam vna cum grege sibi credito perueniat sempiternam. Per dominū. Sec.

OBlatis qm̄s dñe placare muneribꝰ: ⁊ famulū tuum. N. quē pastorē ppl̄o tuo voluisti p̄esse: assidua ꝓtectione custodi. Per dñm. Complēda.

HEc nos qm̄s dñe diuini ꝑceptio sacr̄i ꝓtegat: ⁊ famulū tuum. N. quē pastorē eccl̄ie tue p̄esse voluisti: vna cū grege sibi cōmisso saluet ⁊ muniat. Per do. ¶ Pro īperatore. Oratio.

DEus regnoꝝ oīuz ⁊ chr̄iani maxīe ꝓtector īperij: da seruo tuo regi nr̄o triūphū virtutis tue sciēter excolere: ⁊ q tua ꝯstitutiōe est p̄nceps: tuo semꝑ munere sit potēs. ꝑ. Sec.

SUscipe dñe p̄ces ⁊ hostias eccl̄ie tue ꝓ salute famuli tui. N. regis nr̄i supplicātis: ⁊ ī ꝓtectiōe fidelium ppl̄oꝝ: antiq̄ brachij tui opare miracula: vt supatis inimicis secura tibi deseruiat chr̄iana libertas. ꝑ. cōp.

SUmētes dñe ꝑpetue sacr̄a salutis: tuaz deprecamur clemētiā: vt ꝑ ea famulum tuū regem nr̄m. N. ab oī aduersitate ꝓtegas. ꝑ dominum. ¶ Pro episcopo nostro. Oīo.

OMp̄s sempiterne deus q facis mirabilia magna solus: pretēde sup famulū tuum ep̄m nr̄m. N. ⁊ sup cunctos sibi com

missos spũm gr̃e salutaris: ⁊ vt in veritate tibi cõplaceant: perpetuum eis rorez tue bñdictionis infunde. per eius. Secreta.

HOstiã qm̃s dñe famuli tui ⁊ oĩum sibi cõmissoꝝ placatus intende: ⁊ qd̃ in honore nominis tui deuota mente pro eis celebramus ꝓficere sibi sentiant ad medelam. ꝑ. Cõplen.

QUos celesti recreas munere ꝑpetuo tuo dñe cõmitare presidio: ⁊ quos fouere non desinis: dignos fieri sempiterna redemptione concede. ꝑ dñm. ¶ Pro amico. Oratio.

SPũm veritatis ⁊ pacis qm̃s dñe: da famulo tuo: vt te tota mente cognoscat ⁊ q̃ tibi placita sunt toto corde sectetur. ꝑ dñm. Secreta.

IN honore noĩs tui dñe p̃ces ⁊ munera offerim⁹ ꝑ famulo tuo: p̃sta qm̃s: vt ꝯuenienter hec agere: ⁊ remedia sẽpiterna illi valeam⁹ obtinere. ꝑ. Cõpl.

HEc nos cõio dñe purget a crimine ⁊ famulũ tuũ benigna pietate ꝯsuet. ꝑ. ¶ Pro ꝯgregatiõe ⁊ familia. Oratio.

DEfende qm̃s dñe btã maria semꝑ virgine ĩtercedẽte ab oĩ aduersitate familiaz: ⁊ tibi toto corde ꝓstratam: ab hostium tuere ꝓpitius clemẽter insidijs. ꝑ dñm. Secreta.

SUscipe clemẽter qm̃s op̃s deus nr̃e deuotiõis oblationẽ: ⁊ ꝑ v̄tutẽ hui⁹ sacr̃i famulos tuos a cũctis protege aduersitatibus. per dñm. Cõplẽda.

SUmptis redemptiõis nr̃e muneribus: presta qm̃s misericors deus: eoꝝ nobis celebratione tue protectionis ꝯtra oẽs aduersitates subsidium. per d.

¶ In tẽpore synodi. Oro.

INfũde qm̃s famulis tuis dñe de⁹ spũm v̄itatis ⁊ pacis: vt que tibi placita sunt toto corde cognoscãt ⁊ agnita tota v̄tute sectent̃. per eius. Sec.

REspiciat clemẽtia tua q̃s dñe munera seruoꝝ tuoꝝ: ⁊ per ea gr̃az tue miseratiõis illis impende: vt que recta sũt in oculis tuis ĩtelligãt veraciter ac fiducialiter loq̃nt̃. per. cõpl.

DA qm̃s dñe famulis tuis vt scã tua que sũpsim⁹: eos ĩ tua volũtate ꝯfirmẽt: ⁊ v̄itatis vbi qz p̃dicatores efficiãt. ꝑ. ¶ Pro cuncto ꝑplo chr̃iano. Oratio.

DEus q errãtib⁹ vt in viaz possint redire iustitie v̄itatis tue lumẽ oñdis: da cũctis q chr̃iana ꝓfessiõe cẽsent̃: ⁊ illa respuere que huic inimica sunt noĩ: ⁊ ea q̃ sũt apta sectari. Sec.

PRopitiare qm̃s dñe supplicatiõibus nr̃is: vt hec oblatio quã oculis tue maiestatis offerim⁹: nobis ad salutem ⁊ cunctis fidelibus proficiat ad

prosperitatem. Per. Complē.

Tua sancta dñe que sumpsimus oibus christianis ꝛ indulgentiā prebeant: ꝛ auxilium ꝑpetue defēsiōis ipēdant. Per. ¶ Pro inimicis. Oro.

Deus pacis charitatisq; amator ꝛ custos: da oibus inimicis nostris pacē charitatēq; veram: cunctorūq; eis remissionem tribue peccatoꝝ: ꝛ nos ab eoꝝ insidijs potenter eripe. Per Secreta.

Oblatis q̄s domine placare muneribus: ꝛ nos ab inimicis clemēter eripe: eisq; idulgētiā tribue delictoꝝ. ꝑ Cōplē.

Hec nos cōmunio dñe exuat a delictis: ꝛ ab inimicorum defendat insidijs. Per d. ¶ Cōtra tyrannidem. Oratio.

Ecclesie tue q̄s domine p̄ces placatꝰ admitte: ꝛ destructis aduersitatibꝰ ꝛ erroribꝰ vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per. Secreta.

Protege nos q̄s dñe tuis mysterijs seruiētes: vt diuinis rebꝰ iherētes ꝛ corpore famulemur ꝛ mēte. ꝑ Complē.

Quesumus dñe deus nr̄: vt quos diuina tribuis ꝑticipatione gaudere humanis non sinas subiacere periculis. Per dñz. ¶ Pro elemosynarijs. oro

Deus q post baptismi sacramētū secundā oblationem pcōꝝ elemosynis indidisti: respice ꝓpitius sup famulos ꝛ famulas tuos: ꝓ quorum opibus tibi gratie referunt: fac eos p̄mio btōs quos fecisti pietate deuotos: vt recipiant ꝓ ꝑuis magna: ꝓ terrenis celestia ꝛ tꝑalibus sempiterna. ꝑ Secre.

Hostias nr̄as clemētissime pr̄ pro elemosynis nobis facientibus benignus suscipe: eorumq; peccata indulge placatus. Per Complēda.

Sumētes tua scā mysteria dñe petimus imensam clemētiam tuā: vt ꝛ nobis proficiāt ad medelā: ꝛ famulis ꝛ famulabꝰ tuis qui nobis ꝓpria largiti sūt bona proueniant ad salutē mētis ꝛ corporis. Per dominum. ¶ Pro concordia. Oratio.

Deus largitor pacis ꝛ amator charitatis: da seruis tuis verā in tua voluntate concordiam vt ab omnibus q̄ nos pulsant tentationibus liberemur. Per. Secreta.

His sacrificijs q̄s domine ꝯcede placatus: vt q proprijs oramus absolui delictis: nō grauemur externis. Per. Cōplē.

Spūm nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos vno pane celesti satiasti: tua facias pietate ꝯcordes. Per eiꝰ. ¶ Pro familiaribꝰ. oro

Deus q charitatis dona

p gratiã sancti spũs tuoꝝ cordi bus fideliũ infundis: da famulis ⁊ famulab⁹ tuis: pro qbus tuaꝫ deprecamur clemẽtiam salutẽ mẽtis ⁊ corpis: vt te tota virtu te diligãt: ⁊ que tibi placita sũt tota dilectione perficiãt. Per.

Meiusdem. Secreta.

Miserere q̃s domine de⁹ famulis ⁊ famulab⁹ tuis: ꝓ qui bus hoc sacrificiũ laudis tue of ferim⁹ maiestati: vt p hec scã su pne benedictiõis gratiã obtine ant ⁊ gloriaꝫ eterne beatitudi nis acqrant. Per. Cõplenda.

Diuina libantes mysteria qm̃s dñe: vt per hec salu taria sacr̃a illis ꝓficiant ad pro speritatem ⁊ pacem: ꝓ quoꝝ di lectiõe hec tue obtulimus ma iestati. Per. ¶ ꝓ ꝯfitẽtibus oro

Omp̃s sempiterne deus: ꝯfitenti tibi famulo tuo ꝓ tua pietate peccata relaxa ne plus ei noceat ꝯscientie reatus ad penã: q̃ꝫ indulgẽtia tue pie tatis ꝓsit ad veniã. p. Secreta.

Presta qm̃s op̃s ⁊ miseri cors deus: vt hec saluta ris hostia famulũ tuum ⁊ a pro prijs reatib⁹ indesinẽter expedi at ⁊ ab omnibus tueat̃ aduer sis. Per. Complenda.

Omp̃s ⁊ misericors de⁹: q oẽm aiam penitentẽ ⁊ ꝯfiten teꝫ magis vis emẽdare q̃ꝫ per dere: respice sup hunc famulũ: ⁊ p hec sancta que sumpsimus: auerte ab eo irã indignationis tue: ⁊ dimitte ei oia pctã. Per.

¶ Pro petitõe lachrymaꝝ oꝛ.

Omp̃s mitissime deus: q sitienti pp̃l'o fontem vi uentis aque de petra ꝓduxisti: educ de cordis nr̃i duritia com punctionis lachrymas: vt pec cata nr̃a plangere valeam⁹: re missionẽq̃ꝫ peccatoꝝ te miserã te mereamur accipe. p. Secre.

Hancoblationẽ quesum⁹ domine deus noster quaꝫ tue maiestati ꝓ peccatis nostris offerimus propiti⁹ respice: ⁊ ꝓ duc de oculis nr̃is lachrymarũ flumina: qbus debita flãmarũ incendia valeãt extĩgui. p. cõp.

Sacramentũ domine tue largitatis qd̃ sumpsimus nobis ad veniam nostroꝝ pec catoꝝ proficiat: ⁊ tue miseratio nis semp tribuat solatiuꝫ. Per dñm. ¶ Pro penitentib⁹ oro.

Deus q iustificas impiuꝫ ⁊ nõ vis mortẽ peccato rum maiestatẽ tuaꝫ suppliciter deprecamur: vt famulos tuos de tua misericordia confidẽtes: celesti protegas benignus auxi lio: ⁊ assidua eos protectiõe cõ serues: vt tibi iugiter famulen tur: ⁊ in tua voluntate persiste re mereantur. Per. Secreta.

Huius quesumus domine virtute mysterij: ⁊ a pro

prijs nos mundari periculis: ⁊ famulos tuos ab omnibus ab solue peccatis. p. Cōplē.

PUrificent nos q̄s dñe sacramenta que sumpsimus: ⁊ famulos tuos ab omni culpa liberos esse ꝯcede: vt q ꝯscientie reatu cōstringuntur: celestis remedij plenitudine gl'ient. per.

¶ Pro nauigantibus. Oro.

DEus q transtulisti p̄res nr̄os per mare rubrum: ⁊ transuexisti ꝑ aquam nimiaꝫ laudem tui nominis decantantes supplices deprecamur: vt ī hac naui famulis tuis repulsis aduersitatibus portum semper optabilē: cursumqꝫ prosperum largiaris. p. Secreta.

SUscipe quesumus dñe famuloꝝ tuoꝝ preces cum oblatiōibus hostiarum ⁊ eos pro quibus tua mysteria celebramus: ab oībus defende ꝑicul'. p. cōpl.

SAnctificati diuino mysterio: maiestatem tuam domine suppliciter deprecamur ⁊ petimus: vt quos donis celestibus facis interesse: per lignuꝫ sancte crucis: ⁊ a peccatis abstrahas: ⁊ a periculis cūctis miseratus eripias. per dominum.

¶ Pro viuis ⁊ defunctis. Oro

OMnipōtens sempiterne deus qui viuoruꝫ dominaris simul ⁊ mortuoruꝫ omniumqꝫ misereris: quos tuos fide ⁊ opere futuros esse prenoscis: te suppliciter exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuimus quosqꝫ vel presens seculum adhuc in carne retinet: vel futurum iam exutos corpore suscepit: pietatis tue clemtia omnium delictorum suorum veniam ⁊ gaudia consequi mereātur eterna. per dominū. Secre.

DEus cui soli cognitus ē numerus electorum: in superna felicitate locandus: respice propitius ad munera que offerimus: ⁊ tribue: vt vniuersorum quos in oratione cōmendatos suscepimus: vel etiaꝫ nomina omnium fidelium tuorū viuorum atqꝫ mortuorum beate predestinationis liber ascripta retineat. per dñm. Cōplē.

PUrificent nos quesumus omnipotens ⁊ misericors deus sacramenta que sumpsimus: ⁊ presta vt hoc tuuꝫ sacramentum non sit nobis reatus ad penam: sed intercessio salutaris ad veniam sit ablutio scelerum: sit fortitudo fragilium: sit contra mundi per cula firmamentum: sit viuorum atqꝫ mortuorum fidelium remissio omnium delictoruꝫ. per dominum. ¶ Generalis. Oratio.

PIetate tua quesumus domine nostrorum solue vīcula peccatorum ⁊ interceden-

te beata maria semper virgine cum omnibus sanctis tuis: dominum apostolicum: antistitez nostrum: reges ⁊ principes nostros: ⁊ nos indignos famulos tuos vna cum omni gradu ecclesiastico in omni sãctitate custodi: omnesq; affinitate ⁊ familiaritate nobis coniunctos. ⁊ omnes christianos a vitijs purga: virtutibus illustra: pacem ⁊ salutem nobis tribue: hostes visibiles ⁊ inuisibiles remoue: aeris temperiem indulge: fructus terre concede: carnalia desideria repelle: inimicis nostris et nobis veram charitatem largire: ⁊ omnibus fidelibus viuis ⁊ defunctis in terra viuentiuz vitam eternam concede. p. **Sec.**

DEus qui singulari corporis tui hostia: totius mũdi soluisti delicta: hac oblatiõe placatus: maculas sceleruz nostrorum absterge: dominũ apostolicum: antistitem nostruz: regem ⁊ principes nostros: ⁊ nos indignos famulos tuos vna cũ omni gradu ecclesiastico in omni sanctitate custodi: aeris temperiem tribue: fructus terre cũ pacis tranquillitate largire: et omnium christianorum viuorum vel mortuorum fidelium peccata dimitte: nobisq; per intercessionem sancte dei genitricis marie: ⁊ omnium sanctoruz tuorum premia eterna cõcede. Qui cum deo patre ⁊. **Cõplẽ.**

SUmpta quesumus domine sacramenta celestia: crimina nostra detergant: dominum apostolicum: antistitez nostrum: ⁊ regem ⁊ principes nostros: ⁊ nos indignos famulos tuos vna cum omni gradu ecclesiastico in omni sanctitate custodiant: aeris temperiez ⁊ fructus terre nobis obtineant: omnemq; prauitatem: infirmitatẽ seu hosticam rabiem: atq; subitaneam mortem: meritis sancte dei genitricis marie: ⁊ omnium scõz tuorum procul depellant: ⁊ omnibus fidelibus viuis ⁊ defunctis pſint ad veniam: p quo rũ tibi sunt oblata salute. ℣ Per eundẽ dñm nr̃m iesum chr̃m filiũ tuũ. Qui tecũ viuit ⁊. **Cõtra turcos siue paganos. Oro.**

ODñe sempiterne deus: in cuius manu sunt omnium potestates ⁊ oia iura regnorum: respice benignus in auxilium christianorum: vt gentes paganorum ⁊ hereticorum que in sua ferocitate confidũt: dextera tue potentie cõprimantur. ℣ Per dominum nostruz iesum christum. **Secreta.**

SAcrificium domine quod tibi immolamus intende vt propugnatores tuos ab omni exuas nequitia paganoruz ⁊

hereticorum: ⁊ in tue protectionis securitate constituas. Per dominum nr̃m. Complenda.

Protector noster aspice deus: ⁊ ppugnatores tuos a paganorum ⁊ hereticor̃ defẽde periculis: vt ab omnibus perturbationibus securi: liberis timentib⁹ deseruiant. Per dominum nostrum iesum christũ.

℣ Officium defunctor̃. Int.

Requiem eternã dona eis dñe ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣ Te decet hymnus deus in syon: ⁊ tibi reddet votum in hierusalem. ℣. Exaudi deus orationem meã: ad te omnis caro veniet. ℣ Tempore paschali. Intr.

Si ueni credimus q̃ ihesus mortuus est ⁊ resurrexit: ita ⁊ deus eos qui dormierunt per iesum adducet cũ eo. ℣. Et sicut in adam oĩs moriũtur: ita ⁊ in christo omnes vificabuntur. ℣. Requiem eternã dona eis dñe: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣ In depositione defunctor̃. Oratio.

Adesto quesumus domine precibus nostris pro anima famuli tui: cui in depositione sua officium commemorationis impendimus: vt si qua ei secularis macula inhesit: aut vitium mũdiale infecit: dono tue pietatis: idulgeas ⁊ abstergas. p. Secre.

Adesto supplicationib⁹ nostris omnipotens deus: ⁊ banc oblationẽ quã tibi offerimus, p anima famuli tui placatus ac benignus assume. Per dominum. Complenda.

Saciati celestib⁹ donis quesumus omnipotens de⁹: vt animam famuli tui a nexibus corporis absolutam: in sanctorum tuorum resurrectione facias psentari. Per. Ad thessalonicẽses. I. C. iij.

Fratres: Nolumus vos ignorare de dormientib⁹: vt non contristemini: sicut ⁊ ceteri qui spem non habent. Si enim credimus q̃ ihesus mortuus est ⁊ resurrexit: ita ⁊ deus eos qui dormierunt per ihesum adducet cũ eo. Hoc enim vobis dicimus in vbo dñi: quia nos q̃ viuimus qui residui sumus: in aduentu domini non preueniemus eos qui dormierunt: quoniam ipse dominus in iussu ⁊ in voce archãgeli: ⁊ i tuba dei descẽdet de celo

Joan 3. Nemo ascendit in celũ nisi q descendit

ꝛ mortui qui in christo sunt re/surgent primi: deinde nos q vi/uimus: q relinquimur simul ra/piemur cum illis in nubibus ob/uiam christo in aera: ꝛ sic semp cum dño erimus. Itaq; conso/lamini inuicem in verbis istis.

Alia lcō libri macha. II. C xij.

IN diebus illis. Vir fortissi/mus iudas collatione fctā duodeci milia dragmas argen/ti misit hierosolymā: offerre ea ibi pro peccatis mortuorū: iu/ste ꝛ religiose de resurrectiōe co/gitans. Nisi enī eos qui ceciderāt resurrecturos speraret: sup/fluum videretur ꝛ vanū orare p mortuis. Sed q̄ considera/bat q̄ qui cū pietate dormitio/nem acceperāt: optimaq; habe/rent repositā gratiam. Scā er/go ꝛ salubris est cogitatio p de/functis exorare: vt a peccatis soluantur.

Lectio libri apocalypsis beati ioan. apli. XIIII. C

IN diebus illis. Audiui vo/cem de celo dicentem mi/hi. Scribe beati mortui q̄ in do/mino moriuntur. Ammodo iā dicit spiritus: vt requiescant a laboribus suis. Opera enī illoꝝ sequunt illos.

Lepore paschali Epistola. Ad corint. I. C. xv

FRatres: Christus resur/rexit a mortuis primitie dormientiū: quoniā quidē per hominem mors: ꝛ per hominē resurrectio mortuorū. Et sicut in adā omnes moriuntur: ita ꝛ in christo omnes viuificabunt. Unusq̄sq; aūt i suo ordine p ie/sum christum dñm nostrū.

Epistola tpe aduentus ꝛ in. xl. Lectio esaie prophete. LVIII. C.

HEc dicit dominus deus. Oriet in tenebris lux tua: ꝛ tenebre tue erunt sicut meridi/es. Et requiem dabit tibi domi/nus deus tuus semper: ꝛ imple/bit splendoribus animam tuā: ꝛ ossa tua liberabit. Et erit qua/si hortus irriguus: ꝛ sicut fons aquarum: cuius non deficient aque: q̄ os domini locutuꝝ est.

Ad corinthios. I. C. xv

FRatres: Sicut portaui/mus imaginē terreni: portem⁹ ꝛ imaginem celestis. Hoc autē dico fratres: quoniam caro et sanguis regnum dei possidere non possunt: neq; corruptio in corruptelā possidebit. Ecce my/sterium vobis dico. Omnes q̄/dem resurgemus: sed non oēs immutabimur. In momento i ictu oculi: in nouissima tuba. Canet enī tuba: ꝛ mortui resur/gent incorrupti: ꝛ nos immuta/bimur. Oportet enim corrupti/bile hoc induere incorruptio/nem: ꝛ mortale hoc iduere im/mortalitatē. Cum aūt mortale hoc induerit immortalitatē tunc fiet sermo qui scriptus est. Ab/

sorpta est mors in victoria: vbi est mors victoria tua? vbi est mors stimulus tuus? Stimul⁹ autē mortis pctm̄ est: virtus vero peccati lex. Deo aūt gratias: qui dedit nobis victoriam. Per iesum chm̄ dn̄m nostrū. Grad. Requiem eternā dona eis domine: et lux ppetua luceat eis. ℣. In memoria eterna erūt iusti: ab auditione mala nō timebunt. ℣ Anime eorum in bonis demorabuntur: et semen eorum hereditabit terram. Grad. Si ambulem in medio vmbre mortis non timebo mala: quoniam tu mecum es domine. ℣. Virga tua et baculus tuus ipsa me cōsolata sunt. Tractus. Absolue domine animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum. ℣. Et gratia tua illis succurrenti mereantur euadere iudicium vltionis. ℣. Et lucis eterne beatitudine perfrui. Tractus. Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te de⁹. ℣. Sitiuit aia mea ad deum viū: quando veniā et apparebo ante faciem dei mei. ℣ Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicitur mihi p singulos dies vbi est de⁹ tuus. Tractus. De profundis clamaui ad te dn̄e: domine exaudi vocē meā. ℣. Fiant aures tue intendentes in oratione serui tui. ℣. Si iniqtates obseruaueris dn̄e: dn̄e qs sustinebit. ℣ Quia apud te propicia tio est: et propter legem tuam sustinui te domine. Sequentia. Cum sit omnis caro fenum: et post fenū fiat scenus hō quid extolleris. Cerne qd es et quid eris mō flos es: sed verteris in fauillam cineris. Terram teris terrā geris: et in terrā reuerteris q de terra sumeris. Homo dictus es ab humo cito trā sis qz fumo similis efficeris nunq̄ in eodem statu pmanes dū sub rotatu huius vite volueris. Repetitio. Terram teris. Per etatum incremenṫa imo magis detrimenta i hac vita volueris. Sicut vmbra cū declinat vita fugit: festinat: claudit metam funeris. Repetitio. Terram teris. O sors grauis o sors dura quam natura pmulgabit miseris homo nascēs cum meroze vitaz ducis cum labore: et cū metu moreris. Repetitio Terram teris. Ergo cū scis qualitatē tue sortis voluptatem carnis quare seqris memento te morituz et post mortē id messurū quod hic seminaueris. Repetitio. Terram teris te rrā. Fm Joan. XI. C.

In illo tpe: Dixit martha ad iesum. Dñe si fuisses hic: frater meus nō fuisset mortuus. Sz et nunc scio: qz quecūq̄ poposceris a deo: dabit tibi de⁹. Dicit illi iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio

qꝛ resurget in resurrectione in nouissimo die. Dicit ei iesus. Ego suꝫ resurrectio ⁊ vita: qui credit in me: etiam si mortuus fuerit viuet. Et omnis qui viuit ⁊ credit in me: nō morietur in eternum. Credis hoc? Ait illi Utiq; dñe. Ego credidi: quia tu es christus filius dei viui qui in hunc mundū venisti. Secundum Joannē. V.C.

In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis ⁊ turbis iudeoruꝫ. Sicut pater suscitat mortuos et viuificat: sic ⁊ filius quos vult viuificat. Neq; eniꝫ pater iudicat quēq;: sed iudicium oē dedit filio: vt omnes honorificent filium: sicut honorificant patrem. Qui non honorificat filiuꝫ nō honorificat p̄rem qui misit illū. Amē amen dico vobis: qꝛ qui verbū meum audit ⁊ credit ei q̄ me misit: habet vitā eternam ⁊ in iudicium non venit: sed trāsit de morte ad vitā. Sm. Joā. VI.C.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Omne quod dat mihi pater ad me veniet: ⁊ eum qui venit ad me non eijciam foras: quia descendi de celo: non vt faciam voluntatē meam: sed voluntatem eius q̄ misi me. Hec est aūt voluntas eius qui misit me patris: vt oē quod dedit mihi non ꝑdam ex eo: sꝫ resuscitez illō i nouissimo die. Hec est aūt voluntas p̄ris mei q̄ misit me: vt oīs qui videt filium ⁊ credit in eū: habeat vitam eternā. Et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Sꝫ Ioā. V

In illo tpe: Dixit iesus discipul' suis. Amen am̄ dico vobis: qꝛ venit hora ⁊ nunc est quādo mortui audient vocē filij dei: ⁊ q̄ audierint viuent. Sicut eni pater hꝫ vitaꝫ in semetipso: sic dedit ⁊ filio vitā habere in semetipso. Et potestatem dedit ei iudiciū facere: qꝛ filius hominis ē. Nolite mirari hoc: q̄a venit hora in qua oēs q̄ in monumētis sunt audiēt vocē ei⁹. Et ꝓcedent q̄ bona fecerūt in resurrectionez vite: q̄ vero mala egerunt: in resurrectionem iudicij. Scdm Joannem. VI.C.

In illo tpe: Dixit iesus turbis iudeoꝝ. Ego suꝫ panis viuus: qui de celo descendi. Si quis m̄ āducauerit ex hoc pane: viuet in eternum. Et panis quē ego dabo caro mea est: pro mūdi vita. Litigabant ergo iu-

dei ad inuicem dicentes. Quomodo ꝓt hic carnē suam nobis dare ad manducāduz? Dixit ergo eis ieſus. Amē amen dico vobis: niſi māducaueritis carnē filij hois: z biberitis eius sāguinē: non habebitis vitā in vobis. Qui manducat meā carnem: z bibit meū sanguinē: habet vitā eternā. Et ego reſuſcitabo euz in nouiſſimo die. fm Jo. VI. C. In illo tēpore: Dixit ieſus turbis iudeorum. Amen amen dico vobis: niſi manducaueritis carnem filij hominis: z biberitis eius sanguinem: nō habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem: z bibit meum sanguinem: habet vitam eternam. Et ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die. Secundum Jo. VI. C.

In illo tempore: Dixit ieſus turbis iudeorum. Ego sum panis viuus: qui de celo deſcendi. Et dicebant. Nonne hic eſt filius ioſeph cuius nos nouimus patrem z matrez: quomodo ergo dicit hic: quia de celo deſcendi? Reſpondit ergo ieſus: z dixit eis. Nolite murmurare in inuicē. Nemo poteſt venire ad me: niſi pater meus qui miſit me traxerit euz. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. Offertorium. Opie deus qui primum hominem ad eternam gloriam reuocaſti: paſtor bone qui ouem perditaz pio humere ad ouile reportaſti: iuſte iudex duz veneris iudicare libera de morte animas eorum quas redemiſti: ne tradas beſtijs animas confitentium tibi. Offertorium. Domine ieſu chriſte iudex mortuorum vna ſpes mortalium: qui moriens morientiuz condoluiſti interitum: ne intres in iudicium cum fidelibus defunctis: ne damnentur cum impijs in aduentu diſtricti iudicij. Offertori. Domine ieſu chriſte rex glie libera animas omnium fidelium defunctorum de manu inferni z de profundo lacu: libera eas de ore leonis: ne abſorbeat eas tartarus: ne cadant in obſcura: ſed ſignifer ſanctus michael repreſentet eas in lucem ſanctam. Quaz olim abrahe promiſiſti z ſemini ei9. ℣. Hoſtias z ꝓces tibi domine laudis offerimus tu ſuſcipe ꝓ animab9 illis quarum hodie memoriam agimus: fac eas domine de morte trāſire ad vitam. ℣. Redemptor animarum omnium chriſtianorum mitte archangelum ſanctum michaelez vt ille dignetur eas eripere de regionibus tenebrarum: z perducat eas in ſinum abrae in lucem ſempiternam. ℣. Requiem eternaz dona eis domine: z lux perpetua luceat eis. Cōmunio. Abſolue domine animas eorum ab omni vinculo delictorum.

At in

Ut in resurrectiõis gloria inter sanctos tuos resuscitati respirent. Req/em eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Ut in. Cõmu. Tuam deus deposcimus pietatem vt eis tribuere digneris lucidas ⁊ getas mãsiones. Cõmu. Pro quoꝝ memoria corpus christi sumitur dona eis dñe requiẽ sempiternam: ⁊ lux perpetua luceat eis. ℣. Pro quorum memoria sanguis christi su/mit dona eis regem sempiternam. Cõmu. Lux perpetua luceat eis dñe. Cum sanctis tuis in eternum: quia pius es. Requiez eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Cũ sanctis tuis. ⁊c. Cõmunio. Animas de corpore quas assumpsisti domine. Fac eas gaudere cum sanctis tuis in gloria. Requiem eternaz dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Fac eas. In ãniuersario. oro

Deus indulgentiaruz domine da famulo tuo cuius anniuersarium obitus sui diem commemoramus refri// gerij sedez quietis beatitudinẽ luminis claritatem. Per. Sec.

Propitiare dñe supplicationibus nris: pro anima famuli tui cuius hodie annua dies agitur: pro qua tibi offeri/mus hoc sacrificium laudis: vt eam sanctoꝝ tuoꝝ consor/tio sociare digneris. p. Comp.

Presta qs domine: vt aia famuli tui cuius anniuersarium obitus sui diẽ agimus: his purgata sacris indulgentiam pariter ⁊ requiẽ capiat sempiternam. Per dominum nrz.

Oro pro episcopo. Oro.

Da nobis dñe: vt animã famuli eꝑi tui: quez de huius seculi eduxisti laborioso certamine: sanctoꝝ tuoꝝ cetui tribuas esse consortẽ. Per. Secr.

Annue nobis dñe vt anime famuli tui eꝑi hec pro sit oblatio: quam immolãdo totius mundi tribuisti relaxari delicta. Per dñm. Cõplẽ.

Is sacramẽtis qs omnipotens deus purgata aia famuli tui episcopi ad indulgentiam ⁊ refrigerium sempiternuz pue nire mereatur. Per. Pro pluribus episcopis. oro

Deus q inter apl'icos sacerdotes famulos tuos eꝑos cẽseri fecisti: ꝑsta qs: vt quoꝝ vicem gerebant ad horam in terris: eorum perpetuo consortio letentur in celis. Per. Secre.

Hec oblatio qs dñe aias famuloꝝ tuoꝝ eꝑoꝝ aboibus vitijs humane cõditionis absoluat: que totius mũdi tulit ẽt immolata pctiõ. Per. Cõp.

Da veniam dñe deus qs per hec sancta mysteria animabus famuloꝝ tuoꝝ episcopoꝝ vt occursu non terreãtur: malo: sed tuo semper prote

gantur auxilio. Per dñm nr̃m.

¶ Pro sacerdote. Oratio.

Beati petri apl̃i tui q̃s domine intercessiõe nos ꝓtege: ⁊ aĩam famuli tui sacerdotis: scõꝝ tuoꝝ iunge consortio. Per dominum. Secre.

Suscipe qm̃s dñe hostias placationis ⁊ laudis: q̃s in honore sancti petri apl̃i tui nomini tuo ꝯsecrandas offerimus: ⁊ ꝓ requie famuli tui sacerdotis tibi suppliciter ĩmolamus. per dominum. Complẽda.

Prosit qm̃s dñe anime famuli tui sacerdotis diuini celebratio sacr̃i: vt eius in quo sperauit ⁊ credidit: eternuꝫ capiat te miserante consortium. Per.

¶ Pro plurib⁹ sacerdotib⁹. or.

Presta q̃s domine: vt anime famuloꝝ tuoruꝫ sacerdotum quos in hoc seculo cõmorantes: sacris munerib⁹ decorasti: in celesti sede gloriosa semper exultent. Per. Secre.

Munera tibi dñe dicanda scĩfica: ⁊ his aĩas famulorum tuoꝝ sacerdotũ: ab oi labe humane ꝯditiõis absolue: q: solus toti⁹ mundi delesti peccata. Per. Complenda.

Corporis sacri ⁊ preciosi sanguinis repleti libamine q̃s op̃s deus: vt ꝑ hec scã mysteria aĩe famuloꝝ tuoꝝ sacerdotuꝫ: eterne btĩtudinis gloriam consequantur. Per dñm.

¶ Pro fratribus ⁊ sororibus. Oratio.

De⁹ venie largitor: ⁊ humane salutis amator: q̃s clemẽtiã tuã: vt nr̃e ꝯgregationis frẽs ⁊ sorores q ex hoc seculo trãsierũt: btã maria semꝑ virgine ĩtercedẽte: ad ꝑpetue btitudinis ꝯsortiuꝫ ꝑuenire ꝯcedas. Per. Secreta.

De⁹ cui⁹ misericordie nõ ẽ numer⁹ suscipe ꝓpitius preces humilitatis nr̃e: ⁊ aĩabus famuloꝝ famularũq; tuaꝝ fratrũ et soroꝝ nr̃aꝝ: qbus tui nois dedisti ꝯfessionẽ: ꝑ hec sctã sacrificia salutis nr̃e: ⁊ ꝑ btẽ marie semꝑ virginis ĩtercessionẽ: cunctoruꝫ tribue remissionẽ pcõꝝ. ꝑ. cõpl.

Presta qm̃s op̃s ⁊ misericors deus: vt aĩe fratrũ et soroꝝ nr̃orũ ꝓ qbus hoc sacrificium laudis tue obtulim⁹ maiestati: ꝑ virtutez huius sacr̃i: ⁊ ꝑ btẽ marie semꝑ v̄ginis ĩtercessionẽ a peccatis oĩbus expiate lucis ꝑpetue te miserante recipiant beatitudinẽ. Per dominũ.

¶ Pro viro defuncto. Oĩo.

Omnipotens sempiterne de⁹: cui nũq̃ sine spe misericordie supplicat ꝓpitiare aĩe famuli tui vt q de hac vita ĩ tui nois confessiõe discessit: sanctoruꝫ tuorũ numero facias aggregari. Per dñm. Sec.

Propitiare q̃s dñe aĩe fa

muli tui: ꝑ q̃ tibi hostias placatiõis offerimus: ⁊ qꝛ in hac luce in fide ꝑmansit catholica: in futura vita ei pia retributio condonetur. Per. Complẽ.

Inclina dñe precibus nr̃is aures tue pietatis: ⁊ aĩe famuli tui remissionẽ oĩum tribue peccatorũ: vt his sacr̃is purificata ꝯsortio mereat̃ ꝑfrui btõrum. ꝑ.

¶ Plurimorũ defũctorũ. oĩo.

Inclina dñe aurẽ tuã ad p̃ces nr̃as qbus misericordiam tuã supplicit̃ dep̃camur: ⁊ aĩas famulorũ tuorũ quos de hoc scl̃o migrare iussisti: in pacis ac lucis regione ꝯstituas: ⁊ sanctorũ tuorum iubeas esse cõsortes. Per dñm. Secre.

Suscipe q̃s dñe hostiã quã tibi ꝑ aĩabus famulorũ tuoruꝫ offerimus: vt eas mortalitatis vinculis absolutas: iter sãctos tuos habere perpetuã concede portionem. Per dñm. Cõplẽ.

Annue nob̃ q̃s dñe vt aĩe famulorũ tuorũ ꝑ huius sacramẽti mysteriũ remissionem quã semꝑ optauerunt ꝑcipiant pcõrũ. Per dominum nostrũ.

¶ Pro femina defuncta. oĩo

Quesumus dñe pro tua pietate: miserere aĩe famule tue: ⁊ a ꝯtagijs mortalitatis exutam: in eterne saluatiõis partẽ restitue. per. Secr.

His sacrificijs dñe aĩa famule tue a peccatis omnibus exuatur: sine quibus a culpa nemo liber extitit: vt per hec pie placationis officia ꝑpetuã misericordiam consequatur. Per dominum nr̃m. Complenda.

Da q̃s dñe vt aĩa famule tue sacris mysterijs expiata: saluationis tue perpetuo munere glorietur. Per dñm.

¶ Pro pluribus feminis. oĩo

Deus cuius misericordie non est numerus: suscipe propitius pro animabus famularum tuarum preces nostras: ⁊ lucis eis letitiam: atqꝫ ĩ regione viuentium sanctorum tuorum societatem concede. ꝑ dominum nostrum. Secreta.

Hec oblatio quesumus domine deus: animas famularum tuarum a vitijs humane conditionis absoluat: vt ꝑpetuam tue beatitudinis misericordiaꝫ consequi mereantur. Per dominum. Complenda.

Hec nos communio quesumus domine purget a crimine: ⁊ animabus famularũ tuarum celestis gaudij tribuat consortium: vt ante thronum glorie christi segregate cũ dextris: nihil habeant cuꝫ sinistris. Per dominum nostrum iesũ.

¶ Pro elemosynarijs. Oĩo.

Deus cuius misericordie non est numer⁹: suscipe

propitius preces humilitatis nostre: et animabus que nobis in oratione cōmēdate sunt: et quarum vtimur elemosynis quib⁹ tui nois dedisti confessionem: cunctoꝝ remissionē tribue peccatorum. Per dñm. **Secreta.**

PRosit qs domine hec sancta presentis sacrificij oblatio aiabus q̄ nobis in orationez cōmendate sunt: et quarum vtimur elemosynis: vt per nomen sanctū tuuz a perpetuis cruciatibus erepte transeant in requiem sempiternā. Per. **Cōplē.**

PRoficiat qs domine ad idulgentiam aiabus que nobis in oratione cōmēdate sunt: et quarum vtimur elemosynis diuini libatio sacrī: vt a cōtagijs terrene conuersationis emūdate: ad celestē mereantur peruenire habitationem. Per dñm. ¶ **Pro viris et femis. oro**

PRopitiare qs domie aiabus omnium fideliuz defunctorum misericordia sempiterna: vt mortalibus nexib⁹ expeditas: luꝝ eas eterna possideat. Per dominum. **Sec.**

HJs quesumus dñe placatus intende munerib⁹: et quod ad laudem nominis tui supplicātes offerim⁹: ad idulgentiā p ficiat defunctoꝝ. Per. **Cōplē.**

IMueniant quesumus dñe aie oium fideliū defunctorum lucis eterne consortiuz: p quibus supplicantes tui mysterij libauimus sacramētū. Per dominuz. ¶ **Pro bis qui mortalitate preuenti sunt. Oratio.**

OOmnipotēs et misericors deus: in cui⁹ humana cōditio potestate cōsistit: animas famulorum tuoꝝ quesum⁹ domine ab omnibus absolue peccatis: vt penitentie fructū quez voluntas eoꝝ optauit: p̄uētus mortalitatis nō pdat. p. **Secre.**

SAtisfaciat dñe quesumus p animabus famulorum tuoꝝ sacrificij presentis oblatio: et peccatorū veniam quaz q̄ fierunt inueniant: et qō officio lingue implere nō potuerunt: desiderate penitentie compensatione percipiant. Per. **Cōplē.**

DEus cōditor humani corporis: a quo speratur oē quod bonū est: tribue quesum⁹: per hec sancta que sumpsimus vt sicut animabus famulorum tuoꝝ penitentiam velle donasti: sic indulgentiam tribuas miseratus optatam. Per dñm n. ¶ **Pro patre et matre. Oratio**

ODEus qui nos patrē et matrem honorare precepisti: miserere clemēter animabus patris et matris mee et omnium parentū meoꝝ: eorūqz peccata dimitte meqz eos ineterne claritatis gaudijs fac videꝝ. p. **Sec**

Suscipe sacrificium domine quod tibi pro animabꝰ patris ⁊ matris mee ⁊ omniuꝫ parentum meorum offero: eisq; gaudium sempiternum in regione viuorum concede: meq; cum eis felicitati sanctorum cõiũge. Per. Complenda

Celestis participatio domine sacramenti animabus patris ⁊ matris mee: ⁊ omniuꝫ parentum meorum requiem ⁊ lucez obtineat ꝑpetuaꝫ: meq; cũ illis gr̃a tua coronet eterna. ꝑ.

¶ Pro i cimiterio sepultis. oro.

Deus in cuius miseratione anime fidelium reqe/scunt famulis ⁊ famulabus tu/is omnibus hic ⁊ vbiq; in christo quiescentibus da propitius veniam peccatoruꝫ: vt a cũctis reatibus absoluti tecum sine fine letentur. Per dñm. Secre.

Pro animabus famulorũ famularumq; tuarum et omnium catholicorum hic et vbiq; in christo dormientium: hostiam domine suscipe benignus oblatam: vt hoc sacrificio singulari adiuti: vĩculis horrende mortis exute: vitam percipiant eternã. Per do. Cõpl.

Sumpsimus domine corporis ⁊ sanguinis tui sa//cramentum obsecrantes maiestatis tue clementiam: vt ⁊ famulis ⁊ famulabꝰ tuis ⁊ omnibus hic ⁊ vbiq; in te quiescentibus prosit ad veniã: quod nobis viuentibꝰ preparare dignatus es ad medelam. Per dñꝫ.

¶ Alia generalis. Oratio.

Fidelium deus omniũ cõditor ⁊ redemptor animabus omnium fidelium defũctorum remissionem cunctorũ tribue peccatorum: vt indulgentiam quam semper optauerunt pijs supplicationibus cõsequãtur. Qui cum deo patre. Secr.

Hostias quesumus dñe q̃s tibi pro animabus oĩuꝫ fidelium defunctoꝝ offerimus: propitiatus intende: vt quibus fidei christiane meritum contulisti: dones ⁊ premiuꝫ. ꝑ. Cõpl.

Animabus quesumus domine omnium fideliuꝫ defunctoruꝫ oratio proficiat supplicantium: vt eas per huiꝰ sacramenti mysterium: ⁊ a peccatis omnibus exuas: ⁊ tue redẽptiõis facias eẽ ꝑticipes. Qui cum deo patre. ⁊c.

Aliꝺ offm̃. fo. 227. hr̃.

¶ Officium proprium Misse beate anne totiusq; cognationis eius. A Reuerẽdissimo domino Cardinali Raymũdo legatoq; a latere ad missum ac confirmatum. Insuper celebrãti ⁊ celebrationi interessẽti centum dierum indulgentias idez condonauit. Introitus.

Laudate pueri dominum: laudate nomen domini: qui habitare facit sterilē in domo mr̄em filiorum letantem. ℣. Sit nomē domini bn̄dictum ex hoc nūc ⁊ vsq; in scl̄m. Gloria pr̄i. Gloria i excelsis d̄o. Collecta.

Deus qui beatam annaz olim sterilem miraculose fecundasti: presta q̄s: vt meritis tam scē femine: ⁊ cunctoruz de ipsius cognatione sanctorū dirigamur hic prospere: ac tandem cum beatis omnibus saluemur in extremo examine. ꝑ dominū. Lectio lib. sapientie.

Laudemus viros gloriosos ⁊ parentes nostros in generatione sua: homines diuites in virtute pulchritudinis: studium habentes: pacificantes in domibus suis: omnes isti i generationibus gentis sue gloriam adepti sunt. Et in dieb⁹ suis habentur in laudibus: qui de illis nati sunt reliquerunt nomē enarrandi laudes eorum. Hij sunt viri misericordie quorum pietatis non defuerunt: cuz semine eorum permanent bona. Hereditas sancta nepotes eorum semen eorum: ⁊ gloria eorum non derelinquetur. Grad.

Ecce q̄ bonum ⁊ quam iocunduz: habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbam barbam aaron. Alleluia. O quam pulchra est casta generatio cum claritate. Alleluia. Hec est vera fraternitas que vicit mundi crimina christum secuta i clyta tenens regna celestia. Tractus in. lxx. Qui seminant in lachrymis in gaudio metent. ℣. Eūtes ibant ⁊ flebant mittentes semina sua. ℣. Venientes autem venient cum exultatione portantes manipulos suos. Euan. Scd̄m mattheū

Loquente iesu ad turbas. Ecce mater eius ⁊ fratres stabant foris q̄rentes loqui ei. Dixit autem ei quidaz. Ecce mater tua et fratres tui foris stāt querentes te. At ipse respōdēs dicenti sibi ait. Que est mater mea? aut qui sunt fratres mei. Et extendens manum suam i discipulos dixit. Ecce mr̄ mea: ⁊ fratres mei. Quicunq; enim fecerit voluntatem patris mei: q in celis est: ipse meus frater et

soror et mr̃ est. Offertorium.
Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinẽ plebis sue bñdict⁹ de⁹. Sec.
Hostias dñe beatissime d̃i genitricis marie: ⁊ beatorum parentum eius Joachim ⁊ Anne: ac omnium de eorundem cognatione sanctorũ: meritis dicatas benignus assumere ⁊ ad perpetuuz nobis tribue prouenire subsidiũ. Per. Cõ.
Quicũqz fecerit voluntatem patris mei qui ĩ celis est: ipse meus frater soror ⁊ mater ẽ dicit dñs. Cõpl.
Concede nos quesumus omnipotens deus sancte dei genitricis marie ⁊ beatorum parentum eius ioachim ⁊ anne: ac omnium de eorundem cognatione sanctorũ exultare meritis ⁊ beneficiorũ ipsorum attolli suffragijs. Per dominuz nostrũ iesum.

Missa de quatuordecim sanctis auxiliatoribus.

Introitus.
Multe tribulationes iustorum: ⁊ de his omnibus liberauit eos dominus: dominus custodit omnia ossa eorum vnuz ex his non conteretur. ps. Benedicaz domino in omni tẽpore semper laus eius in ore meo. Oratio.
Omnipotens ⁊ mitissime deus qui electos sanctos tuos georgium: blasium: erasmum: vitum: panthaleonem: christophorum: dionysium: cyriacum achacium: eustachium: egidium: chatherinaz: margarethã: ⁊ barbaram: specialibus: priuilegijs pre cunctis alijs decorasti: vt omnes qui in necessitate eorum implorant auxilium: secundum tue promissionis gratiam: petitionis sue salutarẽ consequantur effectum: da nobis quesumus nostrorum veniam peccatorum ipsorum intercedẽtibus meritis ab omnibus nos aduersitatibus libera: ac deprecationes nostras benignus exaudi. Per dñm nr̃m. Epistola ad hebreos. XI. C.

Fratres: Sancti per fidez vicerunt regna: operati sunt iustitiã adepti sunt repromissiones. Obturauerũt ora leonum: extinxerunt impetum ignis: effugarunt aciez gladij conualuerũt de infirmitate: fortes facti sunt in bello: castra verterunt exterorum: acceperunt mulieres d̃ resurrectione mortuos suos.

Alii autem distenti sunt nō suscipientes. ꝛc. foli. 255 Gradua le. Clamauerunt iusti ꝛ dominus exaudiuit eos: ꝛ ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. ℣. Iuxta est dominus: his qui tribulato sunt corde: ꝛ humiles spiritu saluabit. Alleluia. ℣. Iusti epulentur ꝛ exultent in conspectu dei: ꝛ delectē/tur in leticia. Sequentia. Agone triumphali militum regis summi dies iste cele. folio 257. Euangelium. Respondens iesus dixit. Confiteor tibi pater domīe celi ꝛ terre: quia abscō. folio 259. Offertorium. Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipe dabit virtutem ꝛ fortitudinem plebi sue: benedictus deus. Secreta.

Suscipe quesumus domine clementissime deus preces ꝛ hostias quas in sanctorū georgij: blasij: erasmi: panthaleonis: viti: christophori: dionysij: cyriaci: achacij: eustachij: egidij: chatherine: margarethe: ꝛ barbare honore deferimus: vt qui nostre iustitie fiduciam non habemus: eorum qui tibi singulariter placuerunt: intercedentibus meritis ꝛ precibus: petitionum nostrarum te pium largitorem sentiamus. Per dominum nostrum iesum. Cōmunio. Et si coram hominibus tormenta passi sunt: deus tentauit eos: tāq̄ aurum in fornace probauit eos: ꝛ sicut holocausta accepit eos. Complē.

Sacramenta quesumus domine que sumpsimus intercedētibus sanctis tuis georgio blasio: erasmo: panthaleone: vito: christophoro: dionysio: cyriaco: achatio: eustachio: egidio: chatherina: margaretha: ꝛ barbara nobis prosint ad veniam: et quorum petitionem clementer exaudisti eorum interuenientibus meritis: in cunctis necessitatibus nostris nos refoue miseratus auxilio ꝛ ab omni aduersitate nos potenter custodi. Per dominum nostrum iesum christum filium tuuz. ꝛc.

¶ Missa de beato iob contra morbum gallicum. Introitus.

Miserere mihi domine quoniam ad te clamaui tota die: quia tu domine suauis ac mitis es ꝛ copiosus in misericordia omnibus inuocantibus te. ℣. Inclina domine aurem tuaz ꝛ exaudi me: quoniam inops ꝛ pauper sum ego. Oratio.

Deus in te sperantiū fortitudo: adesto propitius intercedente beato iob cum omnibus

sanctis tuis inuocationibus nostris: vt sicut post vlceris pessimi variorumq; flagellorũ pressuras duplicia pro omnib⁹ amissis reddidisti: ita nobis misericordiam tuam largiter impartiaris. Per dominum nostruz.

Lectio li. Job. II. C

Factum est cũ quadaz die venissent filij dei: ⁊ starent coram domino venisset quoqz sathan inter eos: ⁊ staret in conspectu ei⁹: vt diceret dominus ad sathan: vnde venis? Qui respondens ait. Circuiui terram ⁊ perambulaui eam: ⁊ dixit dominus ad sathan. Nunquid considerasti seruum meum iob: ꝙ non sit ei similis in terra: vir simplex ⁊ rectus ac timens deum: ⁊ recedens a malo: ⁊ adhuc retinens innocentiam? Tu autem commouisti me aduersus eum: vt affligerem euz frustra. Cui respondens sathan ait. Pellem pro pelle: ⁊ cuncta dabit ꝓ anima sua: alioquin mitte manuz tuam: ⁊ tange os eius que habet homo: ⁊ earnem: ⁊ tunc videbis ꝙ in faciem benedicat tibi. Dixit ergo dominus ad sathan. Ecce in manu tua est: verumtamen animaz illius serua. Egressus igitur sathan a facie domini: percussit iob vlcere pessimo a planta pedis vsqz ad verticem eius. Qui testa saniez radebat: sedens in sterquilinio. Dixit autẽ illi vxor sua adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic deo et morere. Qui ait ad illam: quasi vna de stultis mulieribus locuta es: Si bona suscepimus de manu domini: mala quare non sustineamus? In omnibus his non peccauit iob labijs suis. Graduale. Ego dixi domine miserere mei: sana animam meaz quia peccaui tibi. ℣. Beatus qui intelligit super egenum ⁊ pauperez: in die mala liberauit eum dominus. Alleluia. ℣. Domine deus salutis mee i die clamaui: ⁊ nocte coram te. Euãgeliuz. Homo quidam erat diues qui habebat villicuz ⁊ hic. Quere supra dominica prima post trinitatis. folio. 168. Offertorium. Vir erat in terra hus: nomine iob simplex ⁊ rectus ac timẽs deum quem sathan petijt vt tentaret ⁊ data est ei potestas a domino in facultate ⁊ in carne eius perdiditqz omnem substantiam ipsius et filios carnem quoqz eius graui vlcere vulnerauit. Secreta.

Hostias tibi domine dicatas placatus assume: ⁊ intercedente patiente iob cum oibus scis tuis vlcus pessimũ a supplicib⁹ tuis remoue: vt restituti ꝑ/

stine sanitati te digne possint laudare. Per dominum. Cõ.

Aufer a me opprobriũ ⁊ cõtẽptuz: qꝛ mandata tua exqsiui dñe. Cõpl.

TAntis dñe repleti muneribus: auxiliũ tuum intercedente btõ iob cum oĩbus sanctis tuis ĩploramus: vt flagella iracundie tue a ppl'o tuo ammoueas: ⁊ nos tibi digne seruire ꝯcedas. Per dominum nr̃z.

¶ De sancto archangelo Raphaele: ⁊ legitur pro iter agentibus. Ad missam. Introitus.

EGo sũ azarias: ananie magni filius: ego sum raphael archangelus: vnus ex septẽ q astamus añ cõspectũ dñi: pax vobis: nolite timere: dominus exaudiuit p̃ces vr̃as ⁊ misit me ad vos: vt curẽ vos. Alla. Bñdicite domino oẽs electi eius: agite diem leticie ⁊ confitemini illi. Oratio.

DEus q beatũ raphaelez archangelũ thobie famulo tuo ꝓperanti preuiũ direxisti ⁊ ĩter huius vie ac vite varietates atq; discrimina donasti custodẽda q̃s: vt eiusdẽ ꝓtegamur auxilio: q̃tenus ⁊ vite pñtis pericula vitemus ⁊ ad gaudia valeamus peruenire celestia. Lectio libri Thobie. XII. C.

DIxit angelus Rabhael ad thobiam. Eteni sacramẽtuz regis abscondere bonum est. Opera autem dei reuelare et confiteri honorificum est. Bona est oratio cum ieiunio ⁊ elemosyna: magisq̃ thesauros auri recondere. Quoniam elemosyna a morte liberat: ⁊ ipsa est que purgat peccata ⁊ facit inuenire vitam eternam. Qui faciunt peccatum et iniquitates: hostes sunt anime sue. Manifestabo ergo vobis veritatem: ⁊ nõ abscondam a vobis sermonez occultum. Quando orabas cũ lachrymis ⁊ sepeliebas mortuos ⁊ derelinquebas prandium ⁊ abscõdebas mortuos per diem in domo tua: ⁊ nocte sepeliebas eos. Ego obtuli orationem tuam domino: ⁊ quia acceptus eras deo: necesse fuit vt tẽtatio probaret te: ⁊ nunc misit me dominus vt curarez te: ⁊ saram vxorez filij tui a demonio liberarem. Ego enĩ sum raphael angelus vnus ex septem qui astamus ante dominum. Cum hec audissent turbati sunt: ⁊ trementes ceciderunt super terrã in faciem suam. Dixitq; ei angelus. Pax vobis nolite timere. Etenim cum essem vobiscũ:

per voluntatem dei eram: ipsũ benedicite ⁊ cãtate illi. Videbar quidem vobiscum manducare ⁊ bibere. Sed ego cibo et potu inuisibili qui ab hominib⁹ videri non potest vtor. Temp⁹ ergo est vt reuertar ad eũ qui me misit. Vos autem benedicite deum: ⁊ narrate mirabilia ei⁹. **Graduale.** Angelus raphael apprehendit ⁊ ligauit demonem. Magnus dominus noster: ⁊ magna virtus eius. Alleluia. Missus est angelus raphael a deo ad thobiam: et salutauit eum: ⁊ dixit ei: gaudium sit tibi semper. Alleluia. Angelus domini descendit de celo: ⁊ accedẽs reuoluit lapidem ⁊ sedebat super eũ. **Scõm Joannem.** V.C. In illo tpe: Erat dies festꝰ. **Regre feria.vj. post reminisce/re.fo. 41. Offertorium.** In honore sãcti raphaelis psallat militãs ecclesia qui virtute dei patris ligauit demonia ⁊ thobie visum reddidit: quo priuatus fuerat. Alla. **Sec**

OMitte deus archangelum tuum raphaelem cum medicamine oppificẽ qui sanitatem mentis reportet ⁊ corporis misericordieq; celestis donum infundat: ⁊ que in nobis sũt aduersa deponat: vt qui nostra iniquitate tabescimus: de tua quã non meremur pietate letari cõcedas. Per dñm. **Communio** Tubilus summe laudis resonet in ore omnium ad laudẽ beati raphaelis archangeli: vt ipse cuius memoria agitur in terris: ad deum pro nobis intercedat in celis alla. **Cõplẽ.**

DIrigere dignare domine deus in adiutorium nostrum raphaelem archangelũ: ⁊ quem tue maiestati sem per assistere credimus tibi nostras exiguas preces benedicẽdas assignet. Per dominũ nostrum iesum christum filiũ tuũ. **De cõpassione dolorose virginis marie. Ad missam. Intr.**

BEne/dicta tu a deo tuo maria in omni tabernaculo iacob: quoniam in omni gente que audierit nomen tuum magnificabitur super te deus israel ℣. Quia fecisti viriliter ⁊ confortatum est cor tuum: ideo eris benedicta in eternum. **Alius introitus.**

STabat iuxta crucem iesu mater eius ⁊ soror matris eiꝰ maria cleophe: ⁊ salome ⁊ maria magdalene. ℣. Mulier ecce filius tuus: ad discipulũ autem ecce mater tua.

Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui. Oio.

DEus in cuius passiõe secundum simeonis prophetiam: dulcissimam animaz glorioſe virginis ⁊ matris marie doloris gladius pertransiuit: concede propitius: vt qui transfixionem eius ⁊ passionez venerandam recolimus: gloriosis meritis ⁊ precibus: omnium: ꝫ sanctorum cruci fideliter assistentium: intercedentibus: passionis tue effectum felicem consequamur. Qui vi. Alia oī.

INterueniat pro nobis domine ieſu christe: nunc et in hora mortis noſtre beatissima virgo maria mater tua: cuius sacratissimam animam in hora mortis tue gladius doloris pertransiuit. Qui viuis ⁊c.

Lectio libri iudith. XIII. C.

BEnedixit te dominus in virtute tua: quia per te ad nihilum redegit inimicos noſtros. Benedicta es tu filia a domino deo excelso pro omnibus mulieribus ſuper terram. Benedictus dominus qui creauit celum ⁊ terram: qui te direxit in vulnera capitis principis inimicorum noſtrorum: quia hodie ita nomen tuum magnificauit. Vt non recedat laus tua de ore hominum. Qui memores fuerint virtutis domini in eternum. Pro quibus non pepercisti anime tue propter angustias ⁊ tribulationes generis tui: ſed ſubueniſti ruine ante conſpectū dei noſtri. Grad.

DOloroſa ⁊ lachrymabilis es virgo maria aſtans iuxta crucez dñi ieſu filij tui mundi redẽptoris. Virgo dei genitrix quẽ totus nõ capit orbis hic crucis fert ſuppliciū: vite factus homo. Aliud Grad. Cui cõparabo vel cui aſſimilabo te filia hieruſalẽ: cui exequabo te: ⁊ cõſolabor te virgo filia ſyon. ℣. Magna enim velut mare ⁊tritio tua: qs medebit tui. Alla. ℣. Faſciculus mirrhe dilectus meus mihi: inter vbera mea cõmorabitur. Alla. ℣. Stabat ſancta maria: celi regina mũdi: ⁊ domina iuxta crucẽ dñi noſtri ieſu chri doloroſa. Tpe paſchali ſcõz. Alleluia. ℣. Vox turturis audita eſt in terra nra: ficus protulit groſſos ſuos. Sequentia.

SAlue virgo generoſa ⁊ regina glorioſa: celeſtis militie. Dzeelecta vernãs roſa: mr quondã doloroſa: in valle triſtitie. Cui rit gladius doloris plenũ diui cor amoris: ſenis vatici/nio. Cõplectẽtis ſctãz prolẽ: binc ſẽ fiſti verbi molẽ: pectoris in ſcrinio. Aſt herode ſeuiẽte: dulcẽ natum tu repẽte: virgo mr tenera. In egyptũ ptuliſti: p deſertũ ⁊ nutriſti: qui creauit ethera. Inde q̃ſiſti filiũ: florentẽ ſicut liliũ: doctoz in medio. Anno ei⁹ duodeno: plenũ dogmate ſereno: iã amiſſũ triduo. Cui aptũ ceſum

coronatũ: morte sciẽs iudicatum: vides in angustijs. Ligno crucis oneratũ: sz dũ gradit̃ oblatũ: ꝑ nr̃is flagitijs. Ades cruci redimentis iesu flentis moriẽtis: trãffixa carne pura. Dolores q̃s parturiens euasisti: iã sustines extortos cũ vsura. Hora tandẽ vespertina: mũdi clara medicina: iã extincta reddit̃. Tibi matri deplangẽti: corpus fossum intuẽti: dũ in sinu voluit̃. In sepulchro collocat̃: cor mr̃nũ anxiat̃: cũ illic abigeris. Suscipe nos cõmẽdatos: dulci filio fac gratos: ⁊ coniunge superis.

Amen. Alia sequentia.

Gaude turba fideliũ: mẽtis colens martyriũ: eius q̃ dedit filiuz: in mortẽ pro miseris. Sz ꝯgaudendo cõpatere: mr̃i desolatissime: cum digna gratitudine: effectu pietatis. Nati ꝯdolet sic penis: vt ꝯgaudeat redẽptis: ex feruore charitatis: cui ñ est sil̃is. Dat̃ mr̃ discipulo: cũ maximo misterio: ioãnis sub vocabulo: q̃ vis venit fidel̃. Gr̃as tibi dña ꝙ mr̃ facta es nr̃a: sub cruce salutifera filio cõparens. Age sic grates filio: ꝑ taz grande sacr̃o: tuoꝝ vt deuotio: sẽp hic sit iubilãs. Trac. i. lxx. Attendite obsecro vniuersi ppl̃i ⁊ videte dolorẽ meũ. Uide dñe tribulor cõturbatus ẽ venter meus. Audierunt qm̃ ingemisco ego: ⁊ nõ est ꝯsoletur me. Oẽs inimici mei audierunt malum meũ: ⁊ letati sunt: qm̃ tu fecisti. Uide dñe ⁊ ꝯsidera quaz vindemiaris. Quẽ educaui ⁊ enutriui inimicꝰ consumpsit eum. Scdm ioã. XIX.

In illo tpe: Stabat iuxta crucem Jesu mr̃ eius: ⁊ soror mr̃is eius maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cũ vidisset ergo iesus matrẽ ⁊ discipulum stantẽ quez diligebat: dicit matri sue. Mulier ecce filius. Deinde dicit discipulo: ecce mr̃ tua. Et ex illa hora accepit eã discipulus in sua. Offertorium.

Pone me vt signaculum super cor tuum: vt signaculũ super brachium tuũ: qꝛ fortis est vt mors dilectio. vl̃

Recorda virgo. Secre.

Offerimus tibi p̃ces ⁊ hostias dñe iesu christe humiliter supplicantes: vt q̃ trãffixionez dulcissimi spũs btẽ marie mr̃is tue precibus recẽsemus: sue suorũqꝫ sub cruce scõꝝ multiplicato pijssimo interuentu mentis mortis tue merituz cum beatis habeamus. Alia. Secreta.

Sacrificiũ nr̃e salutis i honorez beatissime virginis marie: tibi chr̃e imolãtes: supplices dep̃camur: vt venerãda eiꝰ cõpassio quã recolimus: nos meritoꝝ suoꝝ tui suiqꝫ filij miseri / corditer dignos efficiat. Per eundem. Prefatio. Et te in cõpassione beate marie. Cõio.

Dedit vnigenitũ suum maria pro scelere nostro: ⁊ fructũ ventris sui ꝑ peccato anime mee. Alia. Cõio.

Mulier ecce filius tuus: ad discipu

lum autem: ecce mater: ⁊ ex illa hora accepit eam discipulus in sua custodia. **Complenda.**

Sacrificia que sumpsimus dñe iesu chr̄e transfixionē matris tue: ⁊ v̄ginis deuote celebrātes nobis ipetrēt apud tuaz clementiam omnis bonis salutarem effectū. Qui. **alia cōplē.**

Presta quesumus omnipotens deus: vt qui dei genitricis gloriose compassionem pia deuotio recolimus: sacri illius mysterij quo filius tuus in cruce discipulū ei: ⁊ ipsā discipulo commendauit: virtute huius sacramēti qd̄ sumpsimus: ꝑticipes efficiamur. Per eundē dñm nr̄m iesum christū.

De septem gaudijs btē ac i temerate virginis marie. Ad missam. Introitus.

Gaudeamus omnes in domino diez festum celebrātes in honore marie virginis: de cuius exultatōe gaudent angeli ⁊ collaudant filium dei. ps. Eructauit cor meum verbum bonū dico ego opera mea regi. or.

Deus qui hodierne diei iocunditatē in iesu christi ⁊ marie laudibus venerari fecisti ꝑsta quesumus: vt qui eiusdem dei matris gaudiorū recordiuz celebramus a pijssimi filij tui ⁊ matris gratia nunq̄z excidamꝰ. Per eundem dominuz nostrum iesum chr̄m. **Lectio libri sapientie prouerbioruz. VI.C.**

Fortitudo ⁊ d̄cor indumentum eius: et ridebit i die nouissimo. Os suum apperuit sapientie: ⁊ lex clemētie in lingua eiꝰ. Cōsiderauit semitas domꝰ sue: ⁊ panē ociosa nō comedit. Surrexerūt filij eiꝰ: ⁊ beatissimā predicauerunt: vir eius et laudauit eā. Multe filie cōgregauerunt diuitias: tu supgressa es vniuersas. **Graduale.**

Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in medio eius non commouebit. Fluminis impetus letificat ciuitatez dei sanctificauit tabernaculum suuz altissimus. Alleluia. ℣. Omnes cum letitia nunc deo iubilate. Marie gaudia deuote celebrate: vt celi pandat ostia in hymnis hanc laudate. **Sequentia.**

Gaude virgo gloriosa ex stirpe nata dauitica: scripturarum vera glosa: ⁊ peccatorum spes maria. Prebe laudes personare: gaudia tua decantare: nulla vox nec lingua

quare plene te sufficit laudare. Gaude cum angelo paris: a pneumate fecundaris: lucidior es stella maris: et verus splendor solaris. Aue gra// tia plena: recepisti mente serena: z cō cepisti filium: o quantum tibi gaudium. Gaude engadina vitis: culta pulchris margaritis: botrum dulcez paris mitis: fugantem malum aspi/ dis. Porta nunc ezechielis: clausa fuisti fidelis: quando creator de celis exiuit claustris non lesis. Gaude q tres magi sagi: tribus donis boni/ nis querunt aurum thus: myrrham ferentes. Quem verum natuz: gratum tuum suum regem legem vie a stella rimantes. Gaude q ad templum isti: natum tuum obtulisti a vidua didicisti: z a prophetа audisti. Benedictionem dictam: suspendamus prophetiam: de lesione gladij: iam tempore gaudij. Gaude christi victoria: figitur in memoria: cum leo de tribu iuda: surgit a mundi scoria. Contra gabaon sol stetit: cum christus victor extitit: flegetontis antra triuit: dum a morte resurrexit.

Gaudent supernorum ciues: quando natus tuus diues: mox ethera trā silliuit: arcem celiq transcendit. Tibi o virgo maria ingentia tunc gaudia per filium sunt impressa: qui trā/ uolauit ethera. Gaude virgo quater seni: tibi psallūt laude pleni: in ascensu tuo leni: ad celos dic mihi veni. Ad tam dulcia gaudia atq so/ nora cantica: sic nos baratri squali/ da non trucident per secula Amen.

Secundum Lucam. I.C.

In illo tempore. Exurgens autem maria abijt i montana cum festi/ natione in ciuitatez iuda: z intrauit i domum zacharie: z salutauit elisabeth. Et factum est vt audiuit salutatio/ nem marie elisabeth: exultauit infans in vtero eius. Et repleta est spiritu sancto elisabeth: z exclamauit voce magna: z dixit. Benedicta tu inter mulie/ res: z benedictus fructus ventris tui. Et vñ mihi hoc: vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce enim vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata que credidisti quoniam perficientur in te ea que dicta sunt tibi a domino: Et ait maria. Magnificat anima mea dominum: z exultauit spiritus meus in deo salutari meo: manfit autem maria cum illa quasi mensibus tribus: z reuersa est in domum suam. **Offertorium.** Offerentur regi virgines: proxime eius offerentur tibi in letitia z exultatione: adducentur in templum regi domino. **Secreta.**

Tua dñe ppiatione: z btē marie semp vginis inter/

cessionẽ ad perpetuam atq; p̄sentem hec oblatio nobis proficiat ꝓsperitatẽ ⁊ pacem: ac post hanc vitã ad gaudia perducat eterna. Per. Prefatio. Et te ĩ exultatione beate marie semꝑ virginis collaudare. Cõmũio. Diffusa est gr̃a in labijs tuis: propterea bñdixit te de⁹ in eternũ. cõp.

Repleti vitalib⁹ alimonijs: ⁊ diuinis repati mysterijs supplices te rogamus op̄s de⁹ vt beate marie semꝑ virginis cuius letabunda celebramus gaudia pia interuentione quod fideliter petimus efficaciter conseqũmur. ¶ De tribus magis pro iter agentibus. Introitus.

Esto mihi in deũ protectorẽ: ⁊ in locuz refugij vt saluuz me facias: qm̃ firmamentũ et refugiũ meuz es tu: ⁊ ꝓpter nomẽ tuũ dux mihi eris et enutries me. P. In te dñe speraui nõ confundar ineternum. Oratio.

Deus q tres magos oriẽtales gaspar melchior ⁊ balthasar ad filij tui dñi nr̃i iesu chr̃i cunabula: vt eũ misticis adorarẽt muneribus: stella duce ⁊ v̄o lumine p̄mio sine ĩpedimẽto duxisti ⁊ reduxisti: cõcede famul' tuis: vt in hoc itinere: qd̄ peracturi sũt: ⁊ ipsoꝝ triũ regũ pias ĩtercessiões ⁊ merita pacẽ ⁊ ꝓsperitatẽ ac sanitatẽ: q̃ tenus ipso v̄o sole: v̄a stella et v̄o lumie ducẽte: ad loca optata sine offẽsione ⁊ ĩpedimẽto ꝑuenire mereant̃. Per dominũ nostruz. Lcõ lib. gene. XIII. C.

In diebus illis. Locut⁹ est abraã dicens: Dñe de⁹ celi ⁊ terre misit me de domo patris mei: ⁊ de terra natiuitatis mee: q locut⁹ est mihi: ⁊ iurauit dicẽs. Semini tuo dabo terrã hãc: ipse mittet ãgelũ suũ q p̄cedat nos: dirigẽs gressus nr̃os in viam pacis. Graduale.

Angelis suis mãdauit de te: vt custodiant te in oĩb⁹ vijs tuis tuis. W. In manibus portabũt te ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuuz. Alla. W. Oñde nobis dñe misericordiã tuã ⁊ salutare tuũ da nobis. Seq.

Maiestati sacre sctẽ: militans cũ triũphãte: iubilet ecclesia: Sic v̄sat̃ laus in ore: ne fraudet̃ cũ sapore q̊ degustet gaudia. Nouam parit v̄go ꝓlem: nouũ mõstrat stella solẽ: currũt ad p̄sepia. Reges magi ⁊ nõ vagi: sz presagi gaudẽt agi: stella luce p̄uia. Triũ regũ: trinũ munus: chr̃s hõ deus vnus: trinus in substãtia. Deus trinus ĩ personis: adorat̃ tribus donis: vnus in eẽntia.

Myrrham

Myrrhã ferũt: thus ⁊ auꝝ: plus pẽsantes q̃ thesauꝝ: typũ sub q̃ v̄itas. Tria dona: tres figure: rex in auro: deus thure: in myrrha mortalitas. Thuris odor deitatẽ: auri splendor dignitatẽ: regal̄ potẽtie. Myrrha caro v̄bo nupta: ꝑ qd̄ manet ĩcorrupta: caro carẽs carie. Ab helena crux ĩuẽta: hec eadẽ post ĩtẽta: ꝯgregandis regib⁹. Reges oli pegri: ornant vrbẽ ꝯstãti allatis corpib⁹. Tãdẽ ide sũt trãslati cõmendati ciuitati: cui nomẽ ãbrosia. Ter inuẽtos: ter trãsla/tos: nutu dei sibi datos colit hos colonia. Ortꝰ dedit occidẽti: ꝙ tres reges ter ĩuẽti: excolũt coloniã. Nũq̃ locũ mutaturi: nec vt oli r̄uersuri: sũt ꝑ viã aliã. Colũt reges ꝑꝑ regẽ: sũmi regis seruãt legẽ: coloni colonie. Nos ĩ fine sum⁹ riui: hij sũt fõtes pri mitiui: gẽtiũ ꝑmitie. Tu nos ab hac tristi valle: duc ad vitã recto calle: ꝑ hoꝝ suffragia. Vbi p̄ris: vbi tui: et amoris sacri frui mereamur gloria. Amẽ. Secũduz lucam. IIII. C.

In illo tpe: Dixerũt phari sei ad iesũ. Regre feria. ij. ⁊. iij. post oculi. fo. 52. Off. Per fice gressus meos ĩ semitis tuis: vt ñ moueãt̄ vestigia mea: iclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi v̄ba mea: mirifica misericordias tuas q̃ saluos facis sperantes in te dñe. Secreta.

Deꝰ q̃ es gl̄ia scõꝝ ⁊ dirigis viã iustoꝝ dirige ãgelũ pacis cũ famul̄ tuis q̃ eos ad locũ q̃ ꝑgũt cũ iocũditate: ꝓspitate ⁊ pace: sine ĩpedimẽto aĩe ⁊ corporis ducãt ⁊ reducãt: eisq̃ nõ possint nocere ãtiq̃ hostis insult⁹: ꝓcul sit ab eis oĩum maloꝝ accessus: ⁊ comes eorũ dignet̄ eẽ spũs scũs. Per do. eius. Cõ.

Tu mãdasti mãdata tua custodiri nimis: vtinã dirigant̄ vie mee ad custodiẽdas iustificatões tuas. Cõpl.

O Mp̄s sẽpiterne deꝰ q̃ misisti filiũ tuũ dñm nr̄z iesuz chr̄z de sinu tuo in vteꝝ marie v̄gis vt hõ fieret ⁊ hõ scũs ẽ: passus ⁊ sepult⁹: ⁊ misisti scõs ãgelos tuos nõ vt custodirent: sꝫ vt testimoniũ ꝑhiberẽt v̄e re resurrectõis. Te dep̄camur pijssime deꝰ: ꝑ illoꝝ triũ regũ oriẽtaliũ ĩteruẽtũ: vt digneris angelos tuos mittere: vt sint circa famulos tuos die ac nocte: vt sint securi ĩ corpe ⁊ aĩa ac rebus oĩb⁹ ĩ chr̄o iesu dño nr̄o. Qui t.

¶ Pro exulibus aĩabus. oro

Miserere misericors deꝰ aĩab⁹ ill̄: q̃ singulares nõ hñt apd̄ te ĩtercessores: qb⁹ nulla ẽ ꝯsolatio in tormentis: neq̃ spes vlla: nisi ꝙ fcẽ sũt ad imaginẽ ⁊ sil̄itudinẽ tuã: ꝑce ⁊ defẽde dñe plasma tuum nobile: ⁊ gl̄iã noĩs tui ne des alteri: op⁹ manuũ tuaꝝ respice ĩ eis: ⁊ libera eas ab oĩb⁹ ĩtollerabilib⁹ penis ⁊ cruciatib⁹: ⁊ ꝑduc eas ad societatẽ ciuiuz suꝑnorum. Per dominum. Secreta.

Suscipe qm̄s clementissime deꝰ hostias placatiōis ⁊ laudis ad honorē nois tui dicādas: ꝓ aiabꝰ nō hn̄tibꝰ apd̄ te singulares itercessores: nec cōsolationē i tormētis: nec spē vllā: nisi q̄ eas tibi ꝯfigurasti: ⁊ p̄sta ꝑ hec oblatiōis mysteria: vt aie q̄s ad gl'iaz nois tui nobil'r plasmasti: ab oibꝰ penis itollerabilibꝰ ⁊ cruciatibꝰ absolute lucis ꝑpetue te miserāte ꝑcipiant beatitudinem. Per. Complē.

Deꝰ a q̄ spat̄ oē bonū tribue q̄s: vt hec sacr̄a que sumpsimꝰ: nobis ꝓficiāt ad salutē: ⁊ aiabꝰ q̄ singulares n̄ habēt apd̄ te itercessores: ꝓ qbꝰ tuam dep̄camur clemētiaz: ꝓsint ad pcōꝝ idulgētiā ⁊ reqem sempiternam. ¶ Missa qnq̄ plagarum scissimi corꝑis chr̄i. Intro.

Humiliauit semetipsuz dn̄s iesus chr̄s vsq̄ ad mortez: mortē āt crucis ꝑꝑ qd̄ deꝰ exaltauit illū: ⁊ donauit illi nom̄ qd̄ ē sup oē nomē. Ps. Misericordias dn̄i in eternū cātabo: in generatione ⁊ progenie. Oratio.

Domie iesu chr̄e: q de celis ad terrā de sinu p̄r̄is descēdsti ⁊ i ligno crucis qnq̄ plagas sustinuisti: ⁊ sanguinē tuū in remissiōem pctōꝝ nr̄oꝝ fudisti: te humil'r dep̄camur: vt i die iudicij ad dexterā tuā audir̄ mereamur: venite bn̄dicti. Qui viuis ⁊ re. Lectio zacharie prophete.

Hec dicit dn̄s: Effūdā sup domū dauid: ⁊ super oēs habitātes hierl'm spūz gratie ⁊ miseratōis: ⁊ aspiciēt in eū quē ꝯfixerūt: ⁊ plāgēt eū plāctu q̄si sup vnigenituz: ⁊ dolebūt sup eū: vt doleri solet in morte primogeniti. In illa die erit planctꝰ magnꝰ i hierl'z ⁊ dicet̄: Quid sūt plage iste i medio manuuz tuaꝝ. Et dicet: his plagatꝰ suz idomo eoꝝ q diligebāt me fra mea suscitare sup pastorē meū: ⁊ sup virū coherētē mihi: dicit dn̄s exercituū: ꝑcute pastorē: ⁊ dispgent̄ oues: ait dn̄s op̄s. Gr. Impropiū expectauit cor meū ⁊ miseriā ⁊ sustinui q simul mecū ꝯtristaret̄ ⁊ nō fuit: ꝯsolātē me q̄siui ⁊ nō inueni. V. Et dederūt in escā meam fel ⁊ siti mea potauerunt me aceto. All'a. Aue rex nr̄: tu solꝰ nr̄os miseratꝰ errores p̄r̄i obediēs: ductꝰ es ad crucē māsuetꝰ vt ouis occisus es: tibi gl'ia osāna: tibi triūphus ⁊ victoria: tibi sūme laudis honoris corona: al'. Lcō sci euā. ꝟz ioā. XIX. C

In illo tꝑe: Sciens iesus q̄ iā oīa ꝯsūmata sūt: vt con

sūmaret scriptura: dixit: Sitio
Vas ergo positum erat aceto
plenū illi aūt spōgiā aceto ple
nā ysopo circūponētes obtule
rūt ori ei⁹. Cuz ergo accepisset
iesus acetū: dixit. Cōsumatuz
ē. Et iclinato capite emisit spūz
Judei ergo qm̄ pasceue erat:
vt nō remanerēt ī cruce corpo-
ra sabbato: erat enī magn⁹ dies
ille sabbati: rogauerūt pilatuz:
vt frāgerēt eoꝝ crura ⁊ tollerē
tur venerūt ergo milites: ⁊ pri-
mi qdē fregerunt crura: ⁊ alte/
ri⁹ q crucifix⁹ ē cū eo. Ad iesum
aūt cū venissēt vt viderūt euz
iā mortuū: nō fregerūt ei⁹ crura
sz vn⁹ militū lācea lat⁹ ei⁹ apuit:
⁊ ꝯtinuo exiuit sāguis ⁊ aq̄ ⁊ q
vidit testimoniū phibuit. Et sci
mus qꝛ veꝝ ē testimoniuz eius.
Off. Insurrexerūt in me viri abs/
qꝫ misericordia q̄sierūt me iterficer:
⁊ nō pepcerunt ī faciē meā spuere: et
lāceis suis vulnerauerūt me: ⁊ ꝯcus-
sa sūt oīa ossa mea. Secre.
Oblatū tibi dñe sacrifici-
um: ītercedēte vnigeniti filij tui
passiōe viuificet nos semper ⁊
muniat. Qui tecum. Cōmūio.
Noderūt man⁹ meas ⁊ pedes me/
os ⁊ dinūerauerūt oīa ossa m̄a. Cōp.
Domine iesu chr̄e filij dī
viui: q hora sexta ꝑ redē
ptiōe mūdi: crucis patibulum
ascēdisti: ⁊ sanguinē tuū p̄ciosū
in remissiōez pcōꝝ nr̄oꝝ fudisti
te humilr deprecamur: vt post
obitū nr̄m: padisi ianuas nos
gaudēter ītroire ꝯcedas. Qui
viuis ⁊ regnas. ¶ Pro sterili
tate mulierum. Oratio
Deꝰ q emortuaz vuluā sa
re ita ꝑ Abrahe semē fecūdare
dignat⁹ es: vt ei ēt ꝯtra spez so-
boles nasceret: p̄ces famule tue
N. ꝑ sua sterilitate dep̄cātis ꝓ-
piti⁹ respice: ⁊ ei iuxta tenorē p̄
cedētiū patrū fecūditatē tribu-
as: ⁊ filiū quez donaueris bn̄di-
cas. Per dñm. Secreta
Suscipe dñe p̄ces nr̄as cū
muneribꝰ hostiaꝝ: q̄s ꝑ famula
tua. N. clemētie tue supplici mē
te deferim⁹ vt q affectū filioruz
maxīe ī matrū visceribꝰ īdidisti
merorē in fecūditatis ab ea sub
moueas: ⁊ ꝯcipiēdā sobolē mi-
sericorditer bn̄dicas. ꝑ d. Cōp.
Celestis vite mun⁹ accipi-
ens q̄s op̄s de⁹: qd̄ ꝑ fa-
mula tua dep̄cati sum⁹: clemen
ter a tua pie
tate exaudi
ri mereat. ꝑ.
¶ De sctō
rocho. Int.
Con-
gratu
lamī oēs ī do
mīo diē bti ro
chi cōmemo-
rātes: ī cuius
cōmemoratō

ne letat ecclia:plebs exultat: ⁊ ãgeli dulcia dãt melodiamata dicẽtes:gloria tibi dñe q talẽ viꝝ i ꝯfessorẽ elegisti. ps. Bti imaculati in via:q ambulãt in lege dñi. Glia pri. Oro.

DEꝰ q es gl'iosus i gl'ia scõrũ: ⁊ cũctis ad eoꝝ pro/cinia ꝯfidẽtibꝰ:sue petitionis salutarẽ p̃stas effectũ:ꝯcede plebi tue:vt itercedẽte btõ rocho ꝯfessore tuo:q̃ in eiꝰ celebritate se deuote exhibet:lãguore epidimie quã i suo corpe ꝓ tui noĩs gl'ia passus ẽ sit liberata: ⁊ tuo noĩ semp sit deuota. Per. Lcõ. Memor esto dñm iesuz. fo. 261 Gra. Tibi pio scõ rocho honor sit ⁊ gl'ia:⁊ depcãtes apd celestẽ tuis p̃cibꝰ a morbo epidimie saluos r̃dde. ℣. Fac q̃s btẽ ꝯfessor chr̃i:vt apud deũ p̃ces nr̃e nõ sint vane:⁊ nobis aeris tẽperiẽ ꝯcede:vt i fine tecũ in cel' ꝯgratulemur. Alla. ℣. O btẽ cõfessor roche:q̃ magna apd deũ sunt merita tua:qbꝰ credimus nos a morbo epidimie posse liberari:⁊ aeris tẽperiẽ concedi. Alleluia. Seq̃ntia.

GLoriosus suffragator:sanctus rochꝰ ꝯsolator: cũctis venerabil'. Doctis scriptis sci pauli: cepit corpꝰ castigari:adolescẽs nobil'. Pr̃na oppida liquẽs:pera baculo gradiens:exul q̃rit italos. Romã aliaq̃ loca pestilẽtia vexata cruce sanauit egros. Pricipatu se abdicãs:⁊ egris distribuẽs:pauptatẽ elegit. Placentie pestilẽtes:i hospitali degẽtes morbos cũctos subegit. Percussus febre acuta:trãsfixus coxa sinistra:galliaz visitauit. In pr̃nis vt traditor: qnq̃z ãnis macerat:carcerẽ sustinuit. Tricesimo ⁊ scdo:migrauit d vita ãno notis ignorat. Tunc orauit ad dñm:vt iuocãs nomẽ suũ:a peste sanaretur. Oẽs peste laborãtes: ad rochũ ꝯfugiẽtes:crucẽ euadũt mortẽ. Hec i tabula descripta:later eiꝰ repta:hãc ꝯtinebãt sortẽ. Roche pr̃eximie: succurre epidimie: q̃li truce vexamur. Medere nr̃is mentibus: lex pulsis lãguẽtibꝰ vt tecũ gl'iemur. Euã. Vigilate qr nescitis. folio. 266. Off. Te btm̃ rochũ ꝯfessorez exoratũ facimꝰ:⁊ p̃ces ad te pr̃ez nostrũ dirigimꝰ:vt tua itercessiõe a lãguoribus epidimie saluemur:⁊ aeris temperiem potiamur. Secreta.

PArce nobis dñe ⁊ flagella ire tue q̃ pcã nr̃a merẽtur:precibus ⁊ meritis btissimi ꝯfessoris tui rochi:a nobis misericordit' auerte. p. Prefatio.

ETerne deꝰ. Qui iminẽtez niniuitis iteritũ sola misericordia reuocasti. Quibꝰ vt ꝓpinator existeres cũ orõnis penitẽtia p̃stitisti:⁊ huic ppl'o tuo añ ꝯspectũ gl'ie tue ꝓstrati orãdi tribue puritatẽ:⁊ quẽ desiderat p̃sta liberatiõis effectuz: vt quos vnigeniti tui p̃cioso sanguine redemisti:nõ patiaris misericordia tua mortalitatis iterire supplicio:ꝑ christum dñm

nr̄m. Per quem. Communio.
O quā magnificū est nomē tuū beate roche: q tuis itercessionibus multitudinē languentiū nosti sanare: ⁊ nomē tuum gl̄iosum cōmemorantibus omnibus te ꝓpitium exhibe: veni et salua nos a morbo epidimie: ⁊ aeris tēperiem nobis concede. Cōplē.

PResta q̄s op̄s deus: vt q celestia sacr̄a ꝑcepimus: intercedēte btō rocho confessore tuo ꝑ hec cōtra oīa aduersa mundi muniamur ⁊ ab oī morbo ⁊ peste ac a subitanea morte liberemur. Per. Cōmemoratio q̄ fit post missaz. Quiescat ira tua dn̄e ⁊ esto placabil̄ sup nequitiā ppl̄i tui: sicut iurasti ꝑ semetipsū: Sāctus deus scūs fortis: sanctus ⁊ immortalis miserere nobis. Oratio.

O Mp̄s ⁊ misericors deus: respice ꝓpitius sup ppl̄z maiestati tue subiectū: ⁊ ne nos furor seuiens inueniat: dextera tue ꝓtectiōis custodiat. ¶ Qui cūqz seq̄ntem or̄onem īfra missam legerit: hēbit. ccc. dies indulgētiaꝝ: q̄s ioānes. xxij. cōcessit. Insup sacerdotibus ꝑ eādez or̄onez oē pctm̄ qd̄ in sincopan dor: tupādo aut resumēdo v̄a canonis cōmittunt. idē ioānes misericorditer relaxauit. Or̄o.

OBsecro te dulcissime domine iesu chr̄e: vt passio tua sit mihi v̄tus q̄ muniar ꝓtegar ⁊ defēdar: ⁊ vulnera tua sint mihi cibus ⁊ potus q̄bus pascar ⁊ inebriar afficiar ⁊ delecter: aspersio tui sanguinis sit mihi absolutio oīuz pcōꝝ meoruz mors tua sit mihi ideficiēs crux tua sit mihi gl̄ia sempiterna: in his sit mihi refectio semper ⁊ exultat: suauitas ⁊ dulcedo: hic sit mihi studiū: gaudiuz: desideriū ⁊ solatiū cordis mei ī ꝑpetuum amē. ¶ Offm̄ de scā maria iacobi et maria salome sororibus dei mr̄is marie. Qd̄ festū celebrat̄ in maio ipsa die sancti vrbani. Introitus.

GAudeamus oēs in dn̄o diē festū celebrātes in honore marie iacobi ⁊ salome: de eq̄rū festiuitate gaudēt āgeli ⁊ collaudāt filiū dei. ps̄. Cātate dn̄o canticū nouū: qr mirabilia fecit. Or̄o.

DEus q btās mariā iacobi ⁊ mariā salome mēte ⁊ carne ita sublimasti: vt ex eodē q̄ vnigeniti tui genitrix ꝓdirēt vtero ac pluriū v̄tutum refulgerēt exēplo: fac nos earuz q̄s vbiqz gaudere suffragijs: q̄s p̄rogatiua honorasti tāte dignitatis. ꝑ eū. L. Mulierē for. 223

Alla. ℣. Tres mirãde ꝓpagines ex vna vite gñant̄: de qbus sex homines ⁊ dei filius ꝓcreant̄: he sũt scẽ anne tres puelle oẽs digne maris stelle. Alla. ℣. Rñdẽs ãgelus dixit mulieribus: quẽ queritis: ille aũt dixerũt iesum nazarenũ. Sequentia.

Gaudeamus hodie: ⁊ imẽse letitie laudes extollant̄. Dum regie gl̄ie: sorores egregie: ãne due filie i cel̄ corpnant̄. Felices chr̄i mr̄tere: ⁊ sorores chr̄ifere: cũ v̄tutuz munere ad celoꝝ regna applicant̄. Maria magdalena isteqꝫ due mr̄is sorores emerũt aromata mysticos habẽtes odores. Veniũt ad monumẽtũ: orto iã sole: cupiẽtes chr̄i vulneꝝ: vngere liuores. Et dicũt adinuicẽ: qs reuoluet nobis lapidẽ: ad sepulchri fores. Orto sol̄ radio: ãgeloꝝ visio eas ꝯsolat̄. Angelus terribil̄: veste delectabil̄: amoto signaculo: ⁊ reserato tumulo: eas sic affatur. Non ẽ hic quem queritis: surrexit vt dixit ⁊ viuens gloriatur. Euangelium. Maria magdalena. fo. 99. Off. Angelus dñi descendit de celo dixit mulieribus: quem queritis surrexit sicut dixit alleluia. Secreta.

Deus qui beatas: mariaz iacobi ⁊ mariaz salome gloriosissimas tue matris marie sorores ad resurrectiõis sue denũciationẽ elegisti: ⁊ hodierna die tecũ in celis gl̄iose collocasti: tribue q̄s vt a pctõꝝ morte resuscitati: ⁊ eaꝝ ĩtercessione suffulti: in eterna gl̄ia cuz ipsis perẽniter gaudere valeamus. Qui cũ. Prefatio de btã virgi. Cõ. Cantate dño alla ⁊ bñdicite nomini eius bene nunciate de die in diem salutare eius alla. Complẽ.

Interueniant ꝓ nobis dñe iesu chr̄e beatissime genitricis tue sorores maria iacobi et maria salome: ⁊ p̄sta: vt q earũ dẽ tuaꝝ materteraꝝ solẽnia celebramus hic in terris ipsaruz patrociniis apud te semp subleuemur in celis. Qui cuz patre.

¶ Bñdictio aeris ꝯtra tẽpestatem iminentẽ primo dicat Pr̄ noster. et Aue maria. Deinde antiphona. Veni sancte spiritus. ℣. Emitte spiritum tuuz. Oratio Deus qui corda fidelium. ⁊c.

Oratio ad idem.

Domine iesu christe: q celũ ⁊ terrã fundasti: ⁊ mẽsurasti: ⁊ flumẽ iordanis bñdixisti: ⁊ in eo baptizari voluisti: ⁊ man⁹ sacratissimas i cruce expandisti: Bñ ✠ dicere ⁊ sci ✠ ficare digneris nubẽ istã: quã añ ⁊ retro video: vt ibi tẽpestas malignorũ demonũ: i ip̄a deficiat abscõdita ⁊ ꝯuertat̄ i scãm atqꝫ bñdictã: ⁊ cadat tẽpestas in locis desertis: vt nulli chr̄ianoꝝ noceat: ꝑ or̄onẽ btissime v̄gis marie ⁊ scẽ barbare: ⁊ sctẽ brigide: ac scẽ scolastice v̄ginũ. ꝑ chr̄z dñz nr̄m. Amẽ. Adiuratio d̄monũ.

ADiuro vos malignos spi
ritꝰ:q has nubes ducitis:
ꝑ pa ✠ trẽ:ꝛ fi ✠ liũ:ꝛ spm̃ ✠ sã
ctũ. Amẽ. ꝑ icarna ✠ tionẽ: ꝑ
passio ✠ nẽ:ꝑ grãz spũs ✠ scti
ꝑacliti. Et ꝑ gliosã itercessionẽ
genitricis virginis marie:ꝑ an
nũ ✠ ciationẽ eiusdem:ꝑ nati-
ui ✠ tatẽ:ꝑ assũ ✠ ptionẽ: ꝑ cõ
ce ✠ ptionẽ:ꝛ ꝑ vtutes ✠ celo
rũ:vt ñ ponatis vr̃az ptãtẽ i lo
co isto:vl̃ i finibꝰ eiꝰ. Sz in ma-
ri vl̃ in siluis:aut in aqs exñtibꝰ
trãsfinibꝰ istis. Cadat tẽpestas
vr̃a:vt i die iudicij nõ hẽatis li
centiã dicẽdi. Nemo nobis cõ-
tradixit:ego eni vobis cõtradi
co. Nõ mea virtute vel auctori
tate. Sed auctoritate dñi nr̃i ie
su christi. In noie ✠ patris ꝛ fi
lij ✠ ꝛ spiritus ✠ sancti. Amẽ.

Oratio ad idem.

DOmine iesu chr̃e:q celũ
ꝛ terrã fundasti:ꝛ fluuiũ Jorda
nis bñdixisti:ꝛ in eo baptizari
voluisti:ꝛ manus in cruce extẽ-
disti. Bene ✠ dicere ꝛ sãcti ✠-
ficare digneris nubes istas q̃s
ego hodie video:vt ois diabo
lica malignitas in ipsis seuiẽs
deficiat:ꝛ conuertat̃ in aquam
sanctã. Circũ ✠ det te pater:cir
cundet te ✠ filiꝰ:circũdet te ✠
spiritus scũs. Amen. Diuidat
te ✠ pater:diuidat ✠ te filiꝰ di
uidat te ✠ spiritus scũs. Amẽ.
Eradicet te ✠ pater: eradicet
te ✠ filius:eradicet te ✠ spiri-
tus sanctus. Amen. Destruat
te ✠ pater:destruat te ✠ filius:
destruat te ✠ spũs scũs. Amẽ.
Ecce crucem ✠ domini fugite
partes aduerse:vicit leo de tri/
bu iuda radix dauid Alleluia.
℣. Hoc signũ crucis in celo. ℟. Cũ
dominus ad iudicandum venerit.

ROremus. Oratio.

REpelle dñe virtutem dia
boli:ꝛ fallaciã eiꝰ:ab hac nube:
quã añ vel retro me video: vt
audito:vel viso nois tui signo
nihil in isto loco noceat. Sz sta
tiz ꝓcul recedat. In noie ✠ pa
tris ꝛ filij ✠ ꝛ spũs ✠ sci. Am̃.
Postea legat̃ euãgeliũ. In fi-
ne dicat̃. Titulus triũphal̃: tri
umphator filiꝰ virginal̃. Jesus
nazarenꝰ rex iudeoꝝ. Chr̃s rex
venit in pace:deꝰ hõ factus est.
In noie ✠ pr̃is:ꝛ filij ✠ ꝛ spiri
tus ✠ sancti. Amẽ. Sancte de
us:scẽ fortis:sancte ꝛ imortalis
sancte ꝛ misericors saluator:mi
serere nobis. In fine. Oratio.

ADomo tua q̃s domĩe:spi
ritalis nequitias potẽter
repelle ꝛ aerearũ discedat ma
lignitas tẽpestatum. per christũ
dñz nr̃m. Amen. Secreta.

OFferimus tibi domine
laudes et munera: pro
concessis beneficijs gratias re/
ferentes:ꝛ pro concedendis sẽ
per suppliciter depcãtes. cõ pl.

O Mp̄s sempiterne deus: qui ⁊ castigando sanas: ⁊ ignoscēdo cōseruas: p̄sta suppli cibus tuis: vt ⁊ tranqlitatibus huius optate cōsolatiōis letē/ tur: ⁊ dono tue pietatis semper vtamur. p. Itē multū valet dicer̄. Cāticū triū puerorꝝ: vz Bn̄ dicite oīa opa dn̄i dn̄o: laudate ⁊ supexaltate eū in scl̄a. opponēdo in circuitu signū scissime crucis valet ēt dicere psal̄s. Laudate dn̄z de cel̄. ¶ p rege.

O Mp̄s sempit̄ne deus misericordiā tuā supplices exoramus vt famulū tuū regē nr̄m. N. cū suis oībus: magna pietatis tue ꝓtectiōe custodias: ⁊ ab oīb⁹ hui⁹ mūdi ꝑicul̄ sempiterna ꝓuisione tuearis: vt gratie tue munere defensi: semp ce

Mlestibus iocundent̄. Sec. Unera hec qm̄s dn̄e dignanter suscipiens sanctifica: ⁊ famulo tuo regi nr̄o. N. suisq̄ oīb⁹ ꝑfice ꝓfutura. Per. Cōpl.

Sumptis dn̄e celestib⁹ sacramētis q̄s clemētiā tuā vt famulū tuū regē nr̄z. N. cū suis oīb⁹ respicere digneris: pietatisq̄ tue dōis ab oībus purges pctis: ⁊ a cūctis īminētib⁹ ꝑicul̄ tuearis. ¶ Pro fūdatore eccl̄ie vl̄ capelle vel altaris. Oratio.

Propitiare q̄s dn̄e aīe famuli tui. N. ⁊ p̄sta: vt q de tuis donis ī hoc loco ꝑuigili cura noī tuo quotidiana preparauit obseqa: ꝑpetua cū sctis tuis mereat̄ ꝑfrui letitia. p. Secreta.

Hanc oblationē q̄s dn̄e celesti bn̄dictione ꝓseq̄re: ⁊ ꝯcede: vt ei ad salutē ꝓueniat: cui⁹ ī hoc loco stipēdijs nr̄a tibi seruit⁹ vegetata mīstrat. p. cōp.

Percepta dn̄e cōio singularis: aīe famuli tui. N. sit sēper salutaris sit ei dn̄e salutare remediū: q̄ ī hoc loco diuini ꝯuitij p̄parauit obsequiū: ⁊ nobis famulis tuis tꝑale subsidiuz. p. ¶ Cautele ī offō misc obꝯuāde

Prima cautela ē: vt sacerdos missā celebratur⁹ ꝯscientiā suā ꝑ purā cōfessionē optime p̄ꝑet: sacr̄z vehemēter d̄sideret ⁊ ꝯficere ītēdat. Notulaz demō agendi offm̄ memorit̄ ⁊ bn̄ sciat. Gest⁹ valde cōpositos ac deuotos hēat. Cū eni qlibet teneat̄ deuz ex toto corde: ex tota aīa: ⁊ ex totis viribus suis. Hic deū diligere nō ꝓbat̄ q in mēsa altaris vbi rex regū ⁊ dn̄s oīuz tractat̄ ⁊ sumit̄ irreligiosus: ideuot⁹: ipudic⁹: distract⁹: vagus: aut desidiosus appuerit. Attē/ dat igit̄ vnusqsq̄ q̄ ad mēsam magnā sedeat: cogitet q̄lia euz p̄parare oporteat. Sit cautus ⁊ circūspect⁹ stet erect⁹ nō iacēs ī altari: cubitos iūgat lateribus: man⁹ exaltet ⁊ extremitates digitoꝝ modicū sup humeros vi

deant. Intellectū signis ꝛ vbis coaptet: qm̄ magna latent in signis: maiora i vbis: maxima in intentione. Tres digitos iūgat gb⁹ signa faciat reliq̄s duos in manu cōponat. Signa faciat directe nō obliq̄ alte satis ne calicē cuertat. Nō circulos p crucib⁹. Cū vo iclinādū erit: nō obligue sed directe ante altare toto curuatus corpore se iclinet.

Secūda ē: vt ñ putet: sz certo sciat se debitas materias hēre: hoc ē panē triticeum: ꝛ vinū cuz aq̄ modica: de vino ꝛ aq̄ sic poterit certificari: exigat a ministro vt gustet tā vinū q̄z aquā. Ipse āt p̄sbr̄ gustare non dz: guttā fūdat in manū digito terat ꝛ odoret sic erit certior: nō credat āpulle signate: nō colori qm̄ sepi⁹ fallūt. Videat calicē ne sit fract⁹: ꝓsideret vinū: si est acetū nullo mō celebret: siē acetosū dissimulet: si nimis aquosū abstineat: nisi sciat vinū aq̄ p̄ualere: Et i oi casu si ꝓtigat dubitari: vl̄ pp acedinē vl̄ pp mixtura: vel ispiditatē vtrū possit cōfici: ꝓsulim⁹ abstinere: q̄ in hoc sacro nihil sub dubio ē agēduz vbi certissime ē dicēdū. Hoc est enī corp⁹ meū. Et hic ē enīz calix sāguis mei. Itē oblatas cōuenientes eligat: ꝛ vinū cōpetēter ifūdat: q̄ hoc sacrz dz sēsib⁹ deseruire ad videndū: tāgēduz ꝛ gustādū: vt sēsus reficiat ex specie ꝛ intellect⁹ ex re ꝓtēta fouea/tur. Aq̄ ēt i puissima q̄ntitate ifūdat vt a vino absorbeat: ꝛ sapore vini recipiat. Nō est enī piculū q̄ntūcūq̄z modicuz apponat de aq̄: ē āt piculuz si multū. Apponit enī aq̄ solū ad significādū: sz vna gutta tm̄ significat q̄ntuz mille iō caueat sacdos ne cū ipetu ifūdat ne nimis cadat.

Tertia ē vt canonē morosius legat q̄z ceteraz ꝛ preces pue ab illo loco. Qui pridie q̄z pate. ꝛc. Tūc enī respirās attēdere dz: ꝛ se totū colligere si prius nō potuit singul' vbis itēdēs: ꝛ cū dixerit. Accipite ꝛ manducate ex hoc oēs: respiret: ꝛ vno spū tracti dicat. Hoc est enī corpus meuz sic nō imiscet se alia cogitatio. Nō enī vī eē rōnabile discōtinuare formā tā breuē: tā arduā: tā efficacē cui⁹ tota vtus dependet ab vltio vbo scilz: meū: qđ i persona christi dr̄: vñ nō dz cuilibet vbo pūct⁹ iponi cū id nulla rōne valeat vt dicatur. Hoc: tē: enī: corp⁹: meū: sed totū simul pferat. Pari mō hoc idē in forma cōsecratiōis sāguinis obseruet. Itē pferendo vba cōsecratiōis circa quālibet materiaz sacerdos semp intendat conficere id quod christus instituit ꝛ ecclesia facit.

Quarta ē: vt si plures hostias hz ꝓsecrare: dz hanz vnaz eleuare quā sibi deputauerat a

p̄ncipio ad missaz ⁊ teneat illā penes alias: ita q̄ visū ⁊ itētionē ad oēs siml' dirigat ⁊ signando ⁊ dicēdo. Hoc ē enī corpus meū: oēs cogitet q̄s demōstrat. Cōsulim⁹ q̄z vt canonez p̄s byt memoriter sciat q: deuotius dr̄ semper tñ liber habeatur: vt ad ipsum memoriter recurrat.

Quita ē: duz sumit nunq̄z vno hausto calicem sumat: nec pp ipetuz tussis inopinate occurrat: sz bis vl'ter caute sumat: vt ipedimētum nō hēat. Si v̄o pl'es hostias dz sumere: vt q̄ndo hostia ē renouāda. Prio sumat eā quā ꝯfecit ⁊ sanguinē: post hec alias q̄ supsunt suam prius sumat q̄z alias: q: de suis credit ⁊ scit: de alijs credit ⁊ nescit: demuz desuper ablutiones ⁊ non prius.

Sexta ē: vt paucoꝝ noib⁹ se astrigat i canone: nec perpetuo: sz q̄z diu velit faciat: qñ velit obmittat: q: canō de multitudie nominū ꝓlixatur: ⁊ p hoc cogitatio distrahit. Dignū tñ ē: vt pr̄: mr̄: frater: soror ibi nominent: ⁊ si q ꝓ tpe cōmēdant: ⁊ specialr̄ ꝓ qb⁹ missa celebrat: non tamen fiat ibi vocalis expressio: sed mentalis.

Septia ē: vt añ missaz non os vel dentes lauet: sz tantū labia exteri⁹ ore clauso si idiget: ne forte aq̄ gustū cū saliua imittat. Post missam ēt caueat excreatiōes q̄ntū p̄t comederit et biberit: ne forte iter dentes aliqd remāserit: aut in faucibus qd̄ excreādo eijceret. Quāuis aūt missa deuotissime sit celebrāda ꝯtēplatiōis cā: est tñ modus hñdus: ne ꝓtractōe nimia vl' acceleratiōe fiat sacerdos notabil': nā acceleratio signū ē icurie: ꝓtractio ē occasio detractiōis: sz medio tutissim⁹ ibit. Eo aūt affectu ē q̄libet missa hñda ⁊ dicēda a quocūq̄z sacerdote: q̄si prima dicat ⁊ nunq̄z ampli⁹ sit dicēda: tā magnū enī donū semp dz eē nouum. Hēat itaq̄z sacerdos diligētiā ad ꝯficiendum: reuerētiā ad tāgēdū: ⁊ deuotionē ad sumēdū. Sic sentiēdo ⁊ agēdo digne tractabit sacr̄m: rite perageť offm̄: atq̄z ꝑicula ⁊ scādala euitabunt. Itē in collectis dicēdis semp ipar numer⁹ obseruetur: vna propter vnitatez deitatis: tres propter trinitatez personarum: quinq̄z propter quinq̄z partitā passionem chr̄i: septē pp septiformē gr̄am spūs sci septenariū numeꝝ excedere nō lz. Itē qñcūq̄z oro dirigit solū ad pr̄em: in fine dicat. Per dñm nr̄m iesum chr̄m. Si vero dirigit ad pr̄em ⁊ mētio filij fit i ipsa in fine dicat. Per eūdez dñm nr̄m iesum chr̄m. Si autē oro dirigit solū ad filiū: in fine dicat. Qui cū deo patre ⁊ spiritu sancto. Et si mentio spiritus

sci in quacūq; orone fiat: i fine dicatur. Eiusdē spiritus sancti.

¶ Sequunt defect⁹ ⁊ picula i missa aliqñ ꝯtingētes: de remedijs eorūdē ex decretis ⁊ dctis doctoꝝ extracta p Michaelez lochmair theologie ⁊ dcretoꝝ doctorē canonicu eccl'ie Patauien. Ubi nota q̄ hmōi defectib⁹ ⁊ picul' dupl'r occurri p̄t. Uno mō p̄ueniēdo ne scilz defect⁹ accidat. Alio mō subseq̄ndo vt scilz illd qd accidit emendet vel adhibēdo remediū: vel saltē p pniaz ei⁹ q negligēt operatus est: ⁊ hoc patet inducendo p diuersa pericula q̄ occurrere possunt i missa celebratōe.

PRimū piculū: si sacerdos i missa morte vel ifirmitate seu alienatione mētis p̄pedit distiguēdū ē. Nā vel hoc fit añ ꝯsecrationē corpis ⁊ sanguis: ⁊ sic nō oz q̄ missa p aliū suppleatur: q: adhuc de eēntialibus nihil actū est. Si aūt hoc post cōsecrationē vtriusq; vel alteri⁹ acciderit tūc debet alius sacerdos supplere ⁊ incipere vbi alter dimisit. Ita habetur in. c. nihil. vij. q. j. ⁊ est cōcilj toletani.

SEcūdū piculū: si sacerdos in missa post ꝯsecrationē recordet se eē in pctō mortali: vel comedisse vel bibisse: nihilomin⁹ dz pficere missaz ⁊ ꝯteri de pctō cū ꝓposito ꝯfitēdi illud pcm̄ ⁊ satisfaciēdi: ⁊ sic non idigne sed fructuose sumet. Et eadē rō ē si recordet se eē excōicatū aut irregularē dz eni hēre ꝓpositū absolutionē aut dispēsationē petēdi ⁊ sic p iuisiuilē pōtificē iesuz chr̄z absolutionē siue dispēsationē ꝯsequit q̄ntū ad hūc actū vt pficiat diuia mysteria ichoata. Si vero añ ꝯsecrationē alicui⁹ p̄dictoꝝ recordet: tuti⁹ ē maxie i casu māducationis ⁊ excōicationis q̄ missam inceptaz deserat: nisi graue scādalum timeretur ꝓpter mltos.

TErtiū piculū: si musca vel aranea aut aliqd alid aial venenosū i calicē cadat: vel sacerdos deprehēdat venenū immissū p aliquē maliuolū cā occidēdi eū. Si aliqd tale añ ꝯsecrationē acciderit: tūc dz vinū effūdi: ⁊ abluto calice alid vinū de nouo ifūdi ad ꝯsecrādū. Si vero aliqd hoꝝ post ꝯsecrationē acciderit: dz caute aial capi ⁊ diligēter lauari ⁊ cōburi ⁊ ablutio siml' cū cinerib⁹ in sacrarium mitti. Si vero venenuz ibi app̄henderit imissuz: nullo mō debet sumere: nec alteri dare: ne calix vite vertat in mortez: sed dz diligenter in vasculo ad hoc apto cū reliqis conseruari. Et ne sacr̄m maneat impfectū dz in calicē alid vinū ponere: ⁊ denuo ꝯsecrationē sāguis resumere ⁊ pficer sacrificiū.

QUartū piculum: si sacer

dos in missa aduertit hostiam nō eē triticeam vel corruptam aut alias idebitā. Si añ ꝓsecrationē hoc aduertit: remota illa hostia aliā ponat ꝛa cāone reiciat. Si vō post ꝓsecratōez ꝛ añ vini ꝓsecratōez idē faciat ponēdo aliā hostiā ꝛ icipiēdo a capite ꝛ illā ꝓsecret ꝛ eā sumat: ꝛ nichilomin⁹ postea post sūptionē corpis ꝛ sāguis p̄mū illā hostiā sumat nō añ: qꝛ post ei⁹ sūptiōez nō eēt ieiunus. Si vō aduerterit hoc post illi⁹ hostie sūptionem sāguis aut post sūptionez illius hostie ꝛ sāguis. In istis casibus variāt doctores: nā qdaz dicūt qꝛ i hoc casū sacerdos nō dz illa die hostiā ꝓsecrare nec sāguinē sumere: qꝛ ieiun⁹ nō eēt. Alijs tn̄ vr̄ ꝓtrariū vt. S. T. ꝛ doctorib⁹ modernis q tenēt qꝛ i istis casibus sacerdos dz aliā hostiā ponere ꝛ ꝓsecrare ac sumere: qꝛ p̄ceptū ō p̄ceptōe sacrī sub vtraq; spē maioris ē pōderis q̄z p̄ceptū qꝛ a sacerdote ieiunio sumat: nā tal' ex vna pte bz p̄ceptū chr̄i scilz qꝛ fiml' sub vtraq; spē sit ꝓficiēdū. Et post cōsecrationē strictissimū bz p̄ceptuz ecclesie sil' sub vtraq; specie p̄cipiendū: vñ i. c. cōperim⁹ de cōsec. di. ij. dr̄ qꝛ sacerdotes aut integra sacra p̄cipiāt: aut a ñ integris arceāt: qꝛ diuisio vni⁹ eiusdēq; misterij sine grādi sacrilegio ñ pt̄ p̄uenire. Et i. c. relatū. e. dis. dr̄ oīb⁹ modis tenēdū ē: vt q̄tiēscū q̄z sacrificās corp⁹ ꝛ sāguinē immolet: totiēs p̄ceptiōe corpis ꝛ sāguis chr̄i p̄ticipē se p̄rebeat. Ex alia vero p̄te tal' ñ bz nisi p̄ceptū eccl'ie: qō tn̄ in casu necessitatis non ieiunium non artat.

Quītū p̄iculū: si mister vr̄ ipe celebrās posuit aquā i calice ꝑ vino ita qꝛ nullū vinū fuerit i calice positū. Tūc dicēdū p̄mo si hoc ꝓpēdit sacerdos añ ꝓsecrationē panis dz effūdi aq̄ ꝛ poni vinū cū aq̄ ꝛ icipe canonē a capite. Si āt non posset hēre vinū: nō dz vlteri⁹ p̄cedere vt pz ex supradictis. Scōo dicēdū sit ꝓpēdit hoc post ꝓsecrationē corpis añ tn̄ ꝓsecrationē sāguis: dz stati apponere vinū ꝛ ꝓsecrare: nō tn̄ dz canonē a capite icipe: qꝛ iā ꝓsecratio panis p̄cessit: ꝫ dz reicipe a vbo immediate seq̄nte panis ꝓsecrationē. Si āt nō posset hēre vinū ñ pp hoc omittere dz corpis sūptionē ꝓtrit⁹ tn̄ cū ꝓpōsito ꝓfitendi de sua negligētia. Tertio si ꝓpēdit qꝛ vinū nō fuerit appositum post oia ꝓsecratiōis vba añ tn̄ sūptionē corpis: tūc dz aq̄ ōpposita vinū ponere cum aq̄: ꝛ resumere a vbis ꝓsecratōis sāguis scz Simili modo ꝛc. Quarto si hoc p̄cipit post sumptionē vtriusq; scz corpis ꝛ aque pure: tūc ꝑm. S. T. debet apponere aliaz hostiaz ꝛ vinū in calice: ꝛ sic de

bet resumere p̄secrationē vtriusq; z in fine vtrūq; sumere non obstāte q̄ aquā illā q̄ erat in calice vna cū pticula corpis sūpserit: q̄ p̄ceptū de pfectiōe sacrī est maioris pōderis q̄ p̄ceptū qō sumat a ieiunus vt dictū est in p̄cedēti piculo. Inno. tñ i officio misse z Sco. cū ceteris doctoribꝫ tenēt q̄ in hoc casu non ē necesse aliā hostiā p̄secrare: sz sacerdos scandalū ppli de mora vitādo ad cornu altaris vadat q̄si p lotiōe recipiēdo vinū z apponēdo aquam z redeūdo ad medū altaris tātū verba cōsecratiōis calicis dicat scilz. Simili modo post cenatū est accipiēs iesus p̄clarū calicē z c. Ita q̄ aditur iesus vt fiat mētio de xp̄o z sic p̄tinuet v̄ba p̄secrationis calicis vsq; ibi. Ām z memores z c. Et istis v̄bis platis cū reuerētia ōbita accipiat sāguinē: z deinde p̄tinuet missā vsq; i finē.

Sextū piculū: si sacerdos aut minister nō apposuit aquā in vinū: si hoc p̄cipit cōsecrās añ p̄secratiōē tunc dz apponere aquā z p̄seq; sicut faciebat āte. Si ār hoc p̄cipit post cōsecrationē tūc nō dz apponere aquā sanguini: q̄ seq̄ret corruptio speciē ex aliq̄ pte sz dz p̄seq; totū: q̄ appositio aq̄ nō est de necessitate sacrī: dz tñ tal' puniri grauiter ex cui⁹ negligētia hoc cōtingit. Si qs tñ ante consecrationē sciēter omitteret apositionē aque grauiter peccaret q̄ ageret p̄tra constitutōēz ecclesie de qua in capi. cū marte de celebratio. miss. z quia vinum apposuisse creditur.

Septimū periculū: si sacerdos nō recolit se dixisse aliqua v̄ba q̄ dicere debuit: non dz ex hoc mēte p̄turbari: non eni qui multa dicit: recolit oīum q̄ dixit. Si tñ sacerdoti p̄babil'r cōstet aliqua se omisisse: z si nō sūt de necessitate sacrī: nō dz p̄pter ea resumere mutādo ordinē sacrificij: sz dz vlteri⁹ p̄cedere. Si vero sunt de necessitate sacrī si cut est forma p̄secratiōis: tūc resumat a forma consecrationis: z per ordinem reiterentur omnia ne mutetur ordo sacrificij.

Octauū piculū: si aliqñ propter frigus qō sacerdos patit in manib⁹: aut alias casualiter hostia vel ps hostie cadat in calicem: dicit. S. T. q̄ si tota hostia dilabit in calicē non est necesse pp boc aliqd circa celebrationē hmōi sacrī iterari: licz dēat caueri inq̄ntum pōt: vñ q̄ vna ps mittit in calicē z alia ñ: p̄tinet ad significationez corpis xp̄i mistici: vñ impfectio in his non facit mutationē in sacrificio. Si v̄o vna medietas hostie cadat in calicez: qd faciendū est

de reliqua. Iste casus cuz acci
disset inocētio pape fecit tres p
tes de residua medietate: ⁊ pti
culā tertiā posuit in calicē: ⁊ lz
medietas cadēs pri⁹ fuerit ibi:
non tñ iposita fuit sacr̄alr̄: sz ca
sualiter: ideo oportet de reliq̄
medietate alia sacr̄a adipleri.

Nonū piculū: si vinū in ca
lice ꝯgelet̄: tunc si p̄s bz̄ de
prehenderit ip̄z eē ꝯgelatū an
te ꝯsecratiōez resoluat illud añ
q̄ꝫ ꝯsecret vt hēat actualem rō
nez pot⁹ si tñ nō resoluat adhuc
ꝯficit: qꝛ vnū ꝯgelatū a non cō
gelato differt tantū q̄litate acci
dētali. Si aūt circa sūptionē cō
gelatum deprehendat per ma
nus ⁊ anhelitum resoluat: ⁊ tā
dem sub ratione potus sumat.

Decimū periculuz: si san
guis de calice effūdatur
vel in toto vel in pte tūc dicen
dū vt habet̄ in. c. si p negligēti/
am de cōse. di. ij. Si de sangui
ne xp̄i p negligentiā stillauerit
aliqd in tabulam q̄ terre adhe
ret: aut in t̄rā que ē ad pedes sa
cerdotis stilla illa lābat̄: ⁊ terra
vel tabula illa radat̄: ⁊ rasū cō
burat̄: ⁊ cinis iuxta altare con
dat̄: ⁊ sacerdos q̄draginta die/
bus peniteat. Si aūt sup altare
stillauerit: sorbeat minister stil
lā ⁊ trib⁹ diebus peniteat. Si su
per lintheū altaris ⁊ ad aliō stil
la puenerit q̄ttuor dieb⁹ penite
at. Si vsq̄ꝫ ad tertiū nouez die/
bus peniteat. Si ad q̄rtū vigin
ti dieb⁹ peniteat. Et lintheami
na q̄ stilla tetigit trib⁹ vicib⁹ la
uet mīster calice subt⁹ posito ⁊
aq̄ illa sumat̄ ⁊ bibatur a mini/
stro nisi sit abhoiabilis: ⁊ tūc iux
ta altare dz recōdi. Et illa pars
lintheaminū debet scindi ⁊ cō
buri: ⁊ cineres in sacrario poni.

Undecimū periculū: si ho
stia aut ps hostie cōsecra
te amissa fuerit nec iueniri pos
sit: tūc dicendū vt habet̄ in. c. q
bñ. de cōse. dis. ij. ⁊ in. c. j. de cu
sto. eucha. Qd̄ si negligēter cu
stodit sacr̄m ita vt amittat: vt
puta q̄ mus vl̄ aliqd̄ aliud ani
mal illō comedat q̄dragita die
bus peniteat. Et si aīal pōt capi
stati extrahant̄ spēs de ventre
ei⁹: ⁊ aīal cōburat̄ ⁊ in sacrario
cineres ponant̄. Qui aūt pdide
rit illō in eccl̄ia: aut ps eius ceci
derit ⁊ iuenta nō fuerit triginta
dieb⁹ peniteat. Et eadē peniten
tia puniat̄ sacerdos p cui⁹ negli
gētiā hostie ꝯsecrate putrescūt.

Duodecimū periculuz: si
aliqs euomeret hostiā:
tunc dicēdū vt habet̄ in. c. si qs
p ebrietatē. de cōse. dis. ij. Qd̄ si
quis p ebrietatē vel voracitatē
eucharistiā euomerit q̄dragita
dieb⁹ peniteat. Ep̄s aūt nonagi
ta dieb⁹ peniteat. Si autē infir
mitatis cā euomerit: septē die

bus peniteat. Et dz in istis casibus sumi vomitus ille ⁊ diligẽter cremari: ⁊ cineres iuxta altare recõdi. Predictis ãt dieb⁹ penitentes ieiunare ⁊ a cõione cessare tenent̃: pẽsatis tñ conditionibus negocij ⁊ ꝑsone p̃t minui vel addi ad p̃dictam pniaz.

Tredecimũ periculũ: cum corpus xp̃i apparet in specie carnis: aut pueri i altari. In tali casu ꝑm doc. non dz sumi a sacerdote: vel ab alio cui sic apparet: qꝛ in specie cruẽtate carnis aut pueri nõ hz rõnẽ cibi: ⁊ vsus huius sacr̃i ẽ ꝑ mãducationẽ põt tñ ab alio sumi cui i specie panis appet. Conseq̃nter dicunt aliq ꝙ in tali casu dz sacerdos itez celebrare ⁊ cõsecratuz sumere. Et si scd̃o itez alia cõsecrata appareat sibi sub forma pueri vel carnis: dz vsqꝫ ad tertiã vicẽ attentare. Quidã tñ dicũt ꝙ in tali casu sufficit spũal'r mãducare: ⁊ nõ tenet̃ itez celebrare ad sacr̃al'r mãducãdum. Nec tñ ꝑ hoc fieret trãsgressor cõstitutiõis eccl'ie: qꝛ vnus singularis casus ẽ. Et leges ad ea q̃ freq̃ntius accidũt adaptãtur.

Quartũdecimũ periculũ si hostia iuẽta fuerit sub palla vel corꝑali ⁊ dubitet̃ si ẽ cõsecrata an nõ. In hoc casu sacerdos i fine misse post receptionẽ sanguinis põt eã recipe: sub cõditione tñ. Et idẽ est de aliq̃ ꝑte hostie si iuẽta fuerit in altari: ⁊ dubitet̃ vtrũ sit consecrata an nõ. Ultio nota ꝙ cuz misse celebritas terminet̃ bñdictione sacerdotis: ⁊ nõ ita iudicanduz est de ꝑiculis ⁊ defectib⁹ misse repandis ante bñdictionẽ sacerdotis cũ adhuc stet offm̃ misse. Et post bñdictionẽ quando tũc solutũ est offm̃ misse: qꝛ post bñdictionez qcqd fieret magis fieret it̃atio misseq̃z repatõ d̃fect⁹.

Laus Deo.

Registrum.

1 2 a b c d e f g h i k l m n o p
q r s t v x y z ⁊ ꝯ ꝝ A B C D E F
G H I K L M N Oẽs sunt quaterni p̃ter 2 et
v qui sunt duerni.

Impressum Venetijs per
Gregorium de gregorijs
M.D.xix. Die. xv.
Septembris.

